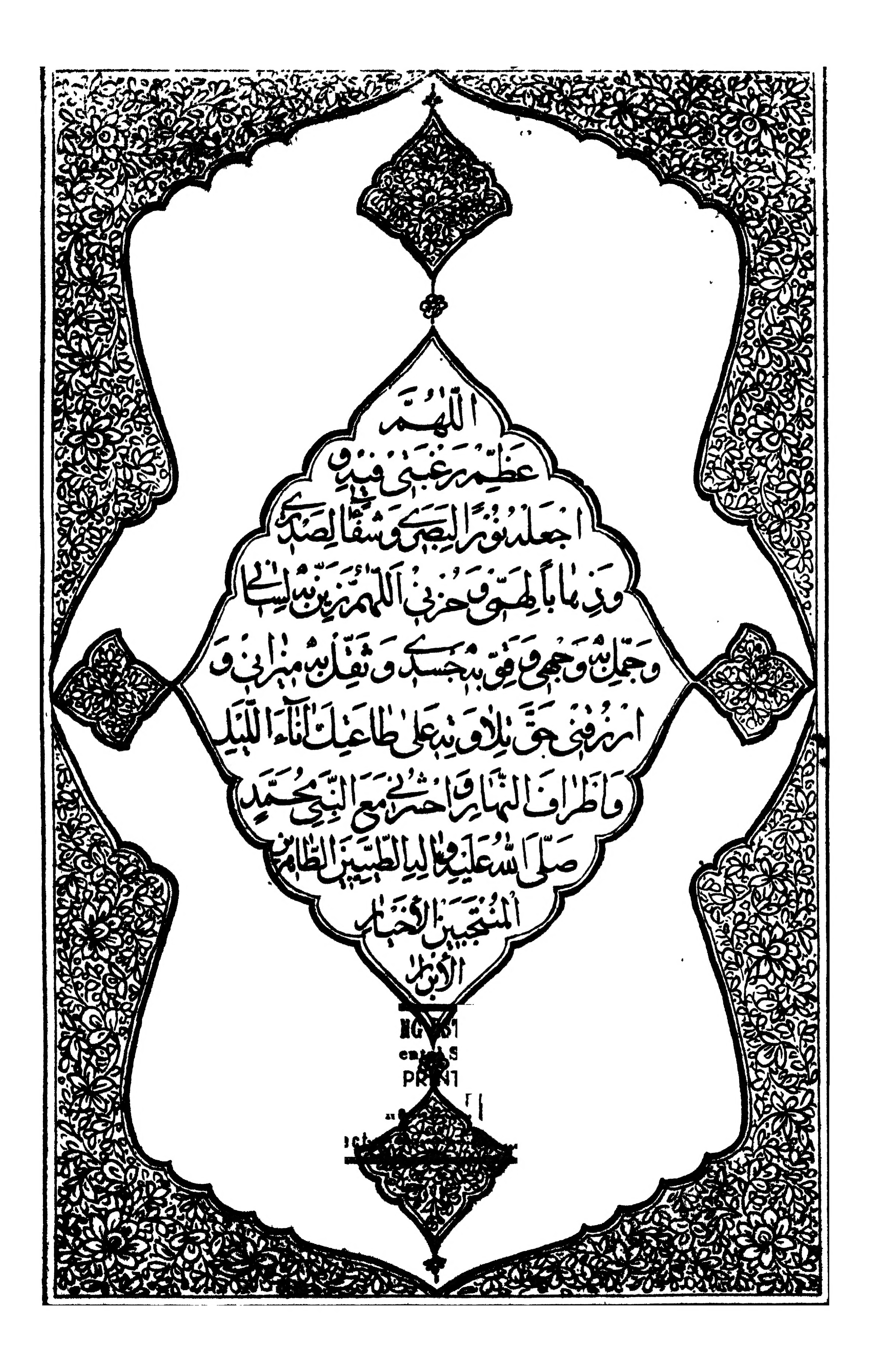
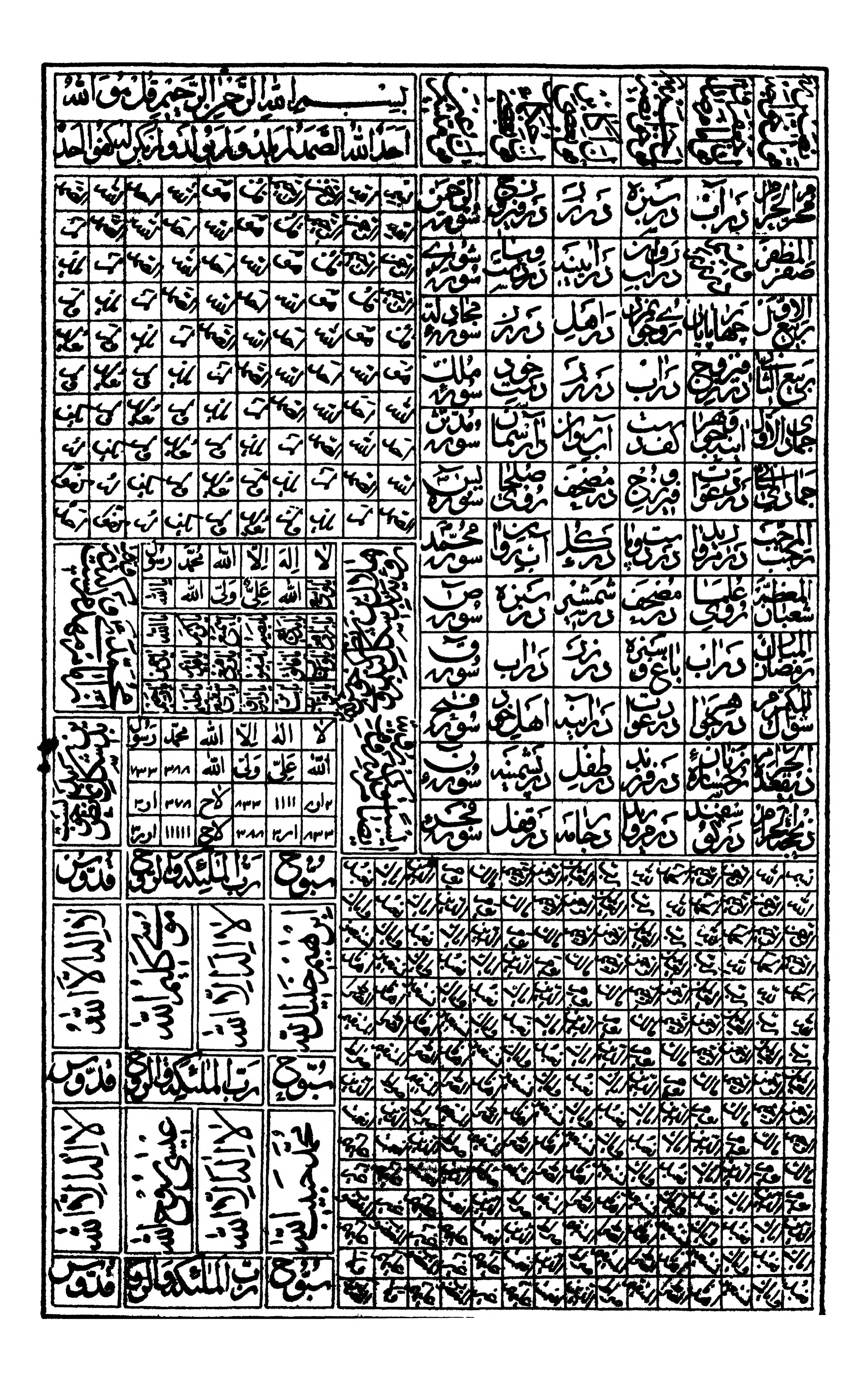
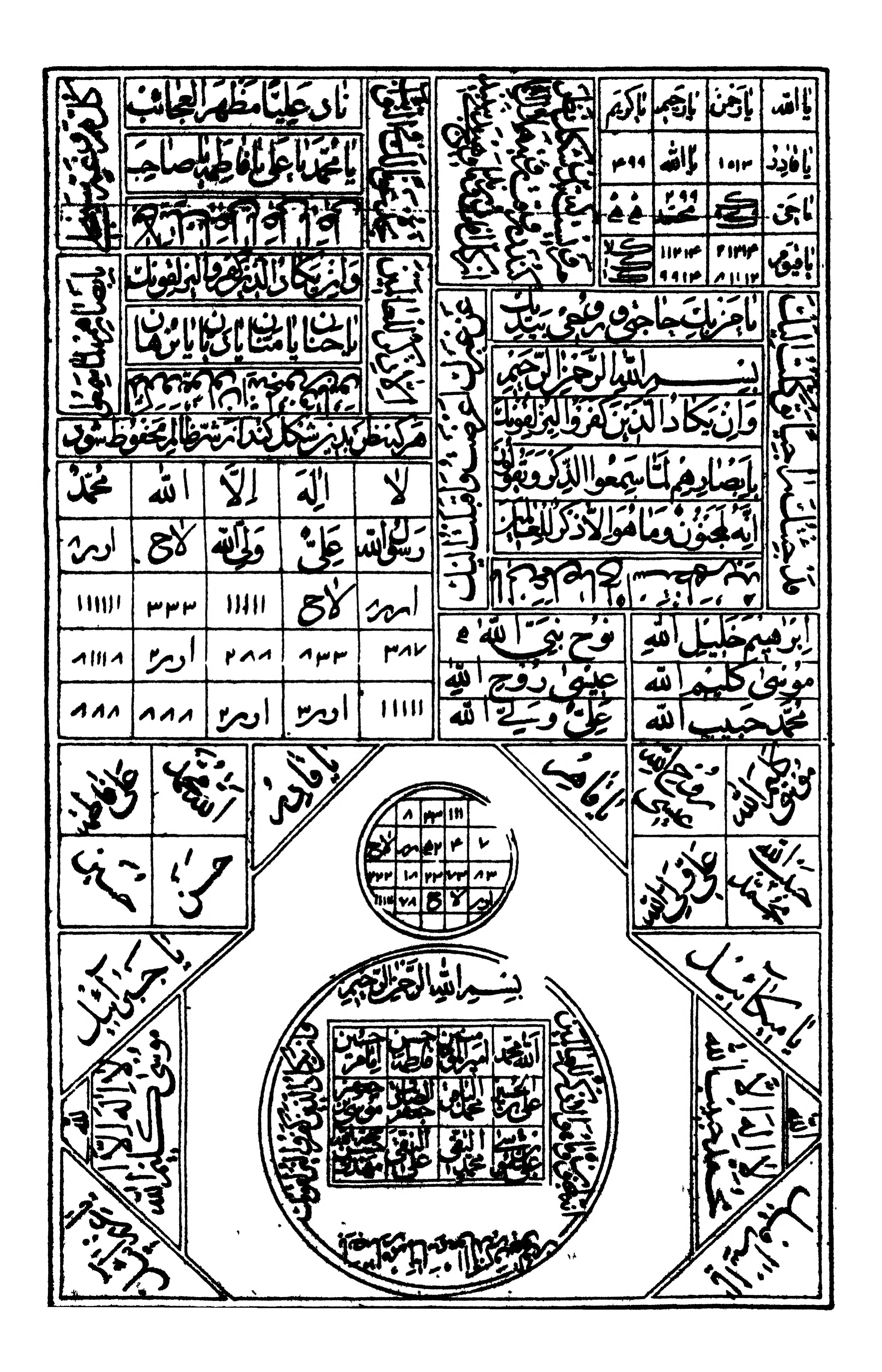
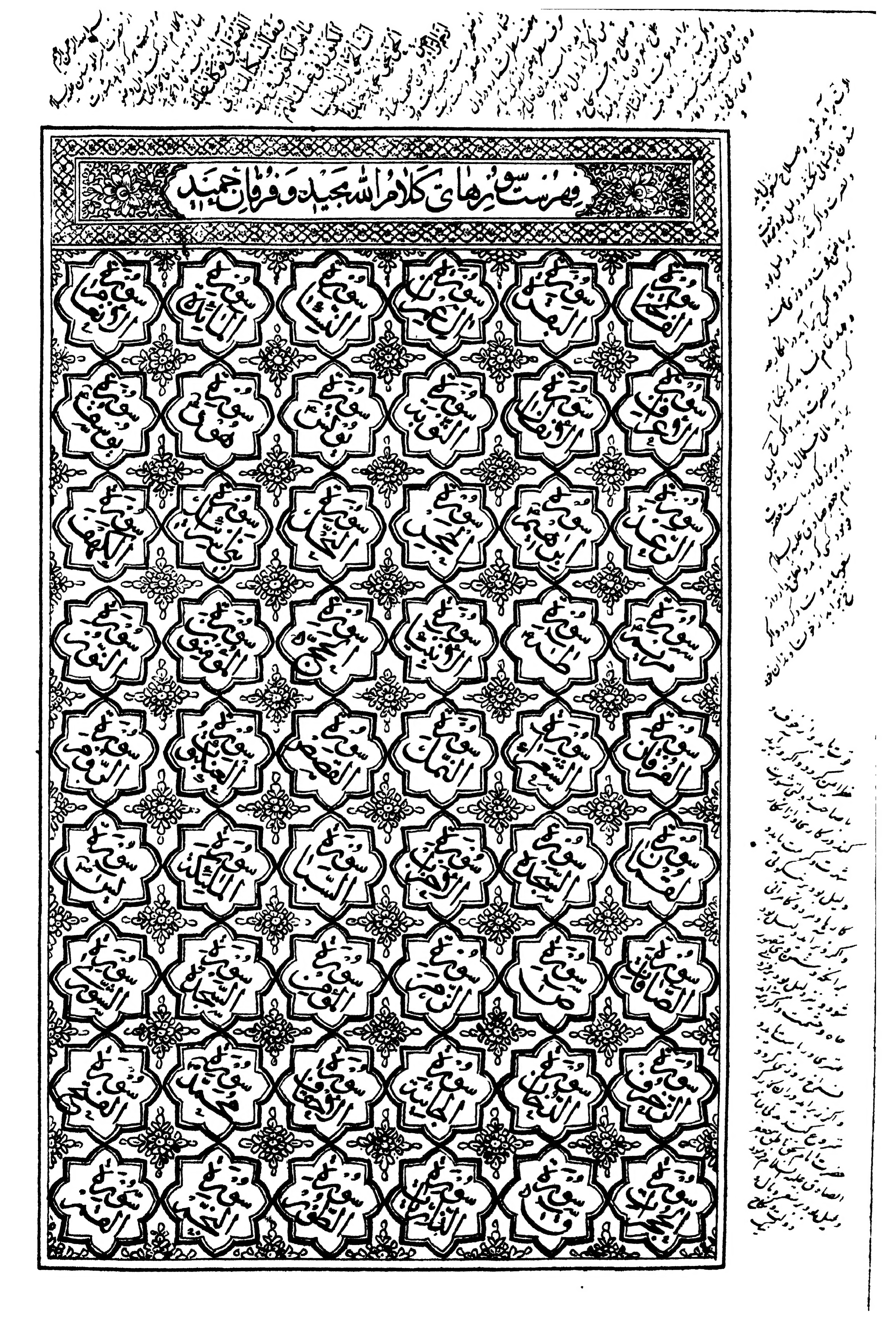

اللهم
عظم رغبتي فيه و
اجعله نور البصر و شفاء الصدر
و ذهابا بالهم و حزني اللهم زين به لساني
و جمل به وجهي و قو به جسدي و ثقل به ميزاني و
ارزقني حق تلاوته على طاعتك آناء الليل
و اطراف النهار و احشرني مع النبي محمد
صلى الله عليه و آله الطيبين الطاهرين
المنتجبين الأخيار
الأبرار

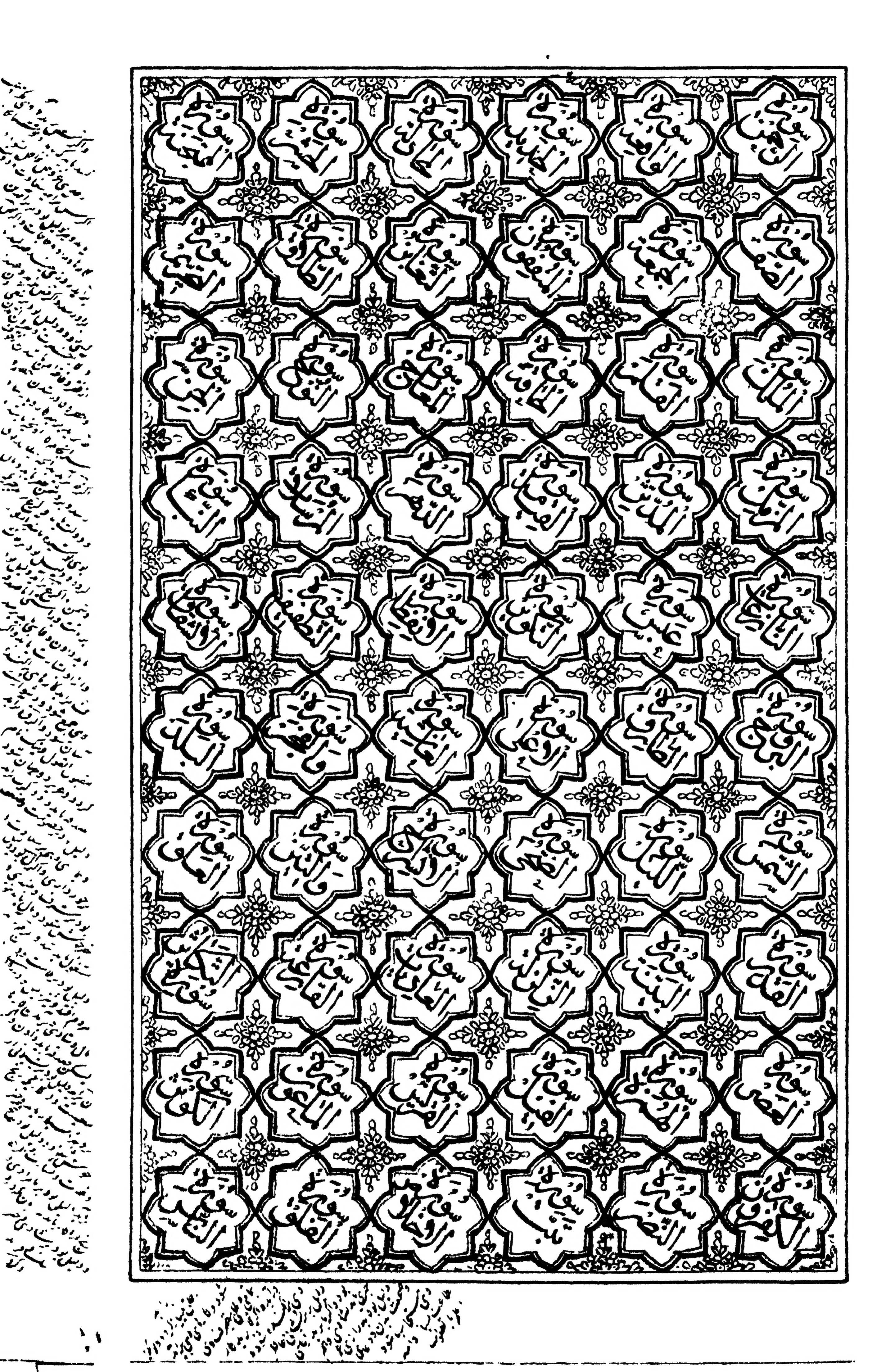

بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله
احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
محرم الحرام
صفر المظفر
ربیع الاول
ربیع الثانی
جمادی الاول
جمادی الثانی
رجب المرجب
شعبان المعظم
رمضان المبارک
شوال المکرم
ذیقعده الحرام
ذی الحجه الحرام
لا اله الا الله محمد رسول الله
لا اله الا الله علی ولی الله
سبوح
رب الملئكة والروح
قدوس
لا اله الا الله

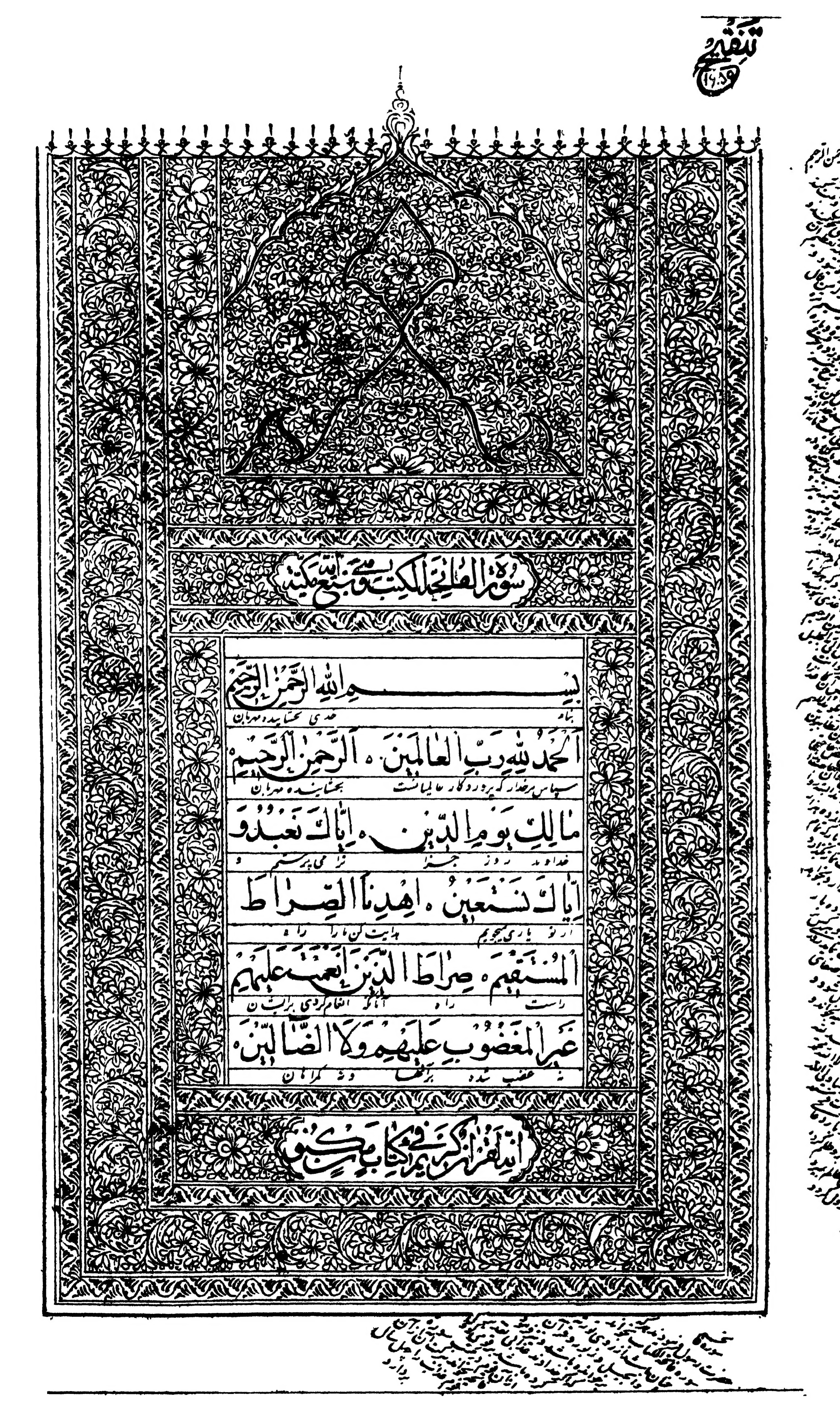

یا اللہ یا رحمن یا رحیم یا کریم
ناد علیا مظہر العجائب
یا محمد یا علی یا فاطمہ یا صاحب
وان یکاد الذین کفروا لیزلقونک
بسم اللہ الرحمن الرحیم
وان یکاد الذین کفروا لیزلقونک
بابصارہم لما سمعوا الذکر ویقولون
انہ لمجنون وما ہو الا ذکر للعالمین
لا الہ الا اللہ محمد
رسول اللہ علی ولی اللہ
ابراہیم خلیل اللہ
نوح نبی اللہ
موسی کلیم اللہ
عیسی روح اللہ
محمد حبیب اللہ
علی ولی اللہ
حسن
حسین
یا جبرائیل
یا میکائیل
بسم اللہ الرحمن الرحیم

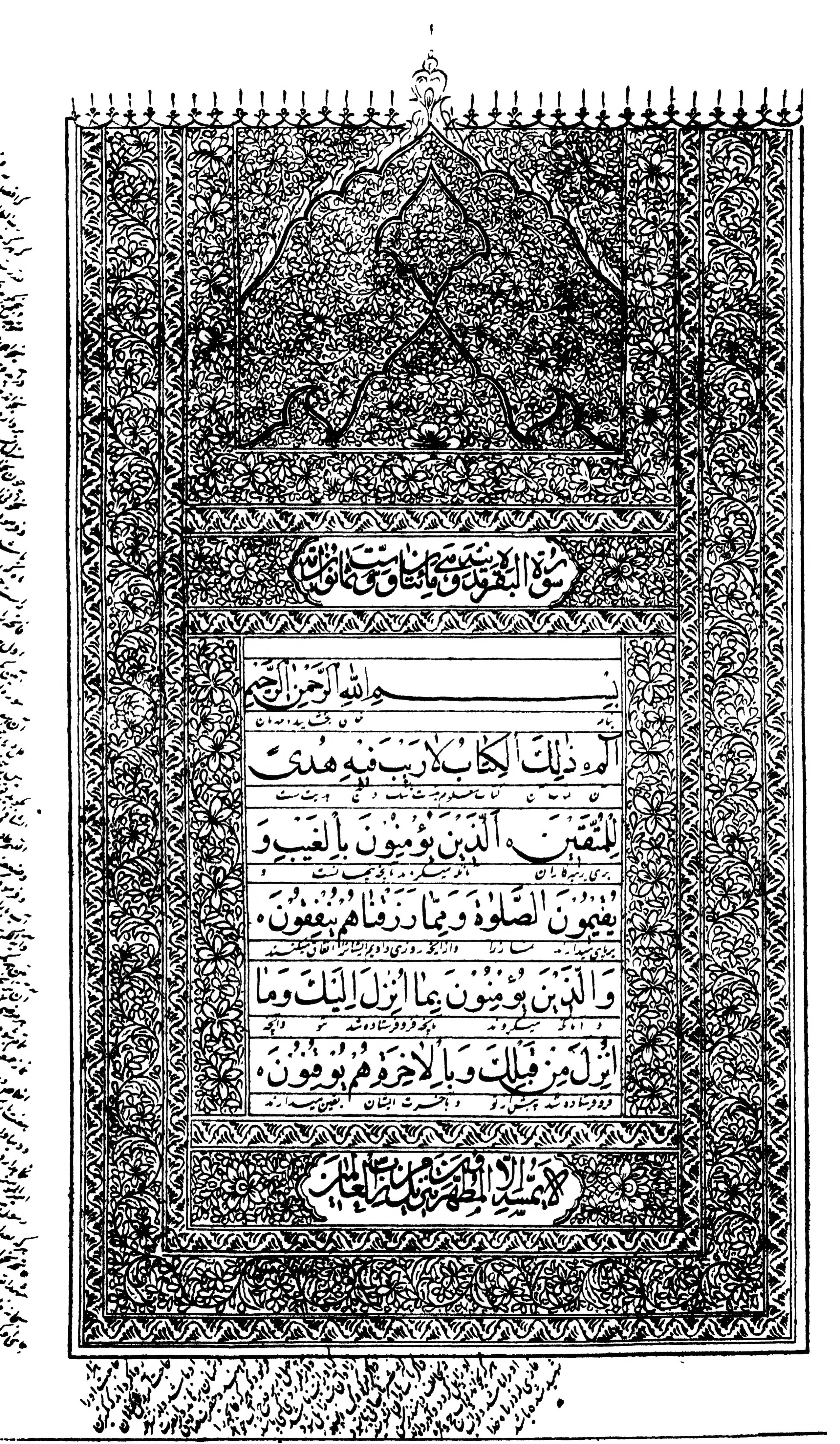

فهرست سورهای کلام الله مجید و فرقان حمید
سورة الفاتحة
سورة البقرة
سورة آل عمران
سورة النساء
سورة المائدة
سورة الانعام
سورة الاعراف
سورة الانفال
سورة التوبة
سورة یونس
سورة هود
سورة یوسف
سورة الرعد
سورة ابراهیم
سورة الحجر
سورة النحل
سورة بنی اسرائیل
سورة الکهف
سورة مریم
سورة طه
سورة الانبیاء
سورة الحج
سورة المؤمنون
سورة النور
سورة الفرقان
سورة الشعراء
سورة النمل
سورة القصص
سورة العنکبوت
سورة الروم
سورة لقمان
سورة السجدة
سورة الاحزاب
سورة سبا
سورة الملائکة
سورة یس
سورة الصافات
سورة ص
سورة الزمر
سورة المؤمن
سورة السجدة
سورة الشوری
سورة الزخرف
سورة الدخان
سورة الجاثیة
سورة الاحقاف
سورة محمد
سورة الفتح
سورة الحجرات
سورة ق
سورة الذاریات
سورة الطور
سورة النجم
سورة القمر

سورة الرحمن
سورة الواقعة
سورة الحديد
سورة المجادلة
سورة الحشر
سورة الممتحنة
سورة الصف
سورة الجمعة
سورة المنافقون
سورة التغابن
سورة الطلاق
سورة التحريم
سورة الملك
سورة القلم
سورة الحاقة
سورة المعارج
سورة نوح
سورة الجن
سورة المزمل
سورة المدثر
سورة القيامة
سورة الدهر
سورة المرسلات
سورة النبأ
سورة النازعات
سورة عبس
سورة التكوير
سورة الانفطار
سورة المطففين
سورة الانشقاق
سورة البروج
سورة الطارق
سورة الاعلى
سورة الغاشية
سورة الفجر
سورة البلد
سورة الشمس
سورة الليل
سورة الضحى
سورة الم نشرح
سورة والتين
سورة العلق
سورة القدر
سورة البينة
سورة الزلزال
سورة العاديات
سورة القارعة
سورة التكاثر
سورة العصر
سورة الهمزة
سورة الفيل
سورة قريش
سورة الماعون
سورة الكوثر
سورة الكافرون
سورة النصر
سورة تبت
سورة الاخلاص
سورة الفلق
سورة الناس

سورة الفاتحة الكتاب وهي سبع آيات مكية
بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان
الحمد لله رب العالمين ۝ الرحمن الرحيم
سپاس مر خدای را که پروردگار عالمیانست بخشاینده مهربان
مالك يوم الدين ۝ اياك نعبد
خداوند روز جزا ترا می پرستیم
اياك نستعين ۝ اهدنا الصراط
از تو یاری میجوییم هدایت کن ما را راه
المستقيم ۝ صراط الذين انعمت عليهم
راست راه آنانکه انعام کردی برایشان
غير المغضوب عليهم ولا الضالين ۝
نه غضب شده برایشان و نه گمراهان
انه لقرآن كريم في كتاب مكنون

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۝ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى

این است آن کتاب معلوم نیست شک در وی هدایت است

للمتقين ۝ الذين يؤمنون بالغيب و

برای پرهیزگاران آنانکه میگروند بآنچه پنهان است و

يقيمون الصلوة ومما رزقناهم ينفقون ۝

برپای میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشانرا انفاق میکنند

والذين يؤمنون بما انزل اليك وما

و آنانکه میگروند بآنچه فرو فرستاده شد بتو و آنچه

انزل من قبلك وبالاخرة هم يوقنون ۝

فرو فرستاده شد پیش از تو و بآخرت ایشان یقین میدارند

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ

آنها بر هدایت از پروردگارشان و آنها ایشانند رستگاران بدرستیکه آنانکه کافر شدند یکسانست

عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ

برایشان خواه بیم دهی ایشانرا و خواه بیم ندهی ایشانرا ایمان نمی آرند مهر نهاد خدا بر دلهاشان و بر گوشهاشان

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا

و بر چشمهاشان پرده ایست و برای ایشانست عذاب عظیم و از مردمان کسانی باشند که میگویند ایمان آوردیم

بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

بخدا و روز بازپسین و نیستند ایشان مومنان فریب میدهند خدا را و آنانکه ایمان آوردند و فریب نمیدهند

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

مگر خودهاشانرا و نمیدانند در دلهاشان مرضیست پس زیاد کند ایشانرا خدا مرض و برای ایشانست عذاب

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

پردرد بسبب بودنشان که دروغ میگویند و چون گفته شود مر ایشانرا افساد مکنید در زمین گویند جز این نیست که ما باصلاح آورندگانیم

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا

آگاه باشید که ایشانند فساد کنندگان ولیکن نمیدانند و چون گفته شود مر ایشانرا که ایمان آرید چنانکه ایمان آوردند مردمان گویند

أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا

آیا ایمان آریم چنانکه ایمان آوردند کم خردان آگاه باشید که ایشانند کم خردان ولیکن نمیدانند و چون ملاقات کنند آنانرا که ایمان آوردند

قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۝ اللَّهُ

گویند ایمان آوردیم و چون تنها شوند با شیاطینشان گویند بدرستیکه ما با شمائیم جز این نیست که ما استهزا میکنیم خدا

يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا

استهزا کند ایشانرا و وامیگذارد ایشانرا در زیاده رویشان که حیران باشند آنها کسانیند که خریدند

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ

گمراهی را بهدایت پس سود نکرد تجارتشان و نبودند هدایت یافتگان مثل ایشان چون مثل

الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ

کسیست که برافروخت آتشی را پس وقتیکه روشن کرد آنچه پیرامونش بود برد خدا روشنائیشانرا و رها کرد ایشانرا

فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ۝ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ

در تاریکیها که نمی بینند کرانند گنگانند کورانند پس ایشان برنمیگردند یا مثل بارانیست از آسمان که در آن

ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ

تاریکیها و رعد و برق میگذارند انگشتهاشانرا در گوشهاشان از آوازهای رعد از بیم مردن

وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُم مَّشَوْا

و خدا احاطه کننده است بکافران نزدیکست که برق برباید چشمهاشانرا هرگاه روشن شود برای ایشان روند

فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

در آن و چون تاریک سازد برایشان بایستند و اگر خواسته بود خدا هرآینه برده بود گوشهاشانرا و چشمهاشانرا بدرستیکه خدا

عَلَىٰ

ع

علی كل شیء قدير ۝ يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم

بر همه چیز توانا است ای مردمان بپرستید پروردگار تان را آنکه آفرید شما را و کسانیکه بودند پیش از شما

لعلكم تتقون ۝ الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء

باشد که شما پرهیزگار شوید آنکه گردانید برای شما زمین را بساط گسترده و آسمان را بنائی و فرو فرستاد از آسمان

ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ۝ وان

آبی پس بیرون آورد بان از ثمرها روزی برای شما پس قرار مدهید برای خدا همتایان و شما میدانید و اگر

كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من

بوده باشید در شک از آنچه فرو فرستادیم بر بنده خود پس بیاورید سوره را مانند آن و بخوانید حاضران تان از

دون الله ان كنتم صادقين ۝ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها

غیر خدا اگر هستید راست گویان پس اگر نکردید و نخواهید کرد پس بپرهیزید از آتشی که هیمه آتش

الناس والحجارة اعدت للكافرين ۝ وبشر الذين امنوا وعملوا الصالحات ان

مردمانست و سنگها آماده کرده شده است برای کافران و بشارت ده آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای خوب را آنکه

لهم جنات تجري من تحتها الانهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا

برای ایشانست بهشتهائی که میرود از زیر آن نهرها هرگاه روزی داده شوند از میوه روزی گویند این

الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها

آنچیزیست که روزی داده شدیم از پیش و آورده شدند بان شبیه هم و از برای ایشانست در آن جفتهای پاکیزه و ایشان در آن

خالدون ۝ ان الله لا يستحيي ان يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها فاما الذين

جاودانیانند بدرستیکه خدا شرم نمیکند از اینکه بزند مثلی را پشه پس آنچه فوق آن باشد پس اما آنکسانیکه

امنوا فيعلمون انه الحق من ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا اراد الله بهذا

ایمان آوردند پس میدانند اینکه آن حق است از پروردگارشان و اما آنکسانیکه کافر شدند پس میگویند چه چیز خواسته خدا باین

مثلا يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به الا الفاسقين ۝ الذين

از راه مثل اضلال میکند بان بسیاری را و هدایت میکند بان بسیاری را و اضلال نمیکند بان مگر فاسقان را آنکسانیکه

ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون

میشکنند پیمان خدا را از پس استواریش و قطع میکنند آنچه را امر کرده خدا بان که پیوند کرده شود و فساد میکنند

في الارض اولئك هم الخاسرون ۝ كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا فاحياكم ثم

در زمین آنها آنهایند زیانکاران چگونه کافر میشوید بخدا و بودید مردگان پس زنده گردانید شما را پس

يميتكم ثم يحييكم ثم اليه ترجعون ۝ هو الذي خلق لكم ما في الارض جميعا ثم

میمیراند شما را پس زنده میکند شما را پس بسوی او برگردانیده میشوید اوست آنکه آفرید برای شما آنچه در زمین است همگی پس

استوى الى السماء فسويهن سبع سموات وهو بكل شيء عليم ۝ واذ قال ربك

پرداخت به آسمان پس ساخت هفت آسمان را و او بهمه چیز داناست و هنگامیکه گفت پروردگار تو

للملائكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك

مر ملائکه را بدرستیکه من قرار دهنده ام در زمین خلیفه را گفتند آیا می آفرینی در آن کسی را که فساد کند در آن و بریزد

الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون ۝ وعلم
خونها را و ما تسبیح میکنیم با حمد تو و تقدیس میکنیم مر ترا گفت بدرستیکه من میدانم آنچه نمیدانید شما و بیاموخت

ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملئكة فقال انبئوني باسماء هؤلاء ان
آدم را نامها همه آنرا پس بعد عرض کرد آنها را بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای اینها اگر

كنتم صادقين ۝ قالوا سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم ۝ قال
هستید راست گویان گفتند دانیم پاکی تو دانستی مر ما را مگر آنچه آموختی ما را بدرستی تو تو دانای صاحب حکمت گفت

يا ادم انبئهم باسمائهم فلما انبأهم باسمائهم قال الم اقل لكم انى اعلم غيب السموات
ای آدم خبر ده ایشانرا بنامهای آنها پس چون خبر داد ایشانرا بنامهای آنها گفت آیا نگفتم مر شما را که من میدانم پنهان آسمانها

والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ۝ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم
و زمین را و میدانم آنچه را آشکار میکنید و آنچه را بودید که پنهان میدارید و هنگامیکه گفتیم مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را

فسجدوا الا ابليس ابى واستكبر وكان من الكافرين ۝ وقلنا يا ادم اسكن انت
پس سجده کردند مگر شیطان ابا کرد و سرکشی کرد و بود از کافران و گفتیم ای آدم ساکن شو

وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين
و جفت تو در بهشت و بخورید از آن فراوان هرجا که خواهید و نزدیک مشوید این درخت را پس خواهید بود از ستمکاران

فازلهما الشيطان عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض عدو و
پس لغزش داد شان ابلیس از آن پس بیرون کرد شان از آنچه بودند در آن و گفتیم فرو شوید بعضتان باشند مر بعضی را دشمن و

لكم في الارض مستقر ومتاع الى حين ۝ فتلقى ادم من ربه كلمات فتاب عليه
مر شما راست در زمین قرارگاه و مایه تعیش تا وقتی پس فرا گرفت آدم از پروردگارش کلمه چند پس پذیرفت توبه او

انه هو التواب الرحيم ۝ قلنا اهبطوا منها جميعا فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع
بدرستیکه اوست توبه پذیر رحیم گفتیم فرو شوید از آن همه پس اگر آید شما را از من هدایتی پس کسیکه پیروی کرد

هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك
هدایت مرا پس نه خوفست برایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و کسانیکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای ما را آنها

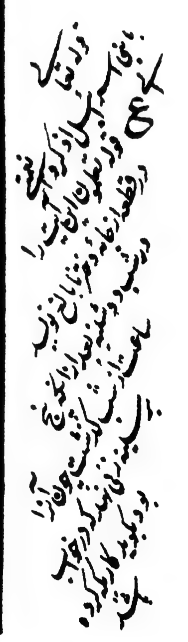
اصحاب النار هم فيها خالدون ۝ يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم و
اصحاب نار ایشانند در آن همیشه ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بر شما و

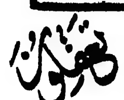
اوفوا بعهدي اوف بعهدكم واياي فارهبون ۝ وامنوا بما انزلت مصدقا لما
وفا کنید بعهد من تا وفا کنم بعهد شما و از من بترسید و ایمان آورید بآنچه فرستادم تصدیق کننده مر آنچه

معكم ولا تكونوا اول كافر به ولا تشتروا باياتي ثمنا قليلا واياي فاتقون ۝ ولا
با شماست و مباشید اول کافری بآن و مخرید بآیتهای من بهای اندک را و از من بپرهیزید

تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق وانتم تعلمون ۝ واقيموا الصلوة واتوا الزكوة
و مپوشید حق را بباطل و پنهان مکنید حق را و شما میدانید و برپای دارید نماز را و بدهید زکوة را

واركعوا مع الراكعين ۝ اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسكم وانتم تتلون الكتاب افلا
و رکوع کنید با رکوع کنندگان آیا امر میکنید مردم را بنیکی و فراموش میسازید خودهاتانرا و شما میخوانید کتاب را

ربع

تعقلون ۝ واستعينوا بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على الخاشعين ۝ الذين
آیا پس فهم نمیکنید و یاری خواهید بشکیبائی و نماز بدرستیکه آن هر آینه بزرگ است مگر بر صاحبان خشوع آنانکه

يظنون انهم ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون ۝ يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي
میدانند اینکه ایشان ملاقات کنندگانند پروردگار شانرا و اینکه ایشان بسوی او بازگشت کنندگانند ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمت مرا

التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العالمين ۝ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس
که انعام کردم بر شما و اینکه من برتری دادم شمارا بر جهانیان و بپرهیزید روزی را که کفایت نکند نفسی از نفسی

شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون ۝ واذ نجيناكم
چیزی را و قبول نشود از آن شفاعتی را و گرفته نشود از آن عوضی و نه ایشان یاری کرده شوند و هنگامیکه نجات دادیم شمارا

من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي
از آل فرعون که عذاب میکردند شمارا بدترین عذاب میکشتند پسران شمارا و باقی میگذاشتند زنان شمارا و در

ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۝ واذ فرقنا بكم البحر فانجيناكم واغرقنا ال فرعون وانتم
آن محنتی بود از پروردگار شما عظیم و هنگامیکه شکافتیم برای شما دریا پس نجات دادیم شمارا و غرق گردانیدیم آل فرعون را و شما

تنظرون ۝ واذ واعدنا موسى اربعين ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم
نگاه میکردید و هنگامیکه وعده دادیم موسی را چهل شب پس گرفتید شما گوساله را از بعد او و شما بودید

ظالمون ۝ ثم عفونا عنكم من بعد ذلك لعلكم تشكرون ۝ واذ اتينا موسى
ستمکاران پس عفو کردیم از شما از بعد آن باشد که شما شکر کنید و هنگامیکه دادیم موسی را

الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون ۝ واذ قال موسى لقومه يا قوم انكم ظلمتم
کتاب و فرقان باشد که شما هدایت یابید و هنگامیکه گفت موسی مر قوم خودرا ای قوم بدرستیکه شما ستم کردید

انفسكم باتخاذكم العجل فتوبوا الى بارئكم فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم عند بارئكم
بر خودهاتان بسبب گرفتن شما گوساله را پس بازگشت کنید بسوی آفریدگارتان پس بکشید خودهاتانرا آن بهتر است برای شما نزد آفرینندگار شما

فتاب عليكم انه هو التواب الرحيم ۝ واذ قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى الله
پس توبه پذیرفت از شما بدرستیکه اوست توبه پذیرنده رحیم و هنگامیکه گفتید ای موسی هرگز نگرویم مر ترا تا وقتیکه ببینیم خدارا

جهرة فاخذتكم الصاعقة وانتم تنظرون ۝ ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم
آشکارا پس گرفت شمارا صاعقه و شما نگاه میکردید پس زنده کردیم از بعد مردنتان باشد که شما

تشكرون ۝ وظللنا عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات
شکر کنید و سایبان گردانیدیم بر شما ابررا و فرو فرستادیم بر شما من و سلوی را بخورید از پاکیزهای

ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝ واذ قلنا ادخلوا هذه
آنچه روزی کردیم شمارا و ستم نکردند ما را و لیکن بودند که بر خودهاشان ستم میکردند و هنگامیکه گفتیم داخل شوید در این

القرية فكلوا منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر
قریه پس بخورید از آن هرجا بخواهید فراوان و داخل شوید از در سجده کنان و بگوئید حطة که می آمرزیم مر شمارا

لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين ۝ فبدل الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم
مر شمارا گناهانتانرا و زود باشد که بیفزائیم نیکوکارانرا پس بدل کردند آنانکه ستم کردند سخنی بجز آنچه گفته شد

فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ ع
پس فرو فرستادیم بر آنهایکه ستم کردند عذابی از آسمان بسبب بودنشان که فسق میکردند و هنگامیکه آب خواست موسی

لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
برای قومش پس گفتیم بزن بعصایت آن سنگ را پس جاری شد از آن دوازده چشمه بتحقیق دانسته بودند

أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ
هر مردی آبخورشان را بخورید و بیاشامید از رزق خدا و تجاوز از حد میکنید در زمین فسادکنندگان و هنگامیکه

قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ
گفتند ای موسی هرگز بر طعام واحد پس بخوان از برای ما پروردگارت را که بیرون آورد برای ما آنچه میرویاند زمین

مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
از سبزیش و خیارش و سیرش و عدسش و پیازش گفت آیا بدل میکنید با آنچه او فروتر است

بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ
آنچه را که او بهتر است نزول کنید در شهری پس بدرستیکه مر شما راست آنچه را خواستید و زده شد بر ایشان خواری و بیچارگی

وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ
و برگشتند بغضبی از خدا آن باینکه ایشان بودند که کافر میشدند بآیتهای خدا و میکشتند پیغمبران را

بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا ع
بنا حق آن بسبب عصیان کردنشان و بودند که تجاوز میکردند از حد بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و آنکسان که یهود شدند

وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
و ترسایان و صابیان هرکه ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و کرد خوب را پس مر ایشانراست مزدشان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
پروردگارشان و نه خوفیست بایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند و هنگامیکه گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم برفوق شما طور را فراگیرید

مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا
آنچه را دادیم شما را بقوت و یاد گیرید آنچه در اوست باشد که شما پرهیزکار شوید پس برگشتید از بعد آن پس اگر

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ
نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هرآینه بودید از زیانکاران و بتحقیق دانستید آنکسانیرا که تعدی کردند از شما

فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا
در شنبه پس گفتیم مر ایشانرا بشوید بوزینهها رانده شده پس گردانیدیم آنها را عبرتی از برای آنکه باشد میان دو دستشان

خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا
و آنچه باشد از پشت سرشان و پندی برای پرهیزکاران و هنگامیکه گفت موسی مر قومش را بدرستیکه خدا میفرماید شما را که بکشید

بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ
گاوی را گفتند آیا فرامیگیری ما را اهل استهزا گفت پناه میبرم بخدا که باشم از جاهلان گفتند بخوان

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ
از برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چیست آن گفت بدرستیکه او میگوید بدرستیکه آن گاویست نه پیر بکار و نه جوان بکار در میانه متوسط باشد میان

ذلك

ذلك فافعلوا ما تؤمرون ۝ قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها قال

بیان آن پس بکنید انچه را مامور میشوید گفتند بخوان برای ما پروردگار تو که بیان کند برای ما که چیست رنگ آن گفت

انه يقول انها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين ۝ قالوا ادع لنا ربك

بدرستیکه آن میگوید که آن گاویست زرد خالص که رنگش مسرور میسازد نگرندگان را گفتند بخوان از برای ما پروردگارت را

يبين لنا ما هي ان البقر تشابه علينا وانا ان شاء الله لمهتدون ۝ قال

که بیان کند برای ما که چیست آن بدرستیکه گاو مشتبه شده بر ما و بدرستیکه ما اگر خواسته باشد خدا هر اینه هدایت یافتگان گفت

انه يقول انها بقرة لا ذلول تثير الارض ولا تسقي الحرث مسلمة

بدرستیکه او میگوید که آن گاویست که رام باشد که شیار کند زمین را و نه آب دهد کشت را بی عیبی

لا شية فيها قالوا الان جئت بالحق فذبحوها وما كادوا يفعلون ۝ واذ

نباشد لک دیگر در آن گفتند الکنون آوردی درست را پس کشتند آنرا و نبودند نزدیک که بکنند و هنگامیکه

قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج ما كنتم تكتمون ۝ فقلنا اضربوه

کشتید نفسی را پس مدافعه کردید در آن و خدا بیرون آورنده بود آنچه را بودید که میپوشیدید پس گفتیم بزنید آنرا

ببعضها كذلك يحي الله الموتى ويريكم اياته لعلكم تعقلون ۝ ثم قست قلوبكم

بپاره از آن همچنین زنده میکرداند خدا مردگان را و مینماید شما را آیتهایش باشد که شما بعقل دریابید پس سخت شد دلهای شما

من بعد ذلك فهي كالحجارة او اشد قسوة وان من الحجارة لما يتفجر منه

از بعد آن پس آنها بودند چون سنگها یا افزونتر در سختی و بدرستیکه از آن سنگهاست هر اینه آنچه جاری میشود از آن

الانهر وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء وان منها لما يهبط من خشية الله

نهرها و بدرستیکه از آنهاست آنچه شکافته میشود پس بیرون می آید از آن آب و بدرستیکه از آنهاست آنچه فرود می آید از ترس خدا

وما الله بغافل عما تعملون ۝ افتطمعون ان يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم

و نیست خدا غافل از آنچه میکنید آیا پس طمع میدارید که تصدیق کنند مر شما را و بتحقیق که بودند گروهی از ایشان

يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون ۝ واذا لقوا

که می شنیدند کلام خدا را پس تغییر میدادند آنرا از بعد آنکه دریافته بودند آنرا و ایشان میدانستند و چون ملاقات کنند

الذين امنوا قالوا امنا واذا خلا بعضهم الى بعض قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم

آنانرا که ایمان آورده اند گویند ایمان آوردیم و چون خلوت کنند پاره از ایشان با پاره گویند آیا خبر میدهید ایشانرا بآنچه گشاد خدا بر شما

ليحاجوكم به عند ربكم افلا تعقلون ۝ اولا يعلمون ان الله يعلم ما يسرون

تا حجت آورند شما را بآن نزد پروردگار شما آیا پس نمی یابید بعقل آیا نمیدانند که خدا میداند آنچه پنهان میدارند

وما يعلنون ۝ ومنهم اميون لا يعلمون الكتاب الا اماني وان هم الا يظنون ۝ فويل

و آنچه را آشکارا میکنند و از ایشان بی سوادانند نمیدانند کتاب را مگر آرزوها و نیستند ایشان مگر آنکه گمان میبرند پس وای

للذين يكتبون الكتاب بايديهم ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا

آنانرا که مینویسند کتاب را بدستهای خود پس میگویند این از نزد خداست تا بگیرند بآن بهای

قليلا فويل لهم مما كتبت ايديهم وويل لهم مما يكسبون ۝ وقالوا لن تمسنا

اندک را پس وای برایشان از آنچه نوشت دستهاشان و وای برایشان از آنچه کسب میکنند و گفتند هرگز مس نکند ما را

النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ

آتش مگر روزهای معدود بگو آیا فرا گرفتید نزد خدا پیمان را پس هرگز خلاف نمیکند خدا پیمانِ خود را

أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ

آیا میگوئید بر خدا آنچه را نمیدانید آری هر کس که کسب کند بدی را و احاطه کند باو گناهش

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پس آنها اهل آتشند ایشان دران جاودانیانند و آنانکه ایمان آوردند و کردند نیکوئیها را

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ ع

آنها اهل بهشتند ایشان دران جاودانیان و هنگامیکه گرفتیم پیمان از بنی اسرائیل که نپرستید

إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا

مگر خدا را و بپدر و مادر نیکوئی کردن و صاحب قرابت و یتیمان و بیچارگان و بگوئید از برای مردمان خوبی را

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا

و برپای دارید نماز را و بدهید زکوة را پس برگشتید مگر اندکی از شما و شما روی گردانندگانید و هنگامیکه گرفتیم

مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝

پیمان از شما که مریزید خونهاتان را و بیرون مکنید خودهاتان را از خانهاتان پس اقرار کردید و شما گواهی میدهید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ

پس شما ای جماعت میکشید خودهاتان را و بیرون میکنید پاره را از خودتان از خانهاشان هم پشت میشوید بر آنها

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ

بگناه و بیداد و اگر آورند شما را اسیران فدیه میدهید آنها را و حال آنکه حرام کرده شده است بر شما اخراجشان آیا پس ایمان می آرید

بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ

بپاره از کتاب و کافر میشوید ببعض دیگر پس چیست جزای کسی که میکند آنرا از شما مگر خواری در زندگانی

الدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

دنیا و روز قیامت برگردانیده شوند بسوی سخت ترین عذاب و نیست خدا غافل از آنچه میکنند

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ

آنها کسانیند که خریدند زندگانی دنیا را بآخرت پس نه تخفیف داده شود از آنها عذاب و نه آنها

يُنْصَرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ ع

یاری داده شوند و بتحقیق هر آینه دادیم ما موسی را کتاب و براثرهم فرستادیم از بعد او رسولان را و دادیم ما عیسی بن

مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ

مریم آن حجتها و تایید کردیم او را بروح پاک آیا پس هرگاه آمد شما را رسولی بآنچه نمیخواهد نفسهای شما

اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

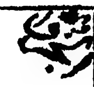
سرکشی کردید پس پاره تکذیب کردید و پاره را میکشید و گفتند دلهای ما غلاف دار است بلکه لعنت کرد خدا

بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا

بسبب کفرشان پس کمی ایمان می آورند و چون آمد آنها را کتابی از نزد خدا که مصدق آن چیز است که با ایشان است و بودند

مِنْ

مِن قَبلُ يَستَفتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُم مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعنَةُ اللَّهِ
از پیش که طلب فتح میکردند بر آنانکه کافر بودند پس آنوقت که آمد ایشانرا آنچه شناخته بودند کافر شدند بآن پس لعنت خدا
عَلَى الكَافِرِينَ ۝ بِئسَمَا اشتَرَوا بِهِ أَنفُسَهُم أَن يَكفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغيًا أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ
بر کافران بد است آنچه فروختند بآن خودهاشانرا که کافر شوند بآنچه فرو فرستاد خدا از راه حسد اینکه فرو فرستد خدا
مِن فَضلِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلكَافِرِينَ عَذَابٌ
از فضلش بر آنکس که بخواهد از بندگانش پس بازگشت کردند بغضبی بر غضبی و از برای کافرانست عذابی
مُهِينٌ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُم آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَينَا وَيَكفُرُونَ
خوار کننده و چون گفته شود مر ایشانرا که ایمان آورید بآنچه فرو فرستاد خدا گویند ایمان می آریم بآنچه فرو فرستاده شد بر ما و کافر میشوند
بِمَا وَرَاءَهُ ۝ وَهُوَ الحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُم قُل فَلِمَ تَقتُلُونَ أَنبِيَاءَ اللَّهِ مِن قَبلُ إِن كُنتُم
بآنچه سوای آنست و آن حق است تصدیق کننده مر آنچه را با ایشانست بگو پس چرا میکشتند پیغمبران خدا را از پیش اگر بودید
مُؤمِنِينَ ۝ وَلَقَد جَاءَكُم مُوسَى بِالبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذتُمُ العِجلَ مِن بَعدِهِ وَأَنتُم ظَالِمُونَ
مؤمنان و بدرستی آمد شما را موسی با آن حجتها پس فرا گرفتید گوساله را از بعدش و شما ستمکاران
وَإِذ أَخَذنَا مِيثَاقَكُم وَرَفَعنَا فَوقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَينَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسمَعُوا قَالُوا
و هنگامیکه گرفتیم پیمان شما را و بلند کردیم بالای شما طور را بگیرید آنچه دادیم شما را بقوت و بشنوید گفتند
سَمِعنَا وَعَصَينَا وَأُشرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ العِجلَ بِكُفرِهِم قُل بِئسَمَا يَأمُرُكُم بِهِ إِيمَانُكُم إِن
شنیدیم و نافرمانی کردیم و آمیخته شده اند در دلهاشان آن گوساله را بسبب کفرشان بگو بد چیزیست که امر میکند شما را بآن ایمان شما اگر
كُنتُم مُؤمِنِينَ ۝ قُل إِن كَانَت لَكُمُ الدَّارُ الآخِرَةُ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةً مِن دُونِ النَّاسِ
هستید مؤمنان بگو اگر باشد از برای شما خانه آخرت نزد خدا خاصه از غیر مردمان
فَتَمَنَّوُا المَوتَ إِن كُنتُم صَادِقِينَ ۝ وَلَن يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَت أَيدِيهِم وَاللَّهُ عَلِيمٌ
پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان و آرزو نکنند آنرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاد دستهاشان و خدا داناست
بِالظَّالِمِينَ ۝ وَلَتَجِدَنَّهُم أَحرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُم
بستمکاران و هر آینه می یابی ایشانرا حریص ترین مردمان بر زندگی و از آنانکه شرک آوردند دوست میدارد احدشان
ع لَو يُعَمَّرُ أَلفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحزِحِهِ مِنَ العَذَابِ أَن يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعمَلُونَ ۝
که کاش عمر داده میشد هزار سال و نیست او دور کننده اش از عذاب اینکه عمر داده شود و خدا بیناست بآنچه میکنند
قُل مَن كَانَ عَدُوًّا لِجِبرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلبِكَ بِإِذنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَينَ يَدَيهِ
بگو آنکس که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستیکه او فرود آورد آنرا بر دل تو بفرمان خدا تصدیق کننده مر آنچه را باشد میان دو دستش
وَهُدًى وَبُشرَى لِلمُؤمِنِينَ ۝ مَن كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبرِيلَ
و هدایت و بشارت مر مؤمنان را کسیکه باشد دشمن مر خدا را و ملائکه اش را و پیغمبرانش و جبرئیل را
وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلكَافِرِينَ ۝ وَلَقَد أَنزَلنَا إِلَيكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكفُرُ
و میکائیل را پس بدرستیکه خدا دشمن است مر کافران را و بتحقیق فرو فرستادیم بتو آیتهای روشن و کافر نمیشوند
بِهَا إِلَّا الفَاسِقُونَ ۝ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنهُم بَل أَكثَرُهُم لَا يُؤمِنُونَ
بآنها مگر فاسقان آیا و هرگاه پیمان بستند عهدی را انداختند آنرا گروهی از ایشان بلکه اکثرشان ایمان نمی آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

و هنگامیکه آمد ایشانرا پیغمبرے از نزد خدا تصدیق کننده مرآنچه را با ایشانست انداختند گروهی از آنکسانیکه داده شدند

الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ

کتاب را کتاب خدا را بپیش پشتهاشان گویا ایشان نمیدانند و پیروی کردند آنچه را میخواندند شیاطین

عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ

بر ملک سلیمان و کافر نشد سلیمان ولیکن شیاطین کافر شدند می آموختند مردمان را

السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ

جادوی و فرود فرستاده شد بر دو ملک ببابل هاروت و ماروت و نمی آموختند هیچ احدی را

حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ

تا اینکه میگفتند جز این نیست که ما آزمایشیم پس کافر مشو پس می آموختند از آنها آنچه جدائی میکنند بآن میانه مرد و جفتش

وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَ

و نبودند ضرر رسانندگان بآن هیچ احدیرا مگر باذن خدا و می آموختند آنچه ضرر میرسانید ایشانرا و نفع نمیداد ایشانرا و

لَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

بتحقیق دانستند هرآینه آنکس که خرید آنرا نیست مراو را در آخرت هیچ نصیبی و هرآینه بد است آنچه فروختند بآن خودهاشان را

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

اگر بودند که میدانستند و هرگاه ایشان ایمان آورده بودند و پرهیزگار شده بودند هرآینه ثواب از نزد خدا بهتر بود اگر بودند که میدانستند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

اے کسانیکه ایمان آورده اید مگوئید لفظ راعنا و بگوئید لفظ انظرنا و بشنوید و از برای کافرانست عذاب

أَلِيمٌ ۝ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ

پر درد دوست نمیدارند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان اینکه فرود فرستاده شود بر شما هیچ

خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَا نَنْسَخْ مِنْ

خیری از پروردگار شما و خدا مخصوص میسازد برحمتش کسی را که میخواهد و خدا صاحب فضل بزرگست آنچه منسوخ کنیم

آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ

آیتی یا ترک کنیم بیاریم بهتر از آن یا مانندش را آیا نمیدانی که خدا بر همه چیز تواناست آیا نمیدانی

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

که خدا مراوراست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ یاوری و نه یاری دهنده

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

آیا میخواهید که سؤال کنید پیغمبرتانرا همچنانکه سؤال کرده شد موسی از پیش و هرکس بگیرد کفر را بایمان

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ

پس بتحقیق که گم کرده است درمیان راه دوست داشتند بسیاری از اهل کتاب که کاشکی برگردانیدند شما را از بعد ایمانتان

كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ

کافران از روی حسد از نزد خودهاشان از بعد آنکه ظاهر شد مرایشانرا حق پس عفو کنید و درگذرانید تا بیاورد

ع

قوله تعالی واتبعوا ما تتلوا الشیاطین الی قوله لو کانوا یعلمون این آیات را در طشت آهن بنویسد و آنرا بخور کند و آب بشوید و از آن آب بخورد مسحور را و تا بخور کند و اگر مسحور باشد بهتر شود و اگر مجنون و مسحور یا کسیکه او را چشم زخم رسیده باشد نیز تا که غسل کند از آن آب صحت یابد شیخ ابو العباس بونی رحمة الله علیه آورده که چون صورتی از قیر سیاه بسازد و قدری موی گربه سیاه در ان صورت پنهان کند و این آیه بر آن صورت بنویسد در میان دو کس مخالفت پیدا شود نام ایشان پشت صورت بنویسد و آن صورت را در آتش افشاند و این آیه بعد نماز دیگر روز چهارشنبه بخواند میان ایشان تفریق واقع شود ...

ثلثة اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ
خدا امرش را بدرستیکه خدا بر هر چیزی تواناست و برپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و آنچه از پیش میفرستید از برای
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا
خودتان از نیکوئی می یابید او را نزد خدا بدرستیکه خدا بآنچه میکنید بیناست و گفتند داخل نمیشود هرگز بهشت را مگر
مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلٰى
آنکس که بوده باشد از یهودان یا نصرانیان اینست آرزوهاشان بگو بیارید حجت خود را اگر هستید راست گویان آری
ع مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
آنکه خالص کردانید ذاتش را از برای خدا و او نیکوکار است مر او راست اجرش نزد پروردگارش و نه خوفیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند
وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ وَّ
و گفتند یهودان که نیستند نصرانیان بر چیزی و گفتند نصرانیان که نیستند یهودان بر چیزی و
هُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
ایشان میخوانند کتاب را همچنین گفتند آنانکه نمیدانند مثل گفتن ایشان پس خدا حکم میکند میان ایشان روز قیامت
فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ
در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند و کیست ظالمتر از آنکسیکه منع کرد مسجدهای خدا را که مذکور شود در آنها نامش و کوشید در
خَرَابِهَا اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَا اِلَّا خَآئِفِيْنَ ۝ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي
خرابی آنها ایشان نباشد برایشان که داخل شوند آنها را مگر ترسندگان مر ایشانراست در دنیا خواری و مر ایشانراست در
الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ
آخرت عذابی بزرگ و مر خدا راست مشرق و مغرب پس هر جا رو آورید پس آنجا وجه خداست بدرستیکه خدا وسیع
عَلِيْمٌ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ۝
داناست و گفتند فرا گرفت خدا فرزندی را پاکیست او را بلکه مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است همگی او را فرمانبردارند
بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ
آفریننده آسمانها و زمین و چون اراده کند چیزی را پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود و گفتند آنانکه نمیدانند
لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَا اٰيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ
چرا سخن نمیکند با ما خدا یا می آید ما را آیتی همچنین گفتند آنانکه بودند از پیش ایشان مثل گفتن ایشان شباهت داشته
قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۝ اِنَّا اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلَا تُسْئَلُ
دلهاشان بتحقیق بیان کردیم آیتها را برای جمعی که یقین میکنند بدرستیکه فرستادیم ترا براستی بشارت دهنده و ترساننده و پرسیده نمیشوی
عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ۝ وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدَى
از اهل دوزخ و خشنود نشوند هرگز از تو یهود و نصاری تا پیروی کنی کیش ایشان را بگو بدرستیکه هدایت
اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ
خدا آنست هدایت و اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را پس از آنچه آمد ترا از دانش نباشد مر ترا از خدا هیچ
وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمَنْ
یاوری و نه یاری دهنده آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میخوانند او را حق خواندنش آنجماعت ایمان دارند بآن و کسی

ع

يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَ

کافر شود بان پس ایشانند ایشان از زیان کارنده ای بنی اسرائیل یاد کنید نعمتم را که انعام کردم بر شما و

أَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا

بدرستیکه برتری دادم شما را بر جهانیان و بپرهیزید روزی را که کفایت نکند نفسی از نفسی چیزی را و قبول کرده نشود از ان

عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ

فدای و سود ندهد از شفاعتی و نه ایشان یاری کرده شوند و هنگامیکه ازمود ابراهیم را پروردگارش بسخنانی پس تمام کرد گفت

إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ وَإِذْ جَعَلْنَا

بدرستیکه کرداننده ام ترا برای مردمان امام گفت و از ذریتم گفت نمیرسد عهد من بظالمان و هنگامیکه کردانیدیم

الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَ

خانه را جای بازگشت برای مردم و امن و بگیرید از مقام ابراهیم جای نماز را و عهد کردیم به ابراهیم و

إِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ

اسمعیل که پاک کنید خانه مرا برای طواف کنان و معتکفان و رکوع کنان و ساجدان و هنگامیکه گفت ابراهیم پروردگارا

اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ

بگردان این شهر را امن و روزی ده اهلش را از ثمرها کسیکه ایمان آورد از ایشان بخدا و روز بازپسین گفت

وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ

و کسیکه کافر شده پس برخوردار کنم او را اندکی پس ملجا سازم او را بعذاب آتش و بد است جای بازگشت و هنگامیکه بلند میکرد ابراهیم

الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا

ستونها را از خانه و اسمعیل پروردگار ما قبول کن از ما بدرستیکه توئی تو شنونده دانا پروردگار ما و بگردان ما را

مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ

دو مخلص مر ترا و از ذریت ما امتی مخلص مر ترا و بنما ما را مناسک ما را و توبه پذیر از ما بدرستیکه توئی تو توبه پذیر

الرَّحِيمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

رحم کننده پروردگار ما و برانگیز در ایشان پیغمبری از ایشان که بخواند بر ایشان آیتهای ترا و تعلیم دهد ایشان را کتاب ترا و حکمت

وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَ

و پاک سازد ایشان را بدرستیکه توئی تو عزیز حکیم و کیست که برگردد از کیش ابراهیم مگر آنکه خوار کرده باشد نفسش او

لَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ

هر اینه بتحقیق که برگزیدیم او را در دنیا و بدرستیکه او است در آخرت هر اینه از صالحان هنگامیکه گفت او را پروردگارش که منقاد شو گفت

لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا

منقاد شدم مر پروردگار جهانیان و وصیت بان ابراهیم پسرانش را و یعقوب ای پسران من بدرستیکه خدا برگزید از برای شما دین را پس

تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا

نباید که بمیرید البته مگر و شما باشید مسلمانان آیا بودید حضار وقتیکه حاضر شد یعقوب را مرگ هنگامیکه گفت مر پسرانش را چه

تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا

خواهید پرستید از بعد من گفتند می پرستیم خدای ترا و خدای پدران ترا ابراهیم و اسمعیل و اسحق الهی واحد

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا

و ماییم مراورا مخلصان اینها امتی بودند که بتحقیق درگذشتند مر ایشانرا ست آنچه کسب کردند و مر شما راست آنچه کسب کردید و پرسیده نشوید از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا

بودند که میکردند و گفتند بشوید یهود یا نصاری تا هدایت یابید بگو بلکه دین ابراهیم را حق گرای و نه

كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ

بود از مشرکان بگویید ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بما و آنچه فرو فرستاده شد بسوی ابراهیم و اسمعیل و

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ ١٥

اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد موسی و عیسی و آنچه داده شد بانبیا و پیغمبران از

رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا

پروردگارشان جدائی نمیکنیم میانه احدی از ایشان و ماییم مراورا منقاد پس اگر ایمان آرند بمانند آنچه ایمان آوردید بان پس بتحقیق هدایت یافتند

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ صِبْغَةَ اللَّهِ وَ

و اگر روی گردانند پس جز این نیست که ایشان در مخالفتند پس زود که کفایت کند ترا از ایشان خدا و اوست شنوای دانا رنگ کردنی از خدا و

مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ۝ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَ

کیست نیکوتر از خدا در رنگ کردن و ما مراورا پرستنده ایم بگو آیا مخاصمت میکنید با ما در خدا و او پروردگار ما و پروردگار شما

لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ۝ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

و مر ماراست کردار ما و برای شماست کردار شما و ما مراورا مخلصانیم آیا میگویید بدرستیکه ابراهیم و اسمعیل و اسحق

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

و یعقوب و اسباط بودند یهود یا نصاری بگو آیا شما داناترید یا خدا و کیست ظالمتر از آنکه

كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا

پوشید گواهی نزدش را از خدا و نیست خدا غافل از آنچه که میکنید اینها امتی بودند که بتحقیق درگذشتند مر آنهاراست

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ

آنچه کسب کردند و مر شماراست آنچه کسب کردید و سؤال کرده نشوند از آنچه که بودند که میکردند زود باشد که بگویند کم خردان از مردم

مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ

چه چیز گردانید ایشانرا از قبله شان که بودند بران بگو مر خدا راست مشرق و مغرب هدایت میکند کسی را که بخواهد بسوی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ

راه راست و همچنین گردانیدیم شمارا امت میانه تا بوده باشید گواهان بر مردم و بوده باشد

الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ

پیغمبر بر شما گواه و نگردانیدیم قبله آنچه را که بودی بران مگر از برای آنکه بدانیم کسی که پیروی کند پیغمبر را

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ

از آنکس که برگردد بر پاشنهایش و اگرچه باشد هرآینه بزرگ مگر بر آنانکه هدایت کرد خدا و نیست که باشد خدا که ضایع کند

إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً

ایمانهای شمارا بدرستیکه خدا بمردمان هرآینه مهربان رحم کننده است بتحقیق می بینیم گردیدن روی ترا بسوی آسمان پس هرآینه میگردانیم ترا قبله

قوله تعالى فسيكفيكهم الله الى السميع العليم من قرا بعد الصبح سبع مرات قبل ان يتكلم كفاه الله مهمات ذلك اليوم وان قرا بعد كل فريضة لا يحتاج الى شيء والسلام

ثمن الثاني الجزء
ع

تَرْضٰىهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
که بخواهی اش پس بگردان رویت را جانب مسجد الحرام و هرجا که باشید پس بگردانید رویهای خود را بجانبش و بدرستیکه آنانکه

أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ
داده شدند کتاب را هر آینه میدانند که آن حق است از پروردگارشان و نیست خدا غافل از آنچه میکنند و اگر بیاری آنانرا

أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
که داده شدند کتاب را بهر حجتی را نشوند تابع قبله ترا و نه تو تابع سوی قبله ایشان و نیستند بعضیشان تابع شوند قبله

بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
بعضی را و هر آینه اگر پیروی کنی خواهشهای ایشانرا از بعد آنچه آمد ترا از دانش بدرستیکه تو آنگاه هر آینه از ظالمانی آنانکه عطا کردیم ایشانرا

الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝
کتاب را میشناسند او را چنانچه میشناسند پسرانشانرا و بدرستیکه پاره از ایشان هر آینه میپوشند حق را و ایشان میدانند

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَمَا ع
حق از پروردگار تست پس مباش البته از شک کنندگان و از برای هر یک جانبیست که او متوجه است از آن پیشی جوئید در خیرات هرجا

تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
که باشید می آرد شمارا خدا همگی بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست و از جایی که بیرون رفتی پس بگردان

وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَمِنْ
رویت را سوی مسجد الحرام و بدرستیکه آن هر آینه حق است از پروردگار تو و نیست خدا غافل از آنچه میکنید و از

حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
جائیکه بیرون رفتی پس بگردان رویت را سوی مسجد الحرام و هرجا که باشید پس بگردانید رویهاتانرا سوی آن

لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي
نبوده باشد مر مردمانرا برشما حجتی مگر آنانکه ستم کردند از ایشان پس نترسید از ایشان و بترسید از من تا تمام کنم نعمتم را

عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ
برشما و باشد که شما هدایت یابید همچنانکه فرستادیم در شما رسولی از شما که بخواند برشما آیتهای ما را و پاک سازد

وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي
شمارا و بیاموزد شمارا کتاب و حکمت و تعلیم دهد شمارا آنچه نبوده باشید که بدانید پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شمارا و شکر کنید مرا

وَلَا تَكْفُرُونِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ ع
و ناسپاسی مکنید ای آنکسانیکه ایمان آوردند یاری جوئید بصبر و نماز بدرستیکه خدا با صابرانست

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ
و مگوئید مرکسانیرا که کشته میشوند در راه خدا که مردگانند بلکه زندگانند ولیکن نمیدانید و هر آینه میآزمائیم شمارا بچیزی

مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ
از ترس و گرسنگی و کاستن از اموال و نفسها و ثمرها و بشارت ده صابرانرا آنانکه

إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ
چون رسید ایشانرا مصیبتی گویند بدرستیکه ما از آن خدائیم و بدرستیکه ما بازگشت کنندگانیم آنها برایشانست آمرزشها از پروردگارشان

ورحمة واولئك هم المهتدون ۝ ان الصفا والمروة من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر
و رحمت و ایشانند ایشان راه یافتگان . بدرستیکه صفا و مروه از نشانهای خداست پس هرکه حج گزارد خانه را یا عمره گذارد
فلا جناح عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر عليم ۝ ان الذين يكتمون
پس گناهی نیست براو که طواف کند با آنها و هرکه برغبت کند خوبی را پس بدرستیکه خدا شاکر داناست بدرستیکه آنانکه می پوشند
ما انزلنا من البينات والهدى من بعد ما بيناه للناس في الكتاب اولئك يلعنهم
آنچه را فرو فرستادیم از بینات و هدایت از بعد آنچه بیان کردیم آنرا برای مردمان در کتاب آنها لعن میکند ایشان را
الله ويلعنهم اللاعنون ۝ الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب عليهم وانا
خدا و لعن میکنند ایشان را لعن کنندگان مگر آنانکه توبه کردند و خوب شدند و بیان کردند پس آنها توبه می پذیرم از ایشان و منم
ع التواب الرحيم ۝ ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله والملائكة و
توبه پذیر مهربان بدرستیکه آنانکه کافر شدند و مردند و ایشان کافر بودند آنها برایشانست لعنت خدا و ملئکه و
الناس اجمعين ۝ خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۝ والهكم اله
مردمان همگی جاودانیان در آن تخفیف نیابد از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده شوند و خدای شما خدای
واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم ۝ ان في خلق السموات والارض واختلاف الليل
واحد است نیست الهی مگر او که رحمن رحیم است بدرستیکه در خلق آسمانها و زمین و اختلاف شب
والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما انزل الله من السماء من
و روز و کشتیها بکه جاری میشود در دریا بآنچه نفع میرساند مردمرا و آنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از
ماء فاحيا به الارض بعد موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف الرياح والسحاب
آب پس زنده گردانید بآن زمین را بعد مردنش و پراکنده کرد در آن از هر جنبنده و گردانیدن بادها و ابر
المسخر بين السماء والارض لايات لقوم يعقلون ۝ ومن الناس من يتخذ من
مسخر میان آسمان و زمین هر آینه نشانهاست برای قومی که تعقل میکنند و از مردمان کیست که میگیرد از
دون الله اندادا يحبونهم كحب الله والذين امنوا اشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا
غیر خدا همتایان دوست میدارند آنها را چون دوست داشتن خدا و آنانکه ایمان آوردند سخت ترند در دوست داشتن خدا و هرگاه ببینند آنانکه ظلم کردند
اذ يرون العذاب ان القوة لله جميعا وان الله شديد العذاب ۝ اذ تبرأ الذين
هنگامیکه ببینند عذاب را اینکه قوت مر خداراست همگی و اینکه خدا سخت عذابست هنگامیکه بیزاری جویند آنانکه
اتبعوا من الذين اتبعوا وراوا العذاب وتقطعت بهم الاسباب ۝ وقال الذين
پیروی کرده شدند از آنانکه پیروی کردند و دیدند عذاب و بریده شود با ایشان سببها و گفتند آنانکه
اتبعوا لو ان لنا كرة فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا كذلك يريهم الله اعمالهم حسرات
پیروی کردند کاش بودی برای ما بازگشتی تا بیزاری جستیم از ایشان همچنانکه بیزاری جستند از ما همچنین بنماید بایشان خدا اعمال ایشانرا حسرتها
عليهم وما هم بخارجين من النار ۝ يا ايها الناس كلوا مما في الارض حلالا
برایشان و نباشند ایشان بیرون روندگان از آتش ای مردمان بخورید از آنچه در زمینست حلال
طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ انما يامركم بالسوء و
پاکیزه و پیروی مکنید گامهای شیطانرا بدرستیکه او مر شما را دشمنیست آشکار جز این نیست که امر میکند شما را به بدی و

الفحشآء وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ٥ واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا
رسشتی و اینکه بگوئید بر خدا آنچه را نمیدانید و چون گفته شود مرایشانرا که پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده خدا گویند

بل نتبع ما الفينا عليه اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعقلون شيئا ولا يهتدون ٥ ومثل ع
بلکه پیروی میکنیم آنچه را یافته ایم برآن پدران ما آیا و اگرچه باشند پدرانشان که در نمی یابند چیزی را و هدایت نیابند و مثل

الذين كفروا كمثل الذى ينعق بما لا يسمع الا دعآء ونداء صم بكم عمى فهم لا
آنانکه کافر شده اند همچون مثل کسیست که بانگ زند بچیزیکه نشنود مگر خواندنی و آواز کرانند گنگانند کورانند پس ایشان

يعقلون ٥ يا ايها الذين امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم واشكروا لله ان كنتم اياه
در نمی یابند تعقل ای آنکسانیکه ایمان آوردید بخورید از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شمارا و شکر کنید مرخدارا اگر باشید او را

تعبدون ٥ انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله فمن اضطر
عبادت کنید جز این نیست که حرام گردانیده برشما مردار و خون و گوشت خوک را و آنچه صدا بلند کرده شده باشد برای غیر خدا پس آنکه مضطر شد

غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم ٥ ان الذين يكتمون ما انزل الله
غیر باغی و نه تجاوز کننده پس نیست گناهی براو بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست بدرستی آنانکه بپوشند آنچه را فرو فرستاده خدا

من الكتاب ويشترون به ثمنا قليلا اولئك ما ياكلون فى بطونهم الا النار ولا
از کتاب و بدل میگیرند بان قیمتی اندک را آنها نمیخورند در شکمهاشان مگر آتش و

يكلمهم الله يوم القيمة ولا يزكيهم ولهم عذاب اليم ٥ اولئك الذين اشتروا الضللة
سخن نگوید با ایشان خدا روز قیامت و نه پاک سازدشان و مرایشانراست عذاب دردناک آنها کسانیند که خریدند گمراهی را

بالهدى والعذاب بالمغفرة فما اصبرهم على النار ٥ ذلك بان الله نزل الكتاب بالحق
بهدایت و عذاب را بآمرزش پس چه شکیبا کرد ایشانرا بر آتش آن بآنست که خدا فرو فرستاد این کتاب را بحق

وان الذين اختلفوا فى الكتاب لفى شقاق بعيد ٥ ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل ربع ع
و بدرستی که آنانکه اختلاف کردند در کتاب هر آینه در مخالفتی باشند دور نیست خوبی که بگردانید رو بهاتانرا بسوی

المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الاخر والملئكة والكتاب والنبين
مشرق و مغرب ولیکن نیکی کسیست که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و ملئکه و کتابها و پیغمبران

واتى المال على حبه ذوى القربى واليتمى والمسكين وابن السبيل والسائلين و
و داد مال را بر دوستیش صاحبان قرابت را و یتیمانرا و درماندگان را و ابن سبیل را و سوال کنندگان را

فى الرقاب واقام الصلوة واتى الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصبرين
در گردنها و برپای داشت نمازرا و داد زکوة را و وفاکنندگان بعهدشان چون پیمان کنند و صابران

فى البأساء والضراء وحين البأس اولئك الذين صدقوا واولئك هم المتقون
در سختی بجیزی و سختی رنجوری و هنگام کارزار آنها کسانیند که راست گفتند و آنها ایشانند پرهیزکاران

يا ايها الذين امنوا كتب عليكم القصاص فى القتلى الحر بالحر والعبد بالعبد والانثى
ای آنکسانیکه ایمان آوردید نوشته شده برشما قصاص کردن در کشته شدها آزاد بآزاد و بنده به بنده و زن

بالانثى فمن عفى له من اخيه شئ فاتباع بالمعروف واداء اليه باحسان ذلك تخفيف
بزن پس کسیکه عفو کرده شود مراو را از برادرش چیزی پس از پی رفتنست بخوبی و ادا کردنست باو بنیکی آن تخفیفست

رمن

مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ

از پروردگار شما و رحمتست پس آنکه از حد درگذشت بعد از آن پس برای وست عذاب پردرد و مر شماراست در قصاص زندگی

يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ

ای صاحبان خردها باشد که شما پرهیزکار شوید نوشته شده بر شما چون حاضر آید یکی شمارا مرگ اگر گذاشته باشد مالی را وصیت کردن

لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۝ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى

برای والدین و نزدیکان بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران پس کسیکه تبدیل کند آنرا بعد آنکه شنید آنرا پس جز این نیست گناه بر

الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ

کسانیست که تبدیل میکنند آنرا بدرستیکه خدا شنوای داناست پس هر که ترسید از وصیت کننده میل را یا گناهی پس اصلاح کرد میان ایشان پس نیست

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

گناهی بر آن بدرستیکه خدا آمرزنده رحیمست ای آنکسان که ایمان آوردید نوشته شد بر شما روزه همچنانکه نوشته شد بر آنانکه از

قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

پیش شما بودند باشد که شما پرهیزکار شوید روزهای شمرده شده پس کسیکه باشد از شما بیمار یا بر سفر پس مدت معدود است از روزهای دیگر

وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ

و بر کسانیکه طاقت دارند آنرا فدیست طعام درماندگان پس کسیکه رغبت کند نیکی را پس آن بهترست مر اورا و دیگر روزه دارید بهترست شمارا

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ

اگر باشید که بدانید ماه رمضانست که فرو فرستاده شد دران قرآن هدایت برای مردمان و بینها از

الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

هدایت و فرقان پس آنکه حاضر شد از شما آن ماه پس باید روزه گیرد آنرا و آنکس که باشد بیمار یا بر سفر پس مدتی معدود است

مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا

از روزهای دیگر میخواهد خدا بشما آسانی و نمیخواهد بشما دشواری و از برای آنکه تام کنید مدت را و برای آنکه بزرگی دهید خدا را بر

هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ

هدایت کردن شما و باشد شما شکر کنید و چون پرسند ترا بندگانم از من پس بدرستیکه من نزدیکم اجابت میکنم دعوت

الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ

داعی را چون بخواند مرا پس باید که استجابت کنند مرا و ایمان آورند بمن باشند که ایشان بصلاح گرایند حلال کرده برای شما شب روزه

الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ

جماع بزنانشان ایشان لباسند مر شمارا و شما لباسید مر ایشانرا دانست خدا که شما بودید که خیانت میکردید خود هاتانرا

فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا

پس پذیرفت توبه را از شما و عفو کرد از شما پس اکنون مباشرت کنید ایشانرا و جوئید آنچه را نوشت برای شما و بخورید و بیاشامید

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَ

تا پدید آید مر شمارا رشته سفید از رشته سیاه از صبح پس تمام کنید روزه را تا بشب و

لَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ

مباشرت مکنید ایشانرا و شما معتکفان باشید در مسجدها این حدهای خدا پس نزدیک مشوید آنها را همچنین بیان میکند خدا

ع

قوله تعالى وإذا سألك عبادي
قوله [illegible] آیه را [illegible]
[illegible]
اوکشاد [illegible]
١٢

آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

آیتهاشرا برای مردمان شاید که ایشان پرهیزکار شوند و مخورید مالهاتانرا میانتان بناحق و ابسکر میفدازید انرا بحاکمان

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ ع

تا بخورید پاره از اموال مردمان ببدی وشما میدانید میپرسند ترا از هلالها بگو این

مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ

وقتهاست برای مردمان و حج گذاردن و نیست کار خوب اینکه درآیید بخانها از پشتهاشان ولیکن نیک آن کسیست که پرهیزکار شد

وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ

و درآیید بخانها از درهاشان و پرهیزید از خدا باشد که شما رستکار شوید و کارزار کنید در راه خدا باکسانیکه کارزار میکنند با شما

وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ

و از حد مگذرید بدرستیکه خدا دوست نمیدارد از حد گذرندگان را و بکشید ایشانرا جائیکه بیابیدشان و اخراج کنید ایشانرا از جائیکه

أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ

اخراج کردند شمارا و فتنه سخت ترست از کشتن و کارزار مکنید با ایشان نزد مسجد الحرام تا کارزار کنند با شما در آن پس اگر کارزار کنند با شما

فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ

پس کارزار کنید با ایشان همچنین است جزای کافران پس اگر باز ایستند پس بدرستیکه خدا آمرزنده رحیم است و کارزار کنید با ایشان تا نباشد

فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

فتنه و باشد دین برای خدا پس اگر باز ایستند پس نیست تعدی مگر بر ستمکاران ماه حرام بماه حرام است

وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا

و حرمتهارا قصاص است پس کسیکه تعدی کرد بشما پس تعدی کنید براو بآنچه تعدی کرد برشما و بپرهیزید

اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

از خدا و بدانید بدرستیکه خدا با پرهیزکار است و نفقه کنید در راه خدا و میندازید خود را بدستهای خودتان بهلاکت

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ

و نیکوئی کنید بدرستیکه خدا دوست میدارد نیکوکارانرا و تمام کنید حج و عمره را برای خدا پس اگر بازداشته شوید پس آنچه میسر شود از

الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى

قربانی و متراشید سرهاتانرا تا آنکه برسد قربانی بجای خودش پس کسیکه باشد از شما بیمار یا باو آزاری باشد

مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ

از سرش پس فدیست از روزه یا صدقه دادن یا قربانی کردن پس چون ایمن شوید پس کسیکه تمتع گذارد بعمره تا حج

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ

پس آنچه میسر شود از قربانی پس کسیکه نیافت پس روزه سه روزاست در حج و هفت چون بازگشتید اینست

عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

ده روز تمام آن از برای کسیست که نباشد اهلش حاضران مسجد الحرام و بپرهیزید از خدا و بدانید بدرستیکه خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ

سخت عقوبتست حج ماههای معلومست پس کسیکه واجب کرد در آنها حج پس نه جماع است و نه فسقها و نه جنگ

ربع

فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي

در حج و آنچه میکنید از خوبی میداند آن را خدا و توشه برگیرید پس بدرستیکه بهترین توشه پرهیزگاریست و بپرهیزید از من ای صاحبان

الْأَلْبَابِ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا

خردها نیست بر شما گناهی اینکه بجوئید فضلی از پروردگارتان پس چون برگشتید از عرفات پس یاد کنید

اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ۝ ثُمَّ

خدا را نزد مشعر الحرام و یاد کنید او را چنانکه هدایت کرد شما را و اگر چه بودید پیش از آن هر آینه از گمراهان پس

أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ فَإِذَا قَضَيْتُمْ

باز گردید از جائیکه باز گشتند مردم و طلب آمرزش کنید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده رحیم است پس چون گذاردید اعمال

مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا

حج خود را پس یاد کنید خدا را مانند یاد کردن پدرانتان یا سخت تر یاد کردنی پس از مردمان کسی هست که میگوید پروردگارا بده ما را

فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

در دنیا و نیست برای او در آخرت از نصیبی و از ایشان کسی هست که میگوید پروردگارا بده ما را در دنیا خوبی

الحزب نصف ۳

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

و در آخرت خوبی و نگاه دار ما را از عذاب آتش آنها از برای ایشان نصیبی از آنچه کسب کردند و خدا زود حسابست

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ

و یاد کنید خدا را در روزهای معدود پس کسی که شتاب کرد در دو روز پس نیست گناهی براو و کسیکه واپس ماند پس نیست گناهی

عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ

براو از برای کسی که پرهیزگار شد و بپرهیزید از خدا و بدانید بدرستیکه شما بسوی او محشور میشوید و از مردمان کسی هست که خوش آید ترا سخنش

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۝ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي

در زندگانی دنیا و گواه میگیرد خدا را بر آنچه در دل اوست و او سخت ترین دشمنانست و چون برگردد سعی کند در

الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ

زمین تا فساد کند در آن و تباه کند کشت را و نسل را و خدا دوست نمیدارد فساد را و چون گفته شود او را که بترس از

اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ

خدا بگیرد او را حمیت از گناه پس بس است او را جهنم و هر آینه بد بستریست و از مردم کسی که میفروشد خودش را

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَ

برای جستن رضای خدا و خدا مهربانست به بندگان ای آنکسانیکه ایمان آوردند داخل شوید در صلح همگی و

لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ

پیروی نکنید گامهای شیطان را بدرستیکه او مر شما را دشمنیست آشکار پس اگر لغزیدید از بعد آنکه آمد شما را نشانها

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ

پس بدانید بدرستیکه خدا عزیز حکیم است آیا انتظار میکشند مگر اینکه بیاید ایشان را خدا در سایبانها از ابر و ملئکه

ع

وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَ

و گذارده شود کار و بسوی خدا بازگردانیده شود کارها بپرس بنی اسرائیل را که چند دادیم ایشان را از نشان روشن

وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

وکسیکه تبدیل کند نعمت خدا را از بعد آنکه آمد او را پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت آراسته شد برای آنانیکه کافر شدند

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَاللهُ يَرْزُقُ

زندگانی دنیا و سخریه میکنند به آنانکه ایمان آورده اند و کسانیکه پرهیزکار شدند بالای ایشان باشند روز قیامت و خدا روزی میدهد

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ

کسی که بخواهد بدون حساب بودند مردمان امت واحد پس برانگیخت خدا پیغمبران را مژده دهنده و ترساننده

وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ

و فرستاد با ایشان کتاب را بحق تا حکم کند میانه مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف نکرد در آن مگر آنانکه

أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ

داده شدند آنرا بعد آنکه آمد ایشانرا بینات از راه میانشان پس هدایت کرد خدا کسانیرا ایمان آوردند بر آنچه اختلاف کردند در آن

مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ

از حق باذنش و خدا هدایت میکند هر کرا بخواهد براه راست آیا پنداشتید که داخل شوید بهشت

وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ

و حال آنکه نیامده شما را مثل آنانکه گذشتند پیش از شما رسید ایشانرا سختی و تنگی و از جای کنده شدند تا اینکه گفت

الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللهِ قَرِيبٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا

رسول و کسانیکه ایمان آوردند با او کی باشد یاری خدا آگاه باشید بدرستیکه یاری خدا نزدیکست میپرسند ترا که چه چیز

يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

انفاق کنند بگو هر چه انفاق کردید از مال از برای والدین و نزدیکان و یتیمان و بیچارگان و ابن سبیل

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا

و آنچه را بکنید از خوبی پس بدرستیکه خدا بآن داناست نوشته شد بر شما کارزار کردن و آن سخت است بر شما و شاید که ناخوش دارید

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

چیزی را و آن بهتر باشد برای شما و شاید که دوست دارید چیزیرا و آن بدتر باشد برای شما و خدا میداند و شما نمیدانید

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللهِ وَكُفْرٌ بِهِ

میپرسند ترا ماه حرام کارزار کردن در آن بگو کارزار کردن در آن بزرگست و باز داشتن از راه خدا و کفر بخدا

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ

و مسجد الحرام و بیرون کردن اهلش ازآن بزرگترست نزد خدا و فتنه بزرگترست از کشتن و همیشه

يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ

کارزار میکنند با شما تا برگردانند شما را از دینتان اگر توانائی داشته باشند و کسیکه برگردد از شما از دینش پس بمیرد

وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

و او کافر باشد پس ایشانند که تباه شود اعمالشان در دنیا و آخرت و ایشانند صحبت آتش ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أُولٰئِكَ يَرْجُونَ

در آن جاودانیان بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و آنانکه هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا ایشانند امید میدارند

رَحْمَةَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ
رحمت خدا را و خدا آمرزنده رحیم است می‌پرسند ترا از شراب و قمار بگو در هر دو گناه بزرگ است

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَيَسْئَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۝ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ
و منفعتها برای مردم و گناه هر دو بزرگتر است از نفعشان و می‌پرسند ترا که چه چیز انفاق کنند بگو عفو همچنین

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى
بیان میکند خدا برای شما آیتها را باشد که شما تفکر کنید در دنیا و آخرت و می‌پرسند از یتیمان

قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ
بگو اصلاح آوردن مر ایشان را بهتر است و اگر آمیزش کنید با ایشان پس برادران شما اند و خدا میداند مفسد را از مصلح و اگر

4

شَاءَ اللّٰهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ
خواسته بود خدا هر آینه در رنج انداخته بود شما را بدرستیکه خدا عزیز حکیم است و نکاح مکنید زنان مشرکه را تا وقتیکه ایمان بیاورند و هر آینه کنیز مؤمنه

خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ
بهتر است از مشرکه و اگرچه خوش آید شما را و زن مدهید مشرکان را تا وقتیکه ایمان بیاورند و هر آینه غلام مؤمن بهتر است از مشرک

وَّلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولٰٓئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ
و اگرچه خوش آید شما را ایشان میخوانند سوی آتش و خدا میخواند بسوی بهشت و آمرزش باذنش و بیان میکند

اٰيٰتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ
آیتهایش برای مردم باشد که ایشان پند گیرند و می‌پرسند ترا از حیض بگو آن پلیدی است پس کناره گیرید از زنان

فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ
در حیض و نزدیکی مکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون پاک شدند پس بیایید ایشان را از آنجا که فرموده است شما را خدا بدرستیکه خدا

يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنّٰى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا
دوست میدارد توبه کنندگان را و دوست میدارد پاکان را زنان شما کشت زار شما اند پس بیایید کشت زار را هر حالیکه خواسته باشید و مقدم دارید

لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلٰقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَانِكُمْ
برای خودتان و بپرهیزید از خدا و بدانید بدرستیکه شما ملاقات کننده اید و بشارت ده مؤمنان را و مگردانید خدا را دست آویز سوگندهای

أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
که نیکوئی کنید و پرهیزگاری کنید و اصلاح کنید میانه مردم و خدا شنوای داناست و مؤاخذه نکند شما را خدا بلغو در سوگندهاتان

وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
ولیکن مؤاخذه میکند شما را بانچه کسب کرد دلهاتان و خدا آمرزنده حلیم است مرکسانیرا که سوگند میخورند که دور باشند از زنانشان انتظار

أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَ
چهار ماه است پس اگر باز آیند پس بدرستیکه خدا آمرزنده رحیم است و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستیکه خدا شنوای داناست و

الْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوٓءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
زنان طلاق داده شده انتظار میبرند بجود ذاتشان سه طهر و حلال نیست مر ایشان را اگر پنهان کنند آنچه را آفریده خدا در رحمهاشان

إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا
اگر هستند که ایمان دارند بخدا و روز بازپسین و شوهرانشان سزاوارترند بباز آوردنشان در آن اگر اراده کنند اصلاح را

ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم ۝ الطلاق

مرتان فامساك بمعروف او تسريح باحسان ولا يحل لكم ان تاخذوا مما اتيتموهن

شيئا الا ان يخافا الا يقيما حدود الله فان خفتم الا يقيما حدود الله فلا جناح

عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك

هم الظالمون ۝ فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح

عليهما ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك حدود الله يبينها لقوم يعلمون

وإذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ع

ضرارا لتعتدوا ومن يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا ايات الله هزوا واذكروا

نعمة الله عليكم وما انزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله واعلموا ان

الله بكل شيء عليم ۝ وإذا طلقتم النساء فبلغن اجلهن فلا تعضلوهن ان ينكحن ازواجهن

إذا تراضوا بينهم بالمعروف ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الاخر

ذلكم ازكى لكم واطهر والله يعلم وانتم لا تعلمون ۝ والوالدات يرضعن اولادهن ثلثه

حولين كاملين لمن اراد ان يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن وكسوتهن بالمعروف

لا تكلف نفس الا وسعها لا تضار والدة بولدها ولا مولود له بولده وعلى الوارث

مثل ذلك فان ارادا فصالا عن تراض منهما وتشاور فلا جناح عليهما وان اردتم ان

تسترضعوا اولادكم فلا جناح عليكم إذا سلمتم ما اتيتم بالمعروف واتقوا الله واعلموا ان

اللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ

خدا بآنچه میکنید بیناست وکسانیکه متوفی میشوند از شما ومیگذارند جفتهارا انتظار میبرند بخودشان چهار

أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللهُ

ماه وده روزرا پس چون رسیدند مدتشانرا پس نیست گناهی برشما درآنچه کردند بخودشان بخوبی وخدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ

بآنچه میکنید آگاهست ونیست گناهی برشما درآنچه کنایه بخبر دادید بآن از خواستاری زنان یا پنهان داشتید در نفسهاتان

عَلِمَ اللهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿ وَ

دانسته است خدا که شما بزودی یاد خواهید کرد ایشانرا ولیکن وعده مدهید ایشانرا پنهانی مگر آنکه بگوئید گفتنی خوب و

لَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

قصد مکنید بستن نکاح را تا آنکه برسد کتاب مدتش را وبدانید بدرستیکه خدا میداند آنچه را در نفس شماست

فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ

پس حذر کنید از او وبدانید بدرستیکه خدا آمرزنده بردبار است نیست گناهی برشما اگر طلاق دهید زنان را که مس نکرده باشید ایشانرا

أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ

یا مقرر نکرده باشید برای ایشان مهری وبرخوردار سازید ایشانرا بر توانگر است اندازه اش وبر تنگدست اندازه اش برخوردار ساختنی بخوبی

حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً

حق بودنی بر نیکوکاران واگر طلاق دادید ایشانرا پیش از آنکه مس کنید ایشانرا وبتحقیق معین کرده اید برای ایشان مهری را

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا

پس نصف آنچه معین کرده اید مگر آنکه ببخشند یا ببخشد کسیکه بدست اوست بستن نکاح وآنکه ببخشید

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ

نزدیکتر است بپرهیزکاری وفراموش مکنید احسانرا میانتان بدرستیکه خدا بآنچه میکنید بیناست نگاهداری کنید بر نمازها

وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا

ونماز میانه وبایستید از برای خدا دعاخوانان پس اگر بترسید پس پیادگان یا سواران پس چون ایمن شوید پس یاد کنید

اللهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً

خدارا همچنانکه آموخته است شمارا آنچه نبودید که بدانید وکسانیکه متوفی میشوند از شما ومیگذارند جفتهارا وصیتی

لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

از برای جفتهاشان متاعی تا سال بدون بیرون کردن پس اگر بیرون روند پس نیست گناهی برشما درآنچه کردند بخودشان

مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿ كَذَٰلِكَ

از خوبی وخدا عزیز حکیم است ومر طلاق داده شده هارا متاعیست بخوبی حق بودنی بر پرهیزکاران همچنین

يُبَيِّنُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ

بیان میکند خدا برای شما آیتهایش را باشد که دریابید بعقل آیا نگاه نکردی بکسانیکه بیرون رفتند از دیارشان وایشان الوف بودند از ترس

الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

مرگ پس گفت مرایشانرا خدا که بمیرید پس زنده کرد ایشانرا بدرستیکه خدا هرآینه صاحب تفضل است بر مردم ولیکن بیشتر مردم

يشكرون ۝ وقاتلوا في سبيل الله واعلموا ان الله سميع عليم ۝ من ذا الذي يقرض الله
شکر نمیکنند ۔ و کارزار کنید در راه خدا و بدانید بدرستیکه خدا شنوای داناست کیست آنکه قرض دهد خدا را

قرضا حسنا فيضاعفه له اضعافا كثيرة والله يقبض ويبسط واليه ترجعون ۝ الم تر
قرض خوب تا مضاعف گرداند برای او اضعاف بسیار و خدا میگیرد و میگشاید و بسوی او بازگردانیده میشوید آیا نگاه

الى الملا من بني اسرائيل من بعد موسى اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في
کردی بجمعی از بنی اسرائیل از بعد موسی چون گفتند پیغمبری را که بود مر ایشانرا که برانگیز برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم در

سبيل الله قال هل عسيتم ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل في
راه خدا گفت آیا شاید باشید شما اگر نوشته شده باشد بر شما کارزار اینکه کارزار نکنید گفتند و چیست ما را که کارزار نکنیم در

سبيل الله وقد اخرجنا من ديارنا وابنائنا فلما كتب عليهم القتال تولوا الا قليلا منهم
راه خدا و بتحقیق بیرون کرده شده ایم از دیارمان و فرزندانمان پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار برگشتند مگر اندکی از ایشان

والله عليم بالظالمين ۝ وقال لهم نبيهم ان الله قد بعث لكم طالوت ملكا قالوا انى يكون
و خدا داناست بظالمان ۔ و گفت مر ایشانرا پیغمبر ایشان بدرستیکه خدا بتحقیق برانگیخت برای شما طالوت را پادشاه گفتند چگونه باشد

له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال قال ان الله اصطفيه
مر او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم بپادشاهی از او و داده نشده است فراخی از مال گفت بدرستیکه خدا برگزید او را

عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم ۝ وقال
بر شما و افزود او را فراخی در علم و جسم و خدا میدهد ملکش را بآنکس که میخواهد و خدا واسع علیم است و گفت

لهم نبيهم ان اية ملكه ان ياتيكم التابوت فيه سكينة من ربكم وبقية مما ترك ال موسى
مر ایشانرا پیغمبر ایشان بدرستیکه نشانه پادشاهی او آنست که بیاید بشما تابوت که در آنست سکینه از پروردگار شما و بقیه از آنچه واگذاشتند آل موسی

وال هرون تحمله الملائكة ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين ۝ فلما فصل طالوت
و آل هرون برمیدارند آنرا ملائکه بدرستیکه در آن هر آینه علامتیست برای شما اگر باشید مؤمنان ۔ پس چون جدا شد طالوت

بالجنود قال ان الله مبتليكم بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا
با لشکر گفت بدرستیکه خدا آزماینده شماست بجوئی پس کسیکه بیاشامد از آن پس نیست از من و کسیکه نچشید او را پس بدرستیکه او از منست مگر

من اغترف غرفة بيده فشربوا منه الا قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين امنوا معه
کسیکه بردارد یک کفی بدست خود پس آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون گذشت از آن او و کسانیکه ایمان آورده بودند با او

قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين يظنون انهم ملاقوا الله كم
گفتند نیست توانائی مر ما را امروز بجالوت و لشکرش گفتند آنانکه ظن داشتند که ایشان ملاقات کنندگان خدااند بسا

من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين ۝ ولما برزوا لجالوت و
از گروه اندک غالب آمد گروه بسیار را باذن خدا و خدا با صبرکنندگانست ۔ و چون برابر شدند مر جالوت را و

جنوده قالوا ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين ۝
لشکرش گفتند پروردگارا فروریز بر ما شکیبائی و ثابت گردان قدمهای ما را و نصرت ده ما را بر گروه کافران

فهزموهم باذن الله وقتل داود جالوت واتاه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء
پس هزیمت دادند ایشانرا بامر خدا و کشت داود جالوت را و داد او را خدا پادشاهی و حکمت و آموختش از آنچه میخواست

ولولا

وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِينَ

واگر نبودی دفع خدا مردمانرا پاره شان ببعضی هراینه تباه می شد زمین لیکن خدا صاحب تفضل است بر جهانیان

تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

این آیتهای خداست که میخوانیم آنرا بر تو بحق بدرستیکه تو هراینه از مرسلانی آن رسولان برتری دادیم پاره شانرا

عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَ

بر پاره از ایشان کسی هست که سخن کرد بس خداو بلند کرد پاره شانرا پایها و دادیم عیسی بن مریم را بینها و

اَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ

تایید کردیمش بروح پاک واگر میخواست خدا کارزار نمیکردند آنانکه از بعد ایشان بودند از بعد آنکه آمد ایشانرا

الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

بینها ولیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی بود که ایمان آورد و از ایشان کسی بود که کافر شد واگر خواسته بود خدا کارزار نکردندی ولیکن خدا

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَ

میکند آنچه را میخواهد ای آنانکه ایمان آوردند انفاق کنید از آنچه روزی کردیم شمارا پیش از آنکه بیاید روزی که نباشد بیع در آن و

لَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۞ لَا تَأْخُذُهُ

نه دوستی و نه شفاعتی و کافران ایشانند ستمکاران خدا نیست خدائی مگر او حی قیوم است نگیردش

سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

سنه و نه خوابی مر او راست آنچه در آسمانهاست وانچه در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزد او مگر با دستش

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ

میداند آنچه را میان دستهای ایشانست وانچه را خلف ایشانست واحاطه نمیکنند بچیزی از علمش مگر بآنچه خواسته باشد گنجایش یافته کرسیش

السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ

آسمانها و زمین را و گران نیایدش حفظشان و اوست برتر بزرگ نیست اکراهی در دین تحقیق ظاهر شد

الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى

راست روی از گمراهی پس کسیکه کافر شد بطاغوت و ایمان آرد بخدا پس تحقیق چنگ درزد بدستگیره محکم

لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ اللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

که پاره شدن نباشد مر آنرا و خدا شنوا و داناست خدا یاور کسانیست که ایمان آوردند بیرون میبرد ایشانرا از تاریکیها به روشنی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولٰئِكَ أَصْحَابُ

و آنانکه کافر شدند یاورانشان طاغوتست بیرون میبردشان از نور و روشنی بتاریکیها آنها یاران

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرٰهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ اٰتَاهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ

آتشند ایشانند در آن جاودانیان آیا نگاه نکردی بکسیکه جدال کرد با ابراهیم در پروردگارش بآنکه داده بود او را خدا پادشاهی هنگامیکه گفت

إِبْرٰهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرٰهِيمُ فَإِنَّ اللّٰهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ

ابراهیم پروردگار من کسیست که زنده میکند و میمیراند گفت من زنده میکنم و میمیرانم گفت ابراهیم بدرستیکه خدا میآرد آفتاب را

مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۞ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ

از مشرق پس بیار آنرا از مغرب پس مبهوت گشت آنکه کافر شد و خدا هدایت نمیکند گروه ظالمانرا یا چون کسیکه گذشت بردهی

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ

و آن افتاده بود بر سقفهایش گفت چگونه زنده میکرداند این را خدا بعد موتش پس میرانید او را خدا صد سال

ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ

پس برانگیختش گفت چه قدر درنگ کردی گفت درنگ کردم روزی یا پاره از روز گفت بلکه درنگ کردی صد سال پس نظر کن به

طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ

طعامت و شرابت که فاسد نشده و نگاه کن به حمارت و برای آنکه گردانیم ترا آیتی برای مردمان و نگاه کن به استخوانها

كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ

که چگونه برهم می نهیم پس می پوشانیم آنها را گوشت پس چون ظاهر شد مر او را گفت میدانم که خدا بر همه چیز تواناست و هنگامیکه گفت ابراهیم

رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً

پروردگارا بنما مرا که چگونه زنده میکنی مردها را گفت آیا ایمان نیاورده گفت آری ولیکن برای آنکه بیارامد دلم گفت پس بگیر چهار را

مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَ

از مرغ پس پاره پاره کن آنها را بسویت پس بگردان بر هر کوهی از آنها جزوی را پس بخوان ایشان را که می آیند ترا شتابان و

اعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ

بدان بدرستیکه خدا عزیز حکیم است مثل کسانیکه انفاق میکنند اموالشان را در راه خدا چون مثل دانه ایست که برویاند هفت

سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ الَّذِينَ

خوشه در هر خوشه صد دانه باشد و خدا می افزاید برای کسیکه میخواهد و خدا واسع علیم است آنکسانیکه

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

انفاق میکنند اموالشان را در راه خدا پس از پی نمی کنند آنچه را انفاق کردند منتی و نه آزاری مر ایشان راست جزایشان نزد پروردگارشان

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى

و نیست خوفی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند گفتار خوب و آمرزش بهتر است از صدقه که در پی باشد آنرا آزاری

وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ

و خدا بی نیاز صاحب حلم است ای آنکسانیکه ایمان آوردند باطل مکنید صدقهایتان را بمنت نهادن و آزار چون کسیکه انفاق میکند مالش را

مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ

مالش را برای مردم و ایمان نمی آرد بخدا و روز بازپسین پس مثلش چون مثل سنگ هموار ایست که بر او خاکی باشد پس رسید باو

وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

باران بزرگ پس گذاشته باشد آنرا صاف قادر نیستند بر چیزی از آنچه کسب کردند و خدا هدایت نمیکند گروه کافران را

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

و مثل آنکسانیکه انفاق میکنند اموالشان را از برای طلب رضای خدا و ثابت گردانیدنی از خودهاشان چون مثل بوستانیست بر بلندی

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ أَيَوَدُّ

که برسد آنرا باران درشت قطره پس برسد ثمرش را دو چندان پس اگر نرسد آنرا باران بزرگ قطره پس باران خورد قطره و خدا بآنچه میکنید بیناست آیا دوست

أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ

میدارد یکیتان که بوده باشد مر او را بوستانی از درختان خرما و انگورها که جاری باشد از زیر آنها نهرها باشد او را در آن از هر

الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
میوه و برسید او را پیری و مر او راست اولاد ناتوان پس برسید آنرا گردبادی که در آن آتش باشد پس بسوزد همچنین بیان میکند خدا
لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
برای شما آیتها را باشد که شما فکر کنید ای کسانیکه ایمان آوردند انفاق کنید از خوبهای آنچه کسب کردید و از آنچه بیرون آوردیم
مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ
برای شما از زمین و قصد مکنید بد را که از آن انفاق کنید و نیستید شما گیرنده آن مگر آنکه چشم پوشید در آن و بدانید
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا
بدرستیکه خدا بی‌نیاز ستوده است شیطان وعده میدهد شما را درویشی و امر میکند شما را ببدی و خدا وعده میدهد آمرزش را از خود
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ
و احسان و خدا واسع علیم است میدهد حکمت کسی را که میخواهد و کسیکه داده شود حکمت پس بتحقیق که داده شد خوبی بسیار و پند نگیرد
إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مگر صاحبان خرد و آنچه را انفاق کردید از نفقه یا نذر کردید از نذر پس بدرستیکه خدا میداند آنرا و نیست مر
مِنْ أَنْصَارٍ ۝ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَ
ظالمانرا از یاری کنندها اگر ظاهر کنید صدقها را پس خوب چیزیست آن و اگر پوشیده دارید آنرا و بدهید آنها را بدرویشان پس آن بهتر است
يُكَفِّرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
و کفاره میکند از شما گناهانتان و خدا بآنچه میکنید آگاهست نیست بر تو هدایتشان ولیکن خدا هدایت میکند کسی را که میخواهد و آنچه انفاق میکنید از مال
فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝
پس باشد برای خودتان و انفاق نمیکنید مگر برای طلب رضای خدا و آنچه را انفاق میکنید از مال رسانیده میشود تمامی بشما و شما ستم دیده نمیشوید
لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ
برای درویشان که بازداشته شده‌اند در راه خدا که توانائی ندارند سیر کردنی در زمین می‌پندارد ایشانرا نادان توانگران
مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝
از عفت کردن میشناسی ایشانرا بسیماشان سؤال نمیکنند از مردم بابرام و آنچه را انفاق میکنید از مال پس بدرستیکه خدا بآن داناست
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
آنکسانیکه انفاق میکنند اموالشانرا بشب و روز پنهان و آشکار پس مر ایشانراست مزدشان نزد پروردگارشان و نه خوفی
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
بر ایشانست و نه ایشان اندوهگین میشوند آنکسانیکه میخورند ربا را برنمیخیزند مگر همچنانکه برمیخیزد کسیکه مصروع میکرداند او را شیطان از
الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
جنون این بسبب آنست که ایشان گفتند که جز این نیست که بیع مانند رباست و حلال کرد خدا بیع را و حرام کرد ربا را پس کسیکه آمد او را پند
مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
از پروردگارش بازایستاد پس مر او راست آنچه گذشت و کارش با خداست و کسیکه عود کرد پس ایشان اصحاب نارند ایشان در آن جاویدانند
يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
نابود میگرداند خدا ربا را و افزون میکند صدقات را و خدا دوست نمیدارد هر ناسپاس گناهکار را بدرستیکه آنکسانیکه ایمان آوردند و کردند

وأقاموا الصلوة وآتوا الزكوة لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ يا أيها
[illegible]
الذين آمنوا اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا إن كنتم مؤمنين ۝ فإن لم تفعلوا فأذنوا بحرب
[illegible]
من الله ورسوله وإن تبتم فلكم رءوس أموالكم لا تظلمون ولا تظلمون ۝ وإن كان ذو عسرة فنظرة
[illegible]
إلى ميسرة وأن تصدقوا خير لكم إن كنتم تعلمون ۝ واتقوا يوما ترجعون فيه إلى الله ثم توفى كل
[illegible]
نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۝ يا أيها الذين آمنوا إذا تداينتم بدين إلى أجل مسمى فاكتبوه وليكتب
[illegible]
بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب أن يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه
[illegible]
الحق وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا فإن كان الذي عليه الحق سفيها أو ضعيفا أو لا
[illegible]
يستطيع أن يمل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا شهيدين من رجالكم فإن لم يكونا
[illegible]
رجلين فرجل وامرأتان ممن ترضون من الشهداء أن تضل إحداهما فتذكر إحداهما الأخرى
[illegible]
ولا يأب الشهداء إذا ما دعوا ولا تسأموا أن تكتبوه صغيرا أو كبيرا إلى أجله ذلكم أقسط عند
[illegible]
الله وأقوم للشهادة وأدنى ألا ترتابوا إلا أن تكون تجارة حاضرة تديرونها بينكم فليس
[illegible]
عليكم جناح ألا تكتبوها وأشهدوا إذا تبايعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد وإن تفعلوا فإنه فسوق
[illegible]
بكم واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء عليم ۝ وإن كنتم على سفر ولم تجدوا كاتبا فرهان
[illegible]
مقبوضة فإن أمن بعضكم بعضا فليؤد الذي اؤتمن أمانته وليتق الله ربه ولا تكتموا الشهادة
[illegible]
ومن يكتمها فإنه آثم قلبه والله بما تعملون عليم ۝ لله ما في السموات وما في الأرض وإن تبدوا
[illegible]
ما في أنفسكم أو تخفوه يحاسبكم به الله فيغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله على كل شيء
[illegible]

قدیرٌ ۝ آمن الرسول بما انزل الیه من ربه والمؤمنون کل آمن بالله وملائکته وکتبه ورسله لا

توانا است گرویده پیغمبر بآنچه فرو فرستاده شد باو از پروردگارش و مومنان همه ایمان آوردند بخدا و ملائکه اش و کتابهایش و پیغمبرانش

نفرق بین احدٍ من رسله وقالوا سمعنا واطعنا غفرانک ربنا والیک المصیر ۝ لا یکلف

و تفرقه نمیکنیم میانه احدی از پیغمبرانش و گفتند شنیدیم و اطاعت کردیم آمرزشت پروردگار ما و بسوی تست بازگشت تکلیف نمیکند

الله نفساً الا وسعها لها ما کسبت وعلیها ما اکتسبت ربنا لا تؤاخذنا ان نسینا او اخطأنا ربنا

خدا نفسی را مگر طاقتش را برای اوست آنچه کسب کرده و بر اوست آنچه کسب کرده پروردگار ما مواخذه مکن ما را اگر فراموش کردیم یا خطا

ولا تحمل علینا اصراً کما حملته علی الذین من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا

کردیم پروردگار ما و بار مکن بر ما بار گرانی چنانچه بار کردی آنرا بر آنانکه پیش از ما بودند پروردگار ما و بار مکن بر ما آنچه را نیست توانائی ما را بآن و عفو کن

واغفر لنا وارحمنا انت مولٰنا فانصرنا علی القوم الکافرین ۝

از ما و بیامرز ما را و ببخشای ما را تو صاحب اختیار مائی پس یاری ده ما را بر قوم کافران

سورة آل عمران مدنیة وهی مائتا آیة

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۝ الله لا اله الا هو الحی القیوم ۝ نزل علیک الکتاب بالحق مصدقاً لما بین یدیه وانزل

[illegible]

التوراة والانجیل من قبل هدًی للناس وانزل الفرقان ان الذین کفروا بآیات الله لهم

[illegible]

عذاب شدید والله عزیز ذو انتقام ۝ ان الله لا یخفی علیه شیء فی الارض ولا فی السماء ۝ هو

[illegible]

الذی یصورکم فی الارحام کیف یشاء لا اله الا هو العزیز الحکیم ۝ هو الذی انزل علیک الکتاب

[illegible]

منه آیات محکمات هن ام الکتاب واخر متشابهات فاما الذین فی قلوبهم زیغ فیتبعون ما

[illegible]

تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأویله وما یعلم تأویله الا الله والراسخون فی العلم یقولون

[illegible]

آمنا به کل من عند ربنا وما یذکر الا اولوا الالباب ۝ ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا و

[illegible]

هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب ۝ ربنا انک جامع الناس لیوم لا ریب فیه ان الله

[illegible]

لا یخلف المیعاد ۝ ان الذین کفروا لن تغنی عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شیئاً واولٰئک

[illegible]

هم وقود النار ۝ کدأب آل فرعون والذین من قبلهم کذبوا بآیاتنا فاخذهم الله بذنوبهم والله

[illegible]

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ

سخت عقوبت است ・ بگو مر آنان را که کافر شدند زود باشد که مغلوب شوید و محشور گردید بسوی جهنم و بد بستریست ・ تحقیق که بود مر شما را

آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ

آیتی در دو گروه که بهم رسیدند گروهی کارزار میکردند در راه خدا و دیگری کافر بودند میدیدند مسلمانان را دو مثل ایشان دیدن

يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ

[illegible]

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ

[illegible]

مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ

[illegible]

رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ

[illegible]

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ الصَّابِرِينَ

[illegible]

وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

[illegible]

وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

[illegible]

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ

[illegible]

اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ

[illegible]

أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ

[illegible]

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ

[illegible]

يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

[illegible]

وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ

[illegible]

اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

[illegible]

نصف الحزب ٣

[illegible]

معدودات

مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ

شمرده شده وفریفت ایشانرا در دینشان آنچه بودند که افترا میبستند پس چگونه باشد چون جمع کنیم ایشانرا برای روزی که نیست شک در آن

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ

وتمام داده شود هر نفس آنچه کسب کرده وایشان ستم دیده نشوند بگو خدایا صاحب پادشاهی میدهی پادشاهی کسی را که میخواهی

وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

ومیگیری پادشاهی از کسیکه میخواهی وعزیز میکردانی کسی را که میخواهی وذلیل میسازی کسی را که میخواهی بدست تواست خیر بدرستیکه تو بر همه چیز

قَدِيرٌ ۝ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ

توانائی درمی آری شب را در روز ودرمی آری روز را در شب وبیرون می آوری زنده را از مرده وبیرون می آوری مرده را

مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

از زنده وروزی میدهی کسی را که میخواهی بغیر حساب باید نگیرند مؤمنان کافران را دوستان از غیر

الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ

مؤمنان وکسی که کند آنرا پس نیست از خدا در چیزی مگر آنکه پرهیز کنید از ایشان پرهیز کردنی وبیم میدهد شمارا خدا

نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

از خود نفس وبسوی خداست بازگشت بگو اگر پنهان دارید آنچه در سینهای شما باشد یا آشکارا سازید میداند آنرا خدا ومیداند آنچه

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا

آسمانها وآنچه در زمین است وخدا بر همه چیز تواناست روزی بیابد هر نفسی آنچه کرده است از خوبی حاضر کرده

وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ

وآنچه کرده از بدی دوست میدارد اگر که باشد میان نفس ومیان آن مسافتی دور وبیم میدهد شمارا خدا از خود نفس وخدا مهربانست

بِالْعِبَادِ ۝ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

به بندگان بگو اگر باشید که دوست دارید خدا را پس پیروی کنید مرا که دوست دارد شمارا خدا ومی آمرزد شمارا گناهانتان وخدا آمرزنده رحیم است

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا

بگو اطاعت کنید خدا ورسول را پس اگر اعراض کنند پس بدرستیکه خدا دوست نمیدارد کافرانرا بدرستیکه خدا برگزید آدم ونوح را

وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَتِ

وآل ابراهیم را وآل عمران را بر جهانیان فرزندانیکه پاره شان از بعضی است وخدا شنوا وداناست بیاد کن که گفت

امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

زن عمران پروردگارمن بدرستیکه من نذر کردم برای تو آنچه در شکم منست آزاد کرده شده پس قبول کن از من بدرستیکه تو توئی شنوا ودانا

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى وَإِنِّي

پس چون نهاد آنرا گفت پروردگارمن بدرستیکه من نهادمش مؤنث وخدا داناتر است بآنچه نهاد ونیست مذکر چون مؤنث وبدرستیکه

سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ

من نام نهادمش مریم وبدرستیکه من پناه میدهم اورا بتو وفرزندانش از شیطان رانده شده پس پذیرفت اورا پروردگارش بپذیرفتنی خوب

وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ

ورویانیدش رویانیدنی خوب وکفیل کردانیدش زکریا را هرگاه درآمد براو زکریا در محراب یافت نزدش روزیرا گفت

يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ هُنَالِكَ

ای مریم بدرستیکه از کجاست مر ترا این گفت آن از نزد خداست بدرستیکه خدا روزی میدهد آنرا که میخواهد بغیر حساب در آنجا

دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ

خواند زکریا پروردگار خود را گفت پروردگارا ببخش مرا از نزدت فرزندی پاکیزه بدرستیکه تو شنونده دعائی پس ندا کردش ملئکه

وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ

و او ایستاده بود نماز میکرد در محراب بدرستیکه خدا بشارت میدهد ترا بیحیی تصدیق کننده بکلمه از خدا و مهتر و بازدارنده نفس از شهوتها و پیغمبر

الصَّالِحِينَ ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ

شایستگان گفت پروردگارا من از کجا میشود مرا پسری و بتحقیق که رسیده است مرا پیری و زن من نازاینده است گفت همچنین خدا

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ

میکند آنچه را میخواهد گفت خدایا بگردان برای من نشانه گفت نشانه تو اینکه سخن نکنی با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن

رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ

پروردگارت را بسیار و تسبیح کن در شبانگاه و بامداد و هنگامیکه گفت ملئکه ای مریم بدرستیکه خدا برگزید ترا و پاک گردانید

وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ ذَٰلِكَ

و اختیار کرد ترا بر زنان عالمیان ای مریم عبادت کن مر پروردگارت را و سجده کن و رکوع کن با راکعان آن

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا

از اخبار غیب است که وحی میفرستیم آنرا و نبودی تو نزدشان هنگامیکه می انداختند قلمهاشانرا که کدامشان کفالت کند مریم را و

كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى

نبودی تو نزدشان هنگامیکه نزاع میکردند هنگامیکه گفتند ملئکه ای مریم بدرستیکه خدا بشارت میدهد ترا بکلمه از او که اسم اوست مسیح عیسی

ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَ

بن مریم صاحب جاه در دنیا و آخرت و از مقربان و سخن میکند با مردمان در مهد و در وقت کهولت و

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

باشد از صالحان گفت پروردگارا من از کجا میشود برای من فرزندی و مس نکرده مرا انسانی گفت همچنین خدا می آفریند آنچه میخواهد

إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝ وَرَسُولًا

چون قرار دهد امری پس جز این نیست که میگوید مر او را بشو پس میشود و می آموزد او را کتاب و حکمت و توریة و انجیل و پیغمبر

إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ

به بنی اسرائیل که بتحقیق که آمدم شما را با آیتی از پروردگارتان بدرستیکه من میسازم برای شما از گل چون شکل مرغ پس میدمم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ

پس میشود مرغ باذن خدا و شفا میدهم کور مادرزاد را و پیس را و زنده میکردانم مردگان را باذن خدا و خبر میدهم شما را آنچه میخورید

وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ

و آنچه ذخیره میکنید در خانهاتان بدرستیکه در آن هر آینه آیتی است برای شما اگر باشید مؤمنان و تصدیق کننده مر آنچه را میان دو دست است از توریة

وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَ

و تا حلال گردانم برای شما بعضی از آنچه حرام کرده شده بر شما و آمدم شما را با آیتی از پروردگارتان پس بپرهیزید از خدا و اطاعت کنید مرا بدرستیکه خدا پروردگار من است و

ثلث

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللّٰهِ

پروردگار شماست پس عبادت کنید او را این راه راست است پس چون احساس کرد عیسی از ایشان کفر را گفت کیست انصار من بسوی خدا

قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

گفتند حواریان ما انصار خدائیم ایمان آوردیم بخدا و گواهی بده باینکه ما مسلمانیم پروردگارا ایمان آوردیم بآنچه فرو فرستادی

الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا

و پیروی کردیم پیغمبر را پس بنویس ما را با شاهدان و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا بهتر مکر کنندگان است هنگامیکه گفت خدای

عِيسٰى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ

عیسی بدرستیکه من بردارنده توام و بلند کرداننده توام بسوی خود و پاک کننده از آنانکه کافر شدند و گرداننده ام کسانیرا که پیروی تو کردند

فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ فَأَمَّا

بالای کسانیکه کافر شدند تا روز قیامت پس بسوی منست بازگشت شما پس حکم میکنم میان شما در آنچه بودید شما در آن اختلاف میکردید پس اما

الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ

آنانکه کافر شدند پس عذاب میکنم ایشان را عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیست ایشان را هیچ یاری دهندگان و اما آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ

ایمان آوردند و کردند خوبیها را پس تمام بدهد اجرهاشان را و خدا دوست نمیدارد ظالمان را آن میخوانیمش بر تو از

الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ مَثَلَ عِيسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

آیتها و ذکر با حکمت بدرستیکه مثل عیسی نزد خدا چون مثل آدم است ساختش از خاک پس گفت مر او را بشو پس شد

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا

حق از پروردگار تست پس مباش از شک کنندگان پس کسیکه مجادله کند با تو در آن از بعد آنچه آمد ترا از علم پس بگو بیائید

نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَى

بخوانیم پسران ما را و پسران شما را و زنان ما را و زنان شما را و نفسهای ما را و نفسهای شما را پس مباهله کنیم پس بگردانیم لعنت خدا بر

الْكَاذِبِينَ ۝ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ فَإِنْ

دروغگویان بدرستیکه این هرآینه آن قصههای راستست و نیست الهی مگر خدا و بدرستیکه خدا هرآینه اوست عزیز حکیم است پس اگر

تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلٰى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

برگردند پس بدرستیکه خدا داناست بمفسدان بگو ای اهل کتاب بیائید به کلمه راستی میانه ما و میانه شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا

اینکه نپرستیم مگر خدا را و شریک نسازیم بآن چیزی را و نگیرد پاره ما بعضی را ارباب از غیر خدا پس اگر اعراض کنند پس بگوئید

اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ

گواه باشید باینکه ما مسلمانیم ای اهل کتاب بچه مجادله میکنید در ابراهیم و آنچه فرو فرستاده نشد تورات و انجیل

إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ

مگر از بعد او آیا پس نمی یابید عقل آگاه باشید شما آنها اید که مجادله کردید در آنچه بود مر شما را بآن علم پس چرا مجادله میکنید در آنچه نیست مر شما را بآن

عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا

علم و خدا میداند و شما نمیدانید نبود ابراهیم یهودی و نه نصرانی ولیکن بود حق گرای مسلم و

كان من المشركين ٭ إن أولى الناس بإبراهيم للذين اتبعوه وهذا النبي والذين آمنوا والله

نبود از مشرکان بدرستیکه نزدیکترین مردمان بابراهیم آنانند که پیروی کردند او را و این پیغمبرست و کسانیکه ایمان آوردند و خدا

ولي المؤمنين ٭ ودت طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون إلا أنفسهم وما

ولی مومنانست دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که گمراه کنند شما را و گمراه نمیکنند مگر خود را و نمی

يشعرون ٭ يا أهل الكتاب لم تكفرون بآيات الله وأنتم تشهدون ٭ يا أهل الكتاب لم تلبسون

یابند ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای خدا و شما گواهی میدهید ای اهل کتاب چرا میپوشید

الحق بالباطل وتكتمون الحق وأنتم تعلمون ٭ وقالت طائفة من أهل الكتاب آمنوا بالذي أنزل

حق را بباطل و پنهان میدارید حق را و شما میدانید و گفتند طایفه از اهل کتاب که ایمان آورید بآنچه فرستاده شد

على الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره لعلهم يرجعون ٭ ولا تؤمنوا إلا لمن تبع دينكم قل إن

بر آنانکه ایمان آوردند اول روز و کافر شوید آخرش باشد که ایشان برگردند و ایمان میاورید مگر برای کسیکه تابع شد دین شما را بگو

الهدى هدى الله أن يؤتى أحد مثل ما أوتيتم أو يحاجوكم عند ربكم قل إن الفضل بيد الله

هدایت هدایت خداست اینکه داده شود واحدی مثل آنچه داده شدید یا حجت آورند شما را نزد پروردگارتان بگو بدرستیکه فضل بدست خدا

يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ٭ يختص برحمته من يشاء والله ذو الفضل العظيم ٭ ومن أهل

میدهد آنرا بکسیکه میخواهد و خدا واسع داناست مخصوص میکند آنرا برحمتش آنرا که میخواهد و خدا صاحب فضلیست بزرگ و از اهل

الكتاب من إن تأمنه بقنطار يؤده إليك ومنهم من إن تأمنه بدينار لا يؤده إليك إلا ما دمت

کتاب کسی باشد که اگر امین سازیش بمال بسیار میرساند آنرا بتو و از ایشان کسی باشد که اگر امین سازیش بدیناری نمیرساند آنرا بتو مگر دائم باشی

عليه قائما ذلك بأنهم قالوا ليس علينا في الأميين سبيل ويقولون على الله الكذب وهم

براو ایستاده آن بآنست که ایشان گفتند نیست برما در امیین راهی و میگویند بر خدا دروغ و ایشان

يعلمون ٭ بلى من أوفى بعهده واتقى فإن الله يحب المتقين ٭ إن الذين يشترون بعهد الله وأيمانهم

میدانند آری کسی که وفا کرد بعهدش و پرهیزکاری کرد پس بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا بدرستیکه کسانیکه عوض میگیرند بعهد خدا و سوگندشان

ثمنا قليلا أولئك لا خلاق لهم في الآخرة ولا يكلمهم الله ولا ينظر إليهم يوم القيامة ولا يزكيهم

بهای اندک آنها نیست نصیبی مرایشانرا در آخرت و سخن نگوید با ایشان خدا و نظر نکند بسوی ایشان روز قیامت و پاک نگرداند ایشانرا

ولهم عذاب أليم ٭ وإن منهم لفريقا يلوون ألسنتهم بالكتاب لتحسبوه من الكتاب وما هو من الكتاب

و مر ایشانراست عذاب دردناک و بدرستیکه از ایشان پاره در پیچند زبانهاشانرا بکتاب تا پندارید آنرا از کتاب و نباشد آن از کتاب

ويقولون هو من عند الله وما هو من عند الله ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون ٭ ما

و میگویند آن از نزد خداست و نیست آن از نزد خدا و میگویند بر خدا دروغ و ایشان میدانند نباشد

كان لبشر أن يؤتيه الله الكتاب والحكم والنبوة ثم يقول للناس كونوا عبادا لي من دون الله

برای انسانی اینکه بدهد آنرا خدا کتاب و حکم و پیغمبری پس بگوید مر مردم را که بشوید بندگان مرا از غیر خدا

ولكن كونوا ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب وبما كنتم تدرسون ٭ ولا يأمركم أن تتخذوا الملائكة

و لیکن باشید ربانیان بسبب بودنتان که تعلیم دهید کتاب را و بسبب بودنتان که میخوانید و نمیفرماید شما را که بگیرید ملائکه را

والنبيين أربابا أيأمركم بالكفر بعد إذ أنتم مسلمون ٭ وإذ أخذ الله ميثاق النبيين لما آتيتكم

و پیغمبرانرا ارباب آیا امر میکند شما را بکفر بعد از آنکه شما مسلمانانید و هنگامیکه گرفت خدا پیمان پیغمبرانرا که آنچه دادم شما را از

كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاۤئَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ
کتاب و حکمت پس امد شمارا و پیغمبری تصدیق کننده وانچه را با شماست هرآینه ایمان خواهید اورد باو والبته وهرآینه یاری خواهید

وَاَخَذْتُمْ عَلَى ذٰلِكُمْ اِصْرِي قَالُوا اَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ○
اورا گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر آن پیمان مرا گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من با شما از شاهدانم پس کسیکه

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۤئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ○ اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ
برگشت بعد آن پس ایشان آنها فاسقان آیا پس غیر دین خدا را میطلبند ومر او راگردن نهاده است کسیکه در

وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ○ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ
آسمانها و زمینست خواه و ناخواه و بسوی او برگردانیده میشوند بگو که ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرود فرستاده شد بر ما و آنچه فرود فرستاده شد

وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
بر ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و آنچه داده شد بموسی و عیسی و سایر پیغمبران از پروردگارشان

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ○ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
تفرقه نمیکنیم میانه احدی از ایشان و ما مراورا مسلمانیم و کسیکه میجوید جز اسلام دینی را پس قبول کرده نمیشود

وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ○ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
هرگز از آن و او در آخرت از زیانکارانست چگونه هدایت میکند خدا قومی را که کافر شدند بعد ایمانشان و

اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاۤئَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ○ اُولٰۤئِكَ جَزَاۤؤُهُمْ
گواهی دادند که پیغمبر حق است و آمد ایشانرا بینهها و خدا هدایت نمیکند قوم ظالمانرا آنها جزاشان آنکه

اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰۤئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ○ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
بر ایشانست لعنت خدا و ملائکه و مردم همگی جاودانی اند در آن تخفیف داده نمیشود از

الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ○ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○
ایشان عذاب و نه ایشان منظور نمیشوند مگر آنانکه توبه کردند از بعد آن و اصلاح کردند پس بدرستیکه خدا آمرزنده

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰۤئِكَ هُمُ الضَّاۤلُّونَ
رحیم است بدرستیکه آنانکه کافر شدند بعد ایمانشان پس افزودند کفر را هرگز قبول نمیشود توبه شان و آنها آنها گمراهان

اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ
بدرستیکه آنانکه کافر شدند و مردند و ایشان کافران بودند پس قبول نمیشود هرگز از یکی شان پری زمین طلا سرخ را

افْتَدٰى بِهِ اُولٰۤئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ○ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا
هرچند فدا دهد بآن آنها برای ایشانست عذاب پردرد و نیست ایشانرا هیچ یاری کننده نیابید هرگز نیکی را تا انفاق کنید

تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ○ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي اِسْرَاۤئِيلَ اِلَّا
از آنچه دوست میدارید و آنچه را انفاق میکنید از چیزی پس بدرستیکه خدا آن داناست همه طعامها بود حلال برای بنی اسرائیل

مَا حَرَّمَ اِسْرَاۤئِيلُ عَلٰى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰيةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰيةِ فَاتْلُوهَا اِنْ كُنْتُمْ
مگر آنچه حرام کرده بود اسرائیل بر خودش از پیش آنکه فرو فرستاده شود توریة بگو بیارید توریة پس بخوانیدش اگر هستید

صَادِقِينَ ○ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰۤئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○
راستگویان پس کسیکه افترا بندد بر خدا دروغ را از بعد آن پس آنها آنها ظالمان

قوله تعالی
لن تنالوا البر الی قوله علیم
هرکس این یک آیه را بنویسد
بر قطعه از جامه مرد بخیل
بمشک و گلاب و آنرا بشوید
و آنرا بمرد بخیل بیاشامد صفت
بخل از او زایل شود و کرم

الجزو
۴
در ظرف پاک بنویسد
و با آب چاه بشوید در روز
از ماه یاد دوم و آنرا در پای
درخت میوه دار بریزد تا
بسیار بار آورد و برکت
کند

قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ اِنَّ اَوَّلَ

بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم را حق گرای و نبود از شرک آورندگان بدرستی که اول

بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ۝ فِيهِ اٰيَاتٌ

خانه که بنا نهاده شد برای مردمان هرآینه آنست که بزمین مکه است خجسته و هدایت برای عالمیان در آنست نشانهای

بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرٰهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ

روشن مقام ابراهیم و کسیکه داخل شد آنرا باشد ایمن و مر خدا راست بر مردمان حج گذاردن آن خانه کسیکه

اِلَيْهِ سَبِيلًا ۝ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ

استطاعت دارد بسوی آن راه و کسیکه کافر شد پس بدرستیکه خدا بی نیاز است از عالمیان بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید بآیتهای

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

خدا و خدا شاهد است بر آنچه میکنید بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید از راه خدا

اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ

کسی را که ایمان آورد میخواهید آنرا کج و شما شاهدانید و نیست خدا غافل از آنچه میکنید ای آنکه گرویدند اگر

تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۝ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَ

اطاعت کنید گروهی را از آنانکه داده شدند کتاب را میگردانند شما را بعد از ایمان آوردنتان کافران و

اَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلَى صِرَاطٍ

چگونه کافر میشوید و شما خوانده میشود بر شما آیتهای خدا و در شماست پیغمبرش و کسیکه متوسل شود بخدا پس بتحقیق هدایت یافته شد

مُسْتَقِيمٍ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَاعْتَصِمُوا

براه راست ای آنکه ایمان آوردند بپرهیزید از خدا حق پرهیزکاریش و نمیرید البته مگر و شما باشید مسلمانان و چنگ

بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءً فَاَلَّفَ بَيْنَ

زنید بحبل خدا همگی و متفرق مشوید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما چون بودید دشمنان پس الفت بهم رسانید

قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذٰلِكَ ۝

میان دلهاتان پس گردیدید بنعمتش برادران و بودید بر کنار مغاکی از آتش پس رهانید شما را از آن همچنین بیان

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ

میکند خدا برای شما نشانهایش را باشد که هدایت یابید و باید که باشد از شما جمعی که بخوانند بسوی خوبی و امر کنند

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا

بمعروف و نهی کنند از منکر و ایشانند رستگاران و نباشید چون کسانی که تفرقه شدند و اختلاف

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

کردند بعد از آنکه آمدشان نشانیها و آنها از برای ایشانست عذاب بزرگ روزیکه سفید شود رویهای و سیاه شود رویهای

فَاَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

پس اما آنانکه سیاه شد رویهاشان آیا کافر شدید بعد ایمان آوردنتان پس بچشید عذاب را بسبب بودنتان که کافر

وَاَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللّٰهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

میشدید و اما آنانکه سفید شد رویهاشان پس باشند در رحمت خدا ایشان در آن جاودانیان این آیتهای خداست میخوانیم آنرا

بِالْحَقِّ وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى
بحق و نیست خدا که اراده کند ظلمی را برای عالمیان و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمینست و بسوی
اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ
خدا بر گردانیده میشود امرها هستید بهترین امتی که بیرون آورده شد برای مردم امر میکنید بمعروف و نهی میکنید از
الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
منکر و ایمان می آورید بخدا و اگر ایمان می آوردند اهل کتاب هر آینه بود بهتر برای ایشان بعضی ایشان مومنانند و اکثر ایشان
الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ
فاسقان ضرر نمیرسانند شما را مگر اندک آزاری و اگر کارزار میکنند با شما میگردانند بشما پشتها را پس نصرت داده نمیشوند
عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَمَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَ
زده شده برایشان خواری که هر کجا یافته شوند مگر بزنهاری از خدا و زنهاری از مردم و باز گشتند بغضبی از خدا و
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ
زده شد برایشان درماندگی آن بانست که ایشان بودند که کافر میشدند بآیات خدا و میکشتند پیغمبران را
بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ
بغیر حق آن بآنچه عاصی شدند و بودند که تعدی میکردند نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی باشند ایستاده
آيَاتِ اللّٰهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
میخوانند آیات خدا را اوقات شب و ایشان سجده میکنند ایمان می آورند بخدا و روز پسین و امر میکنند بمعروف
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَمَا يَفْعَلُوا
و نهی میکنند از منکر و شتاب میکنند در خیرات و انها باشند از صالحان و آنچه میکنند
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
از خوبی پس هرگز ناسپاسی کرده نمیشوند و خدا داناست بپرهیزکاران بدرستیکه آنانکه کافر شدند کفایت نمیکند از ایشان
وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَأُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ مَا
اموالشان و نه اولادشان از خدا چیزی را و آنها اصحاب نارند ایشان دران جاودانیان مثل آنچه
يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
انفاق میکنند دران زندگانی دنیا چون مثل بادیست که باشد دران سرمای سخت برسد بکشت زار قومی که ظلم کردند
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ
بر خودهاشان پس تباه کرد آنرا و ظلم نکرد برایشان خدا و لیکن بر خودهاشان ظلم کردند ای آنکسانیکه ایمان آوردید مگیرید همراز
دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
از غیر خودتان کوتاهی نمیکنند با شما در فساد و دوست داشتند رنج یافتن شما را بتحقیق ظاهر شد دشمنی از دهنهاشان و آنچه پنهان
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ
میدارد سینهاشان بزرگتر است بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را اگر باشید که بیابید بعقل آگاه باشید شما آنها هستید که دوست
وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ
میدارید ایشان را و دوست نمیدارند شما را و ایمان میآورید بکتاب همه اش و چون ملاقات کردند شما را گفتند ایمان آوردیم و چون خلوت کردند گزیدند بر شما سر انگشتان را

الغيظ قل موتوا بغيظكم ان الله عليم بذات الصدور ه ان تمسسكم حسنة تسؤهم

خشم بگو بمیرید بخشمتان بدرستیکه خدا داناست بذات سینها اگر مس میکند شمارا خوبیی بدمی آید شان

وان تصبكم سيئة يفرحوا بها وان تصبروا وتتقوا لا يضركم كيدهم شيئا ان الله بما يعملون

و اگر برسد شمارا بدیی شاد میشوند بآن و اگر صبر کنید و پرهیزکاری کنید ضرر نمیرساند کرشان چیزی بدرستیکه خدا بآنچه

محيط ه واذ غدوت من اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع عليم ه اذ

میکنید محیط است و هنگامیکه بیرون رفتی بامداد از اهلت مهیا میساختی مومنانرا در نشیمنها برای کارزار و خدا شنوای داناست هنگامیکه

همت طائفتان منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله فليتوكل المؤمنون ه ولقد

قصد کردند دو طایفه از شما که بددلی کنند و خدا بود یاور شان و بر خدا پس باید که توکل کنند مومنان و بتحقیق

نصركم الله ببدر وانتم اذلة فاتقوا الله لعلكم تشكرون ه اذ تقول للمؤمنين الن

نصرت داد شمارا خدا در بدر و شما بودید اذلیلان پس پرهیزید از خدا باشد که شما شکرگزار شوید هنگامیکه میگفتی مر مومنانرا

يكفيكم ان يمدكم ربكم بثلثة الاف من الملائكة منزلين ه بلى ان تصبروا وتتقوا

آیا کفایت میکند شمارا آنکه امداد کند شمارا پروردگارتان بسه هزار از ملائکه فرو فرستاده شدها آری اگر صبر نمائید و پرهیزکاری

ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم بخمسة الاف من الملائكة مسومين ه

کنید و بیاید شمارا از نورشان این امداد میکند شمارا پروردگار شما بپنج هزار از ملائکه نشان کننده

وما جعله الله الا بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به وما النصر الا من عند الله

و نگردانید آنرا خدا مگر بشارت برای شما و برای آنکه مطمئن شود دلهاتان بآن و نیست نصرت مگر از نزد خدای

العزيز الحكيم ه ليقطع طرفا من الذين كفروا او يكبتهم فينقلبوا خائبين ه ليس لك

عزیز حکیم تا قطع کند پاره از آنانکه کافر شدند یا نگونسار گرداند ایشانرا پس برگردند نا امیدان نیست

من الامر شيء او يتوب عليهم او يعذبهم فانهم ظالمون ه ولله ما في السموات و

مر ترا از امر چیزی یا در پذیرد از ایشان یا عذاب کند ایشانرا پس بدرستیکه ایشان ظالمانند و مر خداراست آنچه در

ما في الارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء والله غفور رحيم ه يا ايها الذين

سمانها و آنچه در زمین است می آمرزد آنرا که میخواهد و عذاب میکند آنرا که میخواهد و خدا آمرزنده رحیم است ای آنانکه

امنوا لا تأكلوا الربوا اضعافا مضاعفة واتقوا الله لعلكم تفلحون ه واتقوا النار التي

ایمان آوردند مخورید ربارا ربا ربهای بر هم افزوده و پرهیزید از خدا باشد که شما رستگار شوید و بپرهیزید از آتشی

اعدت للكافرين ه واطيعوا الله والرسول لعلكم ترحمون ه وسارعوا الى مغفرة من ربكم

که مهیا شده برای کافران و اطاعت نمائید خدا و رسول را باشد که شما رحمت کرده شوید و بشتابید بسوی آمرزش از پروردگار

وجنة عرضها السموات والارض اعدت للمتقين ه الذين ينفقون في السراء والضراء

تان و بهشتی که عرضش سمانها و زمین است مهیا شده برای پرهیزکاران آنانکه انفاق میکنند در خوشی و ناخوشی

والكاظمين الغيظ والعافين عن الناس والله يحب المحسنين ه والذين اذا فعلوا فاحشة

و فرو خورندگان خشم و عفو کنندگان از مردم و خدا دوست میدارد نیکوکارانرا و آنانکه چون کردند ناشایسته

او ظلموا انفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر الذنوب الا الله ولم

و ظلم کردند بر خودهاشان یاد کردند خدارا پس استغفار کردند گناهانشانرا و کیست که بیامرزد گناهانرا مگر خدا و اصرار نورزند

ربع

يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي
و اصرار نورزیدند بر آنچه کردند و ایشان میدانند آنها جزاشان آمرزش است از پروردگارشان و بهشتها که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي
از زیرشان نهرها جاودانیان در آنها و نیکوست اجر عمل کنندگان بتحقیق گذشت از پیش شما سنتها پس سیر کنید در

الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ هَٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
زمین پس نظر کنید که چگونه بوده است عاقبت تکذیب کنندگان این بیانیست برای مردم و هدایت است و پند است

لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ يَمْسَسْكُمْ
برای پرهیزکاران و سست مشوید و اندوهگین مگردید و شما برترید اگر باشید مؤمنان اگر مس کند شما را

قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
جراحتی پس بتحقیق مس کرد قوم را جراحتی مانند آن و این روزها میگردانیمشان بنوبت میانه مردم و برای آنکه بداند خدا کسانیرا

آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
که ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهان و خدا دوست نمیدارد ظالمانرا و برای آنکه خالص گرداند خدا کسانیکه ایمان آوردند و

يَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
بکاهد کافران را آیا پنداشتید که داخل میشوید به بهشت و نباشد خدا کسانیرا که مجاهده کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ
از شما با آنکه بداند صابرانرا و بتحقیق که بودید که آرزو میکردید مرگ را از پیش از آنکه ملاقات کنید آنرا پس بتحقیق

رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ
دیدید آنرا و شما نظر میکردید و نیست محمد مگر پیغمبری بتحقیق گذشتند پیش از او پیغمبران آیا پس اگر

مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ
مرده بود یا کشته شده بود برمیگشتند بر پاشنهاتان و کسیکه برگردد بر پاشنهاش پس ضرر نمیرساند خدارا

شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
هیچ چیزی و زود دی جزا میدهد خدا شکرگذاران را و نمیباشد مر نفسی را که بمیرد مگر باذن خدا

كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا
کتابی معین المدت و کسیکه میخواهد ثواب دنیارا میدهیمش ازآن و کسیکه میخواهد ثواب آخرت را میدهیمش ازآن

وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ
و زود دی جزا میدهیم شاکرانرا و بسا از پیغمبریکه کارزار کرد با او سپاهیان بسیار پس سستی نکردند آنچه رسید ایشانرا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ
در راه خدا و ضعیف نشدند و نکردند فروتنی و خدا دوست میدارد صابرانرا و نبود

قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
گفتارشان مگر آنکه میگفتند پروردگارا بیامرز مارا گناهان مارا و از حد گذرانیدن مارا در کارمان و ثابت گردان قدمهای مارا

وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
و نصرت ده مارا بر قوم کافران پس داد ایشانرا خدا ثواب دنیا و خوبی ثواب آخرت

ربع

وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
و خدا دوست میدارد نیکوکارانرا ای کسانیکه ایمان آورده‌اید اگر اطاعت کنید کسانیرا که کافر شدند بر میگردانند شمارا

عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۝
بر پشتهاتان پس بر میگردید زیانکاران بلکه خدا صاحب اختیار است و او بهترین یاورانست

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا
بزودی اندازیم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس بانچه شرک آوردند بخدا آنچه را که فرو فرستاده نشده بآن برهانی

وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ
و جایگاهشان آتش است و بد است جایگاه ظالمان و بتحقیق راست کرد باشما خدا وعده‌اش آنگاه میکه هلاک میکشتید ایشانرا

بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ
بفرمان او تا وقتیکه بددلی کردید و منازعه نمودید در کار و عصیان ورزیدید از بعد آنکه نمود بشما آنچه دوست میداشتید

مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
از شما کسی هست که میخواهد دنیارا و از شما کسی هست که میخواهد آخرت را پس برگردانید شمارا از ایشان تا بیازماید شمارا

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ
و بتحقیق عفو کرد از شما و خدا صاحب فضل است بر مؤمنان هنگامیکه در میرفتید و نمی ایستادید

عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا
بر احدی و رسول میخواند شمارا در عقبتان پس جزا داد شمارا غمی بغمی تا آنکه

تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ
اندوهگین نشوید بر آنچه فوت شد و نه آنچه رسید شمارا و خدا آگاه است بآنچه میکنید پس فرو فرستاد

عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
بر شما از بعد غم ایمنی خبیکی که فرو میگرفت طایفه را از شما و طایفه بتحقیق بغم انداخته بود ایشانرا خودشان

يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ
گمان میبردند بخدا غیر حق را گمان جاهلیت میگفتند آیا باشد مارا از امر هیچ چیزی بگو بدرستیکه امر

كُلَّهُ لِلّٰهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ
مرخدا راست پنهان میدارند در نفسهاشان آنچه را آشکار نمیکنند برای تو میگویند اگر بودی مارا از امر

شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ
چیزی کشته نمیشدیم در اینجا بگو اگر میبودید در خانه‌هاتان هر آینه می‌آمدند آنانکه نوشته شده بود برایشان کشتن تا

مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
کشتنگاهشان و تا بیازماید خدا آنچه در سینه‌های شماست و تا خالص گرداند آنچه را در دلهای شماست و خدا داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ نصف
بذات سینه‌ها بدرستیکه آنانکه پشت گردانیدند از شما روزیکه روبروی شدند دو جماعت جز این نیست که لغزانید ایشانرا

الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
شیطان بسبب بعضی از آنچه کسب کردند و بتحقیق که عفو کرد خدا از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده حلیم است ای کسانیکه

امنوا

آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا

ایمان آوردید مباشید چون آنانکه کافر شدند و گفتند برای برادرانشان چون سفر کردند در زمین یا بودند

غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَ

غازیان اگر میبودند نزد ما نمی‌مردند و کشته نمیشدند تا بگرداند خدا آنرا حسرت در دلهاشان و

اللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ

خدا زنده میکند و میمیراند و خدا بآنچه میکنید بیناست و اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید

لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ۝ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ

هرآینه آمرزشی از خدا و رحمتی بهترست از آنچه جمع میکنند و اگر مردید یا کشته شدید هرآینه بسوی خدا محشور میشوید پس برحمتی از خدا

لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

نرمی کردی مرایشانرا و اگر بودی بدخوی سخت دل هرآینه پراکنده میشدند از حوالی تو پس عفو کن از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

و مشورت کن با ایشان در کار پس چون عزم کردی پس توکل کن بر خدا بدرستیکه خدا دوست میدارد توکل کنندگانرا

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ

اگر یاری دهد شمارا خدا پس نیست غالبی مر شمارا و اگر وا میگذارد شمارا پس کیست آنکه یاری دهد شمارا از بعد او

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ

و بر خدا پس باید توکل کنند مؤمنان و نباشد مر پیغمبر را آنکه خیانت کند و کسیکه خیانت کند بیاید بآنچه خیانت

يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ

کرده روز قیامت پس تمام داده شود هر نفسی آنچه کسب کرد و ایشان ظلم کرده نمیشوند آیا پس کسیکه پیروی کرد رضای خدارا

كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ

چون کسیست که بازگشت کرد بغضبی از خدا و آرامگاهش جهنم است و بدست آنجایگاه بازگشت ایشان مرتبها اند نزد خدا و خدا

بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ

بیناست بآنچه میکنند بتحقیق که منت گذاشت خدا بر مؤمنان چون فرستاد در ایشان رسولی را از خودشان

يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

که بخواند برایشان آیاتش را و پاک گرداندشان و تعلیم دهدشان کتاب و حکمت و اگرچه بودند از پیش

لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَٰذَا

هرآینه در گمراهی هویدا آیا و چون رسید شمارا مصیبتی که بتحقیق رسانیده بودید دو چندان گفتید از کجا بود این

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى

بگو آن بود از نزد خودهاتان بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست و آنچه رسید شمارا روزیکه روبرو شدند

الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

دو جماعت پس باذن خدا و تا بداند مؤمنان را و تا بداند آنانکه نفاق ورزیدند و گفته شد مرایشانرا که بیائید

قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ

کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید گفتند اگر میدانستیم کارزار کردن هرآینه متابعت میکردیم شمارا ایشان مرکفررا آن روز نزدیکتر

مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝
ایشان مر ایمان را میگویند بدهانهاشان آنچه نیست در دلهاشان و خدا داناترست بآنچه پوشیده میدارند

اَلَّذِينَ قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِكُمُ
آنکسان که گفتند مر برادرانشان را و نشستند اگر اطاعت میکردند ما را کشته نمیشدند بگو پس دفع کنید از خودهاتان

الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ
مرگ را اگر هستید راست گویان و مپندارید البته آنانرا که کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه

اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ۝ فَرِحِينَ بِمَا آتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ
زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده میشوند شادمانند بآنچه دادشان خدا از فضلش و شادمانی میکنند

بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ يَسْتَبْشِرُونَ
بآنانکه ملحق نشده اند بایشان از بعد اینکه نیست خوفی برایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند شادمانی میکنند

بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ
بنعمتی از خدا و فضلی و بدرستیکه خدا ضایع نمیکند اجر مؤمنان را آنانکه اجابت کردند مر خدا و رسول را

مِنْ بَعْدِ مَا اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ
از بعد رسیدن بایشان جراحت برای آنانکه نیکوئی کردند از ایشان و پرهیزکار شدند اجر عظیم است آنانکه گفتند مرایشانرا

النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ
مردم بدرستیکه مردم بتحقیق جمع شدند برای شما پس بترسید از ایشان پس افزود ایشانرا ایمان و گفتند بس است ما را خدا و خوب

الْوَكِيلُ ۝ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
وکیلی است پس برگردیدند بنعمتی از خدا و فضلی مس نکرد ایشانرا بدی و پیروی کردند رضای خدا را و خدا

ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۝ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ اِنْ كُنْتُمْ
صاحب فضل بزرگ است جز این نبود آنکه شیطان میترساند دوستانش را پس مترسید از ایشان و بترسید از من اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللّٰهُ
مؤمنان و باید که اندوهگین نسازد ترا آنانکه شتاب میکنند در کفر بدرستیکه ایشان ضرر نمیرسانند هرگز خدا را چیزی میخواهد خدا

اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيمَانِ
که نگرداند برای ایشان حظی در آخرت و برای ایشانست عذاب عظیم بدرستیکه آنانکه خریدند کفر را بایمان

لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ
ضرر نمیرسانند هرگز خدا را چیزی و برای ایشانست عذاب پر درد و باید که نپندارند آنانکه کافر شدند اینکه مهلت دادن ایشانرا بهتر است

لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ
برای خودهاشان جز این نیست که مهلت میدهیم مر ایشانرا تا زیاد کنند گناه را و مر ایشانراست عذاب خوار کننده نباشد آنکه خدا واگذارد

الْمُؤْمِنِينَ عَلٰى مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
مؤمنانرا بر آنچه شما بر آنید تا جدا سازد پلیدی را از پاکیزه و نباشد آنکه خدا مطلع گرداند شما را بر

الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَ
غیب ولیکن خدا برمیگزیند از پیغمبرانش آنرا که میخواهد پس ایمان آرید بخدا و پیغمبرانش و اگر ایمان آرید و

تتقوا فلكم اجر عظيم ۝ ولا يحسبن الذين يبخلون بما آتيهم الله من فضله هو خيرا لهم
پرهیزکاری شوید پس شمار است اجر عظیم و باید نپندارند آنانکه بخل میورزند بانچه داد ایشانرا خدا از فضلش که آن بهتر است برای ایشان

بل هو شر لهم سيطوقون ما بخلوا به يوم القيمة ولله ميراث السموات والارض و
بلکه آن بدتر است برای ایشان بزودی طوق کرده شوند آنچه بخل کرده اند بآن روز قیامت و مر خدا راست میراث آسمانها و زمین و

الله بما تعملون خبير ۝ لقد سمع الله قول الذين قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء سنكتب
خدا بانچه میکنید آگاهست بتحقیق که شنید خدا سخن آنانکه گفتند بدرستیکه خدا فقیر است و ما اغنیائیم بزودی مینویسیم

ما قالوا وقتلهم الانبياء بغير حق ونقول ذوقوا عذاب الحريق ۝ ذلك بما قدمت
آنچه را گفتند و کشتنشان پیغمبران بناحق و میگوئیم بچشید عذاب آتش سوزان آن بسبب آنست که پیش فرستاد

ايديكم وان الله ليس بظلام للعبيد ۝ الذين قالوا ان الله عهد الينا الا نؤمن لرسول
دستهاتان و آنکه خدا نیست ستمکار مر بندگان را آنانکه گفتند بدرستیکه خدا عهد کرد با ما که ایمان نیاریم برسولی

حتى يأتينا بقربان تأكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات وبالذي قلتم
تا آنکه بیارد برای ما قربانی که بخورد آنرا آتش بگو بتحقیق آمد شمارا رسولان از پیش من با بینات و با آنچه گفتید

فلم قتلتموهم ان كنتم صادقين ۝ فان كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءوا
پس چرا کشتید ایشانرا اگر هستید راست گویان پس اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان از پیش تو آمدند

بالبينات والزبر والكتاب المنير ۝ كل نفس ذائقة الموت وانما توفون اجوركم يوم
به بینات و زبورها و کتاب روشن کننده همه نفسی چشنده است مرگ را و جز این نیست که تمام داده میشوید اجرهاتان و

القيمة فمن زحزح عن النار وادخل الجنة فقد فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور
قیامت پس هر که دور گردانیده شود از آتش و داخل گردانیده شد در بهشت پس بتحقیق بمراد رسید و نیست زندگانی دنیا مگر متاع فریب

لتبلون في اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم
هر آینه آزموده میشوید در مالهاتان و نفسهاتان و هر آینه خواهید شنید از آنانکه داده شدند کتاب را از پیش شما

ومن الذين اشركوا اذى كثيرا وان تصبروا وتتقوا فان ذلك من عزم الامور ۝ واذ
و از آنانکه شرک آوردند ناخوشی بسیار و اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمائید پس بدرستیکه آن از عزم امور است و بیاد کن که

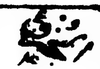
اخذ الله ميثاق الذين اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء
گرفت خدا پیمان آنانکه داده شدند کتاب را که هر آینه بیان کنند آنرا برای مردم و نپوشند آنرا پس انداختند آنرا پس پشتهاشان

ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون ۝ لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا
و عوض گرفتند بآن بهای اندک را پس بد است آنچه را بعوض میگیرند مپندار البته آنانکه شاد میشوند بآنچه آورده اند

ويحبون ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب ولهم عذاب
و دوست میدارند که ستوده شوند بآنچه نکردند پس مپندار ایشانرا در مقام رستگاری از عذاب و برای ایشانست عذاب

اليم ۝ ولله ملك السموات والارض والله على كل شيء قدير ۝ ان في
پر درد و مر خدا راست پادشاهی آسمان و زمین و خدا بر همه چیز تواناست بدرستیکه در

خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار لايات لاولي الالباب ۝
آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف شب و روز هر آینه آیتهاست برای صاحبان خردها

ثلثه

ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ
آنانکه یاد میکنند خدارا ایستاده ونشسته وبر پهلوهاشان وتفکر میکنند در خلق

ٱلسَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ۝
آسمانها وزمین پروردگارا خلق نکردی این را باطل دانیم پاکیست ترا پس نگاه دار مارا از عذاب آتش

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ۝ رَبَّنَا إِنَّنَا
پروردگارا بدرستی که تو کسی را که داخل میکنی در آتش پس بتحقیق خوار گردانیدی اورا ونیست مر ظالمانرا هیچ یاری کنندگان پروردگارا بدرستی که ما

سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ
شنیدیم که ندا کننده ندا کرد برای ایمان که ایمان آرید بپروردگارتان پس ایمان آوردیم پروردگارا پس بیامرز مارا گناهان مارا و

كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلْأَبْرَارِ ۝ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا
درگذران از ما بدیهای مارا وبمیران مارا با نیکان پروردگارا وبدی مارا آنچه وعده کردی مارا بر رسولانت و

تُخْزِنَا يَوْمَ ٱلْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ۝ فَٱسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ
خوار مگردان مارا روز قیامت بدرستی که تو خلاف نمیکنی وعده را پس اجابت کرد مر ایشانرا پروردگارشان بدرستیکه من ضایع نمیکنم کار

عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
کارکننده را از شما از مردی یا از زنی بعضیتان از بعضی پس آنانکه مهاجرت اختیار کردند واخراج شدند

مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
از دیارشان ورنجانیده شدند در راه من وکارزار کردند وکشته شدند هر آینه در میگذرانم از ایشان گناهانشانرا

وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ عِندَهُ
وهر آینه داخل میکنم ایشانرا در بهشتهائیکه میرود از زیر آنها نهرها ثوابی از نزد خدا وخدا نزد اوست

حُسْنُ ٱلثَّوَابِ ۝ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا فِي ٱلْبِلَادِ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ
خوبی ثوابست نباید که فریب دهد ترا رفت وآمد آنانکه کافر شدند در شهرها متاعیست اندک پس مسکنشان

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ۝ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ
جهنم است وبد بستریست لیکن آنانکه پرهیز کردند از پروردگارشان برای ایشانست بهشتها که میرود از زیرشان نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ۝ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَابِ لَمَن
جاودانیان در آن نزلی از نزد خدا وآنچه نزد خداست بهترست برای نیکوکاران وبدرستی از اهل کتاب هر آینه

يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا
کسی هست که ایمان می آورد بخدا وآنچه فرو فرستاده شد بشما وآنچه فرو فرستاده شد بایشان خشوع کنندگانند برای خدا عوض نمیکنند بآیتهای خدا بهای

قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ۝ يَا أَيُّهَا ٱلَّذِينَ آمَنُوا
اندک را آنها از برای ایشانست مزدشان نزد پروردگارشان بدرستی که خدا زود حسابست ای آنانکه ایمان آوردید

ٱصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَٱتَّقُوا ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
صبر کنید وشکیبائی ورزید وآماده باشید وبپرهیزید از خدا باشد که شما رستگار شوید

سورة النساء مائة وست وسبعون آية

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

ای مردمان بپرهیزید از پروردگارتان آنکه آفریدتان از نفس واحد و آفرید از او جفتش را

وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ

و پراکنده کرد از آن دو تا مردان بسیار و زنان را و بپرهیزید از خدا آنکه درخواست کرده میشوید بآن و رحمها بدرستیکه خدا

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا

باشد بر شما نگهبان و بدهید یتیمانرا اموالشان و مدهید پلیدرا بدل پاکیزه و مخورید

أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا

اموالشانرا با اموالتان بدرستی که آن باشد گناهی بزرگ و اگر ترسید که عدل نورزید در یتیمان پس نکاح کنید

مَا طَابَ لَكُم مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ

آنچه خوش آید مر شمارا از زنان دو و سه و چهار پس اگر ترسید که عدالت نورزید پس یکی یا آنچه را مالک شد

أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ۝ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَيْءٍ مِّنْهُ

دستهاتان نزدیکتر است که میل نکنید یا عیال بار نشوید و بدهید زنانرا مهرهاشان دادنی طیب خاطر پس اگر بخشند برای شما از چیزی از آن

نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا ۝ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ

از دل پس بخورید آنرا سازگار گوارا و مدهید کم خردانرا اموالتانرا که گردانید خدا برای شما مایه تعیش و روزی دهید ایشانرا

فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُم

از آنها و بپوشانیدشان و بگوئید مر ایشانرا گفتنی خوب و بیازمائید یتیمانرا تا چون برسند بنکاح پس اگر یافتید

مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا

از ایشان رشدی پس تسلیم کنید بایشان اموالشانرا و مخوریدآنرا از راه اسراف و پیش گیری اینکه بزرگ شوند و کسی باشد غنی

فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ

پس باید که امتناع کند و کسی که باشد فقیر پس باید باندازه کند بخورد پس چون تسلیم کردید بایشان اموالشانرا پس گواه بگیرید بر ایشان

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا

و کافیست خدا محاسب برای مردان بهره هست از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و برای زنان بهره هست از آنچه

تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ

گذاشتند والدین و نزدیکان یا از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد بهره فرض کرده شده و چون حاضر آیند قسمت را صاحبان قرابت

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ

و یتیمان و درماندگان پس بدهید ایشانرا از آن و بگوئید مر ایشانرا گفتنی خوب و باید بترسند آنانکه اگر بگذارند از

خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ

عقبشان فرزندان عاجز بیم خواهند داشت برایشان پس باید که بپرهیزند از خدا و باید که بگویند گفتنی درست بدرستیکه آنانکه میخورند

أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ يُوصِيكُمُ

اموال یتیمانرا بستم جز این نیست که میخورند در شکمهاشان آتش و بزودی داخل میشوند در آتش افروخته سفارش میکند شمارا

اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا

خدا در اولادتان برای مذکر باشد مثل بهره دو مؤنث پس اگر باشند زنان فوق دو تا پس برای ایشانست دو ثلث

ترك وإن كانت واحدة فلها النصف ولأبويه لكل واحد منهما السدس مما
گذاشتند واگر باشد یکی پس باشد برای او نصف و مر والدینش را برای هر یک از ایشان باشد ششیک از آنچه

ترك إن كان له ولد فإن لم يكن له ولد وورثه أبواه فلأمه الثلث فإن كان
گذاشت اگر باشد مر او را فرزند پس اگر نباشد مر او را فرزند و میراث والدینش پس برای مادر وست سه یک پس اگر بوده باشد

له إخوة فلأمه السدس من بعد وصية يوصي بها أو دين آباؤكم وأبناؤكم
مر او را برادران پس برای مادرش باشد ششیک از بعد وصیتی که وصیت میکند بآن یا دینی پدران شما و پسران شما

لا تدرون أيهم أقرب لكم نفعا فريضة من الله إن الله كان عليما حكيما ۝
نمیدانید که کدامشان نزدیکترند مر شما را از راه نفع فرض گردانیدنی از خدا بدرستیکه خدا باشد علیم حکیم و

ولكم نصف ما ترك أزواجكم إن لم يكن لهن ولد فإن كان لهن ولد
برای شماست نصف آنچه گذاشتند جفتهاتان اگر نباشد مر ایشانرا فرزند پس اگر باشد مر ایشانرا فرزند

فلكم الربع مما تركن من بعد وصية يوصين بها أو دين ولهن الربع مما
پس برای شماست چهاریک از آنچه گذاشتند از بعد وصیتی که وصیت میکنند بآن یا دینی و برای ایشانست چهاریک از آنچه

تركتم إن لم يكن لكم ولد فإن كان لكم ولد فلهن الثمن مما تركتم من
گذاشتند اگر نباشد مر شما را فرزند پس اگر باشد مر شما را فرزند پس برای ایشانست هشت یک از آنچه گذاشتید از

بعد وصية توصون بها أو دين وإن كان رجل يورث كلالة أو امرأة و
بعد وصیتی که وصیت میکنید بآن یا دینی و اگر باشد مردی که میراث برده شود از جهة کلاله و زنی

له أخ أو أخت فلكل واحد منهما السدس فإن كانوا أكثر من ذلك فهم
مر او را برادری یا خواهری باشد پس باشد برای هر یک از آن دو ششیک پس اگر باشند بیشتر از آن پس ایشان

شركاء في الثلث من بعد وصية يوصى بها أو دين غير مضار وصية من الله و
شریکانند در سه یک از بعد وصیتی که وصیت کرده میشود بآن یا غیری ضرر رساننده وصیتی از خدا و

الله عليم حليم ۝ تلك حدود الله ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من
خدا دانای حلیم است این حدهای خداست و کسیکه اطاعت میکند خدا و رسول را داخل میکرداندش در بهشتهائی که میرود از

تحتها الأنهار خالدين فيها وذلك الفوز العظيم ۝ ومن يعص الله ورسوله و
زیرشان نهرها جاودانیانند در آنها و آنست کامیابی عظیم و کسیکه نافرمانی کند خدا و رسولش را و

يتعد حدوده يدخله نارا خالدا فيها وله عذاب مهين ۝ واللاتي يأتين
تعدی کند حدهایش را داخل میکرداندش در آتش جاودانی در آن و برای وست عذاب خوارکننده و آنانکه میکنند

الفاحشة من نسائكم فاستشهدوا عليهن أربعة منكم فإن شهدوا فأمسكوهن
کار بدی را از زنانتان پس طلب کنید گواهی بر ایشان چهار تن را از شما پس اگر شهادت دادند پس حبس کنیدشان

في البيوت حتى يتوفاهن الموت أو يجعل الله لهن سبيلا ۝ واللذان يأتيانها
در خانهاتان تا بمیراند ایشانرا مرگ یا بگرداند خدا برای ایشان راهی و آن دو کس که میکنند آنرا

منكم فآذوهما فإن تابا وأصلحا فأعرضوا عنهما إن الله كان توابا
از شما پس آزار کنیدشان پس اگر توبه کردند و باصلاح آمدند پس بگذرید از ایشان بدرستیکه خدا باشد توبه پذیر

رَحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ

رحیم جز این نیست که توبه پذیرفتن بر خداست برآنکسانیکه میکنند بدرا بنادانی پس توبه میکنند از نزدیک

فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

پس آنها توبه می پذیرد خدا از ایشان و باشد خدا دانای حکیم و نیست توبه برای آنانکه میکنند

السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَ

کناهان تا چون حاضر شود یکی از ایشان را مرگ گوید بدرستیکه من توبه کردم اکنون و نه آنانکه میمیرند و

هُمْ كُفَّارٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا

ایشان کافرانند ایشان آماده کرده ایم برای ایشان عذاب پردرد ای آنکسان که ایمان آوردند حلال نیست مر شما را اینکه میراث گیرید

النِّسَاءَ كَرْهًا ۖ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ

از زنان باکراه و منع مکنید ایشان را که ببرید پاره از آنچه داده اید مگر آنکه بکنند کار بد در آشکارا

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا

و معاشرت کنید با ایشان بخوبی پس اگر ناخوش داشته باشید ایشان را پس شاید که ناخوش بدارید چیزی را و بگرداند خدا در آن خیری

كَثِيرًا ۝ وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا

بسیار و اگر اراده کردید عوض دادن جفتی بجای جفتی و داده اید یکی شان را مال بسیار پس مگیرید

مِنْهُ شَيْئًا ۚ أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ

از آن چیزی را آیا میگیرید آنرا بدروغ و بدی آشکارا و چگونه میگیرید آنرا و بتحقیق رسیده بعضی تان به

بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ

بعضی و گرفتند از شما پیمان سخت و نکاح مکنید آنچه را نکاح کردند پدران شما از زنان مگر آنچه بتحقیق گذشت

إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ

بدرستیکه باشد کار زشت و دشمنی و بد راهیست حرام کرده شد بر شما مادرانتان و دختران تان و خواهرانتان

وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ

و عمه هایتان و خاله هایتان و دختران برادر و دختران خواهر و مادرانتان که شیر دادند شما را و خواهرانتان

مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ

از شیر خوردن و مادران زنانتان و دختران زن که در کنارهای تان از زنانتان که دخول کرده باشید

بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ

بایشان پس اگر نبوده باشید که دخول کرده باشید بایشان پس گناهی بر شما و زنان پسرانتان که از پشتهای شما

وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ

و آنکه جمع کنید میان دو خواهر مگر آنچه بتحقیق گذشت بدرستیکه خدا باشد آمرزنده رحیم و شوهرداران از

النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا

زنان مگر آنکه مالک شدید دستهای تان کتاب خدا بر شما و حلال گردانیده شد برای شما آنچه سوای اینست اینکه خواستگاری کنید

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَلَا

باموالتان که شوهران حلال باشید نه زنا کنند پس آنچه تمتع کردید از ایشان پس بدهید مهرشان را که فرض شده است

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

گناهی بر شما در آنچه راضی شدید بآن از بعد مهر واجب بدرستیکه خدا باشد دانای حکیم و کسیکه استطاعت ندارد

مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ

از شما بتوانگری که بزنی بخواهد زنان ایماندار را پس از آنچه مالک شد یمینهاتان از کنیزانتان که ایمان دارند

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

و خدا داناتر است بایمان شما بعضیتان از بعضی پس بزنی بخواهید آنها را برخصت صاحبانشان و بدهید شان مهرشان را بخوبی

مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ

پارسا باشند بازدارندگان خود از کار بد نه زناکنندگان و نه گیرندگان یارهای پنهان پس در اینوقت پس اگر بکنند کار بد پس بر آنها است

نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ

نصف آنچه بر زنان آزاد است از عذاب آن برای کسی است که بترسد از ضرر از شما و اگر صبر کنید بهتر است

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ ع

برای شما و خدا آمرزنده رحیمست میخواهد خدا که بیان کند برای شما و هدایت کند شما را طریقهای آنانکه بودند پیش از شما و توبه پذیرد

عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ

از شما و خدا دانای حکیمست و خدا میخواهد که توبه پذیرد از شما و میخواهند آنانکه پیروی میکنند خواهشهای نفس را

أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۝ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۝ يَا أَيُّهَا

که میل کنید میل عظیم میخواهد خدا که تخفیف دهد از شما و آفریده شد انسان ناتوان ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا

آن کسان که ایمان آوردند مخورید اموالتان را میانتان بغیر حق مگر آنکه بوده باشد خرید و فروش از روی خوشنودی از شما و نه

تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ

کشید خودهاتان را بدرستیکه خدا باشد بشما مهربان و کسیکه میکند آنرا از راه تعدی و ستم پس زود باشد

نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ

برسانیم او را بآتش و میباشد آن بر خدا آسان اگر پرهیز کنید کبیرهای آنچه نهی کرده میشوید از آن ساقط میکردیم

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ

از شما گناهان شما را و درمی آوریم شما را در محل گرامی و آرزو مکنید آنچه افزونی داده خدا بآن بعضیتان را بر بعضی

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ

برای مردانست بهره از آنچه کسب کردند و برای زنانست بهره از آنچه کسب کردند و درخواست کنید خدا را از فضلش بدرستیکه

اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ

خدا باشد بهر چیز دانا و برای همه گردانیدیم میراث خواران از آنچه گذاشتند والدین و نزدیکان و آنانکه

عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى ع

پیمان بستند یمینهاتان پس بدهید ایشانرا بهره شانرا بدرستیکه خدا باشد بر همه چیز گواه مردان کارگذاران فرمان روایند بر

النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ

زنان بآنچه افزونی داد خدا بعضیشان را بر بعضی و بآنچه انفاق کردند از اموالشان پس زنان نیک پرستارانند

حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن
حافظت کنندگانند مر غیب را بانچه نگاه داشت خدا و آن زنانی که میترسید از نافرمانی ایشان پس پند دهید ایشان را و دوری کنید از ایشان
في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا
در خوابگاها و بزنید ایشان را پس اگر فرمان برداری کنند شما را پس مجویید بر ایشان راهی را بدرستیکه خدا باشد برتر بزرگ
وان خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من اهله وحكما من اهلها ان يريدا اصلاحا
و اگر بترسید از ناسازی میان ایشان پس بفرستید داوری از کسان مرد و داوری از کسان زن اگر خواهند اصلاح کردن
يوفق الله بينهما ان الله كان عليما خبيرا واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئا و
سازگاری میدهد خدا میان ایشان بدرستیکه خدا باشد دانا آگاه و پرستش کنید خدا را و شریک مسازید باو چیزی را و
بالوالدين احسانا وبذي القربى واليتمى والمسكين والجار ذي القربى والجار
بوالدین نیکوئی کردن و بصاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و همسایه صاحب قرابت و همسایه
الجنب والصاحب بالجنب وابن السبيل وما ملكت ايمانكم ان الله لا يحب من كان
بیگانه و همراه در پهلو و ابن سبیل و آنچه را مالک شد یمینهای شما بدرستیکه خدا دوست نمیدارد کسی را که باشد
مختالا فخورا الذين يبخلون ويامرون الناس بالبخل ويكتمون ما اتهم الله من
متکبر نازان آنانکه بخل میورزند و امر میکنند مردم را ببخل و پنهان میدارند آنچه داد ایشان را خدا از
فضله واعتدنا للكافرين عذابا مهينا والذين ينفقون اموالهم رئاء الناس ولا
افضلش و آماده کردیم برای کافران عذابی خوار کننده و آنانکه انفاق میکنند اموال ایشان را برای ریای مردم و
يؤمنون بالله ولا باليوم الاخر ومن يكن الشيطان له قرينا فساء قرينا وماذا عليهم
ایمان نمی آرند بخدا و نه بروز بازپسین و کسیکه باشد شیطان مر او را همراه پس بد همراهی است و چه چیز بود بر ایشان
لو امنوا بالله واليوم الاخر وانفقوا مما رزقهم الله وكان الله بهم عليما ان الله لا
اگر ایمان می آوردند بخدا و روز بازپسین و انفاق میکردند از آنچه روزی داد ایشانرا خدا و باشد خدا با ایشان دانا بدرستیکه خدا
يظلم مثقال ذرة وان تك حسنة يضاعفها ويؤت من لدنه اجرا عظيما فكيف اذا
ظلم نمیکند مقدار ذره و اگر باشد نیکوئی می افزاید آنرا و میدهد از نزد خویش جزای بزرگ پس چگونه باشد چون
جئنا من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا يومئذ يود الذين كفروا
بیاریم از هر امتی شاهدیرا و بیاریم ترا بر اینها شاهد آنروز دوست میدارند آنانکه کافر شدند
ع وعصوا الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا يا ايها الذين امنوا لا
و نافرمانی کردند پیغمبر را که کاشکی هموار کرده شود با ایشان زمین و نمی پوشانند از خدا سخنی را ای آن کسانی که ایمان آوردند
تقربوا الصلوة وانتم سكرى حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابري سبيل حتى
نزدیک مشوید نماز را و شما باشید مستان تا بدانید آنچه را میگوئید و نه جنب مگر روندگان راه تا وقتیکه
تغتسلوا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد منكم من الغائط او لمستم النساء
غسل کنید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آید احدی از شما از قضای حاجت یا مباشرت کرده باشید با زنان
فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا غفورا
پس نیابید آبی را پس تیمم کنید بر روی زمین پاک پس مسح کنید روی ها تانرا و دستها تانرا بدرستیکه خدا باشد درگذرنده آمرزنده

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا
آیا نگاه نکردی بآنانکه داده شدند بهره را از کتاب میخرند گمراهی را و میخواهند که گم کنید
السَّبِيلَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
راه را و خدا داناتر است بدشمنان شما و بس است خدا یاور و بس است خدا یاری کننده از آنانکه یهود شدند
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَ
میگردانند سخن را از جاهایش و میگویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو غیر شنونده و
رَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ
مهلت ده ما را بپیچیدنی در زبانشان و طعنه زدنی در دین و اگر آنکه ایشان میگفتند شنیدیم و اطاعت کردیم و شنیدیم
وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا
و مهلت ده ما را هر آینه بود بهتر برای ایشان و درست تر ولیکن لعنت کرد ایشان را خدا بسبب کفرشان پس ایمان نمی آرند مگر اندکی ای آنکسانیکه
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا
داده شدند کتاب را ایمان بیارید بآنچه فرو فرستادیم تصدیق کننده مرآنچه را با شماست پیش از آنکه محو گردانیم رویها را
فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝
پس برگردانیم بر قفاهاشان یا لعنت کنیم ایشانرا همچنانکه لعنت کردیم یاران شنبه و باشد امر خدا کرده شده
إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ
بدرستیکه خدا نمی آمرزد آنکه شرک آورده بدان و می آمرزد آنچه فروتر است برای کسیکه میخواهد و کسیکه شرک می آورد بخدا پس بتحقیق
افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ
افترا بست گناه بزرگ را آیا نگاه نکردی بآنانکه پاک میدانند خودهاشانرا بلکه خدا پاک میسازد آنرا که میخواهد و ظلم کرده نمیشوند
فَتِيلًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
قشری ببین چگونه می‌بندند بر خدا دروغ را و بس است بآن گناه آشکارا آیا نگاه نکردی بآنانکه
أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ
داده شدند بهره را از کتاب ایمان می آرند بجبت و طاغوت و میگویند مرآنانرا که کافر شدند که اینها
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ
هادی ترند از آنانکه ایمان آوردند راه را آنها کسانی اند که لعنت کرد ایشانرا خدا و کسی که لعن میکند خدا پس
تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۝ أَمْ يَحْسُدُونَ
نمی یابی مر او را یاری کننده آیا مر ایشانراست بهره از پادشاهی پس آن هنگام نمیدهند مردم را نقیری آیا حسد میبرند
النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ
مردم برآنچه داد ایشانرا خدا از فضلش پس بتحقیق دادیم آل ابراهیم را کتاب و حکمت و دادیمشان
مُلْكًا عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ
پادشاهی بزرگ پس از ایشان کسی است که ایمان آورد بآن و از ایشان کسی است که منع کرد از آن و بس است جهنم آتش افروخته بدرستیکه آنانکه
كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا
کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که بیندازیم ایشانرا در آتش هر گاه که پخته شود پوستهاشان بدل میکنیم برای ایشان پوستهای غیر آن تا بچشند

ع

ربع العَذابَ اِنَّ اللّٰهَ كانَ عَزيزاً حَكيماً ۝ وَالَّذينَ اٰمَنوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ سَنُدخِلُهُم

عذاب را بدرستیکه خدا باشد عزیز حکیم و انانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب زود باشد که داخل میکنیم ایشانرا

جَنّاتٍ تَجري مِن تَحتِهَا الاَنهارُ خالِدينَ فيها اَبَداً لَهُم فيها اَزواجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدخِلُهُم

بهشتهائیکه میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها همیشه مرایشانراست در آنها جفتهائی پاکیزه و در می آریم ایشان

ظِلّاً ظَليلاً ۝ اِنَّ اللّٰهَ يَأمُرُكُم اَن تُؤَدُّوا الاَماناتِ اِلىٰ اَهلِها وَاِذا حَكَمتُم

در سایه پاینده بدرستیکه خدا امر میکند شمارا که برسانید امانتهارا باهلش و چون حکم کنید

بَينَ النّاسِ اَن تَحكُموا بِالعَدلِ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمّا يَعِظُكُم بِهِ اِنَّ اللّٰهَ كانَ سَميعاً بَصيراً ۝

میانه مردمان انکه حکم کنید بعدالت بدرستیکه خدا خوب چیزی که پند میدهد شمارا بآن بدرستیکه خدا باشد شنوای بینا

يا اَيُّهَا الَّذينَ اٰمَنوا اَطيعُوا اللّٰهَ وَاَطيعُوا الرَّسولَ وَاُولِي الاَمرِ مِنكُم فَاِن ۵

ای آن کسانیکه ایمان آوردند اطاعت کنید خدارا و اطاعت کنید رسول او را و صاحبان امر را از شما پس اگر

تَنازَعتُم في شَيءٍ فَرُدّوهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسولِ اِن كُنتُم تُؤمِنونَ بِاللّٰهِ وَاليَومِ الاٰخِرِ

خلاف کنید در چیزی پس بازگردانید آنرا بخدا و رسول اگر باشید که ایمان آورید بخدا و روز بازپسین

ع ذٰلِكَ خَيرٌ وَاَحسَنُ تَأويلاً ۝ اَلَم تَرَ اِلَى الَّذينَ يَزعُمونَ اَنَّهُم اٰمَنوا بِما اُنزِلَ اِلَيكَ

آن بهتر و خوبتر است بسبب مآل اندیشی آیا نگاه نکردی بآنانکه گمان میبرند که ایشان ایمان آوردند بآنچه فروفرستاده شده بتو

وَما اُنزِلَ مِن قَبلِكَ يُريدونَ اَن يَتَحاكَموا اِلَى الطّاغوتِ وَقَد اُمِروا اَن يَكفُروا

و آنچه فروفرستاده شد پیش از تو میخواهند که داوری برند بسوی طاغوت و بتحقیق که امر کرده شدند که کافر شوند

بِهِ وَيُريدُ الشَّيطانُ اَن يُضِلَّهُم ضَلالاً بَعيداً ۝ وَاِذا قيلَ لَهُم تَعالَوا اِلىٰ ما اَنزَلَ

بآن و میخواهد شیطان که گمراه کند ایشانرا گمراهی دوری و چون گفته شود مر ایشانرا که بیائید بسوی آنچه فروفرستاده

اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسولِ رَاَيتَ المُنافِقينَ يَصُدّونَ عَنكَ صُدوداً ۝ فَكَيفَ اِذا

خدا و بسوی رسول می بینی منافقانرا که بازدارند از تو بازداشتنی پس چگونه باشد وقتیکه

اَصابَتهُم مُصيبَةٌ بِما قَدَّمَت اَيديهِم ثُمَّ جاؤكَ يَحلِفونَ بِاللّٰهِ اِن اَرَدنا اِلّا

میرسد ایشانرا مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان پس می آیند بسوی تو قسم میخورند بخدا که نخواستیم ما مگر

اِحساناً وَتَوفيقاً ۝ اُولٰئِكَ الَّذينَ يَعلَمُ اللّٰهُ ما في قُلوبِهِم فَاَعرِض عَنهُم وَ

نیکوئی و موافقت بهم رسانیدن آنها کسانی اند که میداند خدا آنچه باشد در دلهاشان پس روی بگردان از ایشان و

عِظهُم وَقُل لَهُم في اَنفُسِهِم قَولاً بَليغاً ۝ وَما اَرسَلنا مِن رَسولٍ اِلّا لِيُطاعَ

پند ده ایشانرا و بگو مرایشانرا در نفسهاشان گفتنی اثرکننده و نفرستادیم هیچ پیغمبرے مگر برای آنکه اطاعت کرده شود

بِاِذنِ اللّٰهِ وَلَو اَنَّهُم اِذ ظَلَموا اَنفُسَهُم جاؤكَ فَاستَغفَرُوا اللّٰهَ وَاستَغفَرَ لَهُمُ

باذن خدا و اگر آنکه ایشان هنگامیکه ظلم کردند برخود باشان آمده بودند بسوی تو پس آمرزش خواسته بودند از خدا و آمرزش خواسته بودی برایشان

الرَّسولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوّاباً رَحيماً ۝ فَلا وَرَبِّكَ لا يُؤمِنونَ حَتّىٰ يُحَكِّموكَ فيما

رسول هر آینه یافته بودند خدارا توبه پذیر رحیم پس نه بحق پروردگار تو که ایمان نخواهند داشت تا آنکه حکم کنند ترا در آنچه

شَجَرَ بَينَهُم ثُمَّ لا يَجِدوا في اَنفُسِهِم حَرَجاً مِمّا قَضَيتَ وَيُسَلِّموا تَسليماً ۝ وَلَو اَنّا

خلاف شود میانشان پس نیابند در خود باشان ناخوشودی از آنچه حکم کردی تو و تسلیم کنند تسلیم کردنی و اگر آنکه ما

كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ
نوشته بودیم برایشان که بکشید خود باتان را یا بیرون شوید از شهرهاتان نمیکردند آنرا مگر اندکی از ایشان

وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيْتًا ه وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ
واگر آنکه ایشان کرده بودند آنچه را که پند داده میشوند بآن هر آینه بود بهتر از برای ایشان وسخت تر در ثابت گردانیدن و درین هنگام هر آینه میدادیم ایشانرا

مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ه وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ
از نزد خود اجری بزرگ وهر آینه هدایت کرده بودیم ایشان را راه راستی وکسیکه اطاعت کند خدا و رسول را

فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَآءِ وَ
پس آنها باشند با آنانکه انعام کرده خدا برایشان از پیغمبران وصدیقان و شهدا و

الصّٰلِحِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ه ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ه ع
صالحان و خوبند آنها رفیق آن فضلست از خدا و بس است خدا دانا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ه وَاِنَّ مِنْكُمْ
ای آنکسانیکه ایمان آوردند بگیرید سلاحتانرا پس بیرون روید فوج فوج یا بیرون روید باهم وبدرستیکه از شما

لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ه
هر آینه کسیست که درنگ میکند پس اگر برسد شمارا مصیبتی گفت تحقیق که انعام کرد خدا بر من هنگامیکه نبودیم با ایشان حاضر

وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ
و اگر برسد شما را فضل از خدا هر آینه میگوید چنانکه گویا نبود در میان شما و میان او دوستی ای کاش که من بودم

مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ه فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
با ایشان پس فیروزی می یافتم فیروزی بزرگ پس باید که کارزار کنند در راه خدا آنانکه خریدند زندگانی دنیا را

بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ه
بآخرت وکسیکه کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا غالب آید پس زود باشد که بدهیم اورا اجری بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ
وچیست مر شما را که کارزار نمیکنید در راه خدا و ضعیفان از مردان و زنان و فرزندان

الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ
آنانکه میگویند پروردگارا بیرون بر مارا ازین قریه که ستمکار است اهلش وبگردان برای ما از نزدت

وَلِيًّا وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ه اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ
یاوری و بگردان برای ما از نزدت یاری کننده آنانکه ایمان آوردند کارزار میکنند در راه خدا و آنانکه

كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ اِنَّ كَيْدَ
کافر شدند کارزار میکنند در راه طاغوت پس کارزار کنید با اولیای شیطان بدرستیکه مکر

الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ه اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ع
شیطان باشد سست آیا نگاه نکردی بآنانکه گفته شد برایشان باز دارید دستهاتان و برپای دارید نمازرا

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ
وبدهید زکوة را پس چون نوشته شد برایشان کارزار در این هنگام پاره از ایشان میترسند از مردم چون ترسیدن از خدا

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
یا سخت تر ترسیدنی و گفتند پروردگارا چرا نوشتی بر ما کارزار چرا باز پس نینداختی ما را تا مدتی نزدیک

قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ أَيْنَمَا تَكُونُوا
بگو برخورداری دنیا اندکی است و آخرت بهتر است از برای کسیکه پرهیزکار شد و ظلم کرده نمیشوید فتیلی بر جا باشید

يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ ۗ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ
در می یابد شما را مرگ و اگر بوده باشید در برجهای سخت استوار و اگر میرسد ایشان را خوبی میگویند این

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ
از نزد خدا است و اگر میرسد ایشان را بدی میگویند این از نزد تست بگو همه از نزد خدا است پس چیست

هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا
مر این قوم را که نزدیک نیست که بفهمند سخنی را آنچه میرسد بتو از خوبی پس باشد از خدا و آنچه

أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝
میرسد از بدی پس باشد از نفست و فرستادیم ترا برای مردم رسولی و بس باشد خدا بیننده

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝ وَيَقُولُونَ
کسیکه اطاعت کرد رسول را پس بتحقیق اطاعت کرد خدا را و کسیکه در گردانید پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاهدارنده و میگویند

طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۖ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا
فرمان بردار است پس چون بیرون میروند از نزد تو تدبیر میکنند در شب طایفه از ایشان غیر آنچه میگوئی و خدا می نویسد آنچه را

يُبَيِّتُونَ ۖ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ
تدبیر میکنند در شب پس روی بگردان از ایشان و توکل کن بر خدا و بس باشد خدا وکیل آیا پس تامل نمیکنند در قران

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
و اگر بود از نزد غیر خدا هر آینه یافته بودند در آن اختلاف بسیار و چون می آید ایشان را امر از ایمنی

أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
یا بیم افشا میکنند آنرا و اگر رد نمودی بسوی رسول و بسوی صاحبان امر از ایشان هر آینه بدانستش آنانکه

يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
استنباط میکنند اورا از ایشان و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هر آینه پیروی میکردید شیطان را مگر اندکی

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ ۚ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
پس کارزار کن در راه خدا تکلیف کرده نمیشوی مگر نفست و ترغیب کن مؤمنان را شاید که خدا باز دارد سختی را

الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ۝ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
که کافر شدند و خدا سخت تر است در آسیب رسانیدن و سخت تر است در عذاب کردن هر که درخواست کند درخواست کردنی خوب باشد مر او را

نَصِيبٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ۝
بهره از آن و هر که درخواست کند درخواست کردنی بد باشد مر او را بهره از آن و باشد خدا بر همه چیز مقیت

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝ اللَّهُ
و چون تحیت داده شوید بتحیتی پس تحیت دهید به نیکوتر از آن یا بازگردانید آنرا بدرستیکه خدا باشد بر همه چیز محاسب خدا

قوله تعالى
من يشفع شفاعة حسنة
الى حديثا من يطلب المزيد
فليكتب يوم الجمعة وقت
طلوع الشمس على قطعة
ثوب من يريد مال اليه
واجاب
قود

نصف

ع

لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ه

نیست الهی مگر او هر آینه جمع خواهد کرد شما را بسوی روز قیامت نیست شکی در آن و کیست راست گوتر از خدا در سخن

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللّٰهُ

پس چیست شما را در منافقان دو گروهی و خدا برگردانید ایشان را بانچه کسب کردند آیا میخواهید که هدایت کنید آنرا که اضلال کرد خدا

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ه وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ

و هر را اضلال میکند خدا پس هرگز نیابی برای او راهی و دوست داشتند که کافر شوید همچنانکه کافر شدند پس بوده باشید

سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ

یکسان پس نگیرید از ایشان دوستان تا آنکه هجرت گزینند در راه خدا پس اگر رو گردانند پس بگیرید شان

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ه إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ

و بکشید شان هر جا بیابید شان و نگیرید از ایشان دوستی و نه یاوری مگر آنانکه بپیوندند

إِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقٰتِلُوكُمْ أَوْ

بقومیکه باشد میان شما و میان ایشان پیمانی یا آمده باشند شما را تنگ شده سینههاشان که کارزار کنند با شما یا

يُقٰتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ

کارزار کنند با جماعت شان و اگر خواسته بود خدا هر آینه مسلط میداد ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کرده بودند با شما پس اگر کناره گزیده بودند از شما پس

يُقٰتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ه سَتَجِدُونَ

کارزار نکرده بودند با شما و انداخته بودند با شما صلح را پس نگردانید خدا برای شما بر ایشان راهی زود دریابید یافت

ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا

دیگران که میخواسته باشند که ایمن شوند از شما و ایمن شوند از جماعت شان هرگاه خوانده شوند بسوی فتنه برگردانیده شوند در آن

فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

پس اگر کناره نگیرند از شما و نیندازند با شما صلح را و باز ندارند دستهاشان را پس بگیرید شان و بکشید شان هر جا

ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُبِينًا ه وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ ع

بیابید شان و آنجماعت گردانیدیم برای شما بر ایشان سلطنتی آشکارا و نباشد مر مومنی را که

يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَـًٔا وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلٰٓى

بکشد مومنی را مگر بخطا و کسیکه کشت مومنی را بخطا پس بر اوست آزاد کردن مومنی را و خونبهای تسلیم کرده شده بسوی

أَهْلِهِ إِلَّآ أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

اهلش مگر آنکه تصدق کنند پس اگر باشد از جماعتیکه دشمن اند مر شما و او مومن بوده است پس بر اوست آزاد کردن مومنی

وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلٰٓى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

و اگر باشد از جماعتیکه میانه شما و میانه ایشان پیمانیست بر اوست خونبهای تسلیم کرده شده بر اهلش و آزاد کردن مومنی

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ه وَمَنْ

پس کسیکه نیابد پس بر اوست روزه داشتن دو ماه پی هم توبه دادنی از خدا و باشد خدا دانای حکیم و کسیکه

يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ خٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ

بکشد مومنی را عمدا پس جزایش جهنمست جاودانی در آن و غضب کرد خدا بر او و لعنت کرد او را و آماده ساخت برای

عَذَابًا عَظِيمًا ٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ
عذاب عظیم ای آنچنانکه ایمان آورده‌اید چون سفر میکنید در راه خدا پس تفتیش کنید و مگوئید برای کسیکه

أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللهِ مَغَانِمُ
القا کند بشما سلام نیستی مؤمن میخواستید باشید مایه برخورداری زندگانی دنیا پس نزد خداست غنیمتهای

كَثِيرَةٌ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بسیار همچنانکه بودید از پیش پس منت گذاشت خدا بر شما پس تفتیش کنید بدرستیکه خدا باشد بانچه میکنید

خَبِيرًا ٥ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
آگاه برابر نیستند نشستها از مؤمنان غیر صاحبان رنج و جهادکنندگان

فِي سَبِيلِ اللهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
در راه خدا بمالهاشان و نفسهاشان افزونی داد خدا جهادکنندگانرا بمالهاشان و نفسهاشان

عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللهُ الْحُسْنٰى وَفَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى
بر نشستها مرتبه و همه را وعده داد خدا نیکی و افزونی داد خدا جهادکنندگانرا بر

الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ٥ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللهُ غَفُورًا
نشستها اجر عظیم مرتبها ازاو و آمرزش و رحمت و باشد خدا آمرزنده

رَحِيمًا ٥ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰهُمُ الْمَلٰئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا
مهربان بدرستی آنانکه میمیرانندشان ملائکه ستمکاران بر خود شان گفتند درچه بودید گفتند بودیم

مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولٰئِكَ
ضعیفان در زمین گفتند آیا نبود زمین خدا وسیع پس هجرت میکردید دران پس آنها

مَأْوٰهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ٥ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَ
جایگاهشان دوزخست و بدیست بازگشت مگر عاجزان از مردان و زنان و

الْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ٥ فَأُولٰئِكَ عَسَى اللهُ
فرزندان که نمیتوانستند چاره و نیابند راهی پس آنها شاید که خدا

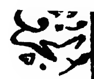
أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللهُ عَفُوًّا غَفُورًا ٥ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللهِ يَجِدْ فِي
درگذرد از ایشان و باشد خدا عفو کننده آمرزنده و آنکس که هجرت کند در راه خدا بیابد در

الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
زمین موضعهای بسیار و فراخی و کسیکه بیرون رود از خانه اش مسافر سوی خدا و رسولش پس

يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللهِ وَكَانَ اللهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ
دریابد او را مرگ پس بتحقیق لازم شد اجرش بر خدا و باشد خدا آمرزنده مهربان و چون سفر کنید

فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
در زمین پس نیست بر شما گناهی که کوتاه کنید از نماز اگر بترسید که مفتون سازند شما را آنانکه

كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ٥ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ
کافر شدند بدرستیکه کافران باشند مر شما را دشمن آشکار و چون باشی در ایشان پس اقامت کردی برایشان نماز را

فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا أسلحتهم فإذا سجدوا فليكونوا من ورائكم

پس باید که بایستند پاره از ایشان با تو و باید که برگیرند اسلحه شانرا پس چون سجده کردند پس باید که باشند از پشت سر شما

ولتأت طائفة أخرى لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم وأسلحتهم

و باید که بیایند پاره دیگر که نماز نکرده باشند پس نماز گذارند با تو و باید برگیرند پاس شان و سلاح شانرا

ود الذين كفروا لو تغفلون عن أسلحتكم وأمتعتكم فيميلون عليكم ميلة

دوست داشتند آنانکه کافر شدند که غافل شوید از سلاح هاتان و متاعهاتان پس حمله میکردند بر شما حمله

واحدة ولا جناح عليكم إن كان بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا

یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد با شما رنجی از باران یا باشید بیماران که بگذارند

أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعد للكافرين عذابا مهينا ۝ فإذا قضيتم

اسلحه ترا و بگیرید پاس شانرا بدرستیکه خدا آماده کرد برای کافران عذابی خوارکننده پس چون گذارید

الصلوة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم فإذا اطمأننتم فأقيموا

نماز را پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهاتان پس چون آرمیدید پس اقامت کنید

الصلوة إن الصلوة كانت على المؤمنين كتابا موقوتا ۝ ولا تهنوا في ابتغاء

نماز را بدرستیکه نماز باشد بر مؤمنان نوشته وقت معین شده و سست نشوید در طلب

القوم إن تكونوا تألمون فإنهم يألمون كما تألمون وترجون من الله ما لا يرجون

آن قوم گر باشید که آزار میکشید پس بدرستیکه آزار میکشند همچنان که آزار میکشید و امید میدارید از خدا آنچه را امید نمیدارند

وكان الله عليما حكيما ۝ إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس

و باشد خدا دانای حکیم بدرستیکه ما فرو فرستادیم بتو کتاب را بحق تا حکم کنی میان مردم

بما أريك الله ولا تكن للخائنين خصيما ۝ واستغفر الله إن الله كان غفورا

بآنچه نمود ترا خدا و مباش برای خیانت کنندگان دشمن و آمرزش خواه از خدا بدرستیکه خدا باشد آمرزنده

رحيما ۝ ولا تجادل عن الذين يختانون أنفسهم إن الله لا يحب من كان

رحیم و مجادله مکن از جانب آنانکه خیانت میکنند با خودهاشان بدرستیکه خدا دوست نمیدارد کسیرا که باشد

خوانا أثيما ۝ يستخفون من الناس ولا يستخفون من الله وهو معهم إذ يبيتون

خیانت کننده بدکار و شرم میدارند از مردم و شرم نمیدارند از خدا و او با ایشانست هنگامیکه تدبیر میکنند در شب

ما لا يرضى من القول وكان الله بما يعملون محيطا ۝ ها أنتم هؤلاء جادلتم

آنچه راضی نیست از گفتار و باشد خدا بآنچه میکنند محیط آگاه باشید شما آنهائید که مجادله کردید

عنهم في الحيوة الدنيا فمن يجادل الله عنهم يوم القيمة أم من يكون عليهم

از جانب ایشان در زندگانی دنیا پس کیست که مجادله کند با خدا از جانب ایشان در روز قیامت یا کیست که باشد بر ایشان

وكيلا ۝ ومن يعمل سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا رحيما ۝

وکیل و کسیکه بکند بدی را یا ظلم کند بر خودش پس آمرزش خواهد توبه از خدا می یابد خدا را آمرزنده رحیم

ومن يكسب إثما فإنما يكسبه على نفسه وكان الله عليما حكيما ۝ ومن يكسب

و کسیکه کسب کرد بدی را پس جز این نیست که کسب میکند وبال برخودش و باشد خدا دانای حکیم و کسیکه کسب کند

خطيئة او اثما ثم يرم به بريئا فقد احتمل بهتانا واثما مبينا ۝ ولولا فضل الله

گناهی یا بدی را پس تهمت نهد بآن بیگناهی را پس بتحقیق برداشت افترا و گناهی آشکار را و اگر نبود فضل خدا

عليك ورحمته لهمت طائفة منهم ان يضلوك وما يضلون الا انفسهم وما

بر تو و رحمتش هر آینه قصد میکردند گروهی از ایشان که اضلال کنند ترا و اضلال نمیکنند مگر خودهاشانرا و

يضرونك من شيء وانزل الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم تكن تعلم و

ضرر نمیرسانند ترا از چیزی و فرو فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت و تعلیم داد ترا آنچه را نبودی که بدانی و

ثلث

كان فضل الله عليك عظيما ۝ لا خير في كثير من نجواهم الا من امر بصدقة

باشد فضل خدا بر تو عظیم نیست خیر در بسیاری از راز گفتن شان مگر کسیکه امر کند بصدقه

او معروف او اصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء مرضات

یا کار خوبی یا اصلاح میانه مردم و کسیکه کند آنرا در طلب رضای

الله فسوف نؤتيه اجرا عظيما ۝ ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له

خدا پس زود باشد که بدهیم آنرا اجر عظیم و کسیکه زحمت دهد رسول را از بعد آنچه ظاهر شد برای او

الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصيرا ۝

هدایت و پیروی کند غیر راه مؤمنانرا باز میداریم او را بر آنچه دوست میدارد و می اندازیمش در دوزخ و بد است جای بازگشت

ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله

بدرستیکه خدا نمی آمرزد اینکه شرک آورده شود باو و می آمرزد آنچه فروتر از آنست از برای کسیکه میخواهد و کسیکه شرک آورد بخدا

فقد ضل ضلالا بعيدا ۝ ان يدعون من دونه الا اناثا وان يدعون الا شيطانا مريدا ۝

پس بتحقیق گمراه شد گمراهی دوری نمیخوانند از غیر او مگر ماده ها و نمیخوانند مگر شیطان سرکش را

لعنه الله وقال لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا ۝ ولاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم

لعنت کرد او را خدا و گفت هر آینه میگیرم از بندگانت بهره مقرر و هر آینه گمراه میکنم ایشانرا و در آرزو می افکنم و می فرمایم ایشانرا

فليبتكن اذان الانعام ولامرنهم فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون

پس میبرند گوشهای چهارپایانرا و میفرمایم ایشانرا پس تغییر میدهند آفریده خدا را و کسیکه بگیرد شیطانرا دوست از غیر

الله فقد خسر خسرانا مبينا ۝ يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ۝ اولئك

خدا پس بتحقیق کرد زیان کردن زیانی هویدا وعده میدهد ایشانرا و در آرزو می اندازد و وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر فریب آنها

ماواهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا ۝ والذين امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم

آرامگاهشان دوزخست و نمییابند از آن گریزگاهی و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب زود باشد که در آریم ایشانرا

جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله

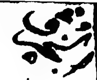
در بهشتهائیکه میرود از زیر آن نهرها جاودانیان در آنها همیشه وعده دادن خدا براستی و کیست راست تر از خدا

قيلا ۝ ليس باmانيكم ولا اماني اهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا يجد له من دون

در گفتار نیست بآرزوهای شما و نه آرزوهای اهل کتاب کسیکه میکند بدی جزا داده میشود بآن و نمییابد برای خویش از غیر

الله وليا ولا نصيرا ۝ ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك

خدا دوستی و نه یاوری و کسیکه بکند کارهای خوب از نر یا ماده و او مؤمن باشد پس آنها

يدخلون الجنة ولا يظلمون نقيرا ۝ ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن

داخل میشوند در بهشت و ستمکرده نمیشوند بقدر نقیری و کیست بهتر در دین از کسیکه خالص گردانید وجهش را برای خدا و او نیکوکار

واتبع ملة ابراهيم حنيفا واتخذ الله ابراهيم خليلا ۝ ولله ما في السموات وما في

و پیروی کرد دین ابراهیم را حق گرای و گرفت خدا ابراهیم را دوست و مر خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الارض وكان الله بكل شيء محيطا ۝ ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم

زمینست و باشد خدا بهمه چیز محیط و میخواهند فتوی از تو در زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را

فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما كتب

در آنها و آنچه خوانده میشود بر شما در کتاب در یتیمان زنان که نمیدهید آنها را آنچه نوشته شد

لهن وترغبون ان تنكحوهن والمستضعفين من الولدان وان تقوموا لليتامى بالقسط

برای ایشان و رغبت دارید که نکاح کنید آنها را و عاجزان از فرزندان و آنکه کارگذاری کنید مر یتیمان را بعدالت

وما تفعلوا من خير فان الله كان به عليما ۝ وان امراة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا

و آنچه میکنید از خوبی پس بدرستیکه خدا باشد بآن دانا و اگر زنی گمان برد از شوهرش سر باززدن یا روی گردانیدن

فلا جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا والصلح خير واحضرت الانفس الشح وان تحسنوا

پس نیست گناهی بر ایشان که اصلاح کنند میان خود صلحی و صلح بهتر است و حاضر گردانیده شده است نفسها را بخل و اگر نیکوئی کنید

وتتقوا فان الله كان بما تعملون خبيرا ۝ ولن تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو

و پرهیزید پس بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه و هرگز نتوانید که عدالت کنید میان زنان و اگرچه

حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها كالمعلقة وان تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا

خواسته باشید پس میل مکنید تمام میلی که واگذارید اورا چون محبوس و اگر اصلاح آرید و پرهیز کنید پس بدرستیکه خدا باشد آمرزنده

رحيما ۝ وان يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ۝ ولله ما في

رحیم و اگر جدا شوند بی‌نیاز میگرداند خدا هر یک را از توانگریش و باشد خدا واسع حکیم و مر خدا راست آنچه در

السموات وما في الارض ولقد وصينا الذين اوتوا الكتاب من قبلكم واياكم ان

آسمانهاست و آنچه در زمین است و بتحقیق وصیت کردیم آنان را که داده شدند کتاب از پیش شما و شما را اینکه

اتقوا الله وان تكفروا فان لله ما في السموات وما في الارض وكان الله غنيا حميدا ۝

بپرهیزید از خدا و اگر کافر شوید پس بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و باشد خدا بی‌نیاز ستوده

ولله ما في السموات وما في الارض وكفى بالله وكيلا ۝ ان يشا يذهبكم ايها الناس ويات

و مر خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و بس است خدا وکیل اگر خواهد ببرد شما را ای مردم و بیارد

باخرين وكان الله على ذلك قديرا ۝ من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله ثواب الدنيا

دیگران را و باشد خدا بر آن توانا کسیکه باشد که بخواهد ثواب دنیا پس نزد خداست ثواب دنیا

والاخرة وكان الله سميعا بصيرا ۝ يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو

و آخرت و باشد خدا شنوای بینا ای آنکسان که ایمان آوردید باشید کارگذاران فرمان و العدل گواهان برای خدا و

على انفسكم او الوالدين والاقربين ان يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما فلا تتبعوا الهوى

اگرچه باشد بر نفسهای ان یا والدین و نزدیکان اگر باشد توانگر یا محتاج پس خدا سزاوارتر است بآن دو پس پیروی مکنید

ان تعدلوا وان تلووا او تعرضوا فان الله كان بما تعملون خبيرا ۝ يا ايها الذين
که میل کنید اگر بپیچانید یا اعراض کنید پس بدرستیکه خدا باشد بانچه میکنید آگاه ای آنکسانیکه
امنوا امنوا بالله ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله والكتاب الذي
ایمان آوردند ایمان آرید بخدا و رسولش و کتابی که فرو فرستاد بر رسولش و کتابی که
انزل من قبل ومن يكفر بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم الاخر
فرو فرستاد از پیش وکسیکه کافر میشود بخدا و ملائکه اش وکتابهایش و رسولانش و روز بازپسین
فقد ضل ضلالا بعيدا ۝ ان الذين امنوا ثم كفروا ثم امنوا ثم كفروا ثم
پس بتحقیق گمراه شد گمراه شدنی دوری بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند پس کافر شدند پس ایمان آوردند پس کافر شدند پس
ازدادوا كفرا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا ۝ بشر المنافقين
زیاد کردند کفر را نباشد خدا که بیامرزد ایشانرا و نه آنکه هدایت کند ایشانرا راهی مژده ده منافقانرا
بان لهم عذابا اليما ۝ الذين يتخذون الكافرين اولياء من دون المؤمنين
باینکه برای ایشانست عذاب پر درد آنانکه میگیرند کافرانرا دوستان از غیر مؤمنان
ايبتغون عندهم العزة فان العزة لله جميعا ۝ وقد نزل عليكم في الكتاب
آیا میجویند نزد ایشان عزت را پس بدرستیکه عزت مر خدا راست همگی و بتحقیق فرو فرستاد بر شما در کتاب
ان اذا سمعتم ايات الله يكفر بها ويستهزا بها فلا تقعدوا معهم حتى
آنکه چون بشنوید آیتهای خدا را که کفر ورزیده میشود بآن واستهزاء کرده میشود بآن پس منشینید با ایشان تا آنکه
يخوضوا في حديث غيره انكم اذا مثلهم ان الله جامع المنافقين والكافرين
شروع کنند در سخنی غیر آن بدرستیکه شما در آنهنگام باشید مانند ایشان بدرستیکه خدا جمع کننده است منافقانرا و کافرانرا
في جهنم جميعا ۝ الذين يتربصون بكم فان كان لكم فتح من الله قالوا الم نكن
در جهنم همگی آنانکه انتظار میبرند بشما پس اگر شد برای شما فتحی از خدا گفتند آیا نبودیم
معكم وان كان للكافرين نصيب قالوا الم نستحوذ عليكم ونمنعكم من
با شما واگر شد برای کافران بهره گفتند آیا غالب نشدیم بر شما و باز نداشتیم شما را از
المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيامة ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين
مؤمنان پس خدا حکم میکند میانشان روز قیامت و هرگز نگرداند خدا برای کافران بر مؤمنان
سبيلا ۝ ان المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم واذا قاموا الى الصلوة ع
راهی بدرستیکه منافقان فریب میورزند با خدا و اوست فریب دهنده ایشان و چون برخیزند بنماز
قاموا كسالى يراءون الناس ولا يذكرون الله الا قليلا مذبذبين بين ذلك
برخیزند کسلان مینمایند مردم را و یاد نمیکنند خدا را مگر اندکی مترددان در میان آن
لا الى هؤلاء ولا الى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝ يا ايها
نه بسوی اینها و نه بسوی اینها وکسیکه گمراه میکند خدا پس نیابی هرگز برای او راهی ای
الذين امنوا لا تتخذوا الكافرين اولياء من دون المؤمنين اتريدون ان
آنکسانیکه ایمان آوردند مگیرید کافرانرا دوستان از غیر مؤمنان آیا میخواهید که

تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ۝ إن المنافقين في الدرك الأسفل من

آيا خواهيد كه گردانيد براى خدا بر شما حجتى آشكار بدرستيكه منافقان در طبقه زيرين تر اند از

النار ولن تجد لهم نصيرا ۝ إلا الذين تابوا وأصلحوا واعتصموا بالله وأخلصوا

آتش و نيابى هرگز براى ايشان يارى مگر آنكه توبه كردند و باصلاح آمدند و توسل جستند بخدا و خالص گردانيدند

دينهم لله فأولئك مع المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين أجرا عظيما ۝ ما

دين خود را براى خدا پس آنها باشند با مومنان و زود باشد كه دهد خدا مومنانرا اجر عظيم چه

يفعل الله بعذابكم إن شكرتم وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۝ لا

ميكند خدا بعذاب شما اگر شكر كرديد و ايمان آورديد و باشد خدا شاكر دانا

يحب الله الجهر بالسوء من القول إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما ۝ إن

دوست نميدارد خدا بلند آواز كردن بدى را از گفتار مگر كسيكه ظلم كرده باشد و باشد خداى شنواى دانا اگر

تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا ۝ إن الذين

آشكارا كنيد خوبيرا يا پنهان كنيد آنرا يا دركذريد از بدى پس بدرستيكه خدا باشد دركذرنده توانا بدرستيكه آنانكه

يكفرون بالله ورسله ويريدون أن يفرقوا بين الله ورسله ويقولون

كافر شدند بخدا و رسولانش و ميخواهند كه جدائى افكنند ميان خدا و رسولانش و ميگويند

نؤمن ببعض ونكفر ببعض ويريدون أن يتخذوا بين ذلك سبيلا ۝ أولئك

ايمان مى آريم ببعضى و كافر ميشويم ببعضى و ميخواهند كه اختيار كنند ميانه آن راهيرا آنها اند

هم الكافرون حقا وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۝ والذين آمنوا بالله

ايشان كافران براستى و آماده كرده ايم براى كافران عذابى خوار كننده و كسانيكه ايمان آوردند بخدا

ورسله ولم يفرقوا بين أحد منهم أولئك سوف يؤتيهم أجورهم وكان الله

و رسولش و جدائى نيفكندند ميان احدى از ايشان آنها زود باشد كه دهد ايشانرا اجرهاشانرا و باشد خدا

غفورا رحيما ۝ يسألك أهل الكتاب أن تنزل عليهم كتابا من السماء فقد

آمرزنده مهربان سوال ميكنند ترا اهل كتاب كه فرود آرى بر ايشان كتابى از آسمان پس بتحقيق

سألوا موسى أكبر من ذلك فقالوا أرنا الله جهرة فأخذتهم الصاعقة

سوال كردند موسى را بزرگتر از آن پس گفتند بنما خدا را آشكارا پس گرفت ايشانرا صاعقه

بظلمهم ثم اتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك وآتينا

بسبب ظلمشان پس گرفتند گوساله را بعد آنچه آمد ايشانرا از بينها پس عفو كرديم از آن و داديم

موسى سلطانا مبينا ۝ ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب

موسيرا تسلطى ظاهر و بلند گردانيديم بر زبر ايشان طور را بسبب پيمانشان و گفتيم مر ايشانرا كه داخل شويد آن دررا

سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم ميثاقا غليظا ۝ فبما نقضهم

سجده كنان و گفتيم مر ايشانرا كه تعدى مكنيد در شنبه و گرفتيم از ايشان پيمانى سخت پس بسبب شكستن ايشان

ميثاقهم وكفرهم بآيات الله وقتلهم الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف

پيمانشان و كافر شدنشان بآيتهاى خدا و كشتنشان پيغمبرانرا بنا حق و گفتنشان دلهاى ما با غلافست

بل

بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون الا قليلا ۝ وبكفرهم وقولهم على مريم
بلکه مهر کرده است خدا بر آنها بسبب کفرشان پس ایمان نمی آورند مگر اندکی و بسبب کفرشان و گفتن شان بر مریم

بهتانا عظيما ۝ وقولهم انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه و
تهمتی بزرگ و گفتن شان بدرستیکه کشتیم مسیح را عیسی بن مریم رسول خدا و نکشتند اورا و

ما صلبوه ولكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم به
نه بردار کردند اورا ولکن مشتبه شد برایشان و بدرستیکه آنانکه اختلاف کردند در آن هرآینه بودند در شک از آن نبوده مرایشانرا باو

من علم الا اتباع الظن وما قتلوه يقينا ۝ بل رفعه الله اليه وكان الله
هیچ علمی مگر پیروی گمان و نکشتند اورا از روی یقین بلکه بلند گردانید اورا خدا بسوی خویش و باشد خدا

عزيزا حكيما ۝ وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته ويوم القيمة
عزیز حکیم و نیست از اهل کتاب مگر آنکه هرآینه ایمان می آورد باو پیش از مرگش و روز قیامت

يكون عليهم شهيدا ۝ فبظلم من الذين هادوا حرمنا عليهم طيبت احلت لهم
میباشد برایشان شاهد پس بسبب ظلمی از آنانکه یهود شدند حرام گردانیدیم برایشان پاکیزه ها که حلال کرده شده بود برایشان

وبصدهم عن سبيل الله كثيرا ۝ واخذهم الربوا وقد نهوا عنه واكلهم اموال
و بسبب بازداشتن شان از راه خدا بسیار و گرفتن شان ربارا و بتحقیق که نهی کرده شدند از او و خوردن شان اموال

الناس بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا اليما ۝ لكن الراسخون في العلم
مردم را بناحق و آماده کردیم برای کافران از ایشان عذابی پردرد لکن ثابتان در علم

منهم والمؤمنون يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين الصلوة
از ایشان و مومنان ایمان می آرند بانچه فرو فرستاده شد بتو و بانچه فرو فرستاده شد پیش از تو و برپای دارندگان نماز را

ع والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم الاخر اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما ۝
و دهندگان زکات را و ایمان آورندگان بخدا و روز آخر آنها بزودی میدهیم ایشانرا اجری عظیم

انا اوحينا اليك كما اوحينا الى نوح والنبيين من بعده واوحينا الى ابراهيم و
بدرستیکه ما وحی فرستادیم بسوی تو همچنانکه وحی فرستادیم بنوح و پیغمبران از بعد او و وحی فرستادیم بسوی ابراهیم و

اسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وعيسى وايوب ويونس وهرون و
سمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و عیسی و ایوب و یونس و هارون و

سليمان واتينا داود زبورا ۝ ورسلا قد قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم
سلیمان و دادیم داود را زبور و رسولانیکه خواندیم حکایتشانرا بر تو از پیش و رسولانیکه

نقصصهم عليك وكلم الله موسى تكليما ۝ رسلا مبشرين ومنذرين لئلا
نخواندیم حکایتشانرا بتو و سخن کرد خدا با موسی سخن کردنی پیغمبران بشارت دهنده و ترساننده تا

يكون للناس على الله حجة بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما ۝ لكن الله
نبوده باشد مر مردم را بر خدا حجتی بعد از آن رسولان و باشد خدا عزیز حکیم لکن خدا

يشهد بما انزل اليك انزله بعلمه والملئكة يشهدون وكفى بالله شهيدا ۝ ان
گواهی میدهد بانچه فرو فرستاد بتو فرو فرستاد آنرا بعلمش و ملائکه گواهی میدهند و بس است خدا شاهد بدرستیکه

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا ضلالا بعيدا ۝ إن الذين كفروا
آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا بتحقیق گمراه شدند گمراهی دور بدرستیکه آنانکه کافر شدند

وظلموا لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم طريقا ۝ إلا طريق جهنم خالدين فيها
و ظلم کردند نباشد خدا که بیامرزد مر ایشانرا و نه آنکه بنماید ایشانرا راهی مگر راه جهنم جاودانیان در آن

أبدا وكان ذلك على الله يسيرا ۝ يا أيها الناس قد جاءكم الرسول بالحق من ربكم
همیشه و باشد آن بر خدا آسان ای مردم بتحقیق آمد شما را پیغمبر بر حق از پروردگارتان

فآمنوا خيرا لكم وإن تكفروا فإن لله ما في السماوات والأرض وكان الله عليما
پس ایمان بیارید که بهتر باشد برای شما و اگر کافر شوید پس بدرستیکه مر خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است و باشد خدا دانای

حكيما ۝ يا أهل الكتاب لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على الله إلا الحق إنما المسيح
حکیم ای اهل کتاب نگذرید از اندازه در دینتان و نگوئید بر خدا مگر حق جز این نیست که مسیح

عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه فآمنوا بالله و
عیسی بن مریم پیغمبر خداست و کلمه اوست انداخت آنرا بمریم و روحیست از او پس ایمان آرید بخدا و

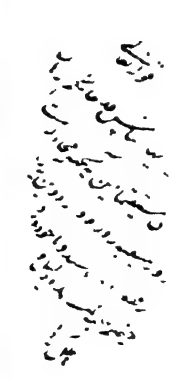
رسله ولا تقولوا ثلاثة انتهوا خيرا لكم إنما الله إله واحد سبحانه أن يكون له
رسولانش و مگوئید سه تا اند باز ایستید که باشد بهتر برای شما جز این نیست که خدا اله واحد است پاک بودنش را از آنکه باشد مر او را

ولد له ما في السماوات وما في الأرض وكفى بالله وكيلا ۝ لن يستنكف المسيح ع
فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و بس است خدا وکیل هرگز ننگ نمیدارد مسیح

أن يكون عبدا لله ولا الملائكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر
از آنکه باشد بنده خدا و نه ملائکه مقرب و کسیکه ننگ میدارد از عبادتش و سرکشی میکند

فسيحشرهم إليه جميعا ۝ فأما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم أجورهم
پس بزودی حشر میکند ایشانرا بسوی او همگی پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام میدهد اجرهاشانرا

ويزيدهم من فضله وأما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم عذابا أليما ۝
و زیاد میدهد ایشانرا از فضلش و اما آنانکه ابا نمودند و سرکشی کردند پس عذاب میکند ایشانرا عذابی پر درد

ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا نصيرا ۝ يا أيها الناس قد جاءكم برهان
و نمییابند برای ایشان از غیر خدا دوستی و نه یاری دهنده ای مردم بتحقیق آمد شما را حجتی

من ربكم وأنزلنا إليكم نورا مبينا ۝ فأما الذين آمنوا بالله واعتصموا به
از پروردگارتان و فرو فرستادیم بشما نوری آشکار پس اما آنانکه ایمان آوردند بخدا و توسل جستند باو

فسيدخلهم في رحمة منه وفضل ويهديهم إليه صراطا مستقيما ۝ يستفتونك
پس بزودی در می آورد ایشانرا در رحمتی از او و فضلی و هدایت میکند ایشانرا بسویش راهی راست فتوی مطلبند از تو

قل الله يفتيكم في الكلالة إن امرؤ هلك ليس له ولد وله أخت فلها نصف
بگو خدا فتوی میدهد شما در کلاله اگر مردی هلاک شود که نباشد برای او ولدی و مر او را خواهری پس برای او است نصف

ما ترك وهو يرثها إن لم يكن لها ولد فإن كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك
آنچه گذاشت و آن مرد میراث میبرد از آن اگر نباشد مر آن خواهر را فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس مر آنهاراست دو ثلث از آنچه گذاشت

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
و اگر باشند برادر خواهر مردان و زنان پس برای ذکر است مثل نصیب دو مونث بیان میکند خدا برای شما مبادا

أَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
که گمراه شوید و خدا بهمه چیز داناست

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَعِشْرُونَ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ
ای آنکسان که ایمان آوردید وفا کنید بعهدها حلال کرده شد برای شما بچه شکم شتر و گاو و گوسفند مگر آنچه خوانده شد

عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
بر شما غیر حلال دارندگان صید و شما محرم باشید بدرستیکه خدا حکم میکند آنچه را میخواهد ای آنکسان که ایمان آوردند

لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ
حلال ندارید مناسک خدارا و نه ماه حرام را و نه قربانیرا و نه قلادها را و نه متوجهان

الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا
بیت الحرام را که میجویند فضلی از پروردگارشان و خوشنودی را و چون محل شوید پس صید کنید و نباید که

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا
بران دارد شما را دشمنی جمعی که باز داشتند شما را از مسجد الحرام که تعدی کنید و معاونت یکدیگر کنید

عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۖ إِنَّ اللّٰهَ
بر کار خوب و پرهیزکاری و معاونت یکدیگر مکنید بر بدی و تعدی کردن و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ
سخت عقابست حرام گردانیده شد بر شما مردار را و خون و گوشت گراز و آنچه بانگ زده باشد برای غیر خدا

بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا
بآن و بفشار گلو مرده و بزدن مرده و بافتادن از بلندی مرده و بضرب شاخ مرده و آنچه را خورده باشد درنده مگر آنچه را ذبح کردید و آنچه

ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ ۗ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا
ذبح کرده شده باشد بر نصب و آنکه طلب قسمت کنید به تیرها آن فسقست امروز نومید شدند آنانکه کافر شدند

مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۚ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ
از دین شما پس مترسید از ایشان و بترسید از من امروز کامل گردانیدم برای شما دین شما را و تمام گردانیدم بر شما

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ ۙ
نعمتم را و اختیار کردم برای شما اسلام را دین پس کسیکه مضطر شد در گرسنگی غیر مایل بر گناهی را

فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۙ
پس بدرستیکه خدا آمرزنده رحیم است میپرسند از تو که چه چیز حلال کرده شد برای ایشان بگو حلال کرده شد برای شما پاکیزهها و شکار

وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۖ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ
آنچه را آموزانیدید از شکار کنندگان که بسگ شکار کننده اند تعلیم میکنید ایشان را از آنچه تعلیم کرد شما را خدا پس بخورید از آنچه نگاه داشتند

عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ اَلْيَوْمَ

برای شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا زود حسابست امروز

أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ

حلال است برای شما پاکیزه‌ها و طعام آنانکه داده شدند کتاب حلال است برای شما و طعام شما حلال است

لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ

برای ایشان و عفیفها از زنان با ایمان و عفیفها از آنان که داده شدند کتاب را پیش از

قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ

شما چون بدهید بایشان مهرشانرا نکاح کنندگان بحلال غیر زناکنندگان و نه گیرندگان یارها

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

و کسیکه انکار میورزد بایمان پس بتحقیق باطل شد عملش و اوست در آخرت از زیانکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ

ای آنکسان که ایمان آوردند چون برخیزید به نماز پس بشوئید روهاتانرا و دستهاتان را

إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا

تا مرفقها و مسح کنید بسرهاتان و پاهاتان تا دو کعب و اگر باشید جنب

فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

پس پاک شوید و اگر باشید بیماران یا بر سفری یا آمد احدی از شما از غائط

أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ

یا مباشرت کردید با زنان پس نیافتید آبی را پس تیمم کنید بر روی زمینی پاک پس مسح کنید بروهاتان

وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ

و دستهاتان از آن نمیخواهد خدا تا بگرداند بر شما از تنگی ولیکن میخواهد تا پاک سازد شما را و تا تمام کند

نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي

نعمتش را بر شما باشد که شما شکرگذاری کنید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما و عهدش را که پیمان

وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

بست با شما بآن هنگامیکه گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا داناست بذات سینها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ

ای آنکسان که ایمان آوردند باشید ایستادگان برای خدا شاهدهای بعدل و نباید که بدارد شما را دشمنی

قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ

جمعی بر آنکه عدالت نکنند عدالت کنید که آن نزدیکتر است بپرهیزکاری و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا آگاهست

بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

بآنچه میکنید و عده داد خدا آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را برای ایشانست آمرزش و اجر

عَظِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا

عظیم و آنانکه کافر شدند و نسبت دروغ دادند بآیتهای ما آنها اهل دوزخند ای

ع

الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ
آنکسان که ایمان آوردند یاد کنید نعمت خدا را بر شما هنگامیکه قصد کردند گروهی که دراز کنند بشما دستهای شانرا پس باز داشت

ع أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ
دستهای شانرا از شما و بپرهیزید از خدا و بر خدا پس هر آینه توکل میکنند مومنان و هر آینه بتحقیق گرفت خدا پیمان

بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۝ وَقَالَ اللّٰهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَوٰةَ
از بنی اسرائیل و بر انگیختیم از ایشان دوازده نقیب را و گفت خدا بدرستیکه من با شمایم اگر بر پا داشتید نماز را

وَآتَيْتُمُ الزَّكَوٰةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
و دادید زکوة را و ایمان آوردید برسولان من و تعظیم کردید ایشان را و قرض دادید خدا را قرضی خوب هر آینه در میگذرانم

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
از شما گناهانتانرا و هر آینه در می آورم شما را در بهشتهائیکه میرود از زیر شان نهرها پس کسیکه کافر شد بعد از

ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ
آن از شما پس بتحقیق گم کرد میانه راه را پس بسبب شکستن ایشان پیمان شانرا لعنت کردیم ایشانرا و گردانیدیم دلهاشانرا

قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ
سخت میگردانند سخن را از جاهایش و فراموش کردند نصیبی را از آنچه یاد داده شدند بآن و همیشه تو مطلع میشوی

عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَ
بر خیانتی از ایشان مگر قلیلی از ایشان پس عفو کن از ایشان و درگذر بدرستیکه خدا دوست میدارد نیکوکارانرا و

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
از آنانکه گفتند بدرستیکه ما نصاراییم گرفتیم پیمان از ایشان پس فراموش کردند نصیبی را از آنچه پند داده شدند بآن پس لازم گردانیدیم

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ يَا
میانشان دشمنی و عداوت را تا روز قیامت و زود که خبر دهد ایشان را خدا بآنچه بودند که میکردند ای

أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
اهل کتاب بتحقیق آمد شمارا رسول ما بیان میکند برای شما بسیاری از آنچه هستید که پنهان میدارید از کتاب

وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۝ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝ يَهْدِي بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ
و عفو میکند از بسیاری بتحقیق آمد شمارا از خدا نوری و کتابی روشن کننده هدایت میکند بآن خدا کسی را که پیروی میکند

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ
رضایش را براههای سلامتی و بیرون می آرد ایشانرا از تاریکیها به روشنائی باذنش و هدایت میکند شانرا به

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ
راهی راست بتحقیق کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح بن مریم بگو پس کیست که منع کند

مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَ
از خدا چیزیرا اگر خواست که هلاک کند مسیح بن مریم و مادرش را و آنکس که در زمین باشند همگی

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
و مر خداست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست می آفریند آنچه را میخواهد و خدا بر همه چیز تواناست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ
وگفتند یهود و نصاری که ما پسران خدائیم و دوستان اوئیم بگو پس چرا عذاب میکند شمارا بگناهان شما

بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ
بلکه شما آدمیانید از جمله آنکه آفریده می‌آمرزد مر آنرا که میخواهد و عذاب میکند آنکس را که میخواهد و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
زمین و آنچه میان آنهاست و باوست بازگشت ای اهل کتاب بتحقیق آمد شمارا رسول ما بیان میکند

لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ
برای شما بر فاصله از رسولان مبادا گوئید که نیامد مارا مژده دهنده و نه ترساننده پس بتحقیق آمد شمارا

بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا ع
مژده دهنده و ترساننده و خدا بر همه چیز تواناست و هنگامیکه گفت موسی مر قوم خود را ای قوم یاد کنید

نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا
نعمت خدارا بر شما هنگامیکه گردانید در شما پیغمبران و گردانید شمارا پادشاهان و داد شمارا آنچه نداد کسی

مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا
از عالمیان ای قوم داخل شوید آن زمین پاک گردانیده را که نوشت خدا برای شما و باز

تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ
پس مروید بر پشتهای خود پس بگردید زیانکاران گفتند ای موسی بدرستیکه دران گروهی جبارانند

وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝ قَالَ
و بدرستیکه ما داخل نمیشویم دران تا بیرون روند ازان پس اگر بیرون روند ازان پس بدرستیکه ما داخل شوندگانیم گفتند

رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا
دو مرد از آنانکه میترسیدند انعام کرد خدا بران دو مرد که داخل شوید بر ایشان از دروازه پس چون

دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ
داخل شدید پس بدرستیکه شما غالبانید و بر خدا پس توکل کنید اگر هستید مومنان گفتند ای موسی بدرستیکه

لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ
ما داخل نمیشویم دران هرگز تا وقتیکه باشند دران پس برو تو و پروردگارت پس کارزار کنید که ما اینجا نشستگانیم

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ
گفت پروردگارا من مالک نیستم مگر خود مرا و برادرم را پس جدائی افکن میان ما و میانه قوم فاسقان گفت

فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
پس بدرستیکه آن حرام شد بر ایشان چهل سال سرگردان خواهند شد در زمین پس اندوه مخور بر قوم

الْفَاسِقِينَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا
فاسقان و بخوان بر ایشان حکایت دو پسر آدم را بحق هنگامیکه قربان کردند پس پذیرفته شد از یکیشان

وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ لَئِنْ
و پذیرفته نشد از دیگری گفت هرآینه خواهم کشت ترا گفت جز این نیست که قبول میکند خدا از پرهیزگاران اگر

نصف الحزب الاول

بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا اَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّي اَخَافُ اللّٰهَ

میگشائی بسوی من دستت که بکشی مرا نیستم من گشاینده دستم بسوی تو که بکشم ترا بدرستیکه من میترسم از خدا

رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ تَبُوءَ بِاِثْمِي وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ وَ

که پروردگار عالمیانست بدرستیکه من میخواهم که بار کردی تو بگناه من و گناه خودت پس شوی از اهل آتش و

ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظَّالِمِينَ ۝ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ان جزای ظالمانست پس آسان گردانید برای او نفسش کشتن برادرش را پس کشت او را پس گردید از زیانکاران

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ اَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتٰى

پس برانگیزانید خدا غرابی را که کاوش میکرد در زمین که بنماید او را که چگونه بپوشد جسد برادرش را گفت وای بر من

اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِي فَاَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ۝

آیا عاجز آمدم از آنکه باشم مانند این غراب پس بپوشم جسد برادرم را پس گردید از نادمان

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِي اِسْرَائِيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي

از برای آن نوشتیم بر بنی اسرائیل آنکه کسیکه کشت نفسی را بغیر نفسی یا فسادی در

الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَا اَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

زمین پس گویا که کشت مردم را همه و کسیکه زنده گردانید او را پس گویا که زنده گردانید مردم را همه

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ

و بتحقیق آمدند ایشانرا رسولان ما با بینها پس بدرستیکه بسیاری از ایشان بعد از آن شدند در زمین هر آینه

لَمُسْرِفُونَ ۝ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا

اسراف کنندگان جز این نیست که جزای آنان که حرب میکنند با خدا و رسولش و میکوشند در زمین از راه فساد

اَنْ يُقَتَّلُوا اَوْ يُصَلَّبُوا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ

آنکه کشته شوند یا بردار کشیده شوند یا قطع کرده شود دستهاشان و پاهاشان از خلاف یا رانده شوند از زمین

ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ

ان برای ایشانست خواری در دنیا و برای ایشانست در آخرت عذاب عظیم مگر آنانکه توبه کردند

ع قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا

پیش از آنکه مقتدر شوید بر ایشان پس بدانید بدرستیکه خدا آمرزنده رحیم است ای آنکسان که ایمان آوردید بپرهیزید

اللّٰهَ وَابْتَغُوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ

از خدا و بجوئید بسوی او وسیله را و جهاد کنید در راهش باشد که رستگار شوید بدرستی آنانکه

كَفَرُوا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ

کافر شدند اگر آنکه بود مر ایشانرا آنچه در زمین است همگی و مثلش باآن تا فدا دهند بآن از عذاب

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ يُرِيدُونَ اَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا

روز قیامت پذیرفته نشود از ایشان و برای ایشانست عذاب پر درد میخواهند که بیرون روند از آتش و نباشند

هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا اَيْدِيَهُمَا

ایشان بیرون رونده از آن و برای ایشانست عذاب برقرار و مرد دزد و زن دزد پس ببرید دستهاشانرا

جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَ
جزا و اوئی بسبب آنچه کسب کردند عقوبتی از خدا و خدا غالب حکیم است پس کسی که توبه کرد از بعد ظلمش و
أَصْلَحَ فَإِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ
بصلاح آمد پس بدرستیکه خدا می‌پذیرد او را و بدرستی که خدا آمرزنده رحیم است آیا نمیدانی بدرستیکه خدا مراو راست پادشاهی
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
آسمانها و زمین عذاب میکند آنرا که میخواهد و می‌آمرزد آنرا که میخواهد و خدا بر همه چیز
قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ع
تواناست ای رسول نباید که اندوهگین کنند ترا آنانکه شتاب میکنند در کفر از آنانکه گفتند
آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
ایمان آوردیم بدهانهاشان و ایمان نیاوردند دلهاشان و از آنانکه یهود شدند شنوندگانند برای دروغ
سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ
شنوندگانند برای گروهی دیگر نیامدند ترا تحریف میکردند سخن را از بعد جاهایش میگویند اگر
أُوتِيتُمْ هٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَن يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ
داده شدید این پس بگیرید آنرا و اگر داده نشدید آنرا پس حذر کنید و کسیکه میخواهد خدا فتنه اش را پس مالک نشوی هرگز مراو را از
اللّٰهِ شَيْئًا أُولٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ
خدا چیزی آنها آنانند که نخواسته است خدا که پاک گرداند دلهاشان را برای ایشانست در دنیا خواری و
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ فَإِن جَآءُوكَ
برای ایشانست در آخرت عذاب بزرگ شنوندگانند برای دروغ خورندگانند مر حرام را پس اگر آمدند ترا
فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
پس حکم کن میانشان یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان پس هرگز نتوانند رسانید ترا چیزی و اگر حکم کردی
فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ التَّوْرٰيةُ
پس حکم کن میانشان بعدل بدرستی که خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را و چگونه حکم میسازند ترا و نزد ایشان است توریة
فِيهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِن بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا أُولٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرٰيةَ ع
در آنست حکم خدا پس برمیگردند از بعد آن و نباشند آنها مومنان بدرستیکه ما فرو فرستادیم توریة
فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَ
در آنست هدایت و نور حکم میکنند بآن پیغمبرانی که فرمان پذیر شدند برای آنانکه یهود گشتند و خداپرستان کامل معرفت
الْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِن كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَ
و دانایان دین دار بآنچه خواسته شدند نگاهداریش را از کتاب خدا و بودند بران شاهدان پس مترسید از مردمان و
اخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰئِكَ هُمُ
بترسید از من و بدل مکنید بآیتهای من بهای اندک را و کسیکه حکم نکرد بآنچه فرستاد خدا پس آنها اند ایشان
الْكَافِرُونَ ۝ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ
کافران و نوشتیم برایشان در آن اینکه نفس بعوض نفس است و چشم بچشم و بینی

بالانف

بالانف والاذن بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق

به بینی و گوش بگوش و دندان بدندان و جراحتها را نیز باشد قصاص پس کسی که تصدق کند

به فهو كفارة له ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون ۝ وقفينا

بان پس آن کفاره است مر او را و کسیکه حکم نمیکند بانچه فرو فرستاده است خدا پس ایشانند انها ظالمان و از پی او در آوردیم

على آثارهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورىة واتيناه الانجيل

بر اثرهای ایشان عیسی بن مریم را تصدیق کننده مر انچه را باشد میان دو دستش از توریه و دادیم اورا انجیل

فيه هدى ونور ومصدقا لما بين يديه من التورىة وهدى وموعظة للمتقين

در انست هدایت و نور و تصدیق کننده مر انچه را باشد میان دو دستش از توریه و هدایت و پند است برای پرهیزکاران

وليحكم اهل الانجيل بما انزل الله فيه ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم

و باید که حکم کنند اهل انجیل بچیزیکه فرو فرستاده خدا در ان و کسیکه حکم نکرد بانچه فرو فرستاد خدا پس انها اند ایشان

الفاسقون ۝ وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتب ومهيمنا

فاسقان و فرو فرستادیم به تو کتاب را بحق تصدیق کننده مر انچه را باشد میان دو دستش از کتاب و نگهبانست

عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم عما جاءك من الحق لكل جعلنا منكم شرعة

بر ان پس حکم کن میانشان بانچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشانرا از انچه آمد ترا از حق برای هریک گردانیدیم از شما شریعتی

ومنهاجا ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة ولكن ليبلوكم فيما اتاكم فاستبقوا الخيرات

و راه روشنی و اگر خواسته بود خدا هر اینه گردانیده بود شمارا امتی واحد و لیکن برای انست که بیازماید شمارا در انچه داد شمارا پس پیشی بگیرید خوبیها را

الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون ۝ وان احكم بينهم بما انزل

بسوی خداست بازگشت شما همه پس خبر میدهد شمارا بانچه بودید که در ان اختلاف میکردید و اینکه حکم کن میانشان بانچه فرو فرستاد

الله ولا تتبع اهواءهم واحذرهم ان يفتنوك عن بعض ما انزل الله اليك فان

خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشانرا و حذر کن از ایشان مبادا بگردانند ترا از بعضی انچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر

تولوا فاعلم انما يريد الله ان يصيبهم ببعض ذنوبهم وان كثيرا من الناس

برگردند پس بدان بدرستیکه جز این نیست میخواهد خدا که مصیبت رساند ایشانرا بسبب بعضی گناهانشان و بدرستیکه بسیاری از مردم

ع لفاسقون ۝ افحكم الجاهلية يبغون ومن احسن من الله حكما لقوم يوقنون ۝

هر اینه فاسقانند آیا پس حکم جاهلیت را میجویند و کیست بهتر از خدا در حکم برای گروهی که یقین میکنند

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى اولياء بعضهم اولياء بعض

ای آنکسانیکه ایمان آوردند مگیرید یهود و نصاری را دوستان بعضیشان دوستان بعضی

ثلثة ارباع ومن يتولهم منكم فانه منهم ان الله لا يهدي القوم الظالمين ۝ فترى الذين

و کسیکه دوست گیرد ایشانرا از شما پس بدرستیکه باشد از ایشان بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه ظالمانرا پس می بینی انانرا که

في قلوبهم مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى ان تصيبنا دائرة فعسى الله

در دلهاشان مرض است میشتابند در ایشان میگویند میترسیم ما که برسد مارا گردشی از روزگار پس شاید خدا

ان ياتي بالفتح او امر من عنده فيصبحوا على ما اسروا في انفسهم نادمين ۝

بیارد فتح را یا امری از نزدش پس خواهند گشت بر انچه پنهان داشتند در نفسهاشان نادمان

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ
ومیگویند آنانکه ایمان آوردند آیا اینها کسانیند که قسم خوردند بخدا سخت‌ترین سوگندهاشان که ایشان هرآینه با شمایند

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ
باطل شد عملهاشان پس گردیدند زیانکاران ای آنکسانی که ایمان آوردید کسیکه برگشت از شما

عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
از دینش پس زود باشد که بیارد خدا گروهی را که دوست دارد ایشانرا و دوست دارند او را فروتنان بر مومنان تسلط

عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذٰلِكَ
داران بر کافران جهاد کنند در راه خدا و نترسند ملامت ملامت کننده را آن

فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ
فضل خداست میدهد آنرا بکسی که میخواهد و خدا واسع داناست جز این نیست که ولی شما خداست و رسولش و آنانکه

آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝ وَمَنْ يَتَوَلَّ
ایمان آوردند آنانکه برپای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و حالیکه ایشان رکوع کنندگانند و کسیکه ولی گیرد

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ع
خدا را و رسولش را و آنانکه ایمان آوردند پس بدرستیکه لشکر خدا ایشانند غالبانند ای آنکسانیکه

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
ایمان آوردید مگیرید آنانرا که گرفتند دین شمارا استهزا و بازی از آنانکه داده شدند کتابرا

مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا نَادَيْتُمْ
از پیش شما و کافرانرا دوستان و بپرهیزید از خدا اگر هستید مومنان و چون ندا میکنید

إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ
بسوی نماز میگیرند آنرا استهزا و بازی آن بسبب آنست که ایشان گروهی اند که درنمی‌یابند بعقل بگو ای اهل

الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
کتاب آیا ناخوشی میدارید از ما مگر آنکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شد بما و آنچه فرو فرستاده شد از

قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۝ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ
پیش و بدرستیکه اکثر شما فاسقانند بگو آیا خبر دهم شمارا به بدتر از آن در جزا نزد خدا

مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ
کسیکه لعنت کرد او را خدا و غضب کرد بر او و گردانید از ایشان بوزینها و خوکها و پرستیدند طاغوت را

أُولٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ
آنها بدترند در جای و گم‌گشته‌ترند از میان راه و چون آیند شمارا گویند ایمان آوردیم و بتحقیق

دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَى كَثِيرًا
داخل شدند بکفر و ایشان بتحقیق بیرون رفتند با آن و خدا داناتر است بآنچه هستند که پنهان میدارند و می‌بینی بسیاری

مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ع
از ایشانرا که شتاب میکنند در گناه و ستم و خوردنشان حرام را هرآینه بد است آنچه هستند که میکنند

لولا

لَوْلَا يَنْهٰهُمُ الرَّبَّانِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا

چرا نهی نمیکنند ایشانرا خداپرستان و دانایان دین دار از گفتنشان بدرا و خوردنشان حرام را هرآینه بدست آنچه

كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ۝ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا

هستند که میکنند و گفتند یهود دست خدا بسته است بسته باد دستهاشان و لعنت کرده شدند

بِمَا قَالُوْا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوْطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّا اُنْزِلَ

بدانچه گفتند بلکه دو دستش گشوده است انفاق میکند چنانکه میخواهد و هرآینه می افزاید بسیاری از ایشانرا آنچه فرو فرستاده شد

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ

بتو از پروردگارت سرکشی و کفر و انداختیم میانشان دشمنی و کینه تا روز

الْقِيٰمَةِ كُلَّمَا اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا

قیامت هرگاه برافروختند آتشی را برای کارزار خاموش گردانید آنرا خدا و میشتابند در زمین برای فساد کردن

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا

و خدا دوست نمیدارد مفسدانرا واگر آنکه اهل کتاب ایمان آورده بودند و پرهیزکار شده بودند هرآینه میگذرانیدیم

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَ

از ایشان گناهانشانرا و هرآینه داخل میکردانیدیم ایشانرا در بهشتهای پرنعمت واگر آنکه ایشان برپای داشته بودند توریة را و

الْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ

انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بایشان از پروردگارشان هرآینه میخوردند از بالاشان و از زیر پایهاشان

مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ۝ يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ

از ایشان جمعی باشند میانه رو و بسیاری از ایشان بدست آنچه میکنند ای رسول برسان آنچه را

اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ

فرو فرستاده شد بتو از پروردگارتو واگر نکرده باشی پس نرسانیده خواهی بود رسالت اورا و خدا نگاه میدارد ترا از

النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ

مردم بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه کافرانرا بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی

حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا

تا آنکه برپای دارید توریة را و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارشما و هرآینه می افزاید بسیاری

مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝

از ایشان آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت سرکشی و کفر پس اندوه مخور بر گروه کافران

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِئُوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَ

بدرستی آنانکه ایمان آوردند و آنانکه یهود شدند و صابیان و نصاری کسیکه ایمان آورد بخدا و

الْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ لَقَدْ اَخَذْنَا

روز بازپسین و کرد خوب را پس نیست ترسی برایشان و نه ایشان اندوهگین میشوند بتحقیق گرفتیم

مِيْثَاقَ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰۤى

پیمان بنی اسرائیل را و فرستادیم بایشان پیغمبران هرگاه آمد ایشانرا پیغمبری بآنچه نمیخواست

أنفسهم فريقا كذبوا وفريقا يقتلون ۝ وحسبوا ألا تكون فتنة فعموا وصموا
نفسهاشان پاره‌ای را تکذیب کردند و پاره‌ای را میکشتند و پنداشتند که نمیباشد بلائی پس کور شدند و کر شدند
ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا كثير منهم والله بصير بما يعملون ۝ لقد كفر
پس توبه پذیرفت خدا بر ایشان پس کور شدند و کر شدند بسیاری از ایشان و خدا بیناست بآنچه میکنند بتحقیق کافر شدند
الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم وقال المسيح يا بني إسرائيل اعبدوا
آنانکه گفتند بدرستیکه خدا اوست مسیح پسر مریم و گفت مسیح ای بنی اسرائیل پرستید
الله ربي وربكم إنه من يشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة ومأواه النار
خدا را پروردگار من و پروردگار شماست بدرستی که کسیکه شرک می‌آورد بخدا پس بتحقیق حرام میکرداند خدا بر او بهشت را و آرامگاهش آتش است
وما للظالمين من أنصار ۝ لقد كفر الذين قالوا إن الله ثالث ثلاثة وما من
و نیست مر ظالمان را از یاری کنندگان بتحقیق که کافر شدند آنانکه گفتند بدرستیکه خدا ثالث ثلثه است و نیست هیچ
إله إلا إله واحد وإن لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين كفروا منهم عذاب
الهی مگر خدای واحد و اگر باز نه ایستند از آنچه میگویند هر آینه مس خواهد کرد البته آنان را که کافر شدند از ایشان عذاب
أليم ۝ أفلا يتوبون إلى الله ويستغفرونه والله غفور رحيم ۝ ما المسيح ابن مريم
پر درد آیا پس بازگشت میکنند بخدا و آمرزش میخواهند از او و خدا آمرزنده رحیم است نیست مسیح پسر مریم
إلا رسول قد خلت من قبله الرسل وأمه صديقة كانا يأكلان الطعام
مگر پیغمبری بتحقیق رفتند از پیش از او رسولان و مادرش بسیار راستگو بود بودند هر دو که میخوردند طعام
انظر كيف نبين لهم الآيات ثم انظر أنى يؤفكون ۝ قل أتعبدون من دون
ببین که چگونه بیان میکنیم برای ایشان آیتها را پس ببین که چگونه برگردانیده میشوند بگو آیا میپرستید از غیر
الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم ۝ قل يا أهل الكتاب
خدا آنچه مالک نمیشود برای شما ضرری را و نه نفعی را و خدا اوست شنوای دانا بگو ای اهل کتاب
لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا أهواء قوم قد ضلوا من قبل وأضلوا
غلو مکنید در دینتان بناحق و پیروی مکنید خواهشهای گروهی را بتحقیق گمراه شدند از پیش و گمراه کردند
كثيرا وضلوا عن سواء السبيل ۝ لعن الذين كفروا من بني إسرائيل على
بسیاری را و گمراه گشتند از میان راه لعنت کرده شدند آنانکه کافر شدند از بنی اسرائیل بر
لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ۝ كانوا
زبان داود و عیسی پسر مریم آن بسبب نافرمانیشان و بودند که تعدی میکردند بودند
لا يتناهون عن منكر فعلوه لبئس ما كانوا يفعلون ۝ ترى كثيرا منهم
که باز نمی‌ایستادند از منکری که میکردند هر آینه بد است آنچه بودند که میکردند می‌بینی بسیاری از ایشان
يتولون الذين كفروا لبئس ما قدمت لهم أنفسهم أن سخط الله عليهم
که دوست میگیرند آنانکه کافر شدند هر آینه بد است آنچه پیش فرستاد برای ایشان نفسهاشان اینکه غضب کند خدا بر ایشان
وفي العذاب هم خالدون ۝ ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما أنزل
و در عذاب ایشان باشند جاودانیان و اگر بودند که ایمان می‌آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه فرو فرستاده

ربع الجزء السابع

اِلَيهِ مَا اتَّخَذُوهُم اَولِيَاءَ وَلٰكِنَّ كَثِيرًا مِنهُم فَاسِقُونَ ۝ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ

باو میگرفتند ایشانرا دوستان ولکن بسیاری ازایشان فاسقانند هرآینه خواهی یافت سخت ترین

النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اليَهُودَ وَالَّذِينَ اَشرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقرَبَهُم مَوَدَّةً

مردمان در دشمنی برای آنانکه ایمان آوردند یهود را وآنانرا که شرک آوردند و هرآینه خواهی یافت نزدیکترینشان در دوستی

لِلَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصَارٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنهُم قِسِّيسِينَ وَرُهبَانًا

برای آنانکه ایمان آوردند کسانیرا گفتند بدرستیکه نصارائیم این اینست که ازایشانست کشیشان و صومعه نشینان

وَاَنَّهُم لَا يَستَكبِرُونَ ۝ وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰى اَعيُنَهُم تَفِيضُ مِنَ

واینکه ایشان سرکشی نمیکردند وچون بشنوند آنچه را فرو فرستاده شد به پیغمبر می بینی چشمهاشانرا که فرو میریزد از

الدَّمعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا اٰمَنَّا فَاكتُبنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا

اشک از آنچه را شناختند از حق میگویند پروردگارا ایمان آوردیم پس بنویس مارا با شاهدان و چیست مارا که

نُؤمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الحَقِّ وَنَطمَعُ اَن يُدخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ القَومِ الصَّالِحِينَ ۝

ایمان نیاوریم بخدا و آنچه آمد مارا از حق و طمع داریم که داخل گرداند مارا پروردگار ما با گروه شایستگان

فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجرِي مِن تَحتِهَا الاَنهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ

پس جزاداد ایشانرا خدا بآنچه گفتند بهشتهای که میرود از زیر شان نهرها جاودانانند در آنها و آن جزای

المُحسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اُولٰئِكَ اَصحَابُ الجَحِيمِ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ

نیکوکارانست و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیتهای مارا آنها اهل جهنم اند ای آنکسانیکه

اٰمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُم وَلَا تَعتَدُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ المُعتَدِينَ

ایمان آوردند حرام مکنید پاکیزهای آنچه را حلال کرد خدا برای شما و تعدی مکنید بدرستیکه خدا دوست نمیدارد تعدی کنندگانرا

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي اَنتُم بِهِ مُؤمِنُونَ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

و بخورید از آنچه روزی کرد شمارا خدا حلال پاکیزه و بپرهیزید از خدا که شما بآن گرویده اید مواخذه نمیکند شمارا

اللّٰهُ بِاللَّغوِ فِي اَيمَانِكُم وَلٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُمُ الاَيمَانَ فَكَفَّارَتُهُ اِطعَامُ

خدا بلغو در سوگندهای تان ولکن مواخذه میکند شمارا بسبب بستن شما سوگندهارا پس کفاره اش طعام دادن

عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِن اَوسَطِ مَا تُطعِمُونَ اَهلِيكُم اَو كِسوَتُهُم اَو تَحرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَن

ده مسکین است از وسط آنچه اطعام میکنید اهل تانرا یا لباس ایشانست یا آزاد کردن گردنیست پس کسیکه

لَم يَجِد فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيمَانِكُم اِذَا حَلَفتُم وَاحفَظُوا اَيمَانَكُم

نیابد پس روزه بدارد سه روز اینست کفاره سوگندهای شماست چون خلاف کنید ونگاهدارید سوگندهاتانرا

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُم اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُم تَشكُرُونَ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّمَا

همچنین بیان میکند خدا برای شما علامتی باشد که شما شکرگذاری کنید ای آنکسانیکه ایمان آوردید جز این نیست

الخَمرُ وَالمَيسِرُ وَالاَنصَابُ وَالاَزلَامُ رِجسٌ مِن عَمَلِ الشَّيطَانِ فَاجتَنِبُوهُ لَعَلَّكُم

شراب و قمار و بتها و ازلام پلیدیست از عمل شیطان پس اجتناب کنید از او باشد که شما

تُفلِحُونَ ۝ اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيطَانُ اَن يُوقِعَ بَينَكُمُ العَدَاوَةَ وَالبَغضَاءَ فِي الخَمرِ وَ

رستگار شوید جز این نیست که میخواهد شیطان که بیندازد میان شما عداوت و کینه در شراب و

الْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ
قمار و بازدارد شمارا از یاد خدا و از نماز پس آیا شما ایستید باز ایستادگان واطاعت کنید خدارا
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
واطاعت کنید پیغمبررا و حذر کنید پس اگر اعراض کنید پس بدانید که نیست بر رسول ما رسانیدن آشکار
لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا
نیست بر آنکه ایمان آوردند وکردند کارهای شایسته را گناهی درآنچه خوردند چون پرهیزکارشدند وایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
وکردند کارهای شایسته را پس پرهیزکارشدند ونیکوئی کردند و خدا دوست میدارد نیکوکارانرا ای آنکسانی که
آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ
ایمان آورده‌اید هرآینه بیازماید شمارا خدا بچیزی از شکار که میرسد بآن دستهای شما و نیزه‌های شما تا بداند خدا
مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آنراکه میترسد ازاو درنهان پس کسیکه تعدی کرد بعد از آن پس مراوراست عذاب پردرد ای آنکسانیکه
آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ
ایمان آورده‌اید مکشید شکاررا و شما باشید محرمان و کسیکه کشت آنرا از شما عمدا پس جزایش مثل آنچه کشت
مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
از چارپایان که حکم کنند بآن دو صاحب عدالت از شما قربانی رسیده بکعبه یا کفاره است طعام
مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ
مسکینان یا برابر آنست روزه تا بچشد بدی عاقبت کارش عفو کرد خدا از آنچه گذشت
وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَ
وکسیکه بازگشت کرد پس انتقام خواهد کشید خدا ازاو و خدا عزیز صاحب انتقامست حلال کرده شد برای شما شکار دریا و
طَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا
طعامش تا بهره‌مندیش برای شما وبرای سیرکننده وحرام شد بر شما شکار صحرا مادامیکه باشید محرمان وپرهیزید
اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ
از خدا که بسوی او محشور میشوید گردانید خدا کعبه را خانه حرام جهة قوام مردم
وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
وماه حرام و قربانی و قلاده‌ها آن برای اینست که بدانید بدرستیکه خدا میداند آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ اعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
وآنچه در زمین است وبدرستیکه خدا بهمه چیز داناست بدانید که خدا سخت عقوبتست
وَأَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وبدرستیکه خدا آمرزنده رحیمست نیست بر رسول مگر رسانیدن و خدا میداند آنچه را آشکار میکنید
وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ
وآنچه را پنهان میدارید بگو برابر نیست پلید و پاک واگرچه بشگفت آورده باشد تراسیاری پلید

فاتقوا الله

ع فاتقوا الله یا اولی الالباب لعلکم تفلحون ۝ یا ایها الذین امنوا لا تسئلوا
پس بپرهیزید از خدا ای صاحبان خردها باشد که شما رستگار شوید ای آنکسانی که ایمان آوردید مپرسید
عن اشیاء ان تبد لکم تسؤکم وان تسئلوا عنها حین ینزل القرآن تبد
از چیزهائیکه اگر اظهار شود برای شما بد آید شما را و اگر بپرسید از آنها هنگامیکه فرو فرستاده میشود قرآن اظهار کرده شود
لکم عفا الله عنها والله غفور حلیم ۝ قد سئلها قوم من قبلکم ثم اصبحوا بها
برای شما عفو کرد خدا از آن و خدا آمرزنده حلیم است بتحقیق که پرسیدند از آنها گروهی از پیش شما پس گردیدند بسبب آنها
کافرین ۝ ما جعل الله من بحیرة ولا سائبة ولا وصیلة ولا حام ولکن
کافران نگردانیده خدا از بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حامی را ولیکن
الذین کفروا یفترون علی الله الکذب واکثرهم لا یعقلون ۝ واذا قیل
آنانکه کافر شدند می بندند بر خدا دروغ و اکثر شان در نیابند بعقل و چون گفته شود
لهم تعالوا الی ما انزل الله والی الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا علیه
مر ایشان را که بیائید بسوی آنچه فرو فرستاده خدا و بسوی رسول گویند بس است ما را آنچه یافتیم که بر آن بودند
آباءنا اولو کان آباؤهم لا یعلمون شیئا ولا یهتدون ۝ یا ایها الذین امنوا
پدران ما آیا و اگرچه باشند پدرانشان که ندانسته باشند چیزی را و هدایت نیافته باشند ای آنانکه ایمان آوردند
علیکم انفسکم لا یضرکم من ضل اذا اهتدیتم الی الله مرجعکم جمیعا
بر شما است نفسهای تان ضرر نمیرساند شما را آنکه گمراه شد چون هدایت یابید بسوی خدا است بازگشت شما همه
فینبئکم بما کنتم تعملون ۝ یا ایها الذین امنوا شهادة بینکم اذا حضر احدکم
پس خبر میدهد شما را بانچه بودید که میکردید ای آنکسانی که ایمان آوردید گواهی میانتان چون حاضر شود یکی را
الموت حین الوصیة اثنان ذوا عدل منکم او آخران من غیرکم ان انتم ضربتم
مرگ هنگام وصیت کردن دو کس صاحبان عدالت از شما یا دو تای دیگر از غیر شما اگر شما سیر کردید
فی الارض فاصابتکم مصیبة الموت تحبسونهما من بعد الصلوة فیقسمان
در زمین پس رسید شما را مصیبت مرگ باز دارید آن دو را از بعد نماز پس سوگند بخورند
بالله ان ارتبتم لا نشتری به ثمنا ولو کان ذا قربی ولا نکتم شهادة الله انا
بخدا اگر شکی بهم رسانیده باشید که نگرفته ایم بآن بهای و اگرچه باشد صاحب قرابت و نه پوشیده ایم گواهی خدا را بدرستیکه ما آنهنگام
لمن الآثمین ۝ فان عثر علی انهما استحقا اثما فآخران یقومان مقامهما من الذین
هر آینه از بدکاران باشیم پس اگر اطلاع یافته شد برآنکه آن دو مستحق شدند بدی را پس دو تای دیگر برخیزند بجای آن دو از آنانکه
استحق علیهم الاولیان فیقسمان بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدینا
استحقاق بهم رسانیده بر ایشان دو اولی پس قسم میخورند بخدا که هر آینه گواهی ما سزاوارتر است از گواهی آن دو و نکرده ایم تعدی
انا اذا لمن الظالمین ۝ ذلک ادنی ان یأتوا بالشهادة علی وجهها او یخافوا
بدرستیکه ما درین هنگام هر آینه از ظالمان باشیم آن نزدیکتر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجهش یا بترسند
ع ان ترد ایمان بعد ایمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا یهدی القوم الفاسقین
که رد کرده شود سوگندها بعد از سوگند شان و بپرهیزید از خدا و بشنوید و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را

يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك انت علام
روز که جمع میکند خدا پیغمبرانرا پس میگوید چه چیز اجابت کرده شدید گویند نیست علمی برای ما بدرستیکه تویی تو دانای

الغيوب ۝ اذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك
پنهانها هنگامیکه گفت خدا ای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و بر والده ات

اذ ايدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتاب
وقتیکه مدد کردم ترا بروح پاکی سخن میکردی با مردم در مهد و در موی و هنگامیکه تعلیم دادم ترا کتابرا

والحكمة والتورية والانجيل واذ تخلق من الطين كهيئة الطير باذني فتنفخ
و حکمت و توریة و انجیل و هنگامیکه میساختی از گل چون شکل مرغ باذن من پس میدمیدی

فيها فتكون طيرا باذني وتبرئ الاكمه والابرص باذني واذ تخرج الموتى
در آن پس میشد مرغ باذن من و به میکردانیدی کور مادرزادرا و پیس را باذن من و هنگامیکه بیرون می آوردی مردگانرا

باذني واذ كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم بالبينات فقال
باذن من و هنگامیکه باز داشتم بنی اسرائیلرا از تو وقتی آمدی ایشانرا به بینها پس گفتند آنانکه

الذين كفروا منهم ان هذا الا سحر مبين ۝ واذ اوحيت الى الحواريين
آنانکه کافر شدند از ایشان نیست این مگر سحر آشکارا و هنگامیکه وحی فرستادم بحواریان

ان امنوا بي وبرسولي قالوا امنا واشهد باننا مسلمون ۝ اذ قال الحواريون
که ایمان آرید بمن و برسول من گفتند ایمان آوردیم و شاهد باش بآنکه مسلمانیم هنگامیکه گفتند حواریان

يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك ان ينزل علينا مائدة من السماء قال
ای عیسی پسر مریم آیا میتواند پروردگار تو که فرو فرستد بر ما خوان طعامی از آسمان گفت

اتقوا الله ان كنتم مؤمنين ۝ قالوا نريد ان ناكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم
بپرهیزید از خدا اگر هستید مومنان گفتند میخواهیم که بخوریم از آن و مطمئن شود دلهای ما و بدانیم

ان قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين ۝ قال عيسى ابن مريم اللهم
که تو راست گفتی بما و باشیم بر آن از گواهان گفت عیسی پسر مریم خدایا

ربنا انزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا لاولنا واخرنا واية منك
پروردگارا فرو فرست بر ما خوان طعامی از آسمان که بوده باشد برای ما عیدی برای اول ما و آخر ما و علامتی از تو

وارزقنا وانت خير الرازقين ۝ قال الله اني منزلها عليكم فمن يكفر بعد
و روزی کن ما را و تو بهترین روزی دهندگانی گفت خدا بدرستیکه من فرو فرستنده ام بر شما پس کسیکه کافر شود بعد

منكم فاني اعذبه عذابا لا اعذبه احدا من العالمين ۝ واذ قال الله يا عيسى
از شما پس بدرستیکه من عذاب خواهم کرد او را عذابیکه نکرده باشم آن عذاب را باحدی از عالمیان و هنگامیکه گفت خدا ای عیسی

ابن مريم ءانت قلت للناس اتخذوني وامي الهين من دون الله قال
پسر مریم آیا تو گفتی مردمانرا که بگیرید مرا و مادرمرا دو خدا از غیر خدا گفت

سبحانك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته فقد علمته تعلم
پاک بودنت را نمیباشد از برای من که بگویم آنچه را نیست برای من حق اگر بوده ام که گفته ام آنرا پس تحقیق که دانسته آنرا تو میدانی

ع ربع

بما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك إنك أنت علام الغيوب ۝ ما قلت لهم إلا ما
آنچه را در نفس من است و نمیدانم آنچه در ذات تست بدرستیکه توئی تو بسی دانای پنهانها نگفتم مر ایشانرا مگر آنچه
أمرتني به أن اعبدوا الله ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ما دمت
امر کردی مرا بآن اگر بپرستید خدا را پروردگار من و پروردگار شما و بودم من بر ایشان شاهد مادامیکه بودیم
فيهم فلما توفيتني كنت أنت الرقيب عليهم وأنت على كل شيء شهيد ۝ إن
در ایشان پس چون برداشتی مرا بودی تو تو نگهبان بر ایشان و تو بر همه چیز شاهدی اگر
تعذبهم فإنهم عبادك وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم ۝ قال
عذاب میکنی ایشانرا پس بدرستیکه ایشان بندگان تو اند و اگر بیامرزی مر ایشانرا پس بدرستیکه توئی تو عزیز حکیم گفت
الله هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات تجري من تحتها الأنهار
خدا این روزیست که سود میدهد راستگویانرا راستی گفتنشان برای ایشانست بهشتهائیکه میرود از زیر آن نهرها
خالدين فيها أبدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم ۝ لله ملك
جاودانیان در آن همیشه خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از آن آنست کامیابی عظیم مر خدا راست
السماوات والأرض وما فيهن وهو على كل شيء قدير ۝
آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست و او بر همه چیز تواناست

سورة الأنعام مكية وهي خمس وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان
الحمد لله الذي خلق السماوات والأرض وجعل الظلمات والنور ثم الذين
ستایش مر خدائیرا است که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکیها را و روشنیرا پس آنانکه
كفروا بربهم يعدلون ۝ هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا وأجل
کافر شدند بپروردگارشان شریک میآرند او آنست که آفرید شما را از گل پس مقدر کرد اجلیرا و اجلیست
مسمى عنده ثم أنتم تمترون ۝ وهو الله في السماوات وفي الأرض يعلم سركم
نام برده شده نزد او پس شما شک میآرید و اوست خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما را
وجهركم ويعلم ما تكسبون ۝ وما تأتيهم من آية من آيات ربهم إلا كانوا
و آشکار شما را و میداند آنچه کسب میکنید و نمیآید ایشانرا هیچ آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر آنکه باشند
عنها معرضين ۝ فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم أنباء ما كانوا
از آن اعراض کنندگان پس بتحقیق تکذیب کردند حق را چون آمد ایشانرا پس زود باشد که بیاید ایشانرا خبرهای آنچه بودند
به يستهزئون ۝ ألم يروا كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض
که بآن استهزا میکردند آیا ندیدند که چندانرا که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از قرنی صاحب تصرف گردانیدیم ایشانرا در زمین
ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء عليهم مدرارا وجعلنا الأنهار تجري
آنچه صاحب تصرف نگردانیدیم مر شما را و فرستادیم آسمانرا بر ایشان پی در پی بارانده و گردانیدیم نهرها را که میرفتند

مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَا

از زیرشان پس هلاک کردانیدیم ایشانرا بسبب گناهانشان و آفریدیم از بعد ایشان قرنی دیگر و اگر فرو فرستاده بودیم

عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِاَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ

بر تو کتابی در کاغذی پس مس کرده بودند آنرا بدستهاشان هرآینه میگفتند آنانکه کافر شدند نیست این مگر سحر

مُبِينٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا

آشکار و میگفتند چرا فرو فرستاده نشد براو فرشته و اگر فرو فرستاده بودیم فرشته را هرآینه گذارده شده بود امر پس

يُنْظَرُونَ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ۝ وَ

مهلت داده نمیشدند و اگر میگردانیدیمش ملک هرآینه میگردانیدیم اورا مردی و هرآینه میپوشانیدیم برایشان آنچه را میپوشیدند و

لَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

بتحقیق استهزا کرده شد برسولان پیش از تو پس فرو گرفت آنانرا که سخریه میکردند از ایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ قُلْ لِمَنْ مَا فِي

بگو سیر کنید در زمین پس ببینید چگونه شد انجام کار تکذیب کنندگان بگو مر کراست آنچه در

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

آسمانها و زمین است بگو مر خدا راست نوشت بر خودش رحمت هرآینه جمع خواهد ساخت تا روز قیامت

لَا رَيْبَ فِيهِ اَلَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ

شک نیست در آن آنانکه زیان کردند در نفسهاشان پس ایشان ایمان نمی آرند و مر او راست آنچه آرمید در شب

وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

و روز و اوست شنوای دانا بگو آیا غیر خدا را بگیرم ولی پدید آرنده آسمانها و زمین

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّي اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

و او میخوراند و خورانیده نمیشود بگو بدرستیکه من مامور شده ام که بوده باشم اول کسیکه مسلمان شد و مباش البته از

الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ اِنِّي اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ

شرک آورندگان بگو بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی عظیم کسیکه گردانیده میشود از او

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

در آن روز پس بتحقیق رحمت کرد او را و آنست کامیابی آشکارا و اگر برساند ترا خدا ضرری پس نیست دفع کننده

لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

مر آنرا مگر او و اگر برساند ترا چیزی پس اوست بر همه چیز توانا و اوست غالب فوق بندگانش

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَ

و اوست حکیم آگاه بگو چه چیز است بزرگتر در شهادت بگو خدا شاهد است میانه من و میانه شما و

اُوحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ

وحی فرستاده شد بمن این قرآن تا بترسانم شمارا بآن و آنرا که برسد آیا شما هرآینه گواهی میدهید که با خداست

اٰلِهَةً اُخْرٰى قُلْ لَا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَاحِدٌ وَاِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

خدایان دیگر بگو گواهی نمیدهم بگو جز این نیست که اوست خدای واحد و بدرستیکه من بیزارم از آنچه شریک میکردانند

الذين

الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون ابناءهم الذين خسروا انفسهم

آنانکه دادیم ایشانرا کتاب میشناسند او را همچنانکه میشناسند پسران شانرا آنانکه زیان کردند نفسهاشان

ع فهم لا يؤمنون ۝ ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بآياته انه لا يفلح

پس ایشان نمی آورند ایمان و کیست ظالمتر از کسیکه بست بر خدا دروغ یا تکذیب کرد آیات او را هر آینه رستگار نمیشوند

الظالمون ۝ ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين اشركوا اين شركاؤكم الذين

ظالمانرا و روزیکه حشر میکنیم ایشانرا همه پس میگوئیم مر آنانرا که شرک آوردند کجاست شریکان شما آنانکه

كنتم تزعمون ۝ ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما كنا مشركين ۝

بودید که گمان میبردید پس نبوده باشد فتنهٔ ایشان مگر آنکه گویند بخدا که پروردگار ماست که نبودیم شرک آورندگان

انظر كيف كذبوا على انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝ ومنهم من يستمع

ببین چگونه دروغ بستند بر خود شان و گم شد از ایشان آنچه بودند که افترا میبستند و از ایشان کسی هست که گوش مینهد

اليك وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي آذانهم وقرا وان يروا كل

سوی تو و گردانیدیم بر دلهاشان پردهها که فهمند آنرا و در گوشهاشان گرانی و اگر ببینند همه

آية لا يؤمنوا بها حتى اذا جاؤك يجادلونك يقول الذين كفروا ان هذا الا

علامتی را ایمان نمی آرند بآن تا چون آیند ترا مجادله کنند با تو گویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر

اساطير الاولين ۝ وهم ينهون عنه وينأون عنه وان يهلكون الا انفسهم

افسانهای پیشینیان و ایشان باز میدارند از آن و دوری میکنند از آن و نمیکنند هلاک مگر خودهاشان

وما يشعرون ۝ ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد ولا نكذب

و نمیدانند و اگر ببینی هنگامیکه بازداشته شوند بر آتش پس گویند ای کاش ما برگردانیده میشدیم و تکذیب نمیکردیم

بآيات ربنا ونكون من المؤمنين ۝ بل بدا لهم ما كانوا يخفون من قبل ولو

نشانهای پروردگار ما را و میبودیم از مومنان بلکه ظاهر شد مر ایشانرا آنچه بودند که پنهان میداشتند از پیش و اگر

ع ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم لكاذبون ۝ وقالوا ان هي الا حياتنا

برگردانیده میشدند هر آینه بازگشت میکردند بآنچه نهی کرده شدند از آن و بدرستیکه ایشان هر آینه دروغگویانند و گفتند نیست آن مگر زندگانی

الدنيا وما نحن بمبعوثين ۝ ولو ترى اذ وقفوا على ربهم قال اليس هذا بالحق

دنیا و نیستیم برانگیخته شدگان و اگر ببینی هنگامیکه بازداشته شدند بر پروردگارشان گوید آیا نیست این حق

قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون ۝ قد خسر الذين كذبوا

گویند آری و پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بسبب بودنتان کافران تحقیق زیان کردند آنانکه تکذیب کردند

بلقاء الله حتى اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما فرطنا فيها

ملاقی خدا را تا چون آمد ایشانرا قیامت ناگاه گویند ای حسرت ما بر آنچه تقصیر کردیم در آن

وهم يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء ما يزرون ۝ وما الحياة الدنيا

و ایشان بر میدارند وزرهای خود را بر پشتهاشان آگاه باشید که بد است آنچه بر میدارند و نیست زندگی دنیا

الا لعب ولهو وللدار الآخرة خير للذين يتقون افلا تعقلون ۝ قد نعلم

مگر بازی و بیهوده و هر آینه خانه آخرت بهتر است برای آنانکه پرهیزکاری میکنند آیا پس نمیدانید بتحقیق میدانیم

إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ

بدرستیکه اندوهناک میسازد ترا آنچه میگویند پس بدرستیکه ایشان تکذیب نمیکنند ترا ولکن ظالمان بآیتهای خدا

يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ

انکار میکنند وبتحقیق تکذیب کرده شد رسولانیکه بودند پیش از تو پس صبر کردند بر آنچه تکذیب کردند و ایذا رسیدند تا

أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ۝

آمد ایشانرا نصرت ما ونیست تبدیل کننده مر کلمات خدا را و بتحقیق که آمد ترا از خبر مرسلان

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ

واگرچه عظیم آمد بر تو اعراض ایشان پس اگر توانی اگر بجوئی سمجی در زمین یا

سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

نردبانی در آسمان پس بیاری ایشانرا علامتی واگر میخواست خدا هرآینه جمع میکرد ایشانرا بر هدایت پس مباش البته از

الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

جاهلان جز این نیست که اجابت میکنند آنانکه میشنوند ومردگان برمی انگیزد ایشانرا خدا پس بسوی او برگردانیده میشوند

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ

وگفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او علامتی از پروردگارش بگو بدرستیکه خدا توانا است بر اینکه فرو فرستد علامتی ولکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا

اکثر ایشان نمیدانند ونیست از جنبنده در زمین ونه پرنده که میپرد بدو بالش مگر

أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ۝ وَالَّذِينَ

گروهانی چند اند مثال شما تقصیر نکردیم در کتاب از چیزی پس بسوی پروردگارشان محشور خواهند شد وآنانکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ

تکذیب کردند آیتهای ما را کرانند و گنگانند در تاریکیها کسیکه میخواهد خدا اضلال میکند او را و کسیرا که میخواهد میگرداندش بر راه

مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ

راست بگو خبر دهید که اگر آمد شما را عذاب خدا یا آید شما را قیامت آیا غیر خدا را میخوانید اگر هستید

صَادِقِينَ ۝ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۝

راست گویان بلکه او را خواهید خواند پس میبرد از شما آنچه را میخوانید بآن اگر خواسته باشد و فراموش میکنید آنچه را شریک مینامیدید

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝ فَلَوْلَا

بتحقیق فرستادیم بامتانی پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا بسختی و رنجوری باشد که ایشان تضرع نمایند پس چرا

إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا

هنگامیکه آمد ایشانرا سختی ما تضرع نکردند ولکن سخت شد دلهاشان و آرایش کرد برایشان شیطان آنچه را بودند میکردند پس چون

نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ

فراموش کردند آنچه را پند داده شدند بآن گشادیم برایشان درهای همه چیز تا چون شاد شدند بآنچه داده شدند گرفتیم ایشانرا

بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

ناگاه پس آنگاه ایشان نومیدان پس بریده شد دنباله گروهیکه ظلم کردند و ستایش مر خدا راکه پروردگار عالمیانست

نصف الحزب

قل

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ
بگو خبر دهید که اگر گرفت خدا گوشهاتان و چشمهاتان و مهر نهاد بر دلهاتان کیست الهی غیر از خدا که بدهد شمارا
بِهٖ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ۝ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ
بآن ببین چگونه میگردانیم آیتهارا پس ایشان اعراض میکنند بگو خبر دهید شما که اگر بیاید شمارا عذاب
اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ
خدا ناگاه یا آشکار آیا هلاک میشوند جز گروه ستمکاران و نمیفرستیم مرسلانرا
اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ وَ
مگر بشارت دهنده و ترسانندگان پس کسیکه ایمان آورد و شایسته شد پس نه خوفی باشد برایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند و
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝ قُلْ لَّا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ
آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما مس میکند ایشانرا عذاب بآنچه بودند که فسق میکردند بگو نمیگویم مر شمارا نزد منست
خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰى اِلَيَّ
خزانهای خدا و نمیدانم غیب و نمیگویم مرشمارا که من فرشته ام نمیکنم پیروی مگر آنچه وحی کرده میشود برمن
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ
بگو آیا یکسانست نابینا و بینا آیا پس تفکر نمیکنند و بترسان بآن کسانیرا که
يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ
میترسند که محشور شوند بسوی پروردگارشان نیست مرایشانرا از غیراو ناصری و نه شفاعت کننده باشد که ایشان
يَتَّقُوْنَ ۝ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ
پرهیزکار شوند و مران آنانرا که میخوانند پروردگارشانرا ببامداد و شبانگاه میخواهند وجهش را
مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ
نیست بر تو از حسابشان هیچ چیز و نیست از حساب تو برایشان هیچ چیز پس برانی ایشانرا
فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْا اَهٰؤُلَاءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
پس خواهی بود از ظالمان و همچنین امتحان کردیم بعضیشانرا ببعضی تا گویند آیا اینهااند که منت نهاد خدا برایشان
مِّنْ بَيْنِنَا اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ۝ وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيَاتِنَا فَقُلْ
از میان ما آیا نیست خدا داناتر بشکرگذاران و چون آیند ترا آنانکه ایمان می آورند بآیتهای ما پس بگو
سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
سلام بر شما نوشت پروردگار شما برخودش رحمت بدرستیکه کسیکه کرد از شما بدیرا بنادانی پس
تَابَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ
توبه کرد از بعد آن و صالح شد پس بدرستیکه خدا آمرزنده رحمت و همچنین تفصیل میدهیم آیتهارا و تا روشن شود
سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُلْ لَّا
راه گناهکاران بگو بدرستیکه نهی کرده شدم از آنکه بپرستم آنانرا که میخوانید از غیر خدا بگو
اَتَّبِعُ اَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَا اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝ قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ
پیروی نمیکنم خواهشهای شمارا تحقیق که گمراه شده باشم درین هنگام و نباشم من از هدایت یافتگان بگو بدرستیکه من بر دلیل روشنم از

رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ

پروردگارم و تکذیب کرده‌اید شما او را نیست نزد من آنچه به شتاب میخواهید آن نیست حکم مگر برای خدا بیان میکند حق را و او

خَيْرُ الْفَاصِلِينَ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

بهترین حکم کنندگان است بگو اگر آنکه بود نزد من آنچه به شتاب میخواهید هر آینه گذرانیده شده بود کار میانه من و شما

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي

و خدا داناتر است بظالمان و نزد اوست کلیدهای غیب نمیداند آنرا مگر او و میداند آنچه در

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَ

بر و بحر است و ساقط نمیشود هیچ برگی مگر آنکه میداند آنرا و نه دانه در تاریکیهای زمین و

لَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ

نه تری و نه خشکی مگر ثابت در کتاب آشکارا و او کیست که متوفا میکرد شما را بشب و میداند

مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَى أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ

آنچه را کسب کرده‌اید هر روز پس برانگیزد شما را در آن تا تمام کرده شود اجل نام برده شده پس بسوی اوست بازگشت شما پس خبر میدهد شما را

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّى إِذَا جَاءَ

آنچه بوده‌اید که میکردید و اوست غالب فوق بندگانش و میفرستد بر شما نگاهبانان تا چون بیاید

أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ

یکی از شما را مرگ میرانند او را فرستادهای ما و ایشان تقصیر نمیکنند پس بازگردانیده شوند بسوی خدا خداوند ایشان که حق است

أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

آگاه باشید که مر اوراست حکم و او سریعترین حساب کنندگان است بگو کیست که نجات میدهد شما را از تاریکیهای بر و بحر

تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ

میخوانید او را بزاری و نهانی که اگر نجات دهد ما را از این هر آینه باشیم از شکرکنندگان بگو خدا نجات میدهد شما را

مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا

از آن و از همه اندوهی پس شما شرک می‌آرید بگو اوست قادر بر آنکه برانگیزد بر شما عذابی

مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ

از فوق شما یا از زیر پاهای شما یا بهم اندازد شما را گروه‌های متفرق و بچشاند بعضی شما را سختی بعضی ببین

كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ

چگونه بیان میکنیم آیتها را باشد که ایشان بفهمند و تکذیب کردند آن قوم تو و اوست حق بگو نیستم

عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ

بر شما وکیل برای هر خبری وقتی تحقق و زود باشد که بدانید و چون ببینی کسانی را که گفتگو میکنند

فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ

در آیتهای ما پس اعراض کن از ایشان تا در آیند در سخنی غیر آن و اگر فراموش کند ترا شیطان

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ

پس منشین پس از یاد آمدن با گروه ظالمان و نیست بر آنانکه پرهیزکاری میکنند از حساب ایشان

مِنْ شَيْءٍ

مِن شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَ

هیچ چیز ولیکن پند دادنیست باشد که ایشان بپرهیزند و واگذار آنانرا که گرفتند دینشانرا ببازی وهزل و

غَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ

مغرور ساخت ایشانرا زندگانی دنیا و پند ده بآن مبادا گیرانیده شود نفسی بآنچه کسب کرد نباشد مر اورا غیر از خدا

وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا

دوستی و نه شفیعی و اگر فدا دهد هر فدای نشود گرفته ازان انهااند آنانکه گیرانیده شوند

كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ قُلْ أَنَدْعُوا

بآنچه کسب کردند برای ایشانست شراب از آب جوشان و عذاب پر درد بسبب بودنشان که کافر میشدند بگو آیا بخوانیم

مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَا

بجز غیر خدا آنچه را نفع نمیدهد ما را و ضرر نمیرساند ما را و باز پس رویم بر پاشنهامان بعد از آنکه هدایت کرد ما را خدا

لَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى

چون کسیکه از راه بیرون برده باشند او را شیاطین در زمین حیران مر او را رفیقان باشند که بخوانده باشند که بیا

ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَقِيمُوا

بجانب ما بگو بدرستیکه هدایت خدا است هدایت و مامور شده ایم که اسلام آریم مر پروردگار عالمیانرا و آنکه برپا دارید

الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ

نماز را و بپرهیزید از او و اوست آنکه بسویش حشر کرده میشوید و اوست آنکه افرید آسمانها و

الْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۝ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ

زمین را بحق و روزیکه میگوید بشو پس میشود قولش حقست و مر او راست پادشاهی روزیکه دمیده شود در صور

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ

دانای پنهان و آشکاراست و اوست حکیم آگاه و هنگامیکه گفت ابراهیم مر پدرش را آزر آیا میگیری

أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ

بتانرا الهان بدرستیکه می بینم ترا و قوم ترا در گمراهی آشکار و همچنین مینمودیم ابراهیم را

مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا

ملک آسمانها و زمین و تا بوده باشد از یقین کنندگان پس چون تاریک کرد بر او شب دید ستاره را

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا

گفت اینست پروردگار من پس چون غایب گشت گفت دوست نمیدارم غایب شوندگانرا پس چون دید ماه را طالع گفت اینست پروردگار

فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۝ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ

من پس چون غایب گشت گفت اگر هدایت نمیکرد مرا پروردگار من هر آینه میشدم از گروه گمراهان پس چون دید آفتاب را

بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝ إِنِّي

طالع گفت اینست پروردگار من این بزرگتر است پس چون دید غایب شد گفت ای گروه بدرستیکه من بیزارم از آنچه شریک میگیرید بدرستیکه

وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَا

من متوجه گردانیدم وجهم را برای کسیکه پدید آورد آسمانها و زمین را حق گرای و نیستم من از شرک آورندگان و مجادله کرد با او

قومه قال أتحاجوني في الله وقد هدان ولا أخاف ما تشركون به إلا أن يشاء

قومش گفت آیا مجادله میکنید با من در خدا و بتحقیق هدایت کرد مرا و نمیترسم از آنچه شریک میکنید باو مگر آنکه بخواهد

ربي شيئا وسع ربي كل شيء علما أفلا تتذكرون ۰ وكيف أخاف ما أشركتم و

پروردگار من چیزی را احاطه کرده است پروردگار من همه چیز را از روی علم آیا پس پند نمیگیرید و چگونه بترسم از آنچه شریک کردید و

لا تخافون أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم سلطانا فأي الفريقين أحق

نمیترسید از اینکه شریک کردید با خدا آنچه را که فرو فرستاده نشده بان بر شما حجتی پس کدام یک از این دو فرقه سزاوارتر است

بالأمن إن كنتم تعلمون ۰ الذين آمنوا ولم يلبسوا إيمانهم بظلم أولئك لهم

بامن بودن اگر هستید که میدانید آنکه ایمان آوردند و نیامیختند ایمانشان را بظلم آنها را است

الأمن وهم مهتدون ۰ وتلك حجتنا آتيناها إبراهيم على قومه نرفع درجات

ایمنی و ایشانند هدایت یافتگان و این بود دلیل ما که دادیم آنرا بابراهیم بر قومش بلند میکنیم درجه ها را

من نشاء إن ربك حكيم عليم ۰ ووهبنا له إسحق ويعقوب كلا هدينا ونوحا

کسی را که میخواهیم بدرستیکه پروردگار تو حکیم داناست و دادیم او را اسحق و یعقوب همه را هدایت کردیم و نوح را

هدينا من قبل ومن ذريته داود وسليمان وأيوب ويوسف وموسى وهرون

هدایت کردیم از پیش و از فرزندانش داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون

وكذلك نجزي المحسنين ۰ وزكريا ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين

و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از صالحانند

وإسمعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا على العالمين ۰ ومن آبائهم و

و اسمعیل و الیسع و یونس و لوط را و همه را افزونی دادیم بر عالمیان و از پدرانشان و

ذرياتهم وإخوانهم واجتبيناهم وهديناهم إلى صراط مستقيم ۰ ذلك هدى

فرزندانشان و برادرانشان و برگزیدیم ایشانرا و هدایت کردیم ایشانرا براه راست آن هدایت

الله يهدي به من يشاء من عباده ولو أشركوا لحبط عنهم ما كانوا يعملون ۰

خداست هدایت میکند بان کسی را که میخواهد از بندگانش و اگر شرک آورده بودند هر آینه باطل شده بود از ایشان آنچه را بودند که

أولئك الذين آتيناهم الكتاب والحكم والنبوة فإن يكفر بها هؤلاء فقد

میکردند آنها کسانیکه دادیم ایشانرا کتاب و حکم و پیغمبری پس اگر کافر شوند بانها اینها پس بتحقیق

وكلنا بها قوما ليسوا بها بكافرين ۰ أولئك الذين هدى الله فبهداهم

بازگذاردیم بانها گروهی را که نیستند بانها کافران آنها کسانی اند که هدایت کرد خدا پس بهدایتشان

اقتده قل لا أسئلكم عليه أجرا إن هو إلا ذكرى للعالمين ۰ وما قدروا

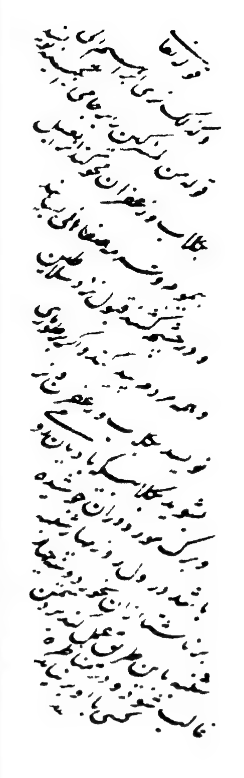
اقتدا کن بگو که نمیخواهم از شما بر آن مزدی نیست او مگر پند دادنی برای عالمیان و نشناختند

الله حق قدره إذ قالوا ما أنزل الله على بشر من شيء قل من أنزل الكتاب

خدا را حق معرفتش هنگامیکه گفتند فرو نفرستاده خدا بر انسانی هیچ چیز بگو که فرو فرستاد کتابی را

الذي جاء به موسى نورا وهدى للناس تجعلونه قراطيس تبدونها و

که آمد بان موسی روشنائی و هدایت برای مردمان که میگردانید او را پارچه کاغذ ظاهر میکنید آنها را و

تخفون

قوله تعالی
وهو الذی الی قوله لقوم یفقهون
این آیه را بر پوست آهو نوشته
بنام مهر ... و نام مادر ...

وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ

و پنهان میکنید بسیاری را و تعلیم داده شد آنچه را نمیدانستید شما و نه پدران شما بگو خدا پس بگذار ایشانرا در بطلانشان

يَلْعَبُونَ ۝ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ

بازی میکرده باشند و این کتابیست که فرو فرستادیم اورا مبارک تصدیق کننده آنچه را که باشد میان دو دستش و برای آنکه بترسانی ام القری

وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ وَ

و آنانکه گرداگردش و آنانکه ایمان می آرند باخرت ایمان می آرند بان و ایشان بر نمازشان محافظت مینمایند

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ

کیست ظالمتر از کسیکه بست بر خدا دروغ را یا گفت وحی کرده شد بمن و وحی کرده نشد باو چیزی و کسیکه گفت

سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ

بزودی فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدا و اگر ببینی هنگامیکه ظالمان باشند در سکرات موت و ملائکه

بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى

باشند گشاینده دستهای خود که بیرون کنید جانهاتانرا امروز جزا داده خواهید شد بعذاب خواری بسبب بودن تان که میگفتید بر

اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ

خدا ناحق را و بودیدتان که از آیتهایش سرکشی میکردید و بتحقیق آمدید بسوی ما تنها چنانکه آفریده بودیم

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

شمارا اول بار و گذاشتید آنچه تملیک کرده بودیم شمارا پس پشتهاتان و نمی بینیم با شما شفیعانتانرا آنانکه گمان میکردید

أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ

که ایشان در شما شرکا اند بتحقیق بریده شد میانتان و گم شد از شما آنچه بودید که گمان میبردید بدرستیکه خدا شکافنده

الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

دانه و خرماست بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده را از زنده است آنست خدا پس کجا گردانیده میشوید

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

شکافنده صبح و گردانید شب را آرامگاه و خورشید و ماه را بشمار رونده آن اندازه عزیز

الْعَلِيمِ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ

علیمست و اوست آنکه گردانید برای شما ستاره ها را تا راه یابید بسبب آنها در تاریکیهای بر و بحر بتحقیق

فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَ

تفصیل دادیم آیتهارا برای گروهیکه میدانند و اوست آنکه آفرید شمارا از نفس واحد پس جای قرار

مُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

و جای امانت بودن بتحقیق تفصیل دادیم آیتهارا برای گروهیکه میفهمند و اوست آنکه فرو فرستاد از آسمان آبی

فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ

پس بیرون آوردیم بان رستنی هر چیزیرا پس بیرون آوردیم ازان سبزه که بر می آید ازان دانه بر یکدیگر سواره و از درخت خرما

مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ

از شکوفه اش خوشهها نزدیک بهم و بوستانها از انگورها و زیتون و انار شبیه بهم و ناشبیه بهم

انظروا الى ثمره اذا اثمر وينعه ان في ذلكم لايات لقوم يؤمنون ۝ وجعلوا

بنگريد به ثمرش چون ثمر مي آورد و رسيدنش بدرستيکه دران همه آيتهاست براي گروهي که ميگروند و گردانيدند

لله شركاء الجن وخلقهم وخرقوا له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عما

براي خدا شريکان از جن و آفريد ايشان را و برتراشيدند براي او پسران و دختران بدون علمي دائم پاک بودنش و برتر است از انچه

يصفون ۝ بديع السموات والارض انى يكون له ولد ولم تكن له صاحبة وخلق

وصف ميکنند نخست آفريننده آسمانها و زمين کجا باشد مر او را فرزند و نباشد مر او را زني و آفريد

كل شيء وهو بكل شيء عليم ۝ ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء

همه چيز را و او به همه چيز داناست آنست خدا پروردگار شما نيست الهي مگر او آفريننده همه چيز

فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل ۝ لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار و

پس پرستيد او را و او بر همه چيز وکيلست در نيابد او را ديدها و او ميبيند ديدها را

هو اللطيف الخبير ۝ قد جاءكم بصائر من ربكم فمن ابصر فلنفسه ومن عمي فعليها وما انا

و او لطيف آگاه تحقيق آمد بشما نشانها از پروردگارتان پس کسيکه بينا شد پس باشد براي خودش و کسي که کور شد پس بر اوست و نيستم

عليكم بحفيظ ۝ وكذلك نصرف الايات وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون ۝

من بر شما نگهبان و همچنين ميگردانيم آيتها را و تا گويند درس خوردي و براي آنکه بيان کرديم براي جمعيکه ميدانند

اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين ۝ ولو شاء

پيروي کن آنچه وحي کرده شود بتو از پروردگار تو نيست الهي مگر او و روي گردان از مشرکان و اگر خواسته

الله ما اشركوا وما جعلناك عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل ۝ ولا تسبوا

بود خدا شرک نمي آوردند و نگردانيديم ترا بر ايشان نگهبان و نيستي تو بر ايشان وکيل و دشنام مدهيد

الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم كذلك زينا لكل امة

آنانرا که ميخوانند از غير خدا پس دشنام دهند خدا را از روي تعدي بدون علمي همچنين آرايش داديم براي هر امتي

عملهم ثم الى ربهم مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون ۝ واقسموا بالله جهد

عملشانرا پس بسوي پروردگارشان بازگشت ايشانست پس خبر ميدهد ايشانرا بانچه بودند که ميکردند و سوگند خوردند بخدا سختترين

ايمانهم لئن جاءتهم اية ليؤمنن بها قل انما الايات عند الله وما يشعركم

سوگندها که هر اينه اگر ايد ايشانرا آيتي هر اينه ميگروند بان بگو جز اين نيست آيتها نزد خدا و نيست و چه آگاه

انها اذا جاءت لا يؤمنون ۝ ونقلب افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول

گردانيدن شما که چون آمد ايشانرا ايمان نمي آرند و ميگردانيم دلهاشانرا و چشمهاشانرا همچنانکه ايمان نياوردند بان اول

مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ۝ ولو اننا نزلنا اليهم الملائكة وكلمهم

بار و واگذاريم ايشانرا در زياده رويشان در عصيان و اگر آنکه ما فرو فرستاده بوديم بايشان ملائکه را و سخن کرده بود

الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن

با ايشان مردها و جمع آورده بوديم بر ايشان هر چيز را گروه گروه نبودند که ايمان آورند مگر آنکه خواهد خدا و ليکن

اكثرهم يجهلون ۝ وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الانس والجن

اکثرشان نادان ميباشند و همچنين گردانيديم براي هر نبي دشمني شيطانهاي انس و جن

يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

که میرسانند پنهان پاره شان بپاره گفتار باطل را برای فریب و اگر خواسته بودی پروردگار تو نکردندی آن را پس واگذار ایشان را

وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا

و آنچه می بندند بدروغ و تا میل کند بآن دلهای آنانکه نمی آورند ایمان بآخرت و تا پسند کنند آن را و تا بکنند

مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ

کسب کننده اند آیا پس غیر خدا را بجویم حکم کننده و اوست آنکه فرو فرستاد بتو کتاب را

مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ

تفصیل داده شده و آنانکه داده ایم ایشان را کتاب میدانند که آن فرو فرستاده است از پروردگار تو بحق پس مباش

مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ

از شک کنندگان و تمام شد کلمه پروردگارت از روی راستی و عدالت نیست تبدیل کننده مر کلمات او را و اوست

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ

شنوای دانا و اگر اطاعت کنی اکثر آنان را که هستند در زمین گم کنند ترا از راه خدا پیروی نمیکنند

إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ

مگر گمان و نیستند ایشان مگر آنکه دروغ میگویند بدرستیکه پروردگار تو اوست داناتر بکسیکه گم شد از راهش و

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۝

اوست داناتر بهدایت یافتگان پس بخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر او اگر هستید بآیاتش گروندگان

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا

و چیست مر شما را که نخورید از آنچه یاد کرده شد نام خدا بر او بتحقیق تفصیل داده برای شما آنچه حرام گردانید بر شما مگر

مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

آنچه ملجا شدید بآن و بدرستیکه بسیاری هر آینه گمراه میکنند بخواهشهای خود بدون علمی بدرستیکه پروردگار تو داناتر

بِالْمُعْتَدِينَ ۝ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ

است بتعدی کنندگان و اگذارید بیرون گناه و درون آن را بدرستیکه آنانکه کسب میکنند گناه را بزودی جزا داده شوند

بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ

بآنچه بودند که کسب کردند و مخورید از آنچه یاد کرده نشده نام خدا بر او و بدرستیکه آن هر آینه فسقست و بدرستیکه

الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

شیاطین هر آینه میرسانند پنهانی بدوستانشان تا مجادله کنند با شما و اگر اطاعت کنید ایشان را بدرستیکه شما هر آینه مشرکان باشید

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ

آیا کسی بود مرده پس زنده کردیم او را و گردانیدیم برایش نوری که براه رود بآن در مردمان چون کسیست

فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

که صفتش اینست که در تاریکیها باشد بیرون آینده از آن همچنین آرایش داده شد برای کافران آنچه بودند که میکردند

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا

و همچنین گردانیدیم در هر قریه بزرگان گناهکاران آن را تا مکر کنند در آن و مکر نمی کنند مگر

بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ

بجز با نفسهای خودشان و نمیدانند . و چون میآمد ایشانرا آیتی گفتند نگرویم تا آنکه داده شویم مانند آنچه

اُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا

داده شد برسولان خدا خدا داناتر است که کجا میگذارد رسالتش را بزودی میرسد کسانیرا که گناهکار شدند

صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۝ فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ

خواری نزد خدا و عذابی سخت بسبب بودنشان که مکر میکردند . پس کسیکه خواهد خدا که هدایت کند

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا

میگشاید سینه اش را برای اسلام و کسیرا که خواهد که گمراه کند میگرداند سینه اش را تنگ بسیار تنگ گویا

يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَهٰذَا صِرَاطُ

میرود در آسمان همچنین میگرداند خدا پلیدی را بر آنانکه ایمان نمیآورند . و اینست راه

رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ

پروردگارت راست بتحقیق تفصیل دادیم نشانها را برای گروهی که پند میگیرند . برای ایشانست دار السلام نزد پروردگارشان

وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ

و او دوست ایشانست بآنچه هستند که میکنند . و روزیکه حشر میکنیم ایشانرا همگی ای گروه جن بتحقیق بسیار گردانیدید

مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ اَوْلِيَآؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا

از آدمیان و گفتند دوستان ایشان از انس پروردگارا برخوردار شد بعضی از ما ببعضی و رسیدیم

اَجَلَنَا الَّذِي اَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّ

اجلمان را که تعیین کرده بودی برای ما . گفت آتش مسکن شماست جاودانیان در آن مگر آنچه را خواست خدا بدرستیکه

رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَا

پروردگارت حکیم داناست . و همچنین صاحب اختیار میکنیم بعضی ظالمان را بر بعضی بسبب آنچه هستند که کسب میکنند . ای

مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ

گروه جن و انس آیا نیامد شما را رسولان از شما که میخوانند بر شما آیتهای مرا و بیم میدهند شما را

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلٰى

ملاقات روزتان این گفتند گواهی دادیم ما بر خودهامان و فریب داد ایشانرا زندگی دنیا و گواهی دادند بر

اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَ

خودهاشان که ایشان بودند کافران . آن باینست که نیست پروردگار تو هلاک کننده قریهها بظلم و

اَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝

اهلشان باشند غافلان . و برای هر یک مراتبیست از آنچه کردند و نیست پروردگار تو غافل از آنچه میکنند

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَآءُ

و پروردگار تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر خواهد ببرد شما را و جانشین گرداند از بعد شما آنچه را خواهد

كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِينَ ۝ اِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَاٰتٍ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝

همچنانکه آفرید شما را از فرزندان گروه دیگر . بدرستیکه آنچه وعده کرده میشوید هر آینه آینده است و نیستید شما عاجز کنندگان

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَن تَكُونُ لَهُ

بگو ای قوم بکنید بر بود اثنبان بدرستیکه من کننده ام پس زود باشد که بدانید کیست که او را است

عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ

عاقبت آنسرای بدرستیکه رستگار نمیشوند ظالمان و گردانیدند برای خدا از آنچه آفرید از کشت و شتر و گاو

نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ

و گوسفند بهره پس گفتند این برای خداست بگمانشان و این برای شریکان ماست پس آنچه باشد برای شریکانشان پس نمیرسد

إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ

بخدا و آنچه باشد برای خدا پس آن میرسد بشریکانشان بد است آنچه حکم میکنند و همچنین

زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ

آرایش دادند برای بسیاری از مشرکان کشتن اولاد ایشان را شریکانشان تا هلاک سازند ایشانرا و ملتبس گردانند برایشان

دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ

دینشانرا و اگر خواسته بود خدا نمیکردند آنرا پس واگذار ایشانرا با آنچه می بندند و گفتند این شتر و گاو و گوسفند و کشت

حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُونَ

که حرام است نمیخورد آنها را مگر کسی که میخواهیم بگمانشان و حیوانا هست که حرام شده است پشتهاشان و حیوانا هست که یاد نمیکنند

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ

نام خدا را برآنها دروغ بستن براو بزودی جزا میدهد ایشانرا بسبب بودنشان که افترا میبستند و گفتند آنچه در شکمهای

هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۖ وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ

این حیوانات است خالص برای مردان ماست و حرام است بر جفتهای ما و اگر باشد مرده پس ایشان در آن

شُرَكَاءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا

شریکانند بزودی جزا میدهد ایشانرا وصفشان بدرستیکه او حکیم و علیم است بتحقیق زیان کردند آنانکه کشتند اولادشانرا از نابخردی

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

بدون علمی و حرام گردانیدند آنچه را روزی کرده بود ایشانرا خدا دروغ بستن بر خدا بتحقیق گمراه شدند و نباشند هدایت یافتگان

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا

و او است آنکه پدید آورد بوستانهارا بر داربست انداخته و غیر بر داربست انداخته و درخت خرما و کشت را مختلف

أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا

خوردنی آن و زیتون را و انار را شبیه بهم و ناشبیه بهم بخورید از میوه آن چون ثمر آورد و دهید

حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَ

حقش را روز درویدنش و اسراف مکنید بدرستیکه او دوست ندارد اسراف کنندگانرا و از شتر و گاو و گوسفند بار بردار و

فَرْشًا ۚ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝

فرش را بخورید از آنچه روزی کرد شما را خدا و پیروی مکنید گامهای شیطانرا بدرستیکه او مر شما را دشمنیست آشکارا

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ۖ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ

هشت جفت از میش دو و از گوسفند موینه دو بگو آیا آن دو نر را حرام کرده است یا آن دو ماده را

ربع

آمّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّئُوني بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ ۔ وَمِنَ

یا آنچه را اشتمال شد بران رحمهای دو ماده خبر دهید مرا از رو اگر هستید راست گویان و از

الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ آمَّا اشْتَمَلَتْ

شتر دو و از گاو دو بگو آیا آن دو نر را حرام گردانید یا آن دو ماده را یا آنچه را اشتمال

عَلَيْهِ اَرْحامُ الْاُنْثَيَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ شُهَداءَ اِذْ وَصّاكُمُ اللّٰهُ بِهٰذا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرىٰ

بران رحمهای دو ماده آیا بودید حاضران هنگامیکه وصیت کرد شما را خدا باین پس کیست ظالمتر از آنکه بست

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّٰهَ لا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّالِمينَ ۔ قُلْ لا ع

بر خدا دروغ را تا گمراه کند مردم را بدون علم بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه ظالمانرا بگو نمی

اَجِدُ فيما اُوحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلىٰ طاعِمٍ يَطْعَمُهُ اِلّا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا

یابم در آنچه وحی فرستاده شده بمن حرام شده بر خورنده که میخورد آنرا مگر آنکه باشد مردار یا خون ریخته

اَوْ لَحْمَ خِنْزيرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ باغٍ وَلا عادٍ فَاِنَّ

یا گوشت خوک پس بدرستیکه آن پلید است یا فسقی که بانگ زده شد برای غیر خدا بآن پس کسیکه مضطر شد غیر باغی و نه تجاوز کننده

رَبَّكَ غَفُورٌ رَحيمٌ ۔ وَعَلَى الَّذينَ هادُوا حَرَّمْنا كُلَّ ذي ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَ

پس بدرستیکه پروردگار تو آمرزنده رحیم است و بر آنانکه یهود شدند حرام گردانیدیم هر صاحب ناخنی را و از گاو و

الْغَنَمِ حَرَّمْنا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُما اِلّا ما حَمَلَتْ ظُهُورُهُما اَوِ الْحَوايا اَوْ مَا اخْتَلَطَ

گوسفند حرام گردانیدیم بر ایشان پیه هاشانرا مگر آنچه برداشت پشتهاشان یا روده ها یا آنچه آمیخته باشد

بِعَظْمٍ ذٰلِكَ جَزَيْناهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَاِنّا لَصادِقُونَ ۔ فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو

باستخوان آن جزا دادیم ایشانرا بسبب ظلمشان و بدرستیکه ما هر آینه راست گویان پس اگر تکذیب کنند ترا پس بگو پروردگار شما

رَحْمَةٍ واسِعَةٍ وَلا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمينَ ۔ سَيَقُولُ الَّذينَ اَشْرَكُوا لَوْ

صاحب رحمت وسیع است و باز داشته نمیشود عذابش از گروه گناهکاران بزودی میگویند آنانکه شرک آوردند اگر

شاءَ اللّٰهُ ما اَشْرَكْنا وَلا آباؤُنا وَلا حَرَّمْنا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذينَ مِنْ

خواسته بود خدا شرک نمی آوردیم و نه پدران ما و نه حرام گردیدیم هیچ چیزی را همچنین تکذیب کردند آنانکه بودند

قَبْلِهِمْ حَتّىٰ ذاقُوا بَأْسَنا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنا اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ

پیش از ایشان تا آنکه چشیدند عذاب ما را بگو آیا هست نزد شما هیچ علمی پس بیرون آرید آنرا برای ما اگر پیروی میکنید مگر

وَاِنْ اَنْتُمْ اِلّا تَخْرُصُونَ ۔ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبالِغَةُ فَلَوْ شاءَ لَهَدٰيكُمْ اَجْمَعينَ ۔ قُلْ

گمانرا و نیستید شما مگر آنکه بگمان حکم میکنید بگو پس مر خدا راست حجت بالغ پس اگر خواسته بود خدا هر آینه هدایت کرده بود

هَلُمَّ شُهَداءَكُمُ الَّذينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذا فَاِنْ شَهِدُوا فَلا تَشْهَدْ مَعَهُمْ

شما را همه بگو بیارید شاهدانتانرا آنانکه گواهی میدهند که خدا حرام گردانید اینرا پس اگر شهادت دادند پس گواهی بده با ایشان

وَلا تَتَّبِعْ اَهْواءَ الَّذينَ كَذَّبُوا بِآياتِنا وَالَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ

و پیروی مکن خواهشهای آنانکه تکذیب کردند آیتهای ما را و آنانکه نمیگروند باخرت و ایشان به پروردگارشان

يَعْدِلُونَ ۔ قُلْ تَعالَوْا اَتْلُ ما حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

برابر میکنند بگو بیائید که بخوانم آنچه را حرام گردانید پروردگار شما بر شما آنکه شرک مدانید باو چیزی را

وبالوالدين

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَ

و بوالدین خوبی کردن و نباید بکشید فرزندانشانرا از ترس افلاس ما روزی میدهیم شمارا وایشانرا

لَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ

پیرامون مگردید کارهای بدرا آنچه ظاهر باشد ازان وآنچه باطن باشد و مکشید نفسی را که حرام کردانید خدا

إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا

مگر بحق آن وصیت شمارا بان باشد که شما دریابید بعقل و پیرامون مگردید مال یتیم را مگر

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ

بآنچه آن بهتر است تا برسد بقوتش و تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدالت تکلیف نکنیم

نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ

بعضی مگر طاقتش را و چون بگوئید پس عدالت کنید و اگرچه باشد صاحب قرابت و بعهد خدا وفا کنید اینست که

وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا

وصیت کرد شمارا بان باشد که شما پند گیرید و بدرستیکه اینراه منست راست پس پیروی کنید ازو و متابعت

السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ آتَيْنَا

نکنید راهها را پس جدا میکند شمارا از راهش اینست که وصیت کرد شمارا بان باشد که شما پرهیزکار شوید پس دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

موسی را کتاب برای تمامی بر کسی که خوبی کرد و برای تفصیل هر همه چیز را و برای هدایت و رحمت

لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا

باشد که ایشان بلقای پروردگار ایشان ایمان ارند و این کتابیست که فرو فرستادیم انرا مبارکست پس پیروی کنید ازو و بپرهیزید

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِنْ

باشد که شما رحمت کرده شوید اینکه مبادا بگوئید که فرو فرستاده نشد کتاب بر دو طایفه پیش از

قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ

ما و بدرستیکه هستیم از خواندن ان بیخبران یا بگوئید اگر انکه فرو فرستاده شده بود برما کتاب

لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ

هر آینه بودیم هدایت یافته تر از ایشان پس بتحقیق امد شمارا بینه از پروردگار شما و هدایت و رحمت پس کیست ظالم

مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ

تر از انکه تکذیب کرد ایتهای خدارا و اعراض کرد از انها زود جزا میدهیم انانرا که اعراض میکنند از

آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ

ایتهای ما بد عذابی بسبب بودنشان که اعراض میکردند یا انتظار میبرند مگر انکه بیاید ایشانرا

الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ

ملائکه یا بیاید پروردگار تو یا بیاید بعضی آیتهای پروردگار تو روزیکه می اید بعضی

آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا

آیتهای پروردگار تو نفع نمیدهد هر نفسی را ایمان اوردنش که نبوده که ایمان اورده باشد از پیش یا کسب کرده باشد در ایمانش

خيرا قل انتظروا انا منتظرون ه ان الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا لست

خیری بگو منتظر باشید که ما منتظرانیم بدرستی که آنان که متفرق ساختند دینشان را و بودند گروه گروه نیستی

منهم في شيء انما امرهم الى الله ثم ينبئهم بما كانوا يفعلون ه من جاء

از ایشان در چیزی جز این نیست که کار ایشان با خداست پس خبر میدهد ایشان را بآنچه بودند که میکردند کسیکه آورد

بالحسنة فله عشر امثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لا

نیکی را پس مر او راست ده برابران و کسیکه آورد بدی را پس جزا داده نمیشود مگر همچندانش و ایشان

يظلمون ه قل انني هداني ربي الى صراط مستقيم ه دينا قيما ملة ابراهيم

ظلم کرده نمیشوند بگو بدرستی که من راه نمود مرا پروردگارم براه راست دینی درست کیش ابراهیم

حنيفا وما كان من المشركين ه قل ان صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله

حق گرای و نبود از شرک آورندگان بگو بدرستی نماز و عبادتم و زندگیم و مردنم مر خدا راست

رب العالمين ه لا شريك له وبذلك امرت وانا اول المسلمين ه قل اغير

که پروردگار عالمیانست نیست انبازی مر او را و باین مامور شدم و من اول مسلمانانم بگو آیا غیر

الله ابغي ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب كل نفس الا عليها ولا تزر وازرة

خدا بجویم پروردگار و اوست پروردگار همه چیز و کسب نمیکند هر نفسی مگر بر او و بر نمیدارد بردارنده

وزر اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون ه وهو

بار گناه دیگری را پس بسوی پروردگارتان بازگشت شماست پس خبر میدهد شما را بآنچه بودید که در آن اختلاف میکردید و او

الذي جعلكم خلائف الارض ورفع بعضكم فوق بعض درجات

آنکه گردانید شما را خلیفه ها در زمین و برتری داد بعضی را بالای بعضی درمراتب

ليبلوكم في ما اتاكم ان ربك سريع العقاب وانه لغفور رحيم ه

تا بیازماید شما را در آنچه داد شما را بدرستیکه پروردگار تو زود عقوبت است و بدرستیکه او آمرزنده مهربانست

سورة الاعراف مكية وهي مائتان وست آيات

بسم الله الرحمن الرحيم ه

بنام خدای بخشاینده مهربان

المص ه كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج منه لتنذر به و

کتابیست فرو فرستاده شده بتو پس نباید باشد در سینه تو تنگی از آن تا بترسانی بآن و

ذكرى للمؤمنين ه اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا من دونه اولياء

پند دادنیست مومنان را پیروی کنید آنچه فرو فرستاده شد بشما از پروردگارتان و پیروی نکنید از غیر آن دوستان را

قليلا ما تذكرون ه وكم من قرية اهلكناها فجاءها باسنا بياتا او هم

اندکی پند میگیرید و بسیاری از قریه که هلاک گردانیدیم آنرا پس آمد آنرا عذاب ما شب هنگام یا بودند

قائلون ه فما كان دعواهم اذ جاءهم باسنا الا ان قالوا انا كنا ظالمين ه

خفتگان بنیمروز پس نبود خواستشان وقتی که آمد ایشان را عذاب ما مگر گفتند بدرستیکه ما بودیم ظالمان

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ

پس هر اینه خواهیم پرسید از کسانیکه فرستاده شد بایشان و هر اینه خواهیم پرسید از مرسلان پس هر اینه خواهیم خواند برایشان بعلم

وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

و نیستیم ما غایبان و وزن کردن در آن روز حقست پس آنکه گران آمد سنجیدهایش پس ایشان اند آنکه

الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا

رستگاران و آنکه سبک آمد سنجیدهایش پس ایشان اند کسانیکه زیان کردند در نفسهاشان بسبب بودنشان

بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا

که باآیتهای ما ستم میکردند و بتحقیق که صاحب تصرف گردانیدیم شما را در زمین و گردانیدیم برای شما در آن مایه تعیش اندکی

مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

شکر میکنید و بتحقیق آفریدیم شما را پس شکل دادیم شما را پس گفتیم برای مر ملائکه را که سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ

مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس نبود از سجده کنندگان گفت چه چیز منع نمود ترا که سجده نکنی آنگاه

أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاهْبِطْ

همینکه فرمودم ترا گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت پس فرو شو

مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝ قَالَ أَنْظِرْنِي

از آن پس نباشد مر ترا اینکه تکبر کنی در آن پس بیرون رو بدرستیکه تو از ذلیلانی گفت مهلت ده

إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ

مرا تا روزیکه برانگیخته میشوند گفت بدرستیکه تو از مهلت شدهائی گفت بسبب اضلال کردن تو مرا هر اینه می نشینم البته

صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ

برای ایشان راه ترا که راستست پس هر اینه می آیم از میان دستهاشان و از پشت سرشان و از راستهاشان

وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا

و از چپهاشان و نخواهی یافت اکثر ایشان را شکر کنندگان گفت بیرون رو از آن نکوهیده بخواری رانده شده

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ

هر اینه آنکه پیرو شد ترا از ایشان هر اینه پر میکنم جهنم از شما همه و ای آدم ساکن شو تو و

زَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ

جفتت در بهشت و بخورید از هر جا که خواسته باشید و نزدیک مشوید این درخت را پس خواهید شد از

الظَّالِمِينَ ۝ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ

ظالمان پس وسوسه کرد مر ایشان را شیطان تا ظاهر گرداند مر ایشان را آنچه پوشیده بود از ایشان از

سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ

عورتهاشان و گفت نهی نکرد شما را پروردگارتان از این درخت مگر اینکه بشوید دو ملک یا

تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ

بشوید از جاودانیان و سوگند خورد از برای ایشان که من مر شما را هر اینه از ناصحانم پس فرود آورد ایشان را بفریب

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ

پس چشیدند از آن درخت ظاهر گشت بر ایشان عورتهاشان و شروع نمودند بچسبانیدند بر آن دو از برگ

الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ

بهشت و ندا کرد ایشان را پروردگارشان که آیا نهی نکردم شما را از این درخت و نگفتم مر شما را که

الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا

شیطان مر شما را دشمنیست آشکار گفتند پروردگارا ظلم کردیم نفسهای ما را و اگر نه آمرزی ما را و بخشی ما را

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

هر آینه باشیم از زیانکاران گفت فرو شوید بعضی شما مر بعضی را دشمن و مر شما راست در زمین

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۝

جای قرار و مایهٔ تعیش تا وقتی گفت در آن زندگانی میکنید و در آن می میرید و از آنجا بیرون آورده شوید

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ

ای پسران آدم بتحقیق فرو فرستادیم بر شما پوششی که بپوشد عورتهای شما را و زینت و لباس پرهیزگاری

ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

آن بهتر است این از آیتهای خداست باشد که ایشان پند گیرند ای پسران آدم باید که فریب ندهد شما را شیطان

كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ

همچنانکه بیرون کرد والدین شما را از بهشت میکند از ایشان رختشان را تا بنماید ایشان را عورتهاشان را بدرستی

يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا

که او می بیند شما را او و فرزندانش از جائیکه نمی بینید ایشان را بدرستی که ما گردانیدیم شیطان را دوستان برای کسانیکه ایمان

يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ

نمی آرند و چون کنند کار بدی را گویند یافتیم بر آن پدران خود را و خدا امر کرد ما را بآن بگو

إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ

بدرستی که خدا امر نمیکند ببدی آیا میگوئید بر خدا آنچه را نمیدانید بگو امر کرد پروردگار من

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ

بعدل و راست کنید روی خود را نزد هر مسجدی و بخوانید او را خالص دارندگان برای او دین را همچنانکه خلق کرد

تَعُودُونَ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

آفرید شما را عود خواهید کرد گروهی را هدایت کرد و گروهی را چنان کرد که ثابت گردد بر ایشان گمراهی را بدرستی که ایشان گرفتند شیاطین را

أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ

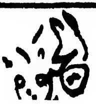
دوستان از غیر خدا و پنداشتند که ایشان هدایت یافتگانند ای پسر آدم بردارید زینت تان را

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ قُلْ مَنْ حَرَّمَ

نزد هر مسجدی و بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید بدرستی که او دوست ندارد اسراف کنندگان را بگو که حرام

زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي

گردانید زینت خدا را که برآورده است برای بندگانش و پاکیزها را از روزی بگو آن برای کسانی باشد که ایمان آوردند

[illegible]

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۝

در زندگی دنیا خالص روز قیامت همچنین تفصیل میدهیم اینهارا برای جمعی که میدانند

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ

بگو جز این نیست که حرام کرده است پروردگار من زشتیها را آنچه ظاهر باشد ازانها و آنچه باطن باشد و بد را و ظلم ناحق را و اینکه

تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَ

شرک آورید بخدا مادام که فرو نفرستاده باشد بان حجتی و اینکه بگوئید بر خدا آنچه را نمیدانید و

لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ

برای هر امتی وقتیست پس چون بیاید اجل شان باز پس نمانند ساعتی و نمیتوانند پیشی گرفت

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَمَنِ اتَّقٰى وَ

ای پسران ادم چون بیایند شمارا پیغمبران از شما خواهند خواند بر شما ایتهای مرا پس انکه پرهیزکاری

اَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا

کرد و صالح شد پس نباشد خوفی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک شوند و انانکه تکذیب کردند ایتهای مارا و سرکشی کردند

عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

ازان انها اهل اتش ایشان دران جاودانیان پس کیست ظالمتر ازانکه بست بر خدا

كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ

دروغ یا تکذیب کرد ایتهای اورا انها میرسد بایشان نصیبشان از کتاب تا وقتیکه بیاید ایشانرا

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا

رسولان ما که متوفی میکردانند ایشانرا گویند کجاست انچه بودید که میخوانید از غیر خدا گویند گم شدند از ما

وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ۝ قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

و گواهی دهند بر خودهاشان که ایشان بودند کافران گوید داخل شوید در امتانیکه بتحقیق درگذشتند

مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰٓى اِذَا

از پیش شما از جن و انس در اتش هرگاه داخل شود امتی لعنت میکند اختش را تا وقتیکه

ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا

لاحق شوند بیکدیگر دران همه گویند اخرشان از برای اولشان پروردگارا اینها گمراه کردند مارا پس بده ایشانرا عذابی

ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ

مضاعف از اتش گوید از برای هریک مضاعفست ولیکن نمیدانند و گفتند اولشان مر اخرشانرا

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ

که پس نیست شمارا بر ما هیچ فضلی پس بچشیدان عذاب را بسبب انچه بودید که کسب میکردید بدرستیکه انانکه

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ

تکذیب کردند ایتهای مارا و سرکشی کردند ازان گشاده نمیشود برای ایشان درهای اسمان و داخل نمیشوند در

الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ۝ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ

بهشت تا وقتیکه در اید شتر در سوراخ سوزن و همچنین جزا میدهیم گناهکارانرا مرایشانراست از جهنم

مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي الظالمين ۝ والذين آمنوا وعملوا الصالحات

بستر و از بالا ایشان پوششها و همچنین جزا میدهیم ظالمانرا و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب

لا نكلف نفسا إلا وسعها أولئك أصحاب الجنة هم فيها خالدون ۝ و

تکلیف نمی کنیم نفسی را مگر طاقتش ایشان اهل بهشتند ایشان دران جاودانیاند و

نزعنا ما في صدورهم من غل تجري من تحتهم الأنهار وقالوا الحمد لله الذي

بیرون کشیدیم آنچه بود در سینهاشان از کینه میرود زیر ایشان نهرها و گفتند ستایش مرخدای راکه

هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا

هدایت کرد ما را باین و نبودیم ما که راه یابیم اگر نه آن بودی که راه نمود ما را خدا بتحقیق آمدند رسولان پروردگار ما

بالحق ونودوا أن تلكم الجنة أورثتموها بما كنتم تعملون ۝ ونادى

بحق و ندا کرده شدند که اینست آن بهشت که میراث داده شدید آنرا بسبب آنچه بودید که میکردید و ندا کردند

أصحاب الجنة أصحاب النار أن قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم

اهل بهشت اهل دوزخ را که بتحقیق یافتیم آنچه وعده داده بود ما را پروردگار ما حق پس آیا یافتید

ما وعد ربكم حقا قالوا نعم فأذن مؤذن بينهم أن لعنة الله على الظالمين ۝

آنچه را وعده کرده بود پروردگار شما حق گفتند آری پس ندا کند ندا کننده میان ایشان که لعنت خدا بر ظالمان

الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة كافرون ۝ و

آنانکه بازمیدارند از راه خدا و میخواهند آنرا کج و ایشان بآخرت کافرانند و

بينهما حجاب وعلى الأعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم ونادوا أصحاب

و میان آن دو تا حجابیست و بر اعراف مردانند که میشناسند همه را بسیماشان و ندا کردند اهل

الجنة أن سلام عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون ۝ وإذا صرفت أبصارهم

بهشت را که سلام بر شما داخل نشده بودند آنرا و ایشان طمع میداشتند و چون گردانیده شود چشمهاشان

تلقاء أصحاب النار قالوا ربنا لا تجعلنا مع القوم الظالمين ۝ ونادى

بجانب اهل دوزخ گویند پروردگار ما مگردان ما را با گروه ظالمان و ندا کردند

أصحاب الأعراف رجالا يعرفونهم بسيماهم قالوا ما أغنى عنكم جمعكم

اهل اعراف مردانرا که میشناختند ایشانرا بسیماشان گفتند کفایت نکرد از شما جمع شما

وما كنتم تستكبرون ۝ أهؤلاء الذين أقسمتم لا ينالهم الله برحمة ادخلوا

و بودنشان که سرکشی میکردید آیا اینها آنانند که سوگند میخوردید که داخل نمیسازد بایشان خدا رحمتی داخل شوید

الجنة لا خوف عليكم ولا أنتم تحزنون ۝ ونادى أصحاب النار أصحاب

در بهشت نه خوفیست بر شما و نه شما اندوهناک میشوید و ندا کردند اهل دوزخ اهل

الجنة أن أفيضوا علينا من الماء أو مما رزقكم الله قالوا إن الله حرمهما

بهشت را که بریزید بر ما از آب و از آنچه روزی داد شما را خدا گفتند بدرستیکه خدا حرام گردانیده است هر دو را

على الكافرين ۝ الذين اتخذوا دينهم لهوا ولعبا وغرتهم الحياة الدنيا

بر کافران آنانکه گرفتند دین خود را بازی و هزل و فریفت ایشانرا زندگی دنیا

قال الملأ

فَالْيَوْمَ نَنْسٰهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَ

پس امروز فراموش میکنیم ایشانرا همچنانکه فراموش کردند ملاقات روزشانرا این و بودند بآیتهای ما که انکار مینمودند و

لَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ

بتحقیق دادیم ایشانرا کتابی تفصیل دادیم از راه علم هدایت و رحمت مر گروهی را که میگروند آیا

يَنْظُرُونَ اِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ

انتظار میکشند مگر تاویلش را روزیکه بیاید تاویلش خواهند گفت آنانکه فراموش کردند از پیش بتحقیق آمدند

رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي

رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مارا از هیچ از شفیعان پس شفاعت کنند مارا یا برگردانیده شویم پس بکنیم غیر آنچه بودیم که

كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ

میکردیم بتحقیق زیان کردند در نفسهاشان و گم شد از ایشان آنچه بودند که دروغ میبستند بدرستیکه پروردگار شما خدا

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ

آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس مستولی شد بر عرش

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ

میپوشاند پرده شب روز را که میجوید از شتاب کنان و آفتاب را و ماه و نجوم را مسخر شدها بامرش

اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

آگاه باشید که اوراست خلق و امر بزرگست خدا پروردگار عالمیان بخوانید پروردگار تانرا از راه تضرع و پنهانی

اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا

بدرستیکه او دوست نمیدارد از حد گذرندگانرا و فساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید او را از ترس

وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا

و امید بدرستیکه رحمت خدا نزدیکست به نیکوکاران و اوست آنکه میفرستد بادها را بشارت

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ

دهندگان میانه دو دست رحمتش تا چون برداشت ابر گرانبار را برانیم ابر را برای بلدی مرده پس فرو فرستادیم

الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

بان آبرا پس بیرون آریم بآن از همه ثمرها همچنین بیرون می آریم مردها را باشد که شما پند گیرید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا

و بلد پاکیزه بیرون می آید نباتش باذن پروردگارش و آنچه پلید باشد نمی آید بیرون مگر اندکی بتعب

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ

همچنین میگردانیم آیتها را برای گروهی که شکر میکنند بتحقیق فرستادیم ما نوح را بسوی قومش

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

پس گفت ایقوم بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ اِنَّا لَنَرٰيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ

روز بزرگ گفتند جمعی از قومش بدرستیکه ما میبینیم ترا در گمراهی آشکار گفت ای قوم نیست

مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بستر و از بالاشان پوششها و همچنین جزا میدهیم ظالمانرا و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب

لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَ

تکلیف نمیکنیم نفسی را مگر طاقتش آنها اهل بهشتند ایشان دران جاودانیاند و

نَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

بیرون کشیدیم آنچه بود در سینهاشان از کینه میرود از زیرشان نهرها و گفتند ستایش مر خدایرا که

هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

هدایت کرد ما را باین و نبودیم ما که هدایت یابیم اگر نه آن بود که هدایت کرده بود ما را خدا بتحقیق آمدند رسولان پروردگار ما

بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَنَادَىٰ

بحق و ندا کرده شدند که اینست آن بهشتی که میراث داده شدید از سبب آنچه بودید که میکردید و ندا کردند

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ

اهل بهشت اهل دوزخ را که بتحقیق یافتیم آنچه را وعده کرده بود ما را پروردگار ما حق پس آیا یافتید

مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝

آنچه را وعده کرده بود پروردگار شما حق گفتند آری پس ندا کند ندا کننده میانشان که لعنت خدا بر ظالمان

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ۝ وَ

آنانکه باز میدارند از راه خدا و میخواهند آنرا کج و ایشانند باخرت کافران و

بَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ

و میان آن دو تا حجابیست و بر اعراف مردانیند که بشناسند همه را بسیماشان و ندا کردند اهل

الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۝ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ

بهشت را که سلام بر شما داخل نشده بودند آنرا و ایشان طمع میداشتند و چون گردانیده شود چشمهاشان

تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَىٰ

بجانب اهل نار گفتند پروردگار ما مگردان ما را با گروه ظالمان و ندا کردند

أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

اهل اعراف و مردانیرا که میشناختند بسیماشان گفتند نکرد کفایت از شما جمعتان

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ۝ أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا

و بودنتان که سرکشی میکردند آیا ایشانند کسانیکه سوگند میخوردید که داخل نمیسازد با ایشان خدا رحمتی داخل شوید

الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ

در بهشت نه خوفیست بر شما و نه شما اندوهناک میشوید و ندا کردند اصحاب نار اهل

الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا

بهشت را که بریزید بر ما از آب و از آنچه روزی داد شما را خدا گفتند بدرستیکه خدا حرام گردانیده دو را

عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

بر کافران آنانکه گرفتند دینشانرا بازی و هزل و فریفت ایشانرا زندگی دنیا

فاليوم

فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَ

پس امروز فراموش میکنیم ایشانرا همچنانکه فراموش کردند ملاقات روز ایشانرا این و بودند بآیتهای ما که انکار میورزیدند و

لَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ

تحقیق دادیم ایشانرا کتابیکه تفصیل دادیم از روی علم هدایت و رحمت مر گروهی را که ایمان میآورند آیا

يَنْظُرُونَ اِلَّا تَاْوِيلَهُ يَوْمَ يَاْتِي تَاْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ

انتظار میکشند مگر مآل او را روزیکه بیاید مآل او میگویند آنانکه فراموش کردند از پیش تحقیق آمدند

رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي

رسولان پروردگار ما بحق پس آیا باشد مر ما را هیچ از شفیعان پس شفاعت کنند ما را یا برگردانیده شویم پس عمل کنیم غیر آنچه بودیم که

كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ

میکردیم تحقیق زیان کردند در نفسهای شان و گم شد از ایشان آنچه بودند که دروغ میبستند بدرستیکه پروردگار شما خدا

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۝

آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز پس استیلا شد بر عرش

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِاَمْرِهِ

میپوشاند پرده شب روز را که میجوید او را شتابان و آفتاب را و ماه را و نجوم را مسخر شده بامرش

اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً

آگاه باشید که او راست خلق و امر بزرگست خدا پروردگار عالمیان بخوانید پروردگار تانرا از زاری و پنهانی

اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا

بدرستیکه او دوست نمیدارد از حد گذرندگان را و فساد مکنید در زمین بعد از اصلاحش و بخوانید او را از بیم

وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا

و امید بدرستیکه رحمت خدا نزدیکست به نیکوکاران و اوست آنکه میفرستد بادها را بشارت

بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى اِذَا اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ

دهنده کان میانه دو دست رحمتش تا چون بردارد ابر گران بار را برانیم ابر را برای بلدی مرده پس فرو فرستیم

الْمَاءَ فَاَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

بان آب را پس بیرون آریم بان از همه ثمرها همچنین بیرون آریم مردها را باشد که شما پند گیرید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا

و بلد پاکیزه بیرون می آید نباتش باذن پروردگارش و آنچه پلید باشد نمی آید بیرون مگر اندکی

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۝ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهِ

همچنین میگردانیم آیتها را برای گروهی که شکر میکنند تحقیق فرستادیم ما نوح را بسوی قومش

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

پس گفت ای قوم بپرستید خدا را نیست شما را هیچ خدائی جز او بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ اِنَّا لَنَرٰيكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ

روز بزرگ گفتند جمعی از قومش بدرستیکه ما میبینیم ترا در گمراهی آشکار گفت ای قوم نیست

بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي

با من گمراهی ولیکن من رسولم از پروردگار عالمیان میرسانم شما را رسالتهای پروردگارم

وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ

و نصیحت میکنم و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان

عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ

بر مردی از شما تا بترساند شما را و تا بپرهیزید و باشد که شما رحمت کرده شوید پس تکذیب کردندش پس نجات

وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

دادیم او را و آنان را که بودند با او در کشتی و غرق گردانیدیم آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستیکه ایشان بودند گروه

عَمِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ

کوران و بعاد برادرشان را هود گفت ای قوم بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی

غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي

بجز او آیا پس نمی‌پرهیزید گفتند این گروه که کافر بودند از قومش بدرستیکه ما هر آینه می‌بینیم ترا در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ

بیخردی و بدرستیکه ما گمان میبریم ترا از دروغگویان گفت ای قوم نیست با من کم خردی و

لَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

ولیکن من رسولم از پروردگار عالمیان میرسانم رسالتهای پروردگارم و منم مر شما را ناصح امین

أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ

آیا عجب داشتید که آمد شما را ذکری از پروردگارتان بر مردی از شما تا بترساند شما را و یاد کنید هنگامیکه گردانید شما

خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ

خلیفه‌ها از بعد قوم نوح و افزود شما را در خلق زیادتی پس یاد کنید نعمتهای خدا

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

باشد که شما رستگار شوید گفتند آیا آمدی ما را که بپرستیم خدا را تنها و واگذاریم آنچه را بودند که میپرستیدند پدران ما

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ

پس بیاور ما را آنچه وعده میدهی اگر هستی از راستگویان گفت بتحقیق واقع شد بر شما از پروردگارتان عذابی

وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا

و خشمی آیا مجادله میکنید با من در نامهائیکه نام نهادید آنها را شما و پدران شما نفرستاده خدا بآن

مِن سُلْطَانٍ ۚ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ۝ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

هیچ حجتی پس منتظر باشید بدرستیکه من با شما از منتظرانم پس نجات دادیم او را و آنان که با او بودند برحمتی

مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ

از ما و بریدیم دنباله آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را و نبودند مؤمنان و به ثمود برادرشان

صَالِحًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ

صالح گفت ای قوم بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او بتحقیق آمد شما را حجتی از پروردگارتان

هذه ناقة الله لكم آية فذروها تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء

این ناقه خداست مر شما را آیتی پس واگذارید او را که بخورد در زمین خدا و مس مکنید او را به بدی

فيأخذكم عذاب أليم ۝ واذكروا إذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبوأكم في

پس بگیرد شما را عذابی دردناک و یاد کنید هنگامیکه گردانید شما را خلیفه‌ها از بعد عاد و جای داد شما را در

الأرض تتخذون من سهولها قصورا وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا آلاء الله

زمین فرا میگیرید از جاهای پست قصرها و میتراشید از کوهها خانه‌ها پس یاد کنید نعمتهای خدا را

ولا تعثوا في الأرض مفسدين ۝ قال الملأ الذين استكبروا من قومه

و مشتابید در زمین فساد کنندگان گفتند جمعی که سرکشی کردند از قوم او

للذين استضعفوا لمن آمن منهم أتعلمون أن صالحا مرسل من ربه قالوا

مر آنان را که ضعیف شمرده شده بودند مر آنها که ایمان آوردند از ایشان آیا میدانید که صالح فرستاده شده است از پروردگارش گفتند

إنا بما أرسل به مؤمنون ۝ قال الذين استكبروا إنا بالذي آمنتم به كافرون

بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده بآن ایمان آورندگانیم گفتند آنانکه سرکشی کردند بدرستیکه ما بآنچه ایمان آوردید بآن کافریم

فعقروا الناقة وعتوا عن أمر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا إن

پس پی کردند ناقه را و سرکشی کردند از فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور ما را آنچه وعده میدهی اگر

كنت من المرسلين ۝ فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين ۝ فتولى

هستی از رسولان پس گرفت ایشان را زلزله پس گردیدند در خانه‌هاشان افتادگان پس روی گردانید

عنهم وقال يا قوم لقد أبلغتكم رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون

از ایشان و گفت ای قوم رسانیدم شما را رسالتهای پروردگارم و نصیحت کردم مر شما را و لیکن دوست نمیدارید

الناصحين ۝ ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من

ناصحان را و لوط هنگامیکه گفت مر قومش را آیا می‌آیید بکار زشت پیشی نگرفت شما را بآن هیچ

أحد من العالمين ۝ أئنكم لتأتون الرجال شهوة من دون النساء بل

احدی از عالمیان بدرستیکه شما هر آینه می‌آیید مردان را از روی شهوت بجز زنان بلکه

أنتم قوم مسرفون ۝ وما كان جواب قومه إلا أن قالوا أخرجوهم من قريتكم

شمائید گروه اسراف کنندگان و نبود جواب قومش جز آنکه گفتند بیرون کنید ایشان را از قریتان

إنهم أناس يتطهرون ۝ فأنجيناه وأهله إلا امرأته كانت من الغابرين ۝

بدرستیکه ایشان مردمانند که پاک میخواهند باشند پس نجات دادیم او را و اهلش را مگر زنش را که او بود از بازماندگان

وأمطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان عاقبة المجرمين ۝ وإلى مدين أخاهم

و باران بارانیدیم بر ایشان بارانی پس ببین چگونه بود عاقبت گناهکاران و به مدین برادرشان

شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره قد جاءتكم بينة من

شعیب گفت ای قوم پرستید خدا را نباشد مر شما را هیچ الهی جز او بتحقیق آمد شما را بینه از

ربكم فأوفوا الكيل والميزان ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تفسدوا في

پروردگارتان پس تمام دهید پیمانه و ترازو را و کم مکنید از مردمان چیزهاشان را و فساد مکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا

زمین بعد اصلاحش ان بهتر است برای شما اگر هستید مومنان و منشینید

بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ ۝ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا

بهر راهیکه بیم دهید و باز دارید از راه خدا کسی را که ایمان اورد با و میخواهید از راه کج

وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَ

و یاد کنید هنگامیکه بودید اندک پس بسیار گردانید شما را پس ببینید که چگونه باشد عاقبت مفسدان و

إِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا

اگر باشد طایفه از شما که ایمان اورده باشند بانچه فرستاده شدم بان و طایفه که ایمان نیاورده باشند پس صبر کنید

حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْ

تا حکم کند خدا میان ما و اوست بهترین حکم کنندگان گفتند ان جمعی که سرکشی کردند از قومش

لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ

هراینه بیرون میکنیم ای شعیب و انانکه ایمان اورده اند با تو از قریه ما یا البته بازگردید در کیش ما گفت

أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ۝ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا

ایا اگرچه باشیم ما ناخوش دارندگان بتحقیق بسته باشیم بر خدا دروغ اگر بازگردیم در کیش شما بعد از انکه نجات

اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ

داد خدا ما را از ان و نباشد ما را که عود کنیم در ان مگر انکه خواهد خدا پروردگار ما احاطه کرده است

شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

پروردگار ما همه چیز را از راه علم بر خدا توکل کردیم پروردگار ما حکم کن میان ما و میانه قوم ما بحق و توئی بهترین حکم کنندگان

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۝

و گفتند جمعی که کافر بودند از قومش اگر پیروی کردید شعیب را بدرستیکه شما در این هنگام زیان

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن

کارانید پس گرفت ایشان را اواز مهیب پس گشتند در خانه شان افتادگان بیجان انانکه تکذیب کردند شعیب را گویا

لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝ فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ

نبودند در انها انانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران پس روی گردانید از ایشان و گفت

يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ

ای قوم بتحقیق رسانیدم شما را رسالتهای پروردگارم را و نصیحت کردم مر شما را پس چگونه اندوه خورم بر گروه

كَافِرِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ

کافران و نفرستادیم در قریه هیچ نبی را مگر انکه گرفتیم اهلش را بسختی و رنجوری

لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۝ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَّقَالُوا قَدْ مَسَّ

باشد که ایشان تضرع کنند پس تبدیل کردیم جای بدی را نیکوی تا بسیار شدند و گفتند تحقیق مس کرد

آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ

پدران ما را رنجوری و راحت پس گرفتیم ایشان را ناگاه و ایشان نمیدانستند و اگر انکه اهل

القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض ولكن كذبوا

قریه ها ایمان آورده بودند و پرهیزکار شده بودند هرآینه گشاده میبودیم برایشان برکتها از آسمان و زمین ولیکن تکذیب

فاخذناهم بما كانوا يكسبون ۝ افامن اهل القرى ان ياتيهم باسنا بياتا وهم

کردند پس گرفتیمشان بسبب آنچه بودند که کسب میکردند آیا پس ایمن شدند اهل قریها که آید ایشانرا عذاب ما شب هنگام

نائمون ۝ اوامن اهل القرى ان ياتيهم باسنا ضحى وهم يلعبون ۝ افامنوا مكر

ایشان بودند بخواب رفتگان آیا و ایمن شدند اهل آن قریها که آید ایشانرا عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی میکردند آیا پس ایمن شدند

الله فلا يامن مكر الله الا القوم الخاسرون ۝ اولم يهد للذين يرثون الارض

از مکر خدا پس ایمن نشود از مکر خدا مگر گروه زیانکاران آیا هدایت نکرد مردانرا که بمیراث بردند زمین را

من بعد اهلها ان لو نشاء اصبناهم بذنوبهم ونطبع على قلوبهم فهم لا يسمعون

از بعد اهلش اینکه اگر بخواستیم میگرفتیم ایشانرا بگناهانشان و مهر میزدیم بر دلهاشان پس ایشان نمی‌شنیدند

تلك القرى نقص عليك من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات فما

آن قریها میخوانیم بر تو از قصه هاشان و بتحقیق آمده اند ایشانرا رسولان با بینها پس بودند

كانوا ليؤمنوا بما كذبوا من قبل كذلك يطبع الله على قلوب الكافرين ۝ وما

که ایمان آرند بآنچه تکذیب کردند از پیش همچنین مهر مینهد خدا بر دلهای کافران و

وجدنا لاكثرهم من عهد وان وجدنا اكثرهم لفاسقين ۝ ثم بعثنا من بعدهم

نیافتیم برای اکثرشان از هیچ عهدی و اگرچه یافتیم اکثرشانرا هرآینه فاسقان پس برانگیختیم از بعد ایشان

موسى باياتنا الى فرعون وملائه فظلموا بها فانظر كيف كان عاقبة المفسدين

موسی را بآیتهای ما بسوی فرعون و جماعتش پس ورزیدند بآنها پس ببین چگونه باشد عاقبت مفسدان

وقال موسى يا فرعون اني رسول من رب العالمين ۝ حقيق على ان لا اقول

و گفت موسی ای فرعون بدرستیکه من رسولم از پروردگار عالمیان و سزاوار بدانکه نگویم

على الله الا الحق قد جئتكم ببينة من ربكم فارسل معي بني اسرائيل ۝ قال

بر خدا مگر حق بتحقیق آمده ام شمارا به بینه از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را گفت

ان كنت جئت باية فات بها ان كنت من الصادقين ۝ فالقى عصاه فاذا هي ثعبان

اگر بوده ای آمده بآیتی پس بیار آنرا اگر هستی از راستگویان پس انداخت عصایش را پس همان دم اژدها

مبين ۝ ونزع يده فاذا هي بيضاء للناظرين ۝ قال الملا من قوم فرعون ان

بود آشکارا و بیرون کرد دستش را پس همان دم نورانی بود برای نظاره کیان گفتند گروهی از قوم فرعون بدرستیکه

هذا لساحر عليم ۝ يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا تامرون ۝ قالوا ارجه

این هرآینه ساحریست دانا میخواهد که بیرون کند شمارا از زمینتان پس چه میفرمائید گفتند باز دار اورا

واخاه وارسل في المدائن حاشرين ۝ ياتوك بكل ساحر عليم ۝ وجاء السحرة

و برادرش را و بفرست در شهرها جمع کنندگانرا که بیارند ترا هر ساحری دانا و آمدند ساحران

فرعون قالوا ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين ۝ قال نعم وانكم لمن المقربين

فرعون را گفتند بدرستیکه باشد برای ما مزدی اگر باشیم ما غالبان گفت آری و بدرستیکه شما باشید از مقربان

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا
گفتند ای موسی یا نخست که می اندازی و یا آنکه ما باشیم اندازندگان گفت بیندازید پس چون انداختند
سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
جادو کردند چشمهای مردم را و ترسانیدند ایشانرا و آوردند سحری بزرگ و وحی فرستادیم به موسی
أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
که بینداز عصای خود را پس ناگاه آن فرو میبرد آنچه میساختند دروغ پس ثابت شد حق و باطل شد آنچه را بودند که
يَعْمَلُونَ ۝ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۝ وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۝
میکردند پس مغلوب شدند آنجا و برگشتند خوار شدگان و افکنده شدند ساحران سجده کنان
قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ
گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان پروردگار موسی و هرون گفت فرعون آیا ایمان آوردید به او
قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا
پیش از آنکه رخصت دهم شما را بدرستیکه این مکری بود که بحیله اندیشیدید در شهر تا بیرون کنید از آن اهلش را
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
پس زود بدانید هر آینه قطع خواهم کرد دستهای شما و پایهای شما را از خلاف پس بردار خواهم کرد شما را همه
قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا
گفتند بدرستیکه ما بسوی پروردگار خود بازگشت کنندگانیم و بد نمیدانی از ما مگر اینکه ایمان آوردیم بآیتهای پروردگار ما چون آمد ما را
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ
پروردگارا بریز بر ما صبری و بمیران ما را مسلمانان و گفتند جماعتی از قوم فرعون آیا وا میگذاری
مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ
موسی و قومش را که فساد کنند در زمین و دست کشد ترا و خدایان ترا گفت زود بکشیم پسران ایشانرا
وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۝ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
و زنده میگذاریم زنان ایشانرا و بدرستیکه ما فوق ایشانیم غالبان گفت موسی مر قومش را یاری جوئید از خدا
وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝
و صبر کنید بدرستیکه زمین مر خدا راست میراث میدهد آنرا کسی را که میخواهد از بندگانش و انجام کار پرهیزکارانراست
قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
گفتند رنجانیده شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و از بعد از آنکه آمدی ما را گفت شاید که پروردگار شما که هلاک کند
عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
دشمن شما را و جانشین گرداند شما را در زمین پس خواهد دید که چگونه میکنید و بتحقیق گرفتیم آل فرعون را
بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا
بقحط سالها و کمی از میوه ها باشد که ایشان پند گیرند پس چون آمد ایشانرا خوبی گویند
لَنَا هَٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
برای ما باشد این و اگر برسد ایشانرا بدی شوم میگیرند بموسی و کسیکه با او است آگاه باشید که شوم ایشان نزد خدا

وَلَٰكِنَّ

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ
بِمُؤْمِنِيْنَ ۝ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ
اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ
قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ
بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ۝ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ
الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ
اِسْرَآءِيْلَ بِمَا صَبَرُوْا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا
ربع يَعْرِشُوْنَ ۝ وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ عَلٰٓى
اَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ
اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ
الْعَذَابِ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
عَظِيْمٌ ۝ وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ
اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا

تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ

إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ

تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ

سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى

النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ وَكَتَبْنَا

لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ

قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ۝ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا

سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۝ وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۝ ذَٰلِكَ

بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ

بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ

سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ۝ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ

إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي

وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و نزدیک بود بکشند مرا پس شاد مگردان بمن دشمنان را و مگردان مرا با گروه ظالمان

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

گفت ای پروردگار بیامرز مرا و برادرم را و داخل گردان ما را در رحمتت و تو رحمت کننده تر رحمت کنندگانی

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

بدرستیکه آنانکه گرفتند گوساله را زود میرسد ایشانرا خشمی از پروردگار ایشان و خواری در زندگانی دنیا

ع وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ

و همچنین جزا میدهیم افترا بندگانرا و آنانکه کردند بدیها را پس توبه کردند از بعد آنها و

آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ

گرویدند بدرستیکه پروردگارت از بعد آنها آمرزنده مهربانست و چون ساکت شد از موسی غضب

أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝

گرفت لوحها را و در نوشته آنها بود هدایت و رحمت برای آنانکه ایشان از پروردگارشان میترسیدند

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

و برگزید موسی از قومش هفتاد مرد برای میقات ما پس چون گرفت ایشانرا صاعقه گفت

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ

پروردگارا اگر میخواستی هلاک میکردی ایشانرا پیش از این و مرا هم آیا هلاک میکنی ما را بآنچه کردند کم خردان از ما نیست

هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ

آن مگر بلای تو گمراه میکنی بآن هر که میخواهی و هدایت میکنی هر که را میخواهی توئی صاحب اختیار ما پس بیامرز

لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي

ما را و رحمت کن ما را و توئی بهترین آمرزندگان و بنویس برای ما در این دنیا خوبی و در

الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ

آخرت بدرستیکه ما بازگشت کردیم بتو گفت عذابم میرسانم آنرا بآنکه میخواهم و رحمت من گنجایش دارد

كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا

همه چیزی را پس زود مینویسیم آنرا برای آنانکه پرهیزکاری میکنند و میدهند زکوة را و آنانکه ایشان بآیتهای ما

يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا

میگروند آنانکه پیروی میکنند آن رسولی را که نبی امیست آنکه مییابند او را مکتوب

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ

نزد ایشان در توریت و انجیل امر میکند ایشانرا بمعروف و نهی میکند از منکر و

يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ

حلال میکند مر ایشانرا پاکیزها را و حرام میکند بر ایشان پلیدها را و فرو میگذارد از ایشان بار گرانرا و غلهائی که

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي

بود بر ایشان پس آنکه ایمان آوردند باو و تعظیم کردند او را و یاری کردند او را و پیروی کردند نوری را که

أنزل معه أولئك هم المفلحون ۝ قل يا أيها الناس إني رسول الله إليكم
ع جميعا الذي له ملك السماوات والأرض لا إله إلا هو يحيي ويميت فآمنوا
بالله ورسوله النبي الأمي الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم
تهتدون ۝ ومن قوم موسى أمة يهدون بالحق وبه يعدلون ۝ و
قطعناهم اثنتي عشرة أسباطا أمما وأوحينا إلى موسى إذ استسقاه قومه
أن اضرب بعصاك الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل
أناس مشربهم وظللنا عليهم الغمام وأنزلنا عليهم المن والسلوى كلوا
من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا أنفسهم يظلمون ۝ وإذ قيل
لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا
الباب سجدا نغفر لكم خطيئاتكم سنزيد المحسنين ۝ فبدل الذين ظلموا
منهم قولا غير الذي قيل لهم فأرسلنا عليهم رجزا من السماء بما كانوا يظلمون نصف القرآن ۹
واسألهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر إذ يعدون في السبت إذ تأتيهم
حيتانهم يوم سبتهم شرعا ويوم لا يسبتون لا تأتيهم كذلك نبلوهم بما كانوا
يفسقون ۝ وإذ قالت أمة منهم لم تعظون قوما الله مهلكهم أو معذبهم
عذابا شديدا قالوا معذرة إلى ربكم ولعلهم يتقون ۝ فلما نسوا ما ذكروا
به أنجينا الذين ينهون عن السوء وأخذنا الذين ظلموا بعذاب بئيس بما

كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

بودند که فسق میکردند پس چون سرکشی کردند از انچه نهی کرده شدند از ان گفتیم مر ایشانرا که بشوید بوزینهای راندها

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ

و هنگامیکه اعلام فرمود پروردگارت که برانگیخته میشود بر ایشان تا روز قیامت کسی که ... بد عذاب بدرستیکه

رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا

پروردگار تو هر اینه زود عقابست و بدرستیکه او هر اینه آمرزنده مهربانست و جدا جدا گردانیدیم ایشانرا در زمین امتها

مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

بعضی ایشان باشند صالحان و بعضی ایشان غیر ان و آزمودیم ایشانرا بخوبیها و بدیها تا باشد که ایشان

يَرْجِعُونَ ۝ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا

بازگشت کنند پس ماندند از بعد ایشان ناخلفها که میراث گرفتند کتابرا میگیرند متاع این

الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ

ادنی و میگویند زود یامرزیده میشود ما را و اگر بیاید ایشانرا متاعی مثل ان میگیرند آیا گرفته نشد

عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ

بر ایشان پیمان کتاب که نگویند بر خدا مگر حق و خوانده اند انچه در انست و سرای

الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَ

اخرت بهتر است برای انکه می پرهیزند آیا پس در نمی یابند و انانکه تمسک میجویند بکتاب و

أَقَامُوا الصَّلٰوةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ

بر پای داشتند نماز را بدرستیکه ما ضایع نمیکنیم اجر مصلحان را و هنگامیکه بلند کردیم کوه را بالای ایشان گویا که ان سایبانست

وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

و گمان بردند که ان فرود آینده است بایشان بگیرید انچه دادیم شما را بقوت و یاد کنید انچه در انست باشد که شما پرهیزکار شوید

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ

و هنگامیکه گرفت پروردگار تو از بنی ادم از پشتهاشان فرزندانشان و گواه گرفت ایشانرا بر خودهاشان

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ

که آیا نیستم پروردگار شما گفتند آری گواه شدیم مبادا بگوئید روز قیامت بدرستیکه ما بودیم از این غافلان

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا

یا بگوئید جز این نیست که شرک آوردند پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندان از بعد ایشان آیا پس هلاک میکردانی

فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

بانچه کردند تباه کاران و همچنین تفصیل میدهیم ایتها را و باشد که ایشان بازگشت کنند و بخوان بر ایشان

نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝

خبر کسی که دادیم اورا ایتهای ما را پس بیرون می امد از انها از پی رفت اورا شیطان پس شد از گمراهان

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ

و اگر خواسته بودیم هر اینه برتری میدادیم اورا و لیکن او اقامت کرد زمین و پیروی کرد خواهشش را پس مثلش چون مثل

الكلب ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين

سگ است که اگر حمله کنی بر او زبان بیرون آرد و اگر واگذاری باز زبان بیرون آورد آن مثل قومیست که

كذبوا باياتنا فاقصص القصص لعلهم يتفكرون ٭ ساء مثلا القوم الذين

تکذیب کردند آیات ما را پس بخوان قصه را تا باشد که اندیشه کنند ٭ بد است مثل گروهی که

كذبوا باياتنا وانفسهم كانوا يظلمون ٭ من يهد الله فهو المهتدي ومن

تکذیب کردند آیات ما را و بر خود ستم کنند ٭ کسی را که هدایت کند خدا پس اوست هدایت یافته

يضلل فاولئك هم الخاسرون ٭ ولقد ذرانا لجهنم كثيرا من الجن والانس

کسی را که گمراه کند پس ایشانند زیانکاران ٭ و هر آینه آفریدیم برای دوزخ بسیاری از جن و انس

لهم قلوب لا يفقهون بها ولهم اعين لا يبصرون بها ولهم اذان لا يسمعون بها

اولئك كالانعام بل هم اضل اولئك هم الغافلون ٭ ولله الاسماء الحسنى فادعوه

بها وذروا الذين يلحدون في اسمائه سيجزون ما كانوا يعملون ٭ وممن خلقنا امة

يهدون بالحق وبه يعدلون ٭ والذين كذبوا باياتنا سنستدرجهم من حيث

لا يعلمون ٭ واملي لهم ان كيدي متين ٭ اولم يتفكروا ما بصاحبهم من جنة

ان هو الا نذير مبين ٭ اولم ينظروا في ملكوت السموات والارض وما خلق الله

من شيء وان عسى ان يكون قد اقترب اجلهم فباي حديث بعده يؤمنون

من يضلل الله فلا هادي له ويذرهم في طغيانهم يعمهون ٭ يسئلونك عن

الساعة ايان مرسها قل انما علمها عند ربي لا يجليها لوقتها الا هو ثقلت

في السموات والارض لا تاتيكم الا بغتة يسئلونك كانك حفي عنها قل

انما علمها عند الله ولكن اكثر الناس لا يعلمون ٭ قل لا املك لنفسي نفعا

ولا ضرا الا ما شاء الله ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير وما

مسني السوء ان انا الا نذير وبشير لقوم يؤمنون ۝ هو الذي خلقكم من نفس

بود مرا [illegible] نرسیدی مرا [illegible] بترساننده و مژده دهنده مر قوم مومنان را اوست آنکه آفرید شما را از نفس

واحدة وجعل منها زوجها ليسكن اليها فلما تغشاها حملت حملا خفيفا فمرت

واحد و گردانید از او جفتش را تا آرام گیرد با او پس چون در بر گرفت او را برداشت باری سبک پس می‌رفت

به فلما اثقلت دعوا الله ربهما لئن اتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين

با آن پس چون گرانبار شد خواندند خدای پروردگار شان را که اگر دهی ما را شایسته هر آینه هر دو خواهیم بود از شکرگذاران

فلما اتاهما صالحا جعلا له شركاء فيما اتاهما فتعالى الله عما يشركون ۝

پس چون داد ایشان را شایسته گردانیدند مر او را [illegible] در آنچه داد ایشان را پس برتر است خدا از آنچه شریک میسازند

ايشركون ما لا يخلق شيئا وهم يخلقون ۝ ولا يستطيعون لهم نصرا ولا انفسهم

آیا شریک میسازند آنچه را نمی‌آفریند چیزی و ایشان آفریده میشوند و نمیتوانند مر ایشان را یاری کردن و نه خود ایشان را

ينصرون ۝ وان تدعوهم الى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم ادعوتموهم

یاری میتوانند کرد و اگر بخوانید ایشان را بسوی هدایت متابعت نمیکنند شما را یکسانست بر شما خواه دعوت کرده باشید

ام انتم صامتون ۝ ان الذين تدعون من دون الله عباد امثالكم فادعوهم

ایشان را یا خواه شما باشید خاموشان بدرستیکه آنان را که میخوانید [illegible] غیر خدا بندگانند امثال شما پس بخوانید

فليستجيبوا لكم ان كنتم صادقين ۝ الهم ارجل يمشون بها ام لهم ايد يبطشون

پس باید که جواب کنند شما را اگر هستید راستگویان آیا ایشان را پاهاست که راه روند بآنها یا مر ایشان راست دستها که گیرند

بها ام لهم اعين يبصرون بها ام لهم اذان يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم

بآنها یا مر ایشان راست چشمها که ببینند بآنها یا مر ایشان راست گوشها که بشنوند بآنها بگو بخوانید شرکای تان را

ثم كيدون فلا تنظرون ۝ ان ولي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى

پس مکر کنید با من پس مهلت مدهید مرا بدرستیکه ناصر من خداست که فرو فرستاد آن کتاب را و اوست که یاری میکند

الصالحين ۝ والذين تدعون من دونه لا يستطيعون نصركم ولا انفسهم

صالحان را و آنان را که میخوانید از غیر او نمیتوانند یاری کردن شما را و نه خود ایشان را

ينصرون ۝ وان تدعوهم الى الهدى لا يسمعوا وتراهم ينظرون اليك وهم لا

میتوانند یاری کرد و اگر بخوانید ایشان را بسوی هدایت نشنوند و می‌بینی ایشان را که نگاه میکنند بتو و ایشان نمی

يبصرون ۝ خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلين ۝ واما ينزغنك من

بینند بگیر عفو را و امر کن بعرف و اعراض کن از نادانان و اگر [illegible] در آرد ترا

الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه سميع عليم ۝ ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف

از شیطان [illegible] پس پناه گیر بخدا بدرستیکه او شنوا و داناست بدرستی که آنانکه پرهیزکار شدند چون مس کند ایشان را

من الشيطان تذكروا فاذا هم مبصرون ۝ واخوانهم يمدونهم في الغي ثم

از شیطان متذکر میشوند پس همان دم ایشانند بینایان و برادرانشان میکشانند ایشان را در گمراهی پس

لا يقصرون ۝ واذا لم تاتهم باية قالوا لولا اجتبيتها قل انما اتبع ما يوحى الي

کوتاهی نمیکنند و چون نیاری بایشان آیتی گویند چرا اختیار نکردی آنرا بگو جز این نیست پیروی میکنم آنچه وحی

مِنْ رَبِّي هٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا

از پروردگارم این نشانهای بینش و بخشش است ز پروردگار شما و راه است و رحمت مر گروه مومنان را و چون

قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ

خوانده شود قرآن پس گوش نهید مر او را و خاموش باشید باشد که شما رحمت کرده شوید و یاد کن پروردگار را در نفس خود

تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ

زاری و خفی و غیر بلندی از گفتار در بامداد و شبانگاه و مباش از

الْغَافِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ

غافلان بدرستی آنانکه نزد پروردگار تو سر کشی نمی کنند از عبادتش و تسبیح میگویند او را و مر او را

سجدة ثالثة

سُورَةُ الْأَنْفَالِ — يَسْجُدُونَ — وَهِيَ سَبْعُونَ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

سجده میکنند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نام خدای بخشاینده مهربان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ

سوال میکنند ترا از انفال بگو انفال مر خدا راست و رسول را پس پرهیزید از خدا و اصلاح کنید

بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا

حال میان شما را و اطاعت کنید خدا را و رسول او را اگر هستید مومنان جز این نیست که مومنان کسانی اند که چون

ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

یاد کرده شود خدا بترسد دلهای ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای او زیاده کند ایشان را در ایمان و بر پروردگار ایشان

يَتَوَكَّلُونَ ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ أُولٰئِكَ

توکل میکرده باشند آنانکه برپای میدارند نماز را و از آنچه روزی دادیم ایشان را انفاق میکنند ایشان اند

هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ كَمَا

مومنان حقا مر ایشان راست درجها نزد پروردگار ایشان و آمرزش و روزی خوب همچنانکه

أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۝

بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه ات بحق و بدرستی که پاره از مومنان هر آینه بودند کارهان

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَ

مجادله میکردند با تو در حق بعد از آنکه ظاهر شد گویا رانده میشدند بسوی مرگ و ایشان می بینند و

إِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ

هنگامیکه وعده میداد شما را خدا یکی از دو طایفه که آن شما راست و دوست میداشتید که غیر صاحب شوکت

تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝ لِيُحِقَّ

بوده باشد مر شما را و میخواست خدا که ثابت گرداند حق را بکلمات خود و ببرد دنباله کافران را تا اثبات

الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ

حق را و ناچیز کند باطل را و اگر چه کاره بودند گناهکاران و هنگامیکه استغاثه میکردید پروردگار را پس اجابت کرد

أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ
بر شما را که من مدد کننده ام بهزاری از ملائکه از پی هم آینده ها و نگردانید آنرا خدا مگر بشارت و برای آنکه مطمئن

بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ
شود بآن دلهاشان و نیست نصرت مگر از نزد خدا بدرستی که خدا عزیز حکیم است هنگامیکه رسانید شما را خواب

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ
برای ایمنی از او و فرو میفرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاک سازد شما را بآن و ببرد از شما وسوسه

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ
شیطان و تا ببندد بر دلهای شما و ثابت بدارد بآن قدمهارا هنگامیکه وحی میفرستاد پروردگار تو بر

أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
ملائکه که من با شمایم پس استواری دهید آنانرا که ایمان آوردند زود باشد که اندازم در دلهای آنانکه کافر شدند ترس

فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ
پس بزنید فوق گردنها و بزنید از ایشان همه انگشتانرا این بسبب آنکه ایشان مخالفت کردند

وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ
خدا و رسولش را و کسی که مخالفت کند خدا و رسولش را پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت است اینست پس بچشید آنرا

وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
و بدرستی که برای کافرانست عذاب آتش ای آنکسان که ایمان آوردند چون ملاقات کنید آنانرا که کافر

زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ۝ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ
شدند انبوه پس مگردانید از ایشان پشتها و کسیکه بگرداند از ایشان در آنروز پشتش را مگر گردنده برای جنگ یا

مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ
رونده بسوی گروهی پس بتحقیق برگشت بسخطی از خدا و جایگاهش جهنم است و بدست جای بازگشت پس نکشتید

وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
ایشانرا ولیکن خدا کشت ایشانرا و نه انداختی تو وقتیکه انداختی ولیکن خدا انداخت و تا نعمت دهد مؤمنانرا از آن

بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۝
نعمتی خوب بدرستی که خدا شنوا و داناست اینست و بدرستیکه خدا سست گرداننده مکر کافرانست

إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِن تَنتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَعُودُوا نَعُدْ وَ
اگر فتح میخواستید پس بتحقیق آمد شما را فتح و اگر باز ایستید پس او بهتر است برای شما و اگر بازگشت میکنید بازگشت میکنیم

لَن تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و کفایت نمیکند از شما جماعتتان چیزیرا و اگر چه بسیار باشد و بدرستیکه خدا با مؤمنانست ای آنکسان که

آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ایمان آوردند اطاعت کنید خدا و رسولش را و برمگردید از او و شما میشنوید و مباشید مثل آنانکه

قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
گفتند شنیدیم و ایشان نشنیدند بدرستیکه بدترین جنبنده ها نزد خدا کران و گنگانند آنانکه

لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

نمی یابند بعقل و اگر دانسته بودی خدا در ایشان خیری هر آینه شنوا گردانیدی ایشانرا و اگر شنوا گردانیده بودی ایشانرا هر آینه روی گردانیدندی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ

بودند و ایشان روی گردان کننده بودندی ای آنکسان که ایمان آوردند اجابت کنید خدا را و رسول را چون بخواند شما را برای آنچه زنده میکند شما را و بدانید بدرستیکه

اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ

خدا حایل میشود میان مرد و دل او و بدرستیکه اوست که بسوی او محشور میشوید و پرهیز کنید از فتنه که نرسد البته بآنکه

ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ

ظلم کردند از شما تنها و بدانید که بدرستیکه خدا سخت عقوبتست و یاد کنید هنگامیکه شما بودید اندک

مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ

زبون داشته شده در زمین میترسیدید که بربایند شما را مردمان پس جای داد شما را و تقویت کرد شما را بنصرت

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ

و روزی داد شما را از پاکیزه ها تا شما شکر گزاری کنید ای آنکسان که ایمان آوردند خیانت مکنید با خدا

وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

و رسول و خیانت مکنید امانتهای خود را و شما میدانید و بدانید که جز این نیست که اموالتان و اولادتان

فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ

آزمایش است و بدرستیکه خدا نزد اوست مزد عظیم ای آنکسان که ایمان آوردند اگر پرهیز کنید از خدا میکند برای شما

فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ

تمیزی و دور میکند از شما گناهانتان را و می آمرزد شما را و خدا صاحب فضل عظیم است و هنگامیکه

يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ

فریب میدادند ترا آنانکه کافر شدند که حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا اخراج کنند ترا و مکر میکردند و مکر میکرد

اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا

خدا و خدا بهترین مکر کنندگانست و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما گویند بتحقیق شنیده ایم اگر میخواستیم هر آینه میگفتیم

مِثْلَ هٰذَا إِنْ هٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ إِنْ كَانَ هٰذَا

مانند این نیست این مگر افسانه های پیشینیان و هنگامیکه گفتند خدایا اگر باشد این

هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

آنکه حقست از نزد تو پس بباران بر ما سنگها از آسمان یا بیاور بما عذابی دردناک

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و نباشد خدا که عذاب کند ایشانرا و تو باشی در ایشان و نباشد خدا که عذاب کننده ایشانرا و ایشان استغفار کننده

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ

مغفرت باشند و چیست ایشانرا که عذاب نکند ایشانرا خدا و ایشان منع میکنند از مسجد الحرام و نباشند از دوستان او

إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ ۝ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ

نیستند دوستان او مگر پرهیزگاران و لیکن بسیارشان نمیدانند و نباشد نمازشان

عند

عِندَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ

نزد خانه مگر صفیر و دست زدن پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که میورزیدید کفر

الَّذِينَ كَفَرُوا يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ

آنانکه کافر شدند صرف میکنند اموال شانرا تا منع کنند از راه خدا پس بزودی صرف خواهند کرد آنرا پس

عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ

خواهد بود بر ایشان حسرت پس مغلوب میشوند و آنانکه کافر شدند بسوی جهنم محشور میشوند تا جدا سازد خدا

الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ

ناپاک را از پاک و بگرداند ناپاک را بعضیش بر بعضی و بر سر هم جمع کند پس همه را پس بگرداند

فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم

او را در جهنم آنها اند آنها زیانکاران بگو مر آنانرا که کافر شدند اگر باز ایستند می آمرزد برایشان

مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ

آنچه بتحقیق گذشت و اگر برگردند پس بتحقیق گذشت طریقه پیشینیان و بکشید ایشانرا تا نباشد فتنه

فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِن

فتنه و باشد دین همه اش برای خدا پس اگر باز ایستند پس بدرستیکه خدا بآنچه میکنند بیناست و اگر

تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم

اعراض کنند پس بدانید بدرستیکه خدا مولای شما خوب مولائیست و خوب ناصریست و بدانید بدرستیکه آنچه را

مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ

غنیمت گرفت از چیزی پس بدرستیکه برای خداست پنج یکش و برای رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و درماندگان و مسکینان و ابن

السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى

سبیل اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا و آنچه فرو فرستادیم بر بندگان روز متمیز روزیکه بهم رسیدند

الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ

دو جماعت و خدا بر همه چیز تواناست هنگامیکه شما در کرانه نزدیکتر و ایشان بودند در کرانه

الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِن

دورتر و سواران قافله پائین تر بودند از شما و اگر وعده کرده بودید هر آینه خلاف میکردید در وعده و لیکن

لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۝ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن

تا بفعل آورد خدا امری را که بود کرده شده برای آنکه هلاک شود کسی که هلاک شد از بینه و زنده شود کسیکه زنده شد

بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ

از بینه و بدرستیکه خدا هر آینه شنوای داناست هنگامیکه مینمود تو ایشانرا خدا در خوابت اندک و اگر نموده بود ایشانرا

كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

بسیار هر آینه سستی کرده بودید و نزاع کرده بودید در آن امر و لیکن خدا بسلامت داشت بدرستیکه داناست بذات سینها

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ

و هنگامیکه نمود ایشانرا چون بهم رسیدند در چشمهای شما اندک و کم وانمود شما را اندک در چشمهای ایشان تا بفعل آورد خدا

أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً ع
امر را که بود کرده شده و بسوی خدا گردانیده میشود امرها ای آنها که ایمان آوردند چون ملاقات کنید فوجی را
فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا
پس ثابت باشید و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما رستگار شوید و اطاعت کنید خدا و رسولش را و نزاع نکنید
فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَا
پس سستی خواهید کرد و خواهد رفت باد شما و صبر کنید بدرستی که خدا با صابرانست و مباشید چون
لَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
آنانکه بیرون آمدند از دیارشان بشادی تمام و آنچه بنمودن بمردمان و منع میکردند از راه خدا و خدا
بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ
بآنچه میکنند محیطست و هنگامیکه بیاراست برای ایشان شیطان کردار ایشانرا و گفت نیست غالب مر شما را
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ
امروز از مردم و بدرستیکه من پناه دهنده ام شما را پس چون نمودار شدند دو فوج برگشت بر دو پاشنه و گفت
إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
بدرستیکه من بیزارم از شما بدرستیکه من می بینم آنچه نمی بینید بدرستیکه من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبتست
إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
هنگامیکه میگفتند منافقان و آنانکه بود در دلهاشان مرض مغرور گردانید ایشانرا دینشان و هرکه توکل کند
عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ
بر خدا پس بدرستیکه خدا عزیز حکیم است و اگر ببینی هنگامیکه قبض میکردند آنانرا که کافر شدند ملائکه
يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
میزدند بر رویهاشان و پشتهاشان و چشید عذاب سوزان این بسبب آنچیز است که پیش
أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فرستاد دستهای شما و بدرستیکه خدا نیست بیداد کننده مر بندگانرا چون شیوه آل فرعون و آنانکه بودند پیش از ایشان
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝
کافر شدند بآیتهای خدا پس گرفت ایشانرا خدا بگناهان ایشان بدرستیکه خدا قوی سخت عقوبتست
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ
این بآنست که خدا نباشد تغییر دهنده نعمتی را که انعام کرد آنرا بر گروهی تا آنکه تغییر دهند آنچه را که باشد در نفسهاشان
اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
و بدرستیکه خدا شنوای داناست چون شیوه آل فرعون و آنانکه بودند پیش از ایشان تکذیب کردند بآیتهای پروردگار شان
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ
پس هلاک گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان و غرق گردانیدیم آل فرعون را و همه بودند ستمکاران بدرستیکه بدترین
الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ
جنبندها نزد خدا آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند آنانکه پیمان گرفتی از ایشان

ع ۱۰

ثُمَّ يَنقُضُوا عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ
پس میشکنند پیمان‌ها را در هر بار و ایشان نمی‌پرهیزند پس اگر دریابی ایشان را در حرب

فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً
پس پراگنده ساز بایشان کسی را که از پس ایشان‌اند تا باشد که ایشان پند گیرند و اگر بترسی از گروهی خیانتی را

فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
پس بینداز بسوی ایشان بیکسانی بدرستیکه خدا دوست نمیدارد خیانت کنندگان را و نه پندارند آنانکه کافر شدند

كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ
که پیشی گرفتند بدرستیکه ایشان عاجز نکنند و آماده سازید برای ایشان آنچه توانسته باشید از قوت

وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ
و از بستن اسپان که بترسانید بآن دشمن خدا و دشمن شما را و دیگران از غیر ایشان

لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
نمیدانید ایشان را خدا میداند ایشان را و آنچه خرج کنید از چیزی در راه خدا تمام داده میشود بشما

وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ
و شما ظلم کرده نمیشوید و اگر میل کنند بصلح پس میل کن بآن و توکل کن بر خدا بدرستیکه

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ
او شنوای داناست و اگر خواهند که فریب دهند ترا پس بدرستیکه بس است ترا خدا او

الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي
آنکه تقویت کرد ترا بنصرت خود و بمومنان و الفت افکند میان دلهای ایشان اگر خرج کرده بودی آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
زمین است همه الفت نمی‌افکندی میان دلهای ایشان و لیکن خدا الفت افکند میان ایشان بدرستیکه او غالب

حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا
حکیم است ای پیغمبر بس است ترا خدا و کسی که پیروی کرد ترا از گروندگان ای

أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
پیغمبر ترغیب کن مومنان را بر کارزار اگر بوده باشد از شما بیست صبر کنندگان غالب می‌آیند

مِائَتَيْنِ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ
بر دو صد و اگر باشد از شما صد غالب می‌آیند بر هزار از آنانکه کافر شدند بسبب آنکه ایشان گروهی اند که نمی‌فهمند

الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
اینوقت تخفیف داد خدا از شما و دانست آنکه در شما ناتوانی است پس اگر بوده باشد از شما صد صبر کنندگان غالب می‌آیند بر دو صد

وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ
و اگر باشد از شما هزار غالب می‌آیند بر دو هزار باذن خدا و خدا با صابران است نباشد مر نبی را

أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ
که بوده باشد مر او را اسیران تا آنکه کشش بسیار کند در زمین میخواهید متاع دنیا را و خدا

يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا اَخَذْتُمْ

شما را ... آخرت را و خدا عزیز حکیم است اگر نبود نوشته از خدا که سبقت گرفته بود هر آینه میرسید شما را در آنچه گرفتید

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

عذابی عظیم پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید حلال پاکیزه و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده

رَحِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰى اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فِي

مهربانست ای پیغمبر بگو مر آنکسانرا که در دستهای شماست از اسیران اگر داند خدا در

قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

دلهای شما خیری را میدهد بشما بهتر از آنچه گرفته شد از شما و می آمرزد شما را و خدا آمرزنده مهربانست

وَاِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ

و اگر اراده کنند خیانت با تو پس بتحقیق خیانت کردند خدا را از پیش پس توانائی داد بر ایشان و خدا دانای

حَكِيمٌ ۝ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِي

حکیم است بدرستی آنکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند بمالهاشان و نفسهاشان در

سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُوا اُولٰئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ

راه خدا و آنانکه جای دادند و یاری کردند ایشان بعض شان اولیاء بعض اند و آنانکه

اٰمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوا وَاِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ

ایمان آوردند و هجرت نکردند نیست مر شما را از دوستیشان هیچ چیز تا آنکه هجرت کنند و اگر یاری طلبند شما را

فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

در دین پس بر شماست یاری کردن مگر بر جمعیکه میانه شما و میانه ایشان پیمانیست و خدا بآنچه میکنید

بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ اِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي

بیناست و آنانکه کافر شدند بعضی شان اولیاء بعض اند اگر نکنید آنرا خواهد شد فتنه در

الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

زمین و فسادی بزرگ و آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا

وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُوا اُولٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَ

و آنانکه جای دادند و یاری کردند ایشان اند مؤمنان حقا ایشانراست آمرزش و روزی خوب و

الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُولٰئِكَ مِنْكُمْ وَاُولُوا

آنانکه ایمان آوردند از بعد و هجرت کردند و جهاد کردند با شما پس ایشان از شمااند و صاحبان

الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

رحمها بعضشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ اٰيَةً

بَرَاءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

بیزاریست از خدا و رسولش بسوی آنانکه پیمان بستند از مشرکان

اعوذ بالله من النار وغضب الجبار وشر الكفار العزة لله الواحد القهار

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
پس سیر کنید در زمین چهار ماه و بدانید بدرستیکه شما غیر عاجز کننده خدائید و بدرستیکه خدا رسوا کننده

الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ
کافران است و اعلامیست از خدا و رسول او به مردم روز حج بزرگتر اینکه خدا

بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
بیزار است از مشرکان و رسولش پس اگر توبه کردید پس آن بهتر است برای شما و اگر اعراض کردید پس بدانید بدرستیکه

غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
شما غیر عاجز کننده خدائید و بشارت ده آنانرا که کافر شدند بعذاب پر درد مگر آنانکه پیمان بستند

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ
از مشرکان پس نقصان نرسانیدند شما را چیزی و هم پشت نشدند بر شما احدیرا پس تمام گردانید بایشان

عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
پیمانهای ایشانرا تا مدت ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا پس چون منقضی شود ماههای حرام

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ
پس بکشید مشرکانرا هر جا که بیابید ایشانرا و بگیرید ایشانرا و حبس کنید ایشانرا و بنشینید برای ایشان در هر رهگذری

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
پس اگر توبه کردند و برپای داشتند نمازرا و دادند زکوة را پس خالی سازید راه ایشانرا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ
و اگر احدی از مشرکین پناه ورد بتو پس پناه ده باو تا بشنود کلام خدا را پس برسان او را بجای امنش

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ ع
این باینست که ایشان گروهی اند که نمیدانند چگونه باشد مشرکانرا عهدی نزد خدا و نزد

رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا
رسولش مگر آنانکه عهد بستند نزد مسجد الحرام پس مادام که استقامت ورزند برای شما پس استقامت

لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً
ورزید برای ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزکارانرا چگونه و اگر غالب شوند بر شما نگه نمیدارند در شما سوگندی و نه عهدی

يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ
خشنود میسازند شما را بدهنهاشان و ابا دارد دلهاشان و اکثرشان فاسقانند عوض گرفتند بآیتهای خدا

ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ
بهای کم پس باز داشتند از راه او بدرستی که ایشان بد است آنچه هستند که میکنند نگه نمیدارند در مؤمنی

إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
سوگندی و نه پیمانی و ایشان ایشانند تعدی کنندگان پس اگر توبه کردند و برپا داشتند نمازرا و دادند

الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِنْ نَكَثُوا
زکوة را پس برادران شمااند در دین و تفصیل میدهیم آیتهارا برای گروهی که میدانند و اگر شکستند

أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ

سوگندهاشان از بعد پیمانشان و طعنه زنند در دینتان پس کارزار کنید با پیشوایان کفر بدرستیکه ایشان نیست سوگند

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝ أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ

برای ایشان باشد که ایشان باز ایستند آیا نمی کشید جمعی را که شکستند سوگندهاشان و نیت بستند به بیرون کردن رسول

وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

و ایشان پیشی گرفتند بر شما اول بار آیا میترسید ازیشان پس خدا سزاوارتر است که بترسید ازاو اگر هستید مومنان

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ

کارزار کنید با مشرکان که عذاب میکند ایشان را خدا بدستهای شما و رسوا میکند شان و یاری میدهد شما را برایشان و شفا میدهد سینهٔ

قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

جمعی مومنان را و میبرد خشم دلهاشان را و توبه می پذیرد خدا بر از آنکه میخواهد و خدا دانای

حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ

حکیم است یا پنداشتید که واگذاشته شوید و ندانسته هنوز میداند خدا آنانرا که جهاد کردند از شما و

يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

نگرفتند از غیر خدا و غیر رسولش و غیر مومنان دوست همرازی و خدا آگاهست بآنچه میکنید

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ

نباشد مر مشرکانرا که عمارت کنند مسجدهای خدا را گواهی دهندگان بر خودهاشان بکفر

أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ

آنهاند ساقط شد کردارهاشان و در آتشند آنها جاودانیان. جز این نیست که عمارت میکند مسجدهای خدا را

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ

آنکه ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و برپای داشت نمازرا و داد زکوة را و نترسید مگر از خدا

فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ

پس شاید آنها که باشند از هدایت یافتگان آیا گردانیده اید آب دادن حاج و عمارت

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ

مسجد الحرام را چون کسی که ایمان آورد بخدا و روز بازپسین و جهاد کرد در راه خدا یکسان نباشند

عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

نزد خدا و خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

در راه خدا بمالهاشان و نفسهاشان عظیم ترند در مرتبه نزد خدا و آنها آنهاند

الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ

کامیابان بشارت میدهد ایشان را پروردگارشان برحمتی ازاو و خوشنودی و بهشتها برای ایشان که درانهاست

مُقِيمٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

نعمت دائمی جاودانیان درانها همیشه بدرستیکه خدا نزدش اجر عظیم است ای آنانکه ایمان آوردند

تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ

نگیرید پدرانتان و برادرانتان را دوستان اگر گزیدند کفر را بر ایمان و کسیکه

يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ

دوست گیرد از شما پس ایشانند ظالمان بگو اگر باشند پدرانتان و پسرانتان و برادرانتان

وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ

و جفتهاتان و خویشانتان و اموالیکه کسب کردید و تجارتی که میترسید از کسادش و مسکنهائیکه

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى

خوش نود اید از آنها دوستتر است بشما از خدا و رسولش و جهاد کردن در راهش پس چشم دارید تا

ع يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ

بیارد خدا امرش را و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را بتحقیق یاری کرد شما را خدا در جاهای

وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ

و روز حنین هنگامیکه بشگفت آورد شمار بسیارتان پس کفایت نکرد از شما چیزی را و تنگ شد بر شما زمین

بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

با فراخیش پس برگشتید ایشت برگردندگان پس فرو فرستاد خدا آرامشش را بر رسولش و بر مؤمنان

وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ يَتُوبُ

و فرو فرستاد لشکرهای که نبینید و عذاب کرد آنانرا که کافر شدند و اینست جزای کافران پس بازگردد

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

توبه خدا از بعد آن از کسی که بخواهد و خدا آمرزنده مهربانست ای آن کسانیکه ایمان آوردید

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ

جز این نیست که مشرکان پلیدند پس نباید که نزدیک شوند بمسجد الحرام بعد از سالشان این و اگر ترسید

عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ

از درویشی پس زود باشد که غنی گرداند شما را خدا از فضلش اگر خواسته باشد بدرستیکه خدا دانای حکیم است کارزار کنید با آنانکه

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

ایمان نمی آرند بخدا و نه بروز قیامت و حرام نمیدانند آنچه را حرام گردانید خدا و رسولش و قبول نمیکنند

ع دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

دین حق را از آنانکه داده شدند کتاب تا آنکه بدهند جزیه را از دستی و ایشان باشند ذلیلان

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ

و گفتند یهود عزیر پسر خداست و گفتند نصاری که مسیح پسر خداست این گفتارایست

بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

بدهنهاشان مانند میشوند گفتار آنانرا که کافر شدند از پیش کشت ایشانرا خدا چگونه برگردانیده میشوند

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ

گرفتند دانایانشان و زاهدانشان صاحبان را از غیر خدا و مسیح پسر مریم

وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوٓا۟ إِلَٰهًا وَٰحِدًا لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ

و نفرموده‌اند مگر آنکه پرستش کنند الهی واحد را که نیست الهی مگر او و دانیم پاکیش را از آنچه شرک می‌آورند

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ

میخواهند که فرونشانند نور خدا را بدهنهاشان و اباء دارد خدا مگر آنکه تمام گرداند نورش را و اگر

كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ۞ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ

چه ناخوش داشته باشند کافران اوست آنکه فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا ظاهر گرداندش

عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ

بر دین همه‌اش و اگرچه ناخوش داشتند مشرکان ای آنانکه ایمان آوردند بدرستی که بسیاری از

ٱلْأَحْبَارِ وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن

دانایان و زاهدان هر آینه میخورند اموال مردم را بباطل و بازمیدارند از

سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ

راه خدا و آنانکه می‌نهند نهفته زر و سیم را و انفاق نمیکنند آنها را در راه

ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

خدا پس مژده ده ایشان را بعذاب پردرد روزیکه افروخته شود بر آنها در آتش جهنم پس داغ کرده شود بآنها

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ

پیشانیهاشان و پهلوهاشان و پشتهاشان اینست آنچه نهفته کردید برای خودتان پس بچشید آنچه را بودید

تَكْنِزُونَ ۞ إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوْمَ

که نهفته میکردید بدرستیکه شمار ماهها نزد خدا دوازده ماه است در کتاب خدا روزیکه

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ مِنْهَآ أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا۟

آفرید آسمانها و زمین را از آنها چهار حرام است اینست دین درست پس ظلم مکنید

فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَٰتِلُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَٰتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ

در آنها بر نفسهاتان و کارزار کنید با مشرکان همگی همچنانکه کارزار میکنند با شما همگی و بدانید بدرستی که خدا

مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ۞ إِنَّمَا ٱلنَّسِىٓءُ زِيَادَةٌ فِى ٱلْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُحِلُّونَهُۥ

با پرهیزکاران است جز این نیست که نسیء افزونیست در کفر اضلال کرده میشوند بآن آنانکه کافر میشوند حلال میکردند آنرا

عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوا۟ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّوا۟ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ

سالی و حرام میکردند آنرا سالی تا موافقت نمایند شمار آنچه را حرام گردانید خدا پس حلال میکنند آنچه حرام گردانید خدا آراسته

سُوٓءُ أَعْمَٰلِهِمْ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَا

شد برای ایشان بدی کردارشان و خدا هدایت نمیکند گروه کافران را ای آنکسانی که ایمان آوردند چیست

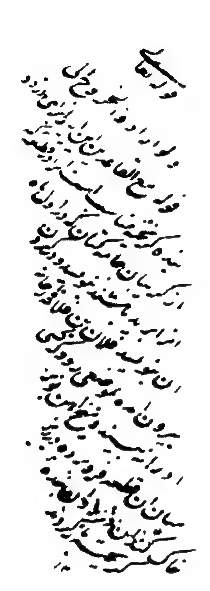
لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ ٱنفِرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱثَّاقَلْتُمْ إِلَى ٱلْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِٱلْحَيَوٰةِ

مر شما را که چون گفته میشود مر شما را که بیرون روید در راه خدا سنگین میشوید بر زمین آیا راضی شدید بزندگانی

ٱلدُّنْيَا مِنَ ٱلْءَاخِرَةِ فَمَا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۞ إِلَّا تَنفِرُوا۟

دنیا از آخرت پس نیست بهره زندگانی دنیا در آخرت مگر اندک اگر بیرون نمیروید

نصف الحزب

يعذبكم عذابا اليما ويستبدل قوما غيركم ولا تضروه شيئا والله

عذاب خواهد کرد شمارا عذابی پر درد و بدل شما بگیرد گروهی غیر شمارا و ضرر نرسانید اورا چیزی و خدا

على كل شيء قدير الا تنصروه فقد نصره الله اذ اخرجه الذين كفروا

بر همه چیز تواناست اگر یاری نکنید اورا پس بتحقیق یاری کرد ویرا خدا هنگامیکه بیرون کردند اورا آنانکه کافر شدند بود

ثاني اثنين اذ هما في الغار اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا فانزل

دوم وقتیکه آن دو بودند در غار هنگامیکه میگفت مر همراهش را اندوهناک مباش بدرستیکه خدا با ماست پس فرو

الله سكينته عليه وايده بجنود لم تروها وجعل كلمة الذين كفروا السفلى

فرستاد خدا آرامشش را بر او و تقویت کرد ویرا بلشکرهائی که نمی دیدید آنهارا و گردانید کلمه آنانرا که کافر شدند پائین

وكلمة الله هي العليا والله عزيز حكيم انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا

و کلمه خدا اوست بالا و خدا غالب حکیم است بیرون روید سبک و گران و جهاد کنید

باموالكم وانفسكم في سبيل الله ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون لو كان

بمالهاتان و نفسهاتان در راه خدا آن بهتر است برای شما اگر باشید که بدانید اگر بودی

عرضا قريبا وسفرا قاصدا لاتبعوك ولكن بعدت عليهم الشقة وسيحلفون

متاعی نزدیک و سفری آسان هرآینه پیروی کرده بودند ترا و لیکن دور شد برایشان مسافت و زودی قسم خواهند

بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون انفسهم والله يعلم انهم لكاذبون

خورد بخدا اگر توانسته بودیم هرآینه بیرون آمده بودیم با شما هلاک میکردانند نفسهاشانرا و خدا میداند که ایشان هرآینه دروغگویانند

عفا الله عنك لم اذنت لهم حتى يتبين لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين

عفو کرد خدا از تو چرا رخصت دادی مر ایشانرا تا ظاهر می شد مر ترا آنانکه راست گفتند و میدانستی دروغگویانرا

لا يستاذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا باموالهم و

دستوری نمیخواهند از تو آنانکه ایمان می آرند بخدا و روز بازپسین اگر جهاد کنند بمالهاشان و

انفسهم والله عليم بالمتقين انما يستاذنك الذين لا يؤمنون بالله واليوم

نفسهاشان و خدا داناست بپرهیزکاران جز این نیست که دستوری میخواهند از تو آنانکه ایمان نمی آرند بخدا و روز

الاخر وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ولو ارادوا الخروج

بازپسین و شک کرد دلهاشان پس ایشان در شکشان در تردد میباشند و اگر اراده کرده بودند بیرون رفتن را

لاعدوا له عدة ولكن كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين

هرآینه آماده نموده بودند مر او را ساز و برگ و لیکن ناخوش داشت برانگیخته شدنشان پس باز داشت ایشانرا و گفته شد که بنشینید با نشینندگان

لو خرجوا فيكم ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا خلالكم يبغونكم الفتنة

اگر بیرون آمده بودند در شما زیاد نمیکردند شمارا مگر فساد و هرآینه شتافته بودند میانتان که بجویند برای شما فتنه

وفيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين لقد ابتغوا الفتنة من قبل

و باشد در شما سخن چینان مر ایشانرا و خدا داناست بظالمان بتحقیق جستند فتنه از پیش

وقلبوا لك الامور حتى جاء الحق وظهر امر الله وهم كارهون ومنهم

و برگردانیدند برای تو امرهارا تا آنکه آمد حق و ظاهر شد امر خدا و ایشان بودند ناخوش داران و از ایشان

مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

کہ میگوید دستوری ده مرا و بفتنه مینداز مرا آگاه باشید در فتنه افتادند و بدرستیکه جهنم هر اینه احاطه کرده است بکافران

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ

اگر برسد ترا خوبی بدی پدید آرد ایشان را و اگر برسد ترا مصیبتی میگویند بتحقیق گرفتیم کار ما را از

قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ۝ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا

پیش و اگر برگردند و ایشان باشند شادمان بگو هرگز نمیرسد بما مگر آنچه نوشت خدا برای ما او ست صاحب حیاره

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَ

و بر خدا پس توکل میکنند مومنان بگو آیا انتظار میبرید بما مگر یکی از خوب دو و

نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا

ما انتظار میبریم شما که برساند بشما خدا عذابی از نزدش یا بدستهای ما پس منتظر باشید که ما

مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۝ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ ع

با شما منتظرانیم بگو انفاق کنید خواه بخواه قبول کرده نشود از شما بدرستیکه شما

قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

هستید گروهی فاسقان و منع نکرد ایشان را که قبول کرده شود از ایشان نفقهاشان مگر اینکه ایشان کافر شدند بخدا

وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

و برسولش و نمی آیند بنماز مگر و ایشانند کاهلان و انفاق نمیکنند مگر و ایشانند کارهان

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ

پس شگفت نیارد ترا اموالشان و نه اولادشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را بآنها در زندگانی

الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ

دنیا و هلاک شود نفسهاشان و ایشان باشند کافران و سوگند میخورند بخدا که ایشان هر اینه از شمااند و نیستند

مِنْكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا

ایشان از شما و لیکن ایشان گروهی اند که میترسند اگر می یافتند پناهی یا غارهایی یا سوراخ درخزیدنی هر اینه

إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا ع

رو دل کرده بودند بآن و ایشان بشتاب میرفتند و از ایشان کسی هست که عیب میکند ترا در صدقها پس اگر داده شدند از آنها خشنود شدند

وَإِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

و اگر داده نشدند از آن در این هنگام ایشان خشم میکنند و اگر آنکه ایشان راضی شده بودند بآنچه داد ایشان را خدا و رسولش

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝

و گفته بودند بس است ما را خدا بزودی خواهد داد ما را خدا از فضلش و رسول او بدرستی که ما بسوی خدا راغبانیم

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

جز این نیست که صدقها برای درویشانست و درماندگان و کارکنان برآنها و آنانکه بدست آورده شده دلهاشان

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ

و در رقاب و قرض داران مفلس و در راه خدا و ابن سبیل فرض کردنی از خدا

والله

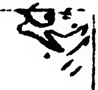
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ
و خدا دانای حکیم است و از ایشان کسانی اند که ایذا میکنند نبی را و میگویند او گوش است بگو گوش
خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ
بهتر است مر شما را تصدیق میدارد بخدا و تصدیق میکند مؤمنان را و رحمت است برای آنانکه ایمان آوردند از شما و آنانکه
يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللّٰهُ
ایذا میکنند رسول خدا را برای ایشان عذاب دردناک است سوگند میخورند بخدا برای شما تا خوشنود سازند شما را و خدا و
وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللّٰهَ
رسولش سزاوارترند که خوشنود سازندش اگر باشند مؤمنان آیا ندانسته اند اینکه هر کسی که مخالفت میکند با خدا
وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
و رسولش پس بدرستی که برای او آتش جهنم است جاودانی در آن این است رسوائی بزرگ میترسند منافقان

ثلثه

أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ
که فرود فرستاده شود بر ایشان سوره آگاه گرداند ایشان را بآنچه در دلهای ایشانست بگو استهزا کنید بدرستیکه خدا
مَّا تَحْذَرُونَ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللّٰهِ
کشنده است آنچه را میترسید و اگر بپرسی از ایشان هر آینه میگویند بدرستیکه ما بودیم که بحث میداشتیم و بازی میکردیم بگو آیا بخدا
وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۝ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ
و آیاتش و رسولش بودید که استهزا میکردید عذر مخواهید بتحقیق که کافر شدید بعد از ایمانتان اگر عفو کنیم
عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
از پاره از شما عذاب خواهیم کرد پاره را بانکه ایشان باشند گناهکاران مردان منافق و زنان بانفاق
بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
بعضی شان از بعضی اند امر میکنند بمنکر و نهی میکنند از معروف و بهم می آرند دستهاشان

ع

نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِينَ وَ
فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد ایشان را بدرستی که منافقان ایشانند فاسقان و وعده داد خدا مردان منافق و
الْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ
زنان با نفاق را و کافران را آتش جهنم جاودانیان در آن آن بس است ایشان را و لعنت کرد ایشان را خدا و برای ایشان
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝ كَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا
عذاب دائمی است چون آنانکه پیش از شما بودند سخت تر از شما در قوت و بیشتر در اموال و اولاد
فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ
پس کام جستند بنصیبشان پس کام جستید بنصیبتان همچنانکه کام جستند آنانکه بودند پیش از شما بنصیب شان
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
و صحبت داشتید همچنانکه صحبت داشتند آنها ساقط شد کردارهاشان در دنیا و آخرت و
أُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَ
آنها اند آنها زیانکاران آیا نیامد ایشان را خبر آنانکه بودند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و

ثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ

ثمود و قوم ابراهيم و اصحاب مدين و دههای زیر و زبر شده آمدند ایشانرا رسولان ایشان با بینها

فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

پس نبود خدا که ظلم کند ایشانرا و لیکن بودند که بر خود ایشان ظلم میکردند و مردان با ایمان و زنان با ایمان

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ

بعضشان دوستانند بعضی را امر میکنند بمعروف و نهی میکنند از منکر و برپای میدارند

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ

نمازرا و میدهند زکوة را و طاعت میکنند خدا و رسولش را آنها بزودی رحمت میکند شان خدا

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

بدرستی خدا عزیز حکیم است وعده کرد خدا مردان با ایمان و زنان با ایمان را بهشتهای که میرود از زیرشان

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ

نهرها جاودانیان در آنها و سکنهای پاکیزه در بهشتها که قامت دائمی و خوشنودی از خدا

أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ ع

عظیم است آنست کامیابی عظیم ای نبی جهاد کن با کافران و منافقان

وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ

و سخت بگیر برایشان و جایگاه شان جهنمست و بداست آن بازگشت سوگند میخورند بخدا که نگفتند و بتحقیق

قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا

گفتند کلمه کفررا و کافر شدند بعد از اسلامشان و خواهش کردند آنچه نرسیدند و کینه نورزیدند

إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِن فَضْلِهِ فَإِن يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِن

مگر از اینکه غنی گردانیدشان خدا و رسول او از فضلش پس اگر توبه کنند خواهد بود بهتر از برای ایشان و اگر

يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

اعراض کنند عذاب خواهد ایشانرا خدا عذابی پر درد در دنیا و آخرت و نباشد مر ایشانرا در زمین

مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْهُم مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ

هیچ دوستی و هیچ یاری دهنده و از ایشان کسی است که پیمان کرد با خدا که اگر بدهد ما را از فضلش هر آینه صدقه بدهیم

وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ

و هر آینه باشیم از صالحان پس چون دادشان از فضلش بخیلی کردند بآن و روی گردانیدند و ایشان بودند

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا

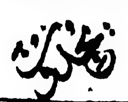
اعراض کنندگان پس در پی آورد نفاقی در دلهاشان تا روزیکه بیابند آنرا بسبب خلاف کردنشان با خدا آنچه را وعده کرده اند او را و بسبب

كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ

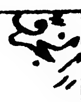
بودنشان که دروغ میگفتند آیا ندانستند که خدا میداند پنهانشانرا و رازشانرا و بدرستیکه خدا سخت داناي

الْغُيُوبِ ۝ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا

پنهانهاست آنانکه عیب میکنند افزون دهندگانرا از مومنان در صدقها و کسانیرا که

يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ اِسْتَغْفِرْ
یابند مگر طاقتشان پس استهزا میکنند ازایشان استهزا کرد خدا ازایشان و برای ایشانست عذاب پردرد خواهی آمرزش
لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ
خواه برای ایشان و خواهی آمرزش مخواه برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار پس نخواهد آمرزید خدا هرگز ایشانرا این
بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ فَرِحَ
بسبب آنست که کافر شدند بخدا و رسولش و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقانرا شاد شدند باز
ع الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَ
گذاشتگان بنشستن شان از بعد رسول خدا و ناخوش داشتند که جهاد کنند بمالهاشان و
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا
نفسهاشان در راه خدا و گفتند مروید در گرما بگو آتش جهنم سخت تر است در گرمی
لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝
اگر باشند که بیابند پس باید که بخندند اندکی و بگریند بسیار جزا دادنی بسبب آنچه بودند که کسب میکردند
فَإِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا
پس اگر باز گرداند ترا خدا بسوی پاره از ایشان پس دستوری طلبیدند از تو برای بیرون رفتن پس بگو بیرون نخواهید آمد
مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
همراه من هرگز و کارزار نخواهید کرد هرگز با من دشمنی را بدرستی که شما راضی شدید بنشستن اول بار پس بنشینید
مَعَ الْخَالِفِينَ ۝ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
با بازماندگان و نماز مگذار بر احدی از ایشان که مرد هرگز و مایست بر گورش بدرستیکه
كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ۝ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ
ایشان کافر شدند بخدا و رسولش و مردند و ایشان بودند فاسقان و نیارد بشگفت ترا اموالشان و اولادشان
إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ وَإِذَا
این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند آنها را در دنیا و هلاک شود نفسهاشان و ایشان باشند کافران و چون
أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ
فرستاده شود سوره که ایمان آرید بخدا و جهاد کنید با رسولش دستوری خواهند صاحبان ثروت
مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ
از ایشان و گویند بگذار ما را که باشیم با نشستگان راضی شدند بانکه باشند با ازماندگان و مهر زده شد
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا
بر دلهاشان پس ایشان نمی فهمند لیکن رسول و آنانکه ایمان آوردند باو جهاد کردند
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ أَعَدَّ اللّٰهُ
بمالهاشان و نفسهاشان و آنها از برای ایشان خوبیهاست و آنهااند آنها رستگاران آماده کرده
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝
خدا برای ایشان بهشتها که میرود از زیرشان نهرها جاودانیان در آنها اینست کامیابی عظیم

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و امدند عذر گویندگان از اعراب بادیه که دستوری داده شود مرانهارا و نشستند انانکه دروغ گفتند بخدا و رسولش

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ

بزودی میرسد انانرا که کافر شدند ازایشان عذاب پردرد نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران

وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى

و نه بر انانکه نیابند انچه صرف میکنند گناهی چون خالص شدند برای خدا و رسولش نباشد بر

الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ

نیکوکاران هیچ راهی و خدا امرزنده مهربانست و نه بر انانکه چون امدند ترا تا سوار کنی ایشانرا

قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا

گفتی نمی یابم انچه سوار کنم شمارا بران برگشتند و چشمهاشان میریخت از اشک درغم انکه نمی یافتند

مَا يُنْفِقُونَ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ

انچه را صرف کنند جز این نیست که راه گرفت بر کسانیست که دستوری میخواهند وایشان توانگرانند راضی شدند بانکه

يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ

باشند با بازماندگان و مهر نهاد خدا بر دلهاشان پس ایشان نمیدانند بعذرخواهی خواهند امد بسوی

إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى

شما چون بازگشتید بسوی ایشان بگو عذر مخواهید که تصدیق نکنیم شمارا هرگز بتحقیق اگاه گردانید خدا مارا از خبرهای شما و بزودی

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

خواهد دید خدا کارهاتانرا و رسولش پس برگردانیده خواهید شد بسوی دانای پنهان و اشکار پس اگاه خواهد گردانید شمارا

تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا

بانچه بودید که میکردید بزودی سوگند خواهند خورد بخدا برای شما چون برگشتید بسوی ایشان تا اعراض کنید از ایشان پس اعراض کنید

عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَحْلِفُونَ لَكُمْ

از ایشان بدرستیکه ایشان پلیدند و جایگاهشان جهنم است جزا دادن بسبب انچه بودند که کسب میکردند سوگند خواهند خورد برای شما

لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ الْأَعْرَابُ

تا خوشنود شوید از ایشان پس اگر خوشنود شوید از ایشان پس بدرستیکه خدا خوشنود نمیشود از گروه فاسقان بادیه نشینان

أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ

سخت تراند از کفر و نفاق و سزاوارتراند بانکه ندانند حدهای انچه فرستاد خدا بر رسولش و خدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ

دانای حکیم است و از بادیه نشینان کسی هست که میگیرد انچه را انفاق میکند جای تاوان و انتظار میبرد بشما گردشهای روزگار

دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بر ایشانست گردش بد و خدا شنوای داناست و از اعراب بادیه کسی هست که ایمان می اورد بخدا و روز بازپسین

وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ

و میگیرد انچه را انفاق میکند نزدیکیها نزد خدا و دعاهای رسول اگاه باش بدرستیکه انها نزدیکیست ایشانرا بزودی در خواهد اورد

اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَالسَّابِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ

ند در رحمتش بدرستی که خدا امرزنده مهربانست وسبقت دارون نخستینان از مهاجرین و

الْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ

انصار و انانکه پیروی نمودند ایشانرا باحسان خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند از او و اماده کرد برای

جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَمِمَّنْ

شان جنات بهشتهائیکه میرود زیرشان نهرها جاودانیان درانها همیشه این است کامیابی عظیم و ازانانکه

حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ

پیرامون شمااند از اعراب بادیه منافقانند و از اهل مدینه استادند بر نفاق نمیدانی ایشانرا

نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا

ما میدانیم بزودی عذاب خواهیم کرد انهارا دوبار پس برگردانیده میشوند بسوی عذاب عظیم و دیگران اقرار نمودند

بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ

بگناهانشان امیختند کردار نیکو و دیگر بد شاید خدا که بپذیرد ازایشان بدرستیکه خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ

امرزنده مهربانست بگیر از مالهاشان صدقه که پاک سازی و پاکیزه گردانی ایشانرا بان و دعا کن برایشان

صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ

بدرستیکه دعای تو مایه ارام است ایشانرا و خدا شنوای داناست ایا ندانستند که خدا اوست که می پذیرد توبه

عَنْ عِبَادِهِ وَيَاْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى

از بندگانش و میگیرد صدقه هارا و بدرستی که خدا اوست توبه پذیر مهربان و بگو بکنند پس بزودی

اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

ببیند خدا عمل شمارا و رسولش و مومنان و بزودی برگردانیده میشوید بسوی دانای پنهان و آشکار پس میدهد

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ

شمارا بانچه بودید که میکردید و دیگران موقوفانند برامر خدارا یا عذاب میکند ایشانرا و یا توبه می پذیرد

عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ

از ایشان و خدا دانای حکیم است و انانکه گرفتند مسجدیرا برای ضرر رسانیدن و کفر و جدائی افکندن میانه

الْمُؤْمِنِينَ وَاِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا

مومنان و انتظار برکسی راکه حرب کرد با خدا و رسولش از پیش و هرآینه سوگند خواهیم خورد که اراده نکردیم

الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى

مگر خوبی را و خدا گواهی میدهد که ایشان هرآینه دروغ گویانند مایست دران هرگز هرآینه مسجدی که بنا نهاده شد بر پرهیزکاری

مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ

از اول روز سزاوار است که ایستاده شوی دران باشند دران مردانیکه دوست میدارند که پاک شوند و خدا دوست میدارد پاک

اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا

شوندگانرا ایا پس کسیکه اساس نهاده باشد بنایش بر پرهیزکاری از خدا و خوشنودی بهتر است ازکسی که اساس نهاده باشد بنیانش را بر کناره

جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ لَا يَزَالُ

زیرقول شد و شکست خورد و پس فرو افتاد او در آتش جهنم و خدا هدایت نمیکند گروه ظالمان را همیشه باشد

بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

بناشان که ساختند شک در دلهاشان مگر آنکه پاره پاره شود دلهاشان و خدا دانای حکیم است

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي

بدرستی که خدا خرید از مومنان نفسهاشان و مالهاشان بآنکه باشد مر ایشان را بهشت کارزار میکنند در

سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَ

راه خدا پس میکشند و کشته میشوند وعده دادنی بر ان حق در توریة و انجیل و

الْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَٰلِكَ

قران و کیست که وفا کرد بعهد ش از خدا پس شاد شوید بسیار بسبب فروختنتان که مبایعت کردید بان است

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ

او کامیابی بزرگ آن توبه کنندگان آن پرستندگان آن ستایش کنندگان آن روزه داران آن رکوع روندگان

السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ

آن سجده کنندگان آن امر کنندگان بمعروف و نهی کنندگان از منکر و نگهدارندگان مر حدهای

اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَ

خدا را و مژده بده مومنان را نباشد مر نبی را و آنانکه ایمان آوردند که آمرزش خواهند برای مشرکان و

لَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا كَانَ

اگرچه باشند صاحب قرابت از بعد ظاهر شدن مر ایشان را که ایشان اند اهل جهنم و نبود

اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ

آمرزش خواستن ابراهیم برای پدرش مگر از وعده شده که وعده داده بود او را پس چون ظاهر شد مر او را بدرستی که او دشمن

لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

مر خدا را بیزاری جست از او بدرستی که ابراهیم هر آینه بود بسیار دعا کننده بردبار و نباشد خدا که اضلال کند جمعی را بعد از آنکه هدایت

حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

کرد ایشان را تا بیان کند برای ایشان آنچه را پرهیز کنند بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست بدرستی که خدا راوراست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ لَقَدْ تَابَ

و زمین زنده میکند و میمیراند و نباشد از غیر خدا هیچ ولی و نه نصیری بحقیق که توبه

اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ

پذیرفت خدا از نبی و مهاجران و انصار آنانکه پیرو شدند او را در زمان دشواری

مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَ

از بعد آنکه نزدیک بود که برگردد دلهای پاره از ایشان پس پذیرفت توبه از ایشان که او بایشان مهربان رحیم است و

عَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ

بر آن سه که گذاشته شدند تا چون تنگ شد بر ایشان زمین بان فراخی و تنگ آمد

عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ

بر ایشان نفسهاشان و یقین کردند که نیست پناهی از خدا جز بسوی او پس توبه پذیرفت از ایشان تا ثابت بر توبه باشند

اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

بدرستی که خدا اوست توبه پذیرنده مهربان ای آنانکه ایمان آوردند بپرهیزید از خدا و باشید با راستگویان

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَ

نیست مر اهل مدینه را و کسیکه پیرامون ایشان باشند از اعراب بادیه که باز مانند از رسول خدا و

لَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ

نه آنکه بگذرند بسبب نفسهاشان از نفس او این بسبب آنست که ایشانرا نرسد ایشان تشنگی و نه رنجی و نه گرسنگی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا

در راه خدا و نه نوردند کامی که بخشم آورد کافرانرا و نیابند از دشمنی یافتنی

إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً

مگر آنکه نوشته شد ایشانرا بسبب آن کار خوبی بدرستی که خدا ضایع نمیکند اجر نیکوکارانرا و انفاق نمیکنند نفقه

صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا

کمی و نه بسیاری و قطع نمیکنند وادی را مگر آنکه نوشته شد برایشان تا جزا دهد ایشانرا خدا خوبتر از آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ

بودند که میکردند و نباشد مومنان که بروند همگی پس چرا نرفت از هر گروهی از ایشان

طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

جماعه تا دانش آموزند در دین و تا بیم دهند قوم شانرا چون باز گردند بسوی ایشان باشد که ایشان بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً

ای آنکه ایمان آوردند کارزار کنید آنانرا که نزدیک بشما از کافران و تا بیابند در شما سختی

ربع وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ

و بدانید بدرستیکه خدا با پرهیزکارانست و چون فرو فرستاده شد سوره پس از ایشان کسی هست که میگوید کدام یک شمارا افزود

هَٰذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي

این ایمان پس اما آنانکه ایمان آوردند پس افزود ایشانرا ایمان و ایشان شاد میشوند بسیار و اما آنانکه در

قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ أَوَلَا يَرَوْنَ

دلهاشان مرض است پس افزود ایشانرا بدی به بدی و مردند ایشان کافرانند آیا نمی بینند که

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِذَا

ایشان آزموده میشوند در هر سال یکبار یا دو بار پس نمیکنند توبه و نه ایشان پند میگیرند و چون

مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ

فرو فرستاده شد سوره نگاه میکنند بعضشان به بعضی آیا می بینند شمارا هیچ احدی پس برمیگردند گردانید خدا

قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ

دلهاشان بسبب آنکه ایشان جمعی اند که نمی فهمند بتحقیق آمد شمارا رسولی از خودتان که سخت است براو

[illegible]

قوله تعالی
فان تولوا الی قوله العظیم اگر
کسی از حاکم متوهم باشد
در شب جمعه این آیه را سی
بار بخواند و در آخر هر بار بگوید
أَنْتَ حَسْبِي يَا رَبِّ
يَا رَبِّ حَسْبِي عَلَى فُلَانِ
ابن فلان اعطف قلبه
لی بحق الله
خدای تعالی آن حاکم را براو
مهربان گرداند و اگر در یکی
از [illegible] این آیه را بر
آهو نویسد و با خود نگاه دارد
و بر خواندن این آیه مداومت
نماید همیشه در حفظ خدای تعالی
باشد منقول است که اگر آیه
لقد جاءکم رسول را بخواند و
بر کاغذ [illegible]
و سایر درندها محفوظ ماند

مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَا

رنج کشیدنشان حریص است برشما مومنان مهربان رحیم است پس اگر اعراض کنند پس بگو بس است مرا خدا نیست

إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

الهی مگر او بر او توکل کردم و او است صاحب عرش عظیم

سورة يونس عليه السلام مكية وهي مائة وتسع آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓرٰ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ

این آیتهای کتاب محکم است آیا باشد مردمانرا عجبی که وحی فرستادیم به مردی

مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ

از ایشان که بترسان مردم را و مژده ده آنانرا که ایمان آوردند آنکه مرایشانراست سابقهٔ خوبی نزد پروردگارشان گفتند

الْكَافِرُونَ إِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ

کافران بدرستیکه این هرآینه سحریست آشکار بدرستیکه پروردگار شما خداست که آفرید آسمانها و

الْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا

زمین را در شش روز پس مستوی شد بر عرش تدبیر میکند امر را نیست هیچ شفاعت کننده

مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

مگر از بعد اذن او آنست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیا پس تفکر نمیکنید بسوی اوست بازگشت شما

جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

همه وعده داد الهی از خدا حق بدرستیکه او آفرید نخست خلق را پس باز میگرداند او تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا

کارهای نیک را بعدل و آنانکه کافر شدند برای ایشانست شرابی از آب جوشان و عذابی پر درد بسبب

كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ

بودنشان که کافر شدند اوست آنکه گردانید آفتاب را روشنائی و ماه را روشنی و مقرر داشتش منزلها

لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ

تا بدانید شمار سالها و حساب را نیافرید خدا آنرا مگر بحق تفصیل میدهد آیتها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَ

برای جمعی که میدانند بدرستیکه در آمد و رفت شب و روز و آنچه آفرید خدا در آسمانها و

الْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا

زمین هرآینه آیتهاست برای جمعی که پرهیزکاری میکنند بدرستی که آنانکه امید نمیدارند ملاقات ما را و راضی شدند بزندگانی دنیا

وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۝ أُولٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا

و آرمیدند بدان و آنانکه ایشان از آیتهای ما بیخبرانند آنها جایگاهشان آتش است بسبب

كانوا

سوره یونس
ما جاء فی فضلها و خاصیتها
قال النبی صلی الله علیه وسلم من قرأ
سوره یونس اعطی من الاجر
عشر حسنات بعدد من صدق
یونس وبعدد من غرق
فرعون

رسول علیه السلام فرمود
که هرکس سوره یونس را
بخواند حق تعالی او را
ده حسنه مزد دهد بعدد آن
کس که یونس را تصدیق کرد
و بعدد هر که تکذیب
کرده یونس را

كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بسبب آنچه بودند که کسب میکردند بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب هدایت میکند ایشانرا پروردگار
بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
شان بسبب ایمانشان جاری میکند از زیر شان نهرها در بهشتهای پر نعمت خواندنشان دران سبحانک
ع اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَ
اللهم است و درودشان دران سلام است و آخر خواندنشان اینکه الحمد لله رب العالمین و
لَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ
اگر تعجیل میکرد خدا برای مردمان شر را تعجیل ایشان بخیر هر آینه رانده شده بود برای ایشان اجلشان پس وامیگذاریم
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ
آنانرا که امید نمیدارند ملاقات ما را در زیاده رویشان در عصیان که حیرانان و چون مس کند انسانرا ضرر
دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى
میخواند ما را خوابیده بپهلویش یا نشسته یا ایستاده پس چون رفع کردیم از او ضررش را میگذرد گویا که نخوانده است ما را برای
ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
ضرری که مس کرده بود او را همچنین آراسته شد برای اسراف کنندگان آنچه را باشند که میکنند و هر آینه بتحقیق هلاک کردیم قرنها را
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ
از پیش شما چون ظلم کردند و آمدند ایشانرا پیغمبرانشان با بینها و نبودند که ایمان آورند همچنین
نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
جزا میدهیم گروه گناهکارانرا پس گردانیدیم شما را جانشینها در زمین از بعدشان تا ببینیم
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
که چگونه میکنید و چون خوانده میشود بر ایشان آیتهای ما روشنها میگویند آنانکه امید ندارند ملاقات ما را
ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي
بیار قرآن غیر این یا تبدیل کنش بگو نیست مرا که تبدیل کنم آنرا از پیش خودم
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
نمیکنم پیروی مگر آنچه وحی فرستاده میشود بمن بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روز عظیم
قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ
بگو اگر خواسته بود خدا نخوانده بودم آنرا بر شما و نه اعلام کرده بودم شما را بآن پس بتحقیق درنگ نموده بودم در شما عمری از
قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ
پیش آیا پس نمی یابید بعقل پس کیست ظالمتر از آنکه به بندد بر خدا دروغ یا تکذیب کند بآیات او بدرستیکه
لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
رستگار نمیشوند گناهکاران و میپرستند از غیر خدا آنچه را که ضرر نمیرساند ایشان و نفع نمیدهد شان
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ
و میگویند اینها شفیعان ما اند نزد خدا بگو آیا خبر میدهید خدا را بآنچه نمیداند در آسمانها

وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً

و نه در زمین دانم پاکیش را و برتراست ازانچه شریک میدارید و نبودند مردم مگر امت

وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

واحد پس اختلاف نمودند واگر نه کلمه که پیشی گرفته بود از پروردگار تو هرآئینه حکم کرده میانشان درانچه دران اختلاف میکردند

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا إِنِّي

و میگویند چرا فرو فرستاده نشد براو ایتی از پروردگارش پس بگو جز این نیست که غیب مر خدا راست پس منتظر باشید بدرستیکه

مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم

من با شمام از منتظران وچون چشانیم مردم را رحمتی از بعد سختی رنجی که مس کرد ایشانرا ناگاه مر

مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ هُوَ

ایشانراست مکری در ایتهای ما بگو خدا زودتراست در مکر بدرستی که رسولان ما می نویسند انچه مکر میکنید اوست انکه

الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ

میگرداند شمارا در بر و بحر تا چون باشید در کشتیها و جاری شوند با ایشان ببادی

طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَ

پاکیزه و شاد شوند بانها بیاید انها بادی سخت و بیاید ایشانرا موج از هر جا و

ظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ

یقین کنند که ایشان احاطه کرده شد بانها خوانند خدا را خالص گردانندگان برایش دین را که اگر نجات دادی ما را ازین هرآئینه میباشیم

مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

از شکرگذاران پس چون نجات داد ایشانرا ناگاه ایشان ظلم میکنند در زمین بنا حق ای مردم

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُم مَّتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا

جز این نیست ظلم شما بر خود هاتانست درمایه تعیش اندکانی دنیا پس بسوی ماست بازگشت شما پس اگاه گردانیم شمارا

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

بانچه بودید که میکردید جز این نیست که مثل زندگانی دنیا چون ابیست که فرو فرستادیم اورا از اسمان پس امیخت بان

نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا

رستنی زمین ازانچه میخورند مردم و شتر و گاو و گوسفند تا چون گرفت زمین پیرایه اش را

وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا

و زینت یافت و گمان بردند اهلش که ایشان قدرت دارانند بران امد انرا امر ما شبی یا روزی پس گردانیدیم

حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

اورا درویده گویا نرسته بود در زمان پیش همچنین تفصیل میدهیم ایتهارا برای گروهی که تفکر میکنند

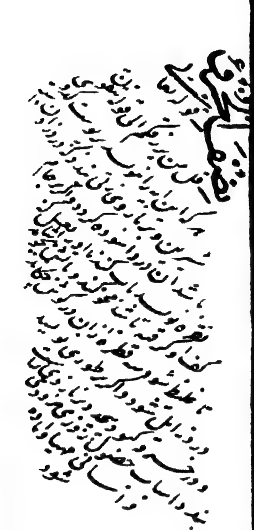
وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

و خدا میخواند بسوی دار سلام و هدایت میکند انرا که میخواهد براه راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ

ازبرای انانکه نیکی کردند نیکیست و زیادتی و نپوشد روهاشانرا گردی و نه خواری انگروه

أَصْحَابُ

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ
اهل بهشتند ایشانند دران جاودانیان وانانکه کسب کردند بدیها را جزای بدی

بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ
بمثل انست وفرو میگیرد ایشانرا خواری نباشد مر ایشانرا از خدا هیچ نگاه دارنده گویا پوشانیده شد رویهاشان

قِطَعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
بپاره از شب تیره انها اهل اتشند انها اند دران جاودانیان وروزیکه محشور میسازیم

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَ
ایشانرا همه پس میگوییم مرانانرا که شرک اوردند باشید بر جاهای شما و شریکان شما پس جدائی می اندازیم میانشان و

قَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ۝ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ
خواهند گفت شریکانشان نبودید که ما را میپرستیدید پس وبس است خدا شاهد میانه ما و میانه شما که بودیم

كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ۝ هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا
بودیم از پرستیدن شما هراینه بیخبران انجا بیازماید همه نفسی انچه را پیش فرستاده وباز گردانیده

إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
شوند بسوی خدا صاحب اختیارشان که حق است وگم شد از ایشان انچه بودند که بدروغ می بستند بگو کیست روزی میدهد شمارا از اسمان

وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
و زمین یا که مالک میباشد گوش و دیدها را که بیرون می اورد زنده از مرده و بیرون می اورد

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَذَلِكُمُ اللَّهُ
از زنده و که تدبیر میکند کار را پس زود باشد میگویند خدا پس بگو ایا پس چرا نمی پرهیزید پس این خدا

رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ۝ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ
پروردگار شماست که حق است پس چیست بعد از حق مگر گمراهی پس بکجا برگردانیده میشوید همچنین ثابت شد کلمه

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ
پروردگار تو بر انانکه فسق ورزیدند بدرستی که ایشان نمی ارند ایمان بگو ایا از شریکان شما کیست که افریند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ
اول خلق را پس باز می ارد انرا بگو خدا می افریند نخست خلق را پس باز میدارد انرا پس بکجا برگردانیده میشوید بگو ایا از

شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
شریکان شما کیست که هدایت میکند بسوی حق بگو خدا هدایت میکند مر حق ایا کسی که هدایت میکند مر حق را

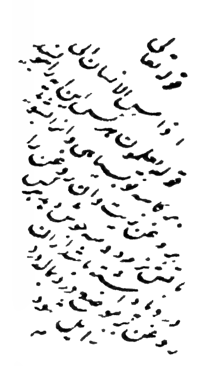
أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهِدِّي إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ
سزاوارتر است که پیروی کرده شود یا کسی که هدایت نمی یابد مگر انکه هدایت کرده شود پس چیست شما را چگونه حکم میکنید و پیروی میکنند

أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝
اکثرشان مگر گمان بدرستیکه گمان کفایت نمیکند از حق چیزیرا بدرستیکه خدا داناست بانچه میکنند

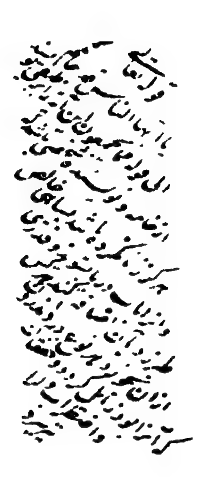
وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
و نباشد این قرآن که بدروغ بسته شود از غیر خدا ولیکن تصدیق انچیزیست که باشد میانه

يديه وتفصيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين ۝ ام يقولون افتريه قل فاتوا
دو دستش و تفصيل دادن كتاب نيست شكى دران از پروردگار عالميان ايا ميگويند بدروغ ازخود گفته بگو
بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين ۝ بل كذبوا
بياريد سوره مثل ان و بخوانيد انكس را كه توانيد از غير خدا اگر هستيد راست گويان بلكه تكذيب كردند
بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم تاويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر
انچه را احاطه نكردند بدانستنش و نيامده است ايشانرا تاويلش همچنين تكذيب كردند انانكه بودند پيش از ايشان پس ببين
كيف كان عاقبة الظالمين ۝ ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به و
كه چگونه باشد عاقبت ظالمان و از ايشان كسى هست كه ايمان مى اردبان و از ايشان كسى هست كه ايمان نمى اردبان و
ربك اعلم بالمفسدين ۝ وان كذبوك فقل لي عملي ولكم عملكم انتم
پروردگار تو داناتر است بفساد كنندگان و اگر تكذيب كردند ترا پس بگو مراست كردارم و مر شماراست كردارتان شما
بريئون مما اعمل وانا بريء مما تعملون ۝ ومنهم من يستمعون اليك افا
فارغانيد از انچه ميكنيم و من فارغم از انچه ميكنيد و از ايشان كسى هستند كه گوش مى اندازند بسوى تو ايا پس
تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون ۝ ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي
ميشنوانى كرانرا و اگرچه باشند كه نيابند بعقل و از ايشان كسى هست كه نگاه ميكند بسوى تو ايا پس تو مينمائى
العمي ولو كانوا لا يبصرون ۝ ان الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس
كوران را و اگرچه باشند كه نه بينند بدرستى كه خدا ظلم نميكند بر مردمان چيزى و ليكن مردم
انفسهم يظلمون ۝ ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعة من النهار يتعارفون
بر خودهاشان ظلم ميكنند و روزيكه محشور ميگرداند ايشانرا گويا درنگ نكردند مگر ساعتى از روز شناخت يكديگر ميكنند
بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين ۝ واما نرينك
ميان خود بتحقيق كه زيان كردند انانكه تكذيب كردند ملاقات خدا را و نبودند هدايت يافتگان و يا مينمائيم ترا
بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون
بعضى از انچه وعده داديم يا ميميرانيم ترا پس بسوى ماست بازگشتشان پس خدا شاهد است بر انچه ميكنند
ولكل امة رسول فاذا جاء رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون
و براى هر گروهى رسوليست پس چون بيايد پيغمبرشان حكم كرده ميشود ميانشان بعدل و ايشان ظلم كرده نميشوند
ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۝ قل لا املك لنفسي ضرا
و ميگويند كى باشد اين وعده اگر هستيد راست گويان بگو مالك نميشوم براى خود مضرتى
ولا نفعا الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا جاء اجلهم فلا يستاخرون
و نه نفعى مگر انچه خواست خدا براى هر امتى وقتيست معين چون ايد اجلشان پس واپس نمانند
ساعة ولا يستقدمون ۝ قل ارايتم ان اتيكم عذابه بياتا او نهارا
ساعتى و پيشى نگيرند بگو خبر دهيد كه اگر ايد شمارا عذاب او شب هنگامى يا روزى
ماذا يستعجل منه المجرمون ۝ اثم اذا ما وقع امنتم به الان وقد كنتم
و چه چيز را بشتاب خواهند خواست ازان گناهكاران ايا پس چون بوقوع ايد ايمان مى اريد بان اينوقت و بتحقيق بوديد كه

ع بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝ ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ
که از ان شتاب میخواستید پس گفته خواهد شد مر انانرا که ظلم کردند بچشید عذاب جاودان ایا جزا داده میشوید
اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝ وَيَسْتَنْبِئُوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ وَمَآ
مگر بانچه میکردید کسب و خبر میپرسند از تو که ایا حق است او بگو اری به پروردگارم هر آئینه آن حق است و نیستید
اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ
شما عاجزکننده گان و اگر اینکه برای هر نفسی که ظلم کرده میبود انچه در زمین است هر اینه فدا دادی
بِهٖ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
ان و پوشیده داشتند پشیمانی را چون دیدند عذاب را و حکم کرده میان ایشان بعدل و ایشان ظلم
يُظْلَمُوْنَ ۝ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ
کرده نمیشوند اگاه باشید که مر خدا راست انچه در اسمانها و در زمین است اگاه باشید که وعده خدا حق است و
لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ
لیکن اکثر ایشان نمیدانند اوست زنده میکند و میمیراند و بسوی او برگردانیده میشوید ای مردمان
قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ
تحقیق امد شما را پندی از پروردگار شما و شفا برای انچه در سینهاست و هدایتی و رحمتی
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۝
برای مومنان بگو بفضل خدا و برحمتش پس باین باید که شاد شوند ان بهتر است از انچه جمع میکنند
قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ
بگو خبر دهید انچه فرستاده خدا برای شما از روزی پس گردانیدید از ان حرامی و حلالی بگو ایا خدا دستوری
لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ۝ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
داد مر شما را یا بر خدا دروغ می بندید و چیست گمان انانکه دروغ می بندند بر خدا دروغ روز
الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝ وَمَا
قیامت بدرستیکه خدا هر اینه صاحب فضل است بر مردم و لیکن اکثر ایشان شکر نمیکنند و در نه
تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّمَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا
نباشی در امری و نخوانی از ان هیچ خواندنی و نکنید هیچ کاری مگر اگه باشیم
عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي
بر شما شاهدان هنگامیکه شروع میکنید دران و پنهان نمیباشد از پروردگار تو هیچ برابر ذره در
الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ
زمین و نه در اسمان و نه کوچکتر از ان و نه بزرگتر مگر هست در کتاب روشن
اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا
اگاه باشید که دوستان خدا را نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهناک میشوند انانکه ایمان اوردند و بودند
يَتَّقُوْنَ ۝ لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ
که پرهیزگاری میکنند مر ایشانراست بشارت در زندگی دنیا و در اخرت نیست تبدیلی مر کلمات خدا را

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
آنست آن کامیابی بزرگ و نباید که اندوهگین سازد ترا گفتار ایشان بدرستی که عزت مر خدا راست همگی اوست
الْعَلِيمُ ۝ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
شنوای دانا آگاه باشید که مر خداراست آنچه در آسمانها و آنکه در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه میخوانند
مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ هُوَ
از غیر خدا شریکانرا نمیکنند پیروی مگر گمانرا و نیست ایشان جز آنکه دروغ میگویند اوست
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ
آنکه گردانید برای شما شب را تا بیارامید در آن و روز را بینش دهنده بدرستی که در این هر آینه نشانهاست
لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
برای جمعی که میشنوند گفتند گرفت خدا فرزند دائم بپاکیش را اوست بی نیاز مر او راست آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی بر این آیا میگوئید بر خدا آنچه را نمیدانید
قُلْ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ
بگو بدرستی آنانکه می بندند بر خدا دروغ رستگار نمیشوند بهرهٔ اندکیست در دنیا پس
اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ وَاتْلُ
بسوی ماست بازگشت ایشان پس میچشانیم ایشانرا عذاب سخت بآنچه بودند که کفر میورزیدند و بخوان
عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي
بر ایشان خبر نوح را وقتی که گفت مر قوم خود را یا قوم اگر باشد که عظیم آید بر شما اقامت من و پند دادن من
بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ
بآیتهای خدا پس بر خدا توکل نمودم پس گرد آرید کار تانرا با شریکانتان پس نباید که باشد کار تان
عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ
بر شما اندوه پس گذارش دهید بسوی من و مهلت مدهید مرا پس اگر اعراض کردید پس نخواستم از شما هیچ مزدی
اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ
نیست مزد من مگر بر خدا و مامور شدم که باشم از مسلمانان پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم
مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَانْظُرْ
او را و کسی را که با او بود در کشتی و گردانیدیم ایشانرا جانشینان و غرق گردانیدیم آنانرا که تکذیب کردند آیتهای ما را پس ببین
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا اِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ
چگونه بود عاقبت بیم داده شدگان پس برانگیختیم از بعد نوح رسولان بقومشان پس آمدند ایشانرا
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ
با بینتها پس نبودند که ایمان آرند بآنچه تکذیب کردند بآن از پیش همچنین مهر مینهیم بر دلهای
الْمُعْتَدِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهٰرُونَ اِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِاٰيَاتِنَا
تعدی کنندگان پس برانگیختیم از بعد شان موسی و هارون را بسوی فرعون و قومش با آیتهای ما

ع ثلثة

فاستكبروا

فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا
پس سر کشی کردند و بودند گروهی گناه کاران پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند که این

لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۝ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ
سحریست آشکار گفت موسی آیا میگوئید مر حق را چون آمد مر شمارا آیا سحر است این و رستگار نمیشوند سحر

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ
کنندگان گفتند آیا آمدی ما را تا بگردانی ما را از آنچه یافتیم بر آن پدران ما را و باشد مر شما را هر دو بزرگی در زمین

وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
و نیستیم ما مر شما را گروندگان و گفت فرعون بیارید نزد من هر ساحری دانا را پس چون آمدند ساحران

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ
گفت مر ایشانرا موسی بیندازید آنچه شما اندازنده اید پس چون انداختند گفت موسی آنچه آوردید آنرا

السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ
سحر است بدرستی که خدا بزودی باطل سکند آنرا بدرستی که خدا باصلاح نمی آرد کار فساد کنندگانرا و ثابت میگرداند خدا حق را

بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِنْ
بکلمات خویش و اگرچه ناخوش دارند آنرا گناه کاران پس ایمان نیاوردند بموسی مگر فرزندانی از قوم او بر ترسی از

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ
فرعون و جماعت خویشان که سیاست کند ایشانرا و بدرستی که فرعون غالب بود در زمین و بدرستی که او هرآینه بود از

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ۝ فَقَالُوا
اسراف کنندگان و گفت موسی ای قوم من اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانان پس گفتند

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ
بر خدا توکل کردیم پروردگارا مگردان ما را آزمایشی برای گروه ظالمان و نجات ده ما را برحمت از

الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا
گروه کافران و وحی فرستادیم بسوی موسی و برادرش که جای بازگشت بگیرید برای قوم خود بمصر خانهای

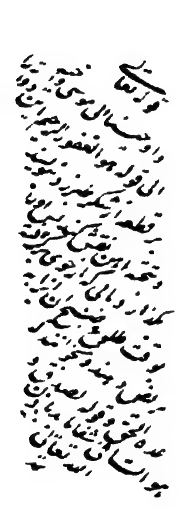
وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا
و بگردانید خانهای تانرا قبله و برپای دارید نماز را و بشارت ده مومنانرا و گفت موسی پروردگارا

إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ
بدرستی که تو دادی فرعونرا و خویشانرا زینتی و اموالی در زندگی دنیا پروردگارا تا گمراه کردند از

سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
راه تو پروردگارا محو کن بر اموال ایشان و سخت بگیر بر دلهاشان پس ایمان نیارند تا ببینند

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ
العذاب پروردگارا گفت تحقیق اجابت کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و از پی مروید راه

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا
آنانکه نمیدانند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس از پی رسید ایشانرا فرعون و لشکر او از روی ظلم

وَعَدْوًا حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا
و تعدی تا چون دریافتش غرق گفت ایمان آوردم که نیست خدائی مگر آنکه ایمان آوردند بنی
اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝ اٰلْئٰنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ۝
اسرائیل و من از مسلمانانم الحال و تحقیق نافرمانی کردی پیشتر و بودی از فسادکنندگان
فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ
پس امروز می اندازیم بموضع بلند بدن ترا تا باشی برای کسان که پس تو آیند نشانی و بدرستی که بسیاری از مردم از
اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُوْنَ ۝ وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ
آیتهای ما بیخبرانند و تحقیق فرود آوردیم بنی اسرائیل را در منزل خوب و روزی دادیم ایشان را از پاکیزها
فَمَا اخْتَلَفُوْا حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
پس اختلاف نکردند تا آنکه آمد ایشانرا علم بدرستیکه پروردگار تو حکم خواهد کرد میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند که در آن
ع يَخْتَلِفُوْنَ ۝ فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْـَٔـلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ
اختلاف میکردند پس اگر باشی در شک از آنچه فرو فرستادیم بتو پس بپرس از آنانکه میخوانند
الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۝ وَلَا
کتاب را پیش از تو تحقیق آمد ترا حق از پروردگار تو پس مباش البته از شک کنندگان و مباش
تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ
البته از آنانکه تکذیب کردند آیتهای خدا را پس خواهی بود از زیانکاران بدرستیکه آنانکه ثابت شد بر ایشان
رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ۝ فَلَوْلَا كَانَتْ
کلمه پروردگار تو ایمان نمی آورند و اگر آمده باشد ایشانرا همه آیتی تا آنکه ببینند عذاب دردناک پس چرا نبود
قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيْمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُوْنُسَ ۭ لَمَّآ اٰمَنُوْا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
دهی که ایمان آورده باشد پس نفع کرده باشد او را ایمانش مگر قوم یونس چون ایمان آوردند رفع کردیم از ایشان عذاب رسوائی را
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ۝ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ
در زندگی دنیا و برخوردار کردیم ایشانرا تا وقتی و اگر خواسته بودی پروردگار تو هر آینه ایمان آورده بودند آنانکه در زمین
جَمِيْعًا ۭ اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا
بودند همه ایشان تمام آیا پس تو جبر میکنی مردم را تا میشوند مؤمنان و نباشد هر نفسی را که ایمان آرد مگر
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَي الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلِ انْظُرُوْا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ
باذن خدا و میکند پلیدی را بر آنانکه نمی یابند بعقل بگو ببینید که چیست در آسمانها
وَالْاَرْضِ ۭ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ۝ فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ
و زمین و هدایت نمیکنند آیتها و بیم دهندگان از کسی که ایمان نیاورند پس آیا انتظار میکشند
 اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ قُلْ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّىْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۝
مگر مثل روزهای آنانکه گذشتند پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید بدرستیکه من با شمایم از منتظران
ثُمَّ نُنَجِّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ قُلْ يٰٓاَيُّهَا
پس نجات میدهیم رسولان را و آنانکه ایمان آورده بودند همچنین است ثابت بود بر ما که نجات دهیم مومنان را بگو ای

النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ

مردم اگر باشید در شک از دینم پس نمی پرستم آنان را که می پرستید از غیر

اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَنْ

خدا ولیکن می پرستم خدا را که میمیراند شما را و مامور شده ام که باشم از گروندگان و اینکه

أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا

راست گردان وجهت را برای دین حق و مباش البته از شرک آورندگان و مخوان از غیر خدا آنچه

لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ

نفع نمیدهد ترا و ضرر نمیرساند ترا پس اگر کردی پس بدرستیکه تو آن هنگام از ظالمان و اگر رساند ترا خدا

بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن

بضرری پس نیست رفع کننده مر آنرا مگر او و اگر خواهد ترا بخیری پس نباشد منع کننده مر فضلش را میرساند آنرا بهر کسیکه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ

میخواهد از بندگانش و اوست آمرزنده مهربان بگو ای مردم بتحقیق آمد شما را حق

مِن رَّبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

از پروردگار شما پس کسیکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یابد برای خودش و کسیکه گمراه شد پس جز این نیست گمراه میشود بر خودش

وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ

و نیستم من بر شما وکیل و پیروی کن آنچه را وحی فرستاده میشود بسوی تو و صبر کن تا آنکه حکم کند خدا و اوست بهترین

سورة هود عليه السلام وهي — الْحَاكِمِينَ — مكية مائة وثلث عشر آيات

حکم کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر ۝ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

کتابیست که محکم کرده شده آیاتش پس تفصیل داده شده از نزد حکیم آگاه که نپرستید جز

اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝ وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم

خدا بدرستیکه من مر شما را از او بیم کننده و بشارت دهنده و اینکه آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت کنید بسوی او برخوردار کند

مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي

شما را برخورداری خوب تا مدتی بنام برده و میدهد بهر صاحب فضلی فضلش را و اگر اعراض کنید پس بدرستیکه

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ۝ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

من میترسم بر شما عذاب روز بزرگ را بسوی خدا بازگشت شما و او بر همه چیز توانا است

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ

آگاه باشید که ایشان میپیچند سینه‌هاشان را تا پوشیده دارند از او آگاه باشید که هنگامیکه در سر میکشند جامه‌هاشان را میداند

مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ

آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکار میکنند بدرستیکه او داناست بذات سینه‌ها و نیست هیچ جنبنده در زمین

وما من دابه

الجزء ١٢

اِلَّا عَلَی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٥

بر خداست رزق وی داند قرارگاهش را و امانت گاهش را همی باشند در کتاب روشن

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآ

و وی است آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و بود عرشش بر آب

لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ ۵

تا بیازماید شمارا که کدام از شما نیکوترید در کردار و هر اینه اگر بگوئی تو بدرستیکه شما باشید برانگیخته شدگان از بعد مرگ

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٥ وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ

هر اینه میگویند آنانکه کافر شدند نیست این مگر سحر آشکار و هر اینه اگر باز پس اندازیم از انها عذاب

اِلٰی اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ اَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَ

تا مدتی معدود هر اینه میگویند باز داشت از آگاه باشید که روزیکه می آید انهارا نخواهد شد برگردانیده از ایشان

حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٥ وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا

فرو گیرد ایشانرا آنچه بودند که بآن استهزا میکردند و اگر بچشانیم انسانرا از خود رحمتی پس برداریم آنرا

مِنْهُ اِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ٥ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ

از او بدرستیکه هر اینه ناامید و ناسپاس است و اگر بچشانیم اورا نعمتی بعد از سختی رنجی که مس کرد اورا هر اینه میگوید که رفت

السَّيِّئَاتُ عَنِّي اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ٥ اِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰٓئِكَ

بدیها از من بدرستیکه او هر اینه شادمان و نازانست مگر آنانکه صبر نمودند و کردند کارهای خوب را انها

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ كَبِيرٌ ٥ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحٰی اِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهٖ

برای ایشانست آمرزش و اجر بزرگ پس باشد که تو ترک کننده باشی بعضی از آنچه وحی میشود بتو و تنگ باشد بآن

صَدْرُكَ اَنْ يَقُولُوا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَآءَ مَعَهُ مَلَكٌ اِنَّمَا اَنْتَ نَذِيرٌ

سینه ات که میگویند چرا فرو فرستاده نشد براو گنجی یا نیامد با او فرشته جز این نیست که تو بیم کننده

وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ٥ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهٖ مُفْتَرَيَاتٍ

و خدا بر همه چیز وکیل است یا میگویند بدروغ بست اورا بگو پس بیارید ده سوره مثلش بدروغ بسته شدها

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٥ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ

و بخوانید انرا که توانید از غیر خدا اگر هستید راست گویان پس اگر اجابت نکردند مر شمارا

فَاعْلَمُوا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ٥ مَنْ كَانَ

پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شد بعلم خداست و اینکه نیست الٰهی مگر او پس آیا شما باشید مسلمانان کسی که باشد

يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ٥ اُولٰٓئِكَ

که خواهد زندگانی دنیا و زینتش را تمام میدهیم بایشان کردارهاشان در آن و ایشان در آن کم کرده نشوند انها

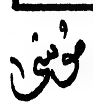
الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا

کسانیند که نیست مر ایشانرا در آخرت مگر آتش و نابود گشت آنچه کردند در آن و ناچیز است آنچه هستند که

يَعْمَلُونَ ٥ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰی بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتَابُ

میکنند آیا پس کسی باشد بر بینه از پروردگارش و از پی آید اورا شاهدی از او و از پیشش کتاب

ع

مُوسیٰ اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ
موسى پیشوا و رحمت آنها ایمان می‌آرند بآن و کسی که کافر میشود بآن از ان گروههای دشمن پس آتش

مَوْعِدُهٗ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
وعده گاه اوست پس مباش در شک ازان بدرستی کان حق است از پروردگار تو و لیکن اکثر مردم ایمان نمی‌آرند

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ
و کیست ظالمتر ازانکه بست بر خدا دروغ آنها اعراض کرده میشوند بر پروردگارشان و میگویند

الْاَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلٰى رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ اَلَّذِينَ
گواهان که ایشانند آنانکه دروغ بستند بر پروردگارشان آگاه باشید که لعنت خداست بر ظالمان آنانکه

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝
باز داشتند از راه خدا و میخواهند انرا کج و ایشانند باخرت ایشان کافران

اُولٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ
آنها نباشند عاجز کنندگان در زمین و نباشد مرایشانرا از غیر خدا هیچ

اَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ
دوستان مضاعف میشود مرایشانرا عذاب نبستند که بتوانند شنیدن و نبستند که ببینند

اُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ
آنها اند آنانکه زیان کردند در نفسهاشان و گم شد از ایشان آنچه بودند که بدروغ می‌بستند ناچار است بدرستیکه

فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَخْبَتُوا
ایشان در آخرت ایشان زیانکارانند بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب را و فروتنی

اِلٰى رَبِّهِمْ اُولٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْاَعْمٰى
بپروردگارشان آنها اند اهل بهشت ایشانند دران جاودانیان مثل ان دوگروه چون کور

وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا
و کر و بینا و شنوا است آیا یکسان میباشند مثلا پس آیا پند نمیگیرید و بتحقیق فرستادیم

ع نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ اَنْ لَا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّي اَخَافُ
نوح را بقومش بدرستیکه من مرشمارا بیم دهنده آشکارم که مپرستید جز خدارا بدرستیکه من میترسم

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيمٍ ۝ فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا
برشما از عذاب روز پر درد پس گفتند جمعی که کافر شدند از قومش نمی‌بینیم ترا مگر

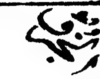
بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِينَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ وَمَا نَرٰى لَكُمْ
انسانی مثل ما و نه بینیم ترا که پیروی کنندت جز آنانکه ایشانند فرومایگان ما در مبدء اندیشه و نه بینیم شمارا

عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
برخود هیچ زیادتی بلکه گمان میکنیم شمارا دروغگویان گفت ایقوم من خبر دهید اگر بوده باشم بر حجتی از پروردگارم

وَاٰتٰنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ اَنُلْزِمُكُمُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ
و داده باشد مرا رحمتی از نزد پروردگار پس پوشیده باشد برشما آیا جبر کنیم شمارا بآن و شما باشید مرانرا ناخوش دارندگان وایقوم

لا أسألكم عليه مالا إن أجري إلا على الله وما أنا بطارد الذين آمنوا
إنهم ملاقوا ربهم ولكني أراكم قوما تجهلون ۝ ويا قوم من ينصرني من الله
إن طردتهم أفلا تذكرون ۝ ولا أقول لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب
ولا أقول إني ملك ولا أقول للذين تزدري أعينكم لن يؤتيهم الله خيرا الله
أعلم بما في أنفسهم إني إذا لمن الظالمين ۝ قالوا يا نوح قد جادلتنا فأكثرت جدالنا
فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين ۝ قال إنما يأتيكم به الله إن شاء وما أنتم
بمعجزين ۝ ولا ينفعكم نصحي إن أردت أن أنصح لكم إن كان الله يريد أن يغويكم
هو ربكم وإليه ترجعون ۝ أم يقولون افتراه قل إن افتريته فعلي إجرامي وأنا ع
بريء مما تجرمون ۝ وأوحي إلى نوح أنه لن يؤمن من قومك إلا من قد آمن
فلا تبتئس بما كانوا يفعلون ۝ واصنع الفلك بأعيننا ووحينا ولا تخاطبني في
الذين ظلموا إنهم مغرقون ۝ ويصنع الفلك وكلما مر عليه ملأ من قومه سخروا
منه قال إن تسخروا منا فإنا نسخر منكم كما تسخرون ۝ فسوف تعلمون من يأتيه
عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۝ حتى إذا جاء أمرنا وفار التنور قلنا
احمل فيها من كل زوجين اثنين وأهلك إلا من سبق عليه القول ومن
آمن وما آمن معه إلا قليل ۝ وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها ومرسيها إن
ربي لغفور رحيم ۝ وهي تجري بهم في موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان

فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ
در گوشه ای پسرک من سوار شو با ما و مباش با کافران گفت بزودی جای بگیرم بکوهی
يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا
که نگاه میدارد مرا از آب گفت نگاهدارنده نیست امروز از امر خدا مگر آنکه را رحم کرد و حایل شد میان ایشان
الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ۝ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَ
آن موج پس شد از غرق شدگان و گفته شد ای زمین فرو بر آبت را وای آسمان برگرد و
ربع غِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
کم شد آب و گذارده شد امر و قرار گرفت بر جودی و گفته شد هلاک باد مر گروه ظالمان را
وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
و ندا کرد نوح پروردگارش را پس گفت پروردگار من بدرستیکه پسر من از اهلم و بدرستیکه وعده تو حقست و تو حاکم ترین
الْحَاكِمِينَ ۝ قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ
حاکمانی گفت ای نوح بدرستی او نیست از اهلت بدرستیکه او کار غیر شایسته است پس مخواه از من آنچه نیست
لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ
مر ترا بان علمی بدرستیکه من پند میدهم ترا از آنکه باشی از نادانان گفت پروردگار من بدرستیکه پناه میبرم بتو از آنکه بخواهم از تو
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ قِيلَ يَا نُوحُ
آنچه نباشد برای من بان علمی و اگر نیامرزی مرا و رحمت نکنی مرا باشم از زیانکاران گفته شد ای نوح
اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ
فرود آی با سلامتی از ما و برکتها بر تو و بر امتهای آنکه بود با تو و امتهائی باشند برخوردار کنیم ایشان را پس برسد ایشان را از ما عذاب
أَلِيمٌ ۝ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
پر درد این از اخبار غیب است که وحی میفرستیم بتو نبودی تو که بدانی آنرا تو و نه قوم تو
مِنْ قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ
پیش از این پس صبر کن که عاقبت پرهیزکاران راست و بسوی عاد برادرشان را هود گفت ای قوم
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ
بپرستید خدا را نباشد شما را هیچ الهی جز او نیستید شما مگر افترا بندان ای قوم نمیخواهم از شما
عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا
بران مزدی نیست مزدم مگر بر آنانکه آفرید مرا آیا در نمییابید بعقل وای قوم آمرزش خواهید
رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ
از پروردگارتان پس توبه کنید بسوی او تا فرستد آسمان را بر شما پی درپی بارنده و افزاید شما را قوتی بر قوت شما
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۝ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
و اعراض مکنید گنه کنندگان گفتند ای هود نیاوردی بما حجتی و نیستیم ما ترک کنندگان خدایانمان را از
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ
گفته تو و نیستیم ما مر ترا گروندگان نمیگوئیم جز آنکه رسانید ترا بدی بعضی از خدایان ما برنجی گفت

إني أشهد الله واشهدوا أني بريء مما تشركون ۝ من دونه فكيدوني

بدرستیکه من گواه میگیرم خدا را و گواه باشید که من بیزارم از آنچه شریک میدارید از غیر او پس چاره کنید مرا

جميعا ثم لا تنظرون ۝ إني توكلت على الله ربي وربكم ما من دابة إلا هو

همه پس مهلت مدهید مرا بدرستیکه من توکل کردم بر خدا پروردگار خود و پروردگار شما نیست هیچ جنبنده مگر آنکه او

آخذ بناصيتها إن ربي على صراط مستقيم ۝ فإن تولوا فقد أبلغتكم ما

گیرنده است پیشانیش را بدرستیکه پروردگار من بر راه راست پس اگر اعراض کنند پس تحقیق رسانیدم شما را آنچه

أرسلت به إليكم ويستخلف ربي قوما غيركم ولا تضرونه شيئا إن ربي

فرستاده شدم بآن بسوی شما و جانشین خواهد گردانید پروردگار من گروهی غیر شما و ضرر نمیرسانید او را چیزی بدرستیکه پروردگار من

على كل شيء حفيظ ۝ ولما جاء أمرنا نجينا هودا والذين آمنوا معه برحمة منا

بر هر چیز نگهبانست و چون آمد امر ما نجات دادیم هود را و آنانکه ایمان آوردند با او برحمتی از ما

ونجيناهم من عذاب غليظ ۝ وتلك عاد جحدوا بآيات ربهم وعصوا رسله

و نجات دادیم ایشانرا از عذاب سخت و اینست عاد که انکار کردند آیتهای پروردگار شانرا و نافرمانی کردند رسولانش را

واتبعوا أمر كل جبار عنيد ۝ وأتبعوا في هذه الدنيا لعنة ويوم القيامة ألا

و پیروی کردند هر سرکش حق ناپذیر را و پیروی کرده شدند در این دنیا لعنت را و روز قیامت آگاه باشید

إن عادا كفروا ربهم ألا بعدا لعاد قوم هود ۝ وإلى ثمود أخاهم صالحا قال

که عاد کافر شدند پروردگارشانرا آگاه باشید هلاک باد مر عاد را که قوم هود است و بسوی ثمود برادرشانرا صالح گفت

يا قوم اعبدوا الله ما لكم من إله غيره هو أنشأكم من الأرض واستعمركم

ای قوم بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او او آفرید شما را از زمین و عمر داد شما را

فيها فاستغفروه ثم توبوا إليه إن ربي قريب مجيب ۝ قالوا يا صالح قد كنت

در آن پس آمرزش خواهید از او پس بازگشت کنید بسوی او بدرستیکه پروردگار من نزدیک اجابت نماینده است گفتند ای صالح بتحقیق بودی

فينا مرجوا قبل هذا أتنهانا أن نعبد ما يعبد آباؤنا وإننا لفي شك مما تدعونا

در ما امید داشته شده پیش از این آیا نهی میکنی ما را از آنکه بپرستیم آنچه می پرستیدند پدران ما و بدرستیکه ما هر آینه در شکیم از آنچه میخوانی ما را

إليه مريب ۝ قال يا قوم أرأيتم إن كنت على بينة من ربي وآتاني منه رحمة

بآن که بشک اندازنده است گفت ای قوم خبر دهید اگر باشم بر حجتی از پروردگار من و داده باشد مرا از خودش رحمتی

فمن ينصرني من الله إن عصيته فما تزيدونني غير تخسير ۝ ويا قوم هذه ناقة

پس کیست که یاری کند مرا از خدا اگر نافرمانی کنم او را پس نخواهید افزود مرا جز زیانکاری و ای قوم این ناقه

الله لكم آية فذروها تأكل في أرض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب

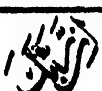
خداست برای شما آیتی پس واگذارید آنرا که بخورد در زمین خدا و مس مکنید آنرا ببدی پس فرا گیرد شما را عذاب

قريب ۝ فعقروها فقال تمتعوا في داركم ثلاثة أيام ذلك وعد غير مكذوب

نزدیک پس پی کردند او را پس گفت زیست کنید در خانه تان سه روز این وعده است غیر دروغ

فلما جاء أمرنا نجينا صالحا والذين آمنوا معه برحمة منا ومن خزي يومئذ

پس چون آمد امر ما نجات دادیم صالح را و آنانکه ایمان آوردند با او برحمتی از ما و از رسوائی آن روز

ان ربك هو القوي العزيز ٥ واخذ الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم
بدرستيكه پروردگار تو اوست قوی غالب و گرفت آنرا كه ظلم كردند صيحه پس گرديدند در خانهاشان
جاثمين ٥ كان لم يغنوا فيها الا ان ثمود كفروا ربهم الا بعدا لثمود ٥ ولقد جاءت
جای ماندگان گويا اقامت نداشتند در آن آگاه باشيد كه ثمود كافر شدند پروردگارشان آگاه باشيد هلاكی مر ثمود و بتحقيق آمدند
رسلنا ابراهيم بالبشرى قالوا سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ
رسولان من ابراهيم را بمژدگان گفتند سلاما گفت سلام پس درنگ نكرد كه آورد گوساله بريان در زير سنگ گرم شده
فلما را ايديهم لا تصل اليه نكرهم واوجس منهم خيفة قالوا لا تخف انا ارسلنا
پس چون ديد دستهاشان را كه نميرسيد بآن ناخوش گرفت ايشان را و بخاطر راه داد از ايشان ترس گفتند مترس بدرستيكه ما فرستاده شده‌ايم
الى قوم لوط ٥ وامراته قائمة فضحكت فبشرناها باسحق ومن وراء اسحق يعقوب
بسوی قوم لوط و زن او ايستاده بود پس خنديد پس بشارت داديمش باسحق و از بعد اسحق يعقوب
قالت يا ويلتى ءالد وانا عجوز وهذا بعلي شيخا ان هذا لشيء عجيب ٥ قالوا
گفت ای وای من آيا فرزند می‌آرم و من پير زنم و اين شوهر منست كه پير مرد است بدرستيكه اين هر آينه چيزيست عجيب گفتند
اتعجبين من امر الله رحمت الله وبركاته عليكم اهل البيت انه حميد مجيد
آيا تعجب ميكنيد از امر خدا رحمت خدا و بركتهايش بر شما اهل اين خانه بدرستيكه او ستوده بزرگوار است
فلما ذهب عن ابراهيم الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط ان ابراهيم
پس چون رفت از ابراهيم آن ترس و آمد او را بشارت مجادله ميكرد با ما در قوم لوط بدرستيكه ابراهيم
لحليم اواه منيب ٥ يا ابراهيم اعرض عن هذا انه قد جاء امر ربك وانهم اتيهم
بردبار نازك دل بازگشت كننده ای ابراهيم درگذر از اين بدرستيكه آمد امر پروردگار تو و بدرستيكه ايشان آينده است
عذاب غير مردود ٥ ولما جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقال
عذابيست غير مردود و چون آمدند رسولان ما لوط را محزون شد بايشان و تنگ شد بايشان در طاقت و گفت
هذا يوم عصيب ٥ وجاءه قومه يهرعون اليه ومن قبل كانوا يعملون السيئات
اين روزيست سخت و آمدند او را قومش بشتاب رانده ميشدند بسوی او و از پيش بودند كه ميكردند بديها را
قال يا قوم هؤلاء بناتي هن اطهر لكم فاتقوا الله ولا تخزون في ضيفي اليس منكم
گفت ای قوم اين دختران من ايشان پاكيزه‌ترند برای شما پس بپرهيزيد از خدا و رسوا مكنيد مرا در مهمانانم نيست از شما
رجل رشيد ٥ قالوا لقد علمت ما لنا في بناتك من حق وانك لتعلم ما نريد ٥
مردی هدايت يافته گفتند بتحقيق دانستۀ كه نيست مر ما را در دختران تو هيچ حقی و بدرستيكه تو ميدانی آنچه را ميخواهيم
قال لو ان لي بكم قوة او اوي الى ركن شديد ٥ قالوا يا لوط انا رسل ربك لن
گفت كاش بودی مرا بشما قوتی يا مسكن ميگزيديم به جائی سخت گفتند ای لوط ما رسولان پروردگار توايم هرگز
يصلوا اليك فاسر باهلك بقطع من الليل ولا يلتفت منكم احد الا امراتك
نخواهند رسيد بتو پس شب روی كن با كسانت در پاره از شب و نبايد كه ملتفت شود از شما احدی جز زنت
انه مصيبها ما اصابهم ان موعدهم الصبح اليس الصبح بقريب ٥ فلما جاء امرنا
بدرستيكه رسنده اوست آنچه خواهد رسيد ايشان را بدرستيكه موعد ايشان صبح است آيا نيست صبح نزديك پس چون آمد امر ما

قوله تعالی
[illegible]

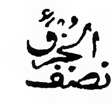

جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ۝ مُّسَوَّمَةً عِندَ

گردانیدیم بالایش را زیر آن و بارانیدیم بر آن سنگهای از گل پخته برهم نهاده شده نشان کرده شده نزد

رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

پروردگار تو و نیست آن از ظالمان دور و بسوی مدین برادرشان شعیب گفت ای قوم بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي

خدا را نیست مر شما را هیچ الهی جز او و کم مکنید پیمانه را و ترازو را بدرستیکه من می بینم شما را با چیزی و بدرستیکه من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا

میترسم بر شما عذاب روزی را که احاطه کننده است و ای قوم تمام دهید پیمانه و ترازو را بعدل و

تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن

کم مکنید از مردمان چیزهاشان را و تباهی مکنید در زمین افساد کنان باقی گذاشت خدا بهتر است شما را اگر

كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ۝ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ

هستید گروندگان و نیستم من بر شما نگهبان گفتند ای شعیب آیا نمازهای تو فرمود ترا که ترک

مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

آنچه را میپرستیدند پدران ما یا آنکه بکنیم در اموالمان آنچه خواهیم بدرستیکه تو هرآینه تویی بردبار هدایت یافته

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ

گفت ای قوم خبر دهید اگر بوده باشیم بر حجتی از پروردگار خود و روزی کرد مرا از آن روزی خوب و نمیخواهم

أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا

که خلاف کنم شما را در آنچه نهی میکنم شما را از آن نمیخواهم مگر شایسته گردانیدن بقدر آنچه توانم و نیست

تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَن

توفیق من مگر بخدا بر او توکل کرده ام و باو بازگشت میکنم و ای قوم بر آن ندارد شما را مخالفت با من که

يُصِيبَكُم مِّثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم

برسد شما را مانند آنچه رسید قوم نوح را یا قوم هود را یا قوم صالح را و نباشد قوم لوط از شما

بِبَعِيدٍ ۝ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ۝ قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا

دور و آمرزش خواهید از پروردگارتان پس بازگشت باو بدرستیکه پروردگار من مهربان و دوست گفتند ای شعیب

نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ

نمی یابیم بسیاری از آنچه میگویی و بدرستیکه ما می بینیم ترا در میان خود ضعیف و اگر نبود جماعت تو ترا سنگسار میکردیم و نیستی تو

عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا

بر ما غالب گفت ای قوم آیا جماعت من عزیزترند بر شما از خدا و گرفتید او را از قفاتان پس پشت افتاده

إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ

بدرستیکه پروردگار من بآنچه میکنید محیط است و ای قوم بکنید بر توانایی تان بدرستیکه من کننده ام زود باشد که بدانید

مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ

کیست که می آید عذابیکه رسوا کند او را و کیست آنکه دروغ گوست و چشم در راه باشید که من نیز با شما چشم در راهم و چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ

امر ما نجات دادیم شعیب را و آنانرا که ایمان آوردند با او برحمتی از ما وگرفت آنانرا که ظلم کردند فریاد مهلک

فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ

پس گردیدند در خانهاشان برجای ماندگان گویا که اقامت نداشتند در آنها آگاه باشید هلاک باد مر مدین را همچنانکه هلاک شد ثمود

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ

و بتحقیق فرستادیم موسی را بآیتهای ما و حجتی روشن بسوی فرعون و جماعتش پس پیروی کردند امر

فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَ

فرعون را و نیست امر فرعون درست پیش رو میشود قومش را روز قیامت پس وارد کرد شان در آتش و

بِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ۝ وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ۝

بدست آنجای ورود که ورود یافته شده و از پی کرده شدند در این لعنت را و روز قیامت بدست آن عطیه که عطا کرده شده

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ

این از اخبار شهرهاست که میخوانیم بر تو از آنها برپاست و درویده شده و ظلم نکردیم ایشانرا و

لَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا

لکن ظلم کردند بر خودهاشان پس کفایت نکرد از ایشان الهاشان که میخواندند از غیر خدا از هیچ چیز چون

جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى

آمد امر پروردگار تو و نیفزود ایشانرا غیر هلاکت و همچنین است گرفتن پروردگار تو چون میگیرد شهرها را

وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ

و آنها ظالم اند بدرستیکه گرفتنش پر درد و سخت است بدرستیکه در آن آیتیست مر آنرا که ترسید از عذاب

الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۝ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ

آخرت آن روزیست که جمع کرده شوند در آن مردمان و آن روزیست حاضر کرده شده و تاخیر نمی اندازیم آنرا مگر برای مدتی

مَعْدُودٍ ۝ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ

معین روزیکه بیاید سخن نمیکند نفسی مگر باذن او پس از ایشان باشد بدبخت و نیکبخت پس اما آنانکه

شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

بدبخت شوند پس باشند در آتش مر ایشانراست در آن فریاد سخت و ناله زار جاودانیان در آن تا باقی باشد آسمانها و زمین

إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ

مگر آنچه خواسته باشد پروردگار تو بدرستیکه پروردگار تو کننده است آنچه را خواهد و اما آنانکه نیک شدند پس در بهشت باشند

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ

جاودان در آن مادامیکه باشد آسمانها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخششی غیر مقطوع

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ

پس مباش در شک از آنچه میپرستند اینها نمی پرستند مگر چنانکه می پرستیدند پدرانشان از پیش

وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ

و بدرستیکه ما هر آینه تمام دهندهٔ ایشانرا نصیبشانرا نه کم و کاست کرده شده و بتحقیق دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد

فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ وَإِنَّ

در آن و اگر نبود کلمه که پیشی یافته از پروردگارت هر آینه حکم کرده شده بود میانشان بدرستیکه ایشان هر آینه در شکی اند از آن بگمان اندازنده است و بدرستیکه

كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ

همه را جمیعا هر آینه تمام خواهد داد ایشانرا پروردگار تو اعمال ایشانرا بدرستیکه او بآنچه میکنند آگاه است پس ثابت باش چنانکه مامور شده

وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ

و کسیکه توبه کرد با تو و از حد مگذرید بدرستیکه او بآنچه میکنید بیناست و میل مکنید بسوی آنانکه ظلم کردند پس رسد شما را

النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ

آتش و نباشد مر شما را از غیر خدا هیچ دوستان پس یاری کرده نشوند و برپا دار نماز را در طرف روز

وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ ۝ وَ

و ساعتهای نزدیک از شب بدرستیکه خوبیها که میبرند بدیها را آن پند است مر گیرندگانرا و

اصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو

صبر کن پس بدرستیکه خدا ضایع نمیگرداند مزد نیکوکارانرا پس چرا نبودند از قرنهای از پیش شما صاحبان

بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

فضل که نهی کنند از فساد در زمین مگر اندکی از آنانکه نجات دادیم از ایشان و پیروی کردند آنانکه ظلم کردند

مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

آنچه متنعم گردانیده شدند در آن و بودند گناهکاران و نباشد پروردگار تو که هلاک گرداند قریه‌ها را بستم و اهل آنها

مُصْلِحُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝ إِلَّا

مصلحان باشند و اگر خواسته بود پروردگار تو هر آینه گردانیده بود مردمانرا امت واحد و همیشه باشند اختلاف کنندگان مگر

مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ

کسیرا که رحم کرد پروردگار تو و برای آن آفریدیم ایشانرا و تمام شد کلمه پروردگار تو که هر آینه پر خواهیم کرد جهنم را از جن و

النَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ

انس همه و همه را میخوانیم بر تو از اخبار پیغمبران آنچه ثابت میگردانیم بآن دلت را و آمد ترا

فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى

در این حق و نصیحت و پند برای مومنان و بگو مرآنانرا که ایمان نمی آورند بکنید بر

مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ۝ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

توانائی خودتان بدرستیکه ما کننده ایم و منتظر باشید بدرستیکه ما منتظریم و مر خدا راست پنهان آسمانها و زمین

وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

و بسوی او برگردانیده میشود امر همه آن پس پرست اورا و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سورة يوسف عليه السلام مكية مائة و احدى عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

الر

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۚ اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۚ نَحْنُ

این ایتهای ان کتابیست که روشن است بدرستیکه ما فرو فرستادیم آنرا قرانی عربی باشد که شما دریابید بعقل ما

نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْءٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ

میخوانیم بر تو بهترین قصه‌ها را بوحی فرستادن ما بتو این قرانرا و اگرچه بودی تو پیش ازان هر اینه از

الْغٰفِلِيْنَ ۚ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَ

بیخبران هنگامیکه گفت یوسف مر پدرش را ای پدر من بدرستیکه من دیدم یازده ستاره را و آفتاب و

الْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ۚ قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا

ماه را دیدم اینهارا که بودند مرا سجده کنندگان گفت ای پسرک من حکایت مکن خوابت را بر برادرانت پس حیله کنند

لَكَ كَيْدًا ۗ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۚ وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَ

برای تو حیله‌ای پیچیده بدرستیکه شیطان مر انسانرا دشمنی است هویدا و همچنین برگزیند ترا پروردگارت و

يُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا

می آموزد ترا از تاویل حدیثها و تمام میکرداند نعمتش را بر تو و بر آل یعقوب همچنانکه تمام کردانید

ع عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۗ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۚ لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ

بر دو پدرت از پیش ابراهیم و اسحق بدرستیکه پروردگار تو دانای حکیمست بتحقیق که باشد در یوسف

وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ۚ اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۗ

و برادرش آیتها برای سوال کنندگان هنگامیکه گفتند هر اینه یوسف و برادرش دوست داشته‌تر نزد پدر ما و ما جمعی زورمندیم

اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۚ اقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ

بدرستیکه پدر ما هر اینه در گمراهی ظاهر است بکشید یوسف را یا بیندازیدش در زمین تا خالی ماند برای شما روی پدرتان

وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۚ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ

و باشید از بعد آن گروه شایستگان گفت گوینده از ایشان نکشید یوسف را و بیندازیدش در

غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۚ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا

قعرهای چاه تا بردارد اورا بعضی از راه گذاران اگر باشید کنندگان گفتند ای پدر ما چیست مرترا که

تَاْمَنَّا عَلٰى يُوْسُفَ وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ۚ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ

ایمن بینداری ما را بر یوسف و بدرستیکه ما مراورا هر اینه نیکخواهیم بفرستش با ما فردا تا تناول نماید و بازی کند و بدرستیکه ما مراورا نگاهدارنده‌ایم

ثلثة قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ۚ

گفت بدرستیکه من غمگین میکرداندم اینکه ببرید اورا و میترسم که بخوردش گرگ و شما باشید ازاو بیخبران

قَالُوْا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ۚ فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ

گفتند اگر بخورد اورا گرگ و ما باشیم جمعی زورمند بدرستیکه ما در آن هنگام هر اینه زیانکاریم پس چون بردندش و اجماع کردند که

يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ

بیفکنند اورا در قعرهای چاه و وحی فرستادیم باو که هر اینه آگاهی خواهی داد ایشانرا بکار ایشان این و ایشان نمیدانند

وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ۚ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ

و آمدند پدرشانرا آخر روز که میگریستند گفتند ای پدر ما بدرستیکه ما رفته بودیم و مسابقت میکردیم و گذاشته بودیم یوسف را نزد

مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝ وَجَآؤُا عَلٰى قَمِيصِهِ

رختهمان پس خورد اورا گرگ و نیستی تو تصدیق کننده مر ما را و اگرچه باشیم راستگویان و آوردند بر جامه اش

بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ

خونی دروغی گفت بلکه خوب وانموده مر شمارا نفسهای شما کاری را پس شکیبائی خوبی و خدا یاری خواسته شده است بر آنچه وصف میکنند

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌ وَاَسَرُّوهُ

و آمدند راه گذارانی پس فرستادند آب آورشانرا پس فرو کرد دلوش را گفت ای بشری این پسریست و نهان داشتند اورا

بِضَاعَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ

برای مایه تجارت و خدا دانا بود بر آنچه میکردند و فروختند او را ببهای کمی دراهم معدود و بودند در آن

مِنَ الزَّاهِدِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰيهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَاَتِهٖ اَكْرِمِي مَثْوٰيهُ عَسٰى اَنْ

از بیرغبتان و گفت آنکه خریدش از مصر مر زنش را که گرامی دار محلش را شاید که

يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ

که نفع رساند ما را یا بگیریمش فرزند و همچنین قرار تمکین دادیم مر یوسف را در زمین و تا بیاموزانیم او را از تأویل حدیثها

وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهُ اٰتَيْنَاهُ

و خدا غالبست بر امرش ولکن اکثر مردمان نمیدانند و چون رسید بکمال قوتش دادیم او را

حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهٖ وَ

حکم و علم و همچنین جزا میدهیم نیکوکارانرا و کامجو شد بفریب او را آنکه او بود در خانه اش از نفس او و

غَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهُ رَبِّي اَحْسَنَ مَثْوَايَ اِنَّهُ لَا

ببست درها را و گفت بیا مهیاست برای تو گفت معاذ الله بدرستیکه او صاحبست و خوب گردانید محل مرا بدرستیکه

يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ

رستگار نمیشوند ظالمان و بتحقیق که متوجه شد باو و متوجه شد بآن اگر نه آن بود که دیده بود برهان پروردگارش را همچنین تا بگردانیم

عَنْهُ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۝ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ

از او بدی و زشتی را بدرستیکه او از بندگان ماست که خالص شده است و پیشی جوی شدند در را و پاره کرد پیراهنش را

مِنْ دُبُرٍ وَاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوٓءًا اِلَّا

از پس و یافتند سیدش را نزدیک در گفت چیست جزای کسیکه خواست باهلت بدی را مگر

اَنْ يُسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَا

آنکه بزندان شود یا عذابی پر درد گفت او کامجو شد بفریب مرا از نفس من و گواهی داد گواهی از اهلش

اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَاِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ

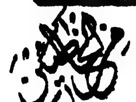
که اگر باشد پیراهنش پاره شده از پیش پس راست گفته و اوست از دروغگویان و اگر باشد پیراهنش پاره شده از

دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَلَمَّا رَاٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ

پس دروغ گفته و اوست از راستگویان پس چون دید پیراهنش را پاره شده از پس گفت بدرستیکه از مکر شما زنانست

اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ۝ يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ

و مکر شما زنان بزرگست ای یوسف اعراض کن از این و آمرزش خواه گناهت را بدرستیکه تو بودی

مِنَ الْخَاطِئِينَ ۝ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ع
از خطاکاران ۝ وگفتند جمعی زنان در شهر که زن عزیز کام میجوید بفریب غلامش را از نفس او

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ
بتحقیق چاک کرده دلش را از دوستی بدرستیکه ما می‌بینیم در گمراهی آشکار پس چون شنید مکر ایشانرا فرستاد بسوی ایشان

وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
و آماده کرد برای ایشان متکائی و داد هر یک از ایشانرا کاردی و گفت بیرون آی بر ایشان پس چون

رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ
دیدند او را بزرگ داشتندش و بریدند دستهای ایشانرا و گفتند حاشا لله نیست این انسان نیست این مگر فرشته

كَرِيمٌ ۝ قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَ
گرامی گفت این آنست که ملامت کردید مرا دران و بتحقیق کامجو شدم او را بفریب از نفسش پس نگاهداری کرد و

لَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ
اگر نکند آنچه فرمایمش هر آینه بزندان خواهد شد و خواهد بود از ذلیلان گفت پروردگار من زندان دوستر است

إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ
بر من از آنچه میخوانند مرا بآن و اگر نگردانی از من فریب ایشانرا میل خواهم کرد بسوی ایشان و خواهم بود از نادانان

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ
پس اجابت کرد مراورا پروردگارش پس گردانید از او فریب ایشانرا بدرستیکه اوست شنوای دانا پس بخاطر رسید ایشانرا از بعد

مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
آنچه دیدند آیتها که بزندان کنندش تا وقتی و داخل شد با او در زندان دو جوان گفت یکی از آن دو بدرستیکه من

أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ
می‌بینم که میفشارم خمر را و گفت دیگری بدرستیکه من می‌بینم خود را که برمیدارم بر سرم نانرا که میخورد مرغ از آن

نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
خبر ده ما را از تعبیرش بدرستیکه ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران گفت نمی‌آید شمارا از طعامیکه روزی داده میشوید آن مگر آنکه خبر دادم شمارا

بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
بتعبیرش پیش از آنکه بیاید شمارا این از آنچیزیست که آموخت مرا پروردگارم بدرستیکه من گذاشتم کیش جمعیکه ایمان نمی‌آرند بخدا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا
و ایشانند بآخرت ایشان کافران و پیروی کردم کیش پدرانم را ابراهیم و اسحق و یعقوب نه

كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
باشد مر ما را که شریک سازیم بخدا هیچ چیزیرا این از فضل خدا است بر ما و بر مردمان ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ
بیشتر مردم شکر نمیکنند ای دو رفیق زندان آیا صاحبهای متفرق بهتر است یا خدای واحد

الْقَهَّارُ ۝ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا
غالب نمی‌پرستید از غیر او مگر نامهائیکه گذاشتید شما و پدرانتان نفرستاد خدا بآن

مِن سُلطَانٍ إِنِ الحُكمُ إِلَّا لِلّٰهِ أَمَرَ أَلَّا تَعبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذٰلِكَ الدِّينُ القَيِّمُ وَلٰكِنَّ
هیچ حجتی نیست حکم مگر خدا را فرموده که نپرستید مگر او را اینست دین راست درست و لکن

أَكثَرَ النَّاسِ لَا يَعلَمُونَ ۝ يَا صَاحِبَيِ السِّجنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسقِي رَبَّهُ خَمرًا وَأَمَّا الآخَرُ
بیشتر مردمان نمیدانند ای دو رفیق زندان اما یکیتان پس خواهد داد صاحبش شراب و اما آن دیگر

فَيُصلَبُ فَتَأكُلُ الطَّيرُ مِن رَأسِهِ قُضِيَ الأَمرُ الَّذِي فِيهِ تَستَفتِيَانِ ۝ وَقَالَ لِلَّذِي
پس بدار کرده خواهد شد پس خواهد خورد مرغ از سرش حکم رانده شد امری که در آن بیان حکم میخواستید و گفت مر آنرا

ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنهُمَا اذكُرنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيطَانُ ذِكرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي
که گمان داشت که او نجات یابنده است از آن دو یاد کن مرا نزد پروردگارت پس از یاد برد او را شیطان یاد کردن صاحبش پس ماند در

السِّجنِ بِضعَ سِنِينَ ۝ وَقَالَ المَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأكُلُهُنَّ سَبعٌ عِجَافٌ ع
زندان چند سال و گفت پادشاه بدرستیکه من می بینم هفت گاو فربه که میخورند آنها هفت لاغر

وَسَبعَ سُنبُلَاتٍ خُضرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا المَلَأُ أَفتُونِي فِي رُؤيَايَ إِن كُنتُم
و هفت خوشه سبز و هفت دیگر خشک ای جماعت بیان حکم کنید در خوابم اگر هستید

لِلرُّؤيَا تَعبُرُونَ ۝ قَالُوا أَضغَاثُ أَحلَامٍ وَمَا نَحنُ بِتَأوِيلِ الأَحلَامِ بِعَالِمِينَ ۝ وَقَالَ
که مر خواب را تعبیر میکنید گفتند دستها فراهم آورده خوابهاست و نیستیم ما بتعبیر خوابها دانا و گفت

الَّذِي نَجَا مِنهُمَا وَادَّكَرَ بَعدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم بِتَأوِيلِهِ فَأَرسِلُونِ ۝ يُوسُفُ أَيُّهَا
آنکه نجات یافت از آن دو و بیاد آورد بعد از مدتی من خبر میدهم شما را بتاویلش پس بفرستید مرا یوسف ای

الصِّدِّيقُ أَفتِنَا فِي سَبعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأكُلُهُنَّ سَبعٌ عِجَافٌ وَسَبعِ سُنبُلَاتٍ خُضرٍ
راستگو بیان حکم کن ما را در هفت گاو فربه که میخورند آنها را هفت لاغر و هفت خوشه سبز

وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُم يَعلَمُونَ ۝ قَالَ تَزرَعُونَ سَبعَ سِنِينَ دَأَبًا
و هفت دیگر خشکها باشد که من برگردم بسوی مردمان باشد که آنها بدانند گفت میکارید هفت سال بر عادت مستمر

فَمَا حَصَدتُم فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأكُلُونَ ۝ ثُمَّ يَأتِي مِن بَعدِ ذٰلِكَ سَبعٌ
آنچه را درو کردید پس واگذارید آنرا در خوشه اش مگر اندکی از آنچه میخورید پس بیاید از بعد آن هفت سال

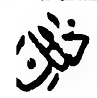
شِدَادٌ يَأكُلنَ مَا قَدَّمتُم لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحصِنُونَ ۝ ثُمَّ يَأتِي مِن بَعدِ ذٰلِكَ عَامٌ
سخت که بخورند آنچه را پیش انداختید برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه میدارید پس بیاید از بعد آن سالیکه

فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعصِرُونَ ۝ وَقَالَ المَلِكُ ائتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ع
در آن فریاد رسیده شوند مردم و در آن نجات میابند و گفت پادشاه بیارید نزد من او را پس چون آمد او را فرستاده گفت

ارجِع إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسأَلهُ مَا بَالُ النِّسوَةِ اللَّاتِي قَطَّعنَ أَيدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيدِهِنَّ عَلِيمٌ
بازگرد بسوی صاحبت پس بپرس از او که چه بود حال آن زنان که بریدند دستهاشان را بدرستیکه پروردگار من بمکر ایشان داناست

قَالَ مَا خَطبُكُنَّ إِذ رَاوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَفسِهِ قُلنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمنَا عَلَيهِ مِن سُوءٍ
گفت چه بود حالتان هنگامیکه کامجو شدید بفریب یوسف را از نفسش گفتند حاش لله ندانستیم بر او هیچ بدی

قَالَتِ امرَأَتُ العَزِيزِ الآنَ حَصحَصَ الحَقُّ أَنَا رَاوَدتُّهُ عَن نَفسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝
گفت زن عزیز اینزمان ثابت شد حق من که من کامجو شدم او را از نفسش و بدرستیکه او هر آینه از راستگویانست

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۔ وَمَا اُبَرِّئُ

این برای آنکه بداند که من خیانت نکردم او را در پنهان و بدرستیکه خدا راه ننماید مکر خیانت کنندگان را و بری نمیدانم

نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي اِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۔ وَقَالَ الْمَلِكُ

نفس خود را بدرستیکه نفس هر آینه امر کننده است به بدی مگر آنکه رحم کرد پروردگار من بدرستیکه پروردگار من آمرزنده مهربانست و گفت پادشاه

ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ ۔ قَالَ اجْعَلْنِي

بیارید نزد من او را تا خالص گردانمش برای خودم پس چون سخن کرد گفت بدرستیکه تو امروز نزد ما با منزلت و امانتی گفت بگردان مرا

عَلٰى خَزَائِنِ الْاَرْضِ اِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۔ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا

بر خزانهای زمین بدرستیکه من نگاهدارنده دانایم و همچنین تمکین دادیم یوسف را در زمین که منزل گزیند از آن

حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۔ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ

هر جا خواهد میرسانیم رحمت خود را بهر که بخواهیم و ضایع نمیکنیم اجر نیکوکاران را و هر آینه اجر آخرت بهترست برای آنکه

ع

اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۔ وَجَاءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ

گرویدند و بودند که پرهیزگاری میکردند و آمدند برادران یوسف پس داخل شدند بر او پس شناخت ایشان را و ایشان بودند او را ناشناسان

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبِيكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّي اُوفِي

و چون سامان کرد ایشان را بسامان سفرشان گفت بیارید نزد من برادری که شما راست از پدرتان آیا نمی بینید که من تمام میدهم

الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۔ فَاِنْ لَمْ تَاْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ۔ قَالُوا

پیمانه را و من بهترین فرود آرندگانم پس اگر نیارید نزد من او را پس نباشد پیمانه مر شما را نزد من و نزدیک مشوید مرا گفتند

سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ۔ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ

بزودی چاره میکنیم از او پدرش را و بدرستیکه ما هر آینه کننده ایم و گفت غلامانش را که بگذارید مایه تجارتشان را در رحلهاشان

لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا اِذَا انْقَلَبُوا اِلٰى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۔ فَلَمَّا رَجَعُوا اِلٰى اَبِيهِمْ

باشد که ایشان بشناسند او را چون برگردند بسوی کسانشان باشد که ایشان بازگشت کنند پس چون برگشتند بسوی پدرشان

قَالُوا يَا اَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۔ قَالَ هَلْ

گفتند ای پدر ما بازداشته شد از ما پیمانه پس بفرست با ما برادر ما را تا پیمانه گیریم و بدرستیکه ما او را هر آینه نگاهدارانیم گفت آیا

اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا اَمِنْتُكُمْ عَلٰى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

امین گردانم شما را بر او مگر همچنانکه امین گردانیدم شما را بر برادرش از پیش پس خدا بهترست از روی نگاهدارندگی و او رحم کننده ترین رحم کنندگان

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَا اَبَانَا مَا نَبْغِي هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا

و چون گشادند متاعشان را یافتند مایه تجارتشان را که پس داده شد بایشان گفتند ای پدر ما چه میجوئیم اینست مایه تجارت ما

رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۔ قَالَ

پس داده شده بما و می آریم طعام برای اهل خود و نگاه میداریم برادر ما را و زیاده میکنیم پیمانه شتری را آن پیمانه ایست آسان گفت

لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِي بِهِ اِلَّا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا اٰتَوْهُ

هرگز نخواهم فرستاد او را با شما تا آنکه بدهید مرا پیمانی از خدا که البته بیارید او را نزد من مگر آنکه احاطه کرده شود بشما پس چون دادند

مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۔ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ

پیمانشان را گفت خدا بر آنچه میگوییم وکیلست و گفت ای پسران من داخل نشوید از در واحد

وَادْخُلُوا مِنْ اَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا اُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ
داخل شوید از درهای جدا گانه و کفایت نمیکنم از شما از خدا هیچ چیز نیست حکم مگر خدا را بر او
تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ
توکل کردم و بر او پس توکل میکنند توکل کنندگان و چون داخل شدند از جائی که فرموده بود ایشان را پدرشان نمیکرد کفایت از ایشان
مِنَ اللهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰهَا وَاِنَّهُ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
از خدا هیچ چیز جز حاجتی در نفس یعقوب که بجا آورد آن را و بدرستیکه او هر آینه صاحب علمست مر آنچه را تعلیم داده بودیم او را ولیکن بیشتر
النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا
مردمان نمیدانند و چون در آمدند بر یوسف جای داد بسوی خود برادر خود را گفت بدرستیکه من برادر توام پس
تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِيْ رَحْلِ اَخِيْهِ ثُمَّ
محزون مباش بآنچه بودند که میکردند پس چون تمام ساخت ایشان را بزاد راه بنهاد مشربه خود را در میان بار برادرش پس
اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ لَسٰرِقُوْنَ ۝ قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ۝ قَالُوْا نَفْقِدُ
ندا کرد ندا کننده که ای کاروانیان بدرستیکه شما دزدانید گفتند برادرانش حال آنکه رو آورده بودند بر ایشان چه چیز گم شده می‌جوئید گفتند
صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ۝ قَالُوْا تَاللهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا
مشربه پادشاه را و برای هر که بیاورد آن را بار یک شتر طعامست و من بآن ضامنم گفتند سوگند بخدا بتحقیق میدانید نیامده ایم
لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ۝ قَالُوْا فَمَا جَزَآؤُهٗ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ۝ قَالُوْا جَزَآؤُهٗ
تا فساد کنیم در زمین و نبوده ایم دزدان گفتند پس چیست سزای آن اگر باشید شما دروغ گویان گفتند سزای اوست
مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ
کسیست که یافته شود مشربه در بار او پس آن جزای اوست همچنین جزا میدهیم ظالمان را پس ابتدا کرد ببارهای ایشان پیش از بار
اَخِيْهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوْسُفَ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ
برادرش پس بیرون آورد آن را از بار برادرش همچنین چاره کردیم برای یوسف نبود که بگیرد برادرش را در
دِيْنِ الْمَلِكِ اِلَّا اَنْ يَّشَآءَ اللهُ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِيْ عِلْمٍ عَلِيْمٌ ۝
دین پادشاه مگر آنکه خواهد خدا که بلند کنیم مرتبهای هر که را خواهیم و زبر هر خداوند دانشی داناست
قَالُوْا اِنْ يَّسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا
گفتند اگر دزدی کرد پس بتحقیق دزدی کرد برادری که بود پیش از او پس پنهان داشت یوسف در نفس خودش و اظهار نکرد آن را
لَهُمْ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ۝ قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗۤ اَبًا شَيْخًا
برای ایشان گفت شما بدترید در منزلت و خدا داناتر است بآنچه وصف میکنید گفتند ای عزیز بدرستیکه مر او راست پدر پیر
كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ قَالَ مَعَاذَ اللهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ ع
بزرگ پس بگیر یکی از ما را بجای او بدرستیکه ما می‌بینیم ترا از نیکوکاران گفت معاذ الله که بگیریم جز کسی را که
وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗۤ اِنَّاۤ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ۝ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا قَالَ كَبِيْرُهُمْ
یافتیم متاع خود را نزدش بدرستیکه این هنگام هر آینه باشیم ظالمان پس چون نا امید شدند از او تنها شدند راز گویان گفت بزرگ ایشان
اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ
آیا نمیدانید بدرستیکه پدر شما بتحقیق گرفت بر شما پیمانی از خدا و از پیش آنچه تقصیر کردید در یوسف

فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰی یَاْذَنَ لِیْ اَبِیْ اَوْ یَحْکُمَ اللّٰهُ لِیْ وَهُوَ خَیْرُ الْحَاکِمِیْنَ ۝ اِرْجِعُوْا
پس من نروم هرگز از این زمین تا دستوری دهد مرا پدر من یا حکم کند خدا برای من و اوست بهترین حکم کنندگان بازگردید

اِلٰی اَبِیْکُمْ فَقُوْلُوْا یَا اَبَانَا اِنَّ ابْنَکَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا کُنَّا لِلْغَیْبِ
سوی پدرتان پس گویید ای پدر ما به درستی که پسرت دزدی کرد و گواهی ندادیم مگر بآنچه دانستیم و نبودیم نهانی را

حَافِظِیْنَ ۝ وَاسْئَلِ الْقَرْیَةَ الَّتِیْ کُنَّا فِیْهَا وَالْعِیْرَ الَّتِیْ اَقْبَلْنَا فِیْهَا وَاِنَّا لَصَادِقُوْنَ ۝
نگاه دارندگان و بپرس آن قریه که بودیم در آن و قافله که آمدیم در آن و به درستی که ما هستیم راستگویان

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَکُمْ اَنْفُسُکُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِیْلٌ عَسَی اللّٰهُ اَنْ یَاْتِیَنِیْ بِهِمْ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ
گفت بلکه خوب نمود برای شما نفسهای شما امری پس صبر نیکو شاید خدا که بیارد بمن ایشان را همه به درستی که او

الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۝ وَتَوَلّٰی عَنْهُمْ وَقَالَ یَا اَسَفٰی عَلٰی یُوْسُفَ وَابْیَضَّتْ عَیْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ
دانای حکیم و روی گردانید از ایشان و گفت ای دریغا بر یوسف و سفید شد دو چشمش از حزن

فَهُوَ کَظِیْمٌ ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْکُرُ یُوْسُفَ حَتّٰی تَکُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَکُوْنَ مِنَ الْهَالِکِیْنَ
و غم پس او فروخورنده گفتند به خدا که همیشه یاد می کنی یوسف را تا شوی ناتوان یا شوی از هلاک شدگان

قَالَ اِنَّمَا اَشْکُوْا بَثِّیْ وَحُزْنِیْ اِلَی اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ یَا بَنِیَّ اذْهَبُوْا
گفت جز این نیست که شکایت میکنم پریشانی و اندوهم را بخدا و میدانم از خدا آنچه را نمیدانید ای پسران من بروید

فَتَحَسَّسُوْا مِنْ یُوْسُفَ وَاَخِیْهِ وَلَا تَیْاَسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا یَیْاَسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ
پس تجسس کنید از یوسف و برادرش و ناامید مشوید از رحمت خدا به درستی که نومید نمی شوند از رحمت خدا

اِلَّا الْقَوْمُ الْکَافِرُوْنَ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَیْهِ قَالُوْا یَا اَیُّهَا الْعَزِیْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ
مگر گروه کافران پس چون داخل شدند بر او گفتند ای عزیز رسید ما را و کسان ما را

وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْکَیْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَیْنَا اِنَّ اللّٰهَ یَجْزِی الْمُتَصَدِّقِیْنَ
و آوردیم مایه تجارتی اندک پس تمام ده مر ما را پیمانه و تصدق کن بر ما به درستیکه خدا جزا میدهد صدقه دهندگان را

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِیُوْسُفَ وَاَخِیْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ ۝ قَالُوْا اَئِنَّکَ لَاَنْتَ یُوْسُفُ
گفت آیا دانستید آنچه کردید با یوسف و برادرش هنگامی که بودید جاهلان گفتند آیا به درستی که تویی تو یوسف

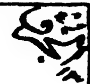
قَالَ اَنَا یُوْسُفُ وَهٰذَا اَخِیْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَیْنَا اِنَّهٗ مَنْ یَّتَّقِ وَیَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ
گفت منم یوسف و این است برادرم به تحقیق که منت نهاد خدا بر ما به درستیکه کسیکه پرهیزکاری کند و صبر کند پس به درستیکه خدا ضایع

اَجْرَ الْمُحْسِنِیْنَ ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَکَ اللّٰهُ عَلَیْنَا وَاِنْ کُنَّا لَخَاطِئِیْنَ ۝ قَالَ لَا
نمیکند اجر نیکوکاران را گفتند بخدا که به تحقیق برگزید ترا خدا بر ما و به درستی که ما هستیم هرآینه خطاکاران گفت نیست

تَثْرِیْبَ عَلَیْکُمُ الْیَوْمَ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَکُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ ۝ اِذْهَبُوْا بِقَمِیْصِیْ هٰذَا
سرزنشی بر شما امروز می آمرزد خدا مر شما را و اوست رحم کننده ترین رحم کنندگان ببرید پیراهن مرا این

فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِیْ یَاْتِ بَصِیْرًا وَاْتُوْنِیْ بِاَهْلِکُمْ اَجْمَعِیْنَ ۝ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِیْرُ قَالَ
پس بیفکنید آن را بر روی پدرم که می آید بینا و بیارید بمن کسان تانرا همه و چون جدا شد قافله گفت

اَبُوْهُمْ اِنِّیْ لَاَجِدُ رِیْحَ یُوْسُفَ لَوْلَا اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ۝ قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّکَ لَفِیْ ضَلَالِکَ
پدرشان به درستی من هرآینه می یابم بوی یوسف را اگر بنقصان عقل نسبت ندهید بمن گفتند بخدا که تو به درستی هرآینه در غلط کهنه

الْقَدِيمِ ۝ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي ربع
سابق بود پس چون امد اورا بشارت دهنده انداخت بر رویش پس گشت بینا گفت ایا نگفتم مرشمارا بدرستیکه
أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۝ قَالَ
من میدانم از خدا انچه را نمیدانید گفتند ای پدر ما امرزش خواه برای ما گناهان ما را بدرستی ما هستیم از خطاکاران گفت
سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ
زود باشد که امرزش طلبم برای شما از پروردگارم بدرستی وست امرزنده مهربان پس چون داخل شدند بر یوسف کشید بسوی خود
أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۝ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
والدینش وگفت داخل شوید در مصر اگر خواسته باشد خدا ایمنان وبالا برد والدینش را بر تخت و بر وافتادند
لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
مراورا سجده کنان وگفت ای پدر من این است تعبیر خواب من از پیش بتحقیق گردانیدش پروردگار من حق وهرآینه
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ
کرد بامن هنگامی که بیرون آورد مرا از زندان واورد شمارا از بادیه از بعد انکه فساد کرد شیطان
بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ رَبِّ قَدْ
میانه من ومیانه برادرانم بدرستیکه پروردگارم لطف کننده است مرانرا که میخواهد واوست دانای حکیم پروردگار من بتحقیق
آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ
دادی مرا از پادشاهی واموختی مرا از تاویل حدیثها پدید اورنده اسمانها وزمین تو ای
وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
یاورمن در دنیا واخرت بمیران مرا مسلمان وملحق کن بصالحان این از اخبار غیب است
نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۝ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ
که وحی میفرستیم بسوی تو ونبودی نزد ایشان هنگامیکه اتفاق کردند در کار شان وایشان مکر میکردند ونباشند اکثر مردم
وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ ع
واگرچه حرص ورزیدی بمومنان ونمیخواهی از ایشان بران هیچ مزدی نیست ان مگر پندی برای عالمیان
وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۝ وَمَا
وبسا از ایتی در اسمانها وزمین که میگذرند برانها وایشان ازان اعراض کنندگانند وایمان
يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
نمی ارند اکثر شان بخدا الا وانکه باشند شرک اورندگان ایا پس ایمن شدند ازانکه بیاید ایشانرا فروگیرنده از عذاب خدا
أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ
یا بیاید ایشانرا قیامت ناگاه وایشان ندانند بگو اینست طریقه من که میخوانم بسوی خدا بر
بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
بصیرت من وکسیکه پیروی کرد مرا وداند پاک بودن خدا را ونیستم من از شرک اورندگان ونفرستادیم پیش از تو
إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ
مگر مردانی که وحی میفرستادیم بایشان از اهل قریها ایا پس سیر نمیکنند در زمین پس ببینند چگونه

كَانَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

بوده عاقبت آنانکه بودند پیش از ایشان و هر اینه سرای آخرت بهتر است از برای پرهیزکاری کردند آیا پس نمی یابید بعقل

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ وَ

تا وقتیکه نومید شدند رسولان و پنداشتند که ایشان بتحقیق دروغ گفته شدند آمد ایشان را یاری ما پس نجات داده شد کسی که

لَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

میخواستیم و برنمیگردد عذاب ما از گروه گنهکاران بتحقیق که باشد در قصهای ایشان پندی مر صاحبان خرد را

مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

نباشد حدیثی که بدروغ بسته شود و لیکن تصدیق آن چیزیست که باشد میانه دو دستش و بیان همه چیز است و هدایت

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

سورة الرعد هي مكية ثلث و اربعون آيات

و رحمت برای گروهی که ایمان می آورند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ ۗ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

این آیتهای کتاب است و آنچیزیست که فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت حق است و لیکن اکثر مردم

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ

ایمان نمی آرند خدا آنست که برافراشت آسمانها را بدون ستونها می بینید پس مستوی شد بر عرش

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُم

و تسخیر کرد آفتاب و ماه را هر یک میرود تا وقتی نام برده شده تدبیر میکند امر را تفصیل میدهد آیتها را باشد که

بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا ۖ وَ

شما را بملاقات پروردگارتان یقین کنید و اوست آنکه وسعت داد زمین را و گردانید در آن کوههای استوار و نهرها و

مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ۖ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

از همه ثمرها و گردانید در آن دو صنف دو تا میپوشاند شب روز را بدرستی در این هر اینه

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ

آیتهاست برای گروهی که تفکر کنند و در زمین قطعهاست نزدیک هم و بوستانهاست از انگورها

وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ

و کشت و درخت خرما دو تای از یک بیخ رسته و غیر دو تای از یک بیخ رسته شرب داده میشود باب واحد و تفضیل میدهیم بعضها را

فِي الْأُكُلِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا

بر بعضی در ثمر بدرستیکه در این هر اینه آیتهاست برای گروهیکه درمی یابند بعقل و اگر عجب میداری پس عجب است گفتن ایشان که آیا

كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ

چون شدیم خاک آیا ما خواهیم شد در آفرینش تازه آنها آنانند که کافر شدند بپروردگارشان و آنها باشد غلها

فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ

در گردنهاشان و آنها اهل آتشند ایشانند در آن جاودانیان و بشتاب میخواهند از تو بدیرا

قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ

پیش از خوبی و بتحقیق رفت پیش از ایشان عقوبت و بدرستی که پروردگار تو صاحب مغفرتست مردمانرا بر

ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ

ظلمشان و بدرستیکه پروردگار تو سخت عقوبتست و میگویند آنانکه کافر شدند چرا فرستاده نشد براو آیتی

مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ

از پروردگارش جز این نیست که تو بیم دهنده و برای هر گروهی هدایت کننده هست خدا میداند آنچه را برمیدارد هر ماده و آنچه را کم میکند

الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ

رحمها و آنچه را زیاد میکند و هر چیزی نزد او باندازه ایست دانای نهان و آشکار است بزرگست

الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

برترست یکسانست از شما کسی که پوشید گفتار را و کسیکه آشکار کرد آنرا و کسیکه او پنهانست بشب و آشکار است

بِالنَّهَارِ ۝ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا

بروز مر او راست از پی در آینده ها از میان دو دستش و از پس پشتش نگاهبان میکنند او را از امر خدا بدرستیکه خدا تغییر

يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا

نمیدهد آنچه با جمعیست تا وقتیکه تغییر دهند آنچه را بنفسهای ایشانست و چون خواهد خدا بجمعی بدی پس برگردانیدنی نباشد مر او را و

لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

نباشد مر ایشانرا از غیر خدا هیچ والی اوست آنکه مینماید شمارا برق را برای بیم دادن و امید وار کردن و پدید می آورد ابرهای

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا

گرانرا و تسبیح میکند رعد بحمد او و ملائکه از بیم او و میفرستد صاعقها را پس میرساند آنرا

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ

بهر که میخواهد و ایشان مجادله میکنند در خدا و او سخت قوتست مر او راست دعوت حق و آنانرا که میخوانند

مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ

از غیر او اجابت نمیکنند مر ایشانرا بچیزی مگر چون گشاینده دو کف بسوی آب تا برسد بدهنش و نیست آن

بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

رسنده بآن و نیست خواندن کافران جز در گمراهی و مر خدا را سجده میکنند آنکه در آسمانها و زمین است

طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

خواه و ناخواه و سایه هاشان در بامداد و شبانگاهان بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین

قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ

بگو خدا بگو آیا پس گرفتید از غیر او مددکاران که مالک نمیباشند برای خودهاشان نفعی و نه ضرری بگو آیا

يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

برابر میباشند کور و بینا یا آیا مساوی میباشد تاریکیها و روشنی یا گردانیدند برای خدا شریکانی که

خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

آفریدند چون آفریدن او پس مشتبه شد آفریده بر ایشان بگو خدا آفریننده هر چیز است و اوست یکتای غالب

سجده

أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَمِمَّا

فرو فرستاد از آسمان آبی را پس روان شد رودخانها باندازشان پس برداشت آب روان کفی را و از آنچه

يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهُ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ

می افروزند بر آن در آتش برای طلب پیرایه یا تعیش کفیست مثل آن همچنین میزند خدا مثل حق

وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَ

و باطل را پس اما کف پس میرود انداخته شده و اما آنچه نفع میدهد مردمانرا پس دیر میماند در زمین

كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا

همچنین میزند خدا این مثالها را . برای آنانکه اجابت نمودند مر پروردگارشانرا خوبیست و آنانکه اجابت نکردند

لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ

مر او را اگر آنکه میبود ایشانرا در زمین همه و مثلش با او هر آینه فدا داده بودند بآن ایشان برای ایشانست بدی

نصف

الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ

حساب و منزلشان دوزخست و بد است آن بستر آیا پس کسی که بداند بدرستیکه آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگارت

الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا

حقست چون کسیست او کور است جز این نیست که پند میگیرند صاحبان خردها آنانکه وفا میکنند به پیمان خدا و نمی

يَنقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۝ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَ

شکنند پیمانرا و آنانکه وصل میکنند آنچه را امر کرده خدا بآن که وصل کرده شود و میترسند پروردگارشانرا

يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ

و بیم دارند از بدی حساب و آنانکه صبر کردند برای طلب وجه پروردگارشان و برپای داشتند نماز را و

أَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

انفاق نمودند از آنچه روزی دادیم ایشانرا پنهان و آشکارا و دفع میکنند بخوبی بدی را ایشان برای ایشانست

عُقْبَى الدَّارِ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ

عاقبت آن سرای بهشتهای دائمی داخل میشوند در آنها و کسیکه شایسته شد از پدرانشان و جفتهاشان و فرزندانشان

وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ۝ سَلَامٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى

و ملائکه داخل میشوند برایشان از همه یا درب سلام برشما . بسبب آنچه صبر کردید پس خوبست عاقبت

الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ

آن سرای و آنانکه میشکنند پیمان خدارا از بعد سخت بستن آن و قطع میکنند آنچه امر کرد خدا بآن

أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ اللَّهُ

که وصل کرده شود و افساد میکنند در زمین آنها مر ایشانراست لعنت و مر ایشانراست بدی آن سرای خدا

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ

وسیع میسازد روزی را برای کسی که میخواهد و تنگ میگرداند و شاد شدند بزندگی دنیا و نیست زندگی دنیا در آخرت

إِلَّا مَتَاعٌ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ

مگر متاعی و میگویند آنانکه کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد براو آیتی از پروردگارش بگو که خدا اضلال میکند

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا

کسی را که میخواهد و هدایت میکند بسوی خود کسی را که بازگشت نمود انانکه ایمان آوردند و می آرامد دلهاشان بذکر خدا آگاه

بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ

باشید که بذکر خدا می آرامد دلها انانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب را خوشی مر ایشانراست و نیکوئی

مَآبٍ ۝ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي

بازگشت همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشتند پیش از انها امتها تا بخوانی برایشان چیزی را که

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ

وحی فرستادیم بتو و ایشان کافر میشوند برحمن بگو اوست پروردگار من نیست الهی مگر او براو توکل کردم و

إِلَيْهِ مَتَابِ ۝ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ

بسوی اوست بازگشت و اگر آنکه میبود قرآنی که رفته در آورده باشد بان کوهها یا پاره پاره کرده شده باشد بان زمین یا بسخن در آورده

الْمَوْتَىٰ ۗ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَيْأَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ

باشد بان مردگان بلکه مر خدا راست امر همه ایا پس نه اند انانکه ایمان آوردند اینکه اگر خواست خدا هر اینه هدایت کرده بود مردم

جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ

همه و همیشه انانکه کافر شدند میرسد ایشانرا بسبب انچه کردند مصیبتی سخت یا فرود می اید نزدیک بجا بجای

حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ

ایشان تا بیاید وعده خدا بدرستیکه خدا خلاف نمیکند وعده را و بتحقیق استهزا کرده شد برسولانی پیش از تو

فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ

پس مهلت دادم مر انانرا که کافر شدند پس گرفتم ایشانرا پس چگونه باشد عقوبت کردنم ایا پس کسی که او نگهبانست بر هر

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ

نفسی بانچه کسب کرد و گردانیدند برای خدا شریکان بگو نام برید انهارا بلکه خبر میدهید اورا بانچه نمیداند در زمین بلکه

بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ

بظاهریست از گفتار بلکه آراسته شد برای انانکه کافر شدند حیله شان و باز داشته شدند از راه و کسیرا اضلال کرد

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ

خدا پس نباشد مر اورا هیچ هدایت کننده مر ایشانراست عذاب در زندگی دنیا و هر اینه عذاب اخرت سخت تر است و نباشد

مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا

مر انهارا از خدا هیچ نگاه دارنده مثل بهشتی که وعده داده شده به متقیان میرود از زیرش نهرها میوه اش

دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۝ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

دائمیست و سایه اش این عاقبت کسانیست که پرهیزکار شدند و عاقبت کافران آتش است و انانرا که دادیمشان

الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ ۖ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ ۚ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ

کتاب شاد میشوند بانچه فرو فرستاده شد بتو و از جماعتهای دشمن کسی هست که انکار میکند بعضی از انرا بگو جز این نیست که مامور

أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبِ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا

شده ام که بپرستم خدا را و شرک نیاورم باو بسوی او میخوانم و بسوی اوست بازگشت و همچنین فرو فرستادیم حکمی عربی

قوله تعالی
ولو ان قرانا تا
الی قوله جمیعا این ایه
در جمعه اخر ماه
رمضان بنویسد در
محلی که خطیب ناپای
منبر بود و در خانه برود
در او وزد و نباید و اگر
در کاوانی باشد دزد
محفوظ ماند و اگر کسی را
تب لرزد و بنویسد و
خود دارد تب زایل
گردد و اگر زنی را فرزند
پسر نشود و چون فرزند
در رحم پیدا شود بیش از
اخر حمل روز یکشنبه
بهشتم نوزن بنویسد
پسر زاید و اگر برسر
بند و هر چند که زیاده
رود و مانده نشود و اگر
در د سر باشد بنویسد
و برسر بندد
زایل گردد

هو العلی
من قرء سورة ابراهیم
کان فی الجنة رفیق علیه
السلام وله مثل ثواب
ابراهیم وله بکل آیه قرءها
مثل ثواب اسحق سلام
الله
ختم سوره مذکوره هفت بار
بخواند جهة خشنودی خصم
و دفع دشمن

[illegible]

هو تعالی
الر کتاب انزلناه الی
قوله العزیز الحمید این
آیه را بر قدحی نوشته
به آب خالص بشوید و آن
آب را ... بر رات آب
خواند و در آن ... بنشیند
تعلم علوم بر آنکس آسان
شود و اگر این آیه را بر کاغذ
نوشته و در آب باران
خزانی بشوید و بخورد
هر کس شک و اعتقاد
بد از او زایل شود

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآئَهُمْ بَعْدَ مَا جَآئَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۝ وَلَقَدْ
و اگر پیروی کردی خواهشهای ایشان را بعد از آنچه آمد ترا از علم نباشد مر ترا از خدا هیچ ناصری و نه هیچ نگاه دارنده و بتحقیق
اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ
که فرستادیم رسولان پیش از تو و گردانیدیم برای ایشان جفتها و فرزندان و نیست مر رسولی را که بیارد آیتی
بِآيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ۝ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ ۝
آیتی جز باذن خدا برای هر اجلی نوشته ایست محو میکند خدا آنچه را میخواهد و ثابت میگرداند و نزد اوست اصل کتاب
وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝
و اگر بنمائیم ترا بعضی از آنچه وعده کرده ایم ایشان را یا بمیرانیم ترا پس جز این نیست که بر تو است رسانیدن و بر ما است حساب
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَ
آیا ندیدند که ما می آئیم زمین را کم میکنیم آن را از اطرافش و خدا حکم میکند و نیست از پی آینده کننده حکمش
هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ
او زود حساب است و بتحقیق مکر کردند آنانکه بودند پیش مر خدا راست مکر همگی میداند آنچه کسب میکند
كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا
هر نفسی و بزودی بدانند کافران که برای کیست عقبی آن سرای و میگویند آنانکه کافر شدند نیستی فرستاده شده
قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۝
بگو که کافیست خدا شاهد میانه من و میانه شما و کسیکه نزد اوست علم الکتاب

سُورَةُ اِبْرٰهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَهِيَ مَكِّيَّةٌ اِثْنَتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
الٓرٰ ۝ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى
کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون بری مردم را از تاریکیها بروشنی باذن پروردگارشان
صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ اللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ
براه آنکه عزیز ستوده خدای که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای بر کافران
مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ اَلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ
از عذابی سخت آنانکه میگزینند زندگی دنیا را بر آخرت و باز میدارند
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا اُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ
از راه خدا و میخواهند از آن کجی آنها باشند در گمراهی دور و نفرستادیم هیچ رسولی
اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَآءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
مگر بزبان قومش تا بیان کند برای ایشان پس اضلال میکند خدا آنرا که میخواهد و هدایت میکند آنرا که میخواهد و اوست
الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيَاتِنَا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ
عزیز حکیم و بتحقیق فرستادیم موسی را با آیتهای ما که بیرون آرد قومت را از تاریکیها بسوی روشنی
وَذَكِّرْهُمْ بِاَيَّامِ اللّٰهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ
و پند ده ایشان را بروزهای خدا بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای هر شکیبای شکرگذار و هنگامیکه گفت موسی مر قومش را

اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجاكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب و

که یاد دارید نعمت خدا را بر خود وقتیکه نجات داد شما را از آل فرعون که عذاب میکردند شما را بدترین عذابی و

يذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم ۝ واذ تأذن ربكم

میکشتند پسران شما را و باقی میگذاشتند زنان شما را و در آن بلائی بود از پروردگار شما بزرگ و هنگامیکه اعلام نمود

لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد ۝ وقال موسى ان تكفروا

پروردگار شما اگر شکر گزارید هر آینه زیاده میدهم شما را و اگر کفران ورزیدید پس بتحقیق عذاب من هر آینه سخت است و گفت موسی اگر کفران ورزید

انتم ومن في الارض جميعا فان الله لغني حميد ۝ الم يأتكم نبؤا الذين من قبلكم قوم

شما و آنانکه در زمین باشند همه پس بدرستیکه خدا هر آینه بی نیاز ستوده است آیا نیامد شما را خبر آنانکه بودند پیش از شما قوم

نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم لا يعلمهم الا الله جاءتهم رسلهم بالبينات

نوح و عاد و ثمود و آنانکه بودند از بعد ایشان که نمیداند ایشان را مگر خدا آمدند ایشان را پیغمبران ایشان با بینتها

فردوا ايديهم في افواههم وقالوا انا كفرنا بما ارسلتم به وانا لفي شك مما تدعوننا

پس برگردانیدند دستهای شان را در دهنهای شان و گفتند ما کافر شدیم بآنچه فرستاده شدید بآن و بدرستیکه ما هر آینه در شکی از آنچه میخوانید ما را

اليه مريب ۝ قالت رسلهم افي الله شك فاطر السموات والارض يدعوكم ليغفر

بسوی آن که بگمان اندازنده است گفتند رسولان شان آیا باشد در خدا شکی که پدید آرنده آسمانها و زمین است میخواند شما را تا بیامرزد

لكم من ذنوبكم ويؤخركم الى اجل مسمى قالوا ان انتم الا بشر مثلنا تريدون ان

برای شما از گناهان شان و باز پس اندازد شما را تا وقتی که نام برده شده است گفتند نیستید شما مگر انسانی مثل ما میخواهید که باز دارید

تصدونا عما كان يعبد آباؤنا فأتونا بسلطان مبين ۝ قالت لهم رسلهم ان نحن الا

باز دارید ما را از آنچه بود که میپرستیدند پدران ما پس بیارید حجتی روشن گفتند مر ایشان را رسولان شان نیستیم ما مگر

بشر مثلكم ولكن الله يمن على من يشاء من عباده وما كان لنا ان نأتيكم بسلطان

انسانی مثل شما و لیکن خدا منت میگذارد بر آنکه میخواهد از بندگانش و نباشد مر ما را که بیاریم شما را حجتی

الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ وما لنا الا نتوكل على الله وقد هدىنا

مگر باذن خدا و بر خدا پس باید که توکل کنند مومنان و چیست مر ما را که توکل نکنیم بر خدا و بتحقیق هدایت کرد

سبلنا ولنصبرن على ما آذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون ۝ وقال الذين كفروا

ما را براههای ما و هر آینه صبر خواهیم کرد بر آنکه رنجانید ما را و بر خدا پس باید که توکل کنند توکل کنندگان و گفتند آنانکه کافر شدند

لرسلهم لنخرجنكم من ارضنا او لتعودن في ملتنا فاوحى اليهم ربهم لنهلكن الظالمين

مر رسولان شان را که هر آینه بیرون میکنیم شما را از زمین خود یا هر آینه برمیگردید البته بکیش ما پس وحی فرستاد بایشان پروردگار شان که هر آینه هلاک

ولنسكننكم الارض من بعدهم ذلك لمن خاف مقامي وخاف وعيد ۝ وا

البته ظالمان را و هر آینه ساکن میگردانیم شما را در زمین از بعد ایشان این برای کسیست که ترسید از مقام من و ترسید از وعده عذابم و

استفتحوا وخاب كل جبار عنيد ۝ من ورائه جهنم ويسقى من ماء صديد ۝ يتجرعه

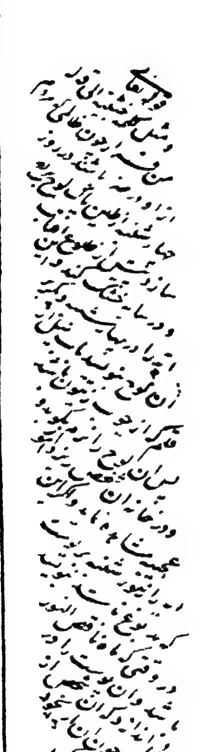
طلب فتح کردند و نومید شد هر سرکش ناپذیر از پیش رویش جهنم است و آب داده میشود از آبی که چرک جراحت جرعه

ولا يكاد يسيغه ويأتيه الموت من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه عذاب

بزحمت میخوردش و نزدیک نیست که فرو برد آنرا بآسانی و میآید او را مرگ از همه جا و نیست او مرده و از پیش رویش عذابیست

قوله تعالی وما لنا الا نتوکل علی الله [illegible]

قوله تعالی وقال الذین کفروا [illegible]

غليظ ۝ مثل الذين كفروا بربهم اعمالهم كرماد اشتدت به الريح في يوم
سخت مثل آنانکه کافر شدند بپروردگارشان کردارهاشان چون خاکستر است که بوزد بران باد در روزی

عاصف لا يقدرون مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلال البعيد ۝ الم تر ان الله
باد سخت می آمده باشد توانا نباشند از آنچه کسب کردند برچیزی که نشت آن گمراهی دور آیا ندانی بدرستیکه خدا

خلق السموات والارض بالحق ان يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد ۝ وما ذلك
آفرید آسمانها و زمین را بحق اگر خواهد ببرد شما را و بیارد خلقی تازه را و نیست این

على الله بعزيز ۝ وبرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذين استكبروا انا كنا لكم
برخدا دشوار و ظاهر شدند برخدا همگی پس گفتند ضعیفان مرانانرا که طلب بزرگی کردند بدرستیکه بودیم شما

تبعا فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء قالوا لو هدينا الله لهديناكم
پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما از عذاب خدا هیچ چیز را گفتند اگر هدایت کرده بود ما را خدا هرآینه

سواء علينا اجزعنا ام صبرنا ما لنا من محيص ۝ وقال الشيطان لما قضي الامر
گردیده بودیم بر ما یکسانست خواه جزع نموده باشیم خواه صبر کرده باشیم نیست ما را هیچ گریزگاهی و گفت شیطان چون گذارده شد امر

ان الله وعدكم وعد الحق ووعدتكم فاخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان
بدرستیکه خدا وعده کرد شما را وعده حق و وعده کردم شما را پس خلف کردم شما را و نبود مرا بر شما هیچ حجتی

الا ان دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا انفسكم ما انا بمصرخكم وما
جز آنکه خواندم شما را پس اجابت نمودید مرا پس ملامت نکنید مرا و ملامت کنید خود را نیستم من فریادرس شما و نیستید

انتم بمصرخي اني كفرت بما اشركتمون من قبل ان الظالمين لهم عذاب اليم
شما فریادرس من بدرستیکه من کافر شدم بآنچه شریک گردانیدید مرا از پیش بدرستیکه ظالمان از برای ایشانست عذاب دردناک

وادخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار خالدين
و درآورده شوند آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای خوب بهشتهائی که میرود از زیر ایشان نهرها جاودانیان

فيها باذن ربهم تحيتهم فيها سلام ۝ الم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة طيبة
در آنها باذن پروردگارشان درودشان در آنها سلامت آیا نبینی که چگونه زد خدا مثل را کلمهٔ پاکیزه را

كشجرة طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء تؤتي اكلها كل حين باذن ربها
چون درخت پاکیزه است که اصلش ثابتست و فرعش در آسمانست داده میشود میوه اش هر حین باذن پروردگارش

ويضرب الله الامثال للناس لعلهم يتذكرون ۝ ومثل كلمة خبيثة كشجرة
و میزند خدا داستانها برای مردمان که باشد ایشان پند گیرند و مثل کلمهٔ پلید چون درخت

خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار ۝ يثبت الله الذين امنوا با
پلید است که ریشه کن شده باشد از بالای زمین نباشد مرانرا هیچ قراری ثابت میگرداند خدا مرانانرا که ایمان آوردند به

لقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي الاخرة ويضل الله الظالمين ويفعل الله
گفتار ثابت در زندگی دنیا و در آخرت و اضلال میکند خدا ظالمانرا و میکند خدا

ما يشاء ۝ الم تر الى الذين بدلوا نعمة الله كفرا واحلوا قومهم دار البوار
آنچه میخواهد آیا ندیدی به آنانکه تبدیل کردند نعمت خدا را بکفر و فرود آوردند قوم خود را بسرای هلاکت

جَهَنَّمَ یَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِیُضِلُّوا عَنْ سَبِیلِهٖ قُلْ تَمَتَّعُوا
که جهنم است در آیند دران و بد است القرار و گردانیدند برای خدا امثال تا گمراه کنند از راهش بگو کامرانی کنید

فَاِنَّ مَصِیرَكُمْ اِلَی النَّارِ ۝ قُلْ لِعِبَادِیَ الَّذِینَ اٰمَنُوا یُقِیمُوا الصَّلٰوةَ وَیُنْفِقُوا مِمَّا
پس بدرستیکه بازگشت شما با تش است بگو مر بندگان مرا که ایمان آورده‌اند بپای دارند نماز را و انفاق کنند از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِیَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ یَاْتِیَ یَوْمٌ لَا بَیْعٌ فِیهِ وَلَا خِلَالٌ ۝ اَللّٰهُ الَّذِی
روزی داده‌ایم ایشانرا پنهان و آشکارا پیش از آنکه بیاید روزیکه نه بیعی باشد دران و نه دادی خداست آنکه

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آورد بآن از ثمرها روزی برای شما

وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِیَ فِی الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَ
و مسخر کرد برای شما کشتی را تا روان شود در دریا بفرمانش و مسخر گردانید برای شما نهرها و مسخر کرد برای شما آفتاب و

الْقَمَرَ دَائِبَیْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ ۝ وَاٰتٰیكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعُدُّوا
و ماه را دو کوشنده دائم و مسخر کرد برای شما شب و روز را و داد شما را از هر آنچه خواستید آنرا و اگر بشمارید

نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝ وَاِذْ قَالَ اِبْرَاهِیمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا
نعمت خدا را احصا نکنید آنرا بدرستیکه انسان هر آینه سخت ستمکار ناسپاس است و هنگامیکه گفت ابراهیم پروردگار من بگردان

الْبَلَدَ اٰمِنًا وَاجْنُبْنِی وَبَنِیَّ اَنْ نَعْبُدَ الْاَصْنَامَ ۝ رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِیرًا مِنَ النَّاسِ
این شهر را امن و دور دار مرا و پسران مرا از آنکه بپرستیم بتها را پروردگار من بدرستیکه آنها گمراه کردند بسیاری از مردمان

فَمَنْ تَبِعَنِی فَاِنَّهٗ مِنِّی وَمَنْ عَصَانِی فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِیمٌ ۝ رَبَّنَا اِنِّی اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّیَّتِی
پس آنکه پیروی کرد مرا پس بدرستیکه او از من است و آنکه نافرمانی کرد مرا پس تو آمرزنده رحیمی پروردگار ما بدرستیکه من ساکن گردانیدم

بِوَادٍ غَیْرِ ذِی زَرْعٍ عِنْدَ بَیْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِیُقِیمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ
پاره از فرزندانم را بدامن کوهی غیر ذی زرع نزد خانه تو که حرام گردانیده شده پروردگار ما تا برپای دارند نماز را پس بگردان دلهارا از

النَّاسِ تَهْوِی اِلَیْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ یَشْكُرُونَ ۝ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ
مردمان که خواهش کند بسوی ایشان و روزی ده ایشانرا از ثمرها باشد که ایشان شکر کنند پروردگار ما بدرستیکه تو

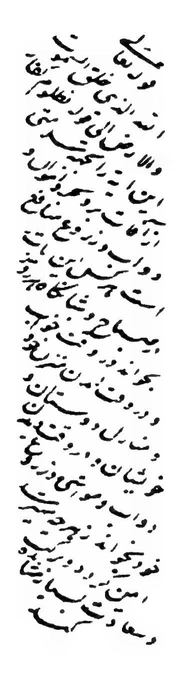
مَا نُخْفِی وَمَا نُعْلِنُ وَمَا یَخْفٰی عَلَی اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَاءِ ۝ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
میدانی آنچه پوشیده میداریم و آنچه آشکار میکنیم و پنهان نمیباشد بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان ستایش مر خدا را

الَّذِی وَهَبَ لِی عَلَی الْكِبَرِ اِسْمٰعِیلَ وَاِسْحٰقَ اِنَّ رَبِّی لَسَمِیعُ الدُّعَاءِ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِی
که بخشید بمن در بزرگی اسمعیل و اسحق را بدرستیکه پروردگار من شنونده دعاست پروردگار من بگردان

مُقِیمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّیَّتِی رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝ رَبَّنَا اغْفِرْ لِی وَلِوَالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنِینَ ع
مرا برپای دارنده نماز و از فرزندانم پروردگار ما و قبول کن دعای مرا پروردگار ما بیامرز مرا و والدین مرا و مومنانرا

یَوْمَ یَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۝ اِنَّمَا یُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ
روزیکه قایم شود حساب و مپندار البته خدا را غافل از آنچه میکنند ظالمان جز این نیست که باز پس میدارد ایشانرا

تَشْخَصُ فِیهِ الْاَبْصَارُ ۝ مُهْطِعِینَ مُقْنِعِی رُءُوسِهِمْ لَا یَرْتَدُّ اِلَیْهِمْ طَرْفُهُمْ وَاَفْئِدَتُهُمْ
انتظار برای روزیکه گشاده میماند دران چشمها شتاب زدگان برداشتگان سرهاشان بر نگردد بسوی ایشان چشمهاشان و دلهاشان

هَوَآءٌ ۝ وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ

خالی باشد و بترسان مردمانرا روزیکه بیاید ایشانرا عذاب پس بگویند آنانکه ظلم کردند پروردگارا بازپس بدار ما را

قَرِيبٍ ۝ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ

مدتی نزدیک تا اجابت کنیم دعوت ترا و پیروی کنیم رسولانرا آیا و نبودید شما که سوگند خوردید از پیش که نیست مر شما را هیچ

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

زوال و ساکن شدید در مسکنهای آنانکه ظلم کردند بر خود با نفسهاشان و ظاهر شده مر شما را چه کردیم بایشان و زدیم برای شما

لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِندَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ

برای شما داستانها و بتحقیق کردند مکرشانرا ایشان و نزد خداست مکرشان و اگرچه بود مکرشان برای آنکه زایل

مِنْهُ الْجِبَالُ ۝ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝

ازان کوهها پس مپندار البته خدا را خلف کننده وعده اش بر رسولانش بدرستیکه خدا عزیز صاحب انتقام است

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ وَتَرَى

روزیکه تبدیل کرده میشود زمین غیر ان زمین و آسمانها و ظاهر شدند برای خدای یکتای غالب و ببینی

الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ

گناهکارانرا آنروز قرین گردانیده شده در غلها پیراهنشان از قطران و میپوشد رویهای ایشانرا

النَّارُ ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ هَٰذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ

آتش تا جزا دهد خدا هر نفس را آنچه کسب کرد بدرستیکه خدا زود حسابست این کفایتست مر مردم را

وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

و تا ترسانیده شوند بان و تا بدانند جز این نیست که او ستِ اله یکتا و تا پند گیرند صاحبان خردها

سُورَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓر ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ۝ رُّبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا

این آیتهای کتاب و قرآن روشن کننده بسا آرزو کنند آنانکه کافر شدند که کاشکی

مُسْلِمِينَ ۝ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا

میبودند مسلمانان واگذار ایشانرا که بخورند و کامرانی کنند و مشغول گرداند ایشانرا آرزو پس زود باشد که بدانند و هلاک نگردانیدیم

مِن قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝ مَّا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝

هیچ قریه را الا و بود مر آنرا نوشته معلوم پیش نمیفتد هیچ امتی از اجلش و بازپس نمانند

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝ لَّوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ

و گفتند ای آنکه فرو فرستاده شد بر تو قرآن بدرستیکه تو دیوانه چرا نمی آری ملائکه

إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُّنظَرِينَ ۝

اگر هستی از راستگویان فرو نمیفرستیم ملائکه را مگر بحق و نباشند آنگاه از مهلت دادگان

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ

بدرستیکه ما فرو فرستادیم قرانرا و ما اورا هراینه نگاه دارندگانیم وبتحقیق فرستادیم پیش از تو در گروههای

الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي

پیشینیان و نمی امد ایشانرا هیچ رسولی مگر انکه بودند که بان استهزا میکردند همچنین درمی اریم انرا در

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

دلهای گناهکاران ایمان نمی ارند بان وبتحقیق گذشته است ایین پیشینیان و اگر میگشادیم بر ایشان

بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

دری از اسمان پس میبودند همه روزه که دران ببالا میرفته باشند هراینه میگفتند جز این نیست که بسته شد چشمهای ما بلکه ماییم گروهی

مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا

سحر کرده شدگان . وبتحقیق گردانیده ایم در اسمان . برجها و آراستیم انرا برای نظر کنندگان ونگه داشتیم انرا

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَرْضَ

از هر شیطان رانده شده مگر انکه استراق سمع کرد پس از پی رفت اورا شهابی روشن و زمین

مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝ وَجَعَلْنَا

وسعت دادیم انرا و افگندیم دران کوههای استوار و رویانیدیم دران از هر چیزی سنجیده وساختیم

لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا

برای شما دران اسبابهای تعیش و کسی که نیستید مر اورا روزی دهندگان و نیست هیچ چیز مگر انکه نزد ماست خزینهای ان وفرو

نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ

نمیفرستیم اورا مگر باندازه معلوم و فرستادیم بادها را بارافگنها و فرو فرستادیم از اسمان ابی پس نوشانیدیم

وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

شمارا و نیستید شما مرانرا خزانه داران . بدرستیکه ما هراینه زنده میکنیم و میمیرانیم و ماییم وارثان وبتحقیق دانستیم

الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ ع

پیش رفتگانرا از شما وبتحقیق دانستیم واپس ماندگانرا و بدرستیکه پروردگار اوست که حشر میکند ایشانرا بدرستیکه

عَلِيمٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ

او حکیم علیم است وبتحقیق که افریدیم انسانرا از گل خشک شده از لای ریخته شده و جان افریدیم

مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ

اورا از پیش از اتش سموم وهنگامیکه گفت پروردگار تو مر ملائکه را بدرستی که من افریننده ام انسانرا از گل خشک

مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

از لای ریخته شده پس چون راست کردم اورا و دمیدم دران از روحم پس باید افتاد مر اورا سجده کنان

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ

پس سجده کردند ملائکه همگی کلشان مگر شیطان اباکرد که باشد با سجده کنندگان گفت

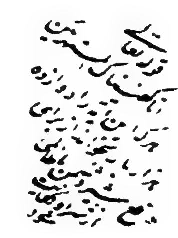
يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ

ای شیطان چیست ترا که نیستی با سجده کنندگان گفت نیستم که سجده کنم مر انسانیکه افریدی اورا

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ
از گل خشک شده از لای گندیده شده گفت پس بیرون رو ازان پس بدرستیکه تو رانده شده و بدرستیکه بر تو است
اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ
لعنت تا روز جزا گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته میشوند گفت پس بدرستیکه تو از
الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مهلت داده شدگانی تا روز وقت معلوم گفت پروردگار من بانیکه اغوا کردی مرا هر آینه آراسته میکنم برایشان در زمین
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ
و هر آینه گمراه میکنم ایشان را همگی مگر بندگان تو از ایشان که مخلصان شدند گفت این راهیست بر من راست
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝ وَإِنَّ جَهَنَّمَ
بدرستیکه بندگان من نباشد مر ترا برایشان تسلطی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان و بدرستیکه جهنم
لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
هر آینه وعده گاه ایشانست همگی مر او راست هفت در مر هر دری راست از ایشان پاره قسمت کرده شده بدرستیکه پرهیزکاران
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ
باشند در بهشتها و چشمه ها داخل شوید آنها را بسلامتی ایمنان و بیرون کشیدیم آنچه بود در سینهاشان از
غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ۝
کینه برادران بر سریرها روی بهم دارندگان مس نمیکند ایشانرا در آنها سختی و نباشند ایشان از آنها بیرون آمدگان
نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۝ وَنَبِّئْهُمْ
خبر ده بندگانم را بدرستیکه منم آمرزنده مهربان و بدرستیکه عذاب من آنست عذاب پردرد و خبر ده ایشانرا
عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۝
از مهمانان ابراهیم هنگامیکه داخل شدند برو پس گفتند سلاما گفت بدرستیکه ما هیم از شما ترسندگان
قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ
گفتند مترس بدرستیکه بشارت میدهیم ترا بپسری دانا گفت آیا بشارت دادید مرا با آنکه مس کرد مرا پیری پس بچه چیز
تُبَشِّرُونَ ۝ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
بشارت میدهید مرا گفتند بشارت دادیم ترا براستی پس مباش از ناامیدان گفت و کیست که نومید شود از رحمت
رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
پروردگارش مگر گمراهان گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بگروه
مُجْرِمِينَ ۝ إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ
گنهکاران مگر آل لوط بدرستیکه ما نجات دهندگان ایشانیم همگی مگر زنش که تقدیر کردیم که او هر آینه باشد از ماندگان
فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝ قَالُوا بَلْ
پس چون آمدند آل لوط را فرستادگان گفت بدرستیکه شما گروهید ناشناخته گفتند بلکه آمدیم
جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ
ترا با آنچه بودند که در ان شک میکردند و آوردیم ترا حق و بدرستیکه ما از راستگویانیم پس بیرون بر اهلت

بقطع من الليل واتبع ادبارهم ولا يلتفت منكم احد وامضوا حيث تؤمرون ۝ و
در پاره از شب و تابع شو قفاهای ایشانرا و نباید که التفات کند از شما احدی و بروید بجائی که مأمور شده اید و
قضينا اليه ذلك الامر ان دابر هؤلاء مقطوع مصبحين ۝ وجاء اهل المدينة
گذارش کردیم بسوی او این امر را که دنبال اینهاست بریده شده بامداد کنندگان و آمدند اهل شهر
يستبشرون ۝ قال ان هؤلاء ضيفي فلا تفضحون ۝ واتقوا الله ولا تخزون ۝ قالوا
بسیار شادی میکردند گفت بدرستیکه اینها مهمان منند پس رسوا مکنید مرا و بپرهیزید از خدا و خوار مسازید مرا گفتند
اولم ننهك عن العالمين ۝ قال هؤلاء بناتي ان كنتم فاعلين ۝ لعمرك انهم لفي
آیا منع نکردیم ترا از عالمیان گفت اینها دختران منند اگر هستید کنندگان بعمر تو که ایشان در
سكرتهم يعمهون ۝ فاخذتهم الصيحة مشرقين ۝ فجعلنا عاليها سافلها وامطرنا
سرمستی شان بودند که حیران میزیستند پس گرفت اینها را صیحه داخل در روز شدگان پس گردانیدیم زبران را زیران و بارانیدیم
عليهم حجارة من سجيل ۝ ان في ذلك لآيات للمتوسمين ۝ وانها لبسبيل مقيم ۝ ان
بر ایشان سنگها از سجیل بدرستیکه در این آیتهاست مر فراست دریافتگان را و بدرستیکه اینها هر آینه در راه ثابت است بدرستیکه
في ذلك لآية للمؤمنين ۝ وان كان اصحاب الايكة لظالمين ۝ فانتقمنا منهم
در این هر آینه آیتیست مر مومنانرا و اگر چه باشد اصحاب ایکه هر آینه ظالمان پس انتقام کشیدیم از ایشان
وانهما لبامام مبين ۝ ولقد كذب اصحاب الحجر المرسلين ۝ وآتيناهم آياتنا فكانوا
و این دو هر آینه در راهی روشنند و بتحقیق تکذیب کردند اصحاب حجر رسولانرا و دادیم ایشانرا آیتهای خود پس بودند
عنها معرضين ۝ وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا آمنين ۝ فاخذتهم الصيحة مصبحين
از اینها اعراض کنندگان و بودند که میتراشیدند از کوهها خانهای ایمنان پس گرفت ایشانرا صیحه بامداد کنندگان
فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون ۝ وما خلقنا السموات والارض وما بينهما الا
پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه باشد میانه اندو مگر
بالحق وان الساعة لآتية فاصفح الصفح الجميل ۝ ان ربك هو الخلاق العليم ۝ ولقد
بحق و بدرستیکه قیامت هر آینه آینده است پس درگذر درگذشتن خوب بدرستی که پروردگار تو اوست آفریننده دانا و بتحقیق
آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم ۝ لا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا
دادیم ترا هفت از مثانی و قرآن عظیم را و مکشا البته هر دو چشمت را بانچه کامرانی دادیم بان اصنافی
منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ۝ وقل اني انا النذير المبين ۝
از ایشان و اندوه مخور بر ایشان و فرود آور بالت را برای مومنان و بگو بدرستیکه من بیم دهنده بیان کننده ام
كما انزلنا على المقتسمين ۝ الذين جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسئلنهم اجمعين
همچنانکه فرو فرستادیم بر مقتسمین آنانکه گردانیدند قرآنرا پاره ها پس به پروردگار تو قسم که خواهیم پرسید از ایشان همه
عما كانوا يعملون ۝ فاصدع بما تؤمر واعرض عن المشركين ۝ انا كفيناك المستهزئين
هم از آنچه بودند که میکردند پس آشکارا کن آنچه را مأمور شده و روی بگردان از مشرکان بدرستیکه کفایت میکنیم ترا از استهزا کنندگان
الذين يجعلون مع الله الها آخر فسوف يعلمون ۝ ولقد نعلم انك يضيق صدرك
آنانکه میگردانند با خدا الهی دیگر پس زود باشد که بدانند و بتحقیق میدانیم که تو تنگ میشود سینه

ربع

بما يقولون

بِمَا يَقُولُونَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ

آنچه میگویند پس تسبیح کن بحمد پروردگارت و باش از سجده کنندگان و بپرست پروردگارت را تا بیاید

سُورَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ — الْيَقِينُ — مِائَةٌ وَثَمَانٌ وَعِشْرُونَ آيَاتٍ

یقین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ

آمد امر خدا پس طلب تعجیل مکنید و آن پاک بود و برتر بود از آنچه شریک آرند فرو میفرستد ملائکه را بالروح

مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝ خَلَقَ

از امرش برانکه میخواهد از بندگانش که بیم دهید بدرستی که نیست الهی مگر من پس بپرهیزید ازمن آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا

آسمانها و زمین را بحق برتر است از آنچه شریک آرند آفرید انسان را از نطفه پس آنگاه

هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ

اوست جدل کننده آشکار و شتر و گاو و گوسفند آفرید آنرا برای شما در انها است گرمی و منفعتها و از آنها میخورید و برای شماست

فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۝ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَى بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا

در آن تجملی در وقتیکه میآرید و در وقتیکه سر میدهید و برمیدارد بارهای گران شمارا بشهری که نبودید

بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ

رسنده بآن مگر بتعب نفسها بدرستیکه پروردگار شما هر اینه مهربان رحیم است و اسبها و استرها و خرها را

لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ

تا سوار شوید آنها را و باشد آرایش و میآفریند آنچه را نمیدانید و بر خداست راستی راه و بعضی از آن کج است

شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ

واگر خواسته بود هر اینه هدایت کرده بود شمارا همگی اوست آنکه فرو آورد از آسمان آبی برای شما از آن نوشیدنی و از آن است

شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ

درختی که در آن میچرانید میرویاند برای شما بآن کشت و زیتون و درختان خرما و انگورها و از

كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

همه ثمرها بدرستیکه در آن هر اینه آیتست مر گروهی را که فکر میکنند و تسخیر کرد برای شما شب و روز

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا

و آفتاب و ماه و ستارهها تسخیر شده اند بامرش بدرستیکه در آن هر اینه آیتهاست مر گروهی را که تعقل میکنند و

ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَهُوَ

آنچه آفرید برای شما در زمین که مختلف است رنگهایش بدرستیکه در آن هر اینه آیتیست مر گروهی را که تذکر میکنند و اوست

الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

آنکه تسخیر کرد دریارا تا بخورید از آن گوشتی تازه و بیرون آورید از آن پیرایه که میپوشید آنرا و میبینی

الفلك مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝ والقى في الارض

کشتیها را باشکافنده های آب دران و تا بجویید از فضلش و باشد که شما شکر کنید و افکند در زمین

رواسي ان تميد بكم وانهارا وسبلا لعلكم تهتدون ۝ وعلامات وبالنجم

کوههای استوار مبادا که میل باشما و نهرها و راهها باشد که شما هدایت یابید و علامتها و بستاره

هم يهتدون ۝ افمن يخلق كمن لا يخلق افلا تذكرون ۝ وان تعدوا نعمة

ایشان راه مییابند آیا پس آنکه می‌آفریند چون کسیست که نمی‌آفریند آیا پس فکر نمی‌کنید و اگر بشمارید نعمت

الله لا تحصوها ان الله لغفور رحيم ۝ والله يعلم ما تسرون وما تعلنون ۝

خدا را بشمار در نتوانید آوردن بدرستیکه خدا هر آینه آمرزنده مهربانست و خدا میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار میکنید

والذين يدعون من دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ۝ اموات غير

و آنانکه میخوانند از غیر خدا نمی‌آفرینند چیزی را و ایشان آفریده میشوند مردگانند نه

احياء وما يشعرون ۝ ايان يبعثون ۝ الهكم اله واحد فالذين لا يؤمنون

زندگان و نمیدانند کی برانگیخته میشوند اله شما اله یکتاست پس آنانکه ایمان نمی‌آرند

بالآخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون ۝ لا جرم ان الله يعلم ما يسرون وما

بآخرت دلهاشان ناشناساست و ایشان سرکشانند ناچار بدرستیکه خدا میداند آنچه را پنهان میدارند و آنچه

يعلنون ۝ انه لا يحب المستكبرين ۝ واذا قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير

آشکار میکنند بدرستیکه دوست نمیدارد سرکشان را و چون گفته شود مر ایشان را که چه چیز فرو فرستاده پروردگار شما گویند افسانهها

الاولين ۝ ليحملوا اوزارهم كاملة يوم القيمة ومن اوزار الذين يضلونهم

پیشینیان تا بردارند بارهای گناه ایشان را تمام روز قیامت و از بارهای گناه آنانکه گمراه میکنند ایشان را

بغير علم الا ساء ما يزرون ۝ قد مكر الذين من قبلهم فاتى الله بنيانهم من

بدون علمی آگاه باشید که بد است آنچه بر میدارند بتحقیق مکر کردند آنانکه بودند پیش از ایشان پس آمد خدا بناهاشان را از

القواعد فخر عليهم السقف من فوقهم واتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ۝

قاعدهها پس فرود آمد بر ایشان بام از بالاشان و آمد ایشان را عذاب از جاییکه نمیدانستند

ثم يوم القيمة يخزيهم ويقول اين شركاءي الذين كنتم تشاقون فيهم قال

پس روز قیامت خوار میکند ایشان را و میگوید کجااند شریکان من آنانکه بودید که مخالفت میورزیدید در آنها گفتند

الذين اوتوا العلم ان الخزي اليوم والسوء على الكافرين ۝ الذين تتوفيهم

آنانکه داده شدند علم را بدرستیکه رسوائی امروز و بدی بر کافرانست آنانکه قبض روح میکنند

الملائكة ظالمي انفسهم فالقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى ان الله عليم بما

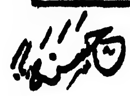
ملائکه ظلم کنندگان بر خودشان پس در انداختند صلح را که نبودیم که بکنیم هیچ بدی آری بدرستیکه خدا دانا است بآنچه

كنتم تعملون ۝ فادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فلبئس مثوى المتكبرين ۝

بودید که میکردید پس داخل شوید در درهای دوزخ جاودانیان در آن پس بد است جای تکبر کنندگان

وقيل للذين اتقوا ماذا انزل ربكم قالوا خيرا للذين احسنوا في هذه الدنيا

و گفته شد مر آنانرا که پرهیزکار شدند چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گفتند خیر از برای آنانکه نیکوئی کردند در این دنیا

حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ۔ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاۤءُونَ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِينَ ۔ اَلَّذِينَ

تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰۤئِكَةُ طَيِّبِينَ ۔ يَقُولُونَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۔

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّاۤ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰۤئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوۤا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۔ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ

ع مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ۔ وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ

مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَاۤ اٰبَاۤؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ۔ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي

كُلِّ اُمَّةٍ رَسُولًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ

مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ فَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

اِنْ تَحْرِصْ عَلٰى هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نٰصِرِينَ

وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَمُوتُ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَ

لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۔ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

كَفَرُوۤا اَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ ۔ اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَاۤ اَرَدْنٰهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

نصف فَيَكُونُ ۔ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۔ اَلَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی که وحی میفرستادیم بایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر باشید که

لَا تَعْلَمُونَ ۝ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

ندانید به بینتها و کتابها و فرو فرستادیم بتو ذکر را تا بیان کنی از برای مردمان آنچه فرو فرستاده شد بایشان

وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَن يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

و باشد که ایشان فکر کنند آیا پس ایمن شدند آنانکه مکر کردند بدیها را که فرو برد خدا بایشان

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُم

زمین را یا بیاید بایشان عذاب از جائیکه ندانند یا بگیرد ایشانرا در گردیدنشان پس نیستند

بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ

ایشان عاجز کنندگان یا بگیرد ایشانرا بر ترسی پس بدرستیکه پروردگار شما هر آینه مهربان رحیم است آیا ندیدند با آنچه آفرید

اللَّهُ مِن شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ

خدا از چیزیکه میگردد سایهایش از راست و چپها سجده کنان مر خدا را و ایشان ذلیلانند و مر خدا را

يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

سجده میکند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است از جنبنده و ملائکه و ایشان سرکشی نمیکنند

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ

میترسند از پروردگارشان از بالاشان و میکنند آنچه امر میشوند و گفت خدا مگیرید دو اله را

اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ

دو تا است جز این نیست که او اله یکتاست پس از من بترسید و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و مر او راست

الدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ۝ وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ

دین دائم آیا پس غیر خدا می‌پرهیزید و آنچه باشماست از نعمتی پس از خداست پس چون مس کند شما را ضرری پس بسوی او

تَجْأَرُونَ ۝ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا

می‌نالید پس چون برطرف کرد ضرر را از شما آنوقت پاره از شما به پروردگارشان شرک می‌آورند تا کافر شوند بآنچه دادیم ایشانرا پس برخوردار شوید

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ

پس زود باشد که بدانید و میگردانند برای آنچه نمیدانند بهره از آنچه روزی دادیم ایشانرا بخدا که هر آینه پرسیده شوید

عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ ۙ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَإِذَا

از آنچه هستید که افترا می‌بندید و میگردانند برای خدا دختران را پاک بودنش را و برای خودشان آنچه میخواهند و چون

بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ

مژده داده شود یکی ایشانرا بمونث میگردد رویش سیاه کرده شده و او باشد پر از خشم پنهان میشود از قوم از بدی

مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ لِلَّذِينَ

آنچه مژده داده شده بآن که آیا نگاه دارد آنرا بر خواری یا پنهان کندش در خاک آگاه باشید که بد است آنچه حکم میکنند مر آنانرا

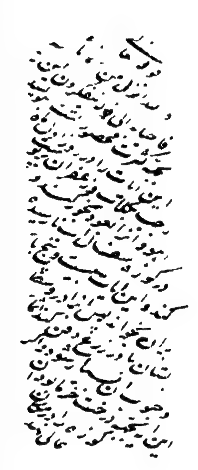
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَوْ

که ایمان نمی‌آرند باخرت مثل بد است و مر خدا راست مثل برتر و اوست عزیز حکیم و اگر

سجده ع

نصف الحزب

ولو يؤاخذ

يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى

مواخذه میکرد خدا مردمانرا بظلم شان نگذاشته بود بران هیچ جنبنده و لیکن باز پس داشت ایشانرا تا وقتی نام برده

فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا

پس چون آمد اجلشان باز پس نمی مانند ساعتی و پیش نمی افتند ۝ میکردانند برای خدا انچه را

يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ

ناخوش میداشتند و وصف میکند زبانهاشان دروغ را بدرستیکه برای ایشانست خوبی ناچار بدرستیکه برای ایشانست آتش و بدرستی

مُفْرَطُونَ ۝ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلٰى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ

که ایشانند پیش فرستادگان بخدا که بتحقیق فرستادیم با مهتهای پیش از تو پس آراست برای ایشان شیطان کردارهاشانرا پس او

وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي

دوست ایشان امروز ۝ برای ایشانست عذاب بدرد و فرو نفرستادیم بر تو کتاب را مگر برای آنکه بیان کنی برای ایشان انچه

اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً

اختلاف کردند دران و هدایت و رحمت برای جمعی که ایمان می آرند و خدا فرو فرستاد از آسمان آبی

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي

پس زنده گردانید زمین را بعد از مردنش بدرستیکه دران هر آینه ایتیست مر گروهی را که میشنوند و بدرستیکه مر شما راست

الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِلشَّارِبِينَ

در شتر و گاو و گوسفند هر آینه عبرتیست می آشامانیم از آنچه در شکمهای آنهاست از میانه سرگین و خون شیری بیغش گوارا مر آشامندگان

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ

و از ثمرها درختان خرما و انگورها میگیرید ازان سکر و روزی خوب را بدرستی که دران هر آینه

لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَأَوْحٰى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ

ایتیست برای جمعی که می یابند بعقل ۝ و وحی فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور که بگیر از کوهها جایها و از

الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ

درخت و از آنچه بنا میکنند از چوب پس بخور از همه ثمرها و برو راههای پروردگار ترا رام شدگان بیرون

مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَآءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ

می اید از شکمهای آنها آشامیدنی که مختلف است رنگهایش دران شفاییست برای مردمان بدرستیکه دران هر آینه ایتیست مر جمعی

يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلٰى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا

که فکر میکنند ۝ و خدا آفرید شمارا پس میمیراند شمارا و از شما کسی هست که رد کرده میشود بسوی فرومایه ترعمر تا ندانند

يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ

بعد از دانستن چیزی را بدرستیکه خدا دانای تواناست ۝ و خدا افزونی داد بعضی از شمارا بر بعضی در روزی

فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَآدِّي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَآءٌ أَفَبِنِعْمَةِ

پس نباشند آنانکه افزونی داده شد بر گردانندگان روزی شان بر آنچه مالک شد دستهاشان پس ایشانند دران یکسان آیا پس نعمت

اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ

خدا انکار میکنند ۝ و خدا گردانید برای شما از خود هاتان جفتها و گردانید برای شما از جفتهاتان پسران

وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ۝
و نوادگان و روزی داد شما را از پاکیزها آیا پس بباطل ایمان می آرند و بنعمت خدا ایشان کفران می ورزند
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَ
و میپرستند از غیر خدا آنچه مالک نمیباشد برای ایشان روزی را از آسمانها و زمین چیزی را و
لَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ ضَرَبَ
توانائی ندارند پس مزنید برای خدا مثلها بدرستیکه خدا میداند و شما نمیدانید زد
اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ
خدا مثلی بنده مملوکی را که قادر نباشد بر چیزی و کسی که روزی دادیم او را از خود روزی خوب پس او انفاق میکند
مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
ازان پنهان و آشکار آیا یکسان میباشند ستایش مر خدا را بلکه اکثر شان نمیدانند و زد خدا مثلی
رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
دو مرد که یکی ازان دو گنگ است که قادر نیست بر چیزی و او گرانست بر صاحبش هرجا که متوجه گرداند نمی آرد هیچ خیری آیا
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَ
مساویست او و کسی که میفرماید بعدالت و اوست بر راه راست و مر خدا راست غیب آسمانها و
الْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
زمین و نباشد امر قیامت مگر چون نظر انداختن چشم یا آن نزدیکتر است بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست
وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ
و خدا بیرون آورد شما را از شکمهای مادران تان نمیدانستید چیزی را و گردانید برای شما گوش و چشمها و
الْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
دلها باشد که شما شکر کنید آیا ندیدید بسوی پرندها تسخیر شدگان در میان آسمانها که نگاه نمیدارد
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا
آنها را مگر خدا بدرستیکه دران هر آینه آیتهاست برای جمعی که ایمان می آرند و خدا گردانید برای شما از خانهای تان آرامگاه
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ
و گردانید برای شما از پوستهای شتر و گاو و گوسفند خانها که سبک میدانید آنها را روز کوچ تان و روز ماندن تان و از
أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ۝ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ
پشمهای آنها و کرکهای شان و موهای شان پوشش و فرش و مایه تجارت را تا وقتی و خدا گردانید برای شما از آنچه آفرید
ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ
سایها و گردانید برای شما از کوهها جاهای پنهان و گردانید برای شما پیراهنها که نگاه دارد شما را از گرما و پیراهنها که نگاه دارد
بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝
از آسیب شما همچنین تمام میکند نعمتش را بر شما باشد که شما اسلام آرید پس اگر بگردانند پس نیست بر تو مگر رسانیدن آشکار
يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا
میشناسند نعمت خدا را پس انکار میکنند آنرا و اکثر شان کافرانند و روزیکه برانگیزیم از هر امتی شاهدی

ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

پس دستوری داده نشود آنانکه کافر شدند و نه ایشان طلب عذرخواهی کرده شوند و چون ببینند آنانکه ظلم کردند عذاب را

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا

پس تخفیف داده نشود از ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند و چون ببینند آنانکه شرک آوردند شریکانشان گویند

رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِن دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

پروردگارا اینها اند شریکان ما که بودیم که میخواندیم از غیر تو پس میاندازند ایشان گفتار را هر آینه شما

ثلثه ١٤

لَكَاذِبُونَ ۝ وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ الَّذِينَ

هر آینه دروغگویان و افگندند بسوی خدا آن روز تسلیم و گم شد از ایشان آنچه بودند که افترا میکردند آنانکه

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا

کافر شدند و باز داشتند از راه خدا افزودیم ایشان را عذاب بر بالای عذاب بانچه بودند

يُفْسِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا

که فساد میکردند و روزیکه برانگیزیم در هر امتی شاهدی بر ایشان از خودهاشان و آوردیم ترا شاهد

عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ

بر اینها و فرو فرستادیم بر تو کتاب را بیان کننده هر چیزی و هدایت و رحمت و بشارت

لِلْمُسْلِمِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ

مر مسلمانان را هر آینه خدا امر میکند بعدالت و نیکوکاری و عطا کردن بصاحب قرابت و نهی میکند از

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا

کار زشت و ناپسند و ظلم پند میدهد شما را تا شاید که پند گیرید و وفا کنید بعهد خدا چون

عَاهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ

عهد کردید و مشکنید سوگندها را بعد از محکم کردن آن و تحقیق گردانیدید خدا را بر خود گواه هر آینه

اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا تَتَّخِذُونَ

خدا میداند آنچه میکنید و مباشید چون آن زن که وا کرد رشته خود را از بعد محکمی پاره پاره میگیرید

أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ

سوگندهای خود را مفسده میان خود که باشد گروهی افزون از گروهی جز این نیست که می آزماید شما را خدا بآن و هر آینه بیان کند

لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ

برای شما روز قیامت آنچه را که بودید که در آن اختلاف میکردید و اگر خواستی خدا هر آینه گردانیدی شما را امت واحد

لَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا

لیکن اضلال میکند هر که را که خواهد و هدایت میکند هر کرا خواهد و هر آینه پرسیده خواهید شد از آنچه بودید که میکردید و

تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدتُّمْ

مگیرید سوگندهای خود را مفسده میان خود پس بلغزد قدمی بعد از ثابت شدن و بچشید اندوه را بانچه باز داشتید

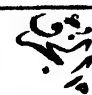
عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِندَ

از راه خدا و باشد شما را عذاب بزرگ و عوض مگیرید به پیمان خدا بهای اندک را هر آینه آنچه نزد

الله هو خير لكم إن كنتم تعلمون ۝ ما عندكم ينفد وما عند الله باق ولنجزين
الذين صبروا أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون ۝ من عمل صالحا من ذكر أو أنثى
وهو مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون ۝
فإذا قرأت القرآن فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم ۝ إنه ليس له سلطان
على الذين آمنوا وعلى ربهم يتوكلون ۝ إنما سلطانه على الذين يتولونه والذين
هم به مشركون ۝ وإذا بدلنا آية مكان آية والله أعلم بما ينزل قالوا إنما أنت ع
مفتر بل أكثرهم لا يعلمون ۝ قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت
الذين آمنوا وهدى وبشرى للمسلمين ۝ ولقد نعلم أنهم يقولون إنما يعلمه
بشر لسان الذي يلحدون إليه أعجمي وهذا لسان عربي مبين ۝ إن الذين
لا يؤمنون بآيات الله لا يهديهم الله ولهم عذاب أليم ۝ إنما يفتري الكذب
الذين لا يؤمنون بآيات الله وأولئك هم الكاذبون ۝ من كفر بالله من بعد
إيمانه إلا من أكره وقلبه مطمئن بالإيمان ولكن من شرح بالكفر صدرا
فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم ۝ ذلك بأنهم استحبوا الحيوة الدنيا
على الآخرة وأن الله لا يهدي القوم الكافرين ۝ أولئك الذين طبع الله
على قلوبهم وسمعهم وأبصارهم وأولئك هم الغافلون ۝ لا جرم أنهم في الآخرة
هم الخاسرون ۝ ثم إن ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا ثم جاهدوا وصبروا

إن ربك من بعدها لغفور رحيم ۝ يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها و ع
توفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون ۝ وضرب الله مثلا قرية كانت آمنة
مطمئنة يأتيها رزقها رغدا من كل مكان فكفرت بأنعم الله فأذاقها الله
لباس الجوع والخوف بما كانوا يصنعون ۝ ولقد جاءهم رسول منهم فكذبوه
فأخذهم العذاب وهم ظالمون ۝ فكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا واشكروا
نعمت الله إن كنتم إياه تعبدون ۝ إنما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير
وما أهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ ولا عاد فإن الله غفور رحيم ۝ ولا
تقولوا لما تصف ألسنتكم الكذب هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله الكذب
إن الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون ۝ متاع قليل ولهم عذاب أليم ۝
وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا
أنفسهم يظلمون ۝ ثم إن ربك للذين عملوا السوء بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك
وأصلحوا إن ربك من بعدها لغفور رحيم ۝ إن إبراهيم كان أمة قانتا لله
حنيفا ولم يك من المشركين ۝ شاكرا لأنعمه اجتباه وهداه إلى صراط مستقيم
وآتيناه في الدنيا حسنة وإنه في الآخرة لمن الصالحين ۝ ثم أوحينا إليك أن
اتبع ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين ۝ إنما جعل السبت على الذين ع
اختلفوا فيه وإن ربك ليحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ ادع إلى

سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن ان ربك

راه پروردگارت بحكمت و موعظه حسنه و مناظره كن با آنچه آن خوبتر است در حقيقت پروردگار تو

هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين ۝ وان عاقبتم فعاقبوا بمثل

اوست داناترا بآنكه گم گشت از راهش واوست داناترا بهدايت يافتگان واگر عقوبت كنيد پس عقوبت كنيد بمثل

ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصابرين ۝ واصبر وما صبرك الا بالله ولا

عقوبت كرده شديد بآن واگر صبر كنيد هرآينه او بهتر است براى صبر كنندگان وصبر كن و نيست صبر تو مگر بخدا و

تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما يمكرون ۝ ان الله مع الذين اتقوا والذين هم

اندوه مخور برايشان و مباش در تنگى از آنكه مكر ميكنند در حقيقت خدا با كسانيست كه پرهيزكارى كردند وكسانيكه ايشان

سورة بني اسرائيل مكية مائة واحدى عشر آية — محسنون ۝

نيكوكارانند

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي

دور از عيب است آنكه برداشت بنده اش را شبى از مسجد الحرام به مسجد اقصى كه

باركنا حوله لنريه من آياتنا انه هو السميع البصير ۝ وآتينا موسى الكتاب وجعلناه

بركت داديم پيرامونش تا بنمائيمش از آيات خود در حقيقت او است او شنواى بينا و داديم موسى را كتاب و گردانيديم او را

هدى لبني اسرائيل الا تتخذوا من دوني وكيلا ۝ ذرية من حملنا مع نوح انه

هدايت از براى بنى اسرائيل كه نگيريد از غير من وكيلى فرزندان آنكه حمل داديم با نوح بدرستى كه او

كان عبدا شكورا ۝ وقضينا الى بني اسرائيل في الكتاب لتفسدن في الارض مرتين

بود بنده شكرگذار و اعلام نموديم به بنى اسرائيل در كتاب كه هرآينه فساد خواهيد كرد در زمين دوبار

ولتعلن علوا كبيرا ۝ فاذا جاء وعد اولاهما بعثنا عليكم عبادا لنا اولي باس شديد

و هرآينه سركشى خواهيد كرد سركشى عظيمى پس چون بيايد وعده نخستين آن دو برانگيختيم بر شما بندگانى مر ما را صاحبان قوت سخت

فجاسوا خلال الديار وكان وعدا مفعولا ۝ ثم رددنا لكم الكرة عليهم و

پس رفتند بجستجو ميانه خانها و باشد وعده كرده شده پس برگردانيديم براى شما نصرت را برايشان و

امددناكم باموال وبنين وجعلناكم اكثر نفيرا ۝ ان احسنتم احسنتم لانفسكم

مدد كرديم شما را بمالها و پسرها و گردانيديم شما را بسيار تر از راه مردها و اگر خوب كرديد خوب كرديد براى خودتان

وان اساتم فلها فاذا جاء وعد الآخرة ليسوؤا وجوهكم وليدخلوا المسجد كما

و اگر بد كرديد پس مر خود را است پس چون بيايد وعده ديگر تا بد سازند روهاى شما را و تا داخل شوند مسجد چنانكه

دخلوه اول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا ۝ عسى ربكم ان يرحمكم وان عدتم

داخل شدند آنرا اول بار و تا تباه گردانند آنچه را غالب شدند تباه گردانيدنى شايد پروردگار شما كه رحمت كند شما را و اگر عود كنيد

عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا ۝ ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم

عود خواهيم كرد و گردانيديم دوزخ را براى كافران جاى حبس بدرستيكه اين قرآن هدايت ميكند بآنچه آن درست تر است

الجزء الخامس عشر

ويبشر

ع وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا

و بشارت میدهد آن مومنانرا که میکنند کارهای خوب بدرستیکه برای ایشانراست اجری بزرگ و بدرستیکه آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ

ایمان نمی آورند بآخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذابی پر درد و درخواست میکند انسان شر را مثل درخواست کردنش خیر را

وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا

و باشد انسان شتاب کننده و گردانیدیم شب و روز را دو آیت پس محو کردیم آیت شب را و گردانیدیم

آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ

آیت روز را نور دهنده و چشم تا جوئید فضلی از پروردگارتان و تا بدانید شمار سالها و حساب را و هر

شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ

چیزرا تفصیل دادیم تفصیل دادنی و هر انسانی لازم گردانیدیم عملش را در گردنش و بیرون می آریم برایش روز

الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۝ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝ مَنِ

قیامت نامهٔ که خواهد دید آنرا گشوده بخوان نامه ات را بس است نفست امروز بر تو حساب کننده آنکه

اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ

هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت یافت برای خودش و آنکه گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر خودش و بر ندارد بردارندهٔ بار گناه

أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا

دیگری را و نباشیم عذاب کنندگان تا آنکه بفرستیم رسولی و چون خواهیم که هلاک کنیم قریه را امر میکنیم

مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ

بناز و نعمت ایشانرا پس نافرمانی میکنند در آن پس ثابت میشود بر آن حکم پس هلاک میکردانیم آنرا هلاک گردانیدنی و بسیار هلاک گردانیدیم از قرنها

مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ

از بعد نوح و بس باشد پروردگار تو که باشد بگناهان بندگانش آگاه بینا کسیکه باشد که بخواهد آن شتاب

عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

شده را تعجیل میکنیم برای او در آن آنچه خواهیم برای کسیکه اراده میکنیم پس میگردانیم برای او دوزخ را که در آید در آن نکوهش کرده شده رانده گشته

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

و کسیکه خواست آخرت را و کوشش نمود کوششش آنرا و او مومنست پس آنها باشد سعیشان مقبول

كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝

و هر یک را مدد میکنیم اینها را و اینها از بخشش پروردگار تو و نباشد بخشش پروردگار تو باز داشته شده

انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۝

ببین چگونه افزونی دادیم پاره شانرا بر بعضی و هر آینه آخرت اعظم است از جهت مرتبت و اعظم است از جهت افزونی دادن

ع لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ۝ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا

مگردان با خدا الهی دیگر پس می نشینی نکوهش کرده شده تنها و اگذاشته شده و حکم کرد پروردگارت که نپرستید

إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا

مگر او را و بوالدین نیکوئی کردن اگر برسد نزد تو پیری یکیشان یا هر دوشان پس

تَقُل لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ

مگو مر ایشان را اف و زجر مکن ایشان را و بگو مر ایشان را گفتنی خوب و فرود آر برای ایشان بال تواضع

مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ

از مهربانی و بگو ای پروردگار من رحمت کن ایشان دو را همچنانکه تربیت کردند مرا در خوردی پروردگار شما داناتر است بانچه در نفسهای شماست

إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ۝ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْ

اگر باشید نیکوکاران پس بدرستی او باشد مر بازگشت کنندگان را آمرزنده و بده صاحب قرابت را حقش

مِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۝ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ

و مسکین را و ابن سبیل را و اسراف مکن اسراف کردنی بدرستیکه اسراف کنندگان باشند برادران شیاطین

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا

و باشد شیطان مر پروردگارش را ناسپاس و اگر اعراض کنی از ایشان برای طلب رحمتی از پروردگارت که امید داری

فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ۝ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ

ایشان را گفتنی خوش و مگردان دستت را بربسته بگردنت و مگشایش همگی

الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ كَانَ

گشادن پس بنشینی ملامت کرده شده محروم بدرستیکه پروردگارت گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد و تنگ میکند بدرستیکه

بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ

به بندگانش آگاه بینا و مکشید فرزندانتان را از بیم تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را

إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ ۖ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

بدرستیکه کشتن ایشان باشد گناهی بزرگ و پیرامون مگردید زنا را بدرستیکه باشد کاری زشت و بد است از جهت راه

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ

و مکشید نفسی را که حرام کرداند خدا مگر بحق و کسیکه کشته شد مظلوم پس گردانیدیم برای وارثش

سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِف فِّي الْقَتْلِ ۖ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي

تسلطی پس نباید که اسراف کند در قتل بدرستیکه او باشد یاری کرده شده و پیرامون مگردید مال یتیم را مگر با آنچه او

هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ

او بهتر است تا برسد بکمال قوتش و وفا کنید بپیمان بدرستیکه پیمان باشد پرسیده شده و تمام پیمایید

إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا

چون کیل پیمایید و وزن کنید بترازوی درست این بهتر است و نیکوتر است بحسب عاقبت و پیرو مشو آنچه

لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

نباشد مر ترا بآن علمی بدرستیکه گوش و چشم و دل همه آنها باشد از آن پرسیده شده

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

و مرو در زمین از کبر و ناز بدرستیکه تو رخنه نمیتوانی کرد هرگز زمین را و نتوانی رسید هرگز بکوهها در درازی

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ

همه این باشد بدیش نزد پروردگارت ناخوش داشته شده آن از آن چیزیست که وحی فرستاد بتو پروردگارت از

الحكمة ولا تجعل مع الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ۝ افاصفكم ربكم

حکمت و مکن با خدا الهی دیگر پس انداخته شوی در جهنم ملامت کرده شده رانده شده ابا پس مخصوص کرد شما را

بالبنين واتخذ من الملائكة اناثا انكم لتقولون قولا عظيما ۝ ولقد صرفنا في

پروردگار شما به پسران و گرفت از ملائکه دختران بدرستیکه شما هر اینه میگوئید سخنی عظیم و بتحقیق بیان کردیم در

هذا القران ليذكروا وما يزيدهم الا نفورا ۝ قل لو كان معه الهة كما يقولون

این قرآن تا پند گیرند و نیفزود ایشان را مگر نفرت بگو اگر بود با او الهان چنانکه میگویند

اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ۝ سبحانه وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ۝

آنگاه هر اینه جستندی بسوی صاحب عرش راهی پاکیست او را و برتر است از آنچه میگویند برتری عظیمی

تسبح له السموات السبع والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح بحمده و

تسبیح میکند مر او را آسمانهای هفتگانه و زمین و آنکه در آنهاست و نیست هیچ چیز مگر که تسبیح میکند بستایش او و

لكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا ۝ واذا قرات القران جعلنا

ولیکن نمی فهمید تسبیح ایشان را بدرستیکه او باشد صاحب حلم آمرزنده و چون بخوانی قرآن را میگردانیم

بينك وبين الذين لا يؤمنون بالاخرة حجابا مستورا ۝ وجعلنا على قلوبهم

میان تو و میان آنانکه ایمان نمی آرند به آخرت پرده پوشیده و گردانیدیم بر دلهاشان

اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا واذا ذكرت ربك في القران وحده و

پوششها که مبادا بفهمند و در گوشهاشان گرانی و چون ذکر کنی پروردگارت را در قرآن تنها بر گردند

لوا على ادبارهم نفورا ۝ نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون اليك واذ هم نجوى اذ

بر پشتهاشان نفرت کنندگان ما داناتریم بآنچه گوش میدارند بآن هنگامیکه گوش میدارند بسوی تو و گاهی که ایشان در راز گوئی

يقول الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا ۝ انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا

هنگامیکه میگویند ظالمان پیروی نمیکنید مگر مردی سحر کرده شده را ببین چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند

فلا يستطيعون سبيلا ۝ وقالوا ءاذا كنا عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون خلقا

پس نمیتوانند یافت راهی و گفتند آیا چون باشیم استخوانها و ریزه ریزه آیا ما هر اینه بر انگیخته شوندگانیم خلقی

جديدا ۝ قل كونوا حجارة او حديدا ۝ او خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون

تازه بگو باشید سنگها یا آهن یا خلقی از آنچه بزرگ آید در سینهاتان پس زودی خواهند گفت

من يعيدنا قل الذي فطركم اول مرة فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون

کیست که باز گرداند ما را بگو آنکه بیافرید شما را اول بار پس زود بجنبانند بسوی تو سرهاشان را و میگویند

متى هو قل عسى ان يكون قريبا ۝ يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده وتظنون ان لبثتم الا

کی خواهد بودن آن بگو شاید که باشد نزدیک روزیکه بخواند شما را پس اجابت کنید بستایش او و گمان کنید که درنگ کرده اید مگر

قليلا ۝ وقل لعبادي يقولوا التي هي احسن ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان كان

اندکی و بگو مر بندگان مرا که بگویند آنچه آن بهتر است بدرستیکه شیطان فساد میکند میان ایشان بدرستیکه شیطان باشد

للانسان عدوا مبينا ۝ ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا يعذبكم وما

مر انسان را دشمنی آشکارا پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحمت میکند شما را یا اگر خواهد عذاب میکند شما را و نه

ربع

أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا

فرستادیم ترا بر ایشان وکیل و پروردگار تو داناتر است بآنکه در آسمانها و زمین و بتحقیق افزونی

بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ

دادیم بعضی انبیاء را بر بعضی و دادیم داوود را زبور بگو بخوانید آنانرا که دعوی کردید از غیر او

فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ

پس مالک نباشند رفع ضرر را از شما و نه تغییر را آنها را که میخوانند میجویند بسوی

رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

پروردگار ایشان وسیله هر که از ایشان نزدیکتر باشد و امید میدارند رحمتش و بیم میدارند از عذابش بدرستیکه عذاب پروردگار تو

كَانَ مَحْذُورًا ۝ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا

باشد حذر کرده شده و نیست هیچ قریه مگر آنکه مائیم هلاک کننده اش پیش از روز قیامت یا عذاب کننده اش

عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ

عذابی سخت باشد آن در کتاب نوشته شده و باز نداشت ما را که فرستیم آیتها را

إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ

جز آنکه تکذیب کردند آنها را پیشینیان و دادیم ثمود را ناقه بینا کننده پس ظلم کردند بآن و نمی فرستیم

بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا

آیتها را مگر برای ترسانیدن و چون گفتیم ترا بدرستیکه پروردگار تو احاطه کرده مردمان و نگردانیدیم آن خوابی را

الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ

که نمودیم ترا مگر امتحانی برای مردمان و آن درخت لعنت کرده شده در قران و بیم میدهیم ایشانرا پس نمی افزاید

إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ع

ایشانرا مگر زیاده روی عظیمی و چون گفتیم مر ملائکه را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر شیطان گفت

أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ

آیا سجده کنم مر کسی را که آفریدی از گل گفت خبر ده مرا که این کسیکه تفضیل دادی بر من اگر باز پس دادی مرا تا روز

الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ

قیامت هر آینه بیخ براندازم فرزندانش را مگر اندکی گفت برو پس کسیکه پیروی کند ترا از ایشان پس بدرستیکه جهنم

جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ

جزای شما است جزای تمام و برانگیز جای کسی را که توانی از ایشان باواز خود و بران بر ایشان

بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ

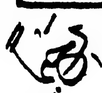
باسواران و پیادگانت و شرکت شو با ایشان در اموال و اولاد و وعده ده ایشانرا و وعده نمیدهد ایشانرا

الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ

شیطان مگر فریب بدرستیکه بندگان من نیست مر ترا بر ایشان سلطی و بس باشد پروردگار تو

وَكِيلًا ۝ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ

وکیل پروردگار شما آنست که میراند برای شما کشتی را در دریا تا بجوئید از فضلش بدرستیکه او باشد بشما

رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ

مهربان و چون مس کند شما را ضرر در دریا گم میشود انرا که میخوانید جز او پس چون نجات داد شما را بسوی بر

أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ

روی گردان شدید و باشد انسان ناسپاس آیا پس ایمن شدید که فرو برد باشما طرف بر را و بفرستد

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى

بر شما باران سنگ باز پس نیابید برای خود وکیلی یا ایمن شدید که باز گرداند شما را در ان باره دیگر

فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ

پس بفرستد بر شما درهم شکننده از باد پس غرق کند شما را بانچه کافر شدید پس نیابید برای خود بر ما بآن

تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

پاینده و بتحقیق گرامی گردانیدیم بنی آدم را و بر داشتیم ایشانرا در بر و بحر و روزی دادیم ایشانرا از پاکیزها

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ

و افزونی دادیم ایشانرا بر بسیاری از انانکه آفریدیم افزون دادنی روزیکه میخوانیم هر مردمانی را با امامشان

فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ وَمَنْ

پس انکه داده شد کتابش بدست راستش پس انها میخوانند کتابشانرا و ظلم کرده نمیشوند فتیلی و کسیکه

كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ

باشد در این دنیا کور پس اوست در آخرت کور و گمراه تر است در راه و بدرستیکه نزدیک بود که اضلال کنند ترا

عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَ

از انچه وحی فرستادیم بتو تا افترا کنی بر ما غیر انرا و انگاه هر اینه بگیرند ترا دوست و

لَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝ إِذًا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ

اگر نه این بود که ثابت گردانیدیم ترا بتحقیق نزدیک بودی که میل کنی بایشان چیزی اندک انگاه هر اینه میچشانیدیم ترا عذاب

الْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ

زندگی و عذاب مرگ پس نمی یافتی برای خود بر ما یاری کننده و بدرستیکه نزدیک بودند که برکنند ترا

مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ

از آن زمین تا بیرون کنند ترا از ان و انگاه درنگ نمیکردند پس از تو مگر اندکی بدستور انکه بتحقیق

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ

فرستادیم پیش از تو از رسولان ما و نیابی مر دستور ما را تغییری برپای دار نماز را نزد زوال شمس

إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ

تا تاریکی شب و خواندن صبح را بدرستیکه خواندن صبح باشد مشهود و از شب پس بیدار شو

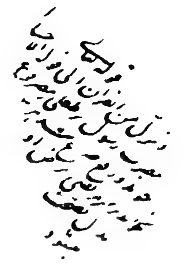
بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ

بآن زیادتی مر ترا شاید که جای دهد ترا پروردگارت بمقام پسندیده و بگو پروردگارا در آر مرا درآوردن

صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝ وَقُلْ

گردانیدنی راستی و بیرون آور مرا بیرون آوردن راستی و بگردان برای من از نزدت سلطنت یاوری و بگو

جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا ۝ وننزل من القرآن ما هو

شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا ۝ واذا انعمنا على الانسان

اعرض ونا بجانبه واذا مسه الشر كان يؤسا ۝ قل كل يعمل على شاكلته

فربكم اعلم بمن هو اهدى سبيلا ۝ ويسئلونك عن الروح قل الروح من ع

امر ربي وما اوتيتم من العلم الا قليلا ۝ ولئن شئنا لنذهبن بالذي اوحينا

اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا ۝ الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك

كبيرا ۝ قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذا القرآن لا يأتون

بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ۝ ولقد صرفنا للناس في هذا القرآن

من كل مثل فابى اكثر الناس الا كفورا ۝ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا

من الارض ينبوعا ۝ او تكون لك جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهار خلالها تفجيرا

او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تأتي بالله والملائكة قبيلا ۝ او يكون

لك بيت من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا

نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا ۝ وما منع الناس ان يؤمنوا

اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا رسولا ۝ قل لو كان في الارض

ملائكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ۝ قل كفى بالله شهيدا

بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا بصيرا ۝ ومن يهد الله فهو المهتد ومن

ربع الحزب
نصف ١٥

يضلل فلن تجد لهم أولياء من دونه ونحشرهم يوم القيمة على وجوههم
عميا وبكما وصما مأويهم جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا ۝ ذلك جزاؤهم بأنهم
كفروا بآياتنا وقالوا أإذا كنا عظاما ورفاتا أإنا لمبعوثون خلقا جديدا ۝ أولم
يروا أن الله الذي خلق السموات والأرض قادر على أن يخلق مثلهم وجعل
لهم أجلا لا ريب فيه فأبى الظالمون إلا كفورا ۝ قل لو أنتم تملكون خزائن رحمة
ربي إذا لأمسكتم خشية الإنفاق وكان الإنسان قتورا ۝ ولقد آتينا موسى
ع
تسع آيات بينات فسئل بني إسرائيل إذ جاءهم فقال له فرعون إني لأظنك
يا موسى مسحورا ۝ قال لقد علمت ما أنزل هؤلاء إلا رب السموات والأرض بصائر
وإني لأظنك يا فرعون مثبورا ۝ فأراد أن يستفزهم من الأرض فأغرقناه ومن
معه جميعا ۝ وقلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا الأرض فإذا جاء وعد الآخرة
جئنا بكم لفيفا ۝ وبالحق أنزلناه وبالحق نزل وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا
وقرآنا فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ونزلناه تنزيلا ۝ قل آمنوا به أو لا
تؤمنوا إن الذين أوتوا العلم من قبله إذا يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا
ويقولون سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا ۝ ويخرون للأذقان يبكون
ويزيدهم خشوعا ۝ قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن أيا ما تدعوا فله الأسماء
الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك سبيلا ۝ وقل

الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي

ستایش مر خدایرا که نگرفت فرزندی و نبوده مراورا شریکی در پادشاهی و نبوده مراورا یاوری

من الذل وكبره تكبيرا

از مذلت و تعظیم کن اورا تعظیم کردنی

سورة الكهف وهي مكية مائة عشر آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا ۝ قيما لينذر

ستایش مر خدایرا که فرو فرستاد بر بنده اش کتاب و نگردانید اورا کجی راست درست تا بیم دهد

بأسا شديدا من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات أن لهم

بعذابی سخت از نزد او و مژده دهد مومنانرا آنانکه میکنند کارهای خوب بدرستیکه ایشانرا

أجرا حسنا ۝ ماكثين فيه أبدا ۝ وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا ۝ ما لهم به من

مزدی نیکوست درنگ کنندگان در آن همیشه و بیم دهد آنانرا که گفتند گرفت خدا فرزند و نباشد ایشانرا آن هیچ

علم ولا لآبائهم كبرت كلمة تخرج من أفواههم إن يقولون إلا كذبا ۝ فلعلك

علمی و نه پدرانشانرا عظیم آمد آنکلمه که بیرون می آید از دهنهاشان آنکه میگویند مگر دروغ پس باشد

باخع نفسك على آثارهم إن لم يؤمنوا بهذا الحديث أسفا ۝ إنا جعلنا ما على

که تو هلاک کننده باشی نفس خود را بر اثرهای ایشان اگر ایمان نیاورند باین کلام از راه اندوه بسیار بدرستیکه گردانیدیم ما آنچه

الأرض زينة لها لنبلوهم أيهم أحسن عملا ۝ وإنا لجاعلون ما عليها صعيدا

بر زمین است زینتی مر زمین را تا بیازمائیم ایشانرا که کدام ایشان خوبتر اند از راه کردار و بدرستیکه ما گردانندگانیم آنچه را بر آنست زمینی

جرزا ۝ أم حسبت أن أصحاب الكهف والرقيم كانوا من آياتنا عجبا ۝ إذ أوى

ساده بلکه پنداشتی که بدرستیکه اصحاب غار و رقیم بودند از آیتهای ما عجب هنگامیکه جای گرفتند

الفتية إلى الكهف فقالوا ربنا آتنا من لدنك رحمة وهيئ لنا من أمرنا

رفقا یعنی جوانان بسوی آن غار پس گفتند پروردگار ما بده ما را از نزد تو رحمتی و مهیا کن از برای ما از کار ما

رشدا ۝ فضربنا على آذانهم في الكهف سنين عددا ۝ ثم بعثناهم لنعلم أي

هدایت راه رفتن پس زدیم بر گوشهاشان در آن غار سالها بشماره پس برانگیختیم ایشانرا تا بدانیم که کدام یک

الحزبين أحصى لما لبثوا أمدا ۝ نحن نقص عليك نبأهم بالحق إنهم فتية آمنوا بربهم

از دو گروه شماره نگاه داشت مر آنچه درنگ کردند از راه راست ما میخوانیم بر تو خبرشان بحق بدرستیکه ایشان بودند جوانان که ایمان آوردند

وزدناهم هدى ۝ وربطنا على قلوبهم إذ قاموا فقالوا ربنا رب السماوات والأرض

بود پروردگارشان و افزودیم ایشانرا هدایت و بستیم بر دلهاشان هنگامیکه برخاستند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین

لن ندعو من دونه إلها لقد قلنا إذا شططا ۝ هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه

نخوانیم از غیر او الهی را هر آینه گفته باشیم آنگاه دور از صواب اینها قوم ما گرفتند از غیر او

آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان بين فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ۝ وإذ اعتزلتموهم

الهان چرا نمی آرند بر اینها حجتی روشن پس کیست ظالمتر از آنکه بست بر خدا دروغی و چون کناره گرفتید

وما يعبدون الا الله فأووا الى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ لكم
و آنچه مى پرستند جز خدا جاى گيرشوند در آن غار تا بگسترد براى شما پروردگار شما از رحمتش و آماده كند براى شما

من امركم مرفقا وترى الشمس اذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات اليمين واذا غربت
از كار شما اسباب انتفاع را و مى بينى آفتاب را چون طلوع كند منحرف ميشود از غارشان بجانب راست و چون غروب ميكند

تقرضهم ذات الشمال وهم فى فجوة منه ذلك من آيات الله من يهد الله فهو
قطع ميكند ايشانرا بجانب چپ و بودند ايشان در واخناى از آن آن از نشانهاى قدرت كسى را كه هدايت ميكند خدا پس او است

المهتد ومن يضلل فلن تجد له وليا مرشدا وتحسبهم ايقاظا وهم رقود ونقلبهم
هدايت يافته و كسى كه گمراه ميكند پس نيابى مر او را ياورى ارشاد دهنده و مى پندارى ايشانرا بيداران و ايشان خفتگان و مى گردانيم ايشانرا

ذات اليمين وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه بالوصيد لو اطلعت عليهم
بجانب راست و جانب چپ و سگشان گسترنده بود دو ساعدش را در آن در يا بر آن فضا اگر اطلاع يافتى بر ايشان

لوليت منهم فرارا ولملئت منهم رعبا وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم قال
پشت ميكردى از ايشان گريختن و پر گردى از ايشان از ترس و همچنين برانگيختيم ايشانرا تا پرسش كنند ميانشان گفت

قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا يوما او بعض يوم قالوا ربكم اعلم بما لبثتم فابعثوا
گوينده از ايشان كه چندى درنگ كرده ايد گفتند درنگ كرديم روزى يا بعضى از روز گفتند پروردگار شما داناتر است بانچه درنگ كرده ايد پس بفرستيد

احدكم بورقكم هذه الى المدينة فلينظر ايها ازكى طعاما فليأتكم برزق منه
يكى از شما را با درمتان اين بسوى شهر پس بنگرد كه كدام يك پاكيزه تر است در طعام پس بيارد شما را روزى از آن

وليتلطف ولا يشعرن بكم احدا انهم ان يظهروا عليكم يرجموكم او يعيدوكم
و بايد كه ملاطفت كند و نبايد كه آگاهى دهد بشما احدى را بدرستيكه ايشان اگر دست يابند بر شما سنگسار كنند شما را يا برگردانند شما را

فى ملتهم ولن تفلحوا اذا ابدا وكذلك اعثرنا عليهم ليعلموا ان وعد الله حق و
در دينشان و رستگار نشويد آنگاه هرگز و همچنين واقف گردانيديم بر ايشان تا بدانند بدرستيكه وعده خدا حق است و

ان الساعة لا ريب فيها اذ يتنازعون بينهم امرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا
بدرستيكه قيامت نيست شكى در آن هنگاميكه نزاع ميكردند ميانشان در كارشان پس گفتند بنا كنيد بر ايشان بنائى پروردگار ايشان

ربهم اعلم بهم قال الذين غلبوا على امرهم لنتخذن عليهم مسجدا سيقولون
داناتر است بايشان گفت آنانكه غالب شدند بر امر ايشان هر اينه ميسازيم بر ايشان مسجدى بزودى ميگويند

ثلثة رابعهم كلبهم ويقولون خمسة سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون
سه تا بودند چهارم ايشان سگشان بود و ميگويند پنج تا بودند ششم ايشان سگشان بود انداختن بناديده و ميگويند

سبعة وثامنهم كلبهم قل ربى اعلم بعدتهم ما يعلمهم الا قليل فلا تمار فيهم
هفت تا بودند و هشتم ايشان سگشان بود بگو پروردگار من داناتر است بعدد ايشان نميدانند ايشانرا مگر اندكى پس جدال مكن در ايشان

الا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم احدا ولا تقولن لشىء انى فاعل ذلك
مگر جدالى ظاهر و فتوى مجوى در ايشان از ايشان احدى را و مگو البته هر چيزيرا كه من كننده ام آنرا

غدا الا ان يشاء الله واذكر ربك اذا نسيت وقل عسى ان يهدين ربى لاقرب
فردا مگر آنكه خواهد خدا و ياد كن پروردگارت را چون فراموش كنى و بگو شايد كه هدايت كند مرا پروردگار من نزديك تر

نصف القرآن

من هذا رشدا ۝ ولبثوا في كهفهم ثلث مائة سنين وازدادوا تسعا ۝ قل الله

اعلم بما لبثوا له غيب السموات والارض ابصر به واسمع ما لهم من دونه من

ولي ولا يشرك في حكمه احدا ۝ واتل ما اوحي اليك من كتاب ربك لا مبدل

لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا ۝ واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم

بالغداوة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة

الدنيا ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره فرطا ۝

ثلثة

وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظالمين نارا

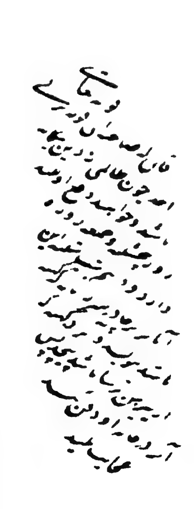
احاط بهم سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب

وساءت مرتفقا ۝ ان الذين امنوا وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من احسن

عملا ۝ اولئك لهم جنات عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون فيها من اساور

من ذهب ويلبسون ثيابا خضرا من سندس واستبرق متكئين فيها على الارائك

نعم الثواب وحسنت مرتفقا ۝ واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما جنتين

من اعناب وحففناهما بنخل وجعلنا بينهما زرعا ۝ كلتا الجنتين اتت اكلها

ولم تظلم منه شيئا وفجرنا خلالهما نهرا ۝ وكان له ثمر فقال لصاحبه وهو

يحاوره انا اكثر منك مالا واعز نفرا ۝ ودخل جنته وهو ظالم لنفسه قال

ما اظن ان تبيد هذه ابدا ۝ وما اظن الساعة قائمة ولئن رددت الى ربي

لأجدن خيرا منها منقلبا ○ قال له صاحبه وهو يحاوره أكفرت بالذي خلقك
هرآینه بیابم بهتر ازاینها جای بازگشت گفت مراورا یار او و او گفتگو میکرد با او آیا کافر شدی بآن که آفرید ترا
من تراب ثم من نطفة ثم سوىك رجلا ○ لكنا هو الله ربي ولا أشرك بربي أحدا ○
از خاک پس از نطفه پس درست ساخت ترا مردی لیکن من او خداست پروردگار من و نمی شریک کنم بپروردگار من احدی
ولولا إذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة إلا بالله إن ترن أنا أقل منك
و چرا هنگامیکه داخل شدی بوستانت را نگفتی آنچه خواست خدا نیست قوتی مگر بخدا اگر بینی مرا که من کمترم از تو
مالا وولدا ○ فعسى ربي أن يؤتين خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من
در مال و فرزند پس شاید پروردگار من که بدهد بمن بهتر از بهشت تو و بفرستد برآنها صاعقها از
السماء فتصبح صعيدا زلقا ○ أو يصبح ماؤها غورا فلن تستطيع له طلبا ○ و
آسمان پس گردد زمینی ساده یا گردد آبش بزمین فرو رفته پس نتوانی از برا مراو را جستن و
أحيط بثمره فأصبح يقلب كفيه على ما أنفق فيها وهي خاوية على عروشها ويقول
احاطه کرده شد بمیوه اش پس گردید که برمیگردانید دو دستش را بر آنچه صرف کرد در آن و آن افتاده بود بر سقفهایش و میگفت
يا ليتني لم أشرك بربي أحدا ○ ولم تكن له فئة ينصرونه من دون الله وما كان
ای کاشکی من شریک نگردانیده بودم با پروردگار خود احدی را و نبود مراو را گروهی که یاری کنندش از غیر خدا و نبود
منتصرا ○ هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا ○ واضرب لهم مثل
منع کننده آنجا سلطنت مر خدا راست که حقست اوست بهتر از روی جزا و بهتر از روی عاقبت و بزن برای ایشان مثل
الحيوة الدنيا كماء أنزلناه من السماء فاختلط به نبات الأرض فأصبح هشيما
زندگی دنیا را که چون آبیست که فرو فرستاده ایم از آسمان پس آمیخت بآن رستنی زمین پس گردید خشک
تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ○ المال والبنون زينة الحيوة
که پراگند اورا بادها و باشد خدا بر همه چیز توانا مال و فرزندان پیرایه زندگی
الدنيا والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير أملا ○ ويوم نسير الجبال
دنیاست و باقیهای شایسته بهترست نزد پروردگار تو از روی ثواب و بهترست از روی امید و روزی که روان سازیم کوهها را
وترى الأرض بارزة وحشرناهم فلم نغادر منهم أحدا ○ وعرضوا على ربك صفا
و بینی زمین را ظاهر و حشر کردیم ایشانرا پس وانگذاشتیم از ایشان احدی را و عرض کرده شدند بر پروردگار تو صف بسته
لقد جئتمونا كما خلقناكم أول مرة بل زعمتم ألن نجعل لكم موعدا ○ ووضع
بتحقیق آمدید مارا چنانکه آفریدیم شمارا اول بار بلکه ادعا کردید اینکه نمیگردانیم هرگز برای شما وقت وعده و نهاده شد
الكتاب فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا الكتاب
کتاب پس بینی گناهکاران را ترسان از آنچه باشد در آن و گویند وای برما چیست مر این نامه
لا يغادر صغيرة ولا كبيرة إلا أحصاها ووجدوا ما عملوا حاضرا ولا يظلم ربك
وانگذاشته گناه خورد را و نه گناه بزرگ را مگر آنکه در شمار آورده آنرا و یافتند آنچه را کرده بودند حاضر و ستم نمیکند پروردگار تو
أحدا ○ وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا إلا إبليس كان من الجن ففسق
باحدی و هنگامیکه گفتیم مر ملائکه را سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که بود از طایفه جن پس بیرون رفت

ع

ع

عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ

از امر پروردگارش آیا میگیرید او را و فرزندانش را دوستان از غیر من و ایشان مر شما را دشمن اند بد است مر ظالمان را

بَدَلًا ۝ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ

بدل نگردانیدم حاضر در آفریدن آسمانها و زمین و نه در آفریدن خودشان و نبودم گیرنده

الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا

گمراه کنندگان را مددکار و روزیکه گوید ندا کنید شریکان مرا آنانکه ادعا میکردید پس ندا کردند ایشان را پس جواب ندادند

لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا

مر ایشان را و گردانیدیم میان ایشان جای هلاک را و دیدند گناهکاران آتش را پس دانستند که ایشان خواهند افتاد در آن و نیافتند

عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ

از آن جای برگشتنی و بتحقیق مکرر آوردیم در این قرآن از برای مردمان از هر مثلی و باشد

الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَ

انسان بیشتر چیزی از راه جدل و باز نداشت مردمان را که ایمان آرند وقتیکه آمد ایشان را هدایت و

يَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا ع

آمرزش خواهند از پروردگارشان جز اینکه بیاید ایشان را عادت پیشینیان یا بیاید ایشان را عذاب روبرو و نفرستادیم

نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا

مرسلان را مگر بشارت دهنده و ترساننده و مجادله میکنند آنانکه کافر شدند بباطل تا زایل گردانند

بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ

بآن حق را و گرفتند آیتهای مرا و آنچه بیم کرده شدند استهزا و کیست ظالمتر از آنکه پند داده شد بآیتهای پروردگارش

فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

پس روی گردانید از آن و فراموش کرد آنچه را پیش فرستاد دو دستش بدرستیکه ما گردانیدیم بر دلهاشان پوششها مبادا که بیابند او را

وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ

و در گوشهاشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را بهدایت پس هدایت نیابند آنگاه هرگز و پروردگار تست

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا

آمرزنده صاحب رحمت اگر مؤاخذه میکرد ایشان را بآنچه کسب کردند هر آینه تعجیل مینمود برای ایشان عذاب را بلکه ایشان راست وقت وعده که نیابند

مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

هرگز از غیر او پناهی و این قریها هلاک گردانیدیم ایشان را چون ظلم کردند و گردانیدیم برای هلاکشان وقت وعده

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَا

و هنگامیکه گفت موسی مر فتایش را که پیوسته خواهم رفت تا برسم بجای جمع شدن دو دریا یا بروم روزگاری دراز پس چون رسیدند

مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ

بمجمع میان آن دو فراموش کردند ماهیشان را پس فرا گرفت راهش را در دریا بگذرگاهی پس چون گذشتند گفت موسی مر فتایش را

آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ

که بیار چاشت ما را بتحقیق که دیدیم از سفرمان این رنجی گفت آیا دیدی هنگامیکه منزل کردیم ما نزد آن سنگ بزرگ

فَاِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا اَنْسَانِيهُ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
پس بدرستیکه من فراموش کردم آن ماهی را و از یاد نبرد مرا آن مگر شیطان اینکه مذکور سازم او را و گرفت راهش را در
الْبَحْرِ عَجَبًا ۝ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلٰى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ۝ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ
دریا عجب گفت آنست آنچه بودیم که میجستیم پس برگشتند بر اثرهاشان پی جویان پس یافتند بنده را از
عِبَادِنَا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۝ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ
بندگان ما که داده بودیم او را رحمتی از نزد ما و آموخته بودیم او را از نزد ما علمی گفت مر او را موسی آیا پیروی کنم ترا بآنکه
عَلٰى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ وَكَيْفَ تَصْبِرُ
بیاموزی مرا از آنچه آموخته شده برای رسیدن بحق گفت بدرستیکه تو هرگز نتوانی با من صبر کردن و چگونه صبر میکنی
عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۝ قَالَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَلَا اَعْصِي لَكَ اَمْرًا
بر آنچه احاطه نکرده بآن از راه دانش گفت زود بیابی مرا اگر خواسته باشد خدا صبر کننده و نافرمانی نکنم ترا در کاری
قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْئَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝ فَانْطَلَقَا
گفت اگر پیروی میشوی مرا پس مپرس مرا از چیزی تا آنکه ابتدا کنم برای تو از آن بیان پس رفتند
حَتّٰى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا
تا چون سوار شدند در کشتی سوراخ کرد آن را گفت آیا سوراخ کردی آن را تا غرق شود اهلش بتحقیق که آوردی چیزی عظیم را
قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي
گفت آیا نگفتم که تو نتوانی هرگز با من صبر کردن گفت مواخذه مکن مرا بآنچه فراموش کردم و تکلیف مکن مرا
مِنْ اَمْرِي عُسْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً
از کارم دشواری پس رفتند تا چون دیدند پسری را پس کشت او را گفت آیا کشتی نفس پاکی را
بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۝ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا
بغیر نفسی بتحقیق آوردی چیزی ناشایسته را گفت آیا نگفتم مر ترا بدرستیکه تو نتوانی هرگز با من صبر کردن
قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝ فَانْطَلَقَا
گفت اگر پرسم ترا از چیزی بعد از آن پس مصاحبت مکن با من بتحقیق رسیدی از نزد من بعذری پس رفتند
حَتّٰى اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا
تا چون رسیدند باهل قریه خواستند طعام از اهلش پس ابا کردند که مهمان کنند آن دو را پس یافتند در آن دیواری که
يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ۝ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ
میخواست که فرود آید پس راست کرد آن را گفت اگر خواسته بودی هر آینه گرفته بودی بر آن مزدی گفت اینست جدائی
بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ
میانه من و میانه تو زود خبر دهم ترا بتفسیر مآل آنچه نتوانستی بر آن صبر کردن اما کشتی پس بود
لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَاْخُذُ كُلَّ
از مسکینان که میکردند در دریا پس خواستم که معیوب کنم آن را در پیش راه ایشان پادشاهی که میگرفت هر
سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا
کشتی را بغصب و اما پسر پس بود والدینش دو مومن پس ترسیدم که تکلیف کند آن دو را از نادانی

ع

عشر ... السابع

وَكُفْرًا ۝ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝ وَأَمَّا الْجِدَارُ

و کفر پس خواستیم که بدل دهاند ورا پروردگارشان بهتر ازاو در پاکی و نزدیکتر در عطوفت و اما دیوار

فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا

پس بود از دو پسر که دو یتیمند در شهر و بود در زیرش گنجی ازاندو و بودند والدین ان دو نیکوکار

فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا

پس خواست پروردگار تو که برسند بقوتشان و بیرون آرند گنجشانرا برحمتی از پروردگار تو و نکردم

فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ

انرا از رای خود این است تفسیر مال الخ نتوانستی بران صبر کردن و می پرسند ترا از

ع

ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ

ذی القرنین بگو بزودی خواهم خواند برشما ازاو بیانی بدرستیکه ما تمکین دادیم مراورا در زمین و دادیمش

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

از همه چیزی سببی پس از پی رفت سببی را تا چون رسید بجای غروب کردن آفتاب یافت ازاکه غروب میکند در

قوله تعالى قلنا يا ذا القرنين الخ جمعا از ابن عباس مرویست که چون عیش برکسی غلبه کند بر خواندن این آیات مداومت کند از ان خلاص یابد

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۝ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا

چشمه لای داری و یافت نزد آن گروهی را گفتیم ای ذی القرنین یا اینکه عذاب میکنی ایشانرا و یا

أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلٰى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا

اینکه میگیری درایشان نیکوئی را گفت اما انکه ظلم کرد پس زود باشد که عذاب کنیم او را پس برگردانیده شود بسوی پروردگارش پس

نُكْرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنٰى ۚ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا

کند ازا بعذابی سخت و اما انکه ایمان آورد و کرد کار خوب پس مراورا ست جزای نیکی و بزودی خواهیم گفت مراورا از فرمان ما

يُسْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ

آسانی پس از پی رفت سببی را تا چون رسید بجای طلوع کردن آفتاب یافت ازاکه طلوع میکند بر گروهی که نگردانیده بودیم برای

مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى إِذَا بَلَغَ

ایشان از پیش آفتاب پوششی همچنین و بتحقیق احاطه داشتیم بانچه بود نزد او از راه آگاهی پس از پی رفت سببی تا چون رسید

بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ

میانه دو سد یافت از پیش ان دو گروهی که نزدیک نبودند که بفهمند سخن را گفتند ای ذو القرنین

إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰى أَنْ تَجْعَلَ

بدرستیکه یاجوج و ماجوج فسادکننده گانند در زمین پس ایا بگردانیم برای تو خرجی برانکه بسازی

بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ

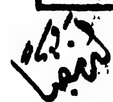
میانه ما و میانه ایشان سدی گفت انچه استمکین کرده مرادران پروردگار من بهتر است پس اعانت کنید مرا بقوتی بگردانم میانه شما و

بَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتّٰى إِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۖ حَتّٰى

میانه ایشان سدی بیارید نزد من پارچهای اهن تا وقتیکه برابر شود میانه ان دو کوه گفت بدمید تا وقتیکه

إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۝ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا

بگردانید او را اتش گفت بیارید نزد من تا بریزم بران مس گداخته پس نتوانستند که ببالا برشوند انرا و نتوانستند

لَهُ نَقْبًا ۝ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ

مراورا سوراخ کردن گفت این مهربانیست از پروردگار من پس چون آید وعدهٔ پروردگار من میگرداند اورا ریزه ریزه و باشد وعدهٔ

رَبِّي حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝

پروردگار من حق و وا میگذاریم انها را پاره را از روز که با ضطراب داخل میشوند در بعضی و دمیده شد در صور پس جمع کردیم انها را جمع کردنی

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن

و نمودار گردانیدیم جهنم را آن روز برای کافران نمودار کردنی آنانکه بود چشمهاشان در پرده از

ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن

یاد من و بودند که نمیتوانستند شنیدن آیا پنداشتند آنانکه کافر شدند که بگیرند بندگان من از

دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

غیر من دوستان بدرستیکه ما اماده کرده‌ایم دوزخ را برای کافران نزل بگو آیا خبر دهیم شما را بزیانکارتران در کردارها

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝ أُولَٰئِكَ

آنانکه ضایع شد سعیشان در زندگی دنیا و ایشان می‌پندارند که ایشان خوب میکنند کار را آنها

الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۝

آنانند که کافر شدند بآیتهای پروردگارشان و ملاقاتش پس ناچیز شد کردارهایشان پس قیام نمیکنیم برای ایشان روز قیامت وزنی

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ

اینست که جزای ایشان جهنم است بسبب آنکه کافر شدند و گرفتند آیتهای مرا و رسولان مرا باستهزا بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و

عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ

کردند کارهای خوب باشد برای ایشان بهشتهای فردوس نزلی جاودانیان در آنها که نخواهند

عَنْهَا حِوَلًا ۝ قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ

از آنها انتقالی بگو اگر بودی دریا مداد برای کلمات پروردگار من هرآینه آخر شدی دریا پیش از آنکه آخر شود کلمات

رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ

پروردگار من و اگرچه آورده بودیم مثل آن را مدد بگو جز این نیست که من انسانیم مثل شما که وحی فرستاده میشود بمن جز این نیست که الٰه شما الٰهیست واحد

فَمَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

پس کسی باشد که امید میدارد ملاقات پروردگارش را باید که بکند کار خوب و شریک نسازد در پرستش پروردگارش احدی

سُورَةُ مَرْيَمَ عَلَيْهَا السَّلَامُ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَتِسْعُونَ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

كهيعص ۝ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۝ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝ قَالَ

بیان رحمت کردن پروردگارت بنده اش زکریا را هنگامیکه خواند پروردگارش خواندنی پنهان گفت

رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُن بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝

پروردگار من بدرستیکه سست شد استخوان از من و مشتعل شد سر از راه پیری و نشده‌ام بدعای تو پروردگار من بی نصیب

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ

اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ

امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ

وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ

أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ

أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝ وَحَنَانًا

مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ۝ وَسَلَامٌ

عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ

انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝ فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا ۝ فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا

رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ۝ قَا

إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ

يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً ربع

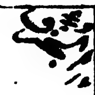
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا

مَّنسِيًّا ۝ فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝ وَهُزِّي

إِلَيْكِ

اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۝ فَكُلِىْ وَاشْرَبِىْ وَقَرِّىْ عَيْنًا
بسوی خود تنه درخت خرما که فرو میریزد برتو رطب تازه چیده پس بخور و بیاشام و بارام از راه چشم
فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُوْلِىْ اِنِّىْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ
پس اگر ببینی از انسان احدیرا پس بگو بدرستیکه من نذر کرده ام برای خدای بخشنده روزه پس سخن نگنم امروز
اِنْسِيًّا ۝ فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝ يٰاُخْتَ هٰرُوْنَ
آدمی را پس آورد اورا نزد قومش برداشته بود او را گفتند ای مریم بتحقیق آوردی چیزی عجب ای خواهر هرون
مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ۝ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوْا كَيْفَ
نبود پدرت مرد بدی و نبود مادرت بدکاره پس اشارت باو گفتند چگونه
نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝ قَالَ اِنِّىْ عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰنِىَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِىْ
سخن گنیم با کسی که باشد در گهواره کودک گفت بدرستیکه من بنده خدایم آورده مرا کتاب و گردانیده مرا
نَبِيًّا ۝ وَّجَعَلَنِىْ مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِىْ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا
نبی و گردانیده مرا با برکت هرجا باشم و وصیت کرده مرا بنماز و زکوة تا هستم زنده
وَّبَرًّا بِوَالِدَتِىْ وَلَمْ يَجْعَلْنِىْ جَبَّارًا شَقِيًّا ۝ وَالسَّلٰمُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ
و نیکی کننده بوالده ام و نگردانیده مرا سرکش بدبخت و سلام برمن روزیکه زائیده شدم و روزیکه
اَمُوْتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ۝ ذٰلِكَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِىْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ
بمیرم و روزیکه برانگیخته شوم زنده اینست عیسی بن مریم گفتن درست که در آن شک میدارند
مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ سُبْحٰنَهٗ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝
نباشد مرخدا را که بگیرد هیچ فرزندی دائم پاک بود ذاتش چون آفریدن میخواهد امری را پس جز این نیست که میگوید او را که بشو پس میشود
وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ
و بدرستی که خداست پروردگار من و پروردگار شما پس پرستید او را اینست راه راست پس اختلاف کردند طایفهای از
بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَاْتُوْنَنَا
میانشان پس وای برآنانکه کافر شدند از حضور روزی عظیم چه شنوا باشند و چه بینا روزی که آیند بسوی
لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِىَ الْاَمْرُ
لیکن ظالمان امروز باشند در گمراهی آشکار و بیم ده ایشان را روز حسرت چون گذارش داده شود کار
وَهُمْ فِىْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ
ایشان باشند در غفلتی و ایشان ایمان نمی آرند بدرستیکه ما میراث میبریم زمین را و کسی که برآنست و بسوی ما بازگردانیده شوند
ع وَاذْكُرْ فِى الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ۝ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰاَبَتِ لِمَ
و یاد کن در کتاب ابراهیم را بدرستیکه بود راستگوی نبی هنگامیکه گفت مر پدرش را ای پدر من چرا
تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِىْ عَنْكَ شَيْئًا ۝ يٰاَبَتِ اِنِّىْ قَدْ جَآءَنِىْ مِنَ
می پرستی آنچه نمی شنود و نمی بیند و کفایت نمیکند از تو چیزی را ای پدر من بدرستیکه آمد مرا از
الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِىْ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝ يٰاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ اِنَّ
علم آنچه نیامد ترا پس پیروی کن مرا که هدایت کنم ترا راه راست ای پدر من مپرست شیطان را بدرستیکه

الشیطان کان للرحمن عصیا ۝ یا ابت انی اخاف ان یمسک عذاب من الرحمن
شیطان بود مرخدای بخشاینده مهربان را نافرمان ای پدر من بدرستیکه من میترسم که مس کند ترا عذاب از خدای

فتکون للشیطان ولیا ۝ قال اراغب انت عن الهتی یا ابرهیم لئن لم تنته
پس باشی مرشیطان را قرین گفت آیا درگذرنده تو از الهان من ای ابراهیم اگر باز نه ایستی

لارجمنک واهجرنی ملیا ۝ قال سلام علیک ساستغفر لک ربی انه کان
هرآینه سنگسار میکنم ترا و دور شو از من مدتی مدید گفت سلام بر تو زود باشد که آمرزش بخواهم برای تو از پروردگارم که او باشد

بی حفیا ۝ واعتزلکم وما تدعون من دون الله وادعوا ربی عسی الا
بمن مهربان و کناره میکنم از شما و آنچه میخوانید از غیر خدا و میخوانم پروردگارم را شاید که

اکون بدعاء ربی شقیا ۝ فلما اعتزلهم وما یعبدون من دون الله وهبنا
نباشم بخواندن پروردگارم بدبخت پس چون کناره کرد از ایشان و آنچه میپرستیدند از غیر خدا بخشیدیم

له اسحق ویعقوب وکلا جعلنا نبیا ۝ ووهبنا لهم من رحمتنا وجعلنا لهم
مراورا اسحق و یعقوب و همه را گردانیدیم پیغمبر و بخشیدیم مرایشان را از رحمت خود و گردانیدیم مرایشان را

لسان صدق علیا ۝ واذکر فی الکتاب موسی انه کان مخلصا وکان
زبان راستی که بلندست و یاد کن در کتاب موسی را بدرستیکه او بود خالص گردانیده شده و بود

رسولا نبیا ۝ ونادیناه من جانب الطور الایمن وقربناه نجیا ۝ ووهبنا
رسول نبی و ندا کردیم از جانب طور ایمن و نزدیک گردانیدیم و راز گوینده و بخشیدیم

له من رحمتنا اخاه هرون نبیا ۝ واذکر فی الکتاب اسمعیل انه کان
مراورا از رحمت خود برادرش را هارون نبی و یاد کن در کتاب اسمعیل را بدرستیکه او بود

صادق الوعد وکان رسولا نبیا ۝ وکان یامر اهله بالصلوة والزکوة وکان
راست وعده و بود رسول نبی و بود که امر میکرد کسانش بنماز و زکوة و بود

عند ربه مرضیا ۝ واذکر فی الکتاب ادریس انه کان صدیقا نبیا ۝ و
نزد پروردگارش پسندیده و یاد کن در کتاب ادریس بدرستیکه او بود راستگوی نبی و

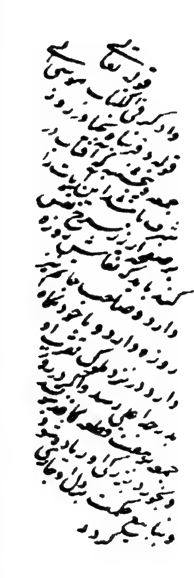
رفعناه مکانا علیا ۝ اولئک الذین انعم الله علیهم من النبیین من ذریة
بالا بردیم او را بجای بلند ایشانند آنانکه انعام کرد خدا بر ایشان از انبیا از فرزندان

ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذریة ابرهیم واسرائیل وممن هدینا واجتبینا
آدم و از آنکه حمل کردیم با نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنانکه هدایت کردیم و برگزیدیم

اذا تتلی علیهم ایات الرحمن خروا سجدا وبکیا ۝ فخلف من بعدهم خلف سجدة
چون خوانده میشود برایشان آیتهای خدا بروی افتند سجده کنان و گریه کنان پس بر ماندند از بعد ایشان ناخلفان

اضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوات فسوف یلقون غیا ۝ الا من تاب وامن و
که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند خواهشهای نفس را پس زود باشد که ببینند شر را مگر کسیکه توبه کرد و ایمان آورد و

عمل صالحا فاولئک یدخلون الجنة ولا یظلمون شیئا ۝ جنات عدن التی
کرد کار نیکو را پس ایشان داخل کرده میشوند در بهشت و ظلم کرده نمیشوند چیزی بهشتهای جای اقامت که

وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَاْتِيًّا ۝ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا

وعده کرد خدا بندگانش را بناپیدائی بدرستیکه او باشد وعده اش بجای آورده شده نمی‌شنوند در آن لغوی مگر

سَلٰمًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ۝ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِىْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا

سلام و مر ایشانراست روزیشان در آن بامداد و شبانگاه اینست آن بهشتی که میراث میدهیم از بندگان خود آنرا

مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا

که باشد پرهیزکار و فرو نمی‌آئیم مگر بامر رب تو مراوراست آنچه میان دستهای ماست و آنچه پس ماست و آنچه

بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ

میان آنست و نباشد پروردگار تو فراموشکن پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن هر دو است پس عبادت کن او را

وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ

و صبر کن مر عبادتش را آیا میدانی که او را همنامی و میگوید انسان آیا چون بمیرم زود باشد

اُخْرَجُ حَيًّا ۝ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝ فَوَرَبِّكَ

که بیرون آورده شوم زنده آیا فکر نمیکند انسان که ما آفریدیم او را از پیش و نبود چیزی پس پروردگار تو

لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ

که حشر خواهیم کرد ایشانرا با شیاطین پس حاضر خواهیم ساخت ایشانرا پیرامون جهنم زانو در آمده پس بیرون میکشیم از همه گروهی

اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ۝ وَاِنْ

کدام ایشان که سخت ترست بر خدا از راه نافرمانی پس ما ئیم داناتر بآنانکه ایشان سزاوار ترست بآن از راه اندر آمدن و اگر

مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ

از شما مگر وارد شونده آن باشد بر پروردگار تو واجب قضا کرده شده پس نجات میدهیم آنانرا که پرهیزکاری کردند و میگذاریم

الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ۝ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ

ظالمان را در آن بزانو در آمده و چون خوانده شود بر ایشان آیتهای ما که بینه اند گفت آنانکه کافر شدند مر آنانرا

اٰمَنُوْا اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ

که ایمان آوردند که کدام یک از آن دو گروه بهترند از راه جای و خوب ترند از راه مجلس و بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از جماعتی که ایشان

اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ۝ قُلْ مَنْ كَانَ فِى الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۝ حَتّٰى اِذَا

نیکوتر بودند در امتعه و هیات بگو کسیکه باشد در ضلالت پس باید که مهلت دهد مر او را خدای مهلت دادنی تا چون

رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّ

ببینند آنچه را وعده داده میشوند یا عذاب و یا قیامت پس زودی بدانند که کیست او بدتر از راه جا و

اَضْعَفُ جُنْدًا ۝ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ

سست تر از راه لشکر و افزون میکند خدا آنانرا که هدایت یافتند هدایتی و آن باقیهای شایسته ها

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝ اَفَرَءَيْتَ الَّذِىْ كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا

بهترست نزد پروردگار تو از راه ثواب و بهترست از راه بازگشت آیا دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما و گفت داده خواهم شد مال

وَّوَلَدًا ۝ اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهُ

و فرزند آیا اطلاع یافته بغیب یا فرا گرفته از نزد خدای پیمان نه چنانست زودی می‌نویسیم آنچه میگوید و طول میدهیم

مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

از عذاب دراز گردانیدنی و وارث میشویم آنچه را میگوید و می آید بسوی ما تنها و گرفتند از غیر خدا الهی

لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا

تا باشند برای ایشان ارجمندی نه چنانست نزودی کافر شوند پرستش ایشانرا و میباشند برایشان ضدی آیا ندیدی که ما فرستادیم

الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۝ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ نَحْشُرُ

شیاطین را بر کافران تحریک کنند ایشانرا تحریک کردنی پس شتاب مکن برایشان جز این نیست که میشماریم برای ایشان شمردنی روزیکه حشر کنیم

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ۝ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ۝ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ

پرهیزکارانرا بسوی خدا سواران وارد شوند و میرانیم گناهکارانرا بسوی جهنم تشنگان مالک نمیباشند شفاعت را

إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

مگر کسیکه گرفت نزد خدا پیمان و گفتند گرفت خدای فرزند بتحقیق که آوردید چیزی قبیح

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ

نزدیک شده که آسمانها چاک چاک شوند از آن و شکافته زمین و فرو ریزد کوهها فرو ریختنی که خواندند برای خدا

وَلَدًا ۝ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا

فرزندی و سزاوار نیست مر خدا را که بگیرد فرزندی نیست هر که در آسمانها و زمین جز

آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ۝ لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

آینده خدای بخشاینده بنده را بتحقیق که بضبط در آورد ایشانرا و شمرد ایشانرا شمردنی و همه آینده او بند روز قیامت تنها

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بزودی میگرداند برای ایشان خدا دوستی پس جز این نیست که آسان گردانیدیم بزبان تو

لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ

تا بشارت دهی آن پرهیزکارانرا و بیم دهی بآن گروه خصومت را و بسیار هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از قرنی آیا میبابی

مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ ... سُورَةُ طه مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً ... تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

از ایشان هیچ احدی یا میشنوی مر ایشانرا آوازی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

طه ۝ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ۝ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ ۝ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ

فرو فرستادیم بر تو قرآن را که بتعب افتی لیکن پند دادنیست مرکسی که میترسیده باشد فرو فرستادنی از آنکه آفرید

الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ۝ الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ

زمین و آسمانهای بلند را خدای بخشاینده بر عرش مستوی شد مر او راست آنچه در آسمانهاست و

مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ۝ وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ

آنچه در زمینست و آنچه میان آن دو است و آنچه در زیر طبقه آخرین زمین است و اگر بلند کنی گفتار پس بدرستیکه او میداند

السِّرَّ وَأَخْفَى ۝ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۝ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ

پنهان و پنهانتر را خدا نیست الهی مگر او مر او راست نامهای نیکو و آیا آمد ترا حکایت

مُوسٰى ۝ اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوٓا اِنِّيٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلِّيٓ اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ

موسی هنگامیکه دید آتش پس گفت مر اهلش را که درنگ نمایید بدرستیکه من دیده ام آتش را شاید که بیاورم شما را از آن گرفته شعله

اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝ فَلَمَّآ اَتٰيهَا نُودِيَ يٰمُوسٰى ۝ اِنِّيٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ

یا بیابم بر آن آتش هدایتی پس چون آمد آنرا ندا کرده شده که ای موسی بدرستیکه من پروردگار توام پس بیرون کن

نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ۝ اِنَّنِيٓ ٥

نعلینت را بدرستیکه تو بوادی پاکیزه طوائی و من برگزیدم ترا پس بشنو مر آنچه وحی کرده میشود بدرستیکه من

اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِي وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيٓ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ

خدا نیست الهی مگر من پس پرستش کن مرا و برپا دار نماز را برای ذکر من بدرستیکه قیامت آینده است نزدیکم

اُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ۝ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ

که پنهان داشته باشم آنرا تا جزا داده شود هر نفسی بآنچه میکوشد پس باز ندارد ترا از آن کسیکه ایمان نمی آرد بآن و پیروی شده

هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ۝ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسٰى ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَ

خواهشش را پس هلاک شوی و چیست اینکه در دست راستست ای موسی گفت آن عصای منست که تکیه میکنم بر آن و

اَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ۝ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوسٰى ۝ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا

میبرم بآن برگوسفندم و مرا در آن مطالب دیگر گفت بینداز آنرا ای موسی پس انداخت آنرا پس آنگاه

هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْاُولٰى ۝ وَاضْمُمْ

آن ماری بود که میشتافت گفت بگیرش و مترس زود باز گردانیم آنرا خلقتش را که اول بود و بهم آور

يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا

دستت را به بالت که بیرون می آید سفید نورانی از غیر بدی که آیتی دیگر است تا بنمائیم ترا از آیتهای

الْكُبْرٰى ۝ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَ

که بزرگست برو بسوی فرعون بدرستیکه او زیاده طغیان کرده است گفت پروردگارا من گشاده گردان برای من سینه ام را و

يَسِّرْ لِيٓ اَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ

آسان گردان برای من کارم را و بگشا گره از زبانم که بفهمند سخنم را و بگردان برای من وزیری از

اَهْلِي ۝ هٰرُونَ اَخِي ۝ اشْدُدْ بِهِ اَزْرِي ۝ وَاَشْرِكْهُ فِيٓ اَمْرِي ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

اهلم هرون برادرم را قوی ساز باو قوتم را و شریک گردان او را در کار من تا تسبیح کوئیم ترا بسیار

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ اُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا

و یاد کنیم ترا بسیار بدرستیکه تو هستی بما بینا گفت بتحقیق داده شدی خواسته اترا ای موسی و بتحقیق منت نها

عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ۝ اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰى ۝ اَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ

بر تو باری دیگر هنگامیکه وحی فرستادیم بسوی مادرت آنچه وحی فرستاده میشود که در انداز ویرا در تابوت پس بینداز آنرا در دریا

فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَ

پس باید که بیفکند او را دریا بکنار تا بگیردش دشمنی که مراست و دشمنی که مر او راست و انداختم بر تو مهری از خود و

لِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِيٓ ۝ اِذْ تَمْشِيٓ اُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى

تا تربیت شوی کرده شوی بنگهداری من هنگامیکه میرفت خواهرت پس میگفت آیا دلالت کنم بر کسیکه کفایت او را پس گردانیدیم ترا بسوی

امك كي تقر عينها ولا تحزن وقتلت نفسا فنجيناك من الغم وفتناك فتونا
مادرت تا بیاساید چشمش و اندوهناک نباشد و کشتی نفسی را پس نجات دادیم ترا از غم و ازمودیم ترا ازمودنی

فلبثت سنين في اهل مدين ثم جئت على قدر يا موسى ۝ واصطنعتك لنفسي
پس ماندی سالها در اهل مدین پس آمدی بر قدر ای موسی و گزیدم ترا برای خودم

اذهب انت واخوك باياتي ولا تنيا في ذكري ۝ اذهبا الى فرعون انه
برو تو و برادرت با نشانهای من و سستی مکنید در ذکر من بروید بسوی فرعون بدرستیکه او

طغى ۝ فقولا له قولا لينا لعله يتذكر او يخشى ۝ قالا ربنا اننا نخاف ان
زیاده روی کرده در عصیان پس گوئید او را سخنی نرم باشد که او پند پذیرد یا بترسد گفتند پروردگارا بدرستیکه ما میترسیم که

يفرط علينا او ان يطغى ۝ قال لا تخافا انني معكما اسمع وارى ۝ فاتياه فقولا
پیشی گیرد بر ما یا انکه زیاده روی کند در عصیان گفت مترسید بدرستیکه من با شما دو ام میشنوم و می بینم پس آیید او را پس گوئید

انا رسولا ربك فارسل معنا بني اسرائيل ولا تعذبهم قد جئناك باية من ربك
بدرستیکه ما دو فرستاده پروردگار توایم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذاب مکن ایشان را تحقیق که آمدیم ترا با نشانی از پروردگارت

والسلام على من اتبع الهدى ۝ انا قد اوحي الينا ان العذاب على من كذب
و سلام بر کسی که پیروی کند هدایت را بدرستیکه ما وحی فرستاده شد بسوی ما که عذاب بر کسیست که تکذیب کرد

وتولى ۝ قال فمن ربكما يا موسى ۝ قال ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه
و روی گردانید گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی گفت پروردگار ما آنست که داد هر چیز را خلقش

ثم هدى ۝ قال فما بال القرون الاولى ۝ قال علمها عند ربي في كتاب لا
پس راه نمود گفت پس چیست حال قرنهای سابق گفت علم آن نزد پروردگارمست در کتابی که

يضل ربي ولا ينسى ۝ الذي جعل لكم الارض مهدا وسلك لكم فيها سبلا
خطا نمیکند پروردگارم و فراموش نمیکند آنکه گردانید برای شما زمین را بستری و گردانید برای شما دران راهها

وانزل من السماء ماء فاخرجنا به ازواجا من نبات شتى ۝ كلوا وارعوا انعامكم
و فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم بآن صنفها از رستنی جدا جدا بخورید و بچرانید ستورهای خود را

ان في ذلك لايات لاولي النهى ۝ منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم
بدرستیکه در این نشانها است برای صاحبان خردها از آن آفریدیم شما را و دران باز میبریم شما را و ازان بیرون آریم شما را

تارة اخرى ۝ ولقد اريناه اياتنا كلها فكذب وابى ۝ قال اجئتنا لتخرجنا
بار دیگر و بتحقیق که نمودیم او را نشانهای خود همه آنها پس تکذیب نمود و ابا کرد گفت آیا آمده که بیرون کنی ما را

من ارضنا بسحرك يا موسى ۝ فلناتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك
از زمین ما بسحرت ای موسی پس هر اینه می آریم ترا سحری مثلش پس بگردان میان ما و میان خودت

موعدا لا نخلفه نحن ولا انت مكانا سوى ۝ قال موعدكم يوم الزينة وان
وعده گاهی که خلاف نکنیم انرا ما و نه تو جای هموار گفت وعده گاه شما روز آرایش است و اینکه

يحشر الناس ضحى ۝ فتولى فرعون فجمع كيده ثم اتى ۝ قال لهم موسى ويلكم
جمع کرده شوند مردمان چاشتگاه پس برگشت فرعون پس فراهم آورد مکرش را پس آمد گفت مر ایشان را موسی وای بر شما

لا تفتروا

لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ۝ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ
مبندید بر خدا دروغ را پس براندازد شمارا بعذابی و بتحقیق نومید شد آنکه افترا بست پس نزاع کردند کار خویش را

بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوٰى ۝ قَالُوا إِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ
میان خویش و پنهان داشتند راز را گفتند هر آئینه این دو ساحرند میخواهند که بیرون کنند شمارا از

أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ۝ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا
زمین شما بسحر خویش و براندازند آئین شمارا که خوبتر است پس جمع کنید کید خود را پس بیائید صف بسته

وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ۝ قَالُوا يَا مُوسٰى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
و بتحقیق کامیاب شد امروز آنکه فائق آمد گفتند ای موسی یا آنست که تو بیندازی و یا آنکه باشیم ما نخستین کسیکه

مَنْ أَلْقٰى ۝ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعٰى
انداخت گفت بلکه بیندازید پس ناگاه رسنهای ایشان و عصاهای ایشان وانموده میشد بموسی از سحر ایشان که آنها میشتابند

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسٰى ۝ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلٰى ۝ وَأَلْقِ مَا فِي
پس یافت در خود ترس بیمی موسی گفتیم مترس هر آئینه تو برتر و بینداز آنچه در دست

يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتٰى ۝ فَأُلْقِيَ
راست تو فرو برد آنچه را ساخته اند هر آئینه آنچه را ساخته اند حیله ساحر است و کامیاب نمیشود ساحر هر جا آید پس افکنده شدند

السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ۝ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ
ساحران سجده کنان گفتند ایمان آوردیم بپروردگار هرون و موسی گفت آیا ایمان آوردید باو پیش از آنکه دستوری دهم

لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ
شمارا هر آئینه او بزرگ شماست که آموخت شمارا سحر پس هر آئینه خواهم برید البته دستهای شما و پاهای شما را از خلاف

وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقٰى ۝ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ
و هر آئینه دار خواهم کشید البته شمارا در تنهای درخت خرما و هر آئینه خواهید دانست البته که کدام یک سخت تر است و پاینده تر است گفتند اختیار نخواهیم کرد

عَلٰى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هٰذِهِ
ترا بر آنچه آمد مارا از نشانها و قسم بآنکه آفرید مارا پس حکم کن آنچه تو حکم کننده ای جز این نیست که حکم میرانی در این

الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَ
زندگانی دنیا هر آئینه ما ایمان آوردیم بپروردگار ما تا بیامرزد مارا گناهان مارا و آنچه تو زور فرمودی مارا بران از سحر کردن و

ثلثه اللّٰهُ خَيْرٌ وَأَبْقٰى ۝ إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيٰى
خدا بهتر و پاینده تر است هر آئینه هر که بیاید بپروردگار خویش گناهکار پس هر آئینه برای وست جهنم نه میرد در آن و نه زندگانی کند

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰى ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي
و آنکه بیاید ویرا با ایمان که بتحقیق کرده باشد کارهای شایسته پس آنها برای ایشانست مرتبهای بلندتر بهشتهای جای اقامت میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكّٰى ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلٰى مُوسٰى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي
از زیر آنها نهرها باشند جاودانیان در آنها و آن جزای کسیست که پاک شد و بتحقیق وحی کردیم بموسی که ببر شب بندگان مرا

فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشٰى ۝ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ
پس بساز برای ایشان راهی در دریا خشک بیم نخواهی داشت دریافتن و نخواهی ترسید پس از پی ایشان رفت فرعون با عساکر خویش پس فرو گرفت ایشانرا

الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ

در دریا آنچه فرو گرفت ایشان را و گمراه ساخت فرعون قوم خود را و هدایت نکرد ای بنی اسرائیل بتحقیق نجات دادیم شما را

مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۝ كُلُوا

از دشمنان و وعده دادیم شما را جانب طور ایمن و فرو فرستادیم بر شما من و سلوی را بخورید

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ

از پاکیزهای آنچه روزی کردیم شما را و تعدی مکنید در آن پس فرود آید بر شما سخط من و آنکه فرود آید بران

غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۝ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝ ع

سخط من پس بتحقیق هلاک شد و هر آئینه من آمرزنده ام کسی را که توبه کرد و ایمان آورد و کرد کار شایسته پس هدایت یافت

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ

و چه چیز شتاب آورد ترا از قوم تو ای موسی گفت ایشان اینان اند بر اثر من و شتافتم بسوی تو ای پروردگار من

لِتَرْضَىٰ ۝ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝ فَرَجَعَ مُوسَىٰ

تا راضی شوی گفت بدرستیکه ما آزمودیم قوم ترا از بعد تو و گمراه ساخت ایشان را سامری پس بازگشت موسی

إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ

بسوی قوم خویش خشمناک اندوهگین بسیار گفت ای قوم آیا وعده نداد پروردگار شما وعده نیکو آیا دراز شد بر شما

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۝ قَالُوا مَا

زمان یا خواستید که فرود آید بر شما سخطی از پروردگار شما پس خلاف کردید وعده مرا گفتند

أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ

خلاف نکردیم وعده ترا باختیار خود ولیکن بار کرده شدیم احمالی را از پیرایه قوم پس انداختیم آنها را پس همچنین

أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۝ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ

انداخت سامری پس بیرون آورد برای ایشان گوساله کالبدی که او را آواز بود پس گفتند این است معبود شما و معبود موسی

فَنَسِيَ ۝ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۝ وَلَقَدْ قَالَ ع

پس فراموش کرد آیا پس نمی بینند که باز نمی گرداند بسوی ایشان سخنی را و مالک نمی باشد برای ایشان ضرری و نه نفعی را و بتحقیق گفت

لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

ایشان را هارون از پیش ای قوم جز این نیست که مبتلا شدید بآن و بدرستیکه پروردگار شما بخشاینده است پس پیروی کنید مرا و طاعت کنید امر مرا

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ

گفتند همیشه خواهیم بود بران معتکفان تا آنکه باز گردد بسوی ما موسی گفت ای هارون چه باز داشت ترا

إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۝ أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۝ قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا

چون دیدی ایشان را که گمراه شدند [illegible] گفت ای پسر مادر من مگیر محاسن مرا و نه

بِرَأْسِي ۖ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۝ قَالَ فَمَا

سر مرا بدرستیکه من ترسیدم که گوئی جدائی افکندی میانه بنی اسرائیل و رعایت نکردی سخن مرا گفت چه بود

خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ۝ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ

کار تو ای سامری گفت دیدم آنچه را که ندیدند آن را پس گرفتم مشتی از اثر [illegible] فرستاده

فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۝ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ أَنْ تَقُولَ

پس انداختم آنرا و همچنین خوب وانمودم برای نفسم گفت پس برو پس بدرستیکه مر تراست در زندگانی اینکه گوئی

لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلٰى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ

هیچ روا نیست مس و بدرستیکه مر تراست وعده که خلاف کرده نشود و به بین مر الهت را که گشتی تمام روز بر آن

عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝ إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا

مقیم بر پرستش هر آینه میسوزانیم او را پس هر آینه می افشانیم او را در دریا افشاندنی جز این نیست که الهتان خداست که نیست الهی مگر

هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝ كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ

او و احاطه کرده است همه چیز را از راه دانش همچنین میخوانیم بر تو از اخبار آنچه بتحقیق گذشته است و بتحقیق دادیم ترا

مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۝ خَالِدِينَ فِيهِ

از نزد خود ذکرے کسیکه روی گرداند از آن پس بدرستیکه او برخواهد داشت در روز قیامت بار گرانی را جاودانیان در آن

وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۝ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا

و بد است برای ایشان روز قیامت که بار است روزیکه دمیده در صور و حشر میکنیم گناهکاران را در روزچنین کبود چشمان

يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ

پنهان میگویند میان ایشان که درنگ نکردید مگر دہ ما دانا تریم بآنچه میگویند هنگامیکه خواهد گفت خوبترشان

طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي

در سلوک درنگ نکردید مگر روزے و می پرسند ترا از کوهها پس بگو بر افشاند آنها را پروردگار من

نَسْفًا ۝ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝ لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝ يَوْمَئِذٍ

بر افشاندنی پس واگذارد آنرا ساده هموار نه بینی در آن کجی و نه بر آمدگی در روزچنین

يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

پیروی میشوند خواننده را که نباشد کجی مر اورا و پست میشود آوازها برای خدای بخشاینده پس نمی شنوی مگر آواز را

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝ يَعْلَمُ مَا

در روز چنین سود نمیدهد شفاعت مگر آنرا که دستوری داده باشد مر او را خدای بخشاینده و مرضی داده باشد مر او را گفتار را میداند

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ

آنچه میان دستهاشان و آنچه را باشد پس پشتشان و احاطه نمیکنند بآن از راه دانش و خوار شد رویها برای حی قیوم

وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

و بتحقیق نومید شد آنکه برداشت ظلم را و کسیکه کرد از خوبیها و او ست مومن پس نخواهد

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ

ترسید از ستمی و نه شکستنی و همچنین فرستادیم قرآن عربی و مکرر آوردیم در آن از وعید

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ

باشد که ایشان پرهیزند یا پدید آرد برای ایشان پند گرفتنی پس برتر آمد خدا پادشاه حق و شتاب مکن بقرآن

مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضٰى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلٰى

پیش از آنکه داده میشود بتو وحیش و بگو پروردگار من زیاده کن مرا دانش و بتحقیق عهد کردیم با

ع

ع آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ه وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
آدم از پیش پس واگذشت و نیافتیم مر او را عزمی و هنگامیکه گفت مر ملائکه را سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ه فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا
مگر ابلیس که سر باز زد پس گفتیم ای آدم بدرستیکه این دشمنیست مر ترا و مر جفت ترا پس باید که بیرون کند مر شما را
مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ه إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ه وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا
از بهشت پس بی بهره گشتی بدرستیکه مر تراست که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه شوی و بدرستیکه تو تشنه نشوی در آن و
تَضْحَىٰ ه فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ
نباشی در آفتاب پس وسوسه کرد مر او را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درخت جاودانی و پادشاهی
لَّا يَبْلَىٰ ه فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن
که کهنه نشود پس خوردند از آن پس ظاهر شد مر آندو را عورتهاشان و شروع نمودند می چسبانیدند بر دو عورت از
وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ه ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ
برگ بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگارش را پس بی بهره شد پس برگزید او را پروردگارش پس توبه پذیرفت از آن و هدایت کرد
قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ
گفت فرو شوید از آن همه بعضی تان مر بعضی را دشمن پس اگر آید شما را از من هدایتی پس آنکه پیروی کرد
هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ه وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا
هدایت مرا پس گمراه در دنیا نمیشود و تعب نمیکشد در آخرت و آنکه روی گردانید از ذکر من پس بدرستیکه مر او راست زیستنی تنگ
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ه قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ ه وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ه قَالَ
و حشر میکنیم او را روز قیامت کور گفت پروردگار من چرا حشر کردی مرا کور و تحقیق بودم بینا گفت
كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَٰلِكَ الْيَوْمَ تُنسَىٰ ه وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ
همچنین آمد ترا آیتهای ما پس واگذاشتی آنها را و همچنین امروز وامیگذاریم ترا و همچنین پاداش میدهیم آنرا که اسراف کرد
وَلَمْ يُؤْمِن بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ه أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ
و ایمان نیاورد بآیات پروردگارش و هر آینه عذاب آخرت سخت تر و پاینده تر است آیا پس هدایت نکرد ایشانرا بسیار
ع أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ ه يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میروند در مسکنهاشان بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست مر صاحبان
النُّهَىٰ ه وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا ه وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ه فَاصْبِرْ
خردها و اگر نبود کلمه که پیشی گرفته بود از پروردگارت هر آینه بود لازم و مدتی نام برده شده پس صبر کن
عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ
بر آنچه میگویند و تسبیح کن بستایش پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروبش و از ساعات
اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ه وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا
شب تسبیح کن و اطراف روز باشد که خشنود شوی و مکش بخواهش چشمهایت را به آنچه کامیاب ساختیم
بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ه
بآن اصنافی را از ایشان خوشی زندگانی دنیا تا مفتون سازیم ایشانرا در آن و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده تر است

وَأْمُرْ

وامر اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا نحن نرزقك والعاقبة
وامر کن اهلت را بنماز و صبر کن بران نمیخواهیم از تو روزی ما روزی میدهیم ترا و عاقبت

للتقوى ۝ وقالوا لولا يأتينا بآية من ربه اولم تأتهم بينة ما فى الصحف الاولى
مر پرهیزگاری راست و گفتند چرا نمی آرد ما را آیتی از پروردگارش آیا نیامد ایشانرا حجت آنچه بود در کتابهای پیشینیان

ولو انا اهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا رسولا فنتبع
و اگر ما هلاک میکردیم ایشانرا بعذابی از پیشش هر آینه گفتندی پروردگارا چرا نفرستادی بما رسولی پس پیروی کردیمی

آياتك من قبل ان نذل ونخزى ۝ قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من اصحاب الصراط
آیتهای ترا از پیش آنکه خوار شویم و رسوا گردیم بگو همه منتظریم پس انتظار کشید پس زود باشد که بدانید کیست اصحاب راه

السوى ومن — سورة الانبياء عليهم السلام مكية وهى اثنى عشر آيات — اهتدى ۝
راست و کیست که هدایت یافت

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

اقترب للناس حسابهم وهم فى غفلة معرضون ۝ ما يأتيهم من ذكر من ربهم
نزدیک است مر مردمانرا حسابشان و ایشان باشند در بیخبری اعراض کنندگان نمی آید ایشانرا هیچ پندی از پروردگارشان

محدث الا استمعوه وهم يلعبون ۝ لاهية قلوبهم واسروا النجوى الذين ظلموا
تازه آورده شده مگر شنوند آنرا و ایشان بازی میکنند غفلت ورزنده دلهاشان و پنهان داشتند راز را آنانکه ظلم کردند

هل هذا الا بشر مثلكم افتأتون السحر وانتم تبصرون ۝ قال ربى يعلم
آیا این باشد مگر آدمی مثل شما آیا پس می آئید سحر را و شما می بینید گفت پروردگار من میداند

القول فى السماء والارض وهو السميع العليم ۝ بل قالوا اضغاث احلام
گفتار را در آسمان و زمین و اوست شنوا دانا بلکه گفتند دستهای فراهم آورده خوابهاست

بل افتراه بل هو شاعر فليأتنا بآية كما ارسل الاولون ۝ ما آمنت قبلهم
بلکه دروغ بسته آنرا بلکه او شاعر است پس باید که بیارد ما را آیتی همچنانکه فرستاده شد پیشینیان ایمان نیاورد پیش از ایشان

من قرية اهلكناها افهم يؤمنون ۝ وما ارسلنا قبلك الا رجالا نوحى
هیچ قریه که هلاک کردیم آنرا آیا پس ایشان ایمان می آرند و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانیکه وحی کردیم

اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون ۝ وما جعلناهم جسدا لا
بایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر هستید که نمیدانید و نه کردانیدیم ایشانرا جسدیکه

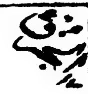
يأكلون الطعام وما كانوا خالدين ۝ ثم صدقناهم الوعد فانجيناهم ومن
نخورند خوردنی و نبودند جاویدان پس راست کردانیدیم ایشانرا وعده پس نجات دادیم ایشانرا و آنرا

نشاء واهلكنا المسرفين ۝ لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا تعقلون ۝ وكم
که خواهیم و هلاک کردانیدیم اسراف کنندگانرا بتحقیق فرود فرستادیم بر شما کتابیکه در اوست پند شما آیا پس در نمی یابید بعقل و بسیار

قصمنا من قرية كانت ظالمة وانشأنا بعدها قوما آخرين ۝ فلما احسوا بأسنا
درهم شکستیم از قریه که بود ظالم و پدید آوردیم بعد از آن گروهی دیگر را پس چون احساس کردند عذاب ما را

س
عشر
الجزء السابع
ع

ع

إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
ناگاه ایشان از آن میگریختند مگریزید و برگردید بآنچه نعمت پرورده شده بودید در آن و مسکنهای خود باشد که شما

تُسْأَلُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ
پرسیده شوید گفتند ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم ظالمان پس بود همیشه این ندا شان تا گردانیدیم شان

حَصِيدًا خَامِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ لَوْ
درو کرده برگ فسرده گان و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه میان آنهاست بازی کنان اگر

أَرَدْنَا أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِن لَّدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
میخواستیم که فرا گیریم لهو را هر آینه فرا میگرفتیم از نزد خود اگر بودیم کننده گان بلکه می‌اندازیم حق را

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝ وَلَهُ مَن فِي
بر باطل پس میشکند مغز او پس ناگاه او باشد نابود و شما راست وای از آنچه وصف میکنید و مر او راست آنکه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝
آسمانها و زمین است و از نزد اوست سرکشی نمیکنند از پرستش او و مانده نمیشوند

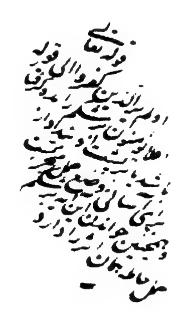
يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ
تسبیح میکنند شب و روز سست نمیشوند بلکه فرا گرفتند آلهها از زمین که ایشان زنده میکنند

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ لَا
اگر بودی در آن دو الهان که غیر خدااند هر آینه فاسد شده بودند پس پاک بودن خدای پرورده گار عرش از آنچه وصف میکنند

يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
پرسیده نشود از آنچه میکند و ایشان پرسیده میشوند بلکه فرا گرفتند از غیر خدا الهان بگو بیارید دلیل را

هَٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِيَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِي ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ۝
اینست ذکر کسانیکه با من اند و ذکر کسانیکه بودند پیش از من بلکه اکثر ایشان نمیدانند حق را پس ایشان روی گردانندگان

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝
و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی مگر وحی فرستادیم با او اینکه نیست الهی مگر من پس پرستش کنید مرا

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَ
و گفتند فرا گرفت خدای بخشاینده فرزند دائم پاک بودن او بلکه بنده گانند گرامی داشتگان پیشی نمیکنند از او بگفتار و

هُم بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ
ایشان بفرموده او میکنند میداند آنچه باشد میان دستهای شان و آنچه باشد پس پشت شان و شفاعت نمیکنند مگر برای کسیکه خوشنود باشد

وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ
و ایشان از ترس او ترسنده گانند و آنکه گوید از ایشان که منم الهی بغیر او پس آنرا جزا دهیمش

جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ع
دوزخ همچنین جزا میدهیم ظالمان را آیا ندیدند آنانکه کافر شدند اینکه آسمان و زمین

كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلْنَا
بودند رتق پس فتق کردیم آنها را و گردانیدیم از آب هر چیز را زنده آیا پس ایمان نمی‌آرند و گردانیدیم

فِی الْاَرْضِ رَوَاسِیَ اَنْ تَمِیْدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِیْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ یَهْتَدُوْنَ ۝

در زمین کوههای استوار تا میل نکند با ایشان و گردانیدیم دران کوهها راههای وسیع که راه یابند تا شاید ایشان راه یابند

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا وَّهُمْ عَنْ اٰیٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِیْ خَلَقَ

و گردانیدیم آسمان را بامی محفوظ و ایشان از آیتهای آن روی گرداننده‌اند و اوست آنکه آفرید

الَّیْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ کُلٌّ فِیْ فَلَکٍ یَّسْبَحُوْنَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ

شب و روز و آفتاب و ماه را هر یک در گردونی میروند و نگردانیدیم برای انسانی

قَبْلِکَ الْخُلْدَ ؕ اَفَاۡئِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ۝ کُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ؕ وَنَبْلُوْکُمْ بِالشَّرِّ

پیش از تو جاوید آیا پس اگر بمیری ایشان جاویدانند هر نفسی چشنده است مرگ را و می‌آزمائیم شما را به شر

وَالْخَیْرِ فِتْنَةً ؕ وَاِلَیْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاٰکَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْۤا اِنْ یَّتَّخِذُوْنَکَ اِلَّا هُزُوًا ؕ

و خیر آزمودنی و بسوی ما بازگردانیده میشوید و چون ببینند ترا آنانکه کافر شدند نمیگیرند ترا مگر به استهزا

اَهٰذَا الَّذِیْ یَذْکُرُ اٰلِهَتَکُمْ ۚ وَهُمْ بِذِکْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ کٰفِرُوْنَ ۝ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ

آیا این آنکه ذکر میکند الهان شما را و ایشان به ذکر خدای بخشاینده ایشان کافرند آفریده شد انسان از

عَجَلٍ ؕ سَاُورِیْکُمْ اٰیٰتِیْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ۝ وَیَقُوْلُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝

شتاب بزودی خواهیم نمود شما را آیتهای خویش پس شتاب مکنید و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان

لَوْ یَعْلَمُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا حِیْنَ لَا یَکُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَ

اگر بدانند آنانکه کافر شدند وقتی که باز نتوانند داشت از روهای شان آتش را و نه از پشتهای شان و

لَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ ۝ بَلْ تَاْتِیْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ

نه ایشان یاری کرده میشوند بلکه می‌آید ایشان را ناگهان پس متحیر میکند ایشان را پس نتوانند گردانید آنرا و نه ایشان

یُنْظَرُوْنَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِکَ فَحَاقَ بِالَّذِیْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا کَانُوْا

مهلت داده میشوند و بتحقیق استهزا کرده شد برسولانی که پیش از تو بودند پس احاطه کرد بآنکه استهزا کردند از ایشان آنچه بودند

بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ قُلْ مَنْ یَّکْلَؤُکُمْ بِالَّیْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ بَلْ هُمْ عَنْ ذِکْرِ رَبِّهِمْ

که بآن استهزا میکردند بگو که نگاه میدارد شما را شب و روز از خدای بخشاینده بلکه ایشان از ذکر پروردگار شان

مُّعْرِضُوْنَ ۝ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا

روی گرداننده‌اند آیا هست ایشانرا الهانی که حمایت میکنند ایشانرا بغیر ما نمیتوانند یاری کردن خود ایشانرا و نه ایشان از ما

یُصْحَبُوْنَ ۝ بَلْ مَتَّعْنَا هٰۤؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰی طَالَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا یَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِی

همراهی کرده میشوند بلکه کامیاب گردانیدیم اینها و پدرانشانرا تا دراز شد برایشان مدت زندگی آیا نمی‌بینند که ما می‌آئیم

الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّمَاۤ اُنْذِرُکُمْ بِالْوَحْیِ ۫ وَلَا یَسْمَعُ

زمین را کم میکنیم آنرا از اطرافش آیا پس ایشانند غالبان بگو جز این نیست که میترسانم شما را بوحی و نمیشنوند

الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا یُنْذَرُوْنَ ۝ وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّکَ لَیَقُوْلُنَّ

کران خواندن را چون بیم کرده میشوند و اگر مس کند ایشانرا وزیدن بوئی از عذاب پروردگارت هر آینه خواهند گفت

یٰوَیْلَنَاۤ اِنَّا کُنَّا ظٰلِمِیْنَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِیْنَ الْقِسْطَ لِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَیْئًا ؕ

ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم ظالمان و می‌نهیم ترازوهای درست برای روز قیامت پس ستم کرده نشود نفسی چیزی

ع

وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِيْنَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى

و اگر چه باشد مقدار دانه از خردل بیاریم آنرا و بسیم ما حساب کنندگان و بتحقیق که دادیم ما موسی

وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاۤءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ

و هرون را از فرقان و نور و پندی مر پرهیزکاران را آنانکه میترسند از پروردگارشان در نهانی و ایشان از

السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ۝ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ۚ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

قیامت خائفان و این ذکریست با برکت که فرو فرستادیم آنرا آیا پس شما باشید مراو را انکار کنندگان و بتحقیق دادیم

اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ

ابراهیم را رشدش از پیش و بودیم باو دانایان هنگامیکه گفت مر پدرش را و قومش را چیست این تمثالها

الَّتِيْۤ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ۝ قَالُوْا وَجَدْنَاۤ اٰبَاۤءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَ

که شما ایشانرا مقیمان پرستش گفتند یافتیم پدران ما را مر آنها را پرستش کنندگان گفت بتحقیق باشید شما و

اٰبَاۤؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ۝ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ

پدران شما در گمراهی آشکار گفتند آیا آمدی ما را براستی یا تو از بازی کنندگان گفت بلکه پروردگار

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ وَتَاللّٰهِ

پروردگار آسمانها و زمین است که آفرید آنها را و منم بر آن از شاهدان و بخدا

لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ ۝ فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ

که هر آینه چاره خواهم کرد بتان شما را بعد از آنکه بروید پشت کنندگان پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگی که بود آنها را باشد

اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ۝ قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَاۤ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى

که ایشان و رجوع کنند گفتند که کرد این را بالهان ما بدرستیکه او هر آینه باشد از ظالمان گفتند که شنیدیم که جوانی

يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗۤ اِبْرٰهِيْمُ ۝ قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰۤى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ۝

ذکر میکرد ایشانرا که گفته میشود مراو را ابراهیم گفتند پس بیارید او را برابر چشمهای مردمان باشد که ایشان شهادت دهند

قَالُوْۤا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰۤاِبْرٰهِيْمُ ۝ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ

گفتند آیا تو کردی این را بالهان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرد آن را بزرگشان این پس بپرسید از ایشان

اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۝ فَرَجَعُوْۤا اِلٰۤى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْۤا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ ثُمَّ نُكِسُوْا

اگر هستند که سخن کنند پس رجوع کردند بخودهاشان پس گفتند بدرستیکه شمائید شما ظالمان پس نگون کرده شوند

عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰۤؤُلَاۤءِ يَنْطِقُوْنَ ۝ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

بر سرهاشان بتحقیق میدانی که نباشند اینها سخن کنندگان گفت آیا پس می پرستید از غیر خدا

مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۝ اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

آنچه را نفع نمیرساند شما را چیزی و ضرر نمیرساند شما را اف مر شما را و آنچه می پرستید از غیر خدا آیا پس نمی یابید بعقل

قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْۤا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰۤى

گفتند بسوزانیدش و یاری کنید الهان تانرا اگر هستید کنندگان گفتیم ای آتش باش سرد و سلامتی بر

اِبْرٰهِيْمَ ۝ وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ۝ وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ

ابراهیم و خواستند باو بلائی پس گردانیدیم ایشانرا زیان کاران و نجات دادیم او را و لوط بسوی زمینی که

ربع

بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

برکت دادیم دران برای عالمیان وبخشیدیم مراورا اسحق ویعقوب که نافله بود وهمه را گردانیدیم صالحان

وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَوةِ

وگردانیدیم ایشانرا امامانی که هدایت کنند بامرما ووحی کردیم بایشان کردن کارهای خوب وبرپای داشتن نمازرا

وَإِيتَاءَ الزَّكَوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۝ وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ

ودادند زکوة را وبودند مرمارا عبادت کنندگان ولوط را دادیمش حکم وعلم ونجات دادیم اورا از

الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُ

قریه که بود که میکرد بدیهارا بدرستیکه ایشان بودند گروهی بدان فاسقان وداخل گردانیدیم او را

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَ

در رحمت خود بدرستیکه او بود از صالحان ونوح را هنگامیکه ندا کرد از پیش پس اجابت کردیم مراورا پس نجات دادیم او

أَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا

اهلش را از غم عظیم ویاری دادیم اورا از آن قوم که تکذیب کردند آیتهای ما را بدرستیکه ایشان بودند

قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ

گروهی بد پس غرق کردیم ایشانرا همه وداود وسلیمان را هنگامیکه حکم میکردند در کشت وقتیکه چرید شب

فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَ

دران گوسفند قوم وبودیم مرحکم شانرا شاهدان پس فهمانیدیم او را سلیمان وهریک را دادیم حکم و

عِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ

علم ومسخر گردانیدیم با داود کوههارا که تسبیح میکردند وپرنده را وباشیم کنندگان وآموختیم اورا ساختن لباس

لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي

برای شما تا نگاهدارد شمارا از آسیب تان پس آیا شما هستید شکر کنندگان ومرسلیمانرا باد که تند بود سیرکند

بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۝ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ

بامرش بآن زمینی که برکت دادیم دران وبودیم بهمه چیز دانا واز دیوان کسانیکه

يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۝ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ

غوص مینمودند مراورا ومیکردند کار غیر آن وبودیم مرایشانرا نگاهدارندگان وایوب هنگامیکه ندا کرد پروردگارش را

أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ

بدرستیکه مس کرده مرا آزار وتوئی تو رحم کننده ترین رحم کنندگان پس اجابت نمودیم مراورا پس رفع کردیم آنچه با او بود از آزار ودادیم اورا

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ۝ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ

کسانش را ومثل آنها با ایشان رحمت کردنی از نزد ما وپندی مرعابدانرا واسمعیل وادریس

وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وذو الکفل را همه بودند از صبر کنندگان وداخل گردانیدیم ایشانرا در رحمت خود بدرستیکه ایشان بودند از صالحان

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ

وصاحب ماهی را هنگامیکه رفت خشمناک پس گمان کرد که تنگ نخواهیم گرفت هرگز براو پس ندا کرد در تاریکیها که

لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين ۝ فاستجبنا له ونجيناه من الغم

نیست الهی مگر تو پاکیست ترا بدرستیکه من بودم از ظالمان پس اجابت کردیم مر او را و نجات دادیم او را از غم

وكذلك ننجي المؤمنين ۝ وزكريا إذ نادى ربه رب لا تذرني فردا وأنت خير

و همچنین نجات میدهیم مؤمنین را و زکریا را هنگامیکه ندا کرد پروردگار را ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین

الوارثين ۝ فاستجبنا له ووهبنا له يحيى وأصلحنا له زوجه إنهم كانوا يسارعون

وارثانی پس اجابت کردیم مر او را و بخشیدیم مر او را یحیی و شایسته گردانیدیم مر او را زنش را بدرستیکه ایشان بودند که شتاب میکردند

في الخيرات ويدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين ۝ والتي أحصنت فرجها

در خیرات و میخواندند ما را از راه امید و بیم و بودند ما را خضوع کنندگان و آن را که نگاه داشت فرجش

فنفخنا فيها من روحنا وجعلناها وابنها آية للعالمين ۝ إن هذه أمتكم أمة واحدة

پس دمیدیم در او از روح خود و گردانیدیم او را و پسرش را آیتی برای عالمیان بدرستیکه این ملت شما ملت واحده است

وأنا ربكم فاعبدون ۝ وتقطعوا أمرهم بينهم كل إلينا راجعون ۝ فمن يعمل من

و منم پروردگار شما پس پرستید مرا و پاره پاره کردند کارشان را میانشان همه با ما بازگشت کنندگانند پس هر که کند از

الصالحات وهو مؤمن فلا كفران لسعيه وإنا له كاتبون ۝ وحرام على قرية

کارهای شایسته و او هست مؤمن پس نیست ناسپاسی مر سعیش را و بدرستیکه ما مر او را نویسندگانیم و حرام است بر قریه

أهلكناها أنهم لا يرجعون ۝ حتى إذا فتحت يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب

که هلاک کردانیدیم آن را که ایشان رجوع نمیکنند تا چون گشوده شود یأجوج و مأجوج و ایشان از هر بلندی بشتابند

ينسلون ۝ واقترب الوعد الحق فإذا هي شاخصة أبصار الذين كفروا يا ويلنا

و نزدیک شود وعده حق پس آنگاه او باز مانده باشد دیدهای آنانکه کافر شدند ای وای ما

قد كنا في غفلة من هذا بل كنا ظالمين ۝ إنكم وما تعبدون من دون الله حصب

بتحقیق بودیم در غفلت از این بلکه بودیم ظالمان بدرستیکه شما و آنچه میپرستید از غیر خدا هیمه آتش افروختن

جهنم أنتم لها واردون ۝ لو كان هؤلاء آلهة ما وردوها وكل فيها خالدون ۝

جهنم اید شما مر او را وارد شوندگان اگر میبودند اینها خدایان وارد نمیشدند او را و همه باشند در آن جاودانان

لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون ۝ إن الذين سبقت لهم منا الحسنى أولئك

مر ایشان راست در آن ناله زار و ایشان در آن نمیشنوند بدرستیکه آنانکه سبقت یافت برای ایشان از ما خوبی آنها

عنها مبعدون ۝ لا يسمعون حسيسها وهم في ما اشتهت أنفسهم خالدون ۝ لا يحزنهم

از آن دور کردانیدگان نمیشنوند صدای حسیس آن را و ایشان باشند در آنچه خواست نفسهاشان جاودانان غمگین نسازد ایشان را

الفزع الأكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون ۝ يوم نطوي

فزع اکبر و ملاقات کنند ایشان را ملائکه این روز شماست که بودید که وعده کرده میشدید روزیکه در می نوردیم

السماء كطي السجل للكتب كما بدأنا أول خلق نعيده وعدا علينا إنا كنا فاعلين ۝

آسمان را چون در نوردیدن طومار برای نامها چنانکه آغاز کردیم اول خلق را اعاده میکنیم او را وعده کردنی بر ما بدرستیکه ما هستیم کنندگان

ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر أن الأرض يرثها عبادي الصالحون ۝ إن

و بتحقیق نوشتیم در زبور از بعد ذکر آنکه زمین میراث میبرند آن را بندگان من که صالحانند بدرستیکه

قوله تعالی
والتی احصنت فرجها الآیة
قوله کل الینا راجعون ...

قوله تعالی
ان الذین سبقت لهم
الی قوله توعدون ...

فی هذا

فِي هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ

در این هر اینه کفایتست مر گروه عبادت کنندگان را و نفرستادیم ترا مگر رحمتی مر عالمیان را بگو جز این نیست که وحی

إِلَيَّ أَنَّمَا إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ

فرستاده میشود بسوی من که نیست اله شما مگر اله واحد پس آیا شما هستید مسلمانان پس اگر روی گردانند پس بگو آگاه گردانیدم شما را بر یکسانی

وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا

و نمیدانم که آیا نزدیکست یا دور آنچه وعده داده میشوید بدرستیکه او میداند آشکار از گفتار و میداند آنچه را

تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ

پنهان میدارید و نمیدانم شاید که آن فتنه باشد مر شما را و کامیابی تا وقتی بگو پروردگار من حکم کن بحق

نصف

وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝

و پروردگار ما بخشاینده یاری خواسته شده است بر آنچه وصف میکنند

سورة الحج مدنیة و هی ثمان و سبعون آیات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ

ای مردمان بپرهیزید از پروردگارتان بدرستیکه زلزله قیامت چیزیست عظیم روزیکه خواهید دید آنرا غافل

كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ

هر شیر دهنده از آنکه شیر داد و میگذارد هر صاحب حمل حملش را و می‌بینی مردمان را مستان

وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي

و نباشند ایشان مستان و لیکن عذاب خدا سخت است و از مردمان کس هست که مجادله میکند در

اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ۝ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ

خدا بدون علم و پیروی میشود هر شیطان سرکش را نوشته شده بر او که کسیکه تابع شد او را پس بدرستیکه او گمراه

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا

میکندش و مینمایدش بسوی عذاب آتش سوزان ای مردمان اگر هستید در شک از بعث پس بدرستیکه

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ

ما آفریدیم شما را از خاک پس از نطفه پس از علقه پس از پارچه گوشت تمام خلقت و غیر

مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا

تمام خلقت تا بیان کنیم برای شما و قرار دهیم در رحمها آنچه را میخواهیم تا وقتیکه نامبرده شده پس بیرون می‌آریم شما را کودک

ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا

پس تا برسید بکمالتان و از شما کس هست که متوفی میشود و از شما کس هست که رد کرده میشود به فرومایه‌ترین مدت عمر تا بداند

يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ

از بعد دانستن چیزی را و می‌بینی زمین را خشک افسرده پس چون فرو فرستیم بر آن آب را حرکت کند

وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ

و افسردگی بپذیرد و برویاند از هر صنفی که خوش نماست این بسبب آنست که خدا اوست حق و اینکه او زنده میگرداند مرده‌ها را

وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۙ وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِیَةٌ لَّا رَیْبَ فِیْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ مَنْ

وانکه او بر همه چیز تواناست و انکه قیامت اینده است نیست شکی در ان و انکه خدا برمی انگیزاند

فِی الْقُبُوْرِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یُّجَادِلُ فِی اللّٰهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ

انانرا که باشند در قبرها و از مردمان کس هست که مجادله میکند در خدا بدون علمی و نه هدایتی و نه کتابی

مُّنِیْرٍ ۝ ثَانِیَ عِطْفِهٖ لِیُضِلَّ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ۗ لَهٗ فِی الدُّنْیَا خِزْیٌ وَّنُذِیْقُهٗ یَوْمَ

نوردهنده سخرف سازنده جانبش را تا گم گرداند از راه خدا مراوراست در دنیا رسوائی و خواهیم چشانیدش روز

الْقِیٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِیْقِ ۝ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ یَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَیْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِیْدِ

قیامت عذاب اتش سوزنده را این بسبب انچه پیش فرستاد دستهایت و انکه خدا نیست ستمکار مر بندگانرا

ع

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَیْرُ ٱطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ

و از مردمان کس هست که عبادت میکند خدارا بر کناری پس اگر رسید اورا خیری ارمید بان و اگر رسید اورا

فِتْنَةُ ٱنْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةَ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِیْنُ ۝

بلائی برگشت بر رویش زیان کرد در دنیا و اخرت انست ان زیان اشکار

یَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا یَضُرُّهٗ وَمَا لَا یَنْفَعُهٗ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِیْدُ ۝

میخوانند از غیر خدا انچه ضرر نمیرساندش و انچه نفع نمیدهدش انست ان گمراهی دور

یَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ۗ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِیْرُ ۝ اِنَّ اللّٰهَ یُدْخِلُ

میخوانند مرانکسی را که ضررش نزدیکتر است از نفعش هراینه بد خداوندیست و هراینه بد معاشریست بدرستیکه خدا داخل

الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ

میگرداند انانرا که ایمان اوردند و کردند کارهای شایسته در بهشتهای که میرود از زیر انها نهرها بدرستیکه خدا

یَفْعَلُ مَا یُرِیْدُ ۝ مَنْ كَانَ یَظُنُّ اَنْ لَّنْ یَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْیَمْدُدْ

انچه را میخواهد کسی باشد که گمان برد که نصرت نکند یاری اورا خدا در دنیا و اخرت پس باید

بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْیَقْطَعْ فَلْیَنْظُرْ هَلْ یُذْهِبَنَّ كَیْدُهٗ مَا یَغِیْظُ ۝ وَكَذٰلِكَ

دراز کند ریسمانی به اسمان پس قطع کند پس نظر کند که ایا میبرد حیله اش انچه را خشم می ارد و همچنین فرو

اَنْزَلْنٰهُ اٰیٰتٍ بَیِّنٰتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ یَهْدِیْ مَنْ یُّرِیْدُ ۝ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِیْنَ هَادُوْا

فرستادیم اورا ایتهای روشن و بدرستیکه خدا هدایت میکند انرا که میخواهد بدرستیکه انانکه ایمان اوردند و انانکه یهود شدند

وَالصّٰبِئِیْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِیْنَ اَشْرَكُوْۤا ۖ اِنَّ اللّٰهَ یَفْصِلُ بَیْنَهُمْ

و صابیان و نصرانیان و گبران و انانکه شرک اوردند بدرستیکه خدا حکم خواهد کرد میانشان

یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِی

روز قیامت بدرستیکه خدا بر همه چیز شاهد است ایا ندیدی که خدا سجده میکنند مراورا انکه در

السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ

اسمانهاست و انکه در زمینست و افتاب و ماه و ستارها و کوهها و درخت و جنبندها

وَكَثِیْرٌ مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِیْرٌ حَقَّ عَلَیْهِ الْعَذَابُ ۗ وَمَنْ یُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ

و بسیاری از مردمان و بسیاری ثابت شد برایشان عذاب و کسی را که خوار کرد خدا پس نباشد مراورا هیچ عزیز کننده

سجدة إِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ هٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا

بدرستيكه خدا ميكند آنچه ميخواهد اين دو خصم خصومت كردند در پروردگار شان پس آنانكه كافر شدند

قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ

بريده ميشود براي ايشان جامها از آتش ريخته ميشود از بالاي سرهاشان آب گرم كه گداخته شود بسبب آن آنچه در شكمهاشان

وَالْجُلُودُ ۝ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ۝ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ

ع و پوستهاشان و براي ايشانست گرزها از آهن هرگاه اراده كنند كه بيرون روند از آن از آزردگي برگردانيده شوند در آن

أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

و بچشيد عذاب آتش سوزنده را . بدرستيكه خدا داخل ميكرداند آنانرا كه ايمان آوردند و كردند

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ

كارهاي شايسته در بهشتهايكه ميرود از زير آنها نهرها پيرايه كرده ميشوند در آن از دستوانها از زر

ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا

زر و مرواريد و لباسشان در آن حرير و هدايت كرده شدند بسوي پاكيزه از گفتار و هدايت يافته

إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ

براه خداي سزاوار ستايش . بدرستيكه آنانكه كافر شدند و منع كردند از راه خدا و مسجد

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۝ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ

الحرام كه گردانيديم آنرا براي مردمان كه يكسان باشد مقيم در آن و وارد از خارج و كسي كه اراده كند در آن بكجي

بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي

از حق بعنف بچشانيم از عذاب پر درد و هنگاميكه تعيين كرديم براي ابراهيم جاي آن خانه كه شريك مكن با من

شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ

چيزيرا و پاك كردان خانه مرا براي طواف كنندگان و ايستادگان و ركوع كنان و ساجدين و ندا درده در مردمان

بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۝ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ

به حج تا بيايند پيادگان و بر هر شتر لاغر كه آيند از هر راه دور تا حاضر شوند منافع كه براي

لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ

ايشانست و ياد كنند نام خدا در روزهاي معلوم . برانچه روزي كرد ايشانرا از زبان بسته شتر و گاو و گوسفند

فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ

ع پس بخوريد از آنها و بخورانيد سختي كشيده درويش را پس بايد كه ازاله نمايند كثافتهاي خود را و بايد كه وفا كنند بنذرهاشان و

وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ

بايد كه طواف كنند بيت عتيق را اينست و كسي كه تعظيم كند حرمتهاي خدا پس آن بهتر است مر او را نزد پروردگار

وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا

و حلال كرده شد براي شما چارپايان مگر آنچه خوانده ميشود بر شما پس اجتناب كنيد پليدي از بتان و اجتناب كنيد

قَوْلَ الزُّورِ ۝ حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۝ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ

قول زور را مخلصان مر خدا را بغير شرك آورندگان با او و كسي كه شرك مي آورد بخدا پس چنانست كه گويا در افتاد از آسمان

فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۝ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَآئِرَ

پس بربایدش پرنده یا فیه و اندیش باد باد در جایی دور اینست و کسیکه تعظیم کند علامتهای

اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا

خدارا پس بدرستیکه ان از پرهیزکاری دلهاست برشماراست دران منفعتها تا مدتی نامبرده شده پس محل انها

اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ

بسوی بیت عتیق است و برای همه امتی گردانیدیم قربانی را تا یاد کنند نام خدا را بر انچه روزی کرد

مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝ اَلَّذِينَ اِذَا

ایشانرا از زبان بسته چارپایان پس اله شما اله واحد است پس او را منقاد شوید و بشارت ده فروتنانرا انانکه چون ذکر

ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلٰى مَا اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلٰوةِ وَمِمَّا

کرده میشود خدا و میترسد دلهاشان و صابران بر انچه رسید ایشانرا و برپای دارندگان نماز و از انچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ

روزی دادیم ایشانرا انفاق میکنند و شتران تنومند گردانیدیم انهارا از علامتهای خدا برشماراست دران خیر پس یاد کنید

عَلَيْهَا صَوَآفَّ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذٰلِكَ

اسم خدا را بر انها صف زده را پس چون فرو افتد پهلوشان پس بخورید از انها و بخورانید قانع و معتر را همچنین

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ

مسخر کردانیدیم انهارا برای شما باشد که تا شما شکر کنید نمیرسد هرگز خدا را گوشتهای انها و نه خونهاشان و لیکن

يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ وَبَشِّرِ

میرسد او را پرهیزکاری از شما همچنین مسخر کردانیدیم انهارا برای شما تا بزرگ دارید خدا را بر انچه هدایت کرد شما را و بشارت ده

الْمُحْسِنِينَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝ ع

نیکوکارانرا بدرستیکه خدا دفع میکند از انانکه ایمان اوردند و بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر خیانت کار ناسپاسی را

اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝ اَلَّذِينَ اُخْرِجُوا

دستوری داده شد انانرا که کارزار کرده میشود باینکه ایشان ظلم کرده شدند و بدرستیکه خدا بر نصرت ایشان هر اینه تواناست انانکه بیرون کرده

مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّا اَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللّٰهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ

شدند از دیارشان بناحق جز انکه میگفتند پروردگار ما خداست و اگر نبود دفع خدا مردمان بعضیشان

بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيرًا ثلثة

ببعضی هر اینه ویران کرده شده بود صومعه و کنیسه ها و صلواتها و مسجدها که ذکر کرده میشود دران نام خدا بسیار

وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ اَلَّذِينَ اِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ

و هر اینه یاری خواهد کرد خدا کسی را که یاری میکند او را بدرستیکه خدا هر اینه قوی عزیز است انانکه اگر تمکین کردانیمشان در زمین

اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ

برپای دارند نماز را و دهند زکوة را و امر کنند بمعروف و نهی کنند از منکر و مر خدا راست انجام

الْاُمُورِ ۝ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ۝ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ

کارها و اگر تکذیب کنند ترا پس بحقیقت که تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم

وقوم

وَقَوْمُ لُوطٍ ۝ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ
و قوم لوط و اهل مدين و تكذيب كرده شد موسى پس مهلت دادم كافران را پس گرفتم ايشانرا
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
پس چگونه بود انكارم پس بسا از قريه كه هلاك گردانيدم آنرا و آن بود ظالم پس آن فتاده واداده است بر
عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
سقفهايش و چاه معطل مانده و كوشك بگچ كارى ايا پس سير نكردند در زمين پس باشد مر ايشانرا دلها
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِنْ تَعْمَى
كه دريابند بآنها يا گوشها كه بشنوند بآنها پس بدرستيكه آنها نباشند كوران ديدها وليكن كور باشد
الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
آن دلها كه در آن سينه هاست و بشتاب ميخواهند از تو عذاب را و خلاف نميكند خدا وعده اش
وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ
و بدرستيكه روزى نزد پروردگارت چون هزار سالست از آنچه بشماريد و بسا از قريه كه مهلت
لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ
دادم آنرا و آن بود ظالم پس گرفتم آنرا و بسوى ماست بازگشت بگو اى مردمان جز اين نيست كه منم مر شما را بيم دهنده
مُبِينٌ ۝ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا
آشكار پس آنانكه ايمان آوردند و كردند كارهاى شايسته مر ايشانراست آمرزش و روزى خوب و آنانكه شتافتند
فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ ۝ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَ
در آيتهاى ما طالبان عاجز گردانيدن آنها اند اهل دوزخ و نفرستاديم پيش از تو هيچ رسولى و
لَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ
نه نبى مگر آنكه تلاوت كرد انداخت شيطان در تلاوتش پس باطل ميگرداند خدا آنچه را مى اندازد شيطان پس محكم ميسازد خدا
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
آيتهايش را و خدا داناى حكيمست تا بگرداند آنچه مى اندازد شيطان بلائى براى آنانكه در دلهاشان مرض است و سخت است
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
دلهاشان و بدرستيكه ظالمان هر آينه در خلافى باشند دور و تا بدانند آنانكه داده شدند علم اينكه آن حقست از پروردگار تو
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
پس ايمان آورند بآن پس نرم شود براى آن نهاد دلهاشان و بدرستيكه خدا هر آينه هدايت كننده است كسانيرا كه ايمان آوردند براه راست
وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ
و هميشه باشند آنانكه كافر شدند در شك از آن تا بيايد ايشانرا قيامت ناگهان يا بيايد ايشانرا
عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
عذاب روز عقيم پادشاهى روز چنين مر خدا راست كه حكم ميكند ميانشان پس آنانكه ايمان آوردند و كردند كارهاى شايسته
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝
در بهشتهاى با ناز و نعمت و آنانكه كافر شدند و تكذيب كردند بآيتهاى ما پس آنها براى ايشانست عذابى خوار كننده

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا

و آنانکه هجرت کردند در راه خدا پس کشته شدند یا مردند هر آینه روزی میدهد ایشانرا خدا روزی خوبی

وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

و بدرستیکه خدا هر آینه او بهترین روزی دهندگانست هر آینه در می آورد ایشانرا درآوردنی که می پسندند آنرا و بدرستیکه خدا هر آینه داناست بردبار

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝

اینست و کسیکه عقوبت رساند بمثل آنچه عقوبت رسانیده شد پس ستم کرده شد بر او هر آینه یاری میکند او را خدا بدرستیکه خدا عفو کننده آمرزنده

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذَٰلِكَ

این بآنست که خدا داخل میکند شب را در روز و داخل میکند روز را در شب و بدرستیکه خدا شنوا بیناست این

بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

بآنست که خدا اوست حق و اینکه آنچه را میخوانند از غیر او آنست باطل و اینکه خدا اوست رفیع بزرگ آیا ندیدی که

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

فرو فرستاد از آسمان آبی پس میگردد زمین سبز بدرستیکه خدا صاحب لطف آگاهست مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَ

و بدرستیکه خدا اوست بی نیاز سزاوار ستایش آیا ندیدی که خدا مسخر کرد برای شما آنچه در زمین است و کشتی میرود در دریا بامرش

يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي

و نگاه میدارد آسمانرا که بیفتد بر زمین مگر باذنش بدرستیکه خدا بمردمان هر آینه مهربان رحیمست و اوست آنکه

أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ

زنده گردانید شما را پس میمیراند شما را پس زنده میکند شما را بدرستیکه انسان هر آینه ناسپاس است برای هر امتی گردانیدیم طریقه ایشان

نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ۝

سلوک دارند آنرا پس نباید که نزاع کنند با تو در آن امر و بخوان بسوی پروردگارت بدرستیکه تو هر آینه بر هدایت درست

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ

و اگر مجادله کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه میکنید خدا حکم میکند میان شما روز قیامت در آنچه بودید که

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ

در آن اختلاف میکردید آیا ندانستی که خدا میداند آنچه در آسمان و زمین است بدرستیکه این باشد در کتاب

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا

بدرستیکه این باشد بر خدا آسان و می پرستند از غیر خدا آنچه فرو نفرستاد بان حجتی و آنچه را

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ

نیست مر ایشانرا بآن علمی و نباشد مر ظالمانرا هیچ یاوری و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما که واضحست می شناسی

فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

در رویهای آنانکه کافر شدند منکر را نزدیک باشند که حمله کنند بآنکه میخوانند بر ایشان آیات ما را

قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا

بگو آیا پس خبر دهم شما را ببدتر از این آتش وعده داد خدا آنانرا که کافر شدند و بد است آنجای بازگشت ای

المؤمنون

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا

مردمان زده شد مثلی پس بشنوید مر آنرا بدرستیکه آنانکه میخوانید از غیر خدا هرگز نتوانند آفرید

ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ

هرگز مگسی را و اگر اجتماع کنند برای آن و اگر رباید از ایشان مگس چیزی را نتوانند استخلاص کرد آنرا از آن ناتوان

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۔ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ اللَّهُ يَصْطَفِي

اند طالب و مطلوب نشناختند خدا را حق معرفتش بدرستیکه خدا هر آینه قوی عزیز است خدا برگزیند

مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۔ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

از ملک رسولانی را و از مردمان بدرستیکه خدا شنوای بیناست میداند آنچه میان دستهاشان و آنچه

خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۔ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

باشد پس پشتشان و بسوی خدا ارجاع داده میشود امور ای آنانکه ایمان آوردید رکوع کنید و سجود کنید و بپرستید

سجدة

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۔ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

پروردگارتانرا و بکنید خوبیها را باشد که شما رستگار شوید و جهاد نمائید در خدا حق جهادش را او برگزید شمارا

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۔ مِنْ

و نکرد و انداخت بر شما در دین هیچ تنگی کیش پدرتان ابراهیم او نام نهاد شمارا مسلمانان از

قَبْلُ وَفِي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا

پیش و در این تا باشد رسول شاهد بر شما و باشید شاهدان بر مردمان پس برپای

الجزء

الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلٰكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

دارید نمازرا و بدهید زکوة را و متوسل شوید بخدا اوست خداوند شما پس خوبست خداوند و خوبست آن یار

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَثَمَانِي عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۔ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلٰوتِهِمْ خَاشِعُونَ ۔ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ

بتحقیق رستگار شدند مومنون آنانکه ایشان در نمازشان خضوع کنندگانند و آنانکه ایشانند از لغو

مُعْرِضُونَ ۔ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۔ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۔

دوری کنندگان و آنانکه ایشانند مر زکوة را دادن کنندگان و آنانکه ایشانند مر عورتهاشانرا محافظت کنندگان

إِلَّا عَلٰى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۔ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ

مگر بر زوجاتشان یا آنچه مالک شد دستهاشان پس بدرستیکه ایشانند غیر ملامت کنندگان پس آنکه جوید سوای آن

ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۔ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۔

پس ایشانند ایشانند تعدی کنندگان و آنانکه ایشانند مر امانتهاشانرا و پیمانشانرا رعایت کنندگان

وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۔ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۔ الَّذِينَ يَرِثُونَ

و آنانکه ایشان بر نمازشان محافظت میکنند ایشان آنها وارثان آنانکه میراث برند

الفِردَوسَ هُم فيها خالِدونَ ۝ وَلَقَد خَلَقنَا الإِنسانَ مِن سُلالَةٍ مِن طينٍ
بهشت را ایشانند دران جاودانیان و بتحقیق آفریدیم انسان را از کشیده از گل

ثُمَّ جَعَلناهُ نُطفَةً في قَرارٍ مَكينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقنَا النُّطفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقنَا العَلَقَةَ
پس گردانیدیم او را نطفه در آرامگاهی استوار پس گردانیدیم آن نطفه را پاره خون بسته پس گردانیدیم آن پاره خون را پاره گوشت

مُضغَةً فَخَلَقنَا المُضغَةَ عِظامًا فَكَسَونَا العِظامَ لَحمًا ثُمَّ أَنشَأناهُ خَلقًا آخَرَ فَتَبارَكَ
مضغه را پس آفریدیم مضغه استخوانها پس پوشانیدیم آن استخوانها را گوشت پس آفریدیم او را آفرینش دیگر پس برتر آمد

اللَّهُ أَحسَنُ الخالِقينَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُم بَعدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُم يَومَ القِيامَةِ تُبعَثونَ
خدا که بهترین آفرینندگانست پس بدرستیکه شما میشوید بعد از آن هر آینه مردگان پس بدرستیکه شما روز قیامت برانگیخته میشوید

وَلَقَد خَلَقنا فَوقَكُم سَبعَ طَرائِقَ وَما كُنّا عَنِ الخَلقِ غافِلينَ ۝ وَأَنزَلنا مِنَ السَّماءِ
و بتحقیق آفریدیم فوق شما هفت طبقات بالای هم و نبودیم از خلق بیخبران و فرو فرستادیم از آسمان

ماءً بِقَدَرٍ فَأَسكَنّاهُ فِي الأَرضِ وَإِنّا عَلىٰ ذَهابٍ بِهِ لَقادِرونَ ۝ فَأَنشَأنا لَكُم بِهِ
آبی باندازه پس ساکن گردانیدیم در زمین و بدرستیکه ما بر بردن آن هر آینه توانائیم پس پدید آوردیم برای شما بان

جَنّاتٍ مِن نَخيلٍ وَأَعنابٍ لَكُم فيها فَواكِهُ كَثيرَةٌ وَمِنها تَأكُلونَ ۝ وَشَجَرَةً تَخرُجُ
بوستانها از درخت خرما و انگورها مر شماراست درانها میوهای بسیار و ازانها میخورید و درختی که بیرون آید

مِن طورِ سَيناءَ تَنبُتُ بِالدُّهنِ وَصِبغٍ لِلآكِلينَ ۝ وَإِنَّ لَكُم فِي الأَنعامِ لَعِبرَةً
از طور سینا میروید با روغن و نانخورش برای خورندگان و بدرستیکه برای شماست در چارپایان هر آینه

نُسقيكُم مِمّا في بُطونِها وَلَكُم فيها مَنافِعُ كَثيرَةٌ وَمِنها تَأكُلونَ ۝ وَعَلَيها وَعَلَى
عبرت می آشامانیم شمارا از آنچه در شکمهای آنهاست و مر شماراست درانها منفعتهای بسیار و ازانها میخورید و بر آنها و بر

الفُلكِ تُحمَلونَ ۝ وَلَقَد أَرسَلنا نوحًا إِلىٰ قَومِهِ فَقالَ يا قَومِ اعبُدُوا اللَّهَ ما لَكُم
کشتی بار کرده میشوید و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس گفت ای قوم بپرستید خدا را نباشد مر شمارا

مِن إِلٰهٍ غَيرُهُ أَفَلا تَتَّقونَ ۝ فَقالَ المَلَأُ الَّذينَ كَفَروا مِن قَومِهِ ما هٰذا إِلّا بَشَرٌ
هیچ الهی غیر او آیا پس نمی پرهیزید پس گفتند آن جمعی که کافر بودند از قومش نیست این مگر آدمی

مِثلُكُم يُريدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيكُم وَلَو شاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلائِكَةً ما سَمِعنا بِهٰذا في
مثل شما میخواهد که افزونی جوید بر شما و اگر خواسته بود خدا هر آینه فرو فرستاده بود ملائکه را نشنیدیم اینرا در

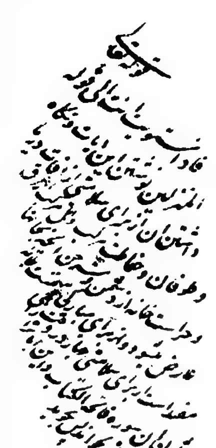
آبائِنَا الأَوَّلينَ ۝ إِن هُوَ إِلّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصوا بِهِ حَتّىٰ حينٍ ۝ قالَ رَبِّ
پدرانمان گذشتگان نیست آن مگر مردی که با اوست جنونی پس انتظار برید تا وقتی گفت پروردگارا

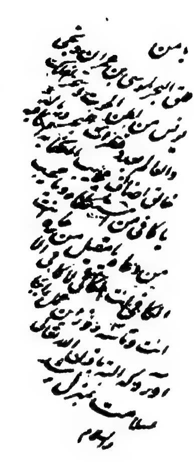
انصُرني بِما كَذَّبونِ ۝ فَأَوحَينا إِلَيهِ أَنِ اصنَعِ الفُلكَ بِأَعيُنِنا وَوَحيِنا فَإِذا
یاری ده مرا بسبب آنکه تکذیب کردند پس وحی کردیم باو که بساز کشتی را باحفاظ ما و اعلام ما پس چون

جاءَ أَمرُنا وَفارَ التَّنّورُ ۝ فَاسلُك فيها مِن كُلٍّ زَوجَينِ اثنَينِ وَأَهلَكَ إِلّا مَن
آید امر ما و بجوشد تنور پس درآور در ان از هر یک دو صنف جفت هم که دو تاست و اهلت را مگر کسی

سَبَقَ عَلَيهِ القَولُ مِنهُم وَلا تُخاطِبني فِي الَّذينَ ظَلَموا إِنَّهُم مُغرَقونَ ۝ فَإِذا
سبقت کرد بر او گفتار از ایشان و مخاطبه مکن با من در آنانکه ظلم کردند بدرستیکه ایشانند غرق شدگان پس چون

هو
هر کس این سوره را در پارچه سفید بنویسد و در شارب خمری بندد و بکوبد مبادرت بشرب خمر نماید

اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ
چون برآمدی تو و آنکه باشد با تو بر کشتی پس بگو ستایش مر خدا را که نجات داد ما را از گروه

الظَّالِمِينَ ۝ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
ظالمان و بگو پروردگارا فرود آور مرا فرود آوردنی با برکت و تو بهترین فرود آورندگانی بدرستیکه در این

لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝ فَأَرْسَلْنَا
نشانهاست و بدرستی که بودیم آزمایش کنندگان پس آفریدیم از بعد ایشان گروهی دیگر پس فرستادیم

فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ وَقَالَ
در ایشان رسولی از ایشان که بپرستید خدا را نباشد مر شما را هیچ الهی غیر او آیا پس نمی‌پرهیزید و گفت

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ
آن جمع از قومش که کافر بودند و تکذیب کردند ملاقات آخرت را و نعمت پروردیم ایشان را در زندگانی

الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ
دنیا نیست این مگر انسانی مانند شما میخورد از آنچه میخورید از آن و می‌نوشد از آنچه می‌نوشید و اگر اطاعت کنید

بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۝ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۝
انسانی مانند خود بدرستیکه شما در این هنگام زیانکارانید آیا وعده میدهد شما را که شما چون مردید و شدید خاک و استخوانها بدرستیکه شمائید بیرون آورده شدگان

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنْ
دور است دور مر آنچه وعده داده میشوید نیست این مگر زندگانی دنیا میمیریم و زنده میشویم و نیستیم ما برانگیخته شدگان نیست

هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ قَالَ عَمَّا
او مگر مردی که می‌بندد بر خدا دروغ و نیستیم ما مر او را گروندگان گفت پروردگارا یاری کن مرا بسبب آنکه تکذیب کردند مرا گفت از

قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ
گذشت اندکی هر آینه میگردند پشیمان پس گرفت ایشان را نعره باد بحق پس گردانیدیم ایشان را خاشاک پس هلاک مر گروه

الظَّالِمِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
ظالمان را پس آفریدیم از بعد ایشان جماعتهای دیگر را پیشی نمیگیرد هیچ امتی اجلش را و باز

يَسْتَأْخِرُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا
پس نمی‌مانند پس فرستادیم رسولان خود را پی در پی هرگاه آمد امتی را رسول ایشان تکذیب کردند او را پس تابع

بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
گردانیدیم بعضی از ایشان را بعضی و گردانیدیم ایشان را حکایتها پس هلاک مر گروهی را که ایمان نمی‌آرند پس فرستادیم موسی

وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَ
و برادرش هارون با نشانهای خود و حجتی آشکار بسوی فرعون و جماعتش پس سرکشی کردند و

كَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۝ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُمَا
بودند گروهی برتران پس گفتند آیا ایمان آوریم مر دو آدمی را که مانند مااند و قوم آن دو مر ما را پرستارانند پس تکذیب کردند

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا
آن دو را پس شدند از هلاک گردانیده شدگان و بتحقیق دادیم موسی را کتاب باشد که ایشان هدایت یابند و گردانیدیم

ابن مريم وامه اية واوينهما الى ربوة ذات قرار ومعين ، يا ايها الرسل
پسر مریم را و مادرش را آیتی و جا دادیم ان دو را بمکانی رفیع صاحب قرار و آب جاری ای رسولان
كلوا من الطيبات واعملوا صالحا اني بما تعملون عليم ، وان هذه امتكم امة
بخورید از پاکیزه‌ها و بکنید کارهای شایسته بدرستیکه من بانچه میکنید دانایم و بدرستیکه این ملت شما ملت
واحدة وانا ربكم فاتقون ، فتقطعوا امرهم بينهم زبرا كل حزب بما لديهم
واحد است و من پروردگار شمایم پس بترسید از من پس جدا جدا کردند امر دین خود را میان ایشان پاره‌ها هر طایفه بانچه باشد نزد ایشان
فرحون ، فذرهم في غمرتهم حتى حين ، ايحسبون انما نمدهم به من مال و
شادمانند پس بگذار ایشان را در غفلتشان تا وقتی آیا می‌پندارند که آنچه امداد میکنیم ایشان را بان از مال و
بنين ، نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون ، ان الذين هم من خشية ربهم
پسران می‌شتابیم برای ایشان در خوبیها بلکه نمیدانند بدرستیکه آنانکه ایشانند از ترس پروردگارشان
مشفقون ، والذين هم بايات ربهم يؤمنون ، والذين هم بربهم لا يشركون ،
خایفان و آنانکه ایشانند بآیات پروردگارشان ایمان آورندگان و آنانکه ایشان به پروردگارشان شرک نمی‌آرند
والذين يؤتون ما اتوا وقلوبهم وجلة انهم الى ربهم راجعون ، اولئك
و آنانکه میدهند آنچه دادند و دلهاشان ترسانست بدرستیکه ایشانند بسوی پروردگارشان بازگشت کنندگان آنها
يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون ، ولا نكلف نفسا الا وسعها ولدينا
میشتابند در خوبیها و ایشانند مر آنها پیشی گیرندگان و تکلیف کرده نمیشود نفسی مگر طاقتش و نزد ما
كتاب ينطق بالحق وهم لا يظلمون ، بل قلوبهم في غمرة من هذا ولهم اعمال
کتابیست که سخن گوید براستی و ایشان ظلم کرده نمیشوند بلکه دلهاشان در غفلتست از این و مر ایشان راست کردارها
من دون ذلك هم لها عاملون ، حتى اذا اخذنا مترفيهم بالعذاب اذا هم
از غیر آن ایشان مر آنها کنندگان تا چون بگیریم خود نعمت سیر شدها ایشان را بعذاب آنگاه ایشان
يجارون ، لا تجاروا اليوم انكم منا لا تنصرون ، قد كانت اياتي تتلى عليكم
فریاد زنند فریاد مزنید امروز بدرستیکه شما از ما یاری کرده نخواهید شد بتحقیق بود آیتهای من که خوانده میشود بر شما
فكنتم على اعقابكم تنكصون ، مستكبرين به سامرا تهجرون ، افلم يدبروا القول
پس بودید بر پاشنهاتان برمیگشتید تکبرکنان بان افسانه در شب گویان که هذیان میگفتند آیا پس تأمل نکردند گفتار
ام جاءهم ما لم يات اباءهم الاولين ، ام لم يعرفوا رسولهم فهم له منكرون ،
یا آمده بود ایشان را آنچه نیامده بود پدران ایشان را که بودند پیشینیان یا نشناختند رسولشان را پس ایشان بودند مر او را انکارکنندگان
ام يقولون به جنة بل جاءهم بالحق واكثرهم للحق كارهون ، ولو اتبع الحق
یا میگفتند باو جنونیست بلکه آمد ایشان را بحق و اکثرشان بودند مر حق را ناخوش دارندگان و اگر پیروی میبود حق
اهواءهم لفسدت السموات والارض ومن فيهن بل اتيناهم بذكرهم فهم
خواهشهای ایشان را هر آینه تباه شده بود آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست بلکه دادیم ایشان را ذکرشان را پس ایشان
عن ذكرهم معرضون ، ام تسألهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين ،
از ذکرشان اعراض کنندگان یا درخواست میکنی از ایشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهتر است و اوست بهترین روزی دهندگان

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
و بدرستیکه تو هرآینه میخوانی ایشانرا بسوی راه راست و بدرستیکه آنانکه ایمان نیاورند بآخرت از راه

ربع
لَنَاكِبُونَ ۝ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝
بیرون روندگانند و اگر رحم کنیم ایشانرا و رفع کنیم آنچه بر ایشانست از ضرر هرآینه لجاج کنند در زیاده روی در عصیان گمراهان شده

ع
وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا
و بتحقیق گرفتیم ایشانرا بعذاب پس ذلیل نشدند مر پروردگار ایشانرا و زاری ننمودند تا چون گشادیم

عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ
برایشان دری صاحب عذاب سخت آنگاه ایشان بودند دران ناامیدان و اوست آنکه آفرید برای شما گوش

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ
و چشمها و دلها کم شکر میکنید و اوست آنکه آفرید شما را در زمین بسوی او

تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
حشر کرده میشوید و اوست آنکه زنده میکند و میمیراند و مر اوراست اختلاف شب و روز آیا پس چرا نمی‌یابید بعقل

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
بلکه گفتند مانند آنچه گفتند پیشینیان گفتند آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوانها آیا مائیم برانگیخته شدگان

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ
بتحقیق وعده کرده شدیم ما و پدران ما باین از پیش نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو

لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ قُلْ مَنْ
مر کراست زمین و آنکه در آنست اگر هستید که میدانید بزودی خواهند گفت مر خدا راست بگو آیا پس تفکر نمیکنید بگو کیست

رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قُلْ
پروردگار آسمانهای هفتگانه و پروردگار عرش عظیم بزودی خواهند گفت مر خدا راست بگو آیا پس نمی پرهیزید بگو

مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ
کیست بدستش پادشاهی هرچیز و او پناه میدهد و پناه داده نمیشود بر او اگر هستید که میدانید بزودی خواهند گفت

لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ۝ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
مر خدا راست بگو پس از کجا فریب داده میشوید بلکه دادیم ایشانرا حق و بدرستیکه ایشان هرآینه دروغگویانند و نگرفت خدا هیچ فرزندی

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
و نباشد با او هیچ الهی آنگاه هرآینه برده بود هر الهی آنچه را آفریده بود و هرآینه برتری جسته بود بعضیشان بر بعضی

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ قُلْ رَبِّ
دانم پاک بودن خدا را از آنچه وصف میکنند دانای نهان و آشکاراست پس برتر آمد از آنچه شرک میآورند بگو پروردگار من

إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ۝ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيَكَ
اگر می نمائی مرا آنچه وعده کرده میشوند پروردگار من پس مگردان مرا در گروه ظالمان و بدرستیکه ما براینکه بنمائیم ترا

ع
مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ۝ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَقُلْ
آنچه وعده میدهیم ایشانرا هرآینه توانائیم دفع کن بآنچه آن خوبتر است بدی را ما داناتریم بآنچه وصف میکنند و بگو

رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۝ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ۝ حَتّٰى اِذَا

پروردگارا من پناه میبریم بتو از وسوسهای شیاطین و پناه میبریم بتو پروردگار من از آنکه حاضر شوند مرا تا چون آید

جَاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ لَعَلِّي اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا اِنَّهَا كَلِمَةٌ

ایشان احد ایشانرا مرگ گوید پروردگار من برگردان مرا باشد که بکنم کار خوبی در آنچه واگذاشتم نه چنانست بدرستیکه آن

هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا اَنْسَابَ

کلمه ایست که اوست گوینده آن و از پیش روی ایشان حایلی است تا روزیکه برانگیخته میشوند پس چون دمیده میشود در صور پس نباشد نسبها

بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ

میان ایشان روزی چنین و نمی پرسند از یکدیگر پس آنکه سنگین است ترازوهایش پس ایشانند ایشان رستگاران و آنکه

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ

سبکست ترازوهایش پس ایشانند آنانکه زیان کردند در نفسهاشان در جهنم جاویدانند میسوزاند رویهاشانرا

النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝ اَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ قَالُوا

آتش و ایشان باشند در آن لبها از روی برگشتگان ایا نبود آیتهای من که خوانده شد بر شما پس بودید که آنرا تکذیب میکردید گفتند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا

پروردگارا غالب شد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراهان پروردگارا بیرون آر ما را از آن پس اگر عود کردیم پس ما ایم

ظَالِمُونَ ۝ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝ اِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ ۝

ستمکاران گفت دور شوید در آن و سخن مکنید بدرستیکه بودند پاره از بندگانم که میگفتند

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰى

پروردگارا ایمان آوردیم پس بیامرز ما را و ببخش ما را و تویی بهترین بخشایندگان پس گرفتند ایشانرا باستهزا تا فراموش

اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝ اِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا اَنَّهُمْ هُمُ

گردانیدند شما را ذکر من و بودید که بایشان خنده میکردید بدرستیکه من جزا دادم ایشانرا امروز بآنچه صبر کردند بدرستیکه ایشانند

الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ

ایشان رستگاران گفت چند درنگ کردید در زمین بشمار سالها گفتند درنگ کردیم روزی یا پاره از روز

يَوْمٍ فَاسْئَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا لَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا

روز پس بپرس از شمارندگان گفت درنگ نکردید مگر اندکی اگر آنکه شما بودید که میدانستید ایا پس پنداشتید

خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

آنکه آفریدیم شما را عبث و آنکه شما بسوی ما برگردانیده نمیشوید پس برتر آمد خدای پادشاه حق نیست الهی مگر او

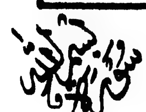
رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّمَا حِسَابُهُ

پروردگار عرش گرامی و آنکه بخواند با خدا الهی دیگر که نباشد مر او را برهان پس جز این نیست که حسابش

عِنْدَ رَبِّهِ اِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

نزد پروردگارش بدرستیکه رستگار نمیشوند کافران و بگو پروردگار من بیامرز و ببخش و تویی بهترین بخشایندگان

سُورَةُ النُّورِ وَهِيَ مَدَنِيَّةٌ اَرْبَعٌ وَسِتُّونَ آيَاتٍ

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها آيات بينات لعلكم تذكرون ۝ الزانية
سوره ایست که فرو فرستادیم آنرا و فرض کردیم آنرا و فرو فرستادیم در آن آیتهای واضح باشد که شما پند گیرید زنان زناکار

والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة ولا تأخذكم بهما رأفة في
و مردان زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نباید که فرا گیرد شما را بآن دو رأفتی در

دين الله ان كنتم تؤمنون بالله واليوم الآخر وليشهد عذابهما طائفة من
دین خدا اگر هستید ایمان آورندگان بخدا و روز بازپسین و باید که حاضر شود عذاب آن دو را طایفه از

المؤمنين ۝ الزاني لا ينكح الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها الا زان
مومنان مرد زناکار نکاح نمیکند مگر زن زناکار یا زن مشرکه و زن زناکار نکاح نمیکند مگر مرد زناکار

او مشرك وحرم ذلك على المؤمنين ۝ والذين يرمون المحصنات ثم لم يأتوا
یا مرد مشرک و حرام کرده شد این بر مومنان و آنانکه نسبت زنا دهند زنان عفیفه را پس نیاورند

باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك
چهار شاهد پس بزنید ایشانرا هشتاد تازیانه و قبول مکنید مر ایشانرا گواهی هرگز و آنها

هم الفاسقون ۝ الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم
ایشان فاسقان مگر آنانکه توبه کردند از بعد آن و صالح شدند پس بتحقیق خدا آمرزنده رحیم است

والذين يرمون ازواجهم ولم يكن لهم شهداء الا انفسهم فشهادة احدهم
و آنانکه نسبت زنا دهند بزنان ایشان و نباشد مر ایشانرا شاهدان مگر خودهاشان پس گواهی یکیشان

اربع شهادات بالله انه لمن الصادقين ۝ والخامسة ان لعنة الله عليه ان كان
چهار گواهی بخدا که او هست هر آینه از راستگویان و پنجمین اینکه لعنت خدا هست بر او اگر باشد

من الكاذبين ۝ ويدرؤا عنها العذاب ان تشهد اربع شهادات بالله انه لمن
از دروغگویان و دفع کند از آن زن عذاب اینکه گواهی دهد چهار گواهی بخدا او هست هر آینه از

الكاذبين ۝ والخامسة ان غضب الله عليها ان كان من الصادقين ۝ ولولا فضل
دروغگویان و پنجمین اینکه غضب خدا بر آن زن اگر باشد از راستگویان و اگر نه فضل

الله عليكم ورحمته وان الله تواب حكيم ۝ ان الذين جاؤا بالافك عصبة
خدا بود بر شما و رحمتش و بتحقیق خدا توبه پذیر حکیمست بدرستی آنانکه آوردند دروغ بزرگ جماعتی

منكم لا تحسبوه شرا لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم
از شما میپندارید آنرا شر برای شما بلکه او خیر است برای شما مر هر مردیست از ایشان آنچه کسب کرد از گناه

والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم ۝ لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون و
و آنکه بر خود گرفت بزرگ آنرا از ایشان مر او راست عذابی عظیم چرا هنگامیکه شنیدید ظن بردند مومنان و

المؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك مبين ۝ لولا جاؤا عليه باربعة شهداء فاذ
زنان مومنه بخودهاشان خیر را و گفتند این دروغ بزرگیست آشکار چرا نیاوردند بر آن چهار گواه پس وقتیکه

لم يأتوا بالشهداء فأولئك عند الله هم الكاذبون ۝ ولولا فضل الله عليكم

نياوردند گواهان را پس آنها ايشانند نزد خدا ايشان دروغگويان و اگر نبود فضل خدا بر شما

ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم فيما أفضتم فيه عذاب عظيم ۝ إذ تلقونه

و رحمتش در دنيا و آخرت هر آينه مس كردي شما را در آنچه گفتگو كرديد در آن عذاب عظيم و هنگاميكه فرا ميگرفتيد

بألسنتكم وتقولون بأفواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند

به زبانهاي خود و ميگفتيد به دهنهاي خود آنچه نبود شما را به آن علم و مي پنداشتيد آنرا سهل و آن بود نزد

الله عظيم ۝ ولولا إذ سمعتموه قلتم ما يكون لنا أن نتكلم بهذا سبحانك هذا

خدا عظيم و چرا وقتيكه شنيديد آنرا گفتيد نباشد ما را كه سخن گوييم با اين دانم پاك بودنت را اين

بهتان عظيم ۝ يعظكم الله أن تعودوا لمثله أبدا إن كنتم مؤمنين ۝ ويبين

تهمتي است بزرگ پند ميدهد شما را خدا از آنكه عود كنيد بمانند آن هرگز اگر هستيد مؤمنان و بيان ميكند

الله لكم الآيات والله عليم حكيم ۝ إن الذين يحبون أن تشيع الفاحشة في

خدا براي شما آيات را و خدا داناي باحكمت درستي آنانكه دوست ميدارند كه فاش شود زشتكاري در

الذين آمنوا لهم عذاب أليم في الدنيا والآخرة والله يعلم وأنتم لا تعلمون نصف الحزب ۱۸

آنانكه ايمان آوردند براي ايشانست عذاب پردرد در دنيا و آخرت و خدا ميداند و شما نميدانيد

ولولا فضل الله عليكم ورحمته وأن الله رءوف رحيم ۝ يا أيها الذين

و اگر نه فضل خدا بود بر شما و رحمتش و بدرستيكه خدا مهربان رحيمست اي آنانكه

آمنوا لا تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع خطوات الشيطان فإنه يأمر بالفحشاء و

ايمان آورديد پيروي مكنيد گامهاي شيطانرا و كسيكه پيروي كند گامهاي شيطانرا پس بدرستيكه او امر ميكند بفحشا و

المنكر ولولا فضل الله عليكم ورحمته ما زكى منكم من أحد أبدا ولكن الله يزكي من يشاء ع

بدي را و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش پاك نكرديد از شما هيچ يك هرگز و لكن خدا پاك ميكند كسيرا كه ميخواهد

والله سميع عليم ۝ ولا يأتل أولوا الفضل منكم والسعة أن يؤتوا أولي

و خدا شنواي داناست و بايد كه سوگند ياد نكنند صاحبان فضل از شما و توانگري كه بدهند صاحبان

القربى والمساكين والمهاجرين في سبيل الله وليعفوا وليصفحوا ألا تحبون

خويشي را و درويشانرا و هجرت كنندگانرا در راه خدا و بايد كه در گذرند و عفو كنند آيا دوست نميداريد

أن يغفر الله لكم والله غفور رحيم ۝ إن الذين يرمون المحصنات الغافلات

كه بيامرزد خدا شما را و خدا آمرزنده رحيمست بدرستي آنكه نسبت زنا ميدهند بزنان عفيفه بيخبر

المؤمنات لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم ۝ يوم تشهد عليهم

با ايمان لعنت كرده شدند در دنيا و آخرت و براي ايشانست عذاب بزرگ روزيكه گواهي ميدهد بر ايشان

ألسنتهم وأيديهم وأرجلهم بما كانوا يعملون ۝ يومئذ يوفيهم الله دينهم

زبانهاشان و دستهاشان و پاهاشان بآنچه بودند كه ميكردند روز چنين تمام ميدهد ايشانرا خدا جزاشان

الحق ويعلمون أن الله هو الحق المبين ۝ الخبيثات للخبيثين والخبيثون

درست را و ميدانند كه خدا اوست حق ظاهر پليدها براي پليدانست و پليدان

لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ
برای پلیدیها و پاکیزه‌ها برای پاکان و پاکان برای پاکیزه‌ها آنها منزه‌اند از آنچه میگویند

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ
برای ایشانست آمرزش و رزق خوب ای آنانکه ایمان آوردید داخل مشوید درخانه‌ها که غیر خانهاتانست تا آنکه

تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا ع
دستوری خواهید و سلام کنید بر اهلش آن بهتر است برای شما باشد که شما پند گیرید پس اگر نیافتید در آنها

أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ
احدی پس داخل مشوید تا دستوری داده شود مر شما را و اگر گفته شود مر شما که برگردید پس برگردید که آن پاکیزه‌تر است

لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
برای شما و خدا بآنچه میکنید داناست نباشد بر شما گناهی اگر داخل شوید جاهای غیر مسکون

فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ
که در آنها متاعیست و خدا میداند آنچه آشکار میکنید و آنچه را پنهان میکنید بگو مر مومنان را که فرو گیرند دیده‌هاشان را

وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
و نگاه دارند فرجهاشانرا آن پاکیزه‌تر است برای ایشان بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنند و بگو مر زنان مومنه را

يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
که فرو گیرند چشمهاشانرا و نگاه دارند فرجهاشانرا و ظاهر نسازند پیرایه شانرا مگر آنچه آشکار باشد

مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
از آنها و باید فرو آرند مقنعهاشانرا بر گریبانهاشان و ظاهر نسازند پیرایه شانرا مگر برای شوهرانشان

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ
یا پدران شوهرانشان یا پسران ایشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا

نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ
زنانشان یا آنچه مالک شد یمینهاشان یا پیروان غیر صاحبان حاجت از مردان یا کودکان که

لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى
اطلاع نیافت بر عورتهای زنان و نباید که نزنند پاهاشان تا دانسته شود آنچه پنهان میدارند از پیرایه شان و بازگشت نمایید بسوی

اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَ
خدا همگی ای مومنان باشد که شما رستگار شوید و تزویج نمایید جفتهارا از شما نیکوکاران از بندگانتانرا

إِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلْيَسْتَعْفِفِ
کنیزکانتان اگر باشید درویشان غنی میسازد ایشانرا خدا از فضلش و خدا واسع علیمست و باید که عفت ورزند

الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ
آنانکه نمییابند نکاحی تا غنی کرد ایشانرا خدا از فضلش و آنانکه طلب میکنند مکاتبه را

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي
از آنکه مالک شد دستهاتان پس مکاتبت کنید ایشانرا اگر دانسته باشید در ایشان خیری و دهید ایشانرا از مال خدا که

آتٰیکُمْ وَلَا تُکْرِهُوا فَتَیَاتِکُمْ عَلَی الْبِغَاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا
داده شما را و بزور باز مدارید کنیزکان تان را بر زنا اگر اراده داشته باشند عفت را تا بجوئید متاع زندگانی دنیا

وَمَنْ یُکْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِکْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِیمٌ ۝ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَا اِلَیْکُمْ آیَاتٍ
و هر که اکراه نماید ایشانرا پس بدرستیکه خدا از بعد اکراه نمودن ایشان را آمرزنده بخشاینده است و بتحقیق فرو فرستادیم بشما آیتهائیکه

مُبَیِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِینَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِکُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِینَ ۝ اَللّٰهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ
روشن کننده هست و مثلی از آنانکه گذشته اند پیش از شما و پندی مر پرهیزکاران را خدا نور آسمانها

وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ کَمِشْکٰوةٍ فِیهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِی زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ
و زمین است مثل نورش چون مشکوة است در آن چراغیست آن چراغ باشد در آبگینه آن آبگینه

کَاَنَّهَا کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ یُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَکَةٍ زَیْتُونَةٍ لَا شَرْقِیَّةٍ وَلَا غَرْبِیَّةٍ یَکَادُ
گویا هست ستاره درخشان که بر افروخته میشود از درخت با برکت زیتونیکه نه شرقیست و نه غربیست نزدیک باشد

زَیْتُهَا یُضِیءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلٰی نُورٍ یَهْدِی اللّٰهُ لِنُورِهِ مَنْ یَشَاءُ وَ
روغنش که روشنائی بخشد و اگرچه مس نکرده باشد او را آتشی نوریست بر نور هدایت میکند خدا بسبب نورش آنرا که میخواهد و

یَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ ۝ فِی بُیُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ
میزند خدا مثلها برای مردمان و خدا بهمه چیز دانا است در خانهائیکه اذن داد خدا که

تُرْفَعَ وَیُذْکَرَ فِیهَا اسْمُهُ یُسَبِّحُ لَهُ فِیهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِیهِمْ
بلند کرده شود و ذکر کرده شود در آن نامش تسبیح میکنند مر او را در آنها بامدادان و شبانگاه مردانیکه باز نمیدارد ایشانرا

تِجَارَةٌ وَلَا بَیْعٌ عَنْ ذِکْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِیتَاءِ الزَّکٰوةِ یَخَافُونَ یَوْمًا تَتَقَلَّبُ
خرید و فروش و معاملتی از یاد خدا و بر پا داشتن نماز و دادن زکواة بیم دارند روزیراکه میگردد

فِیهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ ۝ لِیَجْزِیَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَیَزِیدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
در آن دلها و دیدها تا جزا دهد ایشانرا خدا بهتر از آنچه کردند و زیاده دهد ایشانرا از فضلش

وَاللّٰهُ یَرْزُقُ مَنْ یَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِینَ کَفَرُوا اَعْمَالُهُمْ کَسَرَابٍ
و خدا روزی میدهد آنرا که میخواهد بی حساب و آنانکه کافر شدند کارهاشان چون سرابیست

بِقِیعَةٍ یَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتّٰی اِذَا جَاءَهُ لَمْ یَجِدْهُ شَیْئًا وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ
زمین هموار می پندارد آنرا تشنه آب تا چون آمد آنرا نیافتش چیزی و یافت خدا را نزدش

فَوَفّٰیهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِیعُ الْحِسَابِ ۝ اَوْ کَظُلُمَاتٍ فِی بَحْرٍ لُجِّیٍّ یَغْشٰیهُ مَوْجٌ
پس تمام داد او را حسابش و خدا زود حساب است یا چون تاریکیهای در دریای عمیق که فرو پوشیده آنرا موجی

مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ یَدَهُ لَمْ
از بالایش موجی از بالایش ابری تاریکیهاست بعضیشان بالای بعضی چون بیرون آرد دستش را

یَکَدْ یَرٰیهَا وَمَنْ لَمْ یَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ یُسَبِّحُ
نزدیک نیست که ببیندش و کسیکه نکرده است خدا برایش نوری پس نباشد برایش هیچ نوری آیا ندیدی که خدا تسبیح میکنند

لَهُ مَنْ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّیْرُ صَافَّاتٍ کُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِیحَهُ
مر او را آنکه در آسمانها و زمین است و پرنده بال گشادگان در هوا همه بتحقیق دانسته نمازش را و تسبیحش را

ع

والله

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ۝
و خدا داناست بآنچه میکنند و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا است جای بازگشت

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ
آیا ندیدی که خدا میراند آهسته ابر را پس فراهم می آرد میانش را پس میگرداند از بالای انبوه پس می بینی باران را

يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ
که بیرون می آید از منفذهایش و فرو میفرستد از آسمان از کوههائیکه باشد در آن از تگرگ پس میرساند بآن از آنکه

يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ۝ يُقَلِّبُ
میخواهد و میگرداند آنرا از کسیکه میخواهد نزدیکست که تابش برقش ببرد چشمهارا میگرداند

اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِاُولِي الْاَبْصَارِ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ
خدا شب و روز را بدرستیکه در آن هر آینه عبرتیست مر صاحبان دیدها را و خدا آفریده هر

دَآبَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ
جنبنده را از آب پس از آنهاست که میرود بر شکمش و از آنهاست که میرود بر دو پا و از آنهاست

مَنْ يَمْشِي عَلٰى اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ اَنْزَلْنَا
که میرود بر چهار پا می آفریند خدا آنچه را میخواهد بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست تحقیق که فرو فرستادیم

اٰيٰتٍ مُبَيِّنٰتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلٰى صِرٰطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا
آیتهای واضح کننده و خدا هدایت میکند آنرا که میخواهد براه راست و میگویند ایمان آوردیم

بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰٓئِكَ
بخدا و برسولش و اطاعت کردیم پس بر میگردند پاره از ایشان از بعد آن و نباشند آنها

بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَاِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ
مومنان و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میان ایشان آنگاه باشد پاره از ایشان اعراض کنندگان

وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوا اِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ۝ اَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُوا اَمْ
و اگر باشد مر ایشانرا حق می آیند بسوی فرمانبرداران آیا باشد در دلهای ایشان مرض یا شک کردند یا

يَخَافُونَ اَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝ اِنَّمَا كَانَ
میترسند که جور کند خدا بر ایشان و رسولش بلکه آنها اند آنها ستمکاران جز این نباشد

قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا
سخن مومنان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسولش تا حکم کند میانشان که گویند شنیدیم و اطاعت کردیم

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ
و آنها اند آنها رستگاران و آنکه اطاعت کند خدا و رسولش را و بترسد از خدا و بپرهیزد از او پس آنها اند

هُمُ الْفَآئِزُونَ ۝ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا
آنها بمراد رسیدگان و سوگند یاد کردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که اگر فرموده بود ایشان را هر آینه بیرون میرفتند بگو سوگند مخورید

طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ
طاعتست معروف بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنید بگو اطاعت نمائید خدا را و اطاعت کنید رسول را

ربع ثلثه ١٨

فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا
پس اگر روی گردانید پس جز این نیست بر او آنچه بار کرده میشود بر شما آنچه بار کرده میشوید و اگر اطاعت کنید او را هدایت می‌یابید و نیست
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بر رسول مگر رسانیدن آشکار وعده کرد خدا آنانرا که ایمان آوردند از شما و کردند کارهای شایسته
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي
هر آینه خلیفه خواهد کرد ایشانرا در زمین چنانچه خلیفه گردانید آنانرا پیش از ایشان و هر آینه تمکن کرداند ایشانرا دین ایشانرا که
ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا
پسندیده است برای ایشان و هر آینه تبدیل خواهد کرد ایشانرا از بعد ترس شان ایمنی پرستند مرا شریک نسازند بمن چیزیرا
وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
و آنکه کافر شد از بعد آن پس ایشانند آنها فاسقان و برپا دارید نماز را و دهید زکوة را
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ع
و اطاعت کنید رسول را باشد که شما رحمت کرده شوید مپندار البته آنانرا که کافر شدند عاجز کنندگان در زمین
وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
و جایگاه شان آتش است و بد است آنجای بازگشت ای آنانکه ایمان آوردید باید که دستوری خواهند از شما آنانکه مالک شده
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
یمینهای تان و آنانکه نرسیدند بحد احتلام از شما سه بار پیش از نماز صبح و وقتی
تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ
که می نهید جامهای تانرا از میان روز و از بعد نماز خفتن سه عورت است مر شمارا نیست
عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُم بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ
بر شما و نه بر ایشان گناهی بعد از آنها گردندگان اند بر شما بعضی تان بر بعضی همچنین
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
بیان میکند خدا برای شما آیتها و خدا دانای با حکمت و چون رسیدند کودکان از شما باحتلام پس باید دستوری خواهند
كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
چنانچه دستوری خواستند آنانکه بودند پیش از ایشان همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتهای خود و خدا دانای
حَكِيمٌ ۝ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن
با حکمت و نشستگان از زنانیکه امید ندارند نزدیکی را پس نیست بر آنها گناهی که
يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
بنهند جامهای شانرا غیر ظاهر سازندگان زینتی را و آنکه عفت جویند بهتر است مر ایشانرا و خدا شنوای داناست
لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ
نیست بر کور گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر مریض گناهی و نه بر
أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا مِن بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
خودهای تان که بخورید از خانهای تان یا خانهای پدرانتان یا خانهای مادرانتان یا خانهای برادرانتان

أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ
یا خانهای خواهرانتان یا خانهای عموهاتان یا خانهای عمه‌هاتان یا خانهای خالوهاتان یا

ع بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
خانهای خاله‌هاتان یا آنچه مالک شدید کلیدهای آنها را یا دوستان نیست بر شما گناهی که

تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
بخورید باهم یا متفرق پس چون داخل شوید در خانها پس سلام کنید بر خودهاتان سلام کردنی از نزد خدا

مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
بابرکت پاکیزه همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها را باشد که شما دریابید جز این نیست که مومنان

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ
آنانند که ایمان آوردند بخدا و رسولش و چون باشند با او بر کاری جمع آورنده نمیروند تا وقتیکه

يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
دستوری خواهند ازو بدرستی آنانکه دستوری میخواهند از تو ایشان آنانند که ایمان می‌آرند بخدا و رسولش

فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
چون دستوری خواهند از تو برای بعضی کارشان پس اذن ده مر آنرا که خواهی از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستیکه خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
آمرزنده رحیمست مگردانید خواندن رسول را بمیانتان چون خواندن بعضیتان بعضی را بتحقیق میداند خدا

الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ
آنانرا که بیرون میروند آهسته آهسته از شما از راه پناه گرفتن پس باید که بترسند آنانکه مخالفت میورزند از فرمایش آنکه برسد ایشانرا بلائی

أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
یا برسد ایشانرا عذابی پردرد آگاه باشید بدرستیکه خدا راست آنچه در آسمانها و زمین است بتحقیق میداند آنچه شما بر اینید

وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
و روزیکه برگردانیده میشوند بسوی او پس خبر میدهد ایشانرا بآنچه کردند و خدا بهمه چیز داناست

سورة الفرقان مكية وهي سبع وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ
بزرگوار آمد آنکه فرو فرستاد فرقانرا بر بنده‌اش تا باشد عالمیانرا بیم دهنده مر او راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ
آسمانها و زمین و فرا نگرفت فرزندی و نبود مراورا شریک در پادشاهی و آفرید همه

شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
چیز را پس اندازه کرد اندازه کردنی و فرا گرفتند از غیر او خدایانی که نمی‌آفرینند چیزیرا و ایشان آفریده میشوند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ۝ وَ
و مالک نمیباشند برای خودهاشان ضرری و نه نفعی و مالک نمیباشند مرگیرا و نه زندگانیرا و نه حشریرا و

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَا اِلَّا اِفْكٌ افْتَرٰيهُ وَاَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُونَ فَقَدْ جَاؤُ
وگفتند آنانکه کافر شدند نیست این مگر دروغی بزرگ بست آنرا و یاری داد ویرا بر آن جمعی دیگر پس بتحقیق آمدند
ظُلْمًا وَزُورًا ۝ وَقَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَاَصِيلًا ۝
ستمی را و باطلیرا وگفتند افسانهای پیشینیانست که نویسانیده است آنرا پس آن خوانده میشود بر او بامداد و شبانگاه
قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَقَالُوا
بگو فرستاد آنرا آنکه میداند نهانرا در آسمانها و زمین بدرستیکه او باشد آمرزنده مهربان وگفتند
مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْاَسْوَاقِ لَوْلَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ
چیست مر این رسول را که میخورد خوردنیرا وراه میرود در بازارها چرا فرو فرستاده نشد بر او فرشته
فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ۝ اَوْ يُلْقٰى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَاْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
پس باشد با او بیم دهنده یا چه انداخته نمیشود بر او گنجی یا باشد مر او را بوستانی که میخورده باشد از آن وگفتند
الظَّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا
ظالمان که پیروی نمیکنند مگر مردی سحر کرده شده ببین چگونه زدند برای تو مثلها پس گمراه شدند
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ تَبَارَكَ الَّذِي اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذٰلِكَ ع
پس نمیتوانند یافت راهی بافزون آمد آنکه اگر خواهد گرداند برای تو بهتر از آن
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَ
باغهائیکه میرود از زیر آن نهرها و میسازد برای تو قصرها بلکه تکذیب نمودند قیامت را و
اَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝ اِذَا رَاَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا
آماده ساختیم برای آنکه تکذیب کرد قیامت را آتش سوزان چون ببیند ایشانرا از جای دور بشنوند مر آنرا
تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۝ وَاِذَا اُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۝ لَا
جوشش وخشم وخروش کشند و چون در افکنده شوند از آن در جای تنگ قرین کرده شدگان میخوانند در اینجا برای تو هلاک را نه
تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝ قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ
میخوانید امروز هلاک واحدرا و بخوانید هلاک بسیاررا بگو آیا باشد این بهتر یا بهشت جاودانی
الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۝ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاؤُنَ خَالِدِينَ
که وعده کرده شده پرهیزکارانرا باشد مر ایشانرا پاداش و بازگشت مر ایشانراست در آن آنچه میخواهند جاودانیان
كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ
باشد بر پروردگارت وعده خواسته شده و روزیکه حشر کند ایشانرا و آنچه می پرستید غیر از خدا
فَيَقُولُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هٰؤُلَاءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ
پس میگوید آیا شما گمراه کردید بندگان مرا اینان یا ایشان گم کردند راه را گفتند داریم پاک بودنت را
مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ اَوْلِيَاءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَاٰبَاءَهُمْ حَتّٰى
نبود سزاوار مر ما را که بگیریم از غیر تو از دوستان ولکن کامیاب گردانیدی ایشانرا و پدرانشانرا تا
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَ
فراموش کردند ذکر را و بودند گروهی تباه پس بتحقیق تکذیب نمودند بآنچه میگوئید پس نتوانید گردانیدن و

نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
یاری کردن و هر که ظلم کند از شما بچشانیم عذاب بزرگ و نفرستادیم پیش از تو رسولان

إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ
مگر اینکه ایشان هر آینه میخوردند طعام و راه میرفتند در بازارها و گردانیدیم بعضی شما را برای بعضی

فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا
مایه آزمایش آیا صبر میکنید و بود پروردگار تو بینا و گفتند آنانکه امید ندارند ملاقات ما را چرا

أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا
فرو فرستاده نشد بر ما ملائکه یا ببینیم پروردگار خود را هر آینه بزرگی طلب کردند در نفسهای شان و تمرد کردند

عُتُوًّا كَبِيرًا ۝ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
تمرد کردنی بزرگ روزیکه میبینند ملائکه را هیچ بشارتی نیست روز چنین مر گناهکاران را و میگویند

حِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۝ أَصْحَابُ
حرامی ممنوع شده و متوجه شدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیم او را ذره در هوا پراکنده اهل

الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۝ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَ
بهشت روز چنین بهتر اند از راه جای قرار و خوشتر اند از جهت جای آسایش و روزیکه میشکافد آسمان با ابر

نُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
و فرو فرستیم ملائکه را فرو فرستادنی پادشاهی روز چنین حقیت مر خدای بخشاینده را و باشد روزی بر کافران

عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ
دشوار و روزیکه دندان میگیرد ظالم بر دو دستش میگوید ای کاش فرا گرفته بودم با رسول

سَبِيلًا ۝ يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۝ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ
راه را ای وای کاش من نگرفته بودم فلان را دوست هرآینه گمراه گردانید مرا از ذکر بعد از آنکه

جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۝ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي
آمد مرا و باشد شیطان مر انسان را فرو گذارنده و گفت رسول ای پروردگار من هر آینه قوم من

اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ
گرفتند این قرآن را ترک کرده و همچنین گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی را از گناهکاران

وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ
و بس باشد پروردگار تو هدایت کننده و یاری دهنده و گفتند آنانکه کافر شدند چرا فرو فرستاده نشد بر او قرآن

جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۝ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ
جمله واحد همچنین است تا ثابت گردانیم به آن دل ترا و پی در پی فرستادیم او را پی در پی فرستادنی و نمی آرند ترا مثل

إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ
مگر آوردیم ترا بحق و خوشتر از راه بیان آنانکه حشر کرده میشوند بر رویهاشان بسوی

جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ
جهنم آنها بدترند از جهت جا و گمراه‌ترند از جهت راه و هر آینه دادیم موسی را کتاب و

جعلنا معه أخاه هرون وزيرا ۝ فقلنا اذهبا الى القوم الذين كذبوا

گردانیدیم با او برادرش را هارون وزیر پس گفتیم بروید بسوی آن گروه آنانکه تکذیب کردند

بآياتنا فدمرناهم تدميرا ۝ وقوم نوح لما كذبوا الرسل أغرقناهم وجعلناهم

آیتهای مارا پس هلاک گردانیدیم ایشانرا هلاک کردنی و قوم نوح را چون تکذیب کردند رسولانرا غرق گردانیدیم ایشانرا و گردانیدیم ایشانرا

للناس آية وأعتدنا للظالمين عذابا أليما ۝ وعادا وثمود وأصحاب الرس

برای مردمان آیتی و آماده ساختیم برای ظالمان عذابی دردناک و عاد و ثمود و اصحاب رس را

وقرونا بين ذلك كثيرا ۝ وكلا ضربنا له الأمثال وكلا تبرنا تتبيرا ۝ ولقد

و قرنها میان آنرا بسیار و همه را زدیم برای آن مثلها و همه را نیست کردیم نیست گردانیدنی و بتحقیق

أتوا على القرية التي أمطرت مطر السوء أفلم يكونوا يرونها بل كانوا لا يرجون

گذشتند بر قریه که باریده شد باران بدی آیا نبودند پس که ببینند آنرا بلکه بودند که امید نمیداشتند

نشورا ۝ وإذا رأوك إن يتخذونك إلا هزوا أهذا الذي بعث الله رسولا

حشر را و چون ببینند ترا نمیگیرند ترا مگر استهزا آیا اینست آنکه برانگیخت خدا رسول را

إن كاد ليضلنا عن آلهتنا لولا أن صبرنا عليها وسوف يعلمون حين يرون

نزدیک بود که هر آینه گمراه کند مارا از الهان ما اگر آن نبود که صبر کردیم بر آنها و زود باشد که بدانند وقتیکه ببینند

العذاب من أضل سبيلا ۝ أرأيت من اتخذ إلهه هواه أفأنت تكون عليه

عذابرا که کیست گمراه‌تر در راه آیا دیدی آنکه گرفت الهش را خواهش نفس آیا پس تو باشی بر او

وكيلا ۝ أم تحسب أن أكثرهم يسمعون أو يعقلون إن هم إلا كالأنعام بل

وکیل آیا می پنداری که اکثر شان میشنوند یا می یابند بعقل نیستند ایشان مگر مثل چارپایان که

هم أضل سبيلا ۝ ألم تر إلى ربك كيف مد الظل ولو شاء لجعله ساكنا ثم

ایشان گم گشته‌ترند از راه آیا ندیدی بسوی پروردگارت چگونه پهن کرد سایه را و اگر خواسته بود هر آینه گردانیده بود آنرا ساکن پس

جعلنا الشمس عليه دليلا ۝ ثم قبضناه إلينا قبضا يسيرا ۝ وهو الذي جعل

گردانیدیم آفتابرا بر آن دلیل پس گرفتیم آنرا بسوی خود گرفتنی آسان و اوست آنکه گردانید

لكم الليل لباسا والنوم سباتا وجعل النهار نشورا ۝ وهو الذي

برای شما شب را پوشش و خواب را آسایش و گردانید روز را برخاستن و اوست آنکه فرستاد

أرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته وأنزلنا من السماء ماء طهورا ۝ لنحيي

فرستاد بادها را بشارت میان دو دست رحمتش و فرو فرستادیم از آسمان آبی پاک تا احیا کنیم

بلدة ميتا ونسقيه مما خلقنا أنعاما وأناسي كثيرا ۝ ولقد صرفناه بينهم

مرده را و بیاشامیم از آنچه آفریدیم چارپایان و مردمان بسیار را و بتحقیق مکرر گردانیدیم آنرا میان ایشان

ليذكروا فأبى أكثر الناس إلا كفورا ۝ ولو شئنا لبعثنا في كل قرية نذيرا

تا پند گیرند پس ابا نمودند اکثر مردمان مگر ناسپاسی را و اگر خواسته بودیم هر آینه برانگیخته بودیم در هر قریه بیم دهنده را

فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا كبيرا ۝ وهو الذي مرج البحرين هذا

فرمان مبر کافرانرا و جهاد کن با ایشان با آن جهاد بزرگ و اوست آنکه بهم آمیخت دو دریا را این

عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي

شیرینست بسیار شیرین و آن شورست بسیار تلخ و گردانید میانشان حایلی و مانعی صاحب منع و اوست آنکه

خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ

آفرید از آب انسانی پس گردانید او را نژادی و پیوندی و باشد پروردگار تو توانا و می پرستند

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

از غیر خدا آنچه منفعت نمیدهد ایشان را و ضرر نمیرساند ایشان را و باشند کافران بر پروردگارشان هم پشت

وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ قُلْ مَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَاءَ

و نفرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده بگو نمیخواهم از شما بر او هیچ مزدی مگر آنکه خواست

اَنْ يَتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفٰى

که فرا گیرد بسوی پروردگارش راهی و توکل کن بر خدای زنده که نمیمیرد و تسبیح کن بحمدش و بس باشد

بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝ اَلَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

بگناهان بندگانش آگاه آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آن دو هست در

سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ فَسْئَلْ بِهِ خَبِيرًا ۝ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ

شش روز پس مستولی شد بر عرش خدای بخشاینده پس بپرس از آن آگاه را و چون گفته شود مر ایشان را

اسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝ تَبَارَكَ الَّذِي

که سجده کنید مر خدای بخشاینده را گویند و چیست رحمن آیا سجده کنیم مر آنکه را میفرمائی و زیاده نمود ایشان را نفرت بزرگوارست آنکه

جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ

گردانید در آسمان برجها و گردانید در آن چراغی و ماهی نوردهنده و اوست آنکه گردانید

اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُورًا ۝ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ

شب و روز را آینده پی هم آینده برای کسیکه خواست که پند گیرد یا خواست شکرگذاری را و بندگان خدای بخشاینده

الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝ وَ

آنانکه میروند بر زمین بآرام و چون خطاب کنند ایشان را نادانان گویند سلامی و

الَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ

آنانکه شب بروز می آرند برای پروردگارشان بسجده و برپای ایستادگان و آنانکه میگویند پروردگارا بگردان از ما عذاب

جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝ اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ وَالَّذِينَ اِذَا

جهنم را بدرستیکه عذابش باشد لازم بدرستیکه آن بد جائیست از راه قرار و مقام و آنانکه چون

اَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مَعَ

نفقه کردند اسراف نمینمایند و تنگ نمیگیرند و باشد میان آن اعتدالی و آنانکه نمیخوانند با خدا

اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ

خدائی دیگر و نمیکشند نفسی را که حرام کرده است خدا مگر بحق و زنا نمیکنند و کسیکه میکند

ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ۝ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝ اِلَّا مَنْ

این را می یابد عقوبت را مضاعف میکند مر او را عذاب روز رستخیز و جاوید میماند در آن خوار مگر کسیکه

سجده منذ ٥

تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ

بازگشت نمود و بیان آورد و کرد کاری شایسته پس آنها بدل میکند خدا بدیهاشانرا بخوبیها و باشد

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِينَ

خدا آمرزنده مهربان و کسیکه توبه کرد و کرد کار شایسته پس بدرستیکه او بازگشت میکند بسوی خدا بازگشتنی و آنانکه

لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ

حاضر نمیشوند باطل را و چون بگذرند بلغو بگذرند کریمان و آنانکه چون پند داده شوند بآیات

رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

پروردگارشان بروی نیفتند برانها کران و کوران و آنانکه میگویند پروردگارا ببخش مارا از جفتهامان

وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا

و فرزندانمان آسایش چشمها و بگردان مارا برای پرهیزکاران پیشوا آنها جزا داده میشوند بدرجه بلند بسبب آنچه صبر کردند

وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ قُلْ مَا

و رسانیده میشوند در آن دعای خیر و سلام را جاودانان در آن خوبست از راه آرامگاه و مقام بگو که

يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝ ربع

کند بشما پروردگار من اگر نباشد دعای شما پس بتحقیق تکذیب کردید پس بزودی میشوند لازم

سورة الشعراء مكية وهى مائتان وسبع وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

طسم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ

این آیات کتاب واضح کننده است باشد که تو باشی هلاک کننده خودت را که نشوند مومنان اگر

نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ

خواهیم که فرو فرستیم برایشان از آسمان آیتی پس گردد گردنهاشان مرانرا خضوع کنندگان و نمی آید ایشانرا

مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ

هیچ ذکری از خدای بخشاینده نو پدید آورده شده مگر باشند از ان روی گردانندگان پس بتحقیق تکذیب کردند پس بیاید ایشانرا

أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

خبر آنچه بودند که بان استهزا میکردند آیا نمیدیدند بسوی زمین که چندان رویانیدیم در آن از هر صنفی

كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

نیکو بدرستیکه در ان آیتیست و نباشند اکثرشان مومنان و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه اوست عزیز رحیم

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ۝

و چون ندا کرد پروردگار تو موسی را که برو بسوی آن گروه ظالمان قوم فرعون آیا نمی پرهیزند

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ

گفت پروردگارا بدرستیکه من میترسم که تکذیب کنند مرا و تنگ میشود سینه ام و [illegible] زبانم پس بفرست

إلى

إِلَىٰ هَارُونَ ۝ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا

بسوی هارون و مرا ایشان است بر من گناهی پس میترسم که بکشند مرا گفت نه چنین است پس بروید با آیتهای ما در ستیکه ما

مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا

با شما شنوندگان پس آمدند فرعون را پس گفتند در ستیکه مائیم رسول پروردگار عالمیان که بفرست با ما

بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَ

بنی اسرائیل را گفت آیا نپروردیم ترا درمیان کودک و ماندی درمیان ما از عمرت سالها و

فَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

کردی کرده‌ات را که کردی و تو بودی از ناسپاسان گفت کردم آنرا آنگاه و بودم از گمراهان

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

پس گریختم از شما چون ترسیدم از شما پس بخشید مرا پروردگار من حکم و گردانید مرا از مرسلان

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

و این نعمتیست که منت می‌نهی آنرا بر من که بنده گردانیدی بنی اسرائیل را گفت فرعون و چیست پروردگار عالمیان

قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان این هردو است اگر هستید یقین کنندگان گفت مر آنرا که پیرامونش بود

أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي

آیا نمی‌شنوید گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما که پیشینیانند گفت در ستیکه رسول شما که

أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝

فرستاده شد بسوی شما هر آینه دیوانه است گفت پروردگار مشرق و مغرب و آنچه میان دو است اگر هستید که یابید بعقل

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ

گفت اگر فرا گرفتی الهی غیر من هرآینه خواهم گردانید از زندان کرده شدگان گفت آیا و اگرچه آرم ترا چیزی روشن

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝ وَ

گفت پس بیار آنرا اگر هستی از راستگویان پس انداخت عصایش را پس آنگاه آن بود اژدهای آشکار و

نَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۝ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ

برآورد دستش پس آنگاه آن بود سفید برای نگاه کنندگان گفت مر جماعت را که بودند پیرامونش در ستیکه این جادوگریست دانا میخواهد

أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

که بیرون کند شما را از زمینتان بسحرش پس چه میفرمائید گفتند باز دار او را و برادرش و بفرست در شهرها

حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۝ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَقِيلَ

جمع آورندگان که بیارند ترا هر ساحری دانا پس جمع کرده شدند ساحران برای وعده‌گاه روزی معلوم و گفته شد

لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۝ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ

مر مردمان را که آیا شما هستید اجماع کنندگان باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غالبان پس چون آمدند

السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ

ساحران گفتند مر فرعون را آیا باشد ما را مزدی اگر باشیم ما غالبان گفت آری و در ستیکه شما هرآینه

إِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ ۝ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
هر اینه مقربان گفت مرایشان را موسی بیندازید آنچه را شما اندازنده پس انداختند ریسمانهاشانرا و عصاهاشانرا

وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۝ فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
و گفتند بعزت فرعون بدرستیکه ما هر اینه غالبان پس انداخت موسی عصایش را پس آنگاه میربود آنچه را

يَأْفِكُونَ ۝ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۝ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ
تزویر مینمودند پس در افکنده شدند سحره سجده کنان گفتند ایمان آوردیم بپروردگار عالمیان پروردگار موسی و هارون

قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
گفت ایمان آوردید مر او را پیش از آنکه رخصت دهم شما را بدرستیکه او هر اینه بزرگ شماست که آموخت شما را سحر پس زود باشد که بدانید

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا
هر اینه قطع خواهم کرد دستهاتانرا و پایهاتانرا از خلاف و هر اینه دار خواهم کرد شمارا همگی گفتند هیچ باکی بدرستیکه ما

إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ۝ إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ
بسوی پروردگار ما بازگشت کنندگانیم بدرستیکه ما طمع میداریم که بیامرزد ما را پروردگار ما گناهان ما را که هستیم اول مومنان

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ۝ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ
و وحی کردیم بسوی موسی که بشب ببر بندگان مرا بدرستیکه شما از پی رفته شدگانید پس فرستاد فرعون در شهرها

حَاشِرِينَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ
جمع کنندگان بدرستیکه اینها هر اینه گروهی اندک باشند و بدرستیکه ایشان مر ما را هر اینه خشم آورندگان و بدرستیکه ما همه

حَاذِرُونَ ۝ فَأَخْرَجْنَاهُم مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ كَذَٰلِكَ وَ
آماده کاریم پس بیرون کردیم ایشانرا از بوستانها و چشمها و گنجها و جای خوب همچنین و

أَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ۝ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ
میراث دادیم آنرا بنی اسرائیل پس از پی رفتند ایشانرا طلوع دریافتگان پس چون دیدند همدیگر را گفت اصحاب

مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۝ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
موسی بدرستیکه ما دریافتگانیم گفت نه چنین است بدرستیکه با من است پروردگار من زود راه نماید پس وحی فرستادیم بسوی موسی

أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝ وَأَزْلَفْنَا
که بزن بعصایت دریارا پس شکافته شد پس بود هر پاره چون کوهی بزرگ و جمع کردیم

ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝ وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ع
آنجا دیگرانرا و نجات دادیم موسی را و آنکه با او بود همگی پس غرق گردانیدیم دیگرانرا بدرستیکه در

ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَ
این هر اینه آیتیست و نباشد اکثر شان مومنان و بدرستیکه پروردگارت هر اینه اوست عزیز رحیم و

اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا
بخوان بر ایشان خبر ابراهیم چون گفت مر پدرش را و قومش را چه میپرستید گفتند میپرستیم بتهایرا

فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ۝ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝
پس میگردیم مر آنرا تمام روز مقیمان بر آن گفت آیا می شنوند از شما هنگامیکه دعا میکنید یا نفعی میدهند شمارا یا ضرر میرسانند

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ
گفتند بلکه یافتیم پدران ما را همچنین میکردند گفت آیا پس دیدید آنچه بودید که میپرستیدید شما و پدران شما

الْأَقْدَمُونَ ۝ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝ وَ
که پیشینیانند پس بدرستیکه ایشان دشمنند مرا جز پروردگار عالمیان آنکه آفرید مرا پس او هدایت میکند مرا و

الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝
آنکه او میخوراند مرا و می آشاماند مرا و چون بیمار شوم پس او شفا میدهد مرا و آنکه میمیراند مرا پس زنده میگرداند مرا

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي
و آنکه طمع میدارم که بیامرزد مرا گناهم را روز جزا پروردگار من عطا کن مرا علم و ملحق گردان مرا

بِالصَّالِحِينَ ۝ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ
بصالحان و بگردان برای من زبان راستی در آخران و بگردان مرا از وارثان بهشت با ناز و نعمت

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا
و بیامرز مر پدرم را بدرستیکه او بود از گمراهان و رسوا مگردان مرا روزی که برانگیخته میشوند روزی که نفع نمیدهد مال و نه

بَنُونَ ۝ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
پسران مگر کسیکه آمد خدا را با دل درست و نزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران و ظاهر کرده شد جحیم

لِلْغَاوِينَ ۝ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ
برای گمراهان و گفته شد مر ایشان را که کجاست آنچه بودید که میپرستیدید از غیر خدا آیا یاری میکنند شما را یا یاری میبرند

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝
پس برو در افتاده شدند دران ایشان و گمراهان و لشکرهای شیطان همه گفتند و ایشان دران خصومت کردند

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ
بخدا که بودیم هرآینه در گمراهی آشکار هنگامیکه برابر میکردیم شما را بپروردگار عالمیان و گمراه نکردند ما را مگر گناهکاران

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ۝ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۝ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ فِي
پس نباشند ما را هیچ شفاعت کنندگان و نه دوستی نزدیک پس کاش بودی ما را بازگشتی پس هستیدیم از مومنان بدرستیکه در

ع ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ
این هرآینه آیتی است و نباشند اکثر شان مومنان و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه اوست عزیز رحیم تکذیب کردند

قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝
قوم نوح مرسلان را چون گفت مر ایشان را برادرشان نوح که آیا نمی پرهیزید بدرستیکه من مر شما را رسولی ام امین

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
پس بپرهیزید از خدا و اطاعت کنید و نمیخواهم از شما بران هیچ مزدی نیست مزدم مگر بر پروردگار عالمیان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۝ قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا
پس بپرهیزید از خدا و اطاعت کنید گفتند آیا ایمان آریم مر ترا و پیروی کردند ترا فرومایگان گفت نیست علم من با آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ۝ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ
هستند که میکنند نیست حسابشان مگر بر پروردگار من اگر دانید و نیستم من راننده مومنان

ربع إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝ قَالَ
نیستم من مگر بیم دهنده آشکارا گفتند اگر باز نه ایستادی ای نوح هرآینه خواهی بود از سنگسار شدگان گفت پروردگار من

إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
بدرستیکه قوم من تکذیب نمودند مرا پس حکم کن میان من و میان ایشان حکم کردنی و نجات ده مرا و آنکه باشند با من از مومنان

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
پس نجات دادیم او را و آنکه بود با او در کشتی پر پس غرق کردیم بعد آن باقی ماندگان را بدرستیکه در آن

لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ
هرآینه عبرتیست و نباشند اکثر ایشان مومنان و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه عزیز رحیمست تکذیب نمودند عاد

الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا
مرسلان را هنگامیکه گفت مر ایشان را برادر ایشان هود آیا پرهیز نمیکنید بدرستیکه من مر شما را رسول امینم پس پرهیز کنید

اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
از خدا و اطاعت کنید مرا و نمیخواهم از شما بر آن هیچ اجری نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ۝ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝ وَإِذَا بَطَشْتُم
آیا بنا میکنید بهر جای بلند نشانی که بازی میکنید و فرا میگیرید قصرها تا که شما همیشه بمانید و چون حمله کنید

بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ ۝
حمله کنید ستمکاران پس پرهیز کنید از خدا و اطاعت کنید مرا و پرهیز کنید از آنکه امداد کرد شما را بآنچه میدانید

أَمَدَّكُم بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
امداد کرد شما را بچهارپایان و پسران و بوستانها و چشمها بدرستیکه من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ الْوَاعِظِينَ ۝ إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ
گفتند یکسانست بر ما خواه پند دهی یا نباشی از پند دادگان نیست این مگر عادت پیشینیان

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم
و نباشیم ما عذاب کرده شده پس تکذیب کردند او را پس هلاک کردیم ایشان را بدرستیکه در این هرآینه عبرتیست و نباشند اکثر ایشان

ع مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ
مومنان و بدرستیکه پروردگار تو هرآینه عزیز رحیم تکذیب نمود ثمود مرسلان را چون گفت مر ایشان را

أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا
برادر ایشان صالح آیا پرهیز نمیکنید بدرستیکه من مر شما را رسولی امین پس پرهیز کنید از خدا و اطاعت کنید مرا و نه

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا
میخواهم از شما بر آن هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمیان آیا واگذاشته میشوید در آنچه هست اینجا

آمِنِينَ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۝ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ
ایمنان در بوستانها و چشمها و زرعها و نخلها که شکوفه اش لطیفست و میتراشید از کوهها

بُيُوتًا فَارِهِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ
خانها ماهران پس پرهیز کنید از خدا و اطاعت کنید مرا و اطاعت مکنید امر مسرفان را آنانکه فساد میکنند

فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ۝ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ۝ مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَاْتِ

بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۝

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ۝

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَّمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ

اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَتَذَرُوْنَ مَا

خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ۝ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ

مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ۝ قَالَ اِنِّيْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِيْنَ ۝ رَبِّ نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ ۝

فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ۝ اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ۝ وَاَمْطَرْنَا

عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَّمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

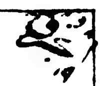
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ

اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ

مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِيْنَ ۝

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ۝ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ

مُفْسِدِيْنَ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِيْنَ ۝ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ۝

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ

و نیستی تو مگر انسانی مثل ما و بدرستیکه گمان میکنیم ترا از دروغ گویان پس فرود آر بر ما پاره‌ها از آسمان

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ

اگر هستی از راستگویان گفت پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید پس تکذیب کردند او را پس گرفت ایشانرا عذاب

يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

روز سایه‌بان بدرستیکه آن بود عذاب روز بزرگ بدرستیکه در این هر آینه آیتیست و نباشد اکثر شان مومنان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ

و بدرستیکه پروردگار تو اوست عزیز رحیم و بدرستیکه فرو فرستادن پروردگار عالمیانست فرود آورد بآن روح

الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي

الامین بر دلت تا بوده باشی از بیم دهندگان بزبان تازی روشن و بدرستیکه آن هر آینه در

زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ

کتب پیشینیان آیا نباشد برای ایشان نشانی آنکه میدانند دانایان بنی اسرائیل و اگر فرو فرستادیم آنرا

عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ

بر بعضی عجمان پس خوانده بود آنرا بر ایشان نبودند بآن مومنان همچنین سلوک دادیم آنرا

فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ فَيَأْتِيَهُمْ

در دلهای گناهکاران ایمان نمی آرند بآن تا ببینند عذاب دردناک را پس بیاید ایشانرا

بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

ناگهان و ایشان ندانند پس گویند آیا ما مهلت داده شدگانیم آیا پس عذاب ما را میخواهند بشتاب

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ

آیا پس دیدی که اگر کامیاب سازیم ایشانرا سالها پس آید ایشانرا آنچه هستند که وعده کرده میشوند کفایت نکند از ایشان

مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝ ذِكْرَىٰ وَمَا

آنچه هستند کامیاب گردانیده میشوند و هلاک نکردیم هیچ شهری را مگر که بود مرآنرا بیم دهندگان پند دادنی و نیستیم

كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

ظالمان و فرود نیاورده‌اند آنرا شیاطین و نمی سزد مر ایشانرا و نمیتوانند

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ۝ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

بدرستیکه ایشانند از شنیدن عزل شدگان پس مخوان با خدا الهی دیگر پس باشی از عذاب کرده شدگان

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

و بیم کن خویشانت را که نزدیکترند و فرود آور بالت را برای کسیکه پیرو شد ترا از مومنان

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي

پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگو بدرستیکه من بیزارم از آنچه میکنید و توکل کن بر عزیز رحیم آنکه

يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ۝ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ

می بیند ترا وقتیکه بر میخیزی و گردیدنت از جائی بجائی در سجده کنندگان بدرستیکه او است شنوای دانا آیا خبر دهم شما را

عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِيْنُ ۝ تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ۝ يُلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ

بر کسیکه نازل میشوند بر او شیاطین نازل میشوند بر هر کذاب گناهکار می اندازند گوش و بیشتر شان

كَاذِبُوْنَ ۝ وَالشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُوْنَ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِيْ كُلِّ وَادٍ يَّهِيْمُوْنَ ۝

دروغگویانند و شاعران پیروی میکنند ایشانرا گمراهان آیا ندیدیکه ایشان در هر وادی سرگشته میروند

وَاَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ مَا لَا يَفْعَلُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا

و آنکه ایشان میگویند آنچه را نمیکنند مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و یاد کردند

اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَّنْقَلِبُوْنَ

خدا را بسیار و انتقام کشیدند از بعد آنکه ظلم کرده شدند و زود باشد که بدانند آنانکه ستم کردند که بکدام جای بازگشت بر میگردند

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ۝ هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ

این است آیتهای قرآن و کتاب آشکار هدایت است و بشارت برای مومنان آنانکه

يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا

بر پای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان باخرت ایشان یقین میدارند بدرستیکه آنانکه نمی آرند

يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ

ایمان باخرت آراسته ایم برای ایشان اعمالشان را پس ایشان حیران میباشند ایشانند آنانکه مر ایشانراست بدی

الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ

عذاب و ایشانند در آخرت ایشان زیانکاران و بدرستیکه تو فرا داده میشوی قرآن را از نزد

حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ۝ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ۭ سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ

حکیم دانا هنگامیکه گفت موسی مر اهلش را که من دیدم آتشی را بزودی می آرم شما را از آن خبری یا

اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ

می آرم شما را شعله گیرانده باشد که گرم شوید پس چون آمد آنرا ندا کرده شد که برکت داده شود آنکه باشد

فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ

در آتش و آنکه باشد پیرامونش و دانم پاک بودن خدا پروردگار عالمیان است ای موسی که منم خدای

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ وَاَلْقِ عَصَاكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۭ يٰ

غالب حکیم و بینداز عصایت را پس چون دید آنرا حرکت میکند گویا آن ماریست باریک برگشت ازپس دهنده و رجوع نکرد

مُوْسٰى لَا تَخَفْ ۣ اِنِّيْ لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُوْنَ ۝ اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا

ای موسی مترس بدرستیکه نمیترسند نزد من مرسلان مگر آنکه ظلم کرد پس بدل آورد نیکوئی

بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ

پس از بدی پس بدرستیکه من آمرزنده مهربانم و داخل کن دستت را در گریبانت بیرون می آید سفید نورانی از

غَيْرِ سُوٓءٍ فِى تِسْعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ

بی عیب در نه کانه آیتها بسوی فرعون و قومش بدرستیکه ایشان بودند گروهی فاسقان

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ ءَايَٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَجَحَدُوا۟ بِهَا وَ

پس چون آمد ایشانرا آیتهای ما که بینا کننده است گفتند اینست جادوی آشکار و انکار کردند ازرا و

ٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ۝ وَ

یقین دانستند آنرا نفسهاشان از راه ستم و کبر پس ببین که چگونه باشد عاقبت افساد کنندگان و

لَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ عِلْمًا وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ

بتحقیق دادیم داود را و سلیمان را دانش و گفتند ستایش مر خدایرا که افزونی داد ما را بر

كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَوَرِثَ سُلَيْمَٰنُ دَاوُۥدَ وَقَالَ يَٰٓأَيُّهَا

بسیاری از بندگانش مومنان و وارث شد سلیمان داود را و گفت ای

ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ ٱلطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَىْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ

مردمان آموخته شدیم سخن پرنده را و داده شدیم از هر چیز بدرستیکه این هر آینه فضیلت آشکار

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰٓ

و جمع گردانیده شد برای سلیمان لشکرها از جن و انس و پرنده پس ایشان بازداشته میشوند تا

إِذَآ أَتَوْا۟ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمْلُ ٱدْخُلُوا۟ مَسَٰكِنَكُمْ

چون آمدند بر وادی مورچه گفت موری ای موران داخل شوید در مسکنهاتان

لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا

که درهم نشکنند شمارا سلیمان و لشکرش و ایشان نادانند پس تبسم نمود خندان از گفتارش

وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ

و گفت پروردگار من الهام کن مرا اینکه شکر کنم نعمت ترا که انعام کردی بر من و بر والدینم

وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۝

و اینکه بکنم نیکی که پسندی آنرا و داخل کن مرا برحمت در بندگانت که نیکوکارند

وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ ۝

و جویا شد پرنده را پس گفت چیست مرا که نمی بینم هدهد را آیا باشد از غایبان

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَا۟ذْبَحَنَّهُۥٓ أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ۝ فَمَكَثَ

هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت یا بکشمش البته یا هر آینه بیاورد مرا حجتی آشکار پس درنگ نمود

غَيْرَ بَعِيدٍ ۝ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ۝

نه دور پس گفت احاطه کردم بچیزیکه احاطه نکردی بآن و آوردم از سبا خبری یقین

إِنِّى وَجَدتُّ ٱمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَىْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۝

بدرستیکه من یافتم زنی را که پادشاهی میکند ایشانرا و داده شده از هر چیز و مراورا است عرش بزرگ

وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ

و یافتم اورا و قومش را که سجده میکنند مر آفتاب را از غیر خدا و آراسته است برای ایشان شیطان

ع

أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝ أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي
کردار شانرا پس بازداشت ایشانرا از راه پس ایشان هدایت نمی یابند چرا سجده نمیکنند خدا را که

يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ اللَّهُ
بیرون آورد پنهان را در آسمانها و در زمین و میداند آنچه پوشیده میدارند و آنچه آشکار میکنند خدا

سجدة لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
نیست الهی مگر او پروردگار عرش بزرگ گفت زودی نظر خواهیم کرد آیا راست گفتی یا هستی از

الْكَاذِبِينَ ۝ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا
دروغگویان ببر نامه مرا این پس بینداز بر ایشان پس رو بگردان از ایشان پس ببین که چه

يَرْجِعُونَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ
جواب میگویند گفت ای جماعت بدرستیکه من افکنده شده بسوی من نامه گرامی بدرستیکه آن هست از سلیمان

وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۝ قَالَتْ يَا
و اوست بنام خدای بخشاینده مهربان که رفعت مجوئید بر من و بیائید مرا منقادان گفت ای

أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ۝ قَالُوا
جماعت فتوی دهید مرا در کارم نیستم عزم جزم کننده کاری را تا حاضر شوید مرا گفتند

نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ
مائیم صاحبان قوت و صاحبان کارزار سخت و کار با تست پس نظر کن که چه میفرمائی

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً
گفت بدرستیکه پادشاهان چون داخل شدند شهری را تباه میسازند آنرا و میگردانند عزیزان اهلش را ذلیلان

وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ
و همچنین میکنند و بدرستیکه من فرستنده ام بایشان هدیه پس نظر کننده بچه میگردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
پس چون آمدند سلیمانرا گفت آیا مدد میکنید مرا بمالی پس آنچه داد او خدا بهتر است از آنچه داده شما بلکه شما

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۝ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَ
بهدیه تان شاد میباشید برگرد بسوی ایشان پس خواهیم آورد بایشان لشکرها که طاقت نباشد ایشانرا بآن و

لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا
هر آینه بیرون خواهیم کرد ایشانرا از آن ذلیلان ایشان باشند خواران گفت ای جماعت کدامتان می آرد مرا تختش

قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۝ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ
پیش از آنکه بیایند مرا منقادان گفت دیوی از جن من می آرم ترا بآن پیش از آنکه برخیزی

مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ۝ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ
از جایت و بدرستیکه من برآن هر آینه قوی امینم گفت آنکه نزد وی بود علمی از کتاب

أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَٰذَا
من می آرم ترا بآن پیش از آنکه برگردد بسوی تو چشم تو پس چون دید آنرا قرار گرفته نزد وی گفت این

مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
از فضل پروردگار منست تا بیازماید مرا که آیا شکر کنیم یا ناسپاسی کنیم و کسیکه شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۝ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ
و کسیکه ناسپاسی کرد پس بدرستیکه پروردگار من بی نیاز کریمست گفت نامعلوم و بیگانه کنید برای آن عرش را ببینیم آیا مییابد هدایت یا

تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ
باشد از آنانکه نمییابند هدایت پس چون آمد گفته شد که آیا چنین است تخت تو گفت

كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۝ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ
یا اینست و داده شدیم علم را از پیش آن و بودیم مسلمانان و باز داشته بود آنچه بود

تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
که میپرستیدند از غیر خدا بدرستیکه او بود از گروه کافران گفته شد مر او را داخل شود در صحن

فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ
پس چون دید او را پنداشتش آب بسیار و برزد از دو ساقش گفت بدرستیکه او قصریست ساده از آبگینها

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَقَدْ
گفت پروردگار من بدرستیکه من ظلم کردم بر خودم و اسلام آوردم با سلیمان مر خدای پروردگار عالمیان را و بتحقیق

أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ
فرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح را که پرستش کنید خدا را پس آنگاه ایشان دو فرقه شدند که نزاع میکردند

قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
گفت ای قوم چرا شتاب میخواهید بدیرا پیش از خوبی چرا آمرزش نمیخواهید از خدا باشد که شما

تُرْحَمُونَ ۝ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ۝
رحمت کرده شوید گفتند شوم گرفتیم بتو و بکسیکه با تست گفت بد شگون شما نزد خداست بلکه شما گروهید که مبتلا میشوید

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝ قَالُوا
و بودند در شهر نه نفر که افساد میکردند در زمین و اصلاح نمیکردند گفتند

تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
سوگند خورید بخدا که هر آینه شبیخون میبریم او را و اهلش پس میگوئیم مر ولیش را که حاضر نبودیم در جای هلاک اهل او و بدرستیکه ما

لَصَادِقُونَ ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَانْظُرْ
راستگوئیم و مکر کردند مکر کردنی و مکر کردیم ما مکر کردنی و ایشان نمیدانستند پس ببین

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ
چگونه شد عاقبت مکرشان بدرستیکه هلاک گردانیدیم ایشانرا و قوم ایشانرا همه پس اینست خانهاشان

خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا
فروریخته بسبب آنکه ظلم کردند بدرستیکه در آن هر آینه آیتست مر گروهی را که میدانند و نجات دادیم آنرا که ایمان آوردند و بودند

يَتَّقُونَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ أَئِنَّكُمْ
پرهیزکاران و لوط هنگامیکه گفت مر قومش را که آیا می آئید آن کار زشت و شما می بینید آیا بدرستیکه شما

عمّ

لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ فَمَا كَانَ

می آیید مردان را از راه شهوت از غیر زنان بلکه شمائید گروه جاهلان پس نبود

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ

جواب قومش مگر اینکه گفتند بیرون کنید اهل لوط را از شهر تان بدرستیکه ایشان مردانی اند که پاک میباشند

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا

پس نجات دادیم اورا و اهلش را مگر زنش که مقرر داشتیم اورا از باز ماندگان و باریدیم بر ایشان بارانی

فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ

پس بد بود باران بیم داده شدگان بگو سپاس مر خدایرا و سلام بر بندگانش که برگزیده اند

الجزو

آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ

خدا بهتر است یا آنچه شریک میدانند آنکه آفرید آسمانها را و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان

مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ

آبی پس رویانیدیم بآن باغهای صاحب بهجت نباشد مر شمارا که برویانید درخت آنهارا آیا الهی با خداست

بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ۝ أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا

بلکه ایشانند گروهی که عدول میکنند آیا آنکه گردانید زمین را مستقر و گردانید میانش نهرها

وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

و گردانید مر آنرا کوههای ثابت و گردانید میان دو دریا حایلی آیا الهی با خداست بلکه اکثرشان نه

يَعْلَمُونَ ۝ أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ فِي

میدانند آیا آنکه اجابت میکند مضطر را چون خواندش و دفع میکند بدیرا و میگرداند شمارا جانشینان در

الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

زمین آیا الهی با خدا اندکی پند میگیرید آیا آنکه راه مینماید شمارا در تاریکیهای بر و بحر

وَمَن يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا

آنکه میفرستد بادهارا بشارت میان دو دست رحمتش آیا الهی با خداست برتر آمد خدا از آنچه

يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّن يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

شریک میدانند آیا آنکه نخست آفرید پس اعاده میکندش و آنکه روزی میدهد شمارا از آسمان و زمین

أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُل لَّا يَعْلَمُ مَن فِي

آیا الهی با خداست بگو بیارید دلیلتانرا اگر هستید راستگویان بگو نمیدانند آنکه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ بَلِ ادَّارَكَ

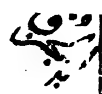
آسمانها و زمین غیب را مگر خدا و نمیدانند که کی برانگیخته میشوند بلکه بکمال رسید

عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ

علمشان در آخرت بلکه ایشان در شکند از آن بلکه ایشانند از آن کوران و گفتند آنانکه

كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ۝ لَقَدْ وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا

کافر شدند آیا وقتیکه شویم خاک و پدرانمان آیا بدرستیکه مائیم بیرون شدگان هر آینه وعده داده شدیم این را ما و پدران ما

من قبل ان هذا الا اساطير الاولين ۝ قل سيروا في الارض فانظروا

از پیش نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو سیر کنید در زمین پس ببینید

كيف كان عاقبة المجرمين ۝ ولا تحزن عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون

که چگونه بود انجام گناهکاران و اندوهگین مشو بر ایشان و مباش در تنگی از آنچه مکر میکنند

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين ۝ قل عسى ان يكون ردف

و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان بگو شاید که باشد مرشد

لكم بعض الذي تستعجلون ۝ وان ربك لذو فضل على الناس ولكن اكثرهم

مر شمارا بعضی از آنچه بشتاب میخواهید و بدرستیکه پروردگار تو صاحب فضلست بر مردمان ولکن اکثر ایشان

لا يشكرون ۝ وان ربك ليعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون ۝ وما من غائبة

شکر نمیکنند و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه میداند آنچه پنهان میدارد سینهاشان و آنچه آشکار میکنند و نیست هیچ نهانی

في السماء والارض الا في كتاب مبين ۝ ان هذا القرآن يقص على بني

در آسمان و زمین مگر در کتاب آشکار بدرستیکه این قرآن میخواند بر بنی

اسرائيل اكثر الذي هم فيه يختلفون ۝ وانه لهدى ورحمة للمؤمنين ۝

اسرائیل اکثر آنچه ایشان در آن اختلاف میدارند و بدرستیکه هر آینه هدایت و رحمتست مر مومنان را

ان ربك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم ۝ فتوكل على الله انك على

بدرستیکه پروردگار تو حکم میکند میانشان بحکمش و اوست عزیز دانا پس توکل کن بر خدا بدرستیکه تو بر

الحق المبين ۝ انك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين

حق آشکار بدرستیکه تو نمیشنوانی مردگانرا و نمیشنوانی کرانرا خواندن چون برگردند پشت کنندگان

وما انت بهادي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا من يؤمن بآياتنا فهم

و نیستی تو هدایت کننده کوران از گمراهیشان نمیشنوانی مگر آنکه ایمان آورد بآیتهای ما پس ایشان

مسلمون ۝ واذا وقع القول عليهم اخرجنا لهم دابة من الارض تكلمهم

مسلمانان و چون بوقوع رسد گفتار بر ایشان بیرون آوردیم برای ایشان جنبنده از زمین سخن گوید با ایشان

ان الناس كانوا بآياتنا لا يوقنون ۝ ويوم نحشر من كل امة فوجا ممن يكذب

بدرستیکه مردمان بودند بآیتهای ما یقین نمیکردند و روزیکه حشر کنیم از هر امتی گروهیرا از آنکه تکذیب کردند

بآياتنا فهم يوزعون ۝ حتى اذا جاءوا قال اكذبتم بآياتي ولم تحيطوا بها علما اما

بآیتهای ما پس ایشان بازداشته میشوند تا چون آیند گوید آیا تکذیب کردید بآیتهای ما و احاطه نکردید بآن دانش آیا چه

ذا كنتم تعملون ۝ ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون ۝ الم يروا

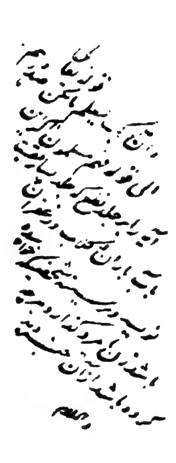
بودید که میکردید و بوقوع آید گفتار بر ایشان بآنکه ظلم کردند پس ایشان سخن نمیکنند آیا ندیدند

انا جعلنا الليل ليسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لآيات لقوم

که ما گردانیدیم شب را تا آرام گیرند در آن و روز را بینا گردانیدیم بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست مر گروهیرا

يؤمنون ۝ ويوم ينفخ في الصور ففزع من في السماوات ومن في الارض

که ایمان می آرند و روزیکه دمیده شود در صور پس هراسان شود آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ ۝ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً

مگر کسیکه خواست خدا و همه آیند او را ذلیلان و بینی کوهها را پنداری آنها ساکن و

وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝

و میروند بروش ابر کردن خدای که درست ساخت همه چیز را بدرستیکه او آگاه است بانچه میکنید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ۝ وَمَنْ

آنکه آورد خوبی را پس مرا او راست بهتر از آنها و ایشان از ترس روز چنین ایمنان و آنکه

جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

آورد بدی را پس نگونسار کرده شد رویهاشان در آتش آیا جزا داده میشوید مگر آنچه هستید که میکنید

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ

جز این نیست که فرموده شدم که بپرستم پروردگار این بلده را که حرام گردانید آنرا و مر او راست هر چیز و

أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي

فرموده شدم که باشم از مسلمانان و آنکه بخوانم قرآن را پس کسیکه هدایت یافت پس جز این نیست که هدایت

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ

برای خودش و کسیکه گمراه شد پس بگو جز این نیست که منم از بیم کنندگان و بگو مر ستایش خدا را نزدیکی بنماید شما را آیتها

فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

سورة القصص مكية وهي ثمان وثمانون آية

پس میشناسید آنها را و نیست پروردگار تو غافل از آنچه میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

طسم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَى وَ

این آیتهای کتاب واضح بخوانیم بر تو از خبر موسی و

فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا

فرعون براستی برای گروهیکه ایمان می آرند بدرستیکه فرعون برتری یافت در زمین و گردانید اهل آنرا

شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ

گروه گروه ضعیف میداشت گروهی را از ایشان میکشت پسرانشانرا و زنده میگذاشت زنانشانرا بدرستیکه او بود

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ

از فساد کنندگان و میخواستیم که منت نهیم بر آنانکه ضعیف داشتیم ایشانرا در زمین و بگردانیم ایشانرا

أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

پیشوایان و بگردانیم ایشانرا وارثان و متمکن گردانیم مر ایشانرا در زمین و بنمائیم فرعون و هامانرا

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ مُوسَى أَنْ أَرْضِعِيهِ

و لشکرهای آن دو را از ایشان آنچه بودند که بیم داشتند و وحی کردیم بسوی مادر موسی که شیر ده او را

فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ

پس چون ترسی بر او پس بینداز او را در دریا و مترس و اندوهگین مشو بدرستیکه ما باز گردانیم او را بتو

وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا

وگرداننده اورا از مرسلان پس برگرفتند اورا کسان فرعون تا باشد مر ایشان را دشمنی و اندوهی

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۝ وَقَالَتِ امْرَأَتُ

بدرستیکه فرعون و هامان و لشکرهای آن دو بودند خطاکاران و گفت زن

فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَ

فرعون آسایش چشمست مرا و مر ترا مکشید اورا شاید که نفع دهد مارا یا برگیریمش فرزند و

هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ

ایشان نمیدانستند و گردید دل مادر موسی خالی بدرستیکه نزدیک بود که آشکار کرداند اورا

لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ

اگر نه آن بود که بستیم بر دلش تا باشد از مومنان و گفت مر خواهرش را که از پی او برو پس دیدش

بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ

از دور و ایشان نمیدانستند و حرام کردیم بر او شیردهندگان را از پیش پس گفت

هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝ فَرَدَدْنَاهُ

آیا دلالت کنم شمارا بر کسان خانه که کفالت کنند اورا برای شما و ایشان باشند اورا ناصحان پس باز گردانیدیم اورا

إِلَى أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

بسوی مادرش تا آسایش یابد چشمش و اندوهگین نباشد و تا بداند که وعده خدا حقست ولکن اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي ربع

نمیدانند و چون رسید بجوانی خود و تمام شد دادیم اورا حکم و علم و همچنین جزا میدهیم

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ

نیکوکاران را و داخل شد در شهر بر وقت غفلت از اهل آن پس یافت در آن دو مرد

يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ

که کارزار میکردند این از شیعه او و این از دشمنش پس یاری طلبید اورا آنکه بود از شیعه اش

عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

بر آنکه بود از دشمنش پس مشت زد اورا موسی پس کشت اورا گفت این بود از عمل شیطان

إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ

بدرستیکه او دشمن اضلال کننده آشکار گفت ای پروردگار من بدرستیکه ستم کردم بر خودم پس بیامرز مرا پس آمرزید اورا بدرستیکه او

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ۝

اوست آمرزنده مهربان گفت پروردگار من بانعام کردی بر من پس نشوم هرگز پشت گناهکاران

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ

پس گشت در مدینه ترسان مترصد پس ناگاه آنکه یاری طلبید اورا دیروز فریاد میخواست اورا

قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ

گفت مر او را موسی بدرستیکه تو گمراهی آشکار پس چون خواست که حمله کند بآنکه او بود دشمن

لهما قال يا موسى أتريد أن تقتلني كما قتلت نفسا بالأمس إن تريد إلا أن

مرآن دو را گفت ای موسی آیا میخواهی که بکشی مرا چنانچه کشتی نفسی را دیروز نمیخواهی جز آنکه

تكون جبارا في الأرض وما تريد أن تكون من المصلحين ۝ وجاء رجل

باشی ستمکار در زمین و نمیخواهی که باشی از اصلاح کنندگان و آمد مردی

من أقصا المدينة يسعى قال يا موسى إن الملأ يأتمرون بك ليقتلوك

از انتهای آن شهر که میشتافت گفت ای موسی بدرستیکه جماعت مشورت میکنند بسبب تو که بکشند ترا

فاخرج إني لك من الناصحين ۝ فخرج منها خائفا يترقب قال رب نجني من

پس بیرون رو بدرستیکه من ترا از نصیحت کنندگانم پس بیرون آمد از آن ترسان انتظار میکشید گفت پروردگارا نجات ده مرا از

القوم الظالمين ۝ ولما توجه تلقاء مدين قال عسى ربي أن يهديني سواء

گروه ستمکاران و چون متوجه شد بسمت مدین گفت شاید که پروردگار من هدایت کند مرا میان

السبيل ۝ ولما ورد ماء مدين وجد عليه أمة من الناس يسقون ووجد

راه و چون وارد شد آب مدین و یافت بر آن گروهیرا از مردمان که آب میدادند و یافت

من دونهم امرأتين تذودان قال ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر

از غیر ایشان دو زن که منع میکردند گفت چیست کار شما گفتند آب نمیدهیم تا برگردد

الرعاء وأبونا شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم تولى إلى الظل فقال رب إني لما

راعیان و پدر ما پیریست بزرگ پس آب داد برای آن دو پس برگشت بسوی سایه پس گفت پروردگارا آنچه

أنزلت إلي من خير فقير ۝ فجاءته إحداهما تمشي على استحياء قالت إن أبي

فرستادی بمن از خیر محتاجم پس آمد او را یکی از آن دو که راه میرفت بر از شرم گفت بدرستیکه پدرم

يدعوك ليجزيك أجر ما سقيت لنا فلما جاءه وقص عليه القصص قال لا تخف

میخواند ترا که پاداش دهد ترا مزد آنچه آب دادی ما را پس چون آمد او را و خواند بر او قصها را گفت مترس

نجوت من القوم الظالمين ۝ قالت إحداهما يا أبت استأجره إن خير من

نجات یافتی از گروه ستمکاران گفت یکی از آن دو ای پدر من بمزدوری گیر او را بدرستیکه بهتر کسیست

استأجرت القوي الأمين ۝ قال إني أريد أن أنكحك إحدى ابنتي هاتين

که مزدوری گرفتی توانای امین است گفت بدرستیکه من میخواهم که تزویج کنم ترا یکی از دو دختر این دو تا

على أن تأجرني ثماني حجج فإن أتممت عشرا فمن عندك وما أريد أن أشق

بر آنکه مزدوری کنی مرا هشت سال پس اگر تمام گردانی ده را پس از نزد تست و نمیخواهم که رنج نهم

عليك ستجدني إن شاء الله من الصالحين ۝ قال ذلك بيني وبينك أيما

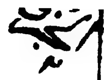
بر تو زود که خواهی یافت مرا اگر خواهد خدا از شایستگان گفت اینست میان من و میان تو کدام

الأجلين قضيت فلا عدوان علي والله على ما نقول وكيل ۝ فلما قضى موسى

از آن دو که بپایان رسیدم پس ستم نباشد بر من و خدا بر آنچه میگوئیم وکیلست پس چون بپایان رسانید موسی

الأجل وسار بأهله آنس من جانب الطور نارا قال لأهله امكثوا

مدت را و روان شد با اهلش دید از جانب طور آتشی را گفت مر اهلش را درنگ نمائید

إني آنست نارا لعلي آتيكم منها بخبر أو جذوة من النار لعلكم تصطلون ۝

فلما أتاها نودي من شاطئ الواد الأيمن في البقعة المباركة من الشجرة

أن يا موسى إني أنا الله رب العالمين ۝ وأن ألق عصاك فلما رآها تهتز

كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى أقبل ولا تخف إنك من الآمنين

اسلك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء واضمم إليك جناحك

من الرهب فذانك برهانان من ربك إلى فرعون وملائه إنهم كانوا قوما

فاسقين ۝ قال رب إني قتلت منهم نفسا فأخاف أن يقتلون ۝ وأخي هرون

هو أفصح مني لسانا فأرسله معي ردءا يصدقني إني أخاف أن يكذبون ۝

قال سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما سلطانا فلا يصلون إليكما بآياتنا

أنتما ومن اتبعكما الغالبون ۝ فلما جاءهم موسى بآياتنا بينات قالوا ما هذا

إلا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا الأولين ۝ وقال موسى ربي أعلم

بمن جاء بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح الظالمون

وقال فرعون يا أيها الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد لي يا هامان

على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع إلى إله موسى وإني لأظنه

من الكاذبين ۝ واستكبر هو وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا أنهم

إلينا لا يرجعون ۝ فأخذناه وجنوده فنبذناهم في اليم فانظر كيف كان

عاقبة

عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا
انجام کار ستمکاران وگردانیدیمشان پیشوایان که بخوانند بسوی آتش و روز قیامت

يُنْصَرُونَ ۝ وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ
یاری کرده نمیشوند و ازپی کردیم ایشانرا در این دنیا لعنت و روز قیامت ایشانند از زشت گردانیده شدگان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ
و بتحقیق دادیم موسیرا کتاب از بعد آنکه هلاک گردانیدیم گروه های پیشینیان را بینش ها است

لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ
مردمانرا و هدایت و رحمت باشد که ایشان پند گیرند و نبودی تو بجانب غربی

نصف

إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَلَٰكِنَّا أَنْشَأْنَا
هنگامیکه فرستادیم بموسی امررا و نبودی تو از حاضران و لیکن ما آفریدیم

قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو
گروه بسیارا پس دراز شد بر ایشان مدت زندگانی و نبودی تو مقیم در اهل مدین که بخوانی

عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
بر ایشان آیتهای ما ولکن ما بودیم فرستندگان و نبودی تو بجانب طور هنگامیکه ندا کردیم

وَلَٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
ولکن رحمت است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهیرا که نیامد ایشانرا هیچ بیم دهنده پیش از تو باشد که ایشان

يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا
پند گیرند و اگر نه اینکه میرسید ایشانرا مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاد دستهاشان پس میگفتند

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
پروردگارما چرا نفرستادی بسوی ما رسولی پس پیروی میکنیم آیات ترا و باشیم از مومنان

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ
پس چون آمد ایشانرا حق از نزد ما گفتند چرا داده نشد مثل آنچه داده شد موسیرا آیا

يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا
کافر نشدند بآنچه داده شد بموسی از پیش گفتند دو سحرند که باهم پشت شد و گفتند بدرستیکه ما

بِكُلٍّ كَافِرُونَ ۝ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ
بهمه کافرانیم بگو پس بیارید کتابی از نزد خدا که او هدایت کننده تر باشد از آن دو که پیروی کنم اورا

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
اگر هستید راست گویان پس اگر استجابت نکردند مرترا پس بدان جز این نیست که پیروی میکنند خواهشهاشانرا و کیست

أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
گمراه تر از آنکه پیروی کند هوایشرا بدون هدایتی از خدا بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه ستمکارانرا

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
و بتحقیق پیوستگی دادیم برای ایشان گفتاررا باشد که ایشان پند گیرند آنانکه دادیم ایشانرا کتاب

مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن
پیش از آن ایشان بآن ایمان می آرند و چون خوانده شود بر ایشان گفتند ایمان آوردیم بآن بدرستیکه آن حق است از

رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا
پروردگار ما بدرستیکه ما بودیم پیش از وی مسلمانان ایشانرا داده میشوند اجر ایشان دوبار بآنچه صبر کردند

وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
و دفع کردند بنکوئی بدیرا و از آنچه روزی کردیم ایشانرا انفاق میکنند و چون بشنوند لغورا

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي
اعراض نمایند از آن و گفتند مر ماراست کردار ما و مر شماراست کردار شما سلام بر شما نمیخواهیم

الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ
جاهلانرا بدرستیکه تو هدایت نمیکنی کسیراکه دوست بداری و لکن خدا هدایت میکند کسیراکه میخواهد و او

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ
داناتر است بهدایت یابندگان و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده شویم از زمین ما آیا

نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
جای ندادیم مر ایشانرا حرمی ایمن که برده میشود بسوی او میوه های همه چیز روزی از نزد ما و لکن اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن
نمیدانند و بسا که هلاک کردیم از دیه که سرکشی کرد در معیشتش پس اینست مسکنهاشان که مسکون نشد

مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ
از بعد ایشان مگر اندکی و بودیم ما وارثان و نباشد پروردگار تو هلاک کننده شهرها

حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا
تا وقتیکه برانگیزد در اصلش رسولی که بخواند بر ایشان آیتهای ما و نیستیم هلاک کنندگان شهرها مگر

وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ۝ وَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا
و اهل آنها ستمکاراند و آنچه داده شدید از چیزی پس بهره زندگانی دنیاست و زینت او و آنچه

ع عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ
نزد خداست بهتر و پاینده تر است آیا پس نمی یابند عقل آیا پس کسیکه وعده دادیم اورا وعده نیکو پس او یابنده است

كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
چون کسیست که دادیم اورا بهره زندگانی دنیا پس وی است روز قیامت از حاضر کرده شدگان و روزیکه ندا کند ایشانرا

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
پس گوید کجااند شریکان من آنانکه بودید گمان میبردید گفتند آنانکه لازم شد بر ایشان گفتار پروردگارا

هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ
اینها اند که گمراه کردیم گمراه کردیم ایشانرا چنانچه گمراه شدیم بیزاری نموده برگشتیم بسوی تو نبودند که مارا پرستیدند

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
و گفته شد بخوانید شریکان شمارا پس خواندند ایشانرا پس جواب ندادند مر ایشانرا و دیدند عذابرا اگر آنکه ایشان

كانوا يهتدون ۝ ويوم يناديهم فيقول ماذا اجبتم المرسلين ۝ فعميت
بودند که هدایت می‌یافتند و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید چه جواب دادید مرسلان را پس کور شود

عليهم الانباء يومئذ فهم لا يتساءلون ۝ فاما من تاب وامن وعمل
بر ایشان خبرها روز چنین پس ایشان سؤال از یکدیگر نکنند پس اما کسیکه توبه کرد و ایمان آورد و کرد

صالحا فعسى ان يكون من المفلحين ۝ وربك يخلق ما يشاء ويختار ما
شایسته را پس شاید که بوده باشد از رستگاران و پروردگار تو آفریند آنچه خواهد و اختیار کند نه

كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما يشركون ۝ وربك يعلم ما
باشد مر ایشان را اختیار پاک بودن خدا و برتر آمد از آنچه شریک می‌آورند و پروردگار تو میداند آنچه

تكن صدورهم وما يعلنون ۝ وهو الله لا اله الا هو له الحمد في
پنهان میدارد سینهای شان و آنچه آشکار میکنند و اوست خدای که نیست خدائی مگر او مر اوراست ستایش در

الاولى والاخرة وله الحكم واليه ترجعون ۝ قل ارايتم ان جعل الله
دنیا و آخرت و مراوراست حکم و بسوی او برگردانیده میشوید بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا

عليكم الليل سرمدا الى يوم القيمة من اله غير الله ياتيكم بضياء افلا
بر شما شب را پاینده تا روز قیامت کیست خدائی غیر خدا که بیارد شما را روشنائی آیا پس

تسمعون ۝ قل ارايتم ان جعل الله عليكم النهار سرمدا الى يوم القيمة من
نمی‌شنوید بگو خبر دهید که اگر گرداند خدا بر شما روز را پاینده تا روز قیامت کیست

اله غير الله ياتيكم بليل تسكنون فيه افلا تبصرون ۝ ومن رحمته جعل
الٰهی غیر خدا که بیارد شما را شبی که بیارامید در آن آیا پس نمی‌بینید و از رحمتش گردانید

لكم الليل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
برای شما شب و روز را تا بیارامید در آن و تا بجوئید از فضل و باشد که شما شکر کنید

ويوم يناديهم فيقول اين شركاءي الذين كنتم تزعمون ۝ ونزعنا من كل امة
و روزی که ندا کند ایشان را پس گوید کجااند شریکان من آنان که بودید که گمان بردید و برآوردیم از هر گروهی

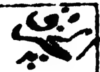
ع شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا ان الحق لله وضل عنهم ما كانوا يفترون
شاهدی پس گفتیم بیارید دلیل تان را پس دانستند که حق مر خدا راست و گم شد از ایشان آنچه بودند که افترا می‌بستند

ان قارون كان من قوم موسى فبغى عليهم واتينه من الكنوز ما ان
بدرستیکه قارون بود از قوم موسی پس تعدی جست بر ایشان و دادیم او را از گنجها آنچه که

مفاتحه لتنوء بالعصبة اولي القوة اذ قال له قومه لا تفرح ان الله لا
کلید آنها هر آینه گرانی میکرد بگروهی صاحبان زور وقتیکه گفت مر او را قوم او شادمانی مکن بدرستیکه خدا

يحب الفرحين ۝ وابتغ فيما اتىك الله الدار الاخرة ولا تنس نصيبك من
دوست نمیدارد شادمانان را و بجوی در آنچه داد ترا خدا سرای آخرت و فراموش مکن بهره خود را از

الدنيا واحسن كما احسن الله اليك ولا تبغ الفساد في الارض ان الله لا
دنیا و احسان کن چنانچه احسان کرد خدا بتو و مجوی فساد در زمین بدرستیکه خدا

يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ
يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ
عَظِيمٍ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلَقّٰهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ۝ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ تِلْكَ الدَّارُ
الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ
عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ
لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
وَمَا كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا
لِلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ
رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ

عنكبوت

ثلثه

شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ه

چیز هلاک شونده است مگر ذات او مر او راست حکم و بسوی او گردانیده میشوید

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ه اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُتْرَكُوا اَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ه وَلَقَدْ فَتَنَّا

آیا پنداشتند مردمان که واگذاشته میشوند که بگویند که ایمان آوردیم و ایشان امتحان کرده نمیشوند و بتحقیق امتحان کردیم

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ه اَمْ حَسِبَ

آنانرا که بودند پیش از ایشان پس هرآینه بداند البته خدا آنانرا که راست گفتند و هرآینه بداند دروغ گویانرا آیا پنداشتند

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ اَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ه مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ

آنانکه میکنند بدیهارا که عاجز کنندمارا بد است آنچه حکم میکنند کسیکه باشد امیدوار ملاقات

اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ه وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ

خدارا پس بدرستیکه وقت مقدر خدا هرآینه آینده است و اوست شنوای دانا و کسیکه مجاهده کند پس جز این نیست که مجاهده میکند

لِنَفْسِهِ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ه وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ

برای خودش بدرستیکه خدا هرآینه بی نیاز است از عالمیان و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را هرآینه محو کردیم

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ه وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ

از ایشان گناهانشانرا و هرآینه جزا دهیم ایشانرا خوبتر آنچه بودند که میکردند و وصیت کردیم انسانرا

بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَاِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا اِلَيَّ

بوالدینش خوبیرا و اگر بجد تکلیف کنند ترا که شریک سازی بمن آنچه نیست مر ترا بآن علمی پس طاعت مکن ایشانرا بسوی

مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ه وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بازگشت شما پس خبر خواهم داد شمارا بآنچه بودید که میکردید و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوذِيَ

هرآینه داخل سازیم ایشانرا در نیکوکاران و از مردمان کسیکه میگوید که ایمان آوردیم بخدا پس چون آزار رسانیده شوند

فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

در خدا میگرداند بلای مردمانرا چون عذاب خدا و اگر آید نصرتی از پروردگار تو هرآینه میگویند

اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ه وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ

بدرستیکه ما بودیم با شما آیا نیست خدا داناتر بآنچه باشد در سینهای عالمیان و هرآینه میداند البته خدا آنانرا

آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ه وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا

که ایمان آوردند و هرآینه میداند منافقانرا و گفتند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند که متابعت کنید طریقه مارا

وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ه

و باید که برداریم گناهان شمارا و نباشند ایشان بردارندگان از گناهان ایشان هیچ چیز بدرستیکه ایشان هرآینه دروغگویان

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا
و هر اینه بر میدارند بارهای گناهان خود را و بارهای گناه دیگران با بارهای گناهان خود و هر اینه پرسیده میشوند روز قیامت از آنچه بودند که
يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ ع
افترا می بستند و بتحقیق فرستادیم نوح را بسوی قومش پس ماند در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال
عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا
سال پس گرفت ایشانرا طوفان و ایشان بودند ستمکاران پس نجات دادیم او را و صحاب کشتیرا و گردانیدیم آنرا
آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
آیتی برای عالمیان و ابراهیم چون گفت مر قومش را که بپرستید خدا را و بپرهیزید از او آن بهتر است برای شما
إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۝
اگر هستید که میدانید جز این نیست که می پرستید از غیر خدا بتانرا و می بندید دروغ بزرگیرا
إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ
بدرستیکه آنانکه می پرستید از غیر خدا مالک نمیباشند برای شما روزیرا پس بجوئید نزد خدا
الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِن تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ
روزیرا و بپرستید او را و شکر کنید مر او را بسوی او برگردانیده میشوید و اگر تکذیب کنید پس بتحقیق تکذیب کردند
أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ
امتانی از پیش شما و نیست بر رسول مگر رسانیدن آشکار آیا ندیدند که چگونه
يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
آفریند خدا خلق را پس اعاده میکند او را بدرستیکه آن بر خدا آسانست بگو سیر کنید در زمین
فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
پس ببینید که چگونه آفرید خلق را پس خدا پیدا میکند پیدا کردن بازپسین را بدرستیکه خدا بر همه چیز
قَدِيرٌ ۝ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا أَنتُم
توانا است عذاب میکند آنرا که میخواهد و رحمت میکند آنرا که میخواهد و بسوی او برگردانیده میشوید و نیستید شما
بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا
عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و نیست مر شما را از غیر خدا هیچ یاوری و نه
نَصِيرٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ ع
یاری دهنده و آنانکه کافر شدند بآیات خدا و ملاقاتش آنها نومید شدند از رحمت من و آنها باشند
لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
برای ایشان عذاب دردناک پس نبود جواب قومش مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ إِنَّمَا
پس نجات داد او را خدا از آتش بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای گروهیکه ایمان می آرند و گفت جز این نیست
اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
گرفتید از غیر خدا بتان را بجهت دوستی میانتان در زندگی دنیا پس روز قیامت

عنكبوت

يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأواكم النار وما لكم من

انكار خواهند ورزيد بعضيتان ببعضي ولعنت خواهند كرد بعضيتان بر بعضي وجايگاهشان آتش است ونيست براي شما

ناصرين ۝ فآمن له لوط وقال إني مهاجر إلى ربي إنه هو العزيز الحكيم

ياري كننده پس گرويد مراورا لوط وگفت بدرستيكه من هجرت كننده‌ام بسوي پروردگارم بدرستيكه اوست عزيز حكيمست

ووهبنا له إسحق ويعقوب وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب وآتيناه

وعطا كرديم مراورا اسحق ويعقوب وگردانيديم در ذريت او نبوت وكتاب وداديم اورا

أجره في الدنيا وإنه في الآخرة لمن الصالحين ۝ ولوطا إذ قال لقومه

اجرش را در دنيا وبدرستيكه وي است در آخرت هرآينه از صالحان ولوط را هنگاميكه گفت مر قومش را

إنكم لتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من أحد من العالمين ۝ أئنكم

بدرستيكه شما هرآينه مي آييد كار زشت را پيشي نگرفته شما را بآن هيچ احدي از عالميان آيا بدرستيكه شما

لتأتون الرجال وتقطعون السبيل وتأتون في ناديكم المنكر فما كان

هرآينه مي آييد مردانرا وقطع ميكنيد راه را ومي آييد در انجمنتان ناشايسته را پس نبود

جواب قومه إلا أن قالوا ائتنا بعذاب الله إن كنت من الصادقين ۝ قال

جواب قومش مگر آنكه گفتند بيار بما عذاب خدا را اگر هستي از راستگويان گفت

ع رب انصرني على القوم المفسدين ۝ ولما جاءت رسلنا إبراهيم بالبشرى

پروردگارا ياري ده مرا بر گروه فساد كنندگان وچون آمدند رسولان ما ابراهيم را بمشارت

قالوا إنا مهلكوا أهل هذه القرية إن أهلها كانوا ظالمين ۝ قالوا إن فيها

گفتند مائيم هلاك كنندگان اهل اين قريه بدرستيكه اهلش بودند ستمكاران گفتند بدرستيكه در آنست

لوطا قالوا نحن أعلم بمن فيها لننجينه وأهله إلا امرأته كانت من الغابرين

لوط گفتند ما دانا تريم بآنكه در اوست البته نجات خواهيم داد او را واهلش مگر زن او را بود از بازماندگان

ولما أن جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا

وچون آمدند رسولان ما لوط محزون شد بايشان وتنگ شد بايشان در طاقت وگفتند

تخف ولا تحزن إنا منجوك وأهلك إلا امرأتك كانت من الغابرين ۝

مترس ومانده وغمگين مباش بدرستيكه ما نجات دهندگانيم ترا واهلت را مگر زنت را كه باشد از بازماندگان

إنا منزلون على أهل هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۝

بدرستيكه ما فرود آرندگانيم بر اهل اين قريه عذابي از آسمان بسبب آنكه هستند تباه كاري ميكنند

ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون ۝ وإلى مدين أخاهم شعيبا فقال

وبتحقيق كه واگذاشتيم از آن علامتي آشكارا براي گروهيكه يابند بعقل وبسوي مدين برادرشان شعيب گفت

يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم الآخر ولا تعثوا في الأرض مفسدين

اي گروه بپرستيد خدا را واميد داريد روز بازپسين را وتباهكاري مكنيد در زمين افساد كنندگان

فكذبوه فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم جاثمين ۝ وعادا وثمود

پس تكذيب كردند اورا پس فروگرفت ايشانرا زلزله پس گرديدند در خانهاشان بر جاي ماندگان وعاد وثمود

ربع

وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
و بتحقیق ظاهر شد برشما از مسکنهاشان و آراسته است برای ایشان شیطان کردارهاشان پس باز داشت ایشانرا از

السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
راه و بودند از بینندگان و قارون و فرعون و هامان و بتحقیق

جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۝
آمد ایشانرا موسی به بینها پس سرکشی کردند در زمین و نبودند از پیش برندگان

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ
پس همه را گرفتیم بگناهش پس از ایشان کس بود که فرستادیم بر او تندبادی سنگریزه دار و از ایشان کس بود که گرفتش

الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ
فریاد مهلک و از ایشان کس بود که فرو بردیمش به زمین و از ایشان کس بود که غرق گردانیدیم و نبود خدا

لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ
که ستم کند بر ایشان و لیکن بودند که بر خودهاشان ستم میکردند مثل آنانکه گرفتند از غیر

اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ
خدا دوستان چون مثل عنکبوت است که فرا میگیرد خانه را و بدرستیکه سست ترین خانهها هر آینه خانه عنکبوت است

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ
اگر بودند که میدانستند بدرستیکه خدا میداند آنچه میخوانند از غیر او از چیزی و او است غالب

الْحَكِيمُ ۝ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝
حکیم و این مثلها میزنیم آنها را برای مردمان و نمیدانند تعقل آنها مگر دانایان

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتْلُ مَا
آفرید خدا آسمانها و زمین را بحق بدرستیکه در آن هر آینه نشانه است مر مومنین بخوان آنچه

أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَ
وحی کرده شد بتو از کتاب و برپا دار نماز را بدرستیکه نماز نهی میکند از کارهای زشت و

الْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۝ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ
ناپسند و هر آینه ذکر خدا بزرگتر است و خدا میداند آنچه میکنید و مجادله مکنید با اهل کتاب

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا
مگر بآنچه آن بهتر است مگر آنانکه ظلم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه فرو فرستاده شد بر ما

وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
و فرو فرستاده شد بشما و اله ما و اله شما یکیست و ما ایم مر او را منقادان و همچنین فرو فرستادیم بتو

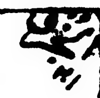
الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ
کتاب پس آنانکه دادیم ایشانرا کتاب ایمان می آورند بآن و از اینها کس هست که ایمان می آورد بآن و

مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا
انکار نمیکنند بآیتهای ما مگر کافران و نبودی تو که بخوانی پیش از آن از کتاب و نه

الجزء ٢٠
ع

نصف

تخطه بيمينك اذا لارتاب المبطلون ۝ بل هو ايات بينات في صدور
نوشته بدست راست که آن هنگام هراینه شک کنند باطل کیشان بلکه آن آیتهاست ظاهر در سینهای
الذين اوتوا العلم وما يجحد باياتنا الا الظالمون ۝ وقالوا لولا انزل عليه
آنانکه داده شده‌اند علم را و انکار نمیورزند بآیات ما مگر ستمکاران و گفتند چرا فرو فرستاده نشد براو
ايات من ربه قل انما الايات عند الله وانما انا نذير مبين ۝ اولم يكفهم
آیتها از پروردگارش بگو جز این نیست که آیتها نزد خداست و جز این نیست که من بیم دهنده آشکارم آیا کافی نبود ایشانرا
انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان في ذلك لرحمة وذكرى لقوم
آنکه فرو فرستادیم برتو کتاب که خوانده میشود برایشان بدرستیکه در این رحمت است و پندی مرگروهی را
ع يؤمنون ۝ قل كفى بالله بيني وبينكم شهيدا يعلم ما في السموات و
که ایمان می آرند بگو بس باشد خدا میانه من و میانه شما گواه میداند آنچه در آسمانها و
الارض والذين امنوا بالباطل وكفروا بالله اولئك هم الخاسرون
زمین است و آنانکه ایمان آوردند بباطل و کافر شدند بخدا آنهااند آنها زیانکاران
ويستعجلونك بالعذاب ولولا اجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم
و بیجا میطلبند شتاب از تو عذاب را و اگر نبودی وقتی نام برده شده هراینه آمده بود ایشانرا عذاب و البته خواهد آمد ایشانرا
بغتة وهم لا يشعرون ۝ يستعجلونك بالعذاب وان جهنم لمحيطة
ناگهان و ایشان ندانند بیجا میطلبند شتاب عذاب را و بدرستیکه جهنم هراینه احاطه کننده است
بالكافرين ۝ يوم يغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم
بکافران روزیکه فرو گیرد ایشانرا عذاب از فوقشان و از زیر پاهاشان
ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون ۝ يا عبادي الذين امنوا ان ارضي واسعة
و گوید بچشید آنچه را بودید میکردید ای بندگان من که ایمان آوردید بدرستیکه زمین من فراخ است
فاياي فاعبدون ۝ كل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون ۝ والذين
پس مرا پرستید هر نفسی چشنده مرگ است پس بسوی ما بازگشت میکنید و آنانکه
امنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري من تحتها
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هراینه جای میدهیم ایشانرا از بهشت غرفها که میرود از زیر آنها
الانهار خالدين فيها نعم اجر العاملين ۝ الذين صبروا وعلى ربهم
نهرها جاودانیان در آن خوبست پاداش عمل کنندگان آنانکه صبر نمودند و بر پروردگارشان
يتوكلون ۝ وكأين من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها واياكم وهو
توکل میکنند و بسا از جنبنده که بر نمیدارد روزیش را خدا روزی میدهد آنرا و شما را و اوست
السميع العليم ۝ ولئن سالتهم من خلق السموات والارض وسخر الشمس
شنوای دانا و اگر پرسی از ایشان که آفرید آسمانها و زمین و مسخر گردانید آفتاب
والقمر ليقولن الله فانى يؤفكون ۝ الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده
و ماه را هراینه گویند خدا پس بکجا برگردانیده میشوند خدا گشاده میکند روزی را برای آنکه میخواهد از بندگانش

وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

ومقدر میکرداند برایش بدرستیکه خدا بهر چیزی داناست واگر پرسی از ایشان که فرو فرستاد از آسمان آب را

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

پس زنده گردانید بآن زمین را از بعد مرگش هرآینه گویند خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر ایشان

يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ ع

نمیدانند ونیست این زندگانی دنیا مگر لهو وبازی وبدرستیکه سرای آخرت

لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

هرآینه است زندگانی اگر باشند که بدانند پس چون سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را از روی اخلاص

لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا

برای او دین را پس چون نجات دادیم ایشانرا بدشت آنگاه ایشان شرک می آورند تا کفران ورزند بانچه دادیم ایشانرا و تا کامیاب شوند

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ

پس زودی خواهند دانست آیا ندیدند که ما گردانیدیم حرمی را امن و ربوده میشوند مردم از پیرامونشان

أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى

آیا پس بباطل میگروند و بنعمت خدا کفران میورزند وکیست ظالمتر از آنکه بست بر

اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِينَ

خدا دروغ را یا تکذیب کرد بحق چون آمد او را آیا نیست در جهنم جای اقامت مر کافران را وآنانکه

جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

مجاهده کردند در ما هرآینه هدایت میکنیم ایشانرا براههای خود و بدرستیکه خدا هرآینه با نیکوکاران است

سورة الروم مكية وهي ستون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ۝ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ۝

مغلوب شدند روم در نزدیکترین زمین وایشان از بعد مغلوب شدنشان بزودی غالب میشوند

فِي بِضْعِ سِنِينَ ۝ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِن بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۝

در اندک سال مر خدا راست امر از پیش واز بعد و روزیکه چنین شاد میشوند مومنان

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنصُرُ مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ

بیاری خدا یاری میکند انرا که میخواهد و اوست عزیز مهربان وعده کرد خدا خلاف نمیکند خدا

وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ

وعده اش را ولکن اکثر مردمان نمیدانند میدانند ظاهری را از زندگانی دنیا وایشان

عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِم مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ

از آخرت ایشانند غافلان آیا تفکر نمیکنند در خودشان که نیافرید خدا آسمانها

انحضرت رسالت صلی الله علیه وسلم مرویست که ... [illegible]

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَاِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاۤءِ

و زمین و آنچه میان آنهاست مگر بحق و مدتی نام برده شده و بدرستیکه بسیاری از مردم بملاقات

رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ ۝ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پروردگارشان ناگروندگانند آیا سیر نکردند در زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوهَا اَكْثَرَ

آنانکه پیش از ایشان بودند سخت تر از ایشان از راه زور و آثار زمین و آبادان کردند بسیار را

مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاۤءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ

از آنچه آبادان کردند و آمد ایشانرا رسولانشان با حجتها پس نبود خدا که ظلم کند ایشانرا و لکن

كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ اَسَاۤؤُا السُّوۤاٰى اَنْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ

بودند که بر خود هاشان ستم میکردند پس باشد عاقبت آنانکه بد کردند بدتر که تکذیب کردند بآیتهای

اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِؤُنَ ۝ اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

خدا و بودند بآن استهزا میکردند خدا می آفریند خلق را پس اعاده میکندش پس بسوی او برگردانیده میشوند

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَاۤئِهِمْ شُفَعَاۤؤُا وَ

و روزیکه قایم میشود قیامت نومید میشوند گناهکاران و نباشد مرایشانرا از شریکانشان شفیعان و

كَانُوا بِشُرَكَاۤئِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ۝

باشند بشریکانشان انکار ورزان و روزیکه قایم میشود قیامت روز چنین متفرق میشوند

فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۝ وَاَمَّا

پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس ایشانند در بوستانیکه که مسرور بسیار باشند و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَلِقَاۤئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰۤئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند آیات ما را و ملاقات آخرت را پس آنها اند در عذاب حاضر کرده شدگان

فَسُبْحَانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۝ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوَاتِ وَ

پس پاکست خدا هنگامیکه شبانگاه میکنید و هنگامیکه بامداد میکنید و مراو راست ستایش در آسمانها و

الْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

زمین و عشا و هنگامیکه ظهر میکنید بیرون می آرد زنده از مرده و بیرون می آرد مرده از

الْحَيِّ وَيُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَكُمْ

زنده و زنده میگرداند زمین را بعد مردنش و همچنین بیرون آورده میشوید و از آیتهای او اینکه آفرید شمارا

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا

از خاک پس آنگاه شما انسانید که پراکنده میشوید و از آیاتش اینکه آفرید برای شما از خودهاتان جفتها

لِتَسْكُنُوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

تا آرام گیرند با آنها و گردانید میانتان دوستی و مهربانی بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای گروهیکه تفکر میکنند

وَمِنْ اٰيَاتِهِ خَلْقُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِي

و از آیاتش آفریدن آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهای شما بدرستیکه در

ربع

ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِلْعٰالِمِينَ ۝ وَمِنْ اٰيٰاتِهِ مَنٰامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهٰارِ وَابْتِغٰاؤُكُمْ

در آن نشانهاست برای عالمان و از آیاتش خواب شماست بشب و روز و جستن شماست

مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَمِنْ اٰيٰاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ

از فضلش بدرستیکه در این نشانهاست مر قومی را که میشنوند و از آیاتش مینماید شمارا برق

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمٰآءِ مٰاءً فَيُحْيِي بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهٰا اِنَّ فِي

از راه بیم و امید و فرو میفرستد از آسمان آب را پس زنده میکند بآن زمین را بعد از مرگ آن بدرستیکه در

ذٰلِكَ لَاٰيٰاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْ اٰيٰاتِهِ اَنْ تَقُومَ السَّمٰآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهِ

آن نشانهاست برای گروهیکه میدانند بعقل و از آیاتش آنکه برپا میباشد آسمان و زمین بامرش

ثُمَّ اِذٰا دَعٰاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذٰا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۝ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰاتِ

پس خواند شمارا خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون می آئید و مر او راست آنکه در آسمانها

وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قٰانِتُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ

و زمین است همه مر او را فرمانبرداران و اوست آنکه می آفریند خلق را پس اعاده میکند او را و آسان ترست

عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بر او و مر او راست وصف برتر در آسمانها و زمین و اوست عزیز حکیم

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مٰا مَلَكَتْ اَيْمٰانُكُمْ مِنْ شُرَكٰاءَ فِي مٰا

زد برای شما مثلی از خودهاتان آیا مر شماراست از آنچه مالک شد دستهاتان از شریکان در آنچه

رَزَقْنٰاكُمْ فَاَنْتُمْ فِيهِ سَوٰآءٌ تَخٰافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰاتِ

روزی کردیم شمارا پس شما باشید در آن یکسان که بترسید از ایشان مثل ترس از خودهاتان همچنین تفصیل میدهیم آیتها را

لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَهْوٰاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ

برای گروهیکه میدانند بعقل بلکه پیروی کردند آنانکه ستم کردند خواهشهاشان را بدون علم پس که هدایت میکند آنرا که

اَضَلَّ اللّٰهُ وَمٰا لَهُمْ مِنْ نٰاصِرِينَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ

ضال کرد خدا و نیست برایشان هیچ یاری کنند پس راست کن روی برای دین حق گرای از فطرت خدا را

الَّتِي فَطَرَ النّٰاسَ عَلَيْهٰا لٰا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

که آفرید مردم را بر آن نیست تغییر مر آفرینش خدا را این دین راست درست ولکن اکثر

النّٰاسِ لٰا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَلٰا تَكُونُوا مِنَ

مردمان نمیدانند بازگشت کنندگان بسوی او و بترسید از او و برپای دارید نماز را و مباشید از

الْمُشْرِكِينَ ۝ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكٰانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمٰا لَدَيْهِمْ

شرک آورندگان از آنانکه پاره پاره کردند دینشان را و بودند گروهها هر گروهی بآنچه نزد ایشانست

فَرِحُونَ ۝ وَاِذٰا مَسَّ النّٰاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذٰا اَذٰاقَهُمْ

شادمانند و چون مس کند انسانرا ضرری میخوانند پروردگارشانرا بازگشت کنندگان پس او چشانید ایشانرا

مِنْهُ رَحْمَةً اِذٰا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمٰا اٰتَيْنٰاهُمْ فَتَمَتَّعُوا

از او رحمتی آنگاه پاره از ایشان بپروردگارشان شرک میآورند تا کافر شوند بآنچه دادیم ایشانرا پس کامرانی کنند

فسوف

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ہ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَیْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ یَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ یُشْرِكُوْنَ ہ

پس بزودی خواهند دانست یا فرستادیم برایشان حجتی پس او سخن گوید بآنچه بودند که بآن شرک می‌آوردند

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَیِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْهِمْ

و چون چشانیم آدمیان را رحمتی پس شاد شوند بآن و اگر برسد ایشان را بدی بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان

اِذَا هُمْ یَقْنَطُوْنَ ہ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیَقْدِرُ اِنَّ فِیْ

آنگاه ایشان ناامید میشوند آیا ندیدند که خدا گشاده میکند روزی را برای کسیکه میخواهد و تنگ میکند بدرستیکه در

ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ہ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰی حَقَّهٗ وَالْمِسْكِیْنَ وَابْنَ السَّبِیْلِ

آن هر آینه نشانهاست برای گروهیکه ایمان می‌آرند پس بده صاحب قرابت را حقش و درمانده را و ابن سبیل را

ذٰلِكَ خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ یُرِیْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ہ وَمَآ اٰتَیْتُمْ مِّنْ

آن بهترست برای آنانکه میخواهند وجه خدا را و آنها اند آنها رستگاران و آنچه میدهید از

رِّبًا لِّیَرْبُوَا فِیْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا یَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَآ اٰتَیْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِیْدُوْنَ

زیادتی تا بیفزاید در اموال مردمان پس افزون نمیشوند نزد خدا و آنچه دادید از زکوة که خواهید

وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ہ اَللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ یُمِیْتُكُمْ ثُمَّ

وجه خدا را پس آنها اند آنها افزون کنندگان خدا است که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس میمیراند شما را پس

یُحْیِیْكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ یَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَیْءٍ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰی عَمَّا یُشْرِكُوْنَ

زنده میکند شما را آیا از شریکان شما که بکند از آن هیچ چیزی پاکی اوست و برتر آمد از آنچه شریک میسازند

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَیْدِی النَّاسِ لِیُذِیْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِیْ

ظاهر شد تباهی در بر و بحر بسبب آنچه کسب کرد دستهای مردمان تا بچشاند ایشان را بعض از آنچه

عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ہ قُلْ سِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

کردند باشد که ایشان برگردند بگو سیر کنید در زمین پس ببینید که چگونه بود عاقبت

الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلُ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِیْنَ ہ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّیْنِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ

آنانکه بودند از پیش بودند اکثرشان شرک آورندگان پس راست کن روی را برای دین راست درست از پیش

اَنْ یَّاْتِیَ یَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ یَوْمَئِذٍ یَّصَّدَّعُوْنَ ہ مَنْ كَفَرَ فَعَلَیْهِ كُفْرُهٗ وَ

آنکه آید روزیکه نیست بازگردانیدن مراورا از خدا روز چنین جدا میشوند آنکه کافر شد پس بروست کفرش و

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ یَمْهَدُوْنَ ہ لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

آنکه کرد شایسته پس برای خودهاشان آماده میکنند تا جزا دهد آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّهٗ لَا یُحِبُّ الْكٰفِرِیْنَ ہ وَمِنْ اٰیٰتِهٖٓ اَنْ یُّرْسِلَ الرِّیَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّ

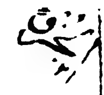
از فضلش بدرستیکه او دوست نمیدارد کافران را و از آیاتش آنکه میفرستد بادها را بشارت دهنده و

لِیُذِیْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِیَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ

تا بچشاند شما را از رحمتش و تا جاری کند کشتی را بامرش و تا بجوئید از فضلش و باشد که شما

تَشْكُرُوْنَ ہ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰی قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ

شکر کنید و بتحقیق فرستادیم پیش از تو رسولان بسوی قومشان پس آمدند ایشان را با بینها

فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ
پس انتقام کشیدیم از آنانکه گناه کردند و داشته ثابت بر ما یاری کردن مؤمنان خدا است که میفرستد

الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
بادها را پس بر می انگیزد ابر را پس بهن میکند آن را در آسمان چنانکه میخواهد و میکرداند آنرا بر هم نشسته پس می بینی باران را

يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۝ وَ
بیرون می آید از میانش پس چون برساند بآن آنرا که میخواهد از بندگانش آنگاه ایشان شادی میکنند و

اِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ۝ فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ
اگرچه بودند پیش از آنکه فرو فرستاده بر ایشان پیش از آن هرآینه نومیدان پس بنگرید به اثرهای رحمت

اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
خدا که چگونه زنده میکند زمین را بعد از مردنش بدرستیکه آن هرآینه زنده گرداننده مردگان است و او بر همه چیز

قَدِيْرٌ ۝ وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ۝
تواناست و اگر فرستادیم بادی را پس دیدند آنرا زرد گردیده شده هرآینه گردیدند از بعد آن که کفران میورزند

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ۝ وَمَآ
پس بدرستیکه تو نمیشنوانی مردها را و نمیشنوانی کرانرا خواندن چون برگردند پشت کنندگان و نیستی تو

اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ
هدایت کننده کوران از گمراهیشان نمیشنوانی مگر آنرا که ایمان آورند بآیات ما پس ایشانند

مُّسْلِمُوْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ ع
منقادان خداست آنکه آفریدشمارا از ناتوانی پس گردانید از بعد ناتوانی توانائی پس

جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا وَّشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ۝ وَيَوْمَ
گردانید از بعد توانائی ناتوانی و پیری می آفریند آنچه را میخواهد و او است دانای توانا و روزیکه

تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ۝ وَ
قایم میشود قیامت سوگند میخورند گناهکاران که درنگ نکردند غیر ساعتی همچنین بودند که برگردانیده میشوند و

قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ
گفتند آنانکه داده شدند علم و ایمان بتحقیق درنگ کردید در کتاب خدا تا روز قیامت

فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَ
پس اینست روز رستخیز ولیکن شما بودید که نمیدانستید پس روز چنین نفع نمیکند آنانرا که ظلم کردند عذرخواستنشان و

لَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
نه ایشان خوانده میشوند و بتحقیق زدیم برای مردمان در این قرآن از هر مثلی و اگر آوردی

جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ۝ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ
ایشانرا نشانه هرآینه گویند آنانکه کافر شدند نیستید شما مگر باطل کیشان همچنین مهر می نهد خدا

عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ
بر دلهای آنانکه نمیدانند پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حق است و نه سبک گرداند ترا آنانکه

سورة لقمان مكية لا يوقنون ه وهي ثلثون آيات

يقين نمیکنند

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ه

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓ ه تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ه هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ه اَلَّذِينَ

اینست آیتهای آن کتاب محکم هدایت و رحمت برای نیکوکاران آنانکه

يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ه اُولٰئِكَ

برپای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان بآخرتشان یقین میکنند آنها اند

عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ه وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي

بر هدایت از پروردگارشان و آنها اند آنها رستگاران و از مردمان کسی هست که میخرد

لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰئِكَ لَهُمْ

هزل کلام را تا گمراه کند از راه خدا بدون علم و میگیرد آنرا استهزا آنها برایشانرا

عَذَابٌ مُهِينٌ ه وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ

عذابی خوار کننده و چون خوانده شود براو آیات ما روی گرداند تکبر کنندگان گویا نشنیده آنرا گویا

فِي اُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ه اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

در دو گوشش گرانیست پس بشارت ده ورا بعذاب پر درد بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را

لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ه خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ه

برای ایشانست بهشتهای پر نعمت جاودانیان در آن وعده خدا حقست و اوست عزیز حکیم

خَلَقَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ

آفرید آسمانها را بدون ستون که میبینید آنرا و افکند در زمین کوههای ثابت مبادا که بگردد با شما

ع وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

و پراکنده کرد در آن از هر جنبنده و فرو فرستادیم از آسمان آبی پس رویانیدیم در آن از هر صنفی

كَرِيمٍ ه هٰذَا خَلْقُ اللهِ فَاَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ

نیکو اینست خلق خدا پس بنمایید مرا که چه آفریدند آنانکه باشند از غیر خدا بلکه ظالمانند

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ه وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ

در گمراهی آشکار و بتحقیق که دادیم لقمان را حکمت که شکر کند مر خدا را و کسیکه شکر میکند

فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ه وَاِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ

پس جز این نیست که شکر میکند برای خودش و اگر کفران نمود پس بدرستیکه خدا بی نیاز ستوده شده است و چون گفت لقمان مر پسرش را

وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ه وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ

و او پند میداد ای پسرک من شریک میاور بخدا بدرستیکه شرک هر آینه ظلم است عظیم و وصیت کردیم انسان را

بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِي وَ

در والدینش برداشت ورا مادرش سست شدنی بر سست شدنی و بریدنش در دو سال که شکر کن مرا و

وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ۝ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ
و مر والدینت را بسوی منست بازگشت و اگر بکوشش خواهند با تو برآنکه شریک گردانی بمن آنچه نیست مر ترا بآن

عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ
علمی پس اطاعت مکن مرآن دو را و همراهی کن آن دو را در دنیا بخوبی و پیروی کن راه آنکه بازگشت کرد بمن

ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
پس بسمت بازگشت شما پس خبر خواهم داد شما را بآنچه بودید که میکردید ای پسرک من بدرستیکه آن اگر باشد مقدار دانه از

خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ
خردل پس باشد در گران سنگی یا در آسمانها یا در زمین می آرد آنرا خدا بدرستیکه خدا لطیف

خَبِيْرٌ ۝ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰي مَآ
خبیر است ای پسرک من برپای دار نماز را و امر کن بمعروف و نهی کن از منکر و صبر کن بر آنچه

اَصَابَكَ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۝ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي
رسید ترا بدرستیکه آن از عزم امور است و مگردان بتکبر روی خود را برای مردمان و راه مرو در

الْاَرْضِ مَرَحًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ۝ وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ
زمین از روی امحار بدرستیکه خدا دوست نمیدارد هر متکبر خرامنده نازش آرنده را و میانه گزین در رفتارت و بکاه

مِنْ صَوْتِكَ ۭ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ۝ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي ع
از آوازت بدرستیکه ناخوشترین آوازها هراینه آواز خرانست آیا ندیدید که خدا مسخر گردانید برای شما آنچه در

السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۭ وَمِنَ النَّاسِ
آسمانهاست و آنچه در زمین است و تمام گردانید برشما نعمتهایش ظاهری و باطنی و از مردمان

مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا
کسی هست که منازعه میکند در خدا بدون علم و نه هدایتی و نه کتابی روشن کننده و چون گفته شود مر ایشانرا که پیروی کنید

مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ
آنچه را فرو فرستاد خدا گفتند بلکه پیروی میکنیم آنچه را یافتیم بر آن پدرانمانرا آیا و اگرچه بوده باشد شیطان که میخواند ایشانرا

اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ۝ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ نصف القرآن ٢١
بسوی عذاب سوزان و کسیکه باخلاص پیش آورد رویش را بسوی خدا و او است نیکوکار پس بتحقیق چنگ در زد

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۭ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ۝ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۭ اِلَيْنَا
بدستاویز محکم و بسوی خداست عاقبت کارها و کسیکه کفر ورزید پس باید که غمگین نسازد ترا کفرش بسوی ماست

مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ
بازگشت شان پس خبر خواهیم داد ایشانرا بآنچه کردند بدرستیکه خدا داناست بذات سینهها کامیاب میگردانیم ایشانرا اندکی پس

نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۝ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ
مجبور میسازیم ایشانرا بسوی عذاب سخت و اگر بپرسی ایشانرا که که آفرید آسمانها و زمین را هراینه خواهند

اللّٰهُ ۭ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ
گفت البته خدا بگو ستایش مر خدا را بلکه اکثر شان نمیدانند مر خداراست آنچه در آسمانها و زمین است بدرستیکه خدا

هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ

او است بی نیاز ستوده شده و اگر آنچه در زمین است از درخت قلمها و دریا مداد او

بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ مَا خَلْقُكُمْ وَ

بعد از آن هفت دریا بآخر نرسد کلمات خدا بدرستیکه خدا عزیز حکیم است نیست آفریدن شما و

لَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ

نه برانگیختن شما مگر چون نفس واحد بدرستیکه خدا شنوای بینا است آیا ندیدی که خدا داخل میکند شب را

فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ

در روز و داخل میکند روز را در شب و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هر یک میروند تا وقتی

مُسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

نام برده شده و بدرستیکه خدا بآنچه میکنید آگاه است آن باینست که خدا اوست حق و آنچه را میخوانند

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي

از غیر خدا باطل است و بدرستیکه خدا اوست بلند بزرگ آیا ندیدی که کشتی میرود در

الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

دریا بنعمت خدا تا نماید شما را از آیاتش بدرستیکه در این هر آینه آیاتست مر هر صبر کننده شکر گزار را

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى

و چون فرو گیرد ایشان را موجی چون سایه ها بخوانند خدا را خالص کنندگان برای او دین را پس چون نجات داد ایشان را بسوی

الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

بر بعضی از ایشان ثابت بر طریقه و انکار نمیکنند بآیات ما مگر هر غدر کننده کفران ورزنده ای مردمان

اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ

بپرهیزید از پروردگار تان و بترسید روزی که کفایت نمیکند پدری از فرزندش و نه فرزندی او کفایت کننده است از

وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ

پدرش چیزی را بدرستیکه وعده خدا حق است پس باید فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را بخدا

الْغَرُورُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ

فریب دهنده بدرستیکه خدا نزد او است علم قیامت و فرو میفرستد باران را و میداند آنچه در رحمهاست

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ

و نمیداند نفسی که چه کسب میکند فردا و نمیداند نفسی بکدام زمین میمیرد که

اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

خدای دانای آگاه

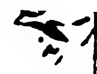
سُورَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

فرو فرستادن کتاب نیست شک در آن از پروردگار عالمیان آیا میگویند بدروغ بست آنرا

بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتىهم من نذير من قبلك لعلهم
بلکه اوست حق از پروردگار تو تا بیم کنی گروهی را که نیامد ایشان را هیچ بیم کننده پیش از تو باشد که ایشان

يهتدون ○ الله الذى خلق السموات والارض وما بينهما فى ستة
راه یابند خدا است آنکه بیافرید آسمانها و زمین را و آنچه میان این دو است در شش

ايام ثم استوى على العرش ما لكم من دونه من ولى ولا شفيع افلا
روز پس مستولی شد بر عرش نیست مر شما را از غیر او هیچ یاوری و نه شفاعت کننده آیا پس

تتذكرون ○ يدبر الامر من السماء الى الارض ثم يعرج اليه فى
پند نمیگیرید سرانجام میدهد امر را از آسمان بسوی زمین پس عروج میکند بسوی او در

يوم كان مقداره الف سنة مما تعدون ○ ذلك عالم الغيب والشهدة
روزی که باشد مقدارش هزار سال از آنچه میشمارید آن دانای غیب و شهود است

العزيز الرحيم ○ الذى احسن كل شىء خلقه وبدأ خلق الانسان من
غالب مهربان آنکه نیکو ساخت هر چیزی را آفرید او و ابتدا کرد آفرینش انسان را از

طين ○ ثم جعل نسله من سللة من ماء مهين ○ ثم سوىه ونفخ فيه من
گل پس گردانید نسلش را از صاف کشیده از آبی خوار داشته شده پس راست گردانیدش و دمید در آن از

روحه وجعل لكم السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ○
روحش و گردانید برای شما گوش و دیدها و دلها اندکی شکر میکنید

وقالوا ءاذا ضللنا فى الارض ءانا لفى خلق جديد بل هم بلقاء ربهم
و گفتند آیا چون گم شویم در زمین آیا ما هر آینه باشیم در آفرینش تازه بلکه ایشانند بملاقات پروردگارشان

كافرون ○ قل يتوفىكم ملك الموت الذى وكل بكم ثم الى ربكم
ناگروندگان بگو متوفی میسازد شما را فرشته مرگ که موکل شده بر شما پس بسوی پروردگار تان

ترجعون ○ ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند ربهم ربنا ابصرنا
باز گشت کنید و اگر ببینی چون گنهکاران باشند نگونسار کنندگان سرهاشان نزد پروردگارشان پروردگارا دیدیم

وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون ○ ولو شئنا لاتينا كل نفس
و شنیدیم پس برگردان ما را تا کنیم کار شایسته بدرستیکه ما یقین کنندگانیم و اگر خواسته بودیم هر آینه داده بودیم هر نفسی را

هدىها ولكن حق القول منى لاملئن جهنم من الجنة والناس اجمعين ○
هدایتش ولکن ثابت شد سخن از من هر آینه پر سازم دوزخ را از جن و انس همگی

فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا انا نسينكم وذوقوا عذاب الخلد بما
پس بچشید بآنچه فراموش کردید ملاقات روز تان این بدرستیکه ما واگذاشتیم شما را و بچشید عذاب دائمی بسبب آنچه

كنتم تعملون ○ انما يؤمن بايتنا الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا سجده
بودید میکردید جز این نیست که ایمان می آرند بآیتهای ما آنانکه چون پند داده شوند بآن بروی افتند سجده کنان و تسبیح گفتند

بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ○ تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون
بحمد پروردگارشان و ایشان سرکشی نمیکنند برکنار میشود پهلوهای شان از خوابگاها میخوانند

ربهم

رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ

پروردگار شانرا از راه بیم و امید و از آنچه روزی دادیم ایشانرا انفاق میکنند پس نمیداند کسی آنچه پنهان کرده شد مر ایشانرا از

قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا

آسایش چشمها پاداش بسبب آنچه بودند میکردند آیا پس آنکه باشد مؤمن چون کسی است که باشد فاسق

يَسْتَوُونَ ۝ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا

یکسان نباشند اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشانست بهشت جای اقامت نزلی

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا

بآنچه بودند میکردند و اما آنانکه فسق کردند پس جایگاه ایشان آتش است هرگاه خواهند که بیرون آیند

مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

از آن برگردانیده میشوند در آن و گفته شد مر ایشانرا که بچشید عذاب آن آتش را که بودید بآن تکذیب میکردید

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَمَنْ

و بچشانیم ایشانرا از عذاب نزدیکتر غیر عذاب عظیمتر باشد که ایشان بازگشت کنند و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ۝

ظالمتر از کسیکه پند داده شد بآیات پروردگارش پس روی گردانید از آن بدرستیکه ما ایم از گنهکاران انتقام کشندگان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى

و بتحقیق دادیم ما موسی را کتاب پس مباش در شکی از ملاقاتش و گردانیدیم آنرا هدایت

لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا

برای بنی اسرائیل و گردانیدیم از ایشان پیشوایان که هدایت کنند بامر ما چون صبر کردند و بودند

بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

بآیات ما یقین میکردند بدرستیکه پروردگار تو او حکم میکند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن

يَخْتَلِفُونَ ۝ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي

اختلاف میکردند آیا هدایت نکرد مر ایشانرا که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها که میروند در

مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى

مسکنهای ایشان بدرستیکه در آن هر آینه نشانهاست آیا پس چرا نمیشنوید آیا ندیدید که ما میرانیم آب را

الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ۝

بزمین خشک پس بیرون آوردیم بآن زرعی که میخورند از آن چارپایان و خودهاشان آیا پس نمی بینند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و میگویند کی باشد این فتح اگر هستید راستگویان بگو روز آن فتح سود نمیدهد مر آنانرا که کافر شدند

إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ

ایمانشان و نه ایشان مهلت داده میشوند پس روی گردان از ایشان و انتظار کش بدرستیکه ایشانند انتظار کشندگان

سورة الاحزاب مكية وهي سبعون آية

ثلثه

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا أيها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين إن الله كان عليما حكيما

ای نبی بپرهیز از خدا و اطاعت مکن کافران و منافقان را بدرستیکه خدا باشد دانای حکیم

واتبع ما يوحى إليك من ربك إن الله كان بما تعملون خبيرا وتوكل على

و پیروی کن آنچه وحی کرده میشود بتو از پروردگارت بدرستیکه خدا باشد بآنچه میکنید آگاه و توکل کن بر

الله وكفى بالله وكيلا ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه وما جعل

خدا و بس باشد خدا وکیل نگردانیده خدا برای مردی هیچ دو دل در درونش و نگردانیده

أزواجكم اللائي تظاهرون منهن أمهاتكم وما جعل أدعياءكم أبناءكم ذلكم

جفتهای شما را که اظهار میکنید از ایشان مادرانتان و نگردانیده پسرخواندهای شما را پسران شما آن

قولكم بأفواهكم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ادعوهم لآبائهم

گفتار شماست بدهنهاتان و خدا میگوید راست و او هدایت میکند راه را بخوانید ایشان را بپدرانشان

هو أقسط عند الله فإن لم تعلموا آباءهم فإخوانكم في الدين ومواليكم وليس

که آن درست تر است نزد خدا پس اگر ندانید پدرانشان را پس برادران شمایند در دین و دوستان شما و نیست

عليكم جناح فيما أخطأتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحيما

بر شما گناهی در آنچه خطا کردید در آن و لکن آنچه را بعمد کنند دلهاتان و باشد خدا آمرزنده مهربان

النبي أولى بالمؤمنين من أنفسهم وأزواجه أمهاتهم وأولوا الأرحام

نبی اولیست بمؤمنین از خودشان و زنانش مادران ایشانند و صاحبان رحمها

بعضهم أولى ببعض في كتاب الله من المؤمنين والمهاجرين إلا أن تفعلوا

بعضیشان اولی باشند ببعضی در کتاب خدا از مؤمنین و مهاجران مگر آنکه کنید

إلى أوليائكم معروفا كان ذلك في الكتاب مسطورا وإذ أخذنا من النبيين

بدوستانتان خوبی را باشد آن در کتاب مسطور و هنگامیکه گرفتیم از پیغمبران

ميثاقهم ومنك ومن نوح وإبراهيم وموسى وعيسى ابن مريم وأخذنا

پیمانشان را و از تو و از نوح و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان

منهم ميثاقا غليظا ليسأل الصادقين عن صدقهم وأعد للكافرين عذابا

از ایشان پیمانی سخت تا بپرسد راستگویان را از راستیشان و آماده کرد برای کافران عذابی

ع

أليما يا أيها الذين آمنوا اذكروا نعمة الله عليكم إذ جاءتكم جنود

دردناک ای آنکه ایمان آوردید یاد کنید نعمت خدا را بر خودتان هنگامیکه آمد شما را لشکرها

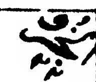
فأرسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون بصيرا إذ

پس فرستادیم برایشان بادی و لشکرهائیکه ندیدید آنها را و باشد خدا بآنچه میکنید بینا چون

جاءوكم من فوقكم ومن أسفل منكم وإذ زاغت الأبصار وبلغت القلوب

آمدند شما را از بالای شما و از زیر شما و هنگامیکه خیره شد چشمها و رسید دلها

الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا
بحنجرها و گمان میبردند بخدا گمانهای را اینجا امتحان کرده شدند مومنان و لرزانیده شدند لرزیدنی
شَدِيدًا ۝ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
سخت و هنگامیکه میگفتند منافقان و آنانکه بود در دلهاشان مرض وعده نکرد ما را
وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
خدا و رسولش مگر فریب و هنگامیکه گفتند گروهی از ایشان ای اهل یثرب نیست جای اقامت برای شما
فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ
پس بازگردید و دستوری میخواستند پاره از ایشان از نبی میگفتند بدرستیکه خانهای ما استوار نیست و نبود آنها
بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ۝ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا
نااستوار نمیخواستند مگر فرار را و اگر درآمده شده بود برایشان از اطرافش پس خواسته شده بود
الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فتنه هرآینه آورده بودند آنرا و درنگ نمیکردند بآن مگر اندکی و بتحقیق بودند که عهد کردند با خدا از پیش
لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ
که نگردانند پشتها را و باشد عهد خدا پرسیده شده بگو سود نمیدهد هرگز شما را گریز
إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي
اگر بگریزید از مردن یا کشته شدن و آنگاه کام داده نشوید مگر اندکی بگو کیست آنکه
يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
نگاه دارد شما را از خدا اگر خواسته باشد بشما بدی یا خواسته باشد بشما رحمتی و نیابند برای
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
خودشان از غیر خدا صاحبی و نه یاوری بتحقیق میداند خدا بازدارندگان از شما و گویندگان مر
لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا
برادرانشان را که بیائید بسوی ما و نمیایند کارزار را مگر اندکی بخیلانند بر شما پس چون بیاید
جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ
بیم بینی ایشانرا که نگاه میکنند بسوی تو میگردد چشمهاشان چون کسیکه بیهوشی طاری شده باشد برو
مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ
از مرگ پس چون رود بیم خسته سخن کنند شما را بزبانهای تیز بخیلان بر خیر آنها
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ
ایمان نیاوردند پس حبط کرد خدا کردارشانرا و باشد آن بر خدا آسان می پندارند طایفه های دشمن را که نرفته اند
لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ
و اگر بیایند طایفهای دشمن دوست میدارند که کاش ایشان بودند در عربان صحرانشین که پرسیده باشند از
عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ
از اخبار شما و اگر بودند در شما کارزار نمیکردند مگر اندکی بتحقیق بود مر شما را در رسول

اللهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللهَ كَثِيْرًا وَلَمَّا رَاَ

خدا اقتدائی خوب هر کسی را که بود که میخواست خدارا و روز بازپسین را و ذکر کرد خدارا بسیار و چون دیدند

الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللهُ وَ

مومنان این طایفه های دشمن را گفتند هست آنچه وعده داد ما را خدا و رسولش و راست گفت خدا و

رَسُوْلُهٗ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ۝ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا

رسولش و بیفزود ایشان را جز ایمان و انقیاد از مومنان مردانیند که راست کردند

مَا عَاهَدُوا اللهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ وَمَا

آنچه پیمان بستند با خدا بر او پس از ایشان کسی هست که بسر آورد نذرش را و از ایشان کسی هست که انتظار میکشد و تغییر

بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ۝ لِيَجْزِيَ اللهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ

ندادند تغییر دادنی تا پاداش دهد خدا راستان را براستیشان و عقوبت کند منافقان را

اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝ وَرَدَّ اللهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

اگر خواهد یا در پذیرد توبه از ایشان بدرستیکه خدا باشد آمرزنده مهربان و برگردانید خدا آنانرا که کافر شدند

بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا وَكَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللهُ قَوِيًّا

بخشم دلشان که نیافتند خیری و کفایت کرد خدا مومنان را کارزار و باشد خدا قوی

عَزِيْزًا ۝ وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ

عزیز و فرود آورد آنانرا که پشتی کردند ایشانرا از اهل کتاب از حصارهاشان و انداخت

فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ۝ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ

در دلهاشان هراس پاره‌ای را میکشتید و اسیر مینمودید پاره‌ای را و داد بمیراث شما را زمینشان

وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوْهَا وَكَانَ اللهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا

و سراهاشان و اموالشان و زمینی که نورديده بودید آنرا و بود خدا بر همه چیز توانا

يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا

ای پیغمبر بگو مر ازواجت را اگر هستید که میخواهید زندگی دنیا و آرایشش را

فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ۝ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللهَ وَرَسُوْلَهٗ

پس بیائید که سرمایه دهم شما را و رها کنم شما را رها کردنی نیکو و اگر هستید که میخواهید خدا و رسولش را

وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ

و سرای بازپسین پس بدرستیکه خدا آماده کرد برای نیکوکاران از شما اجری عظیم ای زنان

مَنْ يَّاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ

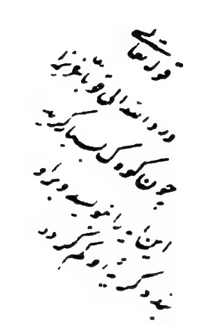
آنکه آرد از شما کار بد آشکاری را و فزوده میشود مر او را عذاب دوچندان و باشد

ذٰلِكَ عَلَى اللهِ يَسِيْرًا ۝ وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَآ

آن بر خدا آسان و آنکه اطاعت ورزد از شما مر خدا و رسولش را و کند کار شایسته میدهیم او را

اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ۝ يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ

اجرش دوبار و آماده کرده‌ایم برایش روزی نیکو ای زنان نبی نیستید چون احدی از

حزب

النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ

زنان اگر پرهیزگاری میکنید پس نرمی مکنید بگفتار پس طمع کند کسیکه در دلش مرض ست و گوی

قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ

گفتنی پسندیده و قرار گیرید در خانهاتان و ظاهر مسازید بمردان بیگانه ظاهر ساختن جاهلیت پیشین و برپای

الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ

دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید خدا و رسولش را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما

الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ

بدی را اهل بیت و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانهای شما از

آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَ

آیتهای خدا و حکمت بدرستیکه خدا باشد صاحب لطف آگاه بدرستیکه مردان مسلمان و زنان مسلمان و

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

مردان با ایمان و زنان با ایمان و مردان پرستار و زنان پرستار و مردان راستگو و زنان راستگو

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَ

و مردان باشکیبا و زنان باشکیبا و مردان با خضوع و زنان با خضوع و مردان صدقه دهنده و

الْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ

زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگاهدارنده مر عورت خود و زنان نگاهدارنده

وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

و مردان ذکر کننده خدا را بسیار و زنان ذکر کننده آماده کرد خدا برای ایشان آمرزش و اجری عظیم

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ

و نباشد مر مرد با ایمان و نه زن با ایمان را چون گذارش داد خدا و رسولش امری را آنکه باشد مر ایشان را

الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۝

اختیاری از امرشان و کسیکه نافرمانی کند خدا و رسولش را پس بتحقیق گمراه شد گمراه شدنی آشکار

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ

و چون میگفتی مر آنکسی را که احسان کرد خدا براو و احسان کردی تو براو نگاهدار بر خود جفتت را

وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ

و بپرهیز از خدا و پنهان میداشتی در نفست آنچه را خدا ظاهر کننده اش بود و بیم داشتی از مردمان و خدا سزاوارتر است

تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

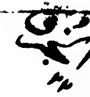
که بترسی از او پس چون گذارد زید از او حاجت را تزویج کردیم بتو تا نبوده باشد بر مومنان

حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

گناهی در جفتهای پسرخواندهاشان چون بگذارند از آنها حاجت را و باشد امر خدا کرده شده

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ

و نباشد بر نبی هیچ گناهی در آنچه مقرر داشت خدا او را دستور خدا در آنانکه گذشتند از

قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۝ اَلَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ

پیش و باشد امر خدا اندازه مقدر شده آنانکه میرسانند رسالتهای خدا را و میترسند

وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِّنْ

از او و نمی ترسند از احدی جز خدا و بس باشد خدا حساب کننده نباشد محمد پدر احدی از

رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۝

مردمان شما و لیکن رسول خدا و خاتم انبیاست و باشد خدا بهمه چیز دانا

يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ۝ وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝ هُوَ

ای آن کسانکه ایمان آوردید یاد کنید خدا را ذکر بسیار و تسبیح گوئید او را بامداد و شبانگاه اوست

الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ

آنکه صلوات میفرستد بر شما و ملائکه اش تا بیرون آرد شما را از تاریکیها بسوی نور و باشد

بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ۝ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ۝ يٰاَيُّهَا

بمؤمنان مهربان تحیتشان روزیکه ملاقات میکنندش سلامت و آماده کرده برای ایشان پاداش خوب ای

النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝ وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَ

نبی در ستیکه ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده و خواننده بسوی خدا بامر او و

سِرَاجًا مُّنِيْرًا ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ۝ وَلَا تُطِعِ

چراغی نور بخش و بشارت ده مؤمنانرا باینکه مر ایشانراست از خدا افزونی عظیم و اطاعت مکن

الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝

کافرانرا و منافقانرا و واگذار آزار ایشانرا و توکل کن بر خدا و بس باشد خدا وکیل

يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ

ای آنانکه ایمان آوردید چون نکاح کنید زنان با ایمانرا پس طلاق دهید ایشانرا پیش از آنکه مس کنید شان

فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّوْنَهَا فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ۝ يٰۤا

پس نیست مر شما را بر ایشان هیچ عده که بشماره در آید ایشانرا پس متاعی دهید ایشانرا و رها کنید شان رها کردنی خوب ای

اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْۤ اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

نبی در ستیکه ما حلال گردانیدیم برای تو جفتهایت را که دادی ایشانرا مهرهایشان و آنچه را مالک شد

يَمِيْنُكَ مِمَّاۤ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَ

دستت از آنچه غنیمت گردانید خدا بر تو و دختران عمت را و دختران عمه هایت و دختران خالت را و

بَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ

دختران خالهایت را آنانکه هجرت گزیدند با تو و زن با ایمان را اگر ببخشد

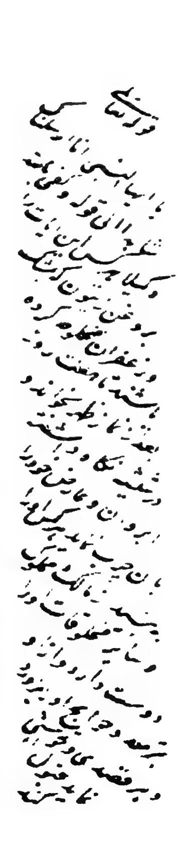
نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ

نفس را مر نبی اگر خواهد نبی که نکاح کند او را خاص است مر ترا از غیر

الْمُؤْمِنِيْنَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْۤ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ

مؤمنان بتحقیق دانسته ایم آنچه را فرض گردانیدیم بر ایشان در جفتهاشان و آنچه مالک شد دستهاشان

ع

لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَ

تا نبوده باشد بر تو گناهی و باشد خدا آمرزنده مهربان باز پس میداری آنرا که میخواهی از

تُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ

ایشان و جای میدهی بسوی خود آنرا که میخواهی و آنرا که خواستی از آنکه عزل کردی پس نیست گناهی بر تو آن

أَدْنٰى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

نزدیکتر است بآنکه آرام گیرد چشمهاشان و نشوند غمگین و خشنود گردند بآنچه دادی ایشانرا همگیشان و خدا میداند

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ

آنچه در دلهای شماست و باشد خدا دانای حلیم حلال نمیشود مر ترا زنان از بعد و نه آنکه

تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ

بدل کنی ایشانرا به جفتهای و اگرچه خوش آمده باشد ترا حسنشان مگر آنکه مالک شد یمین تو و باشد

ع اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ

خدا بر همه چیز نگهبان ای آنانکه ایمان آوردید داخل مشوید در خانهای نبی مگر آنکه

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ

دستوری داده شود شما را بسوی طعامی غیر انتظار کشندگان رسیدنش و لیکن چون خوانده شوید پس درآئید پس چون خوردید

فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي

پس پراگنده شوید و نه انس جویندگان به حکایتی بدرستیکه آن باشد که ایذای دهد نبی را پس شرم میکند

مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ

از شما و خدا شرم نمیکند از حق و چون خواهید از ایشان متاعی پس بخواهید از پشت

حِجَابٍ ۝ ذٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ

پرده این پاکیزه تر است مر دلهای شما را و دلهای ایشانرا و نه باشد مر شما را که برنجانید رسول

اللّٰهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ۝

خدا و نه آنکه نکاح کنید جفتهایش را از بعد او هرگز بدرستی که این باشد نزد خدا عظیم

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي

اگر آشکار کنید چیزیرا یا پنهان دارید آنرا پس بدرستی که خدا باشد بهمه چیز دانا نیست گناهی بر ایشان در

آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ

پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران برادرانشان و پسران خواهرانشان

وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ

و نه زنانشان و نه آنچه مالک شد یمینهاشان و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا باشد بر همه چیز

شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا

چیز گواه بدرستی که خدا و ملائکه اش صلوات میفرستند بر نبی ای آنکسانیکه ایمان آوردید

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا

صلوات فرستید بر او و سلام کنید سلام کردنی بدرستیکه آنانکه میرنجانند خدا و رسولش را لعنت کرد ایشانرا خدا در دنیا

وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
واخرت وآماده کرد برای ایشان عذابی خوار کننده و آنانکه میرنجانند مردان با ایمان وزنان با ایمان را

بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوْا فَقَدِ احْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ۝ يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ
بدون آنکه کسب کرده‌اند پس بتحقیق تحمل شدند افترائی و گناهی آشکار ای پیغمبر بگو زنهایت را

وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ
ودخترانت را وزنان مؤمنان را که فرو پوشند برخود از چادرهاشان این نزدیکتر است بآنکه

يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ
شناخته شوند پس آزار کرده نشوند و باشد خدا آمرزنده رحیم اگر باز نایستند منافقان وآنانکه

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ
در دلهاشان مرضی است و اراجیف سازان در مدینه هر آینه برگماریم ترا بایشان پس مجاور نشوند ترا

فِيْهَاۤ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ مَّلْعُوْنِيْنَ اَيْنَمَا ثُقِفُوْۤا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ۝ سُنَّةَ
در آن مگر اندکی لعنت کرده شدگان هر جا یافت شوند گرفته شوند و کشته شوند کشتنی دستور

اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۝ يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ
خدا در آنانکه گذشتند از پیش و نیابی هرگز مر دستور خدا را تغییری میپرسند از تو مردمان

عَنِ السَّاعَةِ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا
از قیامت بگو جز این نیست که علم آن نزد خداست و چه چیز آگاه میکند ترا شاید که قیامت بوده باشد نزدیک

اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا لَا يَجِدُوْنَ
بدرستیکه خدا لعنت کرد کافران را و آماده کرد برای ایشان آتش سوزان جاودانیان در آن همیشه نمی یابند

وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۝ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَاۤ اَطَعْنَا
صاحبی و نه یاوری روزیکه گردانیده شود روهاشان در آتش میگویند ای کاش ما طاعت میکردیم

اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ۝ وَقَالُوْا رَبَّنَاۤ اِنَّاۤ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا
خدا را و طاعت کرده بودیم آن رسول را و گویند پروردگارا بدرستیکه ما طاعت کردیم سرکردگان ما را و بزرگان ما را پس گمراه کردند ما را

السَّبِيْلَا ۝ رَبَّنَاۤ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ۝ يٰۤاَيُّهَا
از راه پروردگارا بده ایشان را دو چندان از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنت بزرگ ای

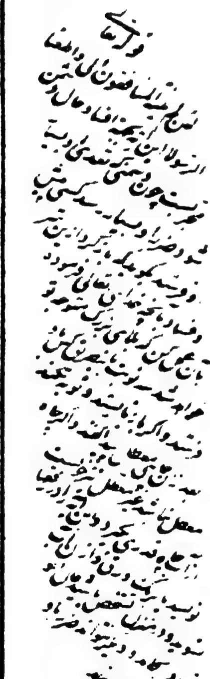
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ
کسانیکه ایمان آورده‌اید مباشید چون آنانکه رنجانیدند موسی را پس بری کرد او را خدا از آنچه گفتند و بود نزد

اللّٰهِ وَجِيْهًا ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝ يُّصْلِحْ لَكُمْ
خدا گرامی ای کسانیکه ایمان آورده‌اید بپرهیزید از خدا و بگوئید گفتنی صواب که شایسته گرداند برای شما

اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝
کردارهای شما را و بیامرزد شما را گناهان شما را و کسیکه اطاعت کند خدا و رسولش را پس بتحقیق کامیاب شد کامیابی بزرگ

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَ
بدرستیکه ما عرض کردیم امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها پس ابا نمودند از آنکه بردارند آنرا و

ربع
٢٢

اشفقن

وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

و ترسیدند از آن و برداشت آنرا انسان بدرستیکه بود ستمکار نادان تا عذاب کند خدا منافقان

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و زنان صاحب نفاق را و مردان مشرک آورنده و زنان شرک آورنده و در پذیرد توبه را خدا بر مؤمنان و زنان ایمان

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

و باشد خدا آمرزنده رحیم

سُورَةُ السَّبَأ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ آيَة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ ۚ وَهُوَ

ستایش مر خدایرا که مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و مر او راست حمد در آخرت و اوست

الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ

حکیم آگاه میداند آنچه داخل میشود در زمین و آنچه بیرون می آید از آنها و آنچه فرود می آید از آسمان

وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ ۖ

و آنچه عروج میکند در آن و اوست رحیم آمرزنده و گفتند آنانکه کافر شدند نمی آید ما را قیامت

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ

بگو بلی قسم بپروردگار من که هر آینه خواهد آمد شما را که دانای غیب است دور نمیشود از او مقدار ذره در آسمانها

وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝

و نه در زمین و نه خوردتر از آن و نه بزرگتر مگر آنکه باشد در کتاب واضح

لِّيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنجماعت برای ایشانست آمرزش و روزی خوب

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ۝ وَيَرَى

و آنانکه سعی کردند در آیات ما طالبان عاجز گردانیدن آنجماعت برای ایشانست عذاب از عقوبت پردرد و می بیند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ

آنانکه داده شدند علم را آنچه فرود فرستاده شد بتو از پروردگار تو که اوست حق و هدایت میکند به راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ

خدای با عزت ستوده شده و گفتند آنانکه کافر شدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که خبر دهد شما را چون پاره پاره شدید

كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ

هر پاره پاره کرده شده بدرستیکه شما باشید هر آینه در آفرینش تازه آیا بربست بر خدا دروغ یا با اوست جنون بلکه

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ

آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت باشند در عذاب و گمراهی دور آیا پس ننگریستند بآنچه

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ

باشد میان دستهاشان و آنچه باشد پشت سرشان از آسمان و زمین اگر خواهیم در بریم ایشان را

الْاَرْضِ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ

بزمين يا فرو فكنيم برايشان پاره‌ها از آسمان بدرستيكه در آن هرآينه آيتيست مر هر بنده

مُّنِيْبٍ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ اَوِّبِىْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ وَاَلَنَّا لَهُ ع

بازگشت كننده را و بتحقيق داديم داود را از خود فزونيى اى كوهها تسبيح گوييد با او و طير و نرم گردانيديم براى

الْحَدِيْدَ اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِى السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا اِنِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

او آهن را كه بسازد زره‌هاى رسا و اندازه نگاه دار و در بافتن و بكنيد كار نيكو بدرستيكه من بآنچه ميكنيد

بَصِيْرٌ ۝ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ

بينا ام و مر سليمان را باد بامدادش ماهى بود و شبانگاهش ماهى و جارى كرده بوديم براى او چشمه مس گداخته

وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ

و از جن كس بود كه كار ميكرد پيش روى او باذن پروردگارش كسيكه سرپيچيد از ايشان از فرمان ما بچشانيم او را

مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ۝ يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ

از عذاب آتش سوزان ميساختند براى او آنچه ميخواست از غرفه‌ها و قصرها و تمثالها و كاسه‌ها

كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِىَ

چون حوضها و ديگها برقرار بكنيد آل داود شكر و اندكى از بندگان من

الشَّكُوْرُ ۝ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ

شاكرند پس چون گذارش داديم براو مرگ دلالت نكرد بر مردنش مگر دابه ارض كه ميخورد

مِنْسَاَتَهٗ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِى الْعَذَابِ

عصايش را پس چون بروى در افتاد ظاهر شد جن را اينكه اگر بودند كه ميدانستند غيب را نمى‌ماندند در عذاب

الْمُهِيْنِ ۝ لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِىْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ كُلُوْا مِنْ

خوار كننده بتحقيق كه بود مر سبا را در مسكنهاشان آيتى دو بوستان از راست و چپ بخوريد از

رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ۝ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

روزى پروردگارتان و شكر كنيد مر او را بلدى پاكيزه و پروردگارى آمرزنده پس روى گردانيدند پس فرستاديم برايشان

سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَىْءٍ مِّنْ

سيل باران سخت و بدل داديم ايشان را از دو باغستان دو باغ صاحبان ثمرى تلخ و شوره گز و چيزى از

سِدْرٍ قَلِيْلٍ ۝ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا وَهَلْ نُجٰزِىْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ۝ وَجَعَلْنَا

كنار اندكى آن جزا داديم ايشان را بسبب آنكه كفران ورزيدند و آيا جزا ميدهيم مگر ناسپاس را و گردانيديم

بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ

ميانه ايشان و ميانه قريهائى كه بركت داديم در آن قريهاى ظاهر را و مقرر داشتيم در آنها رفتن را

سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِىَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ۝ فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْٓا

سير كنيد در آن شبها و روزها ايمنان پس گفتند پروردگارا دورى افكن ميان سفرهاى ما و ظلم كردند

اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ

برخودشان پس گردانيديم ايشان را حكايتها و پراكنده ساختيم ايشان را هر پراكنده ساختنى بدرستيكه در آن هرآينه آيتهاست براى هر

صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
شکیبنده شکرگذار را و بتحقیق که راست کرد برایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر گروهی از مومنان

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي
و نبود مراورا برایشان هیچ تسلطی مگر برای آنکه بدانیم از آنکه ایمان آورد باخرت از آنکه او از آنست در

شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ لَا
شک و پروردگار تو بر همه چیز نگهبانست بگو بخوانید آنانرا که گمان بردید از غیر خدا مالک

يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ
نیستند بمقدار ذره در آسمانها و نه در زمین و نباشد مرایشانرا در آن دو هیچ

وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ۝ وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا
شرکتی و نباشد مراورا از ایشان هیچ مددکاری و سود نمیدهد شفاعت نزد او مگر برای آنکه دستوری داد مراو را تا

نصف الحزب

فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ قُلْ
چون برداشته شد از دلهاشان گویند چه گفت پروردگار شما گویند حق و اوست برتر بزرگ بگو

مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ
کیست که روزی میدهد شمارا از آسمانها و زمین بگو خدا و بدرستیکه ما یا شما هر آینه بر راهیم یا

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قُل لَّا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝
در گمراهی آشکار بگو پرسیده نخواهید شد از آنچه بد کردیم و پرسیده نشویم از آنچه میکنید

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَرُونِيَ
بگو جمع میکند میانه ما پروردگار ما پس حکم میکند میانه ما بحق و اوست حکم کننده دانا بگو بنمائید مرا

الَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
آنانکه رسانیده اید باو انبازان نه چنین است بلکه اوست خدای غالب حکیم و نفرستادیم ترا مگر

كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ
تمام مر مردمانرا بشارت دهنده و بیم کننده و لیکن اکثر مردمان نمیدانند و میگویند کی باشد

ع

هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
این وعده اگر هستید راست گویان بگو مر شماراست وعده روزی که باز پس نمی مانید از آن ساعتی

وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي
و پیش نمی افتید و گفتند آنانکه کافر شدند ایمان نیاریم باین قرآن و نه بآنچه باشد

بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
میان دو دستش و اگر ببینی هنگامیکه ستمکاران بازداشته شدگانند نزد پروردگارشان برمیگردانند بعضیشان بسوی

الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ
بعضی سخن را میگویند آنانکه ضعیف گرفته شدند مر آنانرا که بزرگی جستند اگر نبودید شما هر آینه بودیم مومنان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ
گفتند آنانکه بزرگی جستند مر آنانرا که ضعیف گرفته شدند آیا ما باز داشتیم شمارا از هدایت بعد

إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
از آنکه آمد شما را بلکه بودید گناهکاران و گفتند آنانکه ضعیف گرفته شدند مر آنانرا که بزرگی جستند بلکه حیله
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ
شب و روز هنگامیکه میفرمودید ما را که کافر شویم بخدا و بگردانیم مر او را همتایان و پنهان داشتند پشیمانیرا
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ
چون دیدند عذاب را و گردانیدیم غلها را در گردنهای آنانکه کافر شدند آیا جزا داده میشوند
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا
مگر آنچه بودند میکردند و نفرستادیم در قریه هیچ بیم دهنده مگر گفتند نعمت پروردگانش
أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ قُلْ
بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده باآن کافرانیم و گفتند ما بیشتریم در اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب کرده شدگان بگو
إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا ع
بدرستیکه پروردگار من گشاده میکند روزی برای آنکه میخواهد و تنگ میگرداند ولیکن اکثر مردمان نمیدانند و نیست
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
اموال شما و نه اولاد شما بچیزیکه نزدیک گرداند شما را نزد ما نزدیک گردانیدنی مگر آنکه ایمان آورد و کرد کار شایسته
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ
پس آنها برای ایشانست جزای افزون بسبب آنچه کردند و ایشان باشند در غرفها ایمنان و آنانکه شتافتند
فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ
در آیتهای ما طلبان عاجز گردانیدن آنها باشند در عذاب احضار کرده شدگان بگو بدرستیکه پروردگار من فراخ میکند
لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ
رزق را برای آنکه میخواهد از بندگانش و تنگ میکند برایش و آنچه نفقه کردید از چیزی پس عوض میدهد از او و اوست بهترین
الرَّازِقِينَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
روزی دهندگان و روزیکه حشر میکند ایشانرا همه پس میگوید مر ملئکه را آیا اینها شما را بودند که می پرستیدند
قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ
گفتند دانیم پاک بودن ترا تو ای صاحب ما از غیر ایشان بلکه بودند که می پرستیدند جن را اکثر ایشان بودند بآنها
مُؤْمِنُونَ ۝ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
گروندگان پس امروز مالک نمیباشند بعضیتان مر بعضی را نفعی و نه ضرری و میگوئیم آنانرا که ستم کردند
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
بچشید عذاب آن آتش را که بودید که آنرا تکذیب میکردید و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما که
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَٰذَا
روشن است گویند نیست این مگر مردی میخواهد که باز دارد شما را از آنچه بودند که می پرستیدند پدران شما و گفتند نیست
إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝
این مگر دروغی افترا کرده شده و گفتند آنانکه کافر شدند مر حق را چون آمد ایشانرا نیست این مگر سحری آشکار

وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ۝ وَ

و ندادیم ایشان را از کتابها که بدرس گیرند خوانده باشند آنها را و نفرستادیم بایشان پیش از تو هیچ بیم دهنده

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ

و تکذیب نمودند آنانکه بودند پیش از ایشان و نرسیدند بده یک آنچه دادیم ایشان را پس تکذیب کردند رسولان مرا پس چگونه

كَانَ نَكِيرِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا

بود انکار بگو جز این نیست که پند میدهیم شما را بیک طریق که برخیزید برای خدا دو تا دو تا و یکی یکی پس فکر کنید که

بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝ قُلْ مَا

نیست صاحب مر شما را هیچ جنونی نیست او مگر بیم دهنده مر شما را پیش از عذاب سخت بگو آنچه

سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ قُلْ

خواستم از شما از مزدی پس او از برای شما نیست مزد من مگر بر خدا و او است بر همه چیز گواه بگو

إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا

بدرستیکه پروردگار من القا میکند حق را داننای غیبهاست بگو آمد حق و نمی افزاید باطل را و اعاده

يُعِيدُ ۝ قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي

نمیکند بگو اگر گمراه شدم پس جز این نیست که گمراه میشوم بر خود و اگر هدایت یافتم پس بسبب آنچیزیست که وحی میکند بمن پروردگار من

إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝ وَقَالُوا

بدرستیکه او شنوای نزدیکست و اگر ببینی وقتیکه بترسند پس نباشد فوتی و گرفته شوند از جای نزدیک و گفتند

آمَنَّا بِهِ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِن قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

ایمان آوردیم باو و از کجاست مر ایشان را تناول از جای دور و بتحقیق کافر شدند بان از پیش و می انداختند

بِالْغَيْبِ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم

بنادیده از جای دور و حایل کرده شد میان ایشان و میان آنچه خواهش میکردند چنانکه کرده شد بامثال ایشان

مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ۝

از پیش بدرستیکه ایشان بودند در شکی بتهمت اندازنده

سورة الملائكة مكية وهى خمس واربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ

ستایش مر خدا راست که پدید آرنده آسمانها و زمین است گرداننده فرشتگان رسولان صاحب بالها دو تا دو تا

وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَّا يَفْتَحِ اللَّهُ

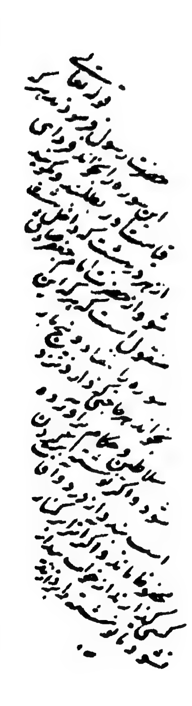
و سه تا سه تا و چهار تا چهار تا می افزاید در خلق آنچه را میخواهد بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست آنچه بگشاید

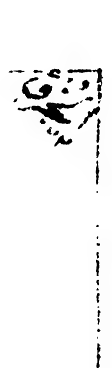
لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِن بَعْدِهِ وَهُوَ

خدا برای مردمان از رحمت پس نیست بازگیرنده مر او را و آنچه را بازگیرد پس نیست فرستنده مر او را از بعد او و اوست

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ

عزیز حکیم ای مردمان یاد کنید نعمت خدا بر شما آیا هیچ آفریننده غیر

اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ

خدا که روزی میدهد شما را از آسمان و زمین نیست الهی جز او پس بکجا برگردانیده میشوید و اگر تکذیب میکنند

فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ

ترا پس بتحقیق تکذیب کرده شدند رسولان پیش از تو و بسوی خدا برگردانیده میشود کارها ای مردمان بدرستیکه وعده

اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝ اِنَّ الشَّيْطٰنَ

خدا حق است پس نباید که فریفته کند شما را زندگانی دنیا و نباید که فریفته کند شما را بخدا فریب دهنده بدرستیکه شیطان

لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝

مر شما راست دشمن پس بگیرید دشمن جز این نیست که میخواند گروهش را تا باشند از اصحاب آتش سوزان

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ

آنانکه کافر شدند برای ایشانست عذاب سخت و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را

مَغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝ اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْۤءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ

برای ایشانست آمرزش و مزدی بزرگ آیا پس کسیکه آراسته شد مر او را بدی کردارش پس دید او را خوب پس بدرستی

يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِمَا

که خدا گمراه میکند آنرا که میخواهد و هدایت میکند آنرا که میخواهد پس نباید که هلاک شود نفست بر ایشان حسرتها بدرستیکه خدا داناست بآنچه

يَصْنَعُوْنَ ۝ وَاللّٰهُ الَّذِيْۤ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا

میکنند و خدا آنست که فرستاد بادها را پس بر می انگیزد ابر را پس راندیم آنرا بسوی شهری مرده پس زنده

بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا

گردانیدیم بآن زمین را بعد از مردنش همچنین است حشر کردن آنکه باشد خواهد عزت را پس مر خدا راست عزت همگی

اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ

بسوی او بالا میرود سخن پاکیزه و کردار شایسته بالا میبرد آنرا و آنانکه می اندیشند

السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَكْرُ اُولٰۤئِكَ هُوَ يَبُوْرُ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ

بدیها را برای ایشانست عذاب سخت و حیله ایشان آن ناچیز میشود و خدا آفرید شما را از

تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ وَ

خاک پس از نطفه پس گردانید شما را جفتها و بر نمیدارد هیچ مونثی و نمینهد جز بعلم آن و

مَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖۤ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

عمر داده نمیشود هیچ عمر داده شده و کم نمیشود از عمر آن مگر در کتاب بدرستیکه آن بر خدا

يَسِيْرٌ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ

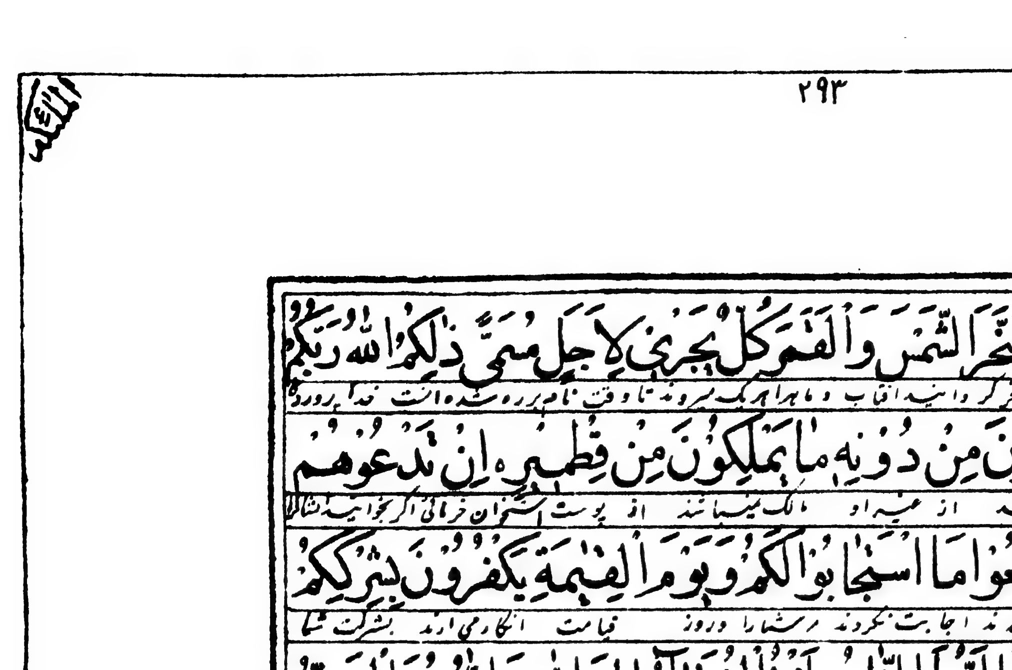
آسانست و یکسان نیست دو دریا این شیرین است بسیار شیرین که گوارا است آشامیدنش و این شور است

اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ

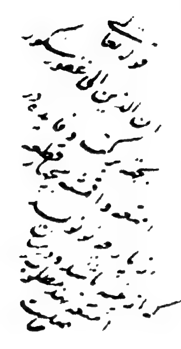
بسیار شور تلخ و از همه میخورید گوشتی تازه و بیرون می آورید پیرایه که می پوشید آنرا و می بینی کشتیها را

فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ

در آن شکافندهای آب تا بجوئید از فضلش و باشد که شما شکر کنید داخل میکند شب را در روز و

يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ
در می آرد روز را در شب و مسخر گردانید آفتاب و ماه را هر یک میروند تا وقت نام برده شده است خدا پروردگار
لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ إِنْ تَدْعُوهُمْ
شما را او راست پادشاهی و آنان را که میخوانید از غیر او مالک نمیباشند از پوست استخوان خرمائی اگر بخوانید ایشان را
لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ
نشنوند ندای شما را و اگر شنیدند اجابت نکردند مر شما را و روز قیامت انکار می آرند بشرکت شما
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ
و خبر ندهد ترا مانند آگاه ای مردمان شمائید محتاج بخدا و خدا اوست بی نیاز
الْحَمِيدُ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ
ستوده اگر خواهد ببرد شما را و بیارد خلقی را نو و نیست آن بر خدا دشوار
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَ
و بر ندارد بردارنده بار گناه دیگری را و اگر بخواند گرانباری گردانیده شده بر داشتن آن برداشته نشود از آن چیزی و
لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ
اگرچه باشد صاحب قرابت جز این نیست که بیم میدهی آنان را که میترسند از پروردگار شان پنهان و برپای داشتند نماز را و
مَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
کسی که پاکیزه شد پس جز این نیست که پاکیزه میشود برای خودش و بسوی خداست بازگشت و نمیباشد یکسان نابینا و بینا
وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ
و نه تاریکیها و نه روشنائی و نه سایه و نه سموم و نمیباشد یکسان زندها
وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ إِنْ
و نه مردها بدرستیکه خدا میشنواند آنکس را که میخواهد و نیستی تو شنواننده آنکه در گورهایند نیستی
أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا
تو مگر بیم دهنده بدرستیکه ما فرستادیم ترا بحق بشارت دهنده و بیم کننده و نیست هیچ امتی مگر آنکه
فِيهَا نَذِيرٌ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
گذشت درمیان ترساننده و اگر تکذیب کنند ترا پس بتحقیق تکذیب کردند آنان را پیش از ایشان آمد ایشان را رسولانشان
بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ
با بینها و با صحف و با کتاب نورانی کننده پس گرفتم آنان را که کافر شدند پس چگونه بود انکار
نَكِيرِ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا
من آیا ندیدی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم بآن ثمرهائی که مختلف است رنگهاشان
وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ وَمِنَ النَّاسِ
و از کوهها راهها است سفیدها و سرخها که مختلف است رنگهاشان و سیاهی بسیار سیاه و از مردمان
وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰؤُا
و جنبندها و شتر و گاو و گوسفند مختلف است رنگهایش همچنین است جز این نیست که میترسند از خدا از بندگانش دانایان

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا

بدرستی که خداست غریز آمرزنده بدرستیکه آنانکه میخوانند کتاب خدارا و برپای داشتند نمازرا و انفاق کردند

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ۝ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَ

از آنچه روزی کردیم ایشانرا پنهان و آشکارا امید میدارند تجارتیکه تباه نشود هرگز تا تمام بدهد ایشانرا اجرهاشانرا و

يَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ

بیفزاید ایشانرا از احسانش بدرستیکه او آمرزنده شاکر است و آنچه را وحی کردیم بتو از کتاب اوست

الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ

حق تصدیق کننده مرآنچه باشد میان دو دستش بدرستیکه خدا بر بندگانش هر آینه آگاه بیناست پس میراث دهیم کتاب را

الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ

کسانیکه برگزیدیم از بندگان خود پس بعضیشان ظلم کنندگانند مر نفسشانرا و بعضیشان میانه روند و بعضیشان پیشی گیرنده

بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

کانند بخوبیها باذن خدا اینست آن فضل عظیم بهشتهای جای اقامت دائمی داخل میشوند در آنها پیرایه

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

شوند در آنها از استوانهایی از طلا و مروارید و پوشیدنشان در آنها حریر است و گفتند ستایش مر خدای را

أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن

برد از ما اندوه را بدرستیکه پروردگار ما هر آینه آمرزنده شکر کننده است آنکه در آورد ما را بسرای اقامت از

فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ

احسانش مس نمیکند ما را در آن تعبی و مس نمیکند ما را در آن خستگی و آنانکه کافر شدند برای ایشانست

جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ

آتش دوزخ نه حکم کرده میشود بر ایشان پس بمیرند و نه تخفیف داده میشود از ایشان هیچ عذابش همچنین جزا میدهیم هر

كَفُورٍ ۝ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

ناسپاسی را و ایشان فریاد میکنند در آن پروردگارا ما را بیرون آر تا بکنیم کار شایسته غیر آنچه بودیم که میکردیم

أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن

آیا و عمر ندادیم شما را آنقدر که پند میگرفت در آن کسیکه پند میگرفت و آمد شما را بیم دهنده پس بچشید پس نیست مر ظالمانرا هیچ

نَّصِيرٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

یاوری بدرستیکه خداست دانای غیب آسمانها و زمین بدرستیکه او داناست بذات سینها

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ

اوست آنکه گردانید شما را خلیفه‌ها در زمین پس کسیکه کافر شد پس بر اوست کفر او و نمی افزاید

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝

کافرانرا کفرشان نزد پروردگارشان مگر دشمنی و نمی افزاید کافرانرا کفرشان جز زیانکاری

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ

بگو آیا دیدید شریکانتانرا آنانکه میخوانید از غیر خدا بنمایید مرا که چه چیز آفریده‌اند

الارض ام لهم شرك في السموات ام اتيناهم كتابا فهم على بينة منه بل

زمین یا مر ایشانرا است شرکتی در اسمانها یا دادیم ایشانرا کتابی پس ایشانند بر بینه ازان بلکه

ان يعد الظالمون بعضهم بعضا الا غرورا ۝ ان الله يمسك السموات والارض ان

وعده نمیدهند ظالمان بعضیشان بعضی را جز فریب بدرستیکه خدا نگاه میدارد اسمانها و زمین را

تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده انه كان حليما غفورا ۝

بها وا زایل شوند و هر اینه اگر زایل شوند نیست نگاهدارنده ان دو تا هیچ احدی از بعدش بدرستیکه او باشد صاحب حلم

واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءهم نذير ليكونن اهدى من احدى الامم

امرزنده و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهاشان که هر اینه اگر امد ایشانرا بیم هر اینه باشند هدایت یافته تر از هر یک امتها

فلما جاءهم نذير ما زادهم الا نفورا ۝ استكبارا في الارض ومكر السيئ ولا

پس چون امد ایشانرا بیم دهنده نیفزود ایشانرا جز نفرت از راه سرکشی در زمین و اندیشیدن بدی و

يحيق المكر السيئ الا باهله فهل ينظرون الا سنت الاولين فلن تجد

احاطه نکند اندیشیدن بد مگر باهلش پس ایا انتظار میبرند جز دستور پیشینیان پس نیابی هرگز

لسنت الله تبديلا ولن تجد لسنت الله تحويلا ۝ اولم يسيروا في الارض فينظروا

مر دستور خدا را تبدیلی و نیابی مر دستور خدا را تغییری ایا سیر نکردند در زمین پس بنگرند

كيف كان عاقبة الذين من قبلهم وكانوا اشد منهم قوة وما كان الله

چگونه بود عاقبت انانکه بودند از پیش ازایشان و بودند سخت تر ازایشان در توانائی و نباشد خدا

ليعجزه من شيء في السموات ولا في الارض انه كان عليما قديرا ۝ ولو يؤاخذ

که عاجز کند او را هیچ چیز در اسمانها و نه در زمین بدرستیکه او باشد دانای توانا و اگر مواخذه کردی

الله الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة ولكن يؤخرهم الى اجل

خدا مردمانرا بسبب انچه کسب کردند نگذاشتی بر پشت زمین هیچ جنبنده و لیکن باز پس میدارد ایشانرا تا مدتی

مسمى فاذا جاء اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا ۝

نام برده شده پس چون امد اجلشان پس بدرستی که خدا باشد به بندگانش بینا

سورة يس صلى الله عليه وسلم مكية وهي ثلث وثمانون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

يس ۝ والقران الحكيم ۝ انك لمن المرسلين ۝ على صراط مستقيم ۝ تنزيل

قسم بقران محکم بدرستیکه توئی هر اینه از مرسلان بر راه راست فرو فرستادن

العزيز الرحيم ۝ لتنذر قوما ما انذر اباؤهم فهم غافلون ۝ لقد حق القول على

خدای عزیز رحیم تا بیم دهی گروهی را چنانکه بیم داده شد پدرانشان پس ایشانند غافلان بتحقیق ثابت شد سخن برا

اكثرهم فهم لا يؤمنون ۝ انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم

اکثرشان پس ایشان ایمان نمی ارند بدرستیکه ما کردانیدیم در گردنهاشان غلها پس ان تا زنخهاست پس ایشان

مقمحون ۝ وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم

لا يبصرون ۝ وسواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون ۝ انما تنذر

من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة واجر كريم ۝ انا نحن

نحي الموتى ونكتب ما قدموا واثارهم وكل شيء احصيناه في امام مبين

واضرب لهم مثلا اصحاب القرية اذ جاءها المرسلون ۝ اذ ارسلنا اليهم

اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث فقالوا انا اليكم مرسلون ۝ قالوا ما انتم

الا بشر مثلنا وما انزل الرحمن من شيء ان انتم الا تكذبون ۝ قالوا ربنا يعلم انا

اليكم لمرسلون ۝ وما علينا الا البلاغ المبين ۝ قالوا انا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا

لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب اليم ۝ قالوا طائركم معكم ائن ذكرتم بل

انتم قوم مسرفون ۝ وجاء من اقصى المدينة رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين

اتبعوا من لا يسئلكم اجرا وهم مهتدون ۝ وما لي لا اعبد الذي فطرني و

اليه ترجعون ۝ ءاتخذ من دونه الهة ان يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم

شيئا ولا ينقذون ۝ اني اذا لفي ضلال مبين ۝ اني امنت بربكم فاسمعون ۝

قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون ۝ بما غفر لي ربي وجعلني من

المكرمين ۝ وما انزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما كنا منزلين

ان كانت الا صيحة واحدة فاذا هم خامدون ۝ يا حسرة على العباد ما يأتيهم

الجزء الثالث والعشرون ٢٣

مِن رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ ۝
هیچ رسولی جز که هستند که باو استهزا میکنند آیا ندیدند که بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان از قرنها
أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ وَآيَةٌ لَّهُمُ الْأَرْضُ
که ایشان بسوی ایشان بر نمیگردند و نیستند همه مگر جمع کرده شده نزد ما حاضر کرده شدگان و آیتیست مر ایشانرا زمین
الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ
مرده که زنده کردیم آنرا و بیرون آوردیم از آن دانه را پس از آن میخورند و گردانیدیم در آن باغها از درختان خرما
وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
و انگورها و گشادیم در آن از چشمها تا بخورند از ثمرش و آنچه ساخت آنرا دستهاشان آیا پس شکر نمیکنند
سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا
پاک بودن آنکه آفرید جفتها همه آنها از آنچه میرویاند زمین و از خود ایشان و از آنچه
يَعْلَمُونَ ۝ وَآيَةٌ لَّهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِي
نمیدانند و آیتیست مر ایشانرا شب بیرون میکشیم از آن روز را پس ناگاه ایشان داخل شوند در تاریکی و آفتاب سیر میکند
لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
برای قرارگاهی که مر اوراست این اندازه کردن غالب دانا و ماه را اندازه کردیم برای وی منزلها تا آنکه باز گشت چون شاخ خرما
الْقَدِيمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ
کهنه نه آفتاب میسزد او را که دریابد ماه را و نه شب پیش از روز است و هر یک
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَآيَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا
در فلک اندر رفت میمانند و آیتیست مر ایشانرا که ما بار کردیم فرزندانشان را در کشتی پر کرده شده و آفریدیم
لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ۝
برای ایشان از مثل آن آنچه سوار میشوند و اگر خواهیم غرق میکنیم ایشانرا پس نیست فریادرسی ایشانرا و نه ایشان خلاص کرده میشوند
إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَ
مگر رحمتی از ما و تمتعی تا وقت معین و چون گفته شود مر ایشانرا که بپرهیزید از آنچه که میان دستهای شماست و
مَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
آنچه پشت سر شماست باشد که شما رحمت کرده شوید و نمی آید ایشانرا هیچ آیتی از آیات پروردگارشان جز که باشند
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
از آن روی گردانندگان و چون گفته شود مر ایشانرا که انفاق کنید از آنچه روزی کرد شما را خدا گویند آنکه کافر شدند آنکه
آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ وَيَقُولُونَ
ایمان آوردند آیا خوراک دهیم کسیرا که اگر میخواست خدا داده بود خوراک وی نیستید شما مگر در گمراهی آشکارا و میگویند
مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ
کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان انتظار نمیبرند مگر بانگی یکی که بگیرد
وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَنُفِخَ
و ایشان خصومت میکرده باشند پس نتوانند وصیت کردن و نه بسوی کسان خود باز گردند و دمیده شد

سلام	قولا	من رب	رحیم
٢٩٣	٢٥٧	١٣٢	١٣٦
١٥٨	٢٩٠	١٣٩	١٣٣
١٣٨	١٣٤	٢٥٥	٢٩١

في الصور فاذا هم من الاجداث الى ربهم ينسلون ۝ قالوا يا ويلنا من بعثنا
در صور پس آنگاه ایشان از قبرها بسوی پروردگارشان میشتابند گفتند ای وای بر ما که برانگیخت ما را

من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۝ ان كانت الا صيحة
از خوابگاهمان اینست آنچه وعده کرد خدای بخشاینده و راست گفتند مرسلان نباشد جز فریادی

واحدة فاذا هم جميع لدينا محضرون ۝ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون الا
واحد پس آنگاه ایشان همه نزد ما حاضر کرده شدگانند پس امروز ظلم کرده نشود نفسی چیزی را و جزا داده نشوید مگر

ما كنتم تعملون ۝ ان اصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون ۝ هم وازواجهم
آنچه بودید که میکردید بدرستیکه اهل بهشت اند در امروز در کار شادی کنندگان ایشان و جفتهاشان

في ظلال على الارائك متكئون ۝ لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون ۝ سلام
در سایها بر سریرها تکیه زدگانند مر ایشانراست در آن میوه و مر ایشانراست آنچه خواهش میکنند سلام

قولا من رب رحيم ۝ وامتازوا اليوم ايها المجرمون ۝ الم اعهد اليكم يا بني
گفتنی از پروردگار رحیم جدا شوید امروز ای گناهکاران آیا پیمان نفرستادیم بسوی شما ای فرزندان

ادم ان لا تعبدوا الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ وان اعبدوني هذا صراط
آدم آنکه نپرستید شیطان را بدرستیکه او مر شما را دشمنیست آشکار و آنکه بپرستید مرا اینست راه

مستقيم ۝ ولقد اضل منكم جبلا كثيرا افلم تكونوا تعقلون ۝ هذه جهنم
راست و بتحقیق گمراه کرد از شما خلقی بسیار آیا پس نبودید که دریابید بعقل اینست جهنم

التي كنتم توعدون ۝ اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون ۝ اليوم نختم على افواههم
که بودید که وعده داده میشدید بچشید حرارت امروز بسبب آنچه بودید که کافر میشدید امروز مهر مینهیم بر دهنهاشان

وتكلمنا ايديهم وتشهد ارجلهم بما كانوا يكسبون ۝ ولو نشاء لطمسنا على
و سخن میکنند با ما دستهاشان و گواهی میدهند پایهاشان بانچه بودند که کسب میکردند و اگر میخواستیم محو میکردیم بر

اعينهم فاستبقوا الصراط فانى يبصرون ۝ ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما
چشمهاشان پس پیشی گرفتندی بر راه پس کجا میدیدند و اگر میخواستیم هر آینه مسخ کردیم ایشانرا بر جای ایشان پس

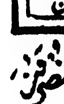
استطاعوا مضيا ولا يرجعون ۝ ومن نعمره ننكسه في الخلق افلا يعقلون ۝
نتوانستندی رفتن و نه برمیگشتند و کسیکه عمر دراز میدهیم نگون میکنیم در خلق آیا پس نمییابند

وما علمناه الشعر وما ينبغي له ان هو الا ذكر وقران مبين ۝ لينذر من كان
و نیاموختیم او را شعر و سزاوار نیست مر او را نیست او مگر پندی و قرآن آشکار تا بیم دهد آنرا که باشد

حيا ويحق القول على الكافرين ۝ اولم يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا
زنده و ثابت شود گفتار بر کافران آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما

انعاما فهم لها مالكون ۝ وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها ياكلون ۝ ولهم
چهارپایان پس ایشان مر آنرا مالکانند و رام گردانیدیم برای ایشان پس از آنهاست سواریشان و از آنها میخورند و مر ایشانراست

فيها منافع ومشارب افلا يشكرون ۝ واتخذوا من دون الله الهة لعلهم
در آن منفعتها و آشامیدنیها آیا پس شکر نمیکنند و گرفتند از غیر خدا الهها باشد که ایشان

ينصرون

ينصرون ۝ لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون ۝ فلا يحزنك قولهم

یاری کرده شوند نمیتوانند یاری کردن ایشان را و ایشان مر ایشان را سپاهند حاضر کرده شدگان پس باید که اندوهگین سازد ترا گفتار ایشان

انا نعلم ما يسرون وما يعلنون ۝ اولم ير الانسان انا خلقناه من نطفة فاذا

بدرستیکه ما میدانیم آنچه را پنهان میدارند و آنچه را آشکارا میکنند آیا ندید انسان که ما آفریدیم او را از منی پس ناگاه

هو خصيم مبين ۝ وضرب لنا مثلا ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم

اوست خصومت کننده آشکار و زد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش را گفت که زنده میکند استخوانها را و آنهاست پوسیده

قل يحييها الذي انشاها اول مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي جعل لكم

بگو زنده میکند آنها را آنکه آفرید آنها را نخستین بار و اوست بهمه خلقی دانا آنکه گردانید برای شما

من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون ۝ اوليس الذي خلق السموات

از درخت سبز آتش را پس آنگاه شما ازاو برمی افروزید آیا نیست آنکه آفرید آسمانها

والارض بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق العليم ۝ انما امره اذا

و زمین توانا بر آنکه آفریند مثل ایشان را آری و اوست آفریننده دانا نیست امرش چون

اراد شيئا ان يقول له كن فيكون ۝ فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء و

خواهد چیزی را جز آنکه بگوید مر او را بشو پس میشود پس پاکست آنکه بدست اوست پادشاهی همه چیز و

واليه ترجعون ۝

سورة الصافات مكية وهي مائة واثنتان وثمانون آية

و بسوی او برگردانیده میشوید

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والصافات صفا ۝ فالزاجرات زجرا ۝ فالتاليات ذكرا ۝ ان الهكم لواحد ۝ رب

بصف زدگان صف زدنی پس زجر کنندگان زجر کردنی پس قرائت نمایندگان ذکر را بدرستیکه اله شما یکیست پروردگار

السموات والارض وما بينهما ورب المشارق ۝ انا زينا السماء الدنيا بزينة

آسمانها و زمین و آنچه میان آن دوتاست و پروردگار مشرقها بدرستیکه ما آراستیم آسمان دنیا را بزینت

الكواكب ۝ وحفظا من كل شيطان مارد ۝ لا يسمعون الى الملا الاعلى ويقذفون

ستاره ها و نگاه داشتن از هر شیطان سرکشی گوش فرا نتوانند داشت بسوی جماعت بالا و انداخته میشوند

من كل جانب ۝ دحورا ولهم عذاب واصب ۝ الا من خطف الخطفة فاتبعه

از هر جانب برای راندن و مر ایشانراست عذاب دایمی مگر آنکه برباید ربودنی پس از پی او در آمد

شهاب ثاقب ۝ فاستفتهم اهم اشد خلقا ام من خلقنا انا خلقناهم من طين لازب

شعله فروزان روشن پس طلب بیان کن از ایشان که ایشان سخت تراند از راه آفرینش یا آنانرا که آفریدیم بدرستیکه ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده

بل عجبت ويسخرون ۝ واذا ذكروا لا يذكرون ۝ واذا راوا اية يستسخرون ۝ و

بلکه تعجب نمودی و استهزا میکنند و چون پند داده میشوند پند نمیگیرند و چون ببینند آیتی استهزا کنند

قالوا ان هذا الا سحر مبين ۝ ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما ءانا لمبعوثون ۝ اوآباؤنا

گویند نیست این مگر سحر آشکار آیا چون بمیریم و باشیم خاک و استخوانها آیا ما برانگیخته شدگانیم آیا پدران ما

الاَوَّلُونَ ۝ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝
که پیشینیانند بگو آری و شمایید خواران پس نیست این مگر زجری واحد پس آنگاه ایشان می نگرند
ربع قَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ اُحْشُرُوا
گفتند ای وای بر ما اینست روز قیامت اینست روز تمیز که بودید شما آن تکذیب میکردید جمع کنید
الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَاهْدُوهُمْ اِلٰى صِرَاطِ
آنانرا که ظلم کردند و اصنافشانرا و آنچه بودند که می پرستیدند از غیر خدا پس دلالت کنید ایشانرا براه
الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۝ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝
جهنم و بازدارید ایشانرا بدرستیکه ایشانند پرسیده شدگان چیست شما را که یاری یکدیگر نمیکنید بلکه ایشان امروز پرسیده شوندگانند
وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ لَمْ
و روی آورد بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدیگر گفتند بدرستیکه شما بودید که آمدید ما را از راست گفتند بلکه نه
تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۝ فَحَقَّ عَلَيْنَا
بودید گروندگان و نبود مر ما را بر شما از هیچ تسلطی بلکه بودید گروه زیاده روان پس ثابت شد بر ما
قَوْلُ رَبِّنَا اِنَّا لَذَائِقُونَ ۝ فَاَغْوَيْنَاكُمْ اِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ
گفتار پروردگار ما بدرستیکه مائیم چشندگان پس گمراه کردیم شما را بدرستیکه ما بودیم گمراهان پس بدرستیکه ایشان روز چنین در عذاب
مُشْتَرِكُونَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ اِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
شریکانند بدرستیکه چنین میکنیم بگناهکاران بدرستیکه ایشان بودند چون گفته شد مر ایشانرا نیست الهی مگر خدا
يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ اَئِنَّا لَتَارِكُوا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۝ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ
سرکشی میکردند و میگفتند آیا ترک کنندگانیم الهان خود را برای شاعری دیوانه بلکه آمد بحق و تصدیق نمود
الْمُرْسَلِينَ ۝ اِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ ۝ وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِلَّا عِبَادَ
رسولانرا بدرستیکه شمائید چشندگان عذاب پردرد و جزا داده نمیشوید مگر آنچه بودید میکردید مگر بندگان
اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ اُولٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ
خدا خالص کرده شدگان آنها مر آنها راست روزی معلوم میوه ها و ایشان گرامی داشتگان در باغهای
النَّعِيمِ ۝ عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝
ناز و نعمت بر تختها روی بروی یکدیگر بگردش درآورده میشود بر ایشان پیاله از شراب جاری سفید که لذتست مر آشامندگان
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ۝ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ۝ كَاَنَّهُنَّ
نه در آنست فسادی و نه ایشان از آن مست میشوند و نزد ایشانست زنان فرو هشته چشم فراخ حدقه گویا ایشان
بَيْضٌ مَكْنُونٌ ۝ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ اِنِّي كَانَ لِي
بیضهای در سایه نگاهداشته اند پس روی آوردند بعضیشان بر بعضی میپرسند از یکدیگر گفت گوینده از ایشان که مرا بود
قَرِينٌ ۝ يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا اَئِنَّا لَمَدِينُونَ ۝
همپیشی که میگفت آیا تو از تصدیق کنندگانی آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوان آیا مائیم جزاداده شونده
قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۝ فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ۝
گفت آیا شمایید فرونگرندگان پس فرونگریست پس دید او را در میان جهنم گفت بخدا که نزدیک بود که هلاک گردانی مرا

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَ

واگر نبود نعمت پروردگارم هرآینه بودم از احضار کرده شدگان آیا نباشیم ما مردگان بجز مردن ما نخستین و

مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ۝ أَذَٰلِكَ

نباشیم ما عذاب کرده شدگان بدرستیکه اینست هرآینه او کامیاب بزرگ برای مثل این پس باید که بکنند کنندگان آیا آن

خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ

بهتر است در مایه ضیافت یا درخت زقوم بدرستیکه ما گردانیدیم آنرا بلائی برای ستمکاران بدرستیکه آن درختیست که بیرون می‌آید در بیخ

الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۝ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

جهنم شکوفه اش گویا سرهای دیوهاست بدرستیکه ایشان هرآینه خورندگانند از آن پس پر کنندگانند از آن شکمها را

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۝ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ

پس بدرستیکه برای ایشانست هرآینه آمیختنی از آب گرم پس بدرستیکه بازگشت ایشان هرآینه بسوی دوزخست بدرستیکه ایشان یافتند پدرانشان را

ضَالِّينَ ۝ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝

گمراهان پس ایشان بر اثرهای ایشان شتاب میروند وبتحقیق گمراه شد پیش از ایشان اکثر پیشینیان وبتحقیق

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

وتحقیق که فرستادیم در ایشان بیم کنندگان پس بنگر چگونه بود انجام

الْمُنْذَرِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ

بیم کردگان مگر بندگان خدا خالص کرده شدگان وبتحقیق ندا خواند ما را نوح پس هرآینه خوب اجابت کنندگانیم ونجات دادیم

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

واهلش را از کرب عظیم وگردانیدیم اولادش را ایشانرا بازماندگان ووا گذاشتیم برای او در

الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا

پسینیان سلام بر نوح در جهانیان بدرستیکه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را بدرستیکه او از بندگان ما

الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ

که مومنانند پس غرق گردانیدیم دیگرانرا وبدرستیکه از پیروان اوست ابراهیم وقتیکه آمد پروردگارش بدل

سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝

درست هنگامیکه گفت مر پدرش را وقومش را چیست آنکه میپرستید آیا از دروغ الهان غیر خدا میخواهید

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

پس چیست گمان شما بپروردگار جهانیان پس نگریست نگریستنی در ستارها پس گفت بدرستیکه من بیمارم پس اعراض کردند از او پشت کنندگان

فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

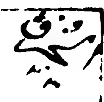
پس آهسته رفت بسوی الهان ایشان پس گفت آیا چرا نمیخورید چیست مر شما را که سخن نمیگوئید پس رفت بر ایشان زدنی بدست راست

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝

پس روی آوردند بسوی وی شتافتند گفت آیا میپرستید آنچه میتراشید وخدا آفریده شما را وآنچه را میسازید

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ

گفتند بنا کنید برای او بنائی پس بیندازیدش در آتش پس خواستند باو چاره پس گردانیدیم ایشانرا پایینان و گفت

إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ

حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا

تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْلَمَا

وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي ۝

الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَ

قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا

الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ

بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ

عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ

لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا

الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۝ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّ يُونُسَ
دیگر انرا و بدرستیکه شما هرآینه میگذرید بر ایشان بامداد کنندگان و شب آیا پس نمی‌یابید عقل و بدرستیکه یونس

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝ فَالْتَقَمَهُ
بود از مرسلان هنگامیکه گریخت بسوی کشتی پر کرده شده پس قرعه زد پس شد از انداخته شدگان پس فرو برد

الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
ماهی و او بود ملامت کننده پس اگر نه اینکه او بود از تسبیح کنندگان هرآینه میماند در شکمش تا روزیکه برانگیخته میشوند

نصف ٢٣ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۝ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ
پس انداختیم او را در جای تهی و او بود بیمار و رویانیدیم بر او درختی از کدو و فرستادیم او را بصد

أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۝ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ
هزار یا زیاده می‌آمدند پس ایمان آوردند پس کامران گردیم ایشانرا تا وقتی پس طلب بیان کن از ایشان آیا پروردگار تست دختران و مر ایشانراست

الْبَنُونَ ۝ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ
پسران یا آفریدیم ملائکه را زنان و ایشان بودند حاضران آگاه باش که ایشان از دروغشان هرآینه خواهند گفت

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ
فرزند دارد خدا و بدرستیکه ایشانند هرآینه دروغگویان آیا برگزید دختران را بر پسران چیست مر شما را چگونه حکم میکنید

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ۝ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَجَعَلُوا
آیا پس فکر نمیکنید یا مر شماراست حجتی روشن پس بیارید کتاب تانرا اگر هستید راستگویان و گردانیدند

بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ
میان او و میان جن نسبی و بتحقیق دانست جن که ایشانند هرآینه حاضر کرده شدگان پاکست خدا از آنچه وصف میکنند

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ۝ إِلَّا مَنْ هُوَ
مگر بندگان خدا که خالص کرده شده‌اند پس بدرستیکه شما و آنچه میپرستید نیستید شما بر او فتنه کنندگان مگر کسی که او است

صَالِ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ
درآینده در دوزخ و نیست از ما مگر مر او راست مقامی معین و بدرستیکه ما هرآینه ائیم صف کشیده شدگان و بدرستیکه ما هرآینه مائیم تسبیح کنندگان

وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ۝ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ فَكَفَرُوا بِهِ
و اگرچه بودند که هرآینه میگفتند که اگر اینکه بود نزد ما ذکری از پیشینیان هرآینه بودیم بندگان خدا که خالص کرده شده‌گان پس کافر

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ
شدند بان پس زود خواهند دانست و بتحقیق پیشی گرفت کلمه ما بندگان ما را که مرسلانند بدرستیکه ایشانند مر ایشان یاری کرده شدگان و بدرستیکه لشکر

الْغَالِبُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ
غالبان پس روی بگردان از ایشان تا وقتی و ببین ایشانرا پس زود باشد که ببینند آیا پس عذاب ما را شتاب میکنند

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۝ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ
پس چون فرود آمد بفضای ایشان پس بد است صباح بیم داده شدگان و روی بگردان از ایشان تا وقتی و ببین پس زود

يُبْصِرُونَ ۝ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝ وَالْحَمْدُ
خواهند دید پاکست پروردگار تو که صاحب عزتست از آنچه وصف میکنند و سلام بر مرسلان و شکر

لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○

سُورَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَثَمَانُونَ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ ○ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ○ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ

مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ○ وَعَجِبُوا اَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ

هٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ○ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ○ وَانْطَلَقَ

الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلٰى اٰلِهَتِكُمْ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ○ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ

الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَا اِلَّا اخْتِلَاقٌ ○ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ

مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ○ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ

اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ ○ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ

مَهْزُومٌ مِنَ الْاَحْزَابِ ○ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ○ وَ

ثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَاَصْحَابُ الْاَيْكَةِ اُولٰئِكَ الْاَحْزَابُ ○ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ

عِقَابِ ○ وَمَا يَنْظُرُ هٰؤُلَاءِ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ○ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا

قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ○ اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْاَيْدِ اِنَّهُ

اَوَّابٌ ○ اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ○ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ

اَوَّابٌ ○ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ○ وَهَلْ اَتٰيكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ اِذْ

تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ○ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغٰى

بعضنا على بعض فاحكم بيننا بالحق ولا تشطط واهدنا الى سواء الصراط ۝ ان

بعضیمان بر بعضی پس حکم کن میان ما براستی و مکن جور و هدایت کن ما را بسوی راه راست بدرستیکه

هذا اخى له تسع وتسعون نعجة ولى نعجة واحدة فقال اكفلنيها وعزنى فى الخطاب ۝

این برادر من مراوراست نود و نه میش و مراست میش واحد پس گفت واگذار این را بمن و مغلوب کرد مرا در گفتگو

قال لقد ظلمك بسؤال نعجتك الى نعاجه وان كثيرا من الخلطاء ليبغى بعضهم

گفت هر آینه بتحقیق ستم کرد بتو بخواستن میش تو بسوی میشهای خود و بدرستیکه بسیاری از با هم آمیختگان هر آینه ستم میکنند بعضیشان

على بعض الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وقليل ما هم وظن داود انما

بر بعضی مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و اندکی اند ایشان و گمان برد داود که

فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا واناب ۝ فغفرنا له ذلك وان له عندنا سجده

آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگارش و بر رو در افتاد و بازگشت نمود پس آمرزیدیم مراو را آن و بدرستیکه مراو راست نزد ما

لزلفى وحسن ماب ۝ يا داود انا جعلناك خليفة فى الارض فاحكم بين

هر آینه قربی و خوبی بازگشت ای داود بدرستیکه ما گردانیدیم ترا جانشین در زمین پس حکم کن میان

الناس بالحق ولا تتبع الهوى فيضلك عن سبيل الله ان الذين يضلون عن

مردم براستی و متابعت مکن خواهش نفس را پس بیرون برد ترا از راه خدا بدرستیکه آنانکه بیرون میروند از

سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ۝ وما خلقنا السماء و

راه خدا مر ایشانراست عذاب سخت بانچه فراموش کردند روز شمار را و نیافریدیم آسمان و

الارض وما بينهما باطلا ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار ۝

زمین را و آنچه میان آن دو راست بیهوده این گمان آنانست که کافر شدند پس وای مر آنانرا که کافر شدند از آتش

ام نجعل الذين امنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين فى الارض ام نجعل

یا میگردانیم آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته چون فساد کنندگان در زمین یا گردانیم

المتقين كالفجار ۝ كتاب انزلناه اليك مبارك ليدبروا اياته وليتذكر

پرهیزکارانرا چون بدکاران کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو برکت داده شده تا تامل نمایند آیاتش و تا پند گیرند

اولوا الالباب ۝ ووهبنا لداود سليمان نعم العبد انه اواب ۝ اذ عرض

صاحبان خردها و بخشیدیم مر داود را سلیمان خوب بنده بود بدرستیکه او بود رجوع کننده هنگامیکه عرض شد

عليه بالعشى الصافنات الجياد ۝ فقال انى احببت حب الخير عن ذكر ربى

بر او طرف عصر اسبان تمام سم تندرو پس گفت بدرستیکه من دوست داشتم دوستی اسب را از ذکر پروردگارم

حتى توارت بالحجاب ۝ ردوها على فطفق مسحا بالسوق والاعناق ۝ ولقد

تا پنهان شد در حجاب برگردانید آنها را بمن پس شروع کرد مسح کردن بساقها و گردنها و بتحقیق

فتنا سليمان والقينا على كرسيه جسدا ثم اناب ۝ قال رب اغفر لى وهب

آزمودیم سلیمانرا و انداختیم بر کرسیش بدنی پس رجوع کرد گفت پروردگارا بیامرز مرا و ببخش مرا

لى ملكا لا ينبغى لاحد من بعدى انك انت الوهاب ۝ فسخرنا له الريح

مرا پادشاهیکه سزاوار نباشد برای احدی از بعد من بدرستیکه تو ئی بخشاینده پس مسخر کردیم مراو را باد

تجري بامره رخاء حيث اصاب ۝ والشياطين كل بناء وغواص ۝ وآخرين

روان شدی بفرمان او نرم هرجا که اراده کرده بود و دیوها را هر بنائی و غواصی و دیگران را

مقرنين في الاصفاد ۝ هذا عطاؤنا فامنن او امسك بغير حساب ۝ وان له

بسته بهم گردانیده در غلها این بخشش ما پس عطا کن یا نگاه دار بدون حساب و بدرستیکه مر او راست

عندنا لزلفى وحسن مآب ۝ واذكر عبدنا ايوب اذ نادى ربه اني مسني

نزد ما هر اینه قرب و خوبی بازگشت و یاد کن بنده ما ایوب را هنگامیکه خواند پروردگارش که مس کرد مرا

الشيطان بنصب وعذاب ۝ اركض برجلك هذا مغتسل بارد وشراب ۝

شیطان برنجی و آزاری بزن پایت را بزمین این آب غسل کردنست سردست و آشامیدنست

ووهبنا له اهله ومثلهم معهم رحمة منا وذكرى لاولي الالباب ۝ و

و بخشیدیم مر او را کسانش را و مثلشان را با ایشان رحمتی از ما و پندی مر صاحبان خرد را و

خذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث انا وجدناه صابرا نعم العبد انه اواب

بگیر بدست دسته پس بزن بآن و خلاف سوگند مکن بدرستیکه ما یافتیم او را شکیبا خوب بنده بود بدرستیکه او بود رجوع کننده

واذكر عبادنا ابرهيم واسحق ويعقوب اولي الايدي والابصار ۝ انا اخلصناهم

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب صاحبان قوتها و دیدها بدرستیکه ما خالص گردانیدیم ایشانرا

بخالصة ذكرى الدار ۝ وانهم عندنا لمن المصطفين الاخيار ۝ واذكر اسمعيل

بخصلتی خالص که یاد کردن آن سرایست و بدرستیکه ایشان نزد ما هر اینه از برگزیدگانند نیکانند و یاد کن اسمعیل را

واليسع وذا الكفل وكل من الاخيار ۝ هذا ذكر وان للمتقين لحسن

و الیسع را و ذو الکفل را و همه از نیکانند این ذکریست و بدرستیکه برای پرهیزکارانست هر اینه خوبی

مآب ۝ جنات عدن مفتحة لهم الابواب ۝ متكئين فيها يدعون فيها بفاكهة

بازگشت بهشتهای اقامت دائمی گشاده شده برای ایشان درها تکیه زدگان در آنها میخوانند در آن بمیوهای

كثيرة وشراب ۝ وعندهم قاصرات الطرف اتراب ۝ هذا ما توعدون ليوم

بسیار و شراب و نزد ایشانست بازدارندگان چشم همسالان اینست آنچه وعده داده میشوید برای روز

الحساب ۝ ان هذا لرزقنا ما له من نفاد ۝ هذا وان للطاغين لشر مآب ۝

حساب بدرستیکه اینست روزی ما نیست مر او را هیچ نابود شدن اینست و بدرستیکه برای نافرمانان هر اینه بدترین بازگشت

جهنم يصلونها فبئس المهاد ۝ هذا فليذوقوه حميم وغساق ۝ وآخر من شكله

دوزخست که درآیند آنرا پس بد بستر است این پس بچشند آنرا آب جوشانست و چرک جراحت و دیگری از شکل آن

ازواج ۝ هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا بهم انهم صالوا النار ۝ قالوا بل انتم بكم انتم لا مرحبا

اصنافست این گروهیست داخل گردانیده با شما نباشد مرحبا ایشانرا بدرستیکه ایشان داخل شوند آتش را گفتند بلکه شما نباشد

قدمتموه لنا فبئس القرار ۝ قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا ضعفا في

فرستادید آنرا برای ما پس بد قرارگاهیست گفتند پروردگارا کسیکه پیش فرستاد برای ما این را پس زیاده کن او را عذابی دو چندان در

النار ۝ وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الاشرار ۝ اتخذناهم سخريا ثلثه

آتش و گفتند چیست ما را که نمی بینیم مردانی را که بودیم که می شمردیم آنها را از بدان آیا گرفتیم ایشانرا باستهزا

ام

أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ۝ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ

یا کردید از ایشان دیدها بدرستیکه این هر آینه درست است که منازعهٔ اصحاب نار است بگو جز این نیست که من بیم دهنده ام

وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ

و نیست هیچ الهی مگر خدا که یگانه قهرکننده است پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است عزیز

الْغَفَّارُ ۝ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ۝ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ

آمرزنده است بگو آن خبریست بزرگ شمائید از آن روی گردانندگان نبود مرا هیچ علمی بملاء برتر

إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ

هنگامیکه مخاصمه میکردند که وحی کرده میشود بمن مگر اینکه البته منم بیم دهنده آشکار هنگامیکه گفت پروردگار تو مر ملائکه را

إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

بدرستیکه من آفریننده ام انسانی از گل پس چون ساختمش و دمیدم در آن از روحم پس بروی در افتاده مر او را سجده کنان

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ يَا

پس سجده کردند ملائکه همگی جمیعشان جز ابلیس که سرکشی نمود و بود از کافران گفت ای

إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝

ابلیس چه بازداشت ترا اینکه سجده کنی مر آنچه را آفریدم بدو دستم آیا تکبر کردی یا بودی از بلند مرتبها

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت پس بیرون رو از آن پس بدرستیکه تو رانده شده

وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ

و بدرستیکه بر تست لعنت من تا روز جزا گفت پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزیکه برانگیخته میشوند گفت

فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

پس بدرستیکه از مهلت داده شدگانی تا روز آن وقت معلوم گفت پس بعزت تو هر آینه اغوا خواهم کرد ایشانرا همگی

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ

مگر بندگان تو از ایشان که خالص کرده شده گانند گفت پس راست و راست میگویم که هر آینه پر خواهم کرد جهنم را از تو و

وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝

از آنکه پیرو شد ترا از ایشان همگی بگو نمیخواهم از شما بر او هیچ مزدی و نیستم من از بر خود بستگان

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝

نیست آن مگر پندی برای جهانیان و هر آینه خواهند دانست خبرش را بعد از وقتی

سُورَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ

فرو فرستادن این کتابست از خدای عزیز حکیم بدرستیکه ما فرستادیم بتو کتاب بحق پس عبادت کن

اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

خدا را خالص برایش دین را دانسته باشید که برای خداست دین خالص و آنانکه فرا گرفتند از غیر او دوستان

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

نمی‌پرستیم ایشان را جز برای آنکه نزدیک گردانند ما را بخدا نزدیک گردانیدنی بدرستیکه خدا حکم میکند میانشان در آنچه ایشان در آن اختلاف میکنند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ

بدرستیکه خدا هدایت نمیکند کسیرا که اوست دروغگوی ناسپاس اگر خواسته بود خدا که بگیرد فرزندی هرآینه برگزیده بود

مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

از آنچه می‌آفریند آنچه را میخواهد پاک بودنش اوست خدای یکتای قهرکننده آفرید آسمانها و زمین براستی

يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي

می‌پیچاند شب را بر روز و می‌پیچاند روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه میروند

لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا

برای وقتی معین دانسته باشید که اوست غالب آمرزنده آفرید شما را از نفس واحد پس گردانید از آن

زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا

جفتش را و فرو فرستاد برای شما از چارپایان هشت جفت می‌آفریند شما را در شکمهای مادرانتان آفریدنی از بعد

من بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ۝

بعد آفریدنی در تاریکیهای سه گانه اینست خدای پروردگار شما مر او راست پادشاهی نیست الهی مگر او پس بکجا برگردیده میشوید

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ

اگر کافر میشوید پس بدرستیکه خدا بی‌نیاز است از شما و نمی‌پسندد برای بندگانش کفر را و اگر شکر کنید می‌پسندد آنرا

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

و برنمیدارد بارکشنده بار دیگری را پس بسوی پروردگارتان است بازگشت شما پس خبر خواهد داد شما را بآنچه بودید که میکردید

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا

بدرستیکه او داناست بذات سینه‌ها و چون مس کند انسانرا ضرری بخواند پروردگارش را بازگشت کنان بسوی او پس

خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ

دهد او را نعمتی از خود فراموش کند آنچه را بود که میخواند او را از پیش و گردانید برای خدا همتایان تا گمراه گرداند از

سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ

راه او بگو برخوردار شو بکفرت اندکی بدرستیکه تو از اهل آتشی آیا کسیکه اوست عبادت کننده در اوقات

اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ

شب سجده کننده و ایستاده بیم دارد از آخرت و امید میدارد رحمت پروردگارش را بگو آیا یکسانند آنانکه

يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ

میدانند و آنانکه نمیدانند جز این نیست که پند میگیرند صاحبان خرد بگو ای بندگان من آنانکه

آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا

ایمان آوردند بپرهیزید از پروردگارتان آنانکه خوبی کردند در این دنیا خوبیست و زمین خدا وسیع است جز این نیست

يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ

که وفا کرده میشود صبرکنندگان مزدشان بغیر حساب بگو بدرستیکه فرموده شده‌ام که بپرستم خدا را خالص دارنده

الدِّينَ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي

دین و فرموده شده‌ام بانیکه باشم اول مسلمانان بگو بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ

عذاب روز بزرگ بگو خدا را میپرستم خالص دارنده برایش دینم را پس بپرستید آنچه را خواهید از غیر او

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ

بگو بدرستیکه زیانکاران آنانند که زیان کردند بر نفسهاشان و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که آنست زیان

الْمُبِينُ ۝ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ

آشکارا مر ایشانراست از بلندیشان سایبانها از آتش و از زیرشان سایبانها آن بیم میدهد خدا بآن

عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ۝ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا

بندگانش را ای بندگان من بپرهیزید و آنانکه اجتناب کردند از طاغوت که پرستندش و بازگشت نمودند

إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

بسوی خدا مر ایشانراست مژدگانی پس مژده ده بندگان مرا مر آنانرا که می شنوند سخن را پس پیروی میکنند خوبترش را

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ

آنها آنانند که هدایت کرد ایشانرا خدا و آنها اند آنها صاحبان خردها آیا پس کسیکه لازم شد براو کلمه

الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا

عذاب آیا پس تو نجات میدهی آنرا که باشد در آتش لکن آنانکه ترسیدند از پروردگارشان برای ایشان غرفهاست بالای آنها

غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ ۝ أَلَمْ تَرَ

غرفهای بنا شده که میرود از زیر آنها نهرها وعده دادن خدا خلاف نمیکند خدا وعده را آیا ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا

بدرستیکه خدا فرستاد از آسمان آبی پس روان گردانید از چشمها در زمین پس بیرون آورد بآن کشت را که مختلفست

ع أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِأُولِي

الوانش پس خشک میشود پس می بینی اورا زرد پس میگرداند اورا شکسته ریزها بدرستیکه در آن هر آینه پندیست مر صاحبان

الْأَلْبَابِ ۝ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ

عقل را آیا پس کسیکه گشاده کرد خدا سینه اش را برای اسلام پس او هست بر نور از پروردگارش پس وای بر آنکه سخت است

قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ

دلهاشان از یاد خدا آنها اند در گمراهی آشکار خدا فرستاد بهترین سخن را

كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ

کتابی متشابه مثانی که میلرزد از آن پوستهای آنانکه میترسند از پروردگارشان پس نرم میشود پوستهاشان

وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ

و دلهاشان بذکر خدا آن هدایت خداست هدایت میکند بآن که میخواهد و کسیرا که گمراه میکند خدا

فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ أَفَمَنْ يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ

پس نیست مر او را هیچ هدایت آیا پس کسیکه نگاهداری کند بروی خود بدی عذاب روز قیامت و گفته شد مر ظالمانرا

ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَىٰهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ ۝ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا

فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ

تَخْتَصِمُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ

مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُم

مَّا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا

وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ

بِالَّذِينَ مِن دُونِهِ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَمَن يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن

مُّضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضَ

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ

كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ

تَعْلَمُونَ ۝ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝ إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

الجزء الرابع والعشرون ٢٤

لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
برای مردمان بحق پس کسیکه هدایت یافته پس باشد برای خودش وکسیکه گمراه شد پس جز این نیست که گمراه میشود بر آن ونیستی تو بر ایشان

بِوَكِيْلٍ ۝ اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِىْ لَمْ تَمُتْ فِىْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِىْ ع
نگهبان خدا قبض میکند روحها را وقت مردنش وآنچه نه مرده است در خوابش پس نگاه میدارد آنچه

قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
گذارش داد بر آن مرگ را وسر میدهد دیگری را تا وقتی نام برده شده بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست مر گروهی را

يَتَفَكَّرُوْنَ ۝ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا
که فکر میکنند یا گرفتند از غیر خدا شفیعان بگو آیا اگرچه باشند که مالک نمیباشند چیزیرا و نمیفهمند

يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ
نمیفهمند بگو مر خدا راست شفاعت همگی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او برگردانیده میشوید

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُكِرَ
و چون ذکر کرده میشود خدا تنها درهم میشود دلهای آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت و چون ذکر کرده میشوند

الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۝ قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ
آنانکه از غیر اویند آنگاه ایشان شاد میشوند بگو خدایا پدید آرنده آسمانها و زمین دانای

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِىْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ
غیب و حضور تو حکم میکنی میان بندگانت در آنچه بودند در آنکه اختلاف میکردند و اگر بودی مر آنانرا که

ظَلَمُوْا مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
ستم کردند آنچه در زمین است همه و مثلش با او هر آینه فدا میدادند بآن از بدی عذاب روز

الْقِيٰمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا
قیامت و ظاهر شد مر ایشانرا از خدا آنچه نبودند که گمان برند و ظاهر شد مر ایشانرا از بدیهای آنچه کسب کردند

وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ
و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند پس چون مس کند انسانرا ضرری بخواند ما را پس چون دادیم او را

نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ قَدْ قَالَهَا
نعمتی از خود گوید جز این نیست که داده شدم بعلمی بلکه آن بلائیست ولکن اکثرشان نمیدانند تحقیق که گفتند آنرا

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا
آنانکه بودند پیش از ایشان پس کفایت نکرد از ایشان آنچه را که کسب میکردند پس رسید بایشان بدیها آنچه را کسب کردند

وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ اَوَلَمْ
و آنانکه ظلم کردند از اینها بزودی میرسد ایشانرا بدیهای آنچه کسب کردند و نیستند ایشان عاجز کننده آیا

يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ
ندانستند که خدا گشاده میکند روزیرا برای کسیکه میخواهد و تنگ میکرداند بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست مر گروهیرا که ایمان می آرند

قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ
بگو ای بندگان آنانکه اسراف کردند بر خودهاشان نومید مشوید از رحمت خدا بدرستیکه خدا می آمرزد

الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَاَنِيبُوا اِلَى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ ع

گناهان را همه بدرستیکه اوست آمرزنده مهربان و بازگشت کنید بسوی پروردگار شما و انقیاد ورزید مر او را از پیش آنکه

الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَاتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ

عذاب پس یاری کرده نمیشوند و پیروی کنید بهتر آنچه فرو فرستاده شد بسوی شما از پروردگار شما پیش از آنکه می آید شما را عذاب

بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتٰى عَلٰى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ

ناگهانی و شما ندانسته باشید آنکه گوید نفسی وا حسرتا بر آنچه تقصیر کردم در جنب خدا و بدرستیکه بودم هر آینه از

السَّاخِرِينَ ۝ اَوْ تَقُولَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ اَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ

استهزا کنندگان یا گوید اگر آنکه خدا هدایت کرده بود مرا هر آینه بودم از پرهیزگاران یا گوید وقتیکه ببیند عذاب

لَوْ اَنَّ لِي كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلٰى قَدْ جَاءَتْكَ اٰيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ

کاشکی بود مر من را بازگشتی پس میشدم از نیکوکاران آری بتحقیق آمد ترا آیتهای من پس تکذیب کردی بآن و سرکشی کردی و بودی تو

مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ

از کافران و روز قیامت می بینی آنانرا که تکذیب کردند بر خدا روهای ایشان سیاه است آیا نیست در جهنم

مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ اَللّٰهُ خَالِقُ

مقام برای تکبر کنندگان و نجات میدهد خدا آنانرا که پرهیزگار شدند بوسیله رستگاریشان مس نمیکند ایشانرا بدی و نه ایشان اندوهگین میشوند خدا آفریننده

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ

همه چیز است و او بر همه چیز نگهبان مر او راست کلیدهای آسمانها و زمین و آنانکه

كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ اُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَأْمُرُونِّي اَعْبُدُ اَيُّهَا

کافر شدند بآیتهای خدا آن گروه ایشانند زیانکاران بگو آیا پس غیر خدا را میفرمایید که پرستم ای

الْجَاهِلُونَ ۝ وَلَقَدْ اُوحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ

جاهلان و بتحقیق وحی کرده شد بتو و بآنانکه بودند پیش از تو اگر شرک آری هر آینه ناچیز خواهد شد

عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا

کردارت و هر آینه خواهی شد از زیانکاران بلکه خدا را پس بپرست و باش از شکرگذاران و نشناختند

اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْاَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

خدا را حق شناختنش و زمین همه گرفته شده روز قیامت و آسمانها پیچیده شده اند در دست راستش

سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي

پاکست خدا و برتر است از آنچه شرک میآورند و دمیده شد در صور پس بیهوش شد آنکه در آسمانها و آنکه در

الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ۝ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ

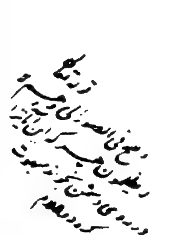
زمین بود مگر آنکه خواست خدا پس دمیده شد در آن دیگر پس آنگاه ایشانند ایستاده که می نگرند و روشن شد زمین

بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ

بنور پروردگارش و نهاده شد کتاب و آورده شدند پیغمبران و شهیدان و حکم کرده شد میانشان براستی و ایشان

لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ظلم کرده نمیشوند و تمام داده شد هر نفسی آنچه را کرده بود و اوست دانا تر بآنچه میکنند و رانده شدند آنانکه کافر شدند

إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ

بسوی جهنم فوج فوج تا چون امدند انرا گشوده شد درهایش وگفتند مرایشانرا خازنانش ایا نیامد شمارا رسولان

مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ

از شما که میخواندند بر شما ایتهای پروردگار شما و بیم میکردند شمارا ملاقات روز شما این گفتند اری ولیکن لازم شد

كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى

سخن عقوبت بر کافران گفته شد داخل شوید درهای دوزخ جاوید ماندگان در ان پس بد است جای

الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا

تکبر کنندگان و رانده شدند انانکه ترسیدند از پروردگارشان بسوی بهشت فوج فوج تا چون امدند انرا و گشوده شد درهایش

وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا

وگفتند مرایشانرا خازنانش سلام بر شما خوش شدید پس داخل شوید انرا جاویدان وگفتند ستایش مر خدایرا که راست

وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ وَتَرَى

گردانید برای ما وعده اش و میراث داد مارا زمین که مسکن سازیم از بهشت هرجا که میخواهیم پس خوبست مزد عمل کنندگان و می بینی

الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ

ملئکه را فرو گرفتگان از پیرامون عرش تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان وحکم کرده شد میانشان بحق وگفته

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

ربع

شد ستایش مر خدایرا که پروردگار عالمیانست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

فرو فرستادن کتاب از خدای غزیز دانا امرزنده گناه و پذیرنده توبه سخت

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا

عقوبت صاحب نعمت نیست الهی مگر او باوست بازگشت مجادله نمیکند در ایتهای خدا جز انکه

الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ

انکه کافر شدند پس باید که فریب دهد ترا گردیدن ایشان در شهرها تکذیب نمودند پیش از ایشان قوم نوح و طایفهای

مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ

دشمن از بعد ایشان و قصد کردند هر امتی برسولشان که بگیرند اورا و مجادله نمودند بباطل تا ناچیز کنند بان

الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

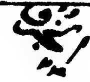
حق را پس گرفتیم ایشانرا پس چگونه بود عذاب من و همچنین لازم شد سخن پروردگارت بر انانکه کافر شدند

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ

که ایشان اند اهل آتش انانکه برمیدارند عرش را وانکه گرد پیرامون تسبیح میکنند بستایش پروردگارشان

بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا

و ایمان می اورند باو و امرزش میخواهند برای انانکه ایمان اوردند پروردگارا گنجایش دادی همه چیزرا از راه رحمت و دانش پس بیامرز انانرا که

وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
و پیروی کردند راه ترا و نگهدار ایشانرا از عذاب جهنم ای پروردگار ما و داخل گردان ایشانرا در بهشتهای جای اقامت دائمی که وعده دادی

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ
ایشانرا و آنکه شایسته از پدرانشان و جفتهاشان و اولادشان بدرستیکه تویی غزیز حکیم و نگهدار ایشانرا

السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ
از بدیها و کسی را که نگهداری از بدیهای روز چنین پس بتحقیق بخشیدی او را و آنست آن کامیابی عظیم بدرستیکه

الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى
آنانکه کافر شدند ندا کرده میشوند که هرآینه دشمنی خدا اعظم تر است از دشمنی شما با خودهاتان چون خوانده میشوید بسوی

الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
ایمان پس کفر میورزیدید گفتند پروردگار ما میرانیدی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما را دو بار پس اقرار کردیم بگناهان خود

فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ
پس آیا باشد به بیرون آمدن هیچ راهی این بآنست که چون خوانده شود خدا تنها انکار کردید و اگر شرک

بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
آورده شود باو باور میکردید پس حکم خدا راست که رفیع بزرگ است اوست آنکه مینماید بشما آیاتش و فرو میفرستد برای شما از آسمان

رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۝ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
روزی و پند نمیگیرد مگر کسیکه بازگشت مینماید پس بخوانید خدا را خالص گرداننده گان برای او دین و اگرچه ناخوش دارند کافران

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ
رفیع مراتب صاحب عرش می افکند روح را از امرش بر آنکه میخواهد از بندگانش تا بترساند

يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۝ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ
روز ملاقات را روزیکه ایشان نمایانند پوشیده نباشد بر خدا از ایشان چیزی کرا راست پادشاهی امروز

لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
خدا راست که یکتای قهار است امروز جزا داده میشود هر نفسی بآنچه کسب کرد نیست ظلم امروز بدرستیکه خدا است

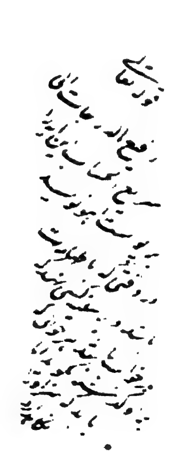
الْحِسَابِ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ ۝ مَا
زود حساب و بیم ده ایشانرا از روز آن نزدیک وقتیکه دلها است نزد حلقهای غصه فرو خورده گان نیست

لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝
ظالمانرا هیچ خویشی و نه شفاعت کننده که اطاعت کرده شود میداند خیانت چشمها را و آنچه پوشیده میدارند

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ
سینها و خدا حکم میکند بحق و آنانرا که میخوانند از غیر او حکم نمیکنند بچیزی بدرستیکه خدا اوست

الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ
شنوای بینا آیا سیر نکردند در زمین پس بنگرند چگونه بود انجام کار آنانکه بودند پیش از

قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا
ایشان بودند ایشان سخت تر از ایشان از راه قوت و اثرها در زمین پس گرفت ایشانرا خدا بگناهان ایشان و نبود

کان

ع۷

كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
ایشانرا از خدا هیچ نگهدارنده این بآنست که بودند می آمدند رسولان ایشان با بینها پس کافر شدند

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ
پس گرفت ایشانرا خدا بدرستیکه اوست توانای سخت عقوبت و بتحقیق فرستادیم موسی را با نشانهای ما و حجتی

مُّبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْحَقِّ
واضح بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگریست دروغگو پس چون آمد ایشانرا بحق

مِنْ عِندِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ
از نزد ما گفتند بکشید پسران آنانکه ایمان آوردند با او و زنده گذارید زنان ایشانرا و نیست حیله کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ
مگر در گمراهی و گفت فرعون بگذارید مرا که بکشم موسی را و باید که بخواند پروردگار خود را بدرستیکه

أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي
من میترسم که تغییر دهد دین شما را یا اینکه ظاهر آورد در زمین تباهی را و گفت موسی بدرستیکه من پناه بردم بپروردگار

وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ
پروردگار من و پروردگار شما از هر سرکشی که ایمان نیارد بروز حساب و گفت مردی مومن از آل فرعون

يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن
که پنهان میداشت ایمانش را آیا میکشید مردی را که میگوید پروردگار من خداست و بتحقیق آمد شما را با بینها از پروردگار شما

يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ
و اگر باشد دروغگو پس بر اوست دروغش و اگر باشد راستگو برسد شما را بعضی از آنچه وعده میدهد شما را بدرستیکه

لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۝ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ
خدا هدایت نمیکند آنرا که اوست اسراف کننده دروغگو ای جماعت مر شما راست پادشاهی امروز غالبان در زمین

فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَ
پس کیست که یاری دهد ما را از عذاب خدا اگر آید ما را گفت فرعون نمی نمایم شما را مگر آنچه می بینم

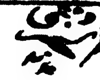
مَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُم
و هدایت نمیکنم شما را جز راه راست و گفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم بدرستیکه من میترسم بر شما

مِّثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۝ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ
مانند روز طایفه ها مانند شیوه قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بودند از بعد

وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ۝ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ تُوَلُّونَ
ایشان و نیست خدا که بخواهد ستم کردن مر بندگانرا و ای جماعت بدرستیکه من میترسم بر شما روز ندا بهم کردن روزیکه بر گردید

مُدْبِرِينَ ۝ مَا لَكُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ
گردانیده شونده واپس روندگان نباشد مر شما را از خدا هیچ نگهدارنده و کسی را که اضلال میکند خدا پس نیست مر او را هیچ راه نماینده

جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُم بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا
و بتحقیق آمد شما را یوسف از پیش با بینها پس همیشه بودید در شک از آنچه آمد شما را بآن تا چون

هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰيهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ

اٰمَنُوا كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ

ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ اَسْبَابَ السَّمٰوَاتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰى اِلٰهِ مُوسٰى

وَاِنِّي لَاَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا

كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِي تَبَابٍ وَقَالَ الَّذِي اٰمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ اَهْدِكُمْ سَبِيلَ

الرَّشَادِ يَا قَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ

مُؤْمِنٌ فَاُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا قَوْمِ مَا لِي

اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُونَنِي اِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ مَا

لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِي اِلَيْهِ لَيْسَ

لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ

اَصْحَابُ النَّارِ فَسَتَذْكُرُونَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقٰيهُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوا اٰلَ فِرْعَوْنَ

اَشَدَّ الْعَذَابِ وَاِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفٰؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

نصف الجزء ٢٤

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۝ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

بدرستیکه ما بودیم مرشما را پیروان پس آیا شما هستید کفایت کنندگان از ما بهره را از آتش گفتند آنانکه بزرگی کردند

إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ

بدرستیکه ما همه درانیم بدرستیکه خدا بتحقیق حکم کرد میانه بندگان وگفتند آنانکه در آتشند مرخازنان

ع جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۝ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ

جهنم را که بخوانید پروردگار تانرا که تخفیف دهد از ما روزی از عذاب گفتند آیا نبود که می آمدند شمارا رسولان شما

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ إِنَّا

با بینها گفتند آری گفتند پس بخوانید و نیست خواندن کافران جز در گمراهی بدرستیکه

لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ

ما هرآینه یاری میکنیم رسولانمانرا وآنانکه ایمان آوردند در زندگی دنیا و روزیکه ایستاده میشوند شاهدان روزیکه سود ندهد

الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ

ظالمانرا عذرشان ومرایشانراست لعنت و مرایشانست بدی آن سرای وبتحقیق که دادیم موسی را هدایت

وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ۝ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ فَاصْبِرْ

و بمیراث دادیم بنی اسرائیل را کتاب هدایت و پند مرصاحبان خرد را پس صبر کن

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ إِنَّ

بدرستیکه وعده خدا حق است وآمرزش خواه مرگناهت را وتسبیح کن بستایش پروردگارت شبانگاه و بامداد بدرستیکه

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ

آنانکه مجادله میکنند در آیتهای خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشانرا نیست در سینه هاشان مگر بزرگی که نیستند

بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ

ایشان رسنده آن پس پناه بر بخدا بدرستیکه اوست شنوای بینا هرآینه آفریدن آسمانها و زمین عظیمتر است

مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَ

از آفریدن مردمان ولیکن اکثر مردمان نمیدانند ونیست یکسان کور وبینا و

ع الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ إِنَّ السَّاعَةَ

آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته اندکی پند میگیرند بدرستیکه قیامت

لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ

هرآینه آینده است نیست شک در آن ولیکن اکثر مردمان ایمان نمی آورند وگفت پروردگار شما بخوانید مرا که اجابت کنم

لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ۝ اللَّهُ الَّذِي

مرشمارا بدرستیکه آنانکه سرکشی کردند از عبادت من زود باشد داخل شوند جهنم را ذلیلان خداست آنکه

جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ

برای شما شب را تا بیارامید در آن و روز را بینا بدرستیکه خدا هرآینه صاحب فضل است بر مردمان و

لَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا

لیکن اکثر مردمان شکر نمیکنند اینست خدا پروردگار شما آفریننده همه چیز نیست الهی مگر او

هو فانى تؤفكون ۝ كذلك يؤفك الذين كانوا بايات الله يجحدون ۝ الله الذى
او پس بکجا برگردانیده میشوید همچنین برگردانیده میشوند انانکه بودند باایتهای خدا انکار میورزیدند خداست انکه
جعل لكم الارض قرارا والسماء بناء وصوركم فاحسن صوركم ورزقكم
گردانید برای شما زمین را ارامگاه و اسمان را بناسقفی و پیکر داد شما را پس خوب ساخت پیکرهای شما را وروزی داد شما
من الطيبات ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين ۝ هو الحى لا اله
از پاکیزها است خدا پروردگار شما پس افزون امد خدا که پروردگار جهانیانست اوست زنده نیست الهی
الا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين ۝ قل انى نهيت ان
جز او پس بخوانید ورا خالص کردانیدگان برای او دین را ستایش مر خدا راکه پروردگار عالمیانست بگو بدرستیکه من نهی کرده
اعبد الذين تدعون من دون الله لما جاءنى البينات من ربى وامرت ان
شدم که پرستم انانرا که میخوانید از غیر خدا چون امد مرا بینها از پروردگارم وماموره شدم که
اسلم لرب العالمين ۝ هو الذى خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم
انقیاد پروردگار عالمیان را اوست انکه افرید شما را از خاک پس از نطفه پس ازان خون بسته پس
يخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم من يتوفى من قبل
بیرون می ارد شما را کودک پس تا برسید بکمال قوتشان پس بشوید پیران واز شما کس هست که متوفی میشود از پیش
ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم تعقلون ۝ هو الذى يحيى ويميت فاذا قضى امرا
وتا برسید بوقتی نامبرده شده وباشد شما بابد بعقل اوست انکه زنده میگرداند ومیمیراند پس چون فرماید
فانما يقول له كن فيكون ۝ الم تر الى الذين يجادلون فى ايات الله انى يصرفون ع
شدن داوامر برا پس جز این نیست که میگوید مرا ورا بشو پس میشود ایا ندیدی بسوی انانکه مجادله میکنند درایتهای خدا کجا برگردانیده
الذين كذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف يعلمون ۝ اذ الاغلال فى
میشوند انانکه تکذیب کردند بکتاب وانچه فرستادیم بان رسولانرا پس زود خواهند دانست هنگامیکه طوقها
اعناقهم والسلاسل يسحبون فى الحميم ۝ ثم فى النار يسجرون ۝ ثم قيل لهم اينما
در گردنهاشان وزنجیرها کشیده میشوند در اب گرم شان پس در اتش انداخته میشوند پس گفته میشود مر ایشانرا
كنتم تشركون ۝ من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل شيئا
کجاست انچه بودید که شریک میساختید از غیر خدا گفتند گم شدند ازما بلکه نبودیم که بخوانیم از پیش چیزیرا
كذلك يضل الله الكافرين ۝ ذلكم بما كنتم تفرحون فى الارض بغير الحق وبما
همچنین اضلال میکند خدا کافرانرا این بسبب انچه بودید که شاد میشدید در زمین بناحق وبسبب انچه
كنتم تمرحون ۝ ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين
بودید که مینازیدید درایید درهای دوزخ را جاودانیان دران پس بداست مقام تکبر کنندگان
فاصبر ان وعد الله حق فاما نرينك بعض الذى نعدهم او نتوفينك فالينا
پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حق است پس یا می نمائیم ترا بعض انچه وعده میدهیم ایشانرا یا متوفی میسازیم ترا
يرجعون ۝ ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم
پس بسوی ما برگردانیده میشوند وبتحقیق فرستادیم رسولانرا پیش از تو ازایشان کس هست که خواندیم برتو وازایشان کس

من

مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَأْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَاءَ

که نخوانده‌ایم بر تو و نباشد مر رسولی را اینکه بیاید آیتی را مگر باذن خدا پس چون بیاید

اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ

امر خدا گذارش داده میشود بحق و زیان میکنند آنجا باطل کیشان خداست آنکه گردانید برای شما چهارپایان را

لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ

تا سوار شوید بعضی از آنها و برخی از آنها را بخورید و مر شما راست در آنها منفعتها و تا برسید بر آنها بحاجتی در سینهاتان

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَيُرِيكُمْ اٰيَاتِهِ فَاَيَّ اٰيَاتِ اللّٰهِ تُنْكِرُونَ ۝ اَفَلَمْ

و بر آن و بر کشتیها بار کرده میشوید و مینماید شما را آیاتش پس کدام یک از آیتهای خدا را انکار میکنید

يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ

آیا پس سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند که چگونه بود انجام کار آنانکه پیش از ایشان بودند بسیارتر از ایشان

اَشَدَّ قُوَّةً وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَا اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

و سخت‌تر از راه توانائی و اثرها در زمین پس کفایت نکرد از ایشان آنچه بودند که کسب میکردند پس چون آمد ایشانرا

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝

رسولانشان با بینها شاد شدند بآنچه بود نزدشان از علم و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند

فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُ

پس چون دیدند عذاب ما را گفتند ایمان آوردیم بخدا تنها و کافر شدیم بآنچه بودیم بآن شرک آورندگان پس نبود که

يَنْفَعُهُمْ اِيمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ

سود دهد ایشانرا ایمانشان چون دیدند عذاب ما را دستور خدا که بتحقیق گذشت در بندگانش و زیان کردند

هُنَالِكَ سُورَةُ فُصِّلَتْ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعٌ وَخَمْسُونَ اٰيَةً الْكَافِرُونَ

در آنجا کافران

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۝ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ كِتَابٌ فُصِّلَتْ اٰيَاتُهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

فرو فرستاده است از خدای بخشاینده مهربان کتابیست تفصیل داده شده آیتهایش قرآنی عربی برای گروهی که میدانند

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي اَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا

بشارت دهنده و بیم کننده پس روی گردانیدند اکثرشان پس ایشان نمیشنوند و گفتند دلهای ما در حجابهاست از آنچه میخوانید

اِلَيْهِ وَفِي اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عَامِلُونَ ۝ قُلْ اِنَّمَا

ما را بآن و در گوشهای ما گرانیست و از میانه ما و میانه تو ما نعیست پس عمل کن بدرستیکه ما هم عمل کنندگانیم بگو جز

اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰى اِلَيَّ اَنَّمَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ

این نیست که منم انسانی مثل شما وحی کرده میشود بمن جز این نیست که اله شما اله واحد است پس روآورید باو و آمرزش خواهید

وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝ اَلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ

و وای بر مشرکان آنانکه نمیدهند زکوة را و ایشانند باخرتشان انکار کنندگان بدرستیکه آنانکه

ثلثة

امنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون ۝ قل ائنكم لتكفرون بالذي خلق
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشانست مزد غیر مقطوع بگو آیا شما هرآینه کافر میشوید بآنکه آفرید

الارض في يومين وتجعلون له اندادا ذلك رب العالمين ۝ وجعل فيها رواسي
زمین را در دو روز و میسازید برای او همتایان اینست پروردگار عالمیان و گردانید در آن کوهها

من فوقها وبارك فيها وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام سواء للسائلين ۝ ثم
استوار از بالای آن و برکت داد در آن و تقدیر کرد در آن خوردنیهای آنرا در چهار روز ساوی برای سوال کنندگان پس

استوى الى السماء وهي دخان فقال لها وللارض ائتيا طوعا او كرها قالتا
پرداخت به آسمان و آن دود بود پس گفت مر او را و مر زمین را بیایید خواه و ناخواه گفتند

اتينا طائعين ۝ فقضاهن سبع سموات في يومين واوحى في كل سماء امرها
آمدیم فرمانبرداران پس قرار داد آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کار آنرا

وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم ۝ فان اعرضوا
و آرایش دادیم آسمان دنیا را بچراغها و محافظتی اینست قرار داد خدای عزیز علیم پس اگر روی گردانند

فقل انذرتكم صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود ۝ اذ جاءتهم الرسل من بين
پس بگو بیم دادم شما را بصاعقه مانند صاعقه عاد و ثمود هنگامیکه آمدند ایشانرا رسولان از میان

ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله قالوا لو شاء ربنا لانزل ملائكة
دستهای شان و از پشت سرشان که مپرستید مگر خدا را گفتند اگر خواسته بود پروردگار ما هرآینه فرو فرستاده بود

فانا بما ارسلتم به كافرون ۝ فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا
ملائکه را پس بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شدید بآن ناگروندگانیم پس اما عاد پس سرکشی کردند در زمین بناحق و گفتند

من اشد منا قوة اولم يروا ان الله الذي خلقهم هو اشد منهم قوة وكانوا
کیست سخت تر از ما در توانائی آیا ندیدند بدرستیکه خدا آفرید ایشانرا او سخت تر از ایشان در توانائی و بودند

باياتنا يجحدون ۝ فارسلنا عليهم ريحا صرصرا في ايام نحسات لنذيقهم عذاب
که بآیتهای ما انکار میورزیدند پس فرستادیم برایشان بادی بسیار سرد در روزهای شوم تا بچشانیم ایشانرا عقوبت

الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب الاخرة اخزى وهم لا ينصرون ۝ واما ثمود
خواری در زندگی دنیا و هرآینه عقوبت آخرت خوار کننده تراست و ایشان یاری کرده نمیشوند و اما ثمود

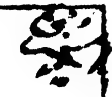
فهديناهم فاستحبوا العمى على الهدى فاخذتهم صاعقة العذاب الهون بما
پس هدایت کردیم ایشانرا پس اختیار کردند کوری را برابر هدایت پس گرفت ایشانرا صاعقه عقوبت خواری بسبب

كانوا يكسبون ۝ ونجينا الذين امنوا وكانوا يتقون ۝ ويوم يحشر اعداء الله الى ع
آنچه بودند که کسب میکردند و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند پرهیزگاران و روزیکه حشر کرده شوند دشمنان خدا

النار فهم يوزعون ۝ حتى اذا ما جاءوها شهد عليهم سمعهم وابصارهم وجلودهم
بسوی آتش پس ایشان باز داشته میشوند تا چون آمدند آنرا گواهی داد برایشان گوششان و چشمهاشان و پوستهاشان

بما كانوا يعملون ۝ وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي
بآنچه بودند که میکردند و گفتند مر پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما گفتند سخن آورد ما را خدا آنکه

أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ
سخن آورد همه چیز را و او آفرید شما را اول بار و بسوی او برگردانیده میشوید و نبودید که پنهان میشوید که گواهی میدهد
عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝
بر شما گوش شما و نه چشمهای شما و نه پوستهای شما و لیکن پنداشتید که خدا نمیداند بسیاری از آنچه میکنید
وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ
و اینست گمان شما که گمان بردید به پروردگار تان هلاک کرد شما را پس گردیدید از زیانکاران پس اگر صبر نمایند پس آتش
مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ۝ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
مقام برای ایشان است و اگر طلب خشنودی کنند پس نباشند ایشان از عذر پذیرفتگان و برگماشتیم برای ایشان رفیقان پس آراستند
وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
واداند برای ایشان آنچه باشد میان دستهای ایشان و آنچه باشد پشت سر ایشان و ثابت شد بر ایشان سخن در امتانی که گذشتند پیش از ایشان
كَانُوا خَاسِرِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ ع
و انس هر آئینه ایشان بودند زیانکاران و گفتند آنانکه کافر شدند مشنوید این قرآن را و بیهوده در آن نمائید شاید که
تَغْلِبُونَ ۝ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا
شما غالب شوید پس هر آئینه بچشانیم آنانرا که کافر شدند عقوبت سخت و هر آئینه جزا دهیم ایشانرا بدترین آنچه بودند
يَعْمَلُونَ ۝ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
میکردند اینست جزای دشمنان خدا آتش برای ایشان است در آن سرای جاودانی جزائی بسبب آنکه بودند بآیتهای ما
يَجْحَدُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا
انکار میورزیدند و گفتند آنانکه کافر شدند پروردگارا بنما ما را آن دو کس را که گمراه کردند ما را از جن و انس بگردانیم ایشانرا
تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
زیر قدمهای خود تا باشند از فروتران بدرستیکه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس ایستادگی کردند
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ نَحْنُ
فرود می آید بر ایشان ملائکه که مترسید و اندوهگین مشوید و شادمان شوید بآن بهشتی که بودید وعده داده میشدید ما ایم
أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا
دوستان شما در زندگی دنیا و در آخرت و مر شما راست در آن آنچه میطلبد نفسهای شما و مر شما را
مَا تَدَّعُونَ ۝ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ ع
در آن آنچه میطلبید نزلی از آمرزنده مهربان و کیست خوبتر از سخن از کسی که خواند بسوی خدا و کرد عمل
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
نیکو و گفت بدرستیکه منم از مسلمانان و یکسان نیست خوبی و نه بدی دفع کن بآنچه
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا
آنست بهتر پس آنگاه کسیکه میان تو و میان او ست عداوت گویا او ست دوستی مهربان و نشود داده آنرا جز
الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
کسانیکه صبر کردند و داده نشود آنرا جز صاحب نصیبی بزرگ و اگر آزار رساند ترا از شیطان وسوسه

سجدة واجبة

فاستعذ بالله انه هو السميع العليم ۝ ومن آياته الليل والنهار والشمس والقمر
پس پناه بر بخدا بدرستیکه اوست شنوای دانا واز ایاتش شب وروز است وآفتاب وماه
لا تسجدوا للشمس ولا للقمر واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم اياه
سجده مکنید مر آفتاب ونه ماه را وسجده کنید مر خدا را که آفریده شان را اگر هستید که او را
تعبدون ۝ فان استكبروا فالذين عند ربك يسبحون له بالليل والنهار وهم لا
میپرستید پس اگر سرکشی کنند پس آنانکه نزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مر او را بشب وروز وایشان
يسأمون ۝ ومن آياته انك ترى الارض خاشعة فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت و
ملول نمیشوند واز ایتهایش اینکه تو می بینی زمین را افسرده پس چون فرستیم بران آب را حرکت کند
ربت ان الذي احياها لمحيي الموتى انه على كل شيء قدير ۝ ان الذين يلحدون في
وافزونی پذیرد بدرستیکه انانکه زنده کرد انرا زنده کننده مردگانست بدرستیکه او بر همه چیز تواناست بدرستیکه انانکه میل کنند
آياتنا لا يخفون علينا افمن يلقى في النار خير ام من ياتي امنا يوم القيامة اعملوا
در آیات ما پوشیده نباشد بر ما ایا پس کسیکه انداخته شود در اتش بهتر است یا کسیکه بیاید ایمن روز قیامت بکنید
ما شئتم انه بما تعملون بصير ۝ ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وانه لكتاب
آنچه خواستید بدرستیکه او بانچه میکنید بیناست بدرستیکه انانکه کافر شدند بقرآن چون امد ایشان را وبدرستیکه او
عزيز ۝ لا ياتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد ۝ ما يقال
هر اینه کتابیست گرامی نیاید او را باطل از پیش ان ونه از پشت سرش فرو فرستادیست از حکیم ستوده گفته نمیشود
لك الا ما قد قيل للرسل من قبلك ان ربك لذو مغفرة وذو عقاب اليم ۝ ولو
مر ترا مگر آنچه بتحقیق گفته شد مر رسولان را پیش از تو بدرستیکه پروردگار تو هر اینه صاحب آمرزش وصاحب عقوبت پر درد است
جعلناه قرآنا اعجميا لقالوا لولا فصلت آياته ءاعجمي وعربي قل هو للذين آمنوا هدى
واگر میگردانیدیم انرا قرآن غیر عربی هر اینه میگفتند چرا بیان کرده نشد ایاتش آیا عجمیست وعربی بگو آن برای انانکه ایمان آوردند
وشفاء والذين لا يؤمنون في آذانهم وقر وهو عليهم عمى اولئك ينادون من مكان
هدایت وشفاست وانانکه ایمان نمیآورند در گوشهایشان گرانیست واو برایشان کوریست انها ندا کرده میشوند از جائی
بعيد ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت من ربك
دور وبتحقیق دادیم موسی را کتاب پس اختلاف کرده شد در ان واگر نبود کلمه که پیش رفته بود از پروردگار
لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب ۝ من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء
هر اینه حکم کرده شده بود میانشان وبدرستیکه ایشان هر اینه در شک اند از ان بگمان اندازنده است کسیکه کرد کار شایسته را

فعليها وما ربك بظلام للعبيد ۝ اليه يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرات من
پس برای خود وکسیکه بد کرد پس بر اوست ونیست پروردگار تو ستمکار مر بندگان را بسوی او برگردانیده میشود دانش قیامت
اكمامها وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه ويوم يناديهم اين شركائي قالوا
وآنچه بیرون می آید از میوه ها از غلافهایش وبار نگیرد هیچ مونثی ونهد جز بدانش او وروزیکه ندا کند ایشان را که کجایند شریکان من
آذناك ما منا من شهيد ۝ وضل عنهم ما كانوا يدعون من قبل وظنوا ما لهم
گویند اعلام نمودیم ترا که نیست از ما هیچ گواهی وگم شد از ایشان انچه بودند که میخواندند از پیش ویقین کردند که نیست

من

مِن مَحِيصٍ ۝ لَا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ۝ وَلَئِنْ

براى ايشان هيچ گريزگاهى ملول نميشود انسان از دعاى خير و اگر مس كند او را شرى پس نااميد است نااميد و اگر

أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً

بچشانيم او را رحمتى از ما از بعد سختى كه مس كرد او را هرآينه خواهد گفت كه اين مراست و گمان نميبرم قيامت

وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم

قايم و هرآينه اگر بازگردانيده شوم بسوى پروردگار هرآينه مراست نزد او هرآينه خوبى پس هرآينه خبر خواهيم كرد آنانرا كه كافر شدند

مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

كردند و هرآينه خواهيم چشانيد ايشانرا از عذابى سخت و چون انعام كنيم بر انسان روى گرداند و دور كند جانبش را و چون مس كند او را

فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي

بدى پس صاحب دعاست پهن بگو خبر دهيد كه اگر باشد از نزد خدا پس كافر شديد بدان كيست گمراه تر از آنكه او در

شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ

مخالفتى دور زود بنمائيم ايشانرا آيات خود در آفاق و در خود هاشان تا آشكارا گردد مر ايشانرا كه اوست

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ

حق آيا كافى نيست پروردگار تو بدرستيكه او بر همه چيز شاهد است دانسته باش كه ايشان در شكند از ملاقات پروردگار ايشان

بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

سورة حمعسق مكية وهي ثلث وخمسون آية

دانسته باش كه اوست بر همه چيز احاطه كننده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خداى بخشاينده مهربان

حمعسق ۝ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا

همچنين وحى ميفرستد بتو و بآنانكه بودند پيش از تو خداى عزيز حكيم مر او راست

فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن

آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است و اوست رفيع عظيم نزديك است كه آسمانها چاك چاك شوند از

فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ

بالاى شان و ملئكه تسبيح ميكنند بحمد پروردگار شان و آمرزش ميخواهند براى آنكه در زمين است دانسته باش

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ

كه خدا اوست آمرزنده مهربان و آنانكه ميگيرند از غير او خداوندان خداست نگهبان بر ايشان و نيستى تو

عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

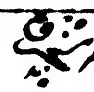
بر ايشان نگاهبان و همچنين وحى كرديم بتو قرآن عربى تا بيم كنى اصل قريه را و آنكه پيرامن آن

وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

است و بيم كنى از روز جمعيت نيست شك در آن پاره باشند در بهشت و پاره در دوزخ و اگر خواسته بود خدا

لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيٍّ

هرآينه گردانيده بود ايشانرا امتى واحد و ليكن داخل ميكند آنرا كه ميخواهد در رحمتش و ظالمان نباشد مر ايشانرا هيچ دوستى

وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ

و نه یاوری یا گرفتند از غیر خدا دوستان پس خدا اوست خداوند و اوست که زنده میکند مردگان را و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ

بر همه چیز توانا است و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی پس حکمش بخدا است آنست خدا پروردگار من بر او

تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

توکل کردم و بسوی او بازگشت میکنم پدید آرنده آسمانها و زمین است گردانید برای شما از خودهاتان جفتها

وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ

و از شتر و گاو و گوسفند جفتها پیدا میکند شما را در آن نیست چون مانندش چیزی و اوست شنوای بینا مر اوست کلید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ شَرَعَ

آسمانها و زمین وسعت میدهد روزی را برای کسیکه میخواهد و تنگ میکند بدرستیکه او بهمه چیز دانا

لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ

آئین نهاد برای شما از دین آنچه وصیت کردیم بآن نوح را و آنچه وحی کردیم بتو و آنچه وصیت کردیم بآن ابراهیم

وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ

و موسی و عیسی که برپا کنید دین را و متفرق نشوید در آن عظیم آمد بر مشرکان آنچه میخوانید ایشان را

إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِن بَعْدِ

بآن خدا بر میگزیند بسوی آن هر که میخواهد و هدایت میکند بسوی آن هر که بازگشت میکند و متفرق نشدند مگر از بعد

مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ

آنچه آمد ایشان را علم از راه ظلم که بود میانشان و اگر نبود کلمه که پیشی گرفته از پروردگارت تا مدتی نامبرده شده حکم کرده

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِن بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝ فَلِذَٰلِكَ

شده بود میانشان و بدرستیکه آنانکه میراث داده شدند کتاب از بعد ایشان هر آینه در شکی از آن بدگمان کننده پس برای آنکه

فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنتُ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِن كِتَابٍ

پس بخوان و ثابت باش چنانکه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بگو ایمان آوردم بآنچه فرو فرستاد خدا از کتاب

وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ

و فرموده شدم که عدل کنم میان شما خدا است پروردگار ما و پروردگار شما مار است کردارهای ما و مر شما راست کردارها

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِن

ی شما نیست خصومتی میانه ما و میانه شما خدا جمع میکند میانه ما و بسوی اوست بازگشت و آنانکه خصومت میورزند در خدا از

بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

بعد آنکه اجابت کرده شده مر او را حجتشان باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشانست خشم و مر ایشانراست عذابی سخت

اللَّهُ الَّذِي أَنزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝

خدا است آنکه فرو فرستاد کتاب را براستی و میزان را و چه چیز آگاه گردانید ترا شاید که باشد قیامت نزدیک

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ

بشتاب میخواهند آنرا آنانکه ایمان نمی آورند بآن و آنانکه ایمان آوردند ترسانند از آن و میدانند که آن حق است

الا ان الذین یمارون فی الساعة لفی ضلال بعید ۝ الله لطیف بعباده یرزق

دانسته باش بدرستیکه آنانکه مجادله میکنند در قیامت هر آینه در گمراهی دوری اند خدا صاحب لطف است به بندگانش روزی میدهد

من یشاء وهو القوی العزیز ۝ من کان یرید حرث الآخرة نزد له فی حرثه ومن

آنراکه میخواهد و اوست قوی غالب هر کیکه اراده میکند زراعت آخرت را گاه افزائیم مرا و را در زراعتش و کیکه

کان یرید حرث الدنیا نؤته منها وما له فی الآخرة من نصیب ۝ ام لهم شرکاء

اراده میکند زراعت دنیا را میدهیم او را از آن و نباشد مرا و را در آخرت هیچ نصیبی بلکه مر ایشانراست شریکان

شرعوا لهم من الدین ما لم یأذن به الله ولولا کلمة الفصل لقضی بینهم وان

آئین نهادند برای ایشان از کیش آنچه را دستوری نداد بآن خدا و اگر نبود کلمه فصل هر آینه حکم کرده شده بود میان ایشان و بدرستیکه

الظالمین لهم عذاب الیم ۝ تری الظالمین مشفقین مما کسبوا وهو واقع بهم و

ستمکاران برای ایشانست عذاب پر درد می بینی ظالمانرا در قیامت خایفان از آنچه کسب کردند و آن واقعست بر ایشان و

الذین آمنوا وعملوا الصالحات فی روضات الجنات لهم ما یشاؤن عند ربهم

آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در گلستانهای بهشتها مر ایشانراست آنچه میخواهند نزد پروردگارشان

ذلک هو الفضل الکبیر ۝ ذلک الذی یبشر الله عباده الذین آمنوا وعملوا

اینست آن فضل بزرگ اینست آنچه که بشارت میداد خداوند بندگانش را آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصالحات قل لا اسئلکم علیه اجرا الا المودة فی القربی ومن یقترف حسنة

کارهای شایسته بگو نمیخواهم از شما بر آن مزدی مگر دوستی در قرابت و کیکه کسب کند خوبیرا

نزد له فیها حسنا ان الله غفور شکور ۝ ام یقولون افتری علی الله کذبا فان

می افزائیم برای او در آن خوبی بدرستیکه خدا آمرزنده پاسدار است یا میگویند بست بر خدا دروغ پس اگر

یشاء الله یختم علی قلبک ویمح الله الباطل ویحق الحق بکلماته انه علیم بذات

خواهد خدا مهر نهد بر دلت و محو میکند خدا باطل را و ثابت میکند حق را بکلماتش بدرستیکه او ست دانای بذات

الصدور ۝ وهو الذی یقبل التوبة عن عباده ویعفوا عن السیئات ویعلم ما

سینها و اوست آنکه قبول میکند توبه را از بندگانش و عفو میکند گناهانرا و میداند آنچه

تفعلون ۝ ویستجیب الذین آمنوا وعملوا الصالحات ویزیدهم من فضله والکافرون

میکنند و اجابت مینماید آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و زیاده میدهد ایشانرا از فضلش و کافران

لهم عذاب شدید ۝ ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض ولکن ینزل بقدر شدید

مر ایشانراست عذاب پر درد و اگر فراخ کند رزق برای بندگانش هر آینه ستم کردند در زمین ولکن فرو میفرستد باندازه

ما یشاء انه بعباده خبیر بصیر ۝ وهو الذی ینزل الغیث من بعد ما قنطوا وینشر

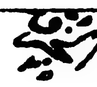
آنچه را میخواهد بدرستیکه او ببندگانش آگاه بیناست و اوست آنکه فرو میفرستد بارانرا از بعد آنکه نومید شدند و منتشر میکند

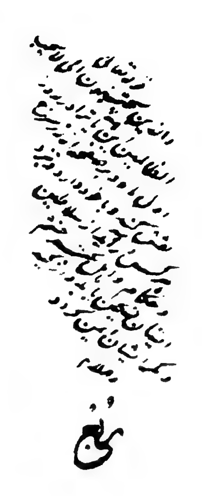
رحمته وهو الولی الحمید ۝ ومن آیاته خلق السموات والارض وما بث فیهما

رحمتش را و اوست خداوند ستوده و از آیتهایش آفریدن آسمانها و زمین است و آنچه پراکنده میشود

من دابة وهو علی جمعهم اذا یشاء قدیر ۝ وما اصابکم من مصیبة فبما کسبت

از جنبنده و اوست بر جمع‌کردن ایشان چون خواهد تواناست و آنچه برسد شما را از مصیبتی پس بسبب آنچه کسب کرد

اَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

دستهای شما و درمیگذرد از بسیاری و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نیست مر شما را از غیر خدا

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ۝ اِنْ يَشَاْ يُسْكِنِ الرِّيحَ

هیچ دوستی و نه یاوری و از آیاتش کشتیهای روانست در دریا چون کوهها اگر خواهد ساکن گرداند باد را

فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهِ ۝ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ اَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا

پس گردند ایستاده بر پشتش بدرستیکه در آن هر آینه آیتهاست برای هر صبر کننده شکر گذار یا هلاک گرداند آنها را بانچه

كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اٰيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ ۝ فَمَا

کسب کردند و عفو کند از بسیاری و میدانند آنانکه مجادله میکنند در آیتهای ما نیست ایشانرا هیچ گریزگاهی پس آنچه

اُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۝ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَاَبْقٰى لِلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَلٰى

داده شده اید از چیزی پس بهره مندیست زندگی دنیاست و آنچه نزد خداست بهتر است و پاینده تر برای آنانکه ایمان آوردند و بر

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

پروردگارشان توکل میکنند و آنانکه اجتناب کرده میکنند از کبیره های گناه و کارهای زشت و چون خشم میگیرند ایشان

يَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرُهُمْ شُورٰى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا

عفو میکنند و آنانکه اجابت نمودند مر پروردگارشانرا و بر پای داشتند نماز را و کارشان مشورتست میان خود و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ اِذَا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ

روزی دادیم ایشانرا انفاق میکنند و آنانکه چون رسید ایشانرا ستمی ایشان انتقام کشند و جزای بدکاره

سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا ۝ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ ۝ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَنِ انْتَصَرَ

بدیست مانند آن پس آنکه عفو کرد و اصلاح نمود پس اجرش بر خداست بدرستیکه او دوست نمیدارد ستمکارانرا و هر آینه آنکه انتقام کشید

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَاُولٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ

بعد از ظلمش پس آنها نیست بر ایشان هیچ راهی جز این نیست که راه بر کسانیست که ظلم میکنند بر مردمان و

يَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۝ اُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ

فساد میکنند در زمین بغیر حق آنهاست برایشان عذاب پردرد و هر آینه آنکه صبر کرد و عفو نمود بدرستیکه آنست

لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ۝ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ ۝ وَتَرَى الظَّالِمِينَ

هر آینه از عزم امورست و آنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را هیچ دوستی از بعد آن و می بینی ظالمانرا

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۝ وَتَرٰيهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

که چون ببینند عذاب را میگویند آیا باشد بسوی بازگشتن هیچ راهی و می بینی ایشانرا که عرض کرده میشوند بر آن

خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ الْخَاسِرِينَ

خشوع کنندگان از خواری می بینند از چشمی پنهان و گفتند آنانکه ایمان آوردند بدرستیکه زیانکاران

الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۝ اَلَا اِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُقِيمٍ

آنانند که زیان کردند بر نفسهاشان و کسانشان روز قیامت دانسته باشید که ظالمانند در عذابی پاینده

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۝ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ

و نباشد مر ایشانرا هیچ یاوری که یاری کنند ایشانرا از غیر خدا و آنرا که اضلال کرد خدا پس نباشد مر او را هیچ

سَبِيلٍ ۝ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَاٍ

راهی استجابت کنید مر پروردگار تانرا از پیش آنکه بیاید روزی نباشد آنرا گردانیدن مر او را از خدا نباشد مرشمارا هیچ پناهی

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۝ فَاِنْ اَعْرَضُوا فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلَاغُ

روزی چنین و نباشد مرشمارا هیچ انکاری پس اگر روی گردانند پس نفرستادیم ترا نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن

وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ

و بدرستیکه ما چون چشانیدیم انسانرا از خود رحمتی شاد میشوند بآن و اگر برسد ایشانرا بدی بانچه پیش فرستاد دستهاشان

فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُورٌ ۝ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ

پس بدرستیکه انسان ناسپاس است مرخدا راست پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند آنچه را میخواهد می بخشد مرانرا که میخواهد

اِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ ۝ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا

مونثها و می بخشد مرانرا که میخواهد مذکرها یا هر دو میدهد ایشانرا مذکرها و مونثها و میگرداند انرا که میخواهد نازاینده

اِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ اَوْ

بدرستیکه اوست دانای توانا و نباشد مرانسانرا که سخن کند با او خدا مگر بوحی یا از پس حجاب یا

يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهِ مَا يَشَاءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ

بفرستادن رسولی پس وحی کند باذنش آنچه خواهد بدرستیکه اوست رفیع حکیم و همچنین وحی فرستادیم بتو

رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا

روحی از امر خود نبودیکه میدانی چیست کتاب و نه ایمان و لکن گردانیدیم او را نوری

نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَاِنَّكَ لَتَهْدِي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطِ

که هدایت کنیم بآن کسیرا که خواهیم از بندگان خود و بدرستیکه تو هر آینه هدایت میکنی راه راست راه

اللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اَلَا اِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ ۝

خدائی که مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است دانسته باش که بخدای بازمیگردد امور

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَاِنَّهُ

بکتاب روشن بدرستیکه ما گردانیدیم او را قرآنی عربی باشد که شما بیابید بعقل و بدرستیکه او

فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا

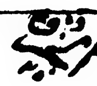
در اصل کتاب نزد ما هر آینه بلند مرتبه با حکمت است آیا پس بگردانیم از شما ذکر باعراض اگر هستید گروه

مُسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْاَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَاْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا كَانُوا

اسراف کنندگان و چندان فرستادیم از نبی در پیشینیان و نیامد ایشانرا هیچ پیغمبری مگر بودند که

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَاَهْلَكْنَا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ

بآن استهزا میکردند پس هلاک گردانیدیم سخت تر از ایشان در قوت و گذشت مثل پیشینیان و هر آینه اگر پرسی از ایشان

مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ اَلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ
کرکه آفرید آسمانها را و زمین را هرآینه گویند که آفرید آنها را خدای عزیز دانا آنکه گردانید برای شما
الْاَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِى نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ
زمین را بستری و گردانید برای شما در آن راهها باشد که شما هدایت یابید و آنکه فرو فرستاد از آسمان
مَآءً بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَالَّذِى خَلَقَ الْاَزْوَاجَ
آبی باندازه پس زنده گردانیدیم بآن جای مرده را همچنین بیرون آورده میشوند و آنکه آفرید اصناف را
كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝ لِتَسْتَوُوا عَلٰى ظُهُورِهٖ ثُمَّ
همه اش و گردانید برای شما از کشتیها و چهارپایان آنچه را سوار شوند تا استقرار گیرند بر پشتهای آن پس
تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِى سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَ
یاد کنید نعمت پروردگارتان را چون استقرار گیرید بر آن و بگوئید دانیم پاک بودن آنکه رام گردانید برای ما این را و
مَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِينَ ۝ وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝ وَجَعَلُوا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا اِنَّ الْاِنْسَانَ
نبودیم مر او را توانا دارندگان و بدرستیکه مائیم بسوی پروردگارمان بازگردندگان و گردانیدند مر او را از بندگانش پاره بدرستیکه انسان
لَكَفُورٌ مُبِينٌ ۝ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَاَصْفٰكُمْ بِالْبَنِينَ ۝ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ
هرآینه ناسپاس آشکار است آیا گرفت از آنچه می آفریند دختران را و اختصاص داد شما را به پسران و چون مژده داده شود احدیشان
بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ اَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِى الْحِلْيَةِ وَهُوَ
بآنچه زد برای خدای بخشاینده مثل روی میشود سیاه و او است پر خشم آیا آنکه تربیت یافته در زینت و او است
فِى الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا اَشَهِدُوا
در مخاصمت نا آشکار و گردانیدند ملائکه را که ایشانند بندگان بخشاینده مونثها آیا حاضر بودند
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْئَلُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ مَا
آفریدن ایشانرا بزودی نوشته شود گواه ایشان و پرسیده شوند و گفتند اگر خواسته بود خدای بخشاینده نمی پرستیدیم ایشانرا نیست
لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُونَ
مر ایشانرا بآن هیچ علمی نیستند ایشان مگر دروغگویان یا دادیم ایشانرا کتابی از پیش آن پس ایشان بآن چنگ زدگان
بَلْ قَالُوٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُهْتَدُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ مَآ
بلکه گفتند بدرستیکه ما یافتیم پدرانمانرا بر طریقه و بدرستیکه ما بر اثرهای ایشان هدایت یافته شدگان و همچنین نه
اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ
فرستادیم پیش از تو در قریه هیچ بیم دهنده مگر گفتند نازپروردگانش بدرستیکه ما یافتیم پدرانمانرا بر طریقه
وَاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝ قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ
و بدرستیکه ما بر اثر ایشان اقتدا کنندگان گفت آیا اگر بیارم شما را هدایت نماینده تر از آنچه یافتید شما بر آن پدرانتان را
قَالُوٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُونَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
گفتند بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم پس انتقام کشیدیم از ایشان پس نگاه کن که چگونه بود عاقبت تکذیب کنندگان
وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِى بَرَآءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ ۝ اِلَّا الَّذِى فَطَرَنِى فَاِنَّهٗ
و هنگامیکه گفت ابراهیم مر پدرش را و قومش را که منم بیزار از آنچه که می پرستید مگر آنکه پدید آورد مرا پس بدرستیکه او

مُهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْتُ هٰؤُلَاءِ وَ

بزودی هدایت کنندرا وگردانیدانرا کلمه باقی در عقبش باشند که ایشان بازگشت کنند بلکه کامرانی دادم اینهارا و

آبَاءَهُمْ حَتّٰى جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ

پدرانشانرا تا امد ایشانرا حق و رسولی اشکار وچون امد ایشانرا گفتند اینست سحر و بدرستیکه ما بان کافرانیم

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْآنُ عَلٰى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ۝ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَةَ

وگفتند چرا فرو فرستاده نشد این قران بر مردی از دو شهر بزرگ ایا ایشان قسمت میکنند رحمت

رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ

پروردگارترا ما قسمت کردیم میان ایشان وجه معاش ایشانرا در زندگانی دنیا و بلند گردانیدیم بعضی از ایشانرا فوق بعضی

دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ

درجات تا بگیرند بعضیشان بعضیرا بکار داشته شده ورحمت پروردگارتو بهترست از انچه جمع میکنند واگر نه آن بودکه

يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ

میشدند مردمان جماعت واحد هر اینه گردانیده بودیم برای انکه کافرشدند بخشاینده برای خانهاشان سقفها از نقره ونردبانها

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ ۝ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ

که بران بر آیند و برای خانهاشان درها و سریرها که بران تکیه کنند و زینتی و نباشد بر

ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ

آن مایه تعیش زندگانی دنیا و آخرت نزد پروردگارتو برای پرهیزکارانست وکسیکه اعراض کند از ذکر

الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ

بخشاینده میگماریم برایش شیطانیرا پس وست مراورا رفیق و بدرستیکه ایشان هر اینه باز میدارند ایشانرا از راه و می پندارند

أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۝ حَتّٰى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

بدرستیکه ایشان هدایت یافتگانند تا چون امد مارا گوید ای کاش میان من و میانه تو دوری مشرقین پس بد رفیقی بود

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ

و سود نمیدهد شمارا امروز چون ستم کردید شمائید در عذاب شریکان ایا پس تو اشنوانی کرانرا یا

تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ۝

هدایت میکنی کورانرا و انکه بود در گمراهی اشکار پس اگر ببریم ترا پس بدرستیکه مائیم از ایشان انتقام کشندگان

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ

یا مینمائیم ترا انچه وعده کردیم ایشانرا پس بدرستیکه مائیم برایشان توانایان پس چنگ درزن بانچه وحی کرده شد

إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝

بتو بدرستیکه توئی بر راه راست و بدرستیکه او هر اینه ذکریست مرترا و مر قوم ترا وزود باشد که پرسیده شوید

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝

و بپرس از انانکه فرستادیم پیش از تو از رسولان ما ایا گردانیدیم از غیر بخشاینده الهی که بپرستند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيَاتِنَا إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بتحقیق فرستادیم موسی را با آیات خود بسوی فرعون و جماعتش پس گفت بدرستیکه منم رسول پروردگار جهانیان

الجزو
نصف

8

فلما جاءهم بآياتنا اذا هم منها يضحكون ۝ وما نريهم من آية الا هي اكبر من اختها
پس چون آورد بایشان آیتهای ما آنگاه ایشان از آن خنده میکردند و نمینمودیم ایشان را از آیتی مگر آن بزرگتر از اختش

واخذناهم بالعذاب لعلهم يرجعون ۝ وقالوا يا ايه الساحر ادع لنا ربك بما
و گرفتیم ایشان را بعذاب باشد که ایشان بازگشت کنند و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگار ترا بآنچه

عهد عندك اننا لمهتدون ۝ فلما كشفنا عنهم العذاب اذا هم ينكثون ۝ ونادى
پیمان کرده نزد تو که ما هر آینه هدایت یافتگان پس چون رفع کردیم از ایشان عذاب را آنگاه ایشان پیمان میشکستند و ندا کرد

فرعون في قومه قال يا قوم اليس لي ملك مصر وهذه الانهار تجري من تحتي
فرعون در قومش گفت ای قوم آیا نیست مرا پادشاهی مصر و این نهرها که میرود از زیرم

افلا تبصرون ۝ ام انا خير من هذا الذي هو مهين ۝ ولا يكاد يبين ۝ فلولا
آیا پس نمی بینید بلکه من بهترم از این کسیکه او است خوار و نزدیک نیست که بیان تواند کرد پس چرا

القي عليه اسورة من ذهب او جاء معه الملائكة مقترنين ۝ فاستخف قومه
انداخته نشود بر او دستبندها از طلا یا آمدند با او ملائکه پیوستگان پس از جای در آورد قومش

فاطاعوه انهم كانوا قوما فاسقين ۝ فلما آسفونا انتقمنا منهم فاغرقناهم اجمعين ع
پس طاعت نمودند او را بدرستیکه ایشان بودند گروه فاسقان پس چون بخشم آوردند ما را انتقام کشیدیم از ایشان پس غرق کردیم ایشان را همه

فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين ۝ ولما ضرب ابن مريم مثلا اذا قومك منه
پس گردانیدیم ایشان را سابقان و مثل برای پسینیان و چون زده شد ابن مریم مثلی آنگاه قوم تو از آن

يصدون ۝ وقالوا ءآلهتنا خير ام هو ما ضربوه لك الا جدلا بل هم قوم خصمون
فریاد برمی آورند و گفتند آیا الهان ما بهترند یا او نزدند او را برای تو مگر جدل بلکه ایشان گروهی اند خصومت کنندگان

ان هو الا عبد انعمنا عليه وجعلناه مثلا لبني اسرائيل ۝ ولو نشاء لجعلنا
نیست او مگر بنده که انعام کردیم بر او و گردانیدیم او را مثل برای بنی اسرائیل و اگر خواهیم هر آینه گردانیم بدل

منكم ملائكة في الارض يخلفون ۝ وانه لعلم للساعة فلا تمترن بها واتبعون هذا
از شما ملائکه که در زمین جانشین باشند و بدرستیکه او است هر علم را برای قیامت پس شک میارید البته بآن و پیروی کنید مرا اینست

صراط مستقيم ۝ ولا يصدنكم الشيطان انه لكم عدو مبين ۝ ولما جاء عيسى
راه راست و باز ندارد البته شما را شیطان بدرستیکه او است مر شما را دشمنی آشکار و چون آمد عیسی

بالبينات قال قد جئتكم بالحكمة ولابين لكم بعض الذي تختلفون فيه فاتقوا الله
با بینها گفت بتحقیق آوردم شما حکمت را و تا بیان کنم برای شما بعض آنچه را که اختلاف میکنید در آن پس بپرهیزید از خدا

واطيعون ۝ ان الله هو ربي وربكم فاعبدوه هذا صراط مستقيم ۝ فاختلف
و طاعت کنید بدرستیکه خدا او است پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستید او را اینست راه راست پس اختلاف کردند

الاحزاب من بينهم فويل للذين ظلموا من عذاب يوم اليم ۝ هل ينظرون الا الساعة
طائفها از میان ایشان پس وای برآنکه ستم کردند از عذاب روز پر درد آیا انتظار میکشند مگر قیامت را

ان تاتيهم بغتة وهم لا يشعرون ۝ الاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقين
که آید ایشان را ناگهان و ایشان نمیدانند دوستان روز چنین بعضیشان مر بعضیرا دشمنند مگر پرهیزکاران

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

ای بندگان من نیست ترسی بر شما امروز ونه شما اندوهگین آنانکه ایمان آوردند بآیتهای ما وبودند

مُسْلِمِينَ ۝ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ

منقادان داخل شوید در بهشت شما و جفتهاتان برافروخته نشاط باشند گردانیده شود برایشان کاسهای پهن از

ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

طلا وکوزهای بیدسته ودر آنست آنچه راخواهند نفسها ولذت میبرند چشمها وشما در آن جاودانیاید

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ

واینست بهشتیکه میراث داده شدید بسبب آنچه بودید میکردید مرشمار است در آن میوه بسیار که از آنها میخورید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَ

بدرستیکه گناهکاران در عذاب دوزخند جاودانیان تخفیف داده نشود از ایشان وایشان در آنند نومیدان و

مَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ

ستم نکردیم ایشانرا ولکن بودند ایشان ستمکاران وندا کردند ای مالک باید بمیراند ما را پروردگارت

قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ۝ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا

گفت بدرستیکه شمائید درنگ کنندگان بتحقیق آوردیم بشما حق را ولکن بیشتر شما مرحق را ناخوشدارید آیا محکم گردانیدند کاری را

فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ۝ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

پس بدرستیکه مائیم محکم گردانندگان آیا می پندارند که ما نمیشنویم پنهان ایشان وراز ایشانرا آری ورسولان ما نزد ایشان مینویسند

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ۝ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

بگو اگر باشد مرخدای بخشاینده را فرزندی پس من اول پرستندگان دانم پاک بودن پروردگار آسمانها وزمین

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي

پروردگار عرش از آنچه وصف میکنند پس واگذار ایشانرا صحبت دارند وبازی کنند تا ملاقات کنند روز ایشانرا که

يُوعَدُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ وَ

وعده داده میشوند واوست آنکه در آسمانهاست اله ودر زمین است اله واوست حکیم دانا و

تَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ

برکت داد او آنکه مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین وآنچه میان این هردوست ونزد اوست دانش قیامت وبسوی

تُرْجَعُونَ ۝ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَ

برگردانیده میشوید ومالک نباشند آنانکه میخوانند از غیر او شفاعت جز آنکه گواهی داد براستی و

هُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ

ایشان میدانند وهرآینه اگر پرسی از ایشان که که آفرید ایشانرا هرآینه میگویند خدا پس بکجا برگردانیده شوند وقولش ای پروردگار من

إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝

بدرستیکه اینها گروهی اند که ایمان نمی آرند پس اعراض کن از ایشان وبگو سلام پس باشد که بدانند

سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

حم ۝ والكتاب المبين ۝ إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا منذرين ۝ فيها
و کتاب هست آشکار کننده بدرستیکه ما فرو فرستادیم اورا در شب برکت داده شده بدرستیکه ما هستیم بیم دهنده کان در آن

يفرق كل أمر حكيم ۝ أمرا من عندنا إنا كنا مرسلين ۝ رحمة من ربك إنه هو السميع
جدا کرده میشود هر امری محکم از نزد ما بدرستیکه ما بودیم فرستندگان رحمتی از پروردگارت بدرستیکه او است شنوای

العليم ۝ رب السماوات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين ۝ لا إله إلا هو يحيي
دانا پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان این دو است اگر هستید یقین کنندگان نیست الهی مگر او زنده میکند

ويميت ربكم ورب آبائكم الأولين ۝ بل هم في شك يلعبون ۝ فارتقب يوم
و میمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران شما که بودند پیشینیان بلکه ایشانند در شک بازی میکنند پس انتظار کش روز را

تأتي السماء بدخان مبين ۝ يغشى الناس هذا عذاب أليم ۝ ربنا اكشف عنا
که می آرد آسمان بدودی آشکار فرو گیرد مردمان را این عذاب پر درد پروردگار ما کشف کن از ما

العذاب إنا مؤمنون ۝ أنى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ۝ ثم تولوا
عذاب را بدرستیکه ما هستیم مومنان کجاست ایشان را پند گرفتن و بتحقیق آمد ایشان را رسولی آشکار پس روی گردانیدند

عنه وقالوا معلم مجنون ۝ إنا كاشفوا العذاب قليلا إنكم عائدون ۝ يوم نبطش
از او و گفتند آموخته است دیوانه بدرستیکه ما رفع کننده عذابیم اندک بدرستیکه شما باز گردندگانید روزیکه سخت بگیریم

البطشة الكبرى إنا منتقمون ۝ ولقد فتنا قبلهم قوم فرعون ۝
از آن سخت گرفتن بزرگ بدرستیکه ما انتقام کشنده گانیم و بتحقیق آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون را

وجاءهم رسول كريم ۝ أن أدوا إلي عباد الله إني لكم رسول أمين ۝ وأن
و آمد ایشان را رسول کریم که بسپارید بمن بندگان خدا را بدرستیکه من مر شما را رسول امینم و اینکه

لا تعلوا على الله إني آتيكم بسلطان مبين ۝ وإني عذت بربي وربكم أن ترجمون
رفعت مجوئید بر خدا بدرستیکه من می آرم شما را حجتی روشن و بدرستیکه من پناه بردم بپروردگارم و پروردگار شما از اینکه سنگسار کنید

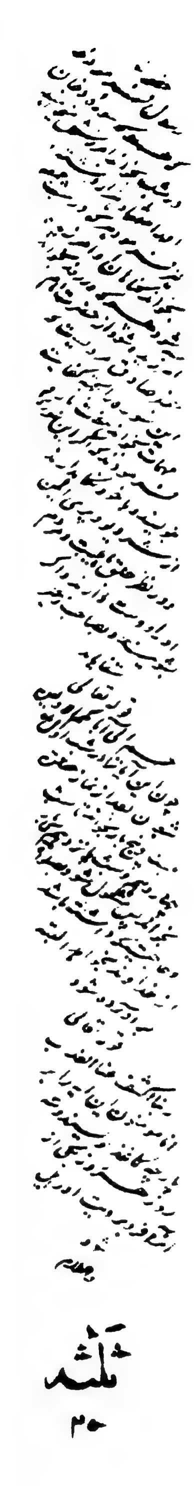
وإن لم تؤمنوا لي فاعتزلون ۝ فدعا ربه أن هؤلاء قوم مجرمون ۝ فأسر بعبادي
و اگر ایمان نمی آرید مرا پس کناره کنید از من پس خواند پروردگارش را که اینها گروهی اند گناهکاران پس ببر بندگانم را

ليلا إنكم متبعون ۝ واترك البحر رهوا إنهم جند مغرقون ۝ كم تركوا من جنات
بشب بدرستیکه شما پیروی کرده شدگانید و واگذار دریا را آرمیده بدرستیکه ایشان لشکری غرق کرده شده بسا واگذاشتند از باغها

وعيون ۝ وزروع ومقام كريم ۝ ونعمة كانوا فيها فاكهين ۝ كذلك وأورثناها
و چشمها و زراعتها و مقام کریم و نعمتی که بودند در آن شادی کنندگان همچنین است و میراث دادیم آنرا

قوما آخرين ۝ فما بكت عليهم السماء والأرض وما كانوا منظرين ۝ ولقد نجينا
گروهی دیگر پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نشدند مهلت داده گان و بتحقیق نجات دادیم

بني إسرائيل من العذاب المهين ۝ من فرعون إنه كان عاليا من المسرفين ۝
بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده از فرعون بدرستیکه او بود برتری جوینده از اسراف کنندگان

ثلثه
۲۵

ولقد

وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ

و بتحقیق اختیار کردیم ایشانرا بر دانشی بر جهانیان و دادیم ایشانرا از آیتها آنچه در آن بود بلای آشکار

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۝ فَأْتُوا بِآبَائِنَا

بدرستیکه اینها هر آینه میگویند نیست آن مگر مردگان نخست و نباشیم ما زنده کرده شدگان پس بیارید پدرانمان

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

اگر هستید راستگویان آیا ایشان بهتر اند یا قوم تبع و آنانکه بودند پیش از ایشان هلاک کردانیدیم ایشانرا بدرستیکه ایشان بودند

مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَا

گناهکاران و نه آفریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان این دو است بازی کنندگان و نه آفریدیم آن دو را

إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ

مگر براستی و لکن بیشتر ایشان نمیدانند بدرستیکه روز تمیز است وعده گاه ایشان همگی روزیکه

لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ

کفایت نمیکند دوستی از دوستی چیزیرا و نه ایشان یاری کرده میشوند مگر آنرا که رحمت کرد خدا بدرستیکه اوست عزیز

الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۝ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۝

رحیم بدرستیکه درخت زقوم است خوراک گناهکاران چون فلز گداخته میجوشد در شکمها چون جوشیدن حمیم

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَٰذَا مَا

پس بریزید بالای سرش از عذاب آب جوشان بچش بدرستیکه تو ئی تو عزیز کریم بدرستیکه اینست آنچه

كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَ

بودید بآن شک میاوردید بدرستیکه پرهیزکاران در جای امن در بهشتها و سرچشمها می پوشند از دیبای نازک

إِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ

و دیبای ستبر روبهم آورندگان همچنین و جفت میکردانیم ایشانرا بحوران فراخ چشم میخوانند در آن همه میوه

آمِنِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

ایمان داران نچشند در آنها مرگ را مگر مرگ نخستین و نگاه داشت ایشانرا از عذاب دوزخ

فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

تفضلی از پروردگارت اینست آن کامیاب عظیم پس جز این نیست که آسان کردیم اورا بلغت تو باشد که ایشان پند گیرند

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۝

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ وَثَلَاثُونَ آيَاتٍ

پس انتظار باش بدرستیکه ایشانند منتظران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

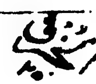
بنام خدای بخشاینده مهربان

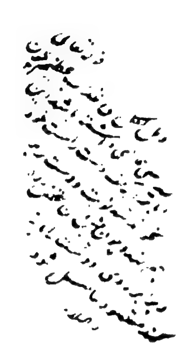
حم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

فرو فرستادن کتابست از خدای عزیز حکیم بدرستیکه در آسمانها و زمین هر آینه آیتهاست

لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ

مر مومنانرا و در آفرینش شما و آنچه پراکنده میکند از جنبنده آیتهاست مر گروهیرا که یقین میکنند و اختلاف شب

وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
و روز و آنچه را فرو فرستاد خدا از آسمان از روزی پس زنده گردانید بآن زمین را بعد از مردنش

وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ
و گردانیدن بادها نشانهاست مر گروهی را که میدانند بعقل این نشانهای خداست که میخوانیم آنرا بر تو براستی

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ
پس بکدام سخن بعد از خدا و آیاتش ایمان می آورند وای مر هر دروغگوی گناهکار میشنود آیات خدا

تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا
که خوانده میشود براو پس اصرار میورزد سرکشی گویا نشنیده آنرا پس بشارت ده او را بعقوبتی پردرد و چون داند از آیتهای ما

شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ مِّن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يُغْنِي
چیزیرا بگیرد آنرا بسخریه آنها برای ایشانست عذابی خوار کننده از پیش رویشان دوزخست و کفایت نمیکند

عَنْهُم مَّا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ هَٰذَا هُدًى
از ایشان آنچه کسب کردند چیزیرا و نه آنچه گرفتند از غیر خدا دوستان و مرایشانراست عذاب عظیم این هدایت

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ
و آنانکه کافر شدند بآیتهای پروردگارشان مرایشانراست عذاب از عقوبتی پردرد خدا آنکه مسخر کرد برای شما دریا را

لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي
تا روان شود کشتیها دران بامرش و تا طلب کنید از فضلش و باشد که شما شکر گذار شوید و مسخر کرد برای شما آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ قُل
آسمانها و آنچه در زمین است همه از وست بدرستیکه در ان هر آینه نشانهاست مر گروهی را که فکر میکنند بگو

لِّلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝
برای آنانکه ایمان آوردند که عفو کنند مر آنانرا که امید ندارند روزهای خدا تا جزا دهد گروهی را بسبب آنچه بودند که کسب میکردند

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا
کسیکه کرد کار شایسته برای نفس اوست و کسیکه بد کرد پس بر اوست پس بسوی پروردگارتان برگردانیده میشوید و بتحقیق دادیم

بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى
بنی اسرائیل را کتاب و حکم و نبوت و روزی دادیم ایشانرا از پاکیزه ها و افزونی دادیم ایشانرا بر

الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
جهانیان و دادیم ایشانرا بینها از امر پس اختلاف نکردند مگر از بعد آنکه آمد ایشانرا علم

بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ
از راه ظلم میانشان بدرستیکه پروردگار تو حکم خواهد کرد میانشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند پس گردانیدیم ترا

عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنكَ
بر طریقه از امر پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهشهای آنانرا که نمیدانند بدرستیکه ایشان هرگز کفایت نمیکنند از تو

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَٰذَا
از خدا چیزیرا و بدرستیکه ستمکاران بعضیشان دوستانند بعضیرا و خدا دوست پرهیزکارانست این

بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
بینش‌ها برای مردمان و هدایت و رحمت مر گروهی را که یقین میکنند آیا پنداشتند آنانکه کسب کردند بدیها را

أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
که میکردانیم ایشانرا چون آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته یکسان زندگیشان و مردگیشان بد است آنچه حکم میکنند

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
و آفرید خدا آسمانها و زمین براستی و تا جزا داده شود هر نفس بآنچه کسب کرد و ایشان ظلم نمیشوند

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ
آیا پس دیدی آنرا که گرفت الهش را خواهش او و اضلال کردش خدا بر دانشی و مهر کرد بر گوشش و دلش و گردانید

عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
بر چشمش پرده پس کیست که هدایت میکند او را پس از این خدا آیا پس فکر نمیکنند و گفتند نیست این مگر

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ
زندگانی دنیا میمیریم و زنده میشویم و هلاک نمیکند ما را مگر دهر و نیست برای ایشان باین هیچ دانشی نیستند ایشان

إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا
مگر گمان میبرند و چون خوانده شود برایشان آیتهای ما روشنها نباشد دلیلشان مگر آنکه گویند بیارید پدرانما را

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ
اگر هستید راستگویان بگو خدا زنده میکرداند شما را پس میمیراند شما را پس جمع میکند شما را تا روز قیامت نیست شکی

فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ
در آن ولکن بیشتر مردمان نمیدانند و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و روزیکه قایم میشود

السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا
قیامت آنروز زیان میکنند باطل کیشان و ببینی هر امتی بزانو درآمده هر امتی خوانده میشود بکتابش

الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَٰذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ
آنروز که جزا داده میشوند آنچه بودند که میکردند اینست کتاب ما سخن میگوید بشما براستی بدرستیکه ما بودیم می‌نوشتیم آنچه را بودید

تَعْمَلُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ
که میکردید پس اما آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس داخل میسازد ایشانرا پروردگارشان در رحمتش اینست

هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ
آن کامیابی آشکار و اما آنانکه کافر شدند آیا پس نبود آیتهای من که خوانده میشود برشما پس سرکشی میکردید و بودید

قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي
گروه گناهکاران و چون گفته شود که وعده خدا راستست و در قیامت نیست شکی در آن گویند ندانیم

مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَ
چیست قیامت نمیبریم جز گمانی و نیستیم ما یقین دارندگان و ظاهر شد مر ایشانرا بدیهای آنچه کردند و

حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
احاطه کرد بایشان آنچه بودند بآن استهزا میکردند و گفته شود امروز فراموش میکنیم شما را چنانچه فراموش کردید ملاقات روز تان اینرا

ع
الجزء السادس والعشرون
٢٦

وَمَأْوٰيكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ ذٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

و جای شما آتش است و نباشد برای شما هیچ ناصری آن بانکه شما گرفتید آیتهای خدا را استهزا و مغرور کرد شما را

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ

زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نمیشوند از آن و نه ایشان قبول کرده میشوند پس مر خدا راست ستایش پروردگار آسمانها

وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

و پروردگار زمین پروردگار عالمیان امر او راست بزرگی در آسمانها و زمین و او ست غزیز

سُورَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسٌ وَثَلٰثُونَ اٰيَةً

الْحَكِيمُ ۝

حکیم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا

فرو فرستادن کتاب است از خدای غزیز حکیم نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا اُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ اَرَاَيْتُمْ

میان آن دو است مگر براستی و مدتی نام برده شده و آنانکه کافر شدند از آنچه بیم کرده شدند اعراض کنندگانند بگو خبر دهید

مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوَاتِ

از آنچه میخوانید بجز خدا بنمایید مرا که چه آفریدند از زمین آیا مر ایشانراست شرکتی در آسمانها

اِئْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا

بیاورید مرا کتابی پیش از این یا بازمانده از دانش اگر هستید راستگویان و کیست گمراه تر از آنکه میخواند

مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۝ وَاِذَا

بجز خدا آنرا که اجابت نمیکند مر او را تا روز قیامت و آنها از خواندن ایشان غافلند و چون

حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ اَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا

برانگیخته شوند مردمان باشند مر ایشانرا دشمنان و باشند پرستش ایشان انکار کنندگان و چون خوانده میشود بر ایشان آیتهای ما

بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ قُلْ اِنِ

روشن گفتند آنانکه کافر شدند مر حق را چون آمد ایشانرا اینست سحر آشکار یا میگویند دروغ بسته است آنرا بگو اگر

افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفٰى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَ

دروغ بسته‌ام آنرا پس مالک نمیباشید مرا از خدا چیزی او داناتر است بآنچه سخن میکنید در آن کافیست باو گواه میان من و

بَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا اَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَ

میان شما و او ست آمرزنده رحیم بگو نیستم نو باوه از رسولان و نمیدانم که چه کرده میشود با من و

لَا بِكُمْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰى اِلَيَّ وَمَا اَنَا اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

نه با شما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن و نیستم من جز بیم دهنده آشکار بگو خبر دهید که اگر باشد از نزد خدا

وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي اِسْرَائِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا

و کافر شده باشید بان و گواهی دهد گواهی از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و سرکشی کرده باشید بدرستیکه خدا

يهدي

يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا

هدایت نمیکند گروه ظالمانرا و گفتند آنانکه کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند اگر بودی خیر سبقت نمیکردند

إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ۝ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ

بسوی او و چون هدایت نیافتند بآن پس بزودی خواهند گفت نیست این دروغی کهنه و پیش ازان کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ

امام و رحمت و این کتابیست تصدیق کننده بزبان عربی تا بیم کند آنانرا که ظلم کردند و مژده باد

لِلْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

مر نیکوکارانرا بدرستیکه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست باز ایستادگی کردند پس نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوهگین

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

میشوند ایشان اند اهل بهشت جاودانیان دران جزای بسبب آنچه بودند که میکردند و وصیت نمودیم انسانرا

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا

بوالدینش نیکوئی کردن برداشت اورا مادرش بدشواری و نهادش بدشواری و حملش و بریدنش از شیر سی ماهست

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي

تا چون رسید بتوانائیش و رسید بچهل سال گفت پروردگار من الهام کن مرا باینکه شکر کنم نعمت ترا که

أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي

انعام کردی برمن و بر والدین من و اینکه بکنم کار شایسته که بپسندی ازاو و شایسته کن مرا در اولادم بدرستیکه

تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ

بازگشت میکنم بتو و بدرستیکه من از مسلمانانم ایشان آنانند که می پذیریم از ایشان بهترین آنچه کردند و درمیگذریم از بدیهای ایشان

فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ

در اهل بهشت وعده راستی که بودند که وعده کرده میشدند و کسی که گفت مر والدینش را

أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ

اف مر شما راست و دو تا آیا وعده میدهید مرا که بیرون آورده میشوم و بتحقیق گذشته قرنها از پیش من و آن دو تا استغاثه میکردند بخدا

وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

وای برتو ایمان بیار بدرستیکه وعده خدا حقست پس میگوید نیست این مگر افسانهای پیشینیان ایشان آنانند

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

که ثابت شد برایشان سخن در امتهائی که بتحقیق گذشتند پیش از ایشان از جن و انس بدرستیکه ایشان بودند زیانکاران

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ

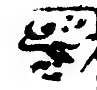
و برای هریک مرتبهاست ازانچه کردند و تا تمام دهد ایشانرا کردارهای ایشان و ایشان ظلم کرده نشوند و روزیکه

كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ

عرضه کرده میشوند آنانکه کافر شدند بر آتش بردید پاکیزهای خود را در زندگی دنیا و تمتع گرفتید بآن پس امروز جزا داده میشوید

ع عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۝

عذاب خوار کننده بسبب آنچه بودید که سرکشی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه بودید که فسق میکردید

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ

و یاد کن برادر عاد را چون بیم کرد قوم خود را در رملها و بتحقیق درگذشتند بیم کنندگان از میان دو دستش و از

خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا

پشت سرش که مپرستید جز خدا را بدرستیکه من میترسم بر شما عذاب روز عظیم را گفتند آیا آمدی مارا

لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ

که برگردانی مارا از الهامان پس بیار بما آنچه را وعده میدهی مارا اگر هستی از راستگویان گفت نیست العلم جز نزد خدا

وَأُبَلِّغُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا

و میرسانم شما را آنچه را فرستاده شدم بآن ولیکن من می بینم شما را گروهی که جهل میورزید پس چون دیدند او را ابری شده

مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُم بِهِ رِيحٌ فِيهَا

در افق متوجه وادیهای ایشان گفتند این ابریست پهن شده در افق که بارنده است بر ما بلکه نیست آنچه شتاب میکردید آن بادیست

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَٰلِكَ نَجْزِي

در آن عذابی دردناک هلاک میسازد همه چیز را بامر پروردگارش پس گشتند چنانکه دیده نمیشد جز مسکنهاشان همچنین جزا میدهیم

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِن مَّكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَ

گروه گناهکاران را و بتحقیق تمکین دادیم ایشانرا در آنچه تمکین ندادیم شما را در آن و گردانیدیم مر ایشانرا گوش و چشمها

أَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُم مِّن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا

و دلها پس کفایت نکرد از ایشان گوششان و نه چشمهاشان و نه دلهاشان هیچ چیز چون بودند

يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم

که انکار میورزیدند بآیات خدا و احاطه کرد بایشان آنچه بودند که بآن استهزا میکردند و بتحقیق هلاک گردانیدیم آنچه

مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن

پیرامون شماست از قریه‌ها و مکرر آوردیم آیتها را باشد ایشان بازگشت کنند پس چرا یاری نکردند ایشانرا آنانکه گرفتند از

دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَإِذْ

دون خدا وسیله قرب که الهانند بلکه گمراه شدند از ایشان و اینست دروغشان آنچه را بودند که بر میبافتند و هنگامیکه

صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ

گردانیدیم بسوی تو جماعتی را از جن که میشنیدند قرآنرا پس چون حاضر شدند او را گفتند خاموش شوید پس چون

وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ۝ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ

تمام کرده شد برگشتند بسوی قومشان بیم دهندگان گفتند ای قوم ما بدرستیکه ما شنیدیم کتابی فرو فرستاده شده از بعد موسی

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا

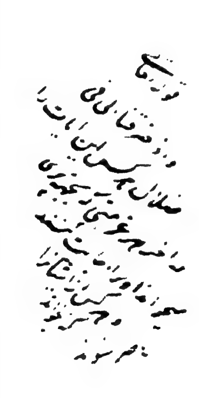
تصدیق کننده مر آنچه را بود میانه دو دستش هدایت بسوی حق و براه راست ای قوم ما اجابت کنید

دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَن لَّا يُجِبْ

خواننده خدا را و ایمان آرید بآن که بیامرزد شما را از گناهانتان و برهاند شما را از عذابی دردناک و آنکه اجابت نکند

دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي

خواننده خدا را پس نیست عاجز کننده در زمین و نیست مر او را از غیر او یاوران آنگروه اند در

ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ
گمراهی آشکار آیا ندانستند که خدائی که آفرید آسمانها و زمین را و مانده نگشت

بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰى أَنْ يُّحْيِيَ الْمَوْتٰى بَلٰى إِنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ
در آفریدن آنها قادر است بر اینکه زنده گرداند مردها را آری بدرستیکه او بر همه چیز تواناست و روزیکه عرض کرده شوند

كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلٰى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
آنانکه کافر شدند بر آتش آیا نیست این حق گفتند آری پروردگار ما گفت پس بچشید العذاب را بسبب

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
بودنتان که کفر میورزیدید پس صبر کن همچنانکه صبر میکردند صاحبان ثبات از رسولان و بشتاب مخواه برای ایشان گویا ایشان

يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلٰغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ
روزیکه می‌بینند آنچه را وعده کرده میشوند که درنگ نکردند مگر ساعتی از روز رسانیدنست پس آیا هلاک میشوند جز گروه

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مَكِّيَّةٌ — الْفٰسِقُونَ ۝ — هِيَ ثَمَانٍ وَّثَلٰثُونَ آيَةً
فاسقان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ أَضَلَّ أَعْمٰلَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
آنانکه کافر شدند و بازداشتند از راه خدا ضایع گردانید کردارهاشانرا و آنانکه ایمان آوردند و کردند

الصّٰلِحٰتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئٰتِهِمْ
کارهای شایسته را و ایمان آوردند بآنچه فرو فرستاده بر محمد و اوست حق از پروردگارشان درگذرانید از ایشان گناهانشان

وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝ ذٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبٰطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
و باصلاح آورد حالتشانرا آن باینکه آنانکه کافر شدند پیروی کردند باطل را و اینکه آنانکه ایمان آوردند

اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ أَمْثٰلَهُمْ ۝ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ
پیروی کردند حق را از پروردگارشان همچنین میزند خدا برای مردمان مثلهاشانرا پس چون ملاقات کنید آنانرا که

كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتّٰى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا
کافر شدند پس زدن گردنها تا وقتیکه بکشید بسیاری از ایشانرا پس سخت کنید بندرا پس یا منت نهادنی بعد از آن و یا

فِدَاءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا
فدیه گرفتنی تا بنهد کارزار آلاتش را اینست و اگر میخواست خدا هرآینه انتقام کشیده بود از ایشان ولکن تا بیازماید

بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمٰلَهُمْ ۝ سَيَهْدِيهِمْ
بعضیتانرا ببعضی و آنانکه کشته شدند در راه خدا پس ضایع نمیگرداند هرگز کردارهاشانرا زود

وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا
هدایت میکند ایشانرا و باصلاح آرد حالشانرا و داخل سازد ایشانرا در بهشت که تعریف کرد برای ایشان ای آنانکه ایمان آوردند اگر یاری کنید

اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمٰلَهُمْ
خدا را یاری کند شمارا و ثابت گرداند قدمهای شمارا و آنانکه کافر شدند پس نگونساری مر ایشانرا و ضایع کرد کردارهاشانرا

قوله تعالی والذین قتلوا الی ویثبت اقدامکم و ایضا قتلوا الی ولن یترکم اعمالکم ... در مقابل ... کردند

ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم ۝ افلم يسيروا في الارض فينظروا

آن بآنست که ایشان ناخوش داشتند آنچه فرو فرستاد خدا پس ناچیز گردانید کردارهای شانرا آیا پس سیر نکردند در زمین پس بنگرند

كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم وللكافرين امثالها ۝ ذلك

که چگونه بود عاقبت کار آنانکه پیش از ایشان بودند هلاک گردانید خدا ایشانرا و برای کافران است مثال آن این بآن

بان الله مولى الذين امنوا وان الكافرين لا مولى لهم ۝ ان الله يدخل الذين امنوا

که خداست یاور آنانکه ایمان آوردند و اینکه کافران اند نیست یاوری برای ایشان بدرستیکه خدا داخل میکند آنانرا

وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار والذين كفروا يتمتعون

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را در بهشتها که میرود از زیر آنها نهرها و آنانکه کافر شدند کامرانی میکنند

وياكلون كما تاكل الانعام والنار مثوى لهم ۝ وكاين من قرية هي اشد قوة

و میخورند همچنانکه میخورند چهارپایان و آتش مقام است مر ایشانرا و بسیاری از قریه که آن سخت تر بود در قوت

من قريتك التي اخرجتك اهلكناهم فلا ناصر لهم ۝ افمن كان على بينة

از قریه تو که بیرون کرد ترا هلاک کردیم ایشانرا پس نیست یاوری مر ایشانرا آیا پس کسیکه باشد بر حجتی

من ربه كمن زين له سوء عمله واتبعوا اهواءهم ۝ مثل الجنة التي وعد

از پروردگار خود مانند کسی است که آراسته شده برای وی بدی کردارش و پیروی کنند خواهشهای شانرا مثل بهشتی که وعده

المتقون ۝ فيها انهار من ماء غير اسن وانهار من لبن لم يتغير طعمه وانهار من خمر

داده شده پرهیزکارانرا در آن نهرها از آب غیر متغیر و نهرهاست از شیر که نگشته طعمش و نهرهاست از خمر که

لذة للشاربين ۝ وانهار من عسل مصفى ولهم فيها من كل الثمرات و

لذت است مر آشامندگانرا و نهرهاست از عسل صاف کرده شده و مر ایشانراست در آن از همه میوه ها و

مغفرة من ربهم كمن هو خالد في النار وسقوا ماء حميما فقطع امعاءهم ۝ ومنهم

آمرزش از پروردگار شان چون کسیست که او جاودانست در آتش و آشامیده شدند آبی جوشان پس پاره پاره کرد روده

من يستمع اليك حتى اذا خرجوا من عندك قالوا للذين اوتوا العلم ماذا قال

های ایشانرا و از ایشان کسیست که گوش فرا میکند بتو تا چون بیرون روند از نزد تو گویند مر آنانرا که داده شده علم را که گفت

انفا اولئك الذين طبع الله على قلوبهم واتبعوا اهواءهم ۝ والذين اهتدوا

همین ساعت آنها کسانیند که مهر نهاد خدا بر دلهای شان و پیروی کردند خواهشهای شانرا و آنانکه هدایت یافتند

زادهم هدى واتاهم تقواهم ۝ فهل ينظرون الا الساعة ان تاتيهم بغتة

افزود ایشانرا هدایت و داد ایشانرا تقوی ایشانرا پس آیا انتظار میبرند جز قیامت که بیاید ایشانرا ناگاه

فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم ذكراهم ۝ فاعلم انه لا اله الا الله و

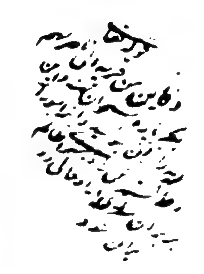
پس بتحقیق آمده علامتهای او پس از کجا باشد مر ایشانرا چون آمد ایشانرا پند گرفتنشان پس بدان بدرستیکه نیست الهی مگر خدا و

استغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم ۝ و ع

آمرزش خواه برای گناهت و برای مردان با ایمان و زنان با ایمان و خدا میداند جای گردش شانرا و آرامگاه شانرا

يقول الذين امنوا لولا نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال

و میگویند آنانکه ایمان آوردند چرا فرو فرستاده نشد سوره پس چون فرو فرستاده شد سوره محکم و ذکر کرده شود در آن کارزار

رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَى

ببینی آنانرا که در دلهاشان مرض است که مینگرند بسوی تو نگریستن طاری شده بیهوشی بر او از مرگ پس اولیست

لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ

برای ایشان طاعت و گفتار خوب پس چون لازم شد امر پس اگر راستی ورزند با خدا هر آینه بود بهتر ایشانرا

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ

پس ایا نزدیک شدید اگر والی شوید اینکه فساد کنید در زمین و قطع کنید رحمهای را آنها کسانید

لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَى أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

که لعن کرد ایشانرا خدا پس کر گردانیدشان و کور گردانید چشمهاشانرا ایا پس تدبر نمیکنند در قرآن یا بر دلهاست قفلهاشان

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ

بدرستیکه آنانکه برگشتند بر پشت ایشان از بعد آنکه ظاهر شد مر ایشانرا هدایت شیطان خوب

لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ

نمود برای ایشان و طول امل داد مر ایشانرا آن بسبب آنست که ایشان گفتند مر آنانرا که ناخوش داشتند آنچه را فرستاد خدا زود باشد که اطاعت کنیم شما را در بعض

الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ

از امر و خدا میداند رازهای ایشانرا پس چگونه باشد وقتیکه قبض روح کنند ایشانرا ملائکه میزده باشند رویهای ایشان

أَدْبَارَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

و پشتهای ایشانرا آن بسبب آنست که پیروی کردند آنچه بخشم آورد خدا را و ناخوش داشتند خشنودی او را پس ناچیز گردانید کردارهای ایشانرا

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ

بلکه پنداشتند آنانکه در دلهاشان مرض است که بیرون نخواهد آورد خدا کینههای ایشانرا و اگر میخواستیم هر آینه نمودیم

فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى

بتو ایشانرا پس هر آینه شناخته بودی ایشانرا بعلامتشان و هر آینه بشناسی ایشانرا در روش گفتار و خدا میداند کارهای شما را و هر آینه میآزمائیم شما را تا

نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَا أَخْبَارَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ

بدانیم جهاد کنندگان را از شما و صبر نمایندگان را و میآزمائیم خبرهای شما را بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز

صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا

داشتند در راه خدا و مخالفت ورزیدند رسول را از بعد آنکه ظاهر شد مر ایشانرا هدایت ضرر نتوانند

اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

رسانید خدا را چیزی و بزودی ناچیز گرداند کردارهاشانرا ای کسانیکه ایمان آوردید اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید

وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَ

رسول را و باطل مکنید کردارهاتانرا بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدا پس مردند و ایشان

هُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ

کافران پس نخواهد آمرزید خدا ایشانرا پس سستی مکنید و مخوانید بصلح و شما برترانید و خدا

مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ إِنَّمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا

با شماست و کم نخواهد از شما کردارهاتانرا جز این نیست که زندگی دنیا بازی و لهو است و اگر ایمان آرید و پرهیزگاری

يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ

دهد شما را اجرهای شما و نخواهد از شما مالهای شما را اگر خواهد از شما آنها را پس الحاح کند بر شما بخل کنید و بیرون آرد کینه های

أَضْغَانَكُمْ ۝ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ

شما را اینک شما را ایشان خوانده میشوند تا انفاق کنید در راه خدا پس از شما است کسی که بخل میورزد

يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ

و هر که بخل ورزد پس جز این نیست که بخل میورزد از نفس و خدا غنی است و شمائید محتاجان و اگر روی گردانید بدل می آرد گروهی را

ثُمَّ لَا يَكُونُوا ‏ سُورَةُ الْفَتْحِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً ‏ أَمْثَالَكُمْ ۝

غیر شما پس نباشند ‏ امثال شما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ

بدرستیکه ما قرار فیروزی دادیم برای تو فیروزی دادن آشکار تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه پیش افتاد از گناهت و آنچه پس افتاد و تمام گرداند

عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ

نعمتش بر تو و هدایت کند ترا راه راست و یاری دهد ترا خدا یاری دادنی با عزت اوست آنکه فرو

السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

فرستاد آرام را در دلهای مومنان تا بیفزاید گرویدنی به گرویدنشان و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

و باشد خدا دانای حکیم تا داخل گرداند مردهای با ایمان و زنان با ایمان را در بهشتهائی که میرود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا

زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها و در گذراند از ایشان گناهانشان را و باشد این نزد خدا کامیابی

عَظِيمًا ۝ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ

عظیم و عذاب کند مردان منافق و زنان با نفاق را و مردان مشرک و زنان مشرک گمان برندگان

بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ

بخدا گمان بد بر ایشان است گردش بد و خشم کرد خدا بر ایشان و لعن کرد ایشان را و آماده گردانید برای

وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ إِنَّا

ایشان جهنم را و بد است از راه بازگشت و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین و باشد خدا عزیز حکیم بدرستیکه

أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ

ما فرستادیم ترا گواه و بشارت دهنده و بیم کننده تا ایمان آرید بخدا و رسولش و تقویت کنید او را و تعظیم نمائید

وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

و تسبیح کنید او را بامداد و شبانگاه بدرستیکه آنانکه بیعت کردند با تو جز این نیست که بیعت کردند با خدا دست خدا بالای

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا

دستهای ایشان است پس کسیکه شکست عهد پس جز این نیست که میشکند بر خود وی و کسیکه وفا کند بانچه پیمان بست بر آن با خدا پس زود دهیم او را

عَظِيمًا

عظيما. سيقول لك المخلفون من الاعراب شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون

ورا اجری عظیم زود باشد که بگویند مر ترا بجا گذاشتگان از بادیه نشینان که باز داشت ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش خواه برای ما

بالسنتهم ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم ضرا

میگویند بزبانهاشان آنچه نیست در دلهاشان بگو پس کیست که مالک شود برای شما از خدا چیزی را اگر خواهد بشما ضرری

او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا. بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول

یا خواهد بشما نفعی بلکه باشد خدا بآنچه میکنید آگاه بلکه گمان بردید که برنگردد هرگز رسول

والمؤمنون الى اهليهم ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم

و مومنان بسوی کسانشان هرگز و آراسته شد آن در دلهای شما و گمان بردید گمان بد و بودید

قوما بورا. ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين سعيرا. ولله

گروه هلاکان و کسیکه ایمان نیاورد بخدا و رسولش پس بدرستیکه ما آماده کردیم برای کافران آتش سوزان را و مر خدا راست

ملك السموات والارض يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء وكان الله غفورا

پادشاهی آسمانها و زمین میآمرزد آنرا که میخواهد و عذاب میکند آنرا که میخواهد و باشد خدا آمرزنده

رحيما. سيقول المخلفون اذا انطلقتم الى مغانم لتأخذوها ذرونا نتبعكم

مهربان زود باشد که بگویند بجا گذاشتگان که چون بروید بسوی غنیمتها که بگیرید آنها را بگذارید ما را که پیروی کنیم شما را

يريدون ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم قال الله من قبل فسيقولون

میخواهند که تغییر دهند سخن خدا را بگو هرگز پیروی نکنید ما را همچنین گفت خدا از پیش پس زود باشد

بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون الا قليلا. قل للمخلفين من الاعراب ستدعون

گویند بلکه حسد میبرید بما بلکه هستند که نمی فهمند مگر اندکی بگو مر بجا گذاشتگان را از بادیه نشینان

الى قوم اولي بأس شديد تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله اجرا

زود باشد که خوانده شوید بسوی گروهی صاحبان شجاعت سخت که کارزار کنید ایشان را یا مسلمان شوند پس اگر طاعت کنید میدهد شما را

حسنا وان تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا اليما. ليس على الاعمى حرج

خدا پاداش نیکو و اگر روی گردانید همچنانکه روی گردانیدید پیش عقوبت نماید شما را عقوبتی دردناک نیست بر کور گناهی

ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات

و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی و هر که اطاعت کند خدا و رسولش را داخل میکند

تجري من تحتها الانهار ومن يتول يعذبه عذابا اليما. لقد رضي الله عن

بهشتهائی که میرود از زیر آنها نهرها و کسیکه روی گرداند عذاب میکند او را عذابی دردناک بتحقیق که خشنود شد خدا از

المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فانزل السكينة عليهم

مومنان وقتیکه بیعت کردند ترا در زیر آن درخت پس دانست آنچه را در دلهای ایشانست پس فرو فرستاد آرام

واثابهم فتحا قريبا. ومغانم كثيرة يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما. وعدكم

بر ایشان و پاداش داد ایشانرا فتحی نزدیک و غنیمتهای بسیار که برگیرند آنها را و باشد خدا غالب حکیم وعده کرد

الله مغانم كثيرة تأخذونها فعجل لكم هذه وكف ايدي الناس عنكم ولتكون

شما را خدا غنیمتهای بسیار که برگیرید آنها را پس تعجیل داد مر شما را این و باز داشت دستهای مردم را از شما و تا باشد

آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ

آیتی برای مومنان و هدایت کند شما را براهی راست و دیگری که قادر نشده اند بر آنها بتحقیق احاطه

اللَّهُ بِهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ

نموده خدا بآنها و باشد خدا بر همه چیز توانا و اگر کارزار کرده بودند با شما آنانکه کافر شدند هر اینه گردانیده بودند

ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ

پشتها را پس نمی یابند دوستی و نه یاوری دستور خداست که بتحقیق گذشت از پیش و نیابی هرگز دستور

اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِن بَعْدِ

خدا را تغییری و اوست آنکه باز داشت دستهای ایشانرا از شما و دستهای شما را از ایشان در وادی مکه از بعد

أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ

آنکه فیروزی داد شما را بر ایشان و باشد خدا بآنچه میکنید بینا ایشان آنانند که کافر شدند و باز داشتند

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ

شما را از مسجد الحرام و قربانی را بازداشته شده از آنکه برسد بجایش و اگر نبودند مردانی مومن و زنانی

مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِّيُدْخِلَ اللَّهُ فِي

مومنه که نمیشناختید ایشانرا که پامال میساختید پس میرسید شما را از ایشان عاری بدون علم

رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ

تا داخل گرداند خدا در رحمتش آنرا که میخواهد اگر جدا شده بودند هر اینه عذاب کرده بودیم آنانرا که کافر شدند از ایشان عذابی پر درد هنگامیکه

كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى

گردانیدند آنانکه کافر شدند در دلهاشان تعصب تعصب جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرامش را بر رسولش و بر

الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

مومنان و لازم گردانید ایشانرا کلمه تقوی و بودند سزاوارتر بآن و اهل آن و باشد خدا بهمه چیز

عَلِيمًا ۝ لَّقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللَّهُ

دانا بتحقیق راست نمود خدا رسولش را خواب بحق هر اینه داخل خواهید شد در مسجد الحرام اگر خواست

آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ

خدا ایمنان تراشندگان سرهاتانرا و کوتاه کنندگان که نمیترسید پس دانست آنچه را ندانسته بودید پس گردانید از

ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

پیش از آن فیروزی نزدیک اوست آنکه فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازدش بر دین

كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

همه اش و کافی باشد خدا شاهد محمد رسول خداست و آنانکه با اویند سختانند بر کافران

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِم

رحم کنندگانند میانه خود میبینی ایشانرا رکوع کنندگان سجده کنندگان که میجویند فضلی از خدا و خشنودی علامتشان

مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ

در رویهاشان است از اثر سجده این است صفتشان در توریه و صفتشان در انجیل چون کشتی که بر آورد سبزه

فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد

پس قوی کرد آنرا و راپس ستبر گردانید پس استاد بر ساقهایش که بشگفت در می آرد زارعانرا تا خشم آورد باینان کافرانرا وعده کرد

الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة وأجرا عظيما ٥

خدا آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداش بزرگ

سورة الحجرات مدنية وهي ثمان عشرة آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله واتقوا الله إن الله سميع

ای آنکسانیکه ایمان آوردید پیشی نگیرید میانه دو دست خدا و رسولش و بپرهیزید از خدا بدرستیکه خدا شنوای

عليم ٥ يا أيها الذين آمنوا لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له

داناست ای آنکسانیکه ایمان آوردید بلند مسازید آوازهاتانرا بالای آواز نبی و بلند خطاب مکنید او را

بالقول كجهر بعضكم لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون ٥ إن الذين

بگفتار چون بلند گفتن بعضیتان مر بعضیرا که ناچیز میشود کردارهاتان و شما نمیدانید بدرستیکه آنانکه

يغضون أصواتهم عند رسول الله أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى

پست میسازند آوازهاشانرا نزد رسول خدا آنها آنانند که آزمود خدا دلهاشان برای پرهیزکاری

لهم مغفرة وأجر عظيم ٥ إن الذين ينادونك من وراء الحجرات أكثرهم لا

مر ایشانراست آمرزش و اجر بزرگ بدرستیکه آنانکه ندا میکنند ترا از پشت حجرها بسیاریشان

يعقلون ٥ ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ٥

نمییابند بعقل و اگر ایشان صبر کنند تا بیرون آئی بایشان هرآینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده رحیمست

يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا

ای آنکسانیکه ایمان آوردید اگر آرد برای شما فاسقی خبری پس تفتیش کنید مبادا که آسیب رسانید گروهیرا بنادانی پس شوید

على ما فعلتم نادمين ٥ واعلموا أن فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من

بر آنچه کردید پشیمان و بدانید که در شماست رسول خدا اگر اطاعت میکرد شمارا در بسیاری از

الأمر لعنتم ولكن الله حبب إليكم الإيمان وزينه في قلوبكم وكره إليكم الكفر

از امر هرآینه هلاک شده بودید و لکن خدا محبوب گردانید بشما ایمانرا و آراسته آنرا در دلهای شما و گردانید ناخوش بشما کفررا

والفسوق والعصيان أولئك هم الراشدون ٥ فضلا من الله ونعمة والله

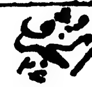
و فسقهارا و نافرمانیرا آنها آنها هدایت یافتگان فضلی از خدا و نعمتی و خدا

عليم حكيم ٥ وإن طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت

دانای حکیم است و اگر دو طایفه از گروندگان کارزار کنند پس اصلاح کنید میانشان و پس اگر ستم کند

إحداهما على الأخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن فاءت فأصلحوا

یکی از آن دو بر دیگری پس کارزار کنید با آنکه ستم کند تا رجوع کند بامر خدا پس اگر رجوع نمود پس صلح دهید

بينهما بالعدل واقسطوا ان الله يحب المقسطين ۝ انما المؤمنون اخوة فاصلحوا
میان آن دو بعدل و عدالت کنید بدرستیکه خدا دوست میدارد عدالت کنندگانرا جز این نیست که مومنان برادرانند پس صلاح کنید

بين اخويكم واتقوا الله لعلكم ترحمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا يسخر قوم من قوم عسى
میان برادرانتان و بپرهیزید از خدا باشد که شما رحم کرده شوید ای آنکسانیکه ایمان آوردید باید که استهزا نکند قومی بقومی شاید

ان يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا انفسكم
که بوده باشند بهتر از ایشان و نه زنانی از زنانی شاید که باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید خودتانرا

ولا تنابزوا بالالقاب بئس الاسم الفسوق بعد الايمان ومن لم يتب فاولئك
و بد مخوانید بلقبها بد نامیست فسق بعد از ایمان و کسیکه توبه نکند پس ایشانند

هم الظالمون ۝ يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا
ایشانند ستمکاران ای آنکسانیکه گرویدید اجتناب کنید بسیاری از گمانرا بدرستیکه بعضی از گمان گناهست و جستجو مکنید

ولا يغتب بعضكم بعضا ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه واتقوا
و غیبت مکنید بعضیتان بعضیرا آیا دوست میدارد احدی از شما که بخورد گوشت برادرش را مرده ناخوش داشتید و بپرهیزید

الله ان الله تواب رحيم ۝ يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم
از خدا بدرستیکه خدا توبه پذیر مهربانست ای مردمان بدرستیکه ما آفریدیم شمارا از مرد و زنی و گردانیدیم شمارا

شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقاكم ان الله عليم خبير ۝
شعبها و قبیلها تا بشناسید یکدیگرا بدرستیکه گرامی ترین شما نزد خدا پرهیزگارتر شماست بدرستیکه خدا دانای آگاهست

قالت الاعراب امنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمان في
گفتند اعراب ایمان آوردیم بگو ایمان نیاوردید ولکن بگوئید اسلام آوردیم و داخل نشده است ایمان در

قلوبكم وان تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من اعمالكم شيئا ان الله غفور رحيم ۝
دلهای شما و اگر اطاعت کنید خدا و رسولش را کم نکرداند شمارا از کردارتان چیزیرا بدرستیکه خدا آمرزنده مهربانست

انما المؤمنون الذين امنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا باموالهم و
جز این نیست که مومنان آنکسانی اند که ایمان آوردند بخدا و رسولش پس نکردند شک و جهاد کردند با مالهاشان و

انفسهم في سبيل الله اولئك هم الصادقون ۝ قل اتعلمون الله بدينكم والله
بنفسهاشان در راه خدا ایشانند ایشانند راستگویان بگو آیا آگاهی میدهید خدا را بکیشتان و خدا

يعلم ما في السموات وما في الارض والله بكل شيء عليم ۝ يمنون عليك
میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز داناست منت می نهند بر تو

ان اسلموا قل لا تمنوا علي اسلامكم بل الله يمن عليكم ان هداكم للايمان
که اسلام آوردند بگو منت منهید برمن اسلامتانرا بلکه خدا منت مینهد برشما که هدایت کرد شمارا بایمان

ان كنتم صادقين ۝ ان الله يعلم غيب السموات والارض والله بصير بما تعملون
اگر هستید راستگویان بدرستیکه خدا میداند پنهان آسمانها و زمین و خدا بیناست بآنچه میکنید

سورة ق خمس واربعون آية وهي مكية

ربع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ. بَلْ عَجِبُوٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هٰذَا

بقرآن بزرگوار بلکه عجب داشتند که آمد ایشانرا بیم دهنده از ایشان پس گفتند کافران اینست

شَيْءٌ عَجِيبٌ. اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ. قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ

چیز عجب آیا چون بمیریم و بشویم ما خاک اینست بازگشتی دور بتحقیق دانستیم ما آنچه کم میکند زمین از ایشان

وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ. بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِي اَمْرٍ مَرِيجٍ. اَفَلَمْ يَنْظُرُوٓا

ونزد ماست کتاب نگاهدارنده بلکه تکذیب کردند حق چون آمد ایشانرا پس ایشانند در امری مضطرب آیا پس نگرستند

اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ. وَالْاَرْضَ مَدَدْنَا

باسمان بالای ایشان چگونه بنا کردیم ما آنرا و زینت دادیم آنرا و نیست آنرا هیچ شکافها و زمین را کشیدیم

وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ. تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ

و افکندیم دران کوهها و رویانیدیم دران از هر جفتی خوش آینده برای بینائی و پندی برای هر بنده

مُنِيبٍ. وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِهٖ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ. وَالنَّخْلَ

بازگشت کننده و فرو فرستادیم از آسمان آبی برکت داده شده پس رویانیدیم بان بوستانها و دانه درویده شده و درخت خرما

بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ. رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ. كَذَّبَتْ

بلند که مرآنراست شکوفه درهم رسته روزی برای بندگان و زنده گردانیدیم بان شهر مرده همچنین است بیرون آمدن تکذیب کرد

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ. وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ. وَاَصْحَابُ

پیش از ایشان قوم نوح و یاران رس و ثمود و عاد و فرعون و برادران لوط و یاران

الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ. اَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ

ایکه و گروه تبع همگی تکذیب کردند رسولانش پس لازم شد وعید من آیا پس ناتوان شدیم بآفریدن نخست بلکه ایشان

فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ. وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ وَنَحْنُ

در شکند از آفریدن نو و بتحقیق آفریدیم انسانرا و میدانیم آنچه وسوسه میکند بان نفس خود و ما

اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ. اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

نزدیکتر بودیم بان از رگ گردن هنگامیکه فرا گیرند فرا گیرنده از راست و از چپ نشسته

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ. وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا

بیرون نمیکند از گفتار مگر نزد اوست نگهبان آماده و آمد بیهوشی مرگ بحق اینست آنچه

كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ. وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ. وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَآئِقٌ

بودی از آن میگریختی و دمیده شد در صور اینست روز وعید و آمد هر نفسی که با اوست راننده

وَشَهِيدٌ. لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

و شاهدی بتحقیق بودی در غفلت از این پس برانداختیم از تو پرده ات را پس دیده ات امروز تیز است

وَقَالَ قَرِينُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ. اَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ. مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ

و گفت رفیقش اینست آنچه نزد من آماده است بیندازید در جهنم هر کفران ورزنده عناد کننده را منع کننده خیر را

مُعْتَدٍ مُرِيبٍ ۝ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝ قَالَ قَرِينُهُ

تعدی کننده شک اندازنده آنکه گردانید با خدا الهی دیگر پس بیندازیدش در عذاب سخت گفت قرینش

رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ

پروردگارا طاغی نگردانیدیم اورا ولکن بود در گمراهی دور گفت نزاع مکنید نزد من و بتحقیق پیش فرستاد

إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ۝ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ

بسوی شما وعید را تغییر داده نمیشود گفتار نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را روزیکه میگوییم مر دوزخ را

هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۝ هَٰذَا مَا

آیا پرشدی و میگوید آیا هیچ زیادتی هست و نزدیک گردانیده شد بهشت برای پرهیزکاران نه دور اینست آنچه

تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۝ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۝ ادْخُلُوهَا

وعده کرده میشود برای هر بازگشت نماینده نگاهدارنده آنکه ترسید از بخشاینده پنهان و آمد بدل بازگشت نماینده داخل شوید بهشت

بِسَلَامٍ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۝ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

بسلامتی اینست روز جاودانی مر ایشانراست آنچه میخواهند در آن و نزد ما زیادتی و چندان هلاک گردانیدیم پیش از ایشان

مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

از قرنیکه ایشان سخت تر بودند از ایشان در قوت پس ره انداختند در بلدها آیا هیچ بود گریزگاهی بدرستیکه در این

لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ

پند است برای آنکه بود مر اورا دلی یا انداخت گوش و او باشد شاهد و هر آینه بتحقیق آفریدیم ما آسمانها را

الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

زمین و آنچه میان این دوست در شش روز و مس نکرد ما را هیچ تعبی پس صبر کن بر آنچه میگویند

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ

و تسبیح کن بستایش پروردگارت پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب و از شب پس تسبیح کن اورا و عقبها

السُّجُودِ ۝ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ۝ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ

سجود و بشنو روزیکه ندا میکند ندا کننده از مکان نزدیک روزیکه می شنوند نعره را بحق

ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ

اینست روز بیرون آمدن بدرستیکه ما زنده میگردانیم و میمیرانیم و بسوی ماست بازگشت روزیکه شکافته میشود زمین از ایشان

سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ

شتابندگان اینست حشر بر ما آسان ما بیداناتریم بآنچه میگویند و نیستی تو بر ایشان تسلط دارنده پس پند گوی

بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

بقرآن از آنکه میترسد از وعید من

سُورَةُ الذَّارِيَاتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَاتٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ۝ فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا ۝ فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا ۝ فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا ۝ إِنَّمَا

بحق پراکنده کنندگان پراکنده کردنی پس بردارندگان بار را پس روندگان باسانی پس قسمت کنندگان امر را همانا آنچه

تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ۝ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۝ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ۝ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ
آنچه وعده کرده میشوید هرآینه راستست و بدرستیکه جزا هرآینه بوقوع آینده است و بآسمان صاحب راهها بدرستیکه شما در سخن

مُخْتَلِفٍ ۝ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝
در قول مختلف برگردانیده میشود ازو آنکه برگردانیده شد کشته شدند دروغگویان آنانکه ایشانند در فرو رفتگی جهل بیخبران

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ
میپرسند کی باشد روز جزا روزیکه ایشان بر آتش عذاب کرده میشوند چشید عذاب خود را اینست آنچه بودید

بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
که ازو شتاب میخواستید بدرستیکه پرهیزگاران در بهشتها و چشمها فراگیرندگان آنچه داد ایشان را پروردگار ایشان بدرستیکه ایشان بودند

قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ۝ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
پیش ازان نیکوکاران بودند اندکی از شب خواب میکردند و در سحرها ایشان آمرزش میخواستند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۝ وَفِي أَنْفُسِكُمْ
و بود در اموال ایشان نصیبی برای سوال کننده و محروم و در زمین نشانهاست برای یقین کنندگان و در خود شمایان

أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
آیا پس نمی بینید و در آسمانست روزی شما و آنچه وعده کرده میشوید پس بپروردگار آسمان و زمین که

إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝ إِذْ
آن هرآینه راستست مثل آنکه شما سخن میکنید آیا آمد ترا حکایت مهمانان ابراهیم گرامی داشته شدگان

دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ
چون داخل شدند برو پس گفتند سلام گفت سلام گروهی ناشناختگان پس رفت پنهانی سوی کسان خود پس آورد گوساله

سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ
فربه پس نزدیک ساخت با ایشان گفت آیا نمیخورید پس برداشت نهانی از ایشان ترسی گفتند مترس و بشارت دادند او را

بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝ قَالُوا
بپسری دانا پس متوجه گردید زنش در فریاد پس زد روی خود و گفت پیره زن نازاینده گفتند

كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا
همچنین گفت پروردگار تو بدرستیکه اوست حکیم دانا گفت پس چیست کار شما ای فرستاده شدگان گفتند بدرستیکه

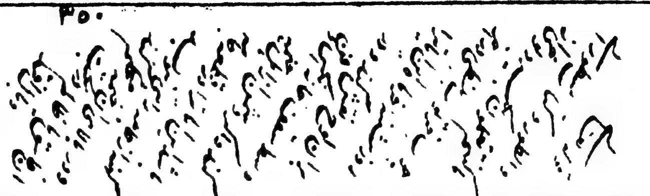
أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۝ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ ۝ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
ما فرستاده شده ایم سوی گروهی گناهکاران تا آنکه بفرستیم بر ایشان سنگها از گل نشان کرده شده نزد پروردگار تو

لِلْمُسْرِفِينَ ۝ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ
برای اسراف کنندگان پس بیرون کردیم آنکه بود دران از مومنان پس نیافتیم دران غیر خانه از

الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ
مسلمانان و واگذاشتیم دران علامتی برای آنانکه میترسند از عذاب پر درد و در موسی هنگامیکه

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَ
فرستادیم او را بسوی فرعون با حجت واضح پس گردید بیکسوی و گفت جادوگر است یا دیوانه پس گرفتیم او را و

الجزء السابع والعشرون
٢٧

جنوده فنبذناهم في اليم وهو مليم ۝ وفي عاد اذ ارسلنا عليهم الريح العقيم ۝
و لشکر او پس انداختیم ایشان را در دریا و او بود ملامت آورنده و در عاد هنگامیکه فرستادیم بر ایشان باد عقیم

ما تذر من شيء اتت عليه الا جعلته كالرميم ۝ وفي ثمود اذ قيل لهم تمتعوا
که نمیگذاشت هیچ چیزی که میگذشت بران مگر میگردانید آنرا چون پوسیده ریزه شده و در ثمود هنگامیکه گفته شد مر ایشان را برخورید

حتى حين ۝ فعتوا عن امر ربهم فاخذتهم الصاعقة وهم ينظرون ۝ فما استطاعوا
تا وقتی پس سرکشیدند از امر پروردگار ایشان پس گرفت ایشان را صاعقه و ایشان می نگریستند پس نتوانستند هیچ

من قيام وما كانوا منتصرين ۝ وقوم نوح من قبل انهم كانوا قوما فاسقين ۝ و
برخواستن و نبودند انتقام کشندگان و قوم نوح را از پیش بدرستیکه ایشان بودند گروهی فاسقان

السماء بنيناها بايد وانا لموسعون ۝ والارض فرشناها فنعم الماهدون ۝
و آسمان بنا کردیم آنرا بقوت و بدرستیکه ما هر آینه توانایانیم و زمین گسترانیدیم آنرا پس خوب گسترانندگانیم ما

ومن كل شيء خلقنا زوجين لعلكم تذكرون ۝ ففروا الى الله اني لكم منه نذير
و از هر چیزی آفریدیم دو صنف تا شاید که شما پند گیرید پس بگریزید بسوی خدا بدرستیکه من مر شما را

مبين ۝ ولا تجعلوا مع الله الها اخر اني لكم منه نذير مبين ۝ كذلك ما اتى الذين
ازو بیم دهنده آشکارم و مگردانید با خدا الهی دیگر بدرستیکه من مر شما را ازو بیم دهنده آشکارم همچنین نیامد آنانکه از پیش

من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون ۝ اتواصوا به بل هم قوم طاغون ۝
رسولی مگر گفتند جادوگر است یا دیوانه آیا وصیت کردند بان بلکه ایشانند گروه

فتول عنهم فما انت بملوم ۝ وذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين ۝ وما خلقت الجن
پس اعراض کن از ایشان پس نباشی تو ملامت کرده شده و پند ده پس بدرستیکه پند دادن سود میدهد مومنان را و نیافریدیم جن

والانس الا ليعبدون ۝ ما اريد منهم من رزق وما اريد ان يطعمون ۝ ان
و انس را مگر برای پرستش ما نمیخواهیم از ایشان هیچ روزی و نمیخواهیم که اطعام کنند مرا بدرستیکه خدا

الله هو الرزاق ذو القوة المتين ۝ فان للذين ظلموا ذنوبا مثل ذنوب اصحابهم
است او روزی دهنده صاحب قوت قوی پس بدرستیکه مر آنانرا که ظلم کردند نصیبیست مانند نصیب یاران ایشان

فلا يستعجلون ۝ فويل للذين كفروا من يومهم الذي يوعدون ۝
پس باید که شتاب نخواهند پس وای برای آنانکه کافر شدند از روز ایشان که وعده داده می شوند

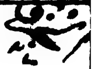
سورة الطور مكية وهي تسع واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

والطور ۝ وكتاب مسطور ۝ في رق منشور ۝ والبيت المعمور ۝ والسقف المرفوع ۝
بطور و کتاب نوشته شده در پوست گشوده شده و بیت معمور و سقف بلند

والبحر المسجور ۝ ان عذاب ربك لواقع ۝ ما له من دافع ۝ يوم تمور السماء مورا ۝ و
و دریای پر بدرستیکه عذاب پروردگارت واقع است نباشد او را هیچ دفع کننده روزیکه بجنبد آسمان جنبیدنی

وتسير الجبال سيرا ۝ فويل للمكذبين ۝ الذين هم في خوض يلعبون ۝ يوم يدعون
و روان شوند کوهها روان شدنی پس وای آن روز بر تکذیب کنندگان آنانکه ایشان اند در بیهودگی که بازی میکنند روزیکه
إلى نار جهنم دعا ۝ هذه النار التي كنتم بها تكذبون ۝ أفسحر هذا أم أنتم لا تبصرون
رانده شوند بجبر در آتش دوزخ راندنی اینست آتش که بودید که آنرا تکذیب میکردید آیا پس سحر است این یا شما نمی بینید در
اصلوها فاصبروا أو لا تصبروا سواء عليكم إنما تجزون ما كنتم تعملون ۝ إن
درآیید در آن پس صبر کنید یا صبر نکنید یکسانست بر شما جز این نیست که جزا داده میشوید بانچه بودید که میکردید
المتقين في جنات ونعيم ۝ فاكهين بما آتاهم ربهم ووقاهم ربهم عذاب الجحيم ۝
بدرستیکه پرهیزگاران اند در بهشتها و نعمتی شادی کنندگان بانچه داد ایشانرا پروردگارشان و نگاهداشت ایشانرا از عذاب دوزخ
كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ۝ متكئين على سرر مصفوفة وزوجناهم بحور
بخورید و بیاشامید گوارا بانچه بودید که میکردید تکیه زدگان بر سریرهای بهم پیوسته و جفت گردانیدیم ایشان را به حوران
عين ۝ والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم ذريتهم وما ألتناهم
فراخ چشم و آنانکه ایمان آوردند و پیروی کردند ایشانرا اولادشان بایمان ملحق میسازیم بایشان اولاد ایشانرا و کم نگردانیدیم
من عملهم من شيء كل امرئ بما كسب رهين ۝ وأمددناهم بفاكهة ولحم مما
ایشانرا از کردارشان از چیزی هر مردی بانچه کرده در گرو است و زیاده عطا میکنیم ایشانرا از میوه و گوشت از آنچه
يشتهون ۝ يتنازعون فيها كأسا لا لغو فيها ولا تأثيم ۝ ويطوف عليهم غلمان
خواهش دارند میگیرند از یکدیگر در آنجا جامی که نه لغوی در آنست و نه اسناد بد کردنی و گردش میکنند بر ایشان
لهم كأنهم لؤلؤ مكنون ۝ وأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قالوا إنا كنا قبل
ساده پسران که مر ایشانراست گویا ایشان اند مروارید در صدف نگاهداشته شده و روآورند بعضیشان بر بعضی پرسند از یکدیگر میگفتند بدرستیکه ما بودیم
في أهلنا مشفقين ۝ فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم ۝ إنا كنا من قبل ندعوه
پیشتر در کسانمان ترسندگان پس منت نهاد خدا بر ما و نگاهداشت ما را از عذاب آتش نفوذکننده بدرستیکه ما بودیم از پیش که میخواندیم
إنه هو البر الرحيم ۝ فذكر فما أنت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۝ أم يقولون شاعر
او را بدرستیکه او ست نیکی کننده مهربان پس پند ده پس نیستی تو بنعمت پروردگار تو کاهن و نه دیوانه بلکه میگویند شاعریست
نتربص به ريب المنون ۝ قل تربصوا فإني معكم من المتربصين ۝ أم تأمرهم أحلامهم
که انتظار میبریم با او حادثه روزگار را بگو منتظر باشید پس بدرستیکه من با شما ایم از منتظران یا امر میکند ایشانرا خردهای ایشان
بهذا أم هم قوم طاغون ۝ أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۝ فليأتوا بحديث مثله
باین یا ایشان اند گروهی زیاده روان یا میگویند بربافت آنرا بلکه ایمان نمی آرند پس باید بیارند کلامی مانند آن
إن كانوا صادقين ۝ أم خلقوا من غير شيء أم هم الخالقون ۝ أم خلقوا السموات و
اگر هستند راستگویان یا آفریده شده اند از غیر چیزی یا ایشان اند آفرینندگان یا آفریدند آسمانها و
الأرض بل لا يوقنون ۝ أم عندهم خزائن ربك أم هم المصيطرون ۝ أم
زمین را بلکه یقین نمیکنند یا نزد ایشانست خزینهای پروردگار تو یا ایشان اند تسلط دارندگان یا مر
لهم سلم يستمعون فيه فليأت مستمعهم بسلطان مبين ۝ أم له البنات ولكم
ایشانراست نردبانی که گوش میکنند در آن پس باید که بیارد شنونده ایشان حجتی واضح یا مر او راست دختران و مر شما

الْبَنُونَ ٥ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ٥ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٥

پسران یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشانند از تاوان گرانباران یا نزد ایشانست غیب پس ایشان می نویسند

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ٥ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

یا اراده دارند مکری پس آنانکه کافر شدند ایشانند مکر کرده شدگان یا مر ایشانراست الهی غیر خدا پاکی خدا

عَمَّا يُشْرِكُونَ ٥ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ٥ فَذَرْهُمْ

از آنچه شریک میسازند و اگر ببینند پاره را از آسمان افتاده گویند ابریست برهم نشسته پس واگذارشان

حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ٥ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ

تا ملاقات کنند روزشانرا که در آن هلاک کرده شوند روزیکه کفایت نکند از ایشان مکرشان چیزیرا و نه

يُنْصَرُونَ ٥ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥ وَاصْبِرْ

ایشان یاری کرده شوند و بدرستیکه برای آنانکه ظلم کردند عذابیست پیش از آن و لیکن اکثرشان نمیدانند و صبر کن

لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٥ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ

حکم پروردگارترا پس بدرستیکه تو در پیش چشمهای مائی و تسبیح گوی بستایش پروردگارت وقتی که برمیخیزی و از شب پس تسبیح گوی

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ ‌ النُّجُومِ ‌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَاتٍ

در پشت کردن ستارها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ٥

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ٥ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ٥ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ٥ إِنْ

بستاره چون فرو رود که گمراه نشد صاحب شما و براه باطل نرفت و سخن نمیکند از خواهش نفس

هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ٥ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ٥ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ٥ وَهُوَ بِالْأُفُقِ

نیست آن مگر وحیی که وحی کرده میشود آموخت او را سخت قوی صاحب توانائی پس راست ایستاد و او بود در افق

الْأَعْلَىٰ ٥ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ٥ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ٥ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا

اعلی پس نزدیک آمد پس نزدیک شد پس بود قدر دو کمان یا نزدیکتر پس وحی کرد به بنده اش آنچه

أَوْحَىٰ ٥ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ٥ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ٥ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً ٥

وحی کرد تکذیب کرد دل آنچه را دید آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه میبیند و بتحقیق که دیدش بار دیگر

أُخْرَىٰ ٥ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ٥ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ٥ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا

دیگر نزد سدرة المنتهی که نزد آنست بهشت آرامگاه هنگامیکه پوشید سدره را آنچه

يَغْشَىٰ ٥ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ٥ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ٥ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ

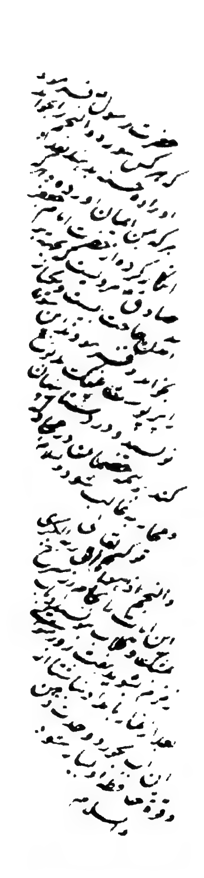
پوشید بگردید بجای چشم و تجاوز ننمود از حد بتحقیق که دید از آیتهای پروردگارش که بود بزرگ آیا پس خبر دهید

وَالْعُزَّىٰ ٥ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ٥ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ٥ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ

از لات و عزی و منات سیم که دیگر است آیا مر شماراست مذکر و مر او راست مونث این آنگون بخش کردنیست

ضِيزَىٰ ٥ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ

خلاف عدالت نیست این جز نامهای که نام کردید آنهارا شما و پدران شما فرو نفرستاد خدا بآن هیچ

سلطان

سُلْطٰنٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ

هیچ حجتی پیروی میکنند مگر گمانرا و آنچه را خواهش دارد نفسهاشان و بتحقیق آمد ایشانرا از پروردگارشان

الْهُدٰى ۝ اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ۝ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ۝ وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِى

هدایت یا انسان راست آنچه آرزو میکند پس مر خدا راست آخرت و اولی و بسیاری از فرشته در

السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِىْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى

آسمانهاست که کفایت نمیکند شفاعت کردنشان چیزی را مگر از بعد آنکه اذن دهد خدا برای کسی که بخواهد و خشنود باشد

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ۝ وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ

بدرستیکه آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت نام می نهند ملئکه را نام نهادن مؤنث و نیست مر ایشانرا بآن هیچ

عِلْمٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِىْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝ فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى

علمی پیروی نمیکنند مگر گمانرا و بدرستیکه گمان کفایت نمیکند از حق چیزیرا پس روی گردان از آنکه روی گردانید

عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ

از ذکر ما و نخواست جز زندگی دنیا اینست منتهای رسیدنشان از دانش بدرستیکه پروردگار تو اوست داناتر

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ربع

بکسی که گمراه شد از راهش و اوست داناتر بکسیکه هدایت یافت و مر خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست

لِيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِىَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۝ اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ

تا جزا دهد آنانرا که بد کردند بآنچه کردند و جزا دهد آنانرا که نیکی کردند بخوبی آنانکه اجتناب کنند

كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ

از کبیرهای گناه و کارهای زشت مگر صغیره بدرستیکه پروردگار تو وسیع مغفرتست او داناتر است بشما هنگامیکه پدید آورد شما را

مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِىْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ۝

از زمین و هنگامیکه شما اطفال در شکمهای مادرانتان پس پاک نشمارید نفسهاتانرا او داناتر است بکسی که پرهیزگاری کرد

اَفَرَءَيْتَ الَّذِىْ تَوَلّٰى ۝ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ۝ اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ۝ اَمْ لَمْ

آیا پس دیدی که روی گردان شد و داد اندکی را و امساک نمود آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند آیا

يُنَبَّاْ بِمَا فِىْ صُحُفِ مُوْسٰى ۝ وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِىْ وَفّٰٓى ۝ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۝ وَاَنْ

خبر کرده نشد بآنچه در صحفهای موسی است و ابراهیم که تمام ادا کرد اینکه برندارد بردارنده بار گناه دیگریرا و اینکه

لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ۝ وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ۝ ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ۝ وَ

نیست برای انسان مگر آنچه کوشش بود و اینکه سعیش بزودی دیده خواهد شد پس جزا داده میشود جزای تمام تر و

اَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝ وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ۝ وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ۝ وَاَنَّهٗ

اینکه بسوی پروردگار تست نهایت کار و اینکه او خندانید و گریانید و اینکه او میرانید و زنده گردانید و اینکه او

خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ۝ وَاَنَّ عَلَيْهِ

آفرید دو صنف مذکر و مؤنث را از نطفه چون ریخته شود و اینکه بر اوست

النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ۝ وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ۝ وَاَنَّهٗ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ۝ وَاَنَّهٗٓ اَهْلَكَ عَادًا

نشاء دیگر و اینکه اوست که غنی گردانید و مایه داد … و اینکه اوست پروردگار شعری و اینکه او هلاک کرد عاد

الاولى، وثمود فما ابقى، وقوم نوح من قبل انهم كانوا هم اظلم واطغى، والمؤتفكة

نخستين و ثمود پس باقی نگذاشت و قوم نوح از پیش بدرستیکه ایشان بودند ایشان ستمکارتر و طاغی تر و در زیر و زبر

اهوى، فغشاها ما غشى، فبأي آلاء ربك تتمارى، هذا نذير من النذر الاولى

شده را فرو افکنده پس پوشانید آنرا آنچه پوشانید پس بکدام یک از نعمتهای پروردگارت شک می آوری این بیم دهنده است از جنس بیم دهندگان نخستین

ازفت الازفة، ليس لها من دون الله كاشفة، افمن هذا الحديث تعجبون، وتضحكون

نزدیک شد نزدیک شونده نیست مر آنرا از غیر خدا رفع کننده پس آیا از این سخن تعجب میکنید و میخندید

ولا تبكون، وانتم سامدون، فاسجدوا لله واعبدوا

سورة القمر مكية وهي خمس وخمسون آية

و نمیگریید و شما غافلانید پس سجده کنید خدا را و بپرستید

وجوب سجده

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقتربت الساعة وانشق القمر، وان يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر، وكذبوا

نزدیک شد قیامت و شکافته شد ماه و اگر ببینند آیتی را روی بگردانند و گویند سحریست همیشگی و تکذیب نمودند

واتبعوا اهواءهم وكل امر مستقر، ولقد جاءهم من الانباء ما فيه مزدجر

و پیروی نمودند خواهشهای خود را و هر امری قرار گیرنده است و بتحقیق آمد ایشانرا از اخبار آنچه در اوست منع

حكمة بالغة فما تغن النذر، فتول عنهم يوم يدع الداع الى شيء نكر، خشعا

حکمتی کامل پس سود نمیدهد بیم دادن پس اعراض کن از ایشان روزیکه بخواند خواننده بسوی چیزی ناخوش شده فرو افتاده

ابصارهم يخرجون من الاجداث كانهم جراد منتشر، مهطعين الى الداع يقول

چشمهاشان بیرون می آیند از گورها گویا که ایشانند ملخ پراکنده شتابندگان بسوی خواننده گویند

الكافرون هذا يوم عسر، كذبت قبلهم قوم نوح فكذبوا عبدنا وقالوا مجنون و

کافران این روزیست دشوار تکذیب نمودند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و

ازدجر، فدعا ربه اني مغلوب فانتصر، ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر، وفجرنا

زجر کرده شده پس خواند پروردگارش را که من مغلوبم پس انتقام کش پس گشودیم درهای آسمان را بآبی سخت ریزنده و روان کردیم

الارض عيونا فالتقى الماء على امر قد قدر، وحملناه على ذات الواح ودسر، تجري

از زمین چشمه ها پس بهم رسید آب بر کاری که قرار داده شده بود و برداشتیم او را بر صاحب تخته ها و میخها که میرفت

باعيننا جزاء لمن كان كفر، ولقد تركناها آية فهل من مدكر، فكيف كان عذابي

بنگاهبانی ما جزا برای کسی که بود انکار کرده شده و بتحقیق گذاشتیم آنرا آیتی پس آیا هست پند گیرنده پس چگونه بود عذاب من

ونذر، ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر، كذبت عاد فكيف كان عذابي

و بیم دادنم و بتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را برای پند پس آیا هست پند گیرنده تکذیب نمودند عاد پس چگونه بود عذاب من

ونذر، انا ارسلنا عليهم ريحا صرصرا في يوم نحس مستمر، تنزع الناس كانهم

و بیم دادنم بدرستیکه ما فرستادیم بر ایشان بادی سرد در روز شومی استوار که برمیکند مردمان را گویا که ایشان

اعجاز نخل منقعر، فكيف كان عذابي ونذر، ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر

تنهای نخل برکنده از بیخ پس چگونه بود عذاب من و بیم دادنم و بتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را برای پند پس آیا هست پند گیرنده

كذبت

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

تکذیب نمودند ثمود بیم دهنده‌گان را پس گفتند آیا انسانی که از ماست یکی پیروی نمائیمش بدرستیکه ما اکنون باشیم در گمراهی و دیوانگی

أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ

آیا القا نموده شد ذکر بر او از میان ما بلکه او دروغگوئیست جاه دوست بزودی خواهند دانست فردا که کیست دروغگوی خود دوست

إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ

بدرستیکه مائیم فرو فرستندگان ناقه ابتلای برایشان پس چشم در راه باش و صبر کن و آگاه کن ایشان را که آب قسمت میانشان هر

شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا

حصه آبی حاضر کرده شده پس خواندند یارانشان را پس عمل شد پس پی کرد پس چگونه بود عذابم و بیم دادنم بدرستیکه ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ

برایشان فریادی واحد پس شدند درهم شکسته حظیره و بتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پندگیرنده

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

تکذیب نمودند قوم لوط بیم دهندگان را بدرستیکه ما فرستادیم برایشان تندبادی سنگریزه بار جز آل لوط که نجات دادیم ایشان را در سحر

نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ

نعمتی از نزد ما همچنین پاداش میدهیم کسی را که شکرگذاری نمود و بتحقیق ترسانیدشان از گرفت ما پس مجادله نمودند در بیم دادن

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ

و بتحقیق جویای کام شدند از مهمانش پس محو کردیم چشمهاشان پس بچشید عذابم را و بیم دادنم را و بتحقیق

صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ

آمد بامداد ایشان را در اول روز عذابی برقرار پس بچشید عذابم را و بیم دادنم را و بتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را برای پند

فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ

پس آیا هست هیچ پندگیرنده و بتحقیق آمد آل فرعون را انذار تکذیب نمودند آیتهای ما را همه اش پس گرفتیم ایشان را گرفتنی

عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ أَمْ يَقُولُونَ

بجالبی توانا آیا کافران شما بهترانند از ایشان یا مر شما راست امان نامه در کتابها یا میگویند

نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ

ما باهمیم انتقام کشنده زود باشد که هزیمت داده شوند جمع و برگردانیده شوند پشت بلکه قیامت است وعده گاهشان و قیامت

أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ

سخت است در بلیه و تلخ تر بدرستیکه گناهکاران اند در گمراهی و آتش فروزان روزیکه کشیده میشوند در آتش بر رویهاشان

ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ

بچشید مس کردن دوزخ را بدرستیکه ما هر چیزرا آفریدیمش باندازه و نیست امر ما مگر واحدی چون شتاب نگریستن

بِالْبَصَرِ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

بچشم و بتحقیق هلاک گردانیدیم امثال شما را پس آیا هست هیچ پندگیرنده و هر چیز که کردند او را در کتابهاست

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ

و هر صغیره و کبیره نوشته شده است بدرستیکه پرهیزکارانند در بهشتهای و انبساط در مجلس پسندیده نزد

مليك — سورة الرحمن عز وجل مدنية وهي سبع وسبعون آية — مقتدره

پادشاهی — توانا

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الرحمن ٭ علم القرآن ٭ خلق الانسان ٭ علمه البيان ٭ الشمس والقمر بحسبان ٭

خدای بخشاینده تعلیم داد قرآن را آفرید انسان را آموزانیدش بیان را آفتاب و ماه را بحسبان

والنجم والشجر يسجدان ٭ والسماء رفعها ووضع الميزان ٭ الا تطغوا في الميزان ٭ و

و ستاره و درخت سجده میکنند و آسمان را بلند گردانیدش و قرار داد ترازو را که تعدی مکنید در ترازو و

اقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان ٭ والارض وضعها للانام ٭ فيها

برپای دارید سنجیدن را بعدل و کم مکنید میزان را و زمین را فروگسترد برای مردمان دراینست

فاكهة والنخل ذات الاكمام ٭ والحب ذو العصف والريحان ٭ فباي آلاء ربكما

میوه و درخت خرما صاحب غلافهای خوشه و دانه صاحب برگ و رستنی خوشبوی پس کدام یک از نعمتهای پروردگار

تكذبان ٭ خلق الانسان من صلصال كالفخار ٭ وخلق الجان من مارج

تکذیب میکنید آفرید انسان را از گل خشکیده مانند سفال و آفرید جن را از شعله‌ای

من نار ٭ فباي آلاء ربكما تكذبان ٭ رب المشرقين ورب المغربين ٭ فباي آلاء

از آتش پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب پس کدام یک

ربكما تكذبان ٭ مرج البحرين يلتقيان ٭ بينهما برزخ لا يبغيان ٭ فباي آلاء ربكما

از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید سر داد دو دریا که بهم رسند میانشان حایلیست که زیادتی بهم نمیکنند پس کدام یک از نعمتهای

تكذبان ٭ يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان ٭ فباي آلاء ربكما تكذبان ٭ و

پروردگارتان را تکذیب میکنید بیرون می‌آید از آن دو مروارید و مرجان پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید و

له الجوار المنشآت في البحر كالاعلام ٭ فباي آلاء ربكما تكذبان ٭ كل من

مر او راست جواری رونده برافراخته بادبان در دریا چون کوهها پس کدام یک از نعمتهای پروردگار را تکذیب میکنید هر کس

عليها فان ٭ ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام ٭ فباي آلاء ربكما تكذبان ٭

بر آن فانی است و بماند ذات پروردگارت که صاحب بزرگی و کرم است پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب

يسئله من في السموات والارض كل يوم هو في شان ٭ فباي آلاء ربكما

میخواهد از او آنکه در آسمانها و زمین است هر روزی او در کاریست پس کدام یک از نعمتهای پروردگار

تكذبان ٭ سنفرغ لكم ايه الثقلان ٭ فباي آلاء ربكما تكذبان ٭ يا معشر

تکذیب میکنید زود باشد که بپردازیم برای شما ای گرانمایه دو نوع پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید ای جماعت

الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات والارض فانفذوا

جن و انس اگر توانید که بگذرید بیرون روید از اطراف آسمانها و زمین پس بیرون روید

لا تنفذون الا بسلطان ٭ فباي آلاء ربكما تكذبان ٭ يرسل عليكما شواظ

بیرون نتوانید رفت مگر بسلطنت پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید سر داده میشود بر شما شعلها

مِن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ

از آتش و مسی که اخته پس دفع نتوانند کرد پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان تکذیب میکنید پس چون چاک گردد

فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْأَلُ

آسمان پس شود گلگون چون پوست سرخ پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید پس روز چنین رسیده نشود

عَن ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ

از گناهش انسانی و نه جنی پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید شناخته میشوند گناهکاران بعلامتشان

فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ

پس گرفته شوند بموهای پیشانی و قدمها پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید اینست دوزخی که تکذیب مینمودند

بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلِمَنْ

بان گناهکاران میگردند میانه آن و میانه آب جوشان پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید و

خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝

برای کسیکه ترسید از مقام پروردگارش دو بوستانست پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید صاحبان انواع

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آنها دو چشمه که جاری میباشند پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب …

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ

میکنید در آنها از هر میوه دو صنف پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید تکیه زنندگان بر فرشها

بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ

که استرهای آنهاست از دیبای ستبر و چیده شود از دو بهشت نزدیکست پس کدام یک از نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آنها

قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

فروهشته چشمان که مس نکرده آنها را انسانی پیش از ایشان و نه جنی پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ

گویا آنها یاقوت و مروارید اند پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید آیا جزای احسان

إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۝

جز نیکوئیست پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید و از غیر آن دو تا دو بهشت است

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مُدْهَامَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا

پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید هر دو سیاهی زننده پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در

عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۝

آنهاست دو چشمه است هر دو بر جوشنده پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آنهاست میوه و خرما و انار

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید در آنهاست زنان خوب نیکو پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ

حوران پرده نشینانند در خیمه ها پس کدام یک نعمتهای پروردگارتان را تکذیب میکنید مس نکرده آنها را انسانی پیش از ایشان

وَلَا جَآنٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ

حِسَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَ

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَالْإِكْرَامِ وَهِيَ تِسْعُونَ آيَاتٍ

كرامت است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ۝ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ

رَجًّا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ۝ وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ

الْمَيْمَنَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ وَالسَّابِقُونَ

السَّابِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَلِيلٌ مِّنَ

الْآخِرِينَ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝ مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ

مُّخَلَّدُونَ ۝ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝ لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَحُورٌ عِينٌ ۝ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ

الْمَكْنُونِ ۝ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝ إِلَّا قِيلًا

سَلَامًا سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَ

طَلْحٍ مَّنضُودٍ ۝ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۝ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝ لَّا مَقْطُوعَةٍ ۝ وَلَا

مَمْنُوعَةٍ ۝ وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ۝ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ۝ عُرُبًا أَتْرَابًا ۝

لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا

أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ۝ لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا

یاران جانب چپ در آتش نفوذ کننده و آب جوشان و سایه از دود سیاه نه سرد و نه پسندیده بدرستیکه ایشان بودند

قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا

پیش از آن بناز و نعمت خود سر شده گان و بودند که اصرار میکردند بر گناه عظیم و بودند که میگفتند آیا وقتی که

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بمیریم و بشویم خاک و استخوانها بدرستیکه ما هر آینه برانگیخته شوندگانیم آیا پدران ما که پیشینیانند بگو بدرستیکه پیشینیان و پسینیان

لَمَجْمُوعُونَ ۝ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝ لَآكِلُونَ

هر آینه فراهم آورده شوندگانند تا وقت مقرر روزی معلوم پس بدرستیکه شما ای گمراهان تکذیب نماینده گان هر آینه خورندگان

مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ۝ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝ فَشَارِبُونَ

از درختی از زقوم پس پر کننده گانید از آن شکمها را پس آشامنده گانید بر او از آب جوشان پس آشامنده گانید

شُرْبَ الْهِيمِ ۝ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ

مانند آشامیدن شتران تشنه اینست مهمانی ایشان روز جزا ما آفریدیم شما را پس چرا تصدیق نمیکنید آیا پس خبر دهید آنچه را

أَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ۝ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

میریزید آیا شما می‌آفرینید آنرا یا ما هیم آفرینندگان ما قسمت کردیم میانه شما مرگ را و نیستیم ما مغلوب

عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا

بر آنکه بدل آریم امثال شما و پیدا کنیم شما را از آنچه نمیدانید و بتحقیق دانستید آفرینش نخستین را پس چرا

تَذَكَّرُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ۝ أَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ

تفکر نمیکنید آیا پس خبر دهید آنچه را میکارید آیا شما میرویانید آنرا یا ما هیم رویانندگان اگر خواهیم هر آینه گردانیم

حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۝ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي

آنرا خشک در هم شکسته پس گردید که تأسف میخورده باشید که ما تاوان زده گانیم بلکه ما بی بهره شدگانیم آیا خبر دهید آن آبی که

تَشْرَبُونَ ۝ أَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ۝ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا

می‌آشامید آیا شما فرود آوردید آنرا از ابر یا ما هیم فرود آرندگان اگر خواهیم گردانیم آنرا بسیار شور تلخ

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ۝ أَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ

پس چرا شکر نمیکنید آیا پس خبر دهید آن آتشی که بر می‌آرید آیا شما آفریدید درختش را یا ما هیم آفرینندگان

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ

ما گردانیدیم آنرا یاد دهنده و مایه تعیش برای واردان بیابان پس تسبیح گوی بنام پروردگار بزرگ خود پس سوگند

النُّجُومِ ۝ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۝ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۝ لَّا يَمَسُّهُ

میخورم بمنازل ستارها و بدرستیکه هر آینه سوگندیست اگر دانید بزرگ بدرستیکه این هر آینه قرآن گرامی در کتاب مستور که مس نمیکند

إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ۝

آنرا مگر پاک کرده شدگان فرو فرستاده است از پروردگار جهانیان آیا پس بدین کلام شما مداهنه میکنید

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۝ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۝ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ

و میکنید روزی خود را آنکه شما تکذیب میکنید پس چرا وقتیکه میرسد بحنجره و در آن وقت شما

تَنظُرُونَ ۝ وَنَحنُ اَقرَبُ اِلَيهِ مِنكُم وَلٰكِن لَا تُبصِرُونَ ۝ فَلَولَا اِن كُنتُم غَيرَ مَدِينِينَ ۝

مینگرید و ما نزدیکتریم باو از شما ولیکن نمی بینید پس چرا اگر هستید غیر جزا داده شوند گان

تَرجِعُونَهَا اِن كُنتُم صٰدِقِينَ ۝ وَاَمَّا اِن كَانَ مِنَ المُقَرَّبِينَ ۝ فَرَوحٌ وَرَيحَانٌ وَجَنَّتُ

برنمی گردانیدش اگر هستید راستگویان پس اگر باشد از نزدیک گردانیده شدگان پس راحت است و روزی

نَعِيمٍ ۝ وَاَمَّا اِن كَانَ مِن اَصحٰبِ اليَمِينِ ۝ فَسَلٰمٌ لَكَ مِن اَصحٰبِ اليَمِينِ ۝ وَاَمَّا

و بهشت با نعمت و اما اگر باشد از یاران جانب راست پس سلام مر ترا از یاران جانب راست و اما

اِن كَانَ مِنَ المُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۝ فَنُزُلٌ مِن حَمِيمٍ ۝ وَتَصلِيَةُ جَحِيمٍ ۝ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ

اگر باشد از تکذیب کنندگان گمراهان پس مهمانیست از آب جوشان و در آوردن در دوزخ بدرستیکه این هر آینه وی است

حَقُّ اليَقِينِ ۝ فَسَبِّح بِاسمِ رَبِّكَ العَظِيمِ ۝

حق یقین پس تسبیح کن بنام پروردگارت که بزرگست

سُورَةُ الحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ تِسعٌ وَعِشرُونَ آيَةً

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَهُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ ۝ لَهُ مُلكُ السَّمٰوٰتِ وَ

تسبیح گفت مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و وی است عزیز حکیم مر اوراست پادشاهی آسمانها و

الاَرضِ يُحيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الاَوَّلُ وَالاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَ

زمین زنده میکند و میمیراند و اوست بر همه چیز توانا اوست اول و آخر و ظاهر و

البَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيءٍ عَلِيمٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالاَرضَ فِي سِتَّةِ

باطن و اوست به همه چیز دانا اوست آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش

اَيَّامٍ ثُمَّ استَوٰى عَلَى العَرشِ يَعلَمُ مَا يَلِجُ فِي الاَرضِ وَمَا يَخرُجُ مِنهَا وَمَا يَنزِلُ

روز پس مستولی شد بر عرش میداند آنچه در شود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرو می آید

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُم اَينَ مَا كُنتُم وَاللّٰهُ بِمَا تَعمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ لَهُ مُلكُ

از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و او با شماست هر جا که باشید و خدا بآنچه میکنید بیناست مر اوراست

السَّمٰوٰتِ وَالاَرضِ وَاِلَى اللّٰهِ تُرجَعُ الاُمُورُ ۝ يُولِجُ اللَّيلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ

پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا بازگردانیده میشود کارها درمی آورد شب را در روز و درمی آورد

النَّهَارَ فِي اللَّيلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاَنفِقُوا

روز را در شب و او داناست بصاحب سینها ایمان آورید بخدا و رسولش و انفاق کنید

مِمَّا جَعَلَكُم مُستَخلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنكُم وَاَنفَقُوا لَهُم اَجرٌ كَبِيرٌ ۝ وَمَا

از آنچه گردانید شما را خلیفه گردانیده شده در آن پس آنانکه ایمان آوردند از شما و انفاق نمودند مر ایشانراست پاداشی عظیم و

لَكُم لَا تُؤمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدعُوكُم لِتُؤمِنُوا بِرَبِّكُم وَقَد اَخَذَ مِيثَاقَكُم اِن كُنتُم

چیست مر شما را که ایمان نمی آرید بخدا و رسول میخواند شما را تا ایمان آرید به پروردگارتان و بتحقیق که گرفت پیمان از شما اگر هستید

مُؤمِنِينَ ۝ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلٰى عَبدِهِ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِيُخرِجَكُم مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى

ایمان آورندگان اوست آنکه فرو میفرستد بر بنده اش آیتهای واضح تا بیرون برد شما را از تاریکیها بسوی

قوله تعالی

وهو علی کل شیء قدیر

یا مبدئ یا معید

النُّورِ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيْمٌ ۝ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ
و بدرستی که خدا بشما هر اینه مهربان رحیم است و چیست مر شما را که انفاق نمیکنید در راه خدا و مر خدا راست میراث

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا يَسْتَوِىْ مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ اُولٰٓئِكَ
آسمانها و زمین برابر نیست از شما آنکه انفاق کرد پیش از فتح و کارزار نمود آنها

اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوْا وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ
اعظم اند در پایه از آنانکه انفاق کردند از بعد و کارزار نمودند و همه را وعده داد خدا نیکویی و خدا

ع بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِىْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَلَهٗٓ
بانچه میکنید آگاه است کیست آنکه وام دهد خدا را وامی نیکو پس زیاده گرداند آنرا برایش و باشد

اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ
مر او را پاداشی نیکو روزیکه بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که میشتابد نورشان پیش روی ایشان و بجانب راستشان

بُشْرٰىكُمُ الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
بشارت میدهد شما را امروز بهشتهایی که میرود از زیر آنها نهرها جاودانیان در آنها اینست آن کامیاب

الْعَظِيْمُ ۝ يَوْمَ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا انْظُرُوْنَا نَقْتَبِسْ مِنْ
عظیم روزیکه گویند مردان با نفاق و زنان با نفاق مر آنانرا که ایمان آوردند نظر کنید ما تا اقتباس کنیم

نُّوْرِكُمْ قِيْلَ ارْجِعُوْا وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا نُوْرًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ بَاطِنُهٗ
از نور شما گفته شد که برگردید بعقب آن پس بجویید نوری پس کشیده شد میانشان دیواری که مر او راست دری باطنش

فِيْهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝ يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ قَالُوْا بَلٰى
در آنست رحمت و ظاهرش از پیش است عذاب ندا کنند ایشانرا که آیا نبودیم با شما گویند آری و

وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِىُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ
لیکن شما فریفتید خود هاتانرا و انتظار بردید و شک آوردید و فریفت شما را آرزوها تا آمد امر

اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
خدا و فریب داد شما را بخدا فریب دهنده پس امروز گرفته نشود از شما فدایی و نه از آنانکه کافر شدند

مَاْوٰىكُمُ النَّارُ هِىَ مَوْلٰىكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ
جایگاه شماست آتش آن اولیست بشما و بد است آن بازگشت آیا نرسید وقت مر آنانرا که ایمان آوردند که نرم شود دلها

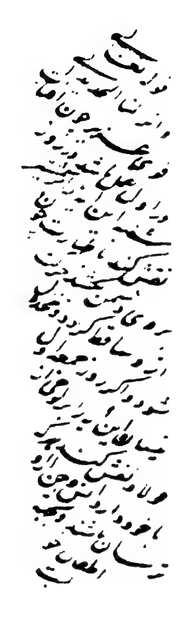
لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
شان برای ذکر خدا و آنچه نازل است از حق و نباشند چون کسانیکه داده شدند کتاب را از پیش پس دراز شد

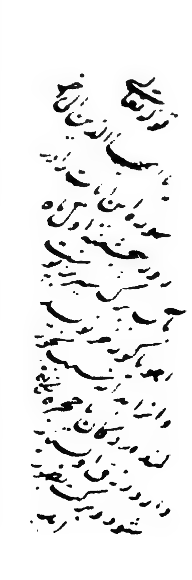
عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝ اِعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِى الْاَرْضَ
برایشان زمان پس سخت شد دلهاشان و بسیاری از ایشانند فاسقان بدانید بدرستیکه خدا زنده میکند زمین

بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝ اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ
بعد از موت آن بتحقیق بیان کردیم برای شما آیتها را باشد که شما دریابید بعقل بدرستیکه مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده

وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ
و وام دادند خدا را وامی نیکو زیاده کرده میشود برای ایشان و مر ایشانراست پاداشی سودمند و آنانکه ایمان آوردند

وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ
رسولانش ایشان اند ایشان صدیقان و شهیدان نزد پروردگارشان برای ایشانست اجرشان و نورشان و
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝ اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
نورشان و آنانکه کافر شدند و تکذیب کردند با نشانهای ما ایشان اند اهل دوزخ بدانید بدرستیکه زندگانی
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ كَمَثَلِ
دنیا بازیست و کار بیهوده و آرایش و نازش برتری میانتان و لاف بسیاری در اموال و اولاد چون مثل
غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطٰمًا ۭ وَفِي الْاٰخِرَةِ
بارانی که بشگفت آورد کافران را رستنیش پس خشک شود پس بینی آنرا زرد شده پس شود در هم شکسته ریزه ریزه و در آخرت
عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ
عذابیست سخت و آمرزش از خدا و خشنودی و نیست زندگانی دنیا مگر مایه فریب
سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ
پیشی گیرید بسوی آمرزش از پروردگارتان و بهشتی که عرضش چون عرض آسمان و زمینست آماده کرده
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
شده برای آنانکه ایمان آوردند بخدا و رسولانش این فضل خداست میدهد آنرا هر کس که میخواهد و خدا صاحب فضل
الْعَظِيْمِ ۝ مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ
عظیم است نرسید هیچ مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر که بود در کتاب از
قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝ لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰي مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا
پیش آنکه بیافرینیم آنرا بدرستیکه آن بر خداست آسان تا غمگین نشوید بر آنچه فوت شد از شما و شاد نشوید
بِمَآ اٰتٰىكُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِۨ ۝ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۭ
بآنچه داد شما را و خدا دوست نمیدارد هر متکبر نازنده را آنانکه بخل میورزند و امر میکنند مردمانرا ببخل
وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝ لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا
و کسیکه روی بگرداند پس بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده بتحقیق فرستادیم رسولانمانرا با بینها و فرو فرستادیم
مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ
با ایشان کتاب و میزانرا تا قیام نمایند مردمان بعدل و فرو فرستادیم آهن را در آنست سختی سخت
وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۝ وَلَقَدْ
و منفعتها برای مردمان و تا بداند خدا کسی که یاری کند او را و رسولانش را پنهان بدرستیکه خداست توانای غالب و بتحقیق
اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّـتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ
فرستادیم نوح را و ابراهیم را و گردانیدیم در اولادشان نبی بودن و کتاب را پس بعضی از ایشان هدایت یافت
مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓي اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ
و بسیاری از ایشان فاسقانند پس از پی در آوردیم بر اثرهای ایشان رسولانمانرا و از پی آوردیم عیسی بن مریم را و دادیم اورا انجیل
وَجَعَلْنَا فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ۭ وَرَهْبَانِيَّةَۨ ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا
و گردانیدیم در دلهای آنانکه پیروی کردند او را مهربانی و رحمت و رهبانیتی که بدعت ساختند آنرا ننوشتیم آنرا برایشان

عليهم

عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ
بر ایشان ... رضای خدا پس رعایت نمودند آن را حق رعایتش پس دادیم آنان را که ایمان آوردند

أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
از ایشان اجرشان را و بسیاری از ایشانند فاسقان ای آنکسان که ایمان آوردید بپرهیزید از خدا و ایمان آورید برسولش

كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لِئَلَّا
که خواهد داد شما را دو نصیب از رحمتش و خواهد کردانید برای شما نوری که راه روید بآن و خواهد آمرزید شما را و خداست آمرزنده

يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
مهربان تا ندانند اهل کتاب اینکه قدرت ندارند بر چیزی از فضل خدا و فضل در دست خداست میدهد آن را که

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝
میخواهد و خداست صاحب فضل عظیم

سُورَةُ الْمُجَادَلَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ عِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا
بتحقیق شنید خدا گفتن آن زنیکه مجادله میکرد با تو در زوجش و شکایت میبرد بخدا و خدا میشنید گفتگوی

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ
بدرستیکه خداست شنوای بینا آنانکه اظهار کنند از شما از زنانشان نیستند آنها مادرانشان نباشند

أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
مادران ایشان جز زنانیکه زائیدند ایشان را و بدرستیکه ایشان هر آینه میگویند ناپسندی از گفتار و دروغی و بدرستیکه

اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ
خدا هر آینه درگذرنده آمرزنده است و آنانکه اظهار کنند از زنانشان پس عود نمایند مر آنچه را گفتند آزاد کردن بنده

رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
رقبه است پیش از آنکه بهم رسند آن دوان پند داده میشوید بآن و خداست بآنچه میکنید آگاه پس کسی که نیافت

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا
پس روزه دو ماه پی در پی است از پیش آنکه بهم رسند و تا پس کسی که نتواند پس اطعام شصت مسکین است

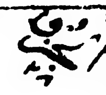
ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ
آن برای آنکه ایمان آورید بخدا و رسولش و این حدهای خداست و برای کافرانست عقوبت پر درد بدرستیکه

الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا
آنانکه مخالفت میکنند خدا و رسولش را نگونسار کردانیده شوند چنانکه نگونسار شدند آنانکه بودند پیش از ایشان و بتحقیق فرو فرستادیم

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
آیتهای روشن را و برای کافرانست عقوبت خوار کننده روزیکه برانگیزد ایشان را خدا همگی پس خبر دهد ایشان را بآنچه

عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
کردند ضبط کرد آن را خدا و فراموش کردند آن را و خداست بر همه چیز گواه آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانها

و در میان انشا رحمه کند او از همه معذبات ... و او ردو اند که چون کسی حق کسی را منکر شود مدعی و مدعی الیه هر دو وضو سازند و در ما بین نماز ظهر و عصر و رحیه این سوره را بگشاید و انگشت سبابه ... علیه در ما بین دو ورق

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
و آنچه در زمین است نباشد هیچ راز سه کس مگر اوست چهارم ایشان و نه پنج کس مگر اوست ششم

وَلَا أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ
ایشان و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر او است با ایشان هر جا باشند پس خبر میدهد ایشان را بانچه کردند و روز

الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا
قیامت بدرستیکه خدا بهمه چیز داناست آیا ندیدی بسوی آنانکه نهی کرده شدند از راز گفتن پس عود میکنند بانچه نهی

نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ
کرده شدند از آن و راز میگویند بگناه و دشمنی و نافرمانی رسول و چون آیند ترا تحیت گویند

بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ
بانچه تحیت نگفت ترا بآن خدا و میگویند در نفسهای خود چرا عذاب نمیکند خدا ما را بانچه میگوئیم بس است ایشان را دوزخ

يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَ
در آیند در آن پس بد بازگشت است ای آنکسانیکه ایمان آوردید چون راز گوئید پس راز مگوئید بگناه و

الْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
دشمنی و نافرمانی رسول و راز گوئید بنیکوئی و پرهیزکاری و بپرهیزید از خدائی که بسوی

تُحْشَرُونَ ۞ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
او حشر کرده میشوید جز این نیست که راز گفتن از شیطان است تا غمگین سازد آنانرا که ایمان آوردند و نیست ضرر رساننده

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ
بایشان چیزی مگر باذن خدا و بر خدا پس توکل میکنند مؤمنان ای آنانکه ایمان آوردید چون گفته شود

لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُزُوا فَانشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ
مر شما را جا دهید در مجالس پس جا دهید تا جا دهد خدا مر شما را و چون گفته شود که برخیزید پس برخیزید تا بلند گرداند خدا

آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آنانرا که ایمان آوردند از شما و آنانکه داده شدند علم را درجهها و خدا بانچه میکنید آگاه است ای آنکسانیکه

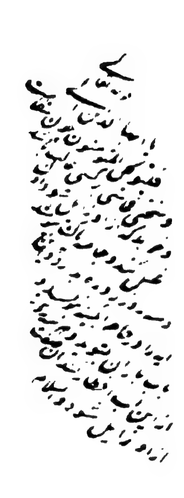
آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ
ایمان آوردید چون راز گوئید با رسول پس مقدم دارید پیش راز گفتن تان صدقه را آن بهتر است برای شما و پاکتر

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ أَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ
پس اگر نیابید پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است آیا ترسیدید که مقدم دارید پیش راز گفتن تان صدقات

فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
پس چون نکردید و بازگشت خدا بر شما پس برپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و اطاعت کنید خدا و رسول

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ
و خدا آگاه است بانچه میکنید آیا ندیدی بسوی آنانکه دوست گرفتند گروهی را که غضب کرد خدا بر ایشان نیستند ایشان از شما

وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ
و نه از ایشان سوگند یاد میکنند بر دروغ و ایشان میدانند آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت بدرستیکه ایشان

سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اِتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ

بد است آنچه هستند که میکنند گرفتند سوگندهاشانرا سپری پس بازداشتند از راه خدا پس برای ایشانست

مُهِينٌ ۝ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا أُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

عذاب خوار کننده کفایت نخواهد کرد از ایشان اموالشان و نه اولادشان از خدا چیزی آنها اصحاب آتشند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ

ایشانند در آن جاودانیان روزیکه برانگیزد ایشانرا خدا همگی پس سوگند یاد کنند برای او چنانکه سوگند یاد میکنند برای شما

أَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ

و می پندارند که ایشانند بر چیزی دانسته باش که ایشان آنها اند دروغگویان استیلا یافت بر ایشان شیطان پس فراموش

ذِكْرَ اللّٰهِ أُولٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝

گردانید ایشانرا ذکر خدا آنها اند سپاه شیطان آگاه باش که سپاه شیطان ایشانند زیانکاران

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝ كَتَبَ اللّٰهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي

بدرستیکه آنانکه مخالفت مینمایند خدا و رسولش را آنها اند در خوارتران نوشت خدا که هر آینه غالب میشوم من و رسولانم

إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ

بدرستیکه خداست توانای عزیز نیابی گروهی را که ایمان آورند بخدا و روز بازپسین که دوست دارند آنرا که مخالفت نمودند

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولٰئِكَ كَتَبَ

خدا و رسولش را و اگر باشند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشانشان آنها نوشته شده

فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

در دلهاشان ایمان و نیرو داد ایشانرا بروحی از خود و داخل میکرداند ایشانرا در بهشتها که میرود از زیر آنها نهرها

خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولٰئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ

جاودانیان در آنها خشنود شد خدا از ایشان و خشنود شدند از او آنها اند سپاه خدا دانسته باش که سپاه خدا آنها اند

سُورَةُ الْحَشْرِ مَكِّيَّةٌ — هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ — وَهِيَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

ازرستگاران

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ

تسبیح کرد خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و اوست عزیز حکیم اوست آنکه بیرون کرد آنها

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا

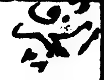
که کافر شدند از اهل کتاب از دیارشان در اول راندگان گمان نبرده بودند که بیرون روند و گمان

أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللّٰهِ فَأَتَاهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ

برده بودند که ایشان بازدارنده است حصارهاشان از خدا پس آمد ایشانرا خدا از جائیکه گمان نبرده بودند و انداخت در دلهاشان

الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۝

هراس که خراب میکردند خانهاشانرا بدستهای خود و دستهای مؤمنان پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

و اگر نه این بود که نوشته بود خدا بر ایشان این جلا هر آینه عذاب کرده بود ایشان را در دنیا و برای ایشانست در آخرت عذاب آتش

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِّ اللّٰهَ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ مَا قَطَعْتُمْ

این بسبب آنست که ایشان مخالفت نمودند خدا و رسولش را و کسیکه مخالفت نماید خدا را پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت است آنچه را بریدید

مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ وَمَا أَفَاءَ

از درخت خرمای خوب یا وگذاشتید آنرا ایستاده بر اصلهایش پس بود بفرمان خدا و تا رسوا کند فاسقان را و آنچه را باز گردانید

اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ

خدا بر رسولش از ایشان پس نتاختید برآن اسبی و نه شتری و لیکن خدا تسلط میدهد رسولش را

عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا أَفَاءَ اللّٰهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ

بر آنکه میخواهد و خدا بر همه چیز تواناست آنچه را باز گردانید خدا بر رسولش از اهل قریها

فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً

پس برای خداست و برای رسول و برای صاحب قرابت و یتیمان و مسکینان و ابن سبیل تا نبوده باشد دایر

بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ

میان اغنیا از شما و آنچه داد شما را رسول پس بگیرید او را و آنچه نهی کرد شما را از آن پس باز ایستید و بپرهیزید

إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

از خدا بدرستیکه خدا سخت عقوبت است برای محتاجان مهاجرانست آنانکه بیرون کرده شدند از دیارشان و اموالشان

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

میجویند فضلی از خدا و خشنودی و یاری میکنند خدا و رسولش را آنها ایشانند صادقان

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي

و آنانکه جایگاه ساختند این دار را و ایمان را از پیش ایشان دوست میدارند آنرا که مهاجرت نمود بسوی ایشان و نمی یابند

صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ

در سینهاشان باعث خواستنی از آنچه داده شدند و برمیگزینند بر خودهاشان و اگرچه باشد بایشان احتیاج و آنکه

يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ

نگاه داشته شد از بخل نفسش پس آنها ایشانند رستگاران و آنانکه آمدند از بعد ایشان خواهند گفت پروردگارا

لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا

بیامرز ما را و برادران ما را آنانکه پیشی گرفتند از ما بایمان و مگردان در دلهای ما کینه مر آنانرا که ایمان آوردند

إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ

پروردگارا بدرستیکه توئی مهربان رحیم آیا ندیدی بسوی آنانکه نفاق ورزیدند که میگفتند مر برادرانشانرا آنانکه کافر شدند از اهل

الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ

کتاب که اگر بیرون کرده شوید هر آینه بیرون میرویم با شما و اطاعت نمیکنیم در شما احدی را هرگز و اگر قتال کرده شوید هر آینه

وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ

یاری میکنیم شما را و خدا گواهی میدهد که ایشان هر آینه دروغگویانند اگر بیرون کرده شوند بیرون نخواهند رفت با ایشان و اگر قتال کرده شوند یاری

قوله تعالى والذين تبوؤا الدار …

ربع

قوله تعالى
الم تر الى الذين …

ولئن

وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِمْ مِنَ

نخواهند کرد ایشان را و اگر یاری کنند ایشان را هرآینه بگردانند پشتها پس یاری کرده نخواهند شد هرآینه شما سخت‌ترید از روی ترس در سینه‌های ایشان از

اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا اِلَّا فِى قُرًى مُحَصَّنَةٍ

خدا این بسبب آنست که ایشان گروهی اند که نمی‌فهمند کارزار نمی‌کنند با شما همگی مگر در قریه‌های مستحکم گردانیده شده

اَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتّٰى ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

یا از پس دیوارها کارزار ایشان میان خود سخت است می‌پنداری ایشان را باهم و دلهای ایشان پراکنده این بسبب آنست که

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ایشان گروهی اند که نمی‌یابند بعقل چون مثل آنانکه بودند پیش از ایشان نزدیک چشیدند بدی عاقبت کار خود را و برای ایشانست عذاب

اَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّى بَرِىءٌ مِنْكَ اِنِّى

پر درد چون مثل شیطان هنگامی که گفت مر انسان را که کافر شو پس چون کافر شد گفت بدرستیکه من بیزارم از تو بدرستیکه

اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا اَنَّهُمَا فِى النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذٰلِكَ

من میترسم از خدای پروردگار عالمیان پس باشد انجام کار ایشان دو تا اینکه باشند بدوزخ جاوید ماندگان در آن و اینست

جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا

جزای ستمکاران ای آنکسانیکه ایمان آوردید پرهیزید از خدا و باید که بنگرد نفسی آنچه پیش فرستاده برای فردا و

اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰيهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولٰئِكَ

پرهیزید از خدا بدرستیکه خدا آگاهست بآنچه میکنید و مباشید چون آنانکه فراموش نمودند خدا را پس فراموش گردانید از ایشان خود ایشان را آن

هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِى اَصْحَابُ النَّارِ وَاَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ

آنها آنها فاسقان یکسان نیستند اهل آتش و اهل بهشت اهل بهشت ایشان

الْفَائِزُونَ ۝ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَرَاَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ

رستگاران اگر فرو فرستاده بودیم این قرآن را بر کوهی هرآینه دیده بودی او را فروتن شکافته شده از ترس

اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَا

خدا و این مثلها میزنیم برای مردمان تا شاید که ایشان فکر کنند اوست خدای که نیست الهی

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللّٰهُ الَّذِى لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

مگر او دانای نهان و آشکار است و اوست خدای بخشاینده مهربان اوست خدا آنکه نیست خدائی مگر او

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا

پادشاه پاک بری از نقص ایمن کننده نگهبان عزیز تسلط دارنده بزرگوار است دائم پاک بودن خدا

يُشْرِكُونَ ۝ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى

از آنچه شریک میسازند اوست خدای آفریننده پدید آورنده صورت کش مر او راست نامهای نیکو تسبیح میکنند مر او را آنچه

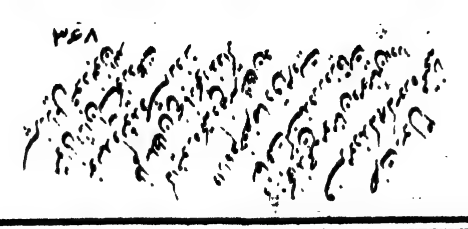
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

در آسمانها و زمین است و اوست غالب حکیم

سورة الممتحنة مكية وهى ثلث عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد

كفروا بما جاءكم من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم

خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون اليهم بالمودة وانا اعلم بما

اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل ان يثقفوكم يكونوا

لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون لن

تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة يفصل بينكم والله بما تعملون

بصير قد كانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم انا

برءؤا منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة

والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول ابرهيم لابيه لاستغفرن لك و

ما املك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا واليك انبنا واليك المصير

ربنا لا تجعلنا فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا انك انت العزيز الحكيم لقد

كان لكم فيهم اسوة حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم الاخر ومن يتول فان الله

هو الغني الحميد عسى الله ان يجعل بينكم وبين الذين عاديتم منهم

مودة والله قدير والله غفور رحيم لا ينهكم الله عن الذين لم يقاتلوكم في

الدين ولم يخرجوكم من دياركم ان تبروهم وتقسطوا اليهم ان الله يحب المقسطين

انما ينهكم الله عن الذين قاتلوكم في الدين واخرجوكم من دياركم وظاهروا

عَلٰى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ

مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ

اَنْفَقُوْا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ

الْكَوَافِرِ وَاسْـَٔلُوْا مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ

مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ

يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ

اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ

مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ

الْقُبُوْرِ

سُوْرَةُ الصَّفِّ اَرْبَعَ عَشَرَ اٰيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ

يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى

لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
قوم خود را ای قوم چرا ایذا میکنید مرا و بتحقیق میدانید که من فرستاده خدایم بسوی شما پس چون کج شدند کج گردانید
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا
خدا دلهای شان را و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را و چون گفت عیسی بن مریم ای
بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا
بنی اسرائیل بدرستیکه من رسول خدایم بسوی شما تصدیق کننده مر آنچه را که پیش دو دست منست از توریة و بشارت دهنده
بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ
برسولیکه خواهد آمد از بعد من نامش احمد پس چون آمد ایشان را با بینها گفتند این سحریست آشکار
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
و کیست ظالمتر از آنکه بست بر خدا دروغ را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا هدایت نمیکند
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ
گروه ظالمان را میخواهند که خاموش کنند نور خدا را بدهنهای شان و خدا کامل گرداننده نورش را و اگر چه
الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
ناخوش دارند کافران اوست آنکه فرستاد رسولش را بهدایت و دین حق تا غالب سازد آنرا بر دین
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ
همه و اگر چه ناخوش داشته باشند مشرکان ای آنکسانیکه ایمان آورده اید آیا دلالت کنم شما را بر تجارتی که رهاند شما را از عذاب
أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ
دردناک ایمان آورده باشید بخدا و رسولش و جهاد میکرده باشید در راه خدا باموالتان و نفسهاتان این
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
بهتر است برای شما اگر هستید که بدانید بیامرزد مر شما را گناهانتان را و داخل میکند شما را بهشتهایی که میرود از زیر آن نهرها
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ
و مسکنهای پاکیزه در بهشتهای جای اقامت دائمی اینست کامیابی عظیم و دیگری که دوست میدارید آنرا نصرت
اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
از خدا و فتحی نزدیک و بشارت ده مومنان را ای آنکسانیکه ایمان آورده اید باشید یاوران خدا چنانکه گفت عیسی
ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ
بن مریم مر حواریین را که کیست انصار من بسوی خدا گفتند حواریان که ماییم انصار خدا پس ایمان آورد
طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ
گروهی از بنی اسرائیل و کافر شدند گروهی پس قوی کردیم آنانکه ایمان آورده بودند بر دشمنان شان
فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝
پس گردیدند غالبان

سُورَةُ الْجُمُعَةِ وَهِيَ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي
تسبیح میکند مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمینست آن پادشاه پاک عزیز حکیم او ست آنکه

بَعَثَ فِي الْاُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
برانگیخت در امیان رسولی را از ایشان میخواند بر ایشان آیاتش را و پاک میسازد ایشانرا و می آموزد ایشانرا

وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَاٰخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
کتاب و حکمت و بدرستیکه بودند از پیش هر آینه در گمراهی آشکار و دیگران از ایشان لاحق نشده اند و او ست عزیز

الْحَكِيمُ ۝ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا
حکیم این فضل خداست که میدهد بکسی که میخواهد و خدا صاحب فضل عظیم است مثل آنکه بار کرده شدند

التَّوْرٰيةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۝ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا
توریة را پس بر نداشتند آنرا چون مثل خراست که بر میدارد کتابها را بدست مثل گروهی که تکذیب نمودند

بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ
آیتهای خدارا و خدا هدایت نمیکند گروه ظالمانرا بگو ای آنکسان که یهودیت اختیار کردید اگر ادعا کنید

اَوْلِيَاءُ لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ اَبَدًا بِمَا
دوستان خدائید از غیر مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز

قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ
بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاشان و خدا داناست بظالمان بگو بدرستیکه مرگی که میگریزید از آن پس بدرستیکه آن

مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا
آن ملاقات کننده شماست پس برگردانیده میشود بعالم غیب و شهادت پس خبر خواهد شمارا بآنچه بودید که میکردید

اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا
ای آنکسان که ایمان آوردید چون ندا کرده شوید برای نماز از روز جمعه پس بشتابید بسوی ذکر خدا و واگذارید

الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْاَرْضِ
بیع را این بهتر است مر شمارا اگر هستید که بدانید پس چون گذارده شد نماز پس پراگنده شوید در زمین

وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوًا
و بجوئید از فضل خدا و یاد کنید خدارا بسیار باشد که شما رستگار شوید و چون ببینند تجارتی یا لهوی

انْفَضُّوا اِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ
متفرق شده میروند بسوی آن و وامیگذارند ترا ایستاده بگو آنچه نزد خداست بهتر است از لهو و از تجارت و خدا

خَيْرُ ## سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ اِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً ## الرَّازِقِينَ ۝
بهتر است روزی دهندگان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللّٰهُ
چون آیند نزد تو منافقان گویند گواهی میدهیم که توئی هر آینه رسول خدای و خدای میداند که تو هر آینه رسول اوئی و خدا

حضرت رسول فرمود ... هر که سوره منافقین بخواند از نفاق بیزار شود ... از حضرت امام ... روایت است که این سوره ...

يشهد ان المنافقين لكاذبون ۝ اتخذوا ايمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله

انهم ساء ما كانوا يعملون ۝ ذلك بانهم امنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا

يفقهون ۝ واذا رايتهم تعجبك اجسامهم وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم خشب

مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله انى يؤفكون

واذا قيل لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لووا رءوسهم ورايتهم يصدون وهم

مستكبرون ۝ سواء عليهم استغفرت لهم ام لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم ان

الله لا يهدي القوم الفاسقين ۝ هم الذين يقولون لا تنفقوا على من عند رسول

الله حتى ينفضوا ولله خزائن السموات والارض ولكن المنافقين لا يفقهون

يقولون لئن رجعنا الى المدينة ليخرجن الاعز منها الاذل ولله العزة ولرسوله

وللمؤمنين ولكن المنافقين لا يعلمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تلهكم اموالكم

ولا اولادكم عن ذكر الله ومن يفعل ذلك فاولئك هم الخاسرون ۝ و

انفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي احدكم الموت فيقول رب لولا اخرتني

الى اجل قريب فاصدق واكن من الصالحين ۝ ولن يؤخر الله نفسا اذا جاء

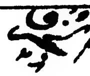
اجلها والله خبير بما تعملون

سورة التغابن وهي ثماني عشرة اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

يسبح لله ما في السموات وما في الارض له الملك وله الحمد وهو على كل شيء

قديره هو الذى خلقكم فمنكم كافر ومنكم مؤمن والله بما تعملون بصير خلق
توانا / اوست آنکه / آفرید شما را پس بعضی از شما کافر است و بعضی از شما مومن و خداست بآنچه میکنید / بیناست / آفرید
السموات والارض بالحق وصوركم فاحسن صوركم واليه المصير يعلم ما فى
آسمانها / و زمین را / بحق / و صورت داد شما را پس نیکو گردانید صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت / میداند آنچه در
السموات والارض ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور
آسمانها / و زمین است / و میداند آنچه را پنهان میدارید و آنچه را آشکار میکنید و خدا داناست بذات / سینها
الم يأتكم نبؤا الذين كفروا من قبل فذاقوا وبال امرهم ولهم عذاب اليم
آیا نیامد شما را خبر / آنانکه / کافر شدند / از پیش / پس چشیدند عاقبت کار شان را و مر ایشان راست عذاب / دردناک
ذلك بانه كانت تأتيهم رسلهم بالبينات فقالوا ابشر يهدوننا فكفروا وتولوا
آن بسبب این بود که آمد ایشان را / رسولان شان با بینها / پس گفتند آیا آدمی هدایت میکند ما را پس کافر شدند و
واستغنى الله والله غنى حميد زعم الذين كفروا ان لن يبعثوا قل بلى وربى
رو پیچیدند و بی نیاز شد خدا و خدا بی نیاز ستوده است / گمان کردند آنانکه / کافر شدند که برانگیخته نخواهند شد بگو آری و پروردگار من
لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم وذلك على الله يسير فامنوا بالله ورسوله والنور الذى
هر آینه برانگیخته خواهید شد پس خبر کرده خواهید شد بآنچه کردید و آن / بر / خداست آسان پس ایمان آرید بخدا و رسولش / و آن نور را که فرو
انزلنا والله بما تعملون خبير يوم يجمعكم ليوم الجمع ذلك يوم التغابن ومن يؤمن
فرستادیم / و خدا بآنچه میکنید / آگاه است / روزیکه فراهم آورد شما را برای روز / جمع آن است روز / مغبون گردن / و کسیکه گرود
بالله ويعمل صالحا يكفر عنه سيئاته ويدخله جنات تجرى من تحتها الانهار
آورد بخدا و کند کارهای شایسته در میگذرانیم از او / بدیهایش را / و داخل میگردانیم او را در بهشتهای که میرود از زیر آنها / نهرها
خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب
جاودانیان در آن همیشه / آنست / کامیابی عظیم / و آنانکه کافر شدند و تکذیب نمودند آیتهای ما را آنها اند اصحاب
النار خالدين فيها وبئس المصير ما اصاب من مصيبة الا باذن الله ومن يؤمن
آتش / جاودانیان در آن / و بد است بازگشت / نرسید / هیچ مصیبتی / مگر باذن خدا / و آنکه ایمان
بالله يهد قلبه والله بكل شئ عليم واطيعوا الله واطيعوا الرسول فان توليتم فانما
آورد بخدا هدایت میکند دلش را و خدا بهر چیز / داناست / و اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید رسولش را پس اگر روی گردانید
على رسولنا البلاغ المبين الله لا اله الا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون
پس نیست بر رسول ما مگر رساندن / آشکار / خدا / نیست خدائی مگر او / و بر خدا پس توکل میکنند مومنان
يا ايها الذين امنوا ان من ازواجكم واولادكم عدوا لكم فاحذروهم وان
ای آنکسانیکه / ایمان آوردید بدرستیکه پاره از جفتهای شما و اولاد شما دشمنند مر شما را پس بر حذر باشید از ایشان و اگر
تعفوا وتصفحوا وتغفروا فان الله غفور رحيم انما اموالكم واولادكم فتنة
عفو نمائید و درگذرانید و بخشید / پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است جز این نیست که اموال شما و اولاد شما / بلا اند
والله عنده اجر عظيم فاتقوا الله ما استطعتم واسمعوا واطيعوا وانفقوا خيرا
و خدا است نزد او پاداش عظیم / پس بترسید از خدا آنچه توانید / و بشنوید و اطاعت کنید و انفاق نمائید بهتر

لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

برای خودتان وانکه نگاه داشته کرده از بخل نفس پس ایشانند رستگاران اگر وام دهید خدا را وامی نیکو زیاده

يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

میکند انرا برای شما و می امرزد شما را و خداست سپاس پذیرنده بردبار دانای غیب و اشکار عزیز حکیم

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ

ای نبی چون طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشانرا در وقت عدتشان و ضبط نمائید عده را و بپرهیزید از خدا

لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ

که پروردگار شماست و بیرون مکنید انها را از خانهاشان و نباید که بیرون روند جز اینکه ارتکاب نمایند کار زشتی ظاهر را و این حدهای

اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ

خداست و کسیکه در گذرد از حدهای خدا پس بتحقیق ظلم کرد بر نفس خود نمیدانی شاید که خدا پدید آورد بعد از ان امری را

أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا

پس چون برسید مدتشان پس نگاه دارید انها را بخوبی یا جدا سازید ایشان را بخوبی و گواه بگیرید دو صاحب

ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

عدل از شما و اقامت نمائید شهادت را برای خدا اینست که پند داده میشود با آن کسی که باشد ایمان اورد بخدا و روز

الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

بازپسین و کسیکه بپرهیزد از خدا میگرداند از برایش بیرون شوی و روزی میدهد او را از جائیکه گمان نمی برد و کسیکه توکل کند بر خدا

فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝ وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ

پس او بس است او را بدرستیکه خداست رساننده امر خود بتحقیق که گردانید خدا برای هر چیزی اندازه و ان زنان که نومید شدند از

الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَأُولَاتُ

حیض از زنان شما اگر شک داشته باشید پس عدتشان سه ماهست و ان زنانکه حایض نشده اند و صاحبان

الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝ ذَٰلِكَ

حمل مدتشان اینست که بنهند حملشان را و کسیکه بپرهیزد از خدا میگرداند برایش از کارش اسانی را این

أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝ أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ

امر است از خدا که فرو فرستادش بسوی شما و کسیکه بپرهیزد از خدا در گذراند از او بدیهایش را و عظیم میگرداند برایش جزا ساکن

حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ

سازید انها را از جائی که ساکن شدید از وسعتان و ازار مکنید انها را که تنگ گیرید برایشان و اگر باشند صاحبان حمل

فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ

پس انفاق کنید برایشان تا بنهند حملشان را پس اگر شیر دهند برای شما پس دهید انها را اجرهاشان و فرمان برید

بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ۝ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ

بیاشان نیکوئی و اگر مضایقه نمایید پس خواهد داد شیر او را زن دیگر باید که انفاق کند صاحب وسعت از وسعتش و کسیکه

عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ

تنگ شده باشد بر او روزیش پس باید که انفاق کند از آنچه داد او را خدا تکلیف نکند خدا نفسی را مگر آنکه داد او را زود باشد که گرداند خدا بعد

عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا

از دشواری آسانی را و بسا از قریه که سرکشی کرد از فرمان پروردگارش و رسولانش پس حساب کردیم او را حسابی سخت

وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۝

و عذاب کردیم او را عذابی زشت پس چشید بدی عاقبت کارش را و بود انجام کارش زیان

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس بپرهیزید از خدا ای صاحبان خردها آنانکه ایمان آوردند تحقیق فرو فر

إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

خدا بسوی شما ذکر را رسولی که بخواند بر شما آیتهای خدا را واضحات تا بیرون برد کسانرا که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

کارهای شایسته از تاریکیها بسوی روشنائی و آنکه ایمان می‌آرد بخدا و میکند کار خوب داخل میکندش در بهشتها

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي

میرود از زیر آنها نهرها جاودان ایشان در آن همیشه بتحقیق نیکو گردانید خدا برایش روزی خدا است آنکه

خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ

آفرید هفت آسمان را و از زمین مثل آنها فرود می‌آید امر میان آنها تا بدانید که خدا است بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

سورة التحريم مدنية وهي اثنتا عشرة آية

همه چیز توانا و اینکه خدا بتحقیق احاطه نموده بهمه چیز از جهت علم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

ای پیغمبر چرا حرام میکنی آنچه حلال کرد خدا برای تو میجوئی خشنودی جفتهایت را و خدا آمرزنده مهربان

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَإِذْ أَسَرَّ

تحقیق فرض کرد خدا برای شما امر موجب حلال بودن سوگندهاتان و خدا است صاحب اختیار شما و اوست دانای حکیم و چون پنهان گفت

النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ

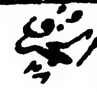
پیغمبر با بعض زنانش سخنی پس چون خبر داد بآن و مطلع ساخت او را خدا بر آن بیان کرد بعضش را و اعراض

عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۝ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ

کرد از بعضی پس چون خبر داد او را گفت که خبر داد ترا این گفت خبر داد مرا خدای دانای آگاه اگر توبه کنید بسوی خدا

فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ

پس تحقیق گشت دلهای شما دو و اگر هم پشت شوید بر آن پس بدرستیکه خدا است یاری کننده او و جبرئیل و صالح مؤمنان

وَالْمَلٰئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيرٌ عَسٰى رَبُّهُ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُبْدِلَهُ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ

و فرشتگان بعد از آن معین شاید پروردگارش اگر طلاق دهد شما را که عوض دهد او را جفتهای بهتر از شما

مُسْلِمٰتٍ مُؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَاَبْكَارًا ۝ يَا اَيُّهَا

زنانی با اسلام زنانی با ایمان اطاعت نماینده توبه کننده عبادت کننده هجرت گزین نادوشیزه و دوشیزه

الَّذِينَ اٰمَنُوا قُوا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰئِكَةٌ

آنکسانیکه ایمان آورده‌اید نگاه دارید خودها را و کسانتان را از آتشی که هیمه آتش مردم و سنگهاست . بر آن است ملکها

غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا

درشت سخت نافرمانی نمیکنند خدا را آنچه امر کند ایشان را و میکنند آنچه مامور میشوند ای آنکسانیکه کافر شدند

لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ

عذر مگوئید امروز جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه بودید که میکردید ای آنکسانیکه ایمان آوردید بازگشت نمائید

تَوْبَةً نَصُوحًا عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ

بازگشتی خالص شاید پروردگار شما که درگذراند از شما گناهان شما را و داخل کند شما را در بهشتهای که میرود در زیر

تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ

آنها نهرها روزیکه خوار نسازد خدا نبی را و آنانکه ایمان آوردند با او نور ایشان میشتابد میان دستهاشان

وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا اَيُّهَا

و بدستهاشان گویند پروردگارا تمام گردان برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستیکه تو بر همه چیز توانائی ای

النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

نبی . جهاد کن با کفار و منافقان و سخت گیر برایشان و جایگاهشان دوزخ است و بد است جای

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوحٍ وَامْرَاَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ

بازگشت زد خدا مثلی برای آنانکه کافر شدند زن نوح و زن لوط را بودند آن دو تا در تحت دو بنده از

عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ

بندگان ما هر دو صالح پس خیانت کردند آن دو زن دو بنده را پس کفایت نکردند از آن دو تا از خدا چیزی را و گفته شد که داخل شوید به

الدَّاخِلِينَ ۝ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي

آتش با داخل شوندگان و زد خدا مثلی برای آنانکه ایمان آوردند زن فرعون هنگامیکه گفت پروردگار من بنا کن برای من

عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۝

نزد تو خانه در بهشت و رهائی بخش مرا از فرعون و کارش و نجات ده مرا از گروه ظالمان

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ

و مریم دختر عمران که نگاهداری کرد عورتش را پس دمیدیم در آن از روح ما و تصدیق نمود

بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ ۝

بسخنان پروردگارش و کتابهایش و بود از اطاعت کنندگان

سورة الملك وهي ثلثون آية مكية

الجزء

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير الذي خلق الموت والحيوة

ليبلوكم أيكم أحسن عملا وهو العزيز الغفور الذي خلق سبع سموات طباقا ما

ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر

كرتين ينقلب إليك البصر خاسئا وهو حسير ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح

وجعلناها رجوما للشياطين وأعتدنا لهم عذاب السعير وللذين كفروا بربهم

عذاب جهنم وبئس المصير إذا ألقوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي تفور تكاد تميز

من الغيظ كلما ألقي فيها فوج سألهم خزنتها ألم يأتكم نذير قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا

وقلنا ما نزل الله من شيء إن أنتم إلا في ضلال كبير وقالوا لو كنا نسمع أو نعقل

ما كنا في أصحاب السعير فاعترفوا بذنبهم فسحقا لأصحاب السعير إن الذين يخشون

ربهم بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير وأسروا قولكم أو اجهروا به إنه عليم بذات الصدور

ألا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل لكم الأرض ذلولا فامشوا في

مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور أأمنتم من في السماء أن يخسف بكم الأرض

فإذا هي تمور أم أمنتم من في السماء أن يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير

ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير أولم يروا إلى الطير فوقهم صافات ويقبضن

ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل شيء بصير أمن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من

دون الرحمن إن الكافرون إلا في غرور أمن هذا الذي يرزقكم إن أمسك ه

رِزْقِهِ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا

روزیش را بلکه لجاج کردند در سرکشی و رمیدن آیا پس آنکه راه میرود سرنگون بر رویش هدایت یافته تر است یا آنکه میرود درست

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ

بر راه راست بگو اوست آنکه آفرید شما را و گردانید برای شما گوش و چشمها و دلها

قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ

اندکی شکر میکنید بگو اوست آنکه پراکنده کرد شما را در زمین و بسوی او محشور میشوید و میگویند

مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا

کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان بگو جز این نیست که علم نزد خداست و جز این نیست که من بیم کننده آشکارم

رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ۝ قُلْ

پس چون ببینند آنرا نزدیک بد شود رویهای آنانکه کافر شدند و گفته شود که اینست آنچه بودید که آنرا میخواستید بگو

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ قُلْ

بگو خبر دهید که اگر هلاک سازد خدا مرا و آنکه با منست یا رحمت کند ما را پس کیست که در پناه گیرد کافران را از عذاب دردناک بگو

هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

اوست خدای بخشاینده ایمان آوردیم باو و براو توکل کردیم پس زودی خواهید دانست که کیست در گمراهی آشکار بگو خبر دهید

إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝

اگر گردد آب شما فرو رفته پس کیست که بیاورد شما را آبی روان

سورة القلم وهي خمسون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

ن ۝ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۝ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ

بقلم و آنچه مینویسند که نیستی تو بنعمت پروردگارت دیوانه و بدرستیکه برای تست هر آینه مزدی

مَمْنُونٍ ۝ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ۝ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

بدون منت و بدرستیکه تو هر آینه بر خلق عظیم پس زود باشد که ببینی و ببینند که کدام یک از شماست مفتون بدرستیکه پروردگار

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۝ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ

تو اوست داناتر بآنکه گم شد از راهش و اوست داناتر بهدایت یافتگان پس اطاعت مکن تکذیب کنندگانرا آرزو کردند که

فَيُدْهِنُونَ ۝ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ۝ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ۝ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

کاهلی کنی پس کاهلی کنند و اطاعت مکن هر سوگند خورنده بسیار خوار را عیب کننده رونده بسخن چینی بازدارنده از خیر تعدی

عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ۝ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ

کننده و بدکردار درشت جفاکار بعد از ان حرامزاده از آنکه هست صاحب مال و پسران چون خوانده میشود براو آیات ما گوید افسانهای

الْأَوَّلِينَ ۝ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

پیشینیانست زود باشد که نشان کنیم بر بینی بدرستیکه ما مبتلا کردیم ایشانرا همچنانکه مبتلا کردیم اهل بوستانرا چون سوگند

لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ۝ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

یاد کردند که هر آینه قطع کنیم ثمر آنرا بامداد کنندگان و استثنا نکنند پس گردید بر آن آسیبی از پروردگار تو و ایشان در خواب بودند

قوله تعالی

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ۝ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ۝

پس گردید چون بوستان قطع کرده شده پس ندا کردند یکدیگر را صبح کنان که بامداد بروید بر کشتزار خود اگر هستید قطع کنندگان

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ۝ أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ۝ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ

پس رفتند و ایشان پنهان مشورت میکردند که داخل نشود در آن روز بر شما درمانده و بامداد رفتند بر منع

قَادِرِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ

توانایان پس چون دیدند آنرا گفتند بدرستیکه ما هر آینه گمراه شدگانیم بلکه ماییم بی بهره شدگان گفت بهترشان آیا نگفتم

لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

مر شما را که چرا تسبیح نمیکنید گفتند پاکی پروردگار ماراست بدرستیکه ما بودیم ظالمان پس رو کردند بعضیشان بر بعضی

يَتَلَاوَمُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ۝ عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

ملامت کنان گفتند ای وای ما بدرستیکه ما بودیم طاغیان شاید پروردگار ما که عوض دهد ما را بهتر از اینها بدرستیکه ما

رَاغِبُونَ ۝ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ

بپروردگارمان رغبت دارندگانیم همچنین است عقوبت و هر آینه عقوبت آخرت عظیم تر است اگر باشند که بدانند بدرستیکه پرهیزکاران

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝

نزد پروردگارشان در بهشتهای با ناز و نعمت اند آیا پس میگردانیم منقادانرا چون گناهکاران چیست مر شما را چگونه حکم میکنید

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا

یا مر شماراست کتابی که در آن درس میخوانید بدرستیکه مر شماراست در آن هر آینه آنچه اختیار میکنید یا مر شماراست سوگندهای مؤکد بر ما

بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۝ سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ۝ أَمْ لَهُمْ

بکمال رسیده تا روز قیامت بدرستیکه مر شماراست هر آینه آنچه حکم میکنید بپرس از ایشان که کدامشان بآن کفیل اند یا مر ایشانراست

شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ

شریکان پس بیارند شریکانشانرا اگر هستند راستگویان روزیکه کشف کرده شود از ساق و خوانده شوند

إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى

بسجود پس نتوانند فرو رفته چشمانشان فرو میگیرد ایشانرا خواری و بتحقیق بودند که خوانده میشدند

السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ۝ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ

بسجود و ایشان بودند تن درستان پس واگذار مرا و آنکس که تکذیب میکند باین حدیث را بزودی در نوردیم ایشانرا از جائیکه

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝

ندانند و مهلت میدهم مر ایشانرا بدرستیکه کید من محکم است یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشانند از التزام تاوان گرانباران

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ

یا نزد ایشانست غیب پس ایشان مینویسند پس صبر کن مر حکم پروردگارت را و مباش چون رفیق ماهی وقتیکه ندا کرد

وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝

و او بود پر شده از خشم اگر نه آن بودی که دریافت او را نعمتی از پروردگارش هر آینه انداخته شده بودی بجای بی نباتی و او

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

مذمت کرده شده پس برگزید او را پروردگارش پس گردانید او را از شایستگان و بدرستیکه نزدیک بود که آنانکه کافر شدند هر آینه بلغزانند ترا بچشمهاشان

[illegible]

لما سمعوا الذكر ويقولون انه لمجنون ۝ وما هو الا ذكر للعالمين

چون شنیدند ذکر را و میگفتند بدرستیکه او دیوانه است و نیست او جز پندی مر جهانیان را

سورة الحاقة مكية وهي خمسون وآيتان

ركوع ٢٩

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الحاقة ۝ ما الحاقة ۝ وما ادريك ما الحاقة ۝ كذبت ثمود وعاد بالقارعة ۝ فاما

آن هنگام بوقوع شده چه هنگام بوقوع اینده و چه چیز دانا کرد ترا که چیست آن هنگام بوقوع اینده تکذیب نمودند ثمود و عاد آن در هم کوبنده

ثمود فاهلكوا بالطاغية ۝ واما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية ۝ سخرها عليهم

پس اما ثمود پس هلاک گردانیده شدند بعقوبت زیاده از حد و اما عاد پس هلاک گردانیده شدند بباد سرد تند زور اور که برگماشت آن را

سبع ليال وثمانية ايام حسوما فترى القوم فيها صرعى ۝ كانهم اعجاز نخل خاوية

ایشان هفت شب و هشت روز پیاپی پس می بینی آن گروه را در آن مردهای افتاده گویا بودند ایشان تنهای درختان

فهل ترى لهم من باقية ۝ وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة ۝ فعصوا

خرما افتاده پس آیا می بینی مر ایشان را هیچ باز مانده و آمد فرعون و آنکه بود پیش از او و زیر و زبر شده ها بگناه پس نافرمانی

رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية ۝ انا لما طغا الماء حملناكم في الجارية ۝ لنجعلها

کردند فرستاده پروردگار شان را پس گرفت ایشان را گرفتنی فزون بدرستیکه ما چون طغیان کرد آب برداشتیم شما را در کشتی روان تا بگردانیم آن را

لكم تذكرة وتعيها اذن واعية ۝ فاذا نفخ في الصور نفخة واحدة ۝ وحملت الارض

برای شما پندی و یاد گیرد آن را گوشی یاد گیرنده پس چون دمیده شود در صور دمیدنی یک مرتبه و برداشته شود زمین

والجبال فدكتا دكة واحدة ۝ فيومئذ وقعت الواقعة ۝ وانشقت السماء فهي

و کوهها پس نرم کرده شوند بهم زدنی یکمرتبه پس روز چنین بوقوع اید آن بوقوع اینده و شکافته شود آسمان پس آن

يومئذ واهية ۝ والملك على ارجائها ۝ ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية ۝

آن روز سست و فرشته باشد بر اطراف آن و بردارند عرش پروردگار ترا بالای ایشان آن روز هشت

يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية ۝ فاما من اوتي كتابه بيمينه فيقول

روز چنین عرض کرده میشوید پنهان نماند از شما پنهانی پس اما آنکه داده شد نامه اش بدست راستش پس گوید

هاؤم اقرؤا كتابيه ۝ اني ظننت اني ملاق حسابيه ۝ فهو في عيشة راضية ۝ في

بگیرید بخوانید نامه مرا بدرستیکه من دانسته ام که من در یابنده ام حساب خود را پس او است در عیشی پسندیده در

جنة عالية ۝ قطوفها دانية ۝ كلوا واشربوا هنيئا بما اسلفتم في الايام الخالية ۝

بهشتی عالی که میوه اش نزدیک است بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه پیش فرستادید در روزهای گذشته

واما من اوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني لم اوت كتابيه ۝ ولم ادر ما حسابيه ۝

و اما کسیکه داده شد نامه اش بدست چپش پس گوید ای کاش من داده نشده بودم نامه ام را و ندانسته بودم حساب

يا ليتها كانت القاضية ۝ ما اغنى عني ماليه ۝ هلك عني سلطانيه ۝ خذوه

ای کاش آن بودی قاطع کفایت نکرد از من مالم زایل شد از من سلطنتم بگیرید

فغلوه ۝ ثم الجحيم صلوه ۝ ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه ۝ انه كان

غل کنید او را پس در دوزخ اندازید او را پس در زنجیری که درازی آن هفتاد ذرع است پس در کشید او را بدرستیکه او بود

لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ ۝ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ ۝ وَ

که ایمان نیاورد بخدای بزرگوار و رغبت نمیداشت بر طعام دادن درمانده پس نیست مر او را امروز اینجا نزدیکی و

لَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا

نه خوراکی مگر از چرک جراحت که نخورند آنرا مگر گناهکاران پس سوگند یاد میکنیم بآنچه می بینید و آنچه نمی بینید

تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۝ وَلَا بِقَوْلِ

نمی بینید بدرستیکه این هر آینه سخن رسولیست گرامی و نیست آن سخن شاعری اندکی میگروید و نه سخن

كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

غیب گوی است اندکی بر آنچه پند میگیرید فرو فرستاده است از پروردگار عالمیان و اگر بسته بود بر ما بعضی سخنان را

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَ

هر آینه گرفته بودیم از دست راست پس هر آینه قطع میکردیم از او رگ گردن را پس نباشد از شما هیچ احدی از آن منع کننده و

إِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ وَ

بدرستیکه او هر آینه پندیست مر پرهیزکاران را و بدرستیکه ما هر آینه میدانیم که از شما است تکذیب کنندگان و بدرستیکه آن هر آینه حسرتست بر کافران

إِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

و بدرستیکه او هر آینه حق یقین است پس تسبیح کن بنام پروردگارت که بزرگ است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ

طلبید طلب کننده عقوبتی را که بوقوع آینده است برای کافران نیست مر او را دفع کننده از خدای صاحب معارج عروج

الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا

میکنند ملئکه و روح بسوی او در روزی که باشد مقدارش پنجاه هزار سال پس صبر کن صبر کردنی

جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

نیکو بدرستیکه ایشان می بینند آنرا دور و می بینیم آنرا نزدیک روزیکه میشود آسمان چون فلز گداخته و میشود کوهها

كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ

چون پشم و نپرسد نزدیکی از نزدیکی شناسا شوند ایشان آرزو کند گناهکار که کاش فدا میداد از عذاب روز چنین

بِبَنِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

بپسرانش را و زنش را و برادرش را و جماعت خویشانش را که با خود میدارندش و آنکه در زمینست همگی پس

يُنْجِيهِ ۝ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ ۝ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ۝ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ إِنَّ

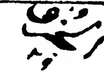
رهائی دهدش نه چنانست بدرستیکه آنست شعله آتش و آن بر کنده است مر اطراف را میخواند آنرا که پشت کرد و روی گردانید و جمع کرد

الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا

پس نگهداشت در جای بدرستیکه انسان آفریده شده کم صبر بسیار حریص چون مس کند او را شری جزع کننده است و چون مس کند او را خیری منع کننده است

الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ۝

جز نماز کنندگان آنانکه ایشانند بر نمازشان همیشه پایندگان و آنانکه در اموالشان حقیست معلوم

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ

برای سائل و محروم وآنانکه تصدیق میکنند بروز جزا وآنانکه ایشانند از عذاب پروردگارشان

مُشْفِقُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ

ترسان بدرستیکه از عذاب پروردگارشان غیر ایمن وآنانکه ایشانند مر عورتهاشان را نگاهدارندگان مگر بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ

جفتهاشان یا آنچه مالک شد یمینهاشان پس بدرستیکه ایشانند غیر ملامت کرده شدگان پس کسیکه جست سوای آن پس آنها

هُمُ الْعَادُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ

ایشانند تعدی کنندگان وآنانکه ایشانند مر امانتهاشان را و پیمانشان را رعایت کنندگان وآنانکه ایشانند بگواهیشان

قَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ۝ فَمَالِ

ایستادگان وآنانکه ایشانند بر نمازشان محافظت میکنند آنها اند در بهشتهای گرامی داشته شده پس چیست

الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۝ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ

مر آنانرا که کافر شدند که نزد تو شتابندگانند از راست و از چپ توجهای جدا جدا آیا طمع میدارد هر مردی

مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَ

از ایشان که داخل شود در بهشتهای با نعمت نچنانست بدرستیکه آفریدیم ایشانرا از آنچه میدانند پس سوگند یاد میکنم به پروردگار مشرقها و

الْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۝ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ فَذَرْهُمْ

مغربها بدرستیکه ما هر آینه توانایان بر اینکه عوض آریم بهتر از ایشانرا و نیستیم ما مغلوبان پس واگذار ایشانرا

يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

تا صحبت باطل و بازی کنند تا ملاقات نمایند روزشانرا که وعده کرده شده اند روزیکه بیرون آیند از گورها

سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ

شتابان گویا ایشان بسوی نشان نصب شده می شتابند فرو رفته چشمهاشان فرو گیرد ایشانرا خواری اینست آن روزیکه

الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

که بودند وعده کرده میشدند

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَا

بدرستیکه فرستادیم نوح را بسوی قومش که بیم ده قومت را پیش از آنکه بیاید ایشانرا عذاب پر درد گفت ای

قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ

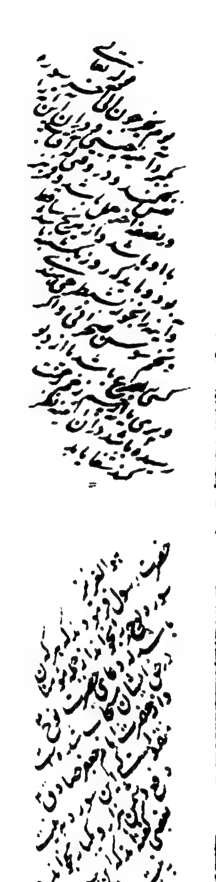
قوم بدرستیکه من مر شمارا بیم کننده و آشکار که بپرستید خدا را و بپرهیزید و اطاعت نمائید مرا که می آمرزد شمارا از گناهانتان

وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي

و باز میدارد شمارا تا مدتی نام برده شده بدرستیکه وقت مقرر داشت خدا چون آید باز داشته نشود اگر هستید که بدانید گفت پروردگارا بدرستیکه من

دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۝ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ

خواندم قوم را شب و روز پس نیفزود ایشانرا خواندن من مگر گریختن و بدرستیکه من هرگاه خواندم ایشانرا تا بیامرزی

لهم جعلوا اصابعهم فی اذانهم واستغشوا ثیابهم واصروا واستکبروا استکبارا
برای ایشان کردانیدند انکشتانشانرا در کوشهاشان و پرده ساختند جامهاشانرا و اصرار نمودند و سرکشی کردند سرکشی کردنی

ثم انی دعوتهم جهارا ۝ ثم انی اعلنت لهم واسررت لهم اسرارا ۝ فقلت استغفروا
پس بدرستیکه من خواندم ایشانرا باواز بلند پس بدرستیکه آشکارا کفتم مرایشانرا و پنهان کفتم مرایشانرا پنهان کفتنی پس کفتم آمرزش خواهید

ربکم انه کان غفارا ۝ یرسل السماء علیکم مدرارا ۝ ویمددکم باموال وبنین
از پروردکارتان بدرستیکه او باشد آمرزنده میفرستد آسمانرا برشما پی درپی و مدد میکند شمارا بمالها و پسرها

ویجعل لکم جنات ویجعل لکم انهارا ۝ ما لکم لا ترجون لله وقارا ۝ وقد خلقکم
و پدید می آورد برای شما بوستانها و پدید می آورد برای شما نهرها چیست مرشمارا که نمی ترسید از خدا عظمت را و بتحقیق آفرید شمارا

اطوارا ۝ الم تروا کیف خلق الله سبع سموات طباقا ۝ وجعل القمر فیهن نورا و
طورها آیا نمیدیدید چکونه آفرید خدا هفت آسمانها برزبر یکدیکر و کردانید ماه را در آنجا نوری و

جعل الشمس سراجا ۝ والله انبتکم من الارض نباتا ۝ ثم یعیدکم فیها ویخرجکم
کردانید آفتاب را چراغی و خدا رویانید شمارا از زمین رستنی پس باز میبرد شمارا دران و بیرون آورد

اخراجا ۝ والله جعل لکم الارض بساطا ۝ لتسلکوا منها سبلا فجاجا ۝ قال نوح
بیرون آوردنی و خدا کردانید برای شما زمین را کسترده تا آمد و رفت کنید از آن راههای کشاده را کفت نوح

رب انهم عصونی واتبعوا من لم یزده ماله وولده الا خسارا ۝ ومکروا مکرا
پروردکار من بدرستیکه ایشان نافرمانی نمودند و پیرو شدند آنرا که نیفزود او را مالش و ولدش جز زیان و مکر اندیشیدند اندیشیدنی

کبارا ۝ وقالوا لا تذرن الهتکم ولا تذرن ودا ولا سواعا ۝ ولا یغوث ویعوق
بزرکی و کفتند وامکذارید الهه هاتانرا و وامکذارید البته ودرا و نه سواع را و نه یغوث و نه یعوق

ونسرا ۝ وقد اضلوا کثیرا ۝ ولا تزد الظالمین الا ضلالا ۝ مما خطیاتهم اغرقوا فادخلوا
و نسررا و بتحقیق کمراه کردانیدند بسیاررا و میفزای ظالمانرا مکر کمراهی از کناهانشان غرق کردانیده شدند پس داخل

نارا ۝ فلم یجدوا لهم من دون الله انصارا ۝ وقال نوح رب لا تذر علی الارض من
کردانیده شدند در آتش پس نیافتند برای خودشان از غیر خدا یاوری و کفت نوح پروردکار من وامکذار بر زمین از

الکافرین دیارا ۝ انک ان تذرهم یضلوا عبادک ولا یلدوا الا فاجرا کفارا
کافران دیاری بدرستیکه تو اکر واکذاری ایشانرا کمراه کنند بندکان ترا و فرزند نیارند جز بدکار ناسپاس

رب اغفر لی ولوالدی ولمن دخل بیتی مؤمنا وللمؤمنین والمؤمنات ولا تزد
پروردکار من بیامرز مرا و مر والدین مرا و مرانکس را که داخل شد در خانه من مومن و مر مردان باایمان و زنان باایمان و میفزای

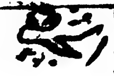
الظالمین الا تبارا ۝
ظالمانرا جز هلاک

سورة الجن وهی ثمان وعشرون آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

قل اوحی الی انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا عجبا ۝ یهدی الی
بکو وحی کرده شد بمن که شنیدند طایفه از جن پس کفتند بدرستیکه شنیدیم قرآنی را عجب که هدایت مینماید بسوی

نصف الجزو ۲۹

الرشد فامنا به ولن نشرك بربنا احدا ۝ وانه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا
راستی پس ایمان آوردیم بآن و شریک نسازیم به پروردگار خود احدی را و اینکه او برتر آمد عظمت پروردگار ما نگرفت زنی و نه
ولدا ۝ وانه كان يقول سفيهنا على الله شططا ۝ وانا ظننا ان لن تقول الانس والجن
فرزندی را و بدرستیکه بود که میگفت کم خرد ما بر خدا سخن دور از صواب و بدرستیکه ما پنداشته بودیم که نمیگویند هرگز انس و جن
على الله كذبا ۝ وانه كان رجال من الانس يعوذون برجال من الجن فزادوهم رهقا
بر خدا دروغ و بدرستیکه بودند مردانی از انس که پناه میبردند بمردانی از جن پس فزودند ایشانرا طغیان
وانهم ظنوا كما ظننتم ان لن يبعث الله احدا ۝ وانا لمسنا السماء فوجدناها ملئت
و بدرستیکه ایشان پنداشته بودند چنانکه شما پنداشته بودید که برنخیزاند خدا احدی را و بدرستیکه ما جستیم آسمان را پس یافتیم آنرا پر شده
حرسا شديدا وشهبا ۝ وانا كنا نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا
از نگهبانان سخت و شهابها و بدرستیکه ما بودیم که می‌نشستیم از آن در نشستنها برای گوش کردن پس هر که بشنود اکنون می‌یابد برای خود شهابی
رصدا ۝ وانا لا ندري اشر اريد بمن في الارض ام اراد بهم ربهم رشدا ۝ وانا منا
مترصد و بدرستیکه ما نمیدانیم آیا بدی خواسته شده بآنکه در زمین اند یا خواسته است بایشان پروردگار ایشان خیری و بدرستیکه بعضی از ما
الصالحون ومنا دون ذلك كنا طرائق قددا ۝ وانا ظننا ان لن نعجز الله في الارض
صالحانند و بعضی از ما فروتر از آن هستیم طوائف جدا جدا و بدرستیکه ما دانستیم که عاجز نتوانیم ساخت خدا را در زمین
ولن نعجزه هربا ۝ وانا لما سمعنا الهدى امنا به فمن يؤمن بربه فلا يخاف بخسا و
و عاجز نتوانیم کرد او را بگریختن و بدرستیکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم بآن پس هر که ایمان آورد به پروردگار خود پس نمی‌ترسد از نقصانی و
لا رهقا ۝ وانا منا المسلمون ومنا القاسطون فمن اسلم فاولئك تحروا رشدا
نه از طغیانی و بدرستیکه بعضی از ما منقادانند و بعضی از ما تعدی کنندگان پس هر که انقیاد ورزید پس آنجماعت جویا شدند راه راست را
واما القاسطون فكانوا لجهنم حطبا ۝ وان لو استقاموا على الطريقة لاسقيناهم
و اما تعدی کنندگان پس باشند برای جهنم هیمه و اینکه اگر مستقیم شده بودند بر راه هر آینه سیراب دادیمی ایشانرا
ماء غدقا ۝ لنفتنهم فيه ومن يعرض عن ذكر ربه يسلكه عذابا صعدا ۝ وان المساجد
آبی بسیار تا بیازمائیم ایشانرا در آن و هر که روی گرداند از ذکر پروردگار خود درآرد او را در عذابی سخت و اینکه مساجد
لله فلا تدعوا مع الله احدا ۝ وانه لما قام عبد الله يدعوه كادوا يكونون عليه لبدا
برای خداست پس مخوانید با خدا احدی را و اینکه چون برخاست بنده خدا که بخواند او را نزدیک بودند که شوند بر او بالای یکدیگر
قل انما ادعو ربي ولا اشرك به احدا ۝ قل اني لا املك لكم ضرا ولا رشدا ۝
بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خود را و شریک نمی‌سازم با او احدی را بگو بدرستیکه من مالک نیستم برای شما ضرری و نه نفعی
قل اني لن يجيرني من الله احد ولن اجد من دونه ملتحدا ۝ الا بلاغا من الله و
بگو بدرستیکه من پناه ندهد مرا از خدا احدی و نیابم هرگز از غیر او پناهی جز رسانیدنی از خدا و
رسالاته ومن يعص الله ورسوله فان له نار جهنم خالدين فيها ابدا ۝ حتى اذا راوا
پیغامهای او و هر که نافرمانی کند خدا و رسولش را پس بدرستیکه برای اوست آتش جهنم جاودانان در آن همیشه تا چون ببینند
ما يوعدون فسيعلمون من اضعف ناصرا واقل عددا ۝ قل ان ادري اقريب ما
آنچه را وعده کرده میشوند پس زود بدانند که کیست ناتوان تر یاری دهنده و کمتر در شمار بگو نمیدانم که آیا نزدیک است آنچه

مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ

آنچه وعده داده میشوید یا میگرداند برای او پروردگار من دوری دانای غیب است پس مطلع نمیسازد بر غیبش احدی را جز آنرا

ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا

که پسندید از رسولی پس بدرستیکه درمی آورد از میانه دو دستش و از پشت سرش نگهبانرا تا بداند که بتحقیق رسانیدند

رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

پیغامهای پروردگار ایشانرا و احاطه نمود بآنچه نزد ایشانست و ضبط کرد هر چیزرا از روی شمار

سورة المزمل وهي عشرون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نِّصْفَهُ أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ

ای گلیم برخود پیچیده برخیز شب مگر اندکی نصفش یا کم کن از آن اندکی یا بیفزای بر آن و

رَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا

شمرده بخوان قرآن را شمرده خواندنی بدرستیکه زود باشد که نازل سازیم بر تو سخنی گران بدرستیکه برخواستن شب آن سخت ترست

وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝

در شوردی و درستترست از گفتار بدرستیکه ترا هست در روز آمد شدی دراز و یاد کن نام پروردگارت را و منقطع شو بسوی او منقطع شدنی

رَّبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ

پروردگار مشرق و مغرب نیست الهی جز او پس بگیر او را کارگذار و صبر کن بر آنچه میگویند و جدا شو

هَجْرًا جَمِيلًا ۝ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ۝ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا

از ایشان جدائی کردنی نیکو و واگذار مرا با تکذیب کنندگان صاحبان نعمت و مهلت ده ایشانرا اندکی بدرستیکه نزد ماست بندهای گران

وَجَحِيمًا ۝ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَ

و دوزخ و خوراک صاحب گلوگیری و عذاب پردرد روزیکه بزلزله درآید زمین و کوهها و

كَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا

شوند کوهها قلهای ریگ پراکنده بدرستیکه ما فرستادیم بسوی شما رسولی گواه بر شما همچنانکه فرستادیم

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ

بسوی فرعون رسولی پس نافرمانی کرد فرعون آن رسول را پس گرفتیمش گرفتنی سخت پس چگونه پرهیز خواهید کرد

إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۝ السَّمَاءُ مُنفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝ إِنَّ

اگر کافر شدید از روزیکه میگرداند کودکان را پیران آسمان شکافنده است بآن باشد وعده او کرده شده بدرستیکه

هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ

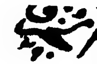
این پندیست پس کسیکه خواست گرفت بسوی پروردگارش راهی بدرستیکه پروردگار تو میداند که تو برمیخیزی کمتر از دو ثلث

اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ

شب و نصفش و ثلثش و گروهی از آنانکه با تواند و خدا اندازه میکند شب و روز را دانست

أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ

آنکه ضبط نتوانید کرد پس در گذرانید بر شما پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن دانست آنکه خواهد شد از شما بیماران

وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا

وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سورة المدثر مكية وخمسون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ

تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى

الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ

أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ وَمَا جَعَلْنَا

أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ

وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ

اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَمَرِ

والليل اذ ادبر ۝ والصبح اذا اسفر ۝ انها لاحدى الكبر ۝ نذيرا للبشر ۝ لمن شاء منكم
وشب چون پشت کند وصبح چون روشن شود که آنست هرآینه یکی از عظیمها بیم دهنده مر انسان را هرآنکه خواهد از شما

ان يتقدم او يتاخر ۝ كل نفس بما كسبت رهينة ۝ الا اصحاب اليمين ۝ في جنات
که پیش رود یا باز پس ماند هر نفسی بآنچه کسب کرد در گروانست جز اصحاب دست راست در بهشتها

يتساءلون ۝ عن المجرمين ۝ ما سلككم في سقر ۝ قالوا لم نك من المصلين ۝ و
می پرسند از گناهکاران چه چیز در آورد شما را در دوزخ گویند نبودیم از نمازگذاران و

لم نك نطعم المسكين ۝ وكنا نخوض مع الخائضين ۝ وكنا نكذب بيوم الدين ۝ حتى
نبودیم که طعام میکردیم درویش را و بودیم که صحبت باطل میکردیم با اهل باطل و بودیم که تکذیب میکردیم روز جزا تا

اتانا اليقين ۝ فما تنفعهم شفاعة الشافعين ۝ فما لهم عن التذكرة معرضين ۝ كانهم
آمد ما را یقین پس نفع نبخشد ایشانرا شفاعت شفاعت کنندگان پس چیست ایشانرا که از پند روی گرداننده گویا ایشان

حمر مستنفرة ۝ فرت من قسورة ۝ بل يريد كل امرئ منهم ان يؤتى صحفا منشرة ۝
خران رمنده که گریخته باشند از شیر بلکه میخواهد هر مردی از ایشان که داده شود نامهای گشاده شده

كلا بل لا يخافون الاخرة ۝ كلا انه تذكرة ۝ فمن شاء ذكره ۝ وما يذكرون الا ان
چنین نیست بلکه نمی ترسند از آخرت چنین نیست بدرستیکه آن پندیست پس هر که خواهد پند گیرد ازآن و پند نگیرند مگر آنکه

يشاء الله هو اهل ‏ سورة القيمة مكية وهي اربعون آية ‏ التقوى واهل المغفرة
خواهد خدا اوست اهل تقوی و اهل آمرزش

بسم الله الرحمن الرحيم ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

لا اقسم بيوم القيمة ۝ ولا اقسم بالنفس اللوامة ۝ ايحسب الانسان الن نجمع عظامه
قسم یاد میکنم بروز قیامت و قسم یاد میکنم بنفس ملامت کننده آیا می پندارد انسان که جمع نکنیم استخوانهای او

بلى قادرين على ان نسوي بنانه ۝ بل يريد الانسان ليفجر امامه ۝ يسئل ايان يوم
بلی توانائیم بر آنکه راست کنیم سرانگشتهای او را بلکه میخواهد انسان تا گناه کند در پیش او می پرسد که کی باشد روز

القيمة ۝ فاذا برق البصر ۝ وخسف القمر ۝ وجمع الشمس والقمر ۝ يقول الانسان يومئذ اين
قیامت پس چون خیره شود چشم و تیره گردد ماه و جمع کرده شود آفتاب و ماه گوید انسان روز چنین کجاست

المفر ۝ كلا لا وزر ۝ الى ربك يومئذ المستقر ۝ ينبؤا الانسان يومئذ بما قدم واخر
گریزگاه چنین نیست هیچ پناه نیست بسوی پروردگارت روز چنین است جای قرار خبر داده میشود انسان روز چنین بآنچه پیش فرستاده و باز پس داشته

بل الانسان على نفسه بصيرة ۝ ولو القى معاذيره ۝ لا تحرك به لسانك لتعجل به
بلکه انسان بر نفس خود بیناست و اگرچه القا کند عذرهای خود را حرکت مده بآن زبانت را که شتابی کنی بآن

ان علينا جمعه وقرانه ۝ فاذا قراناه فاتبع قرانه ۝ ثم ان علينا بيانه ۝ كلا بل تحبون
بدرستیکه برماست فراهم آوردن و خواندن آن پس چون خوانیم پس پیروی کن خواندن آنرا پس بدرستیکه بر ماست بیان کردن آن چنین نیست بلکه دوست میدارید

العاجلة ۝ وتذرون الاخرة ۝ وجوه يومئذ ناضرة ۝ الى ربها ناظرة ۝ ووجوه
دنیا را و وامیگذارید آخرت را روهائیست روز چنین تر و تازه بسوی پروردگار خود نگرنده و روهائیست

يومئذ باسرة ۝ تظن ان يفعل بها فاقرة ۝ كلا اذا بلغت التراقي ۝ وقيل من راق ۝

وظن انه الفراق ۝ والتفت الساق بالساق ۝ الى ربك يومئذ المساق ۝ فلا

صدق ولا صلى ۝ ولكن كذب وتولى ۝ ثم ذهب الى اهله يتمطى ۝ اولى لك

فاولى ۝ ثم اولى لك فاولى ۝ ايحسب الانسان ان يترك سدى ۝ الم يك نطفة من مني

يمنى ۝ ثم كان علقة فخلق فسوى ۝ فجعل منه الزوجين الذكر والانثى ۝ اليس ذلك

بقادر على ان يحيي الموتى ۝

سورة الدهر مكية — خمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا ۝ انا خلقنا الانسان

من نطفة امشاج نبتليه فجعلناه سميعا بصيرا ۝ انا هديناه السبيل اما شاكرا واما

كفورا ۝ انا اعتدنا للكافرين سلاسل واغلالا وسعيرا ۝ ان الابرار يشربون

من كاس كان مزاجها كافورا ۝ عينا يشرب بها عباد الله يفجرونها تفجيرا ۝ يوفون

بالنذر ويخافون يوما كان شره مستطيرا ۝ ويطعمون الطعام على حبه مسكينا و

يتيما واسيرا ۝ انما نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم جزاء ولا شكورا ۝ انا نخاف

من ربنا يوما عبوسا قمطريرا ۝ فوقيهم الله شر ذلك اليوم ولقيهم نضرة وسرورا ۝

وجزيهم بما صبروا جنة وحريرا ۝ متكئين فيها على الارائك لا يرون فيها شمسا و

لا زمهريرا ۝ ودانية عليهم ظلالها وذللت قطوفها تذليلا ۝ ويطاف عليهم بانية

من

مِن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا ۝ قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا

از سیم است و قدحها باشند آبگینه ابگینها از سیم که اندازه کرده اند اندازه کردنی و آشامانیده شوند در آن

كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

جامی باشد مزاجش زنجبیل چشمه در آن نام برده میشود سلسبیل و گردش میکنند بر ایشان پسران جاودان چون ببینی ایشانرا

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ۝ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ

پنداری ایشانرا مروارید در رشته ناکشیده و چون ببینی آنجا ببینی ناز و نعمت و پادشاهی عظیم بالای ایشان جامهای

سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝ إِنَّ

دیبای نازک سبز است و دیبای سطبر و پیرایه کرده بدستوانهای از سیم و آشامانید ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاکیزه بدرستیکه

هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا ۝

این باشد مر شما را پاداشی و باشد سعی شما ستوده بدرستیکه ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را فرو فرستادنی

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

پس صبر کن مر حکم پروردگارت را و اطاعت مکن از ایشان گناهکاری یا ناسپاسی را و یاد کن نام پروردگارترا بامداد و شبانگاه

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ

و از شب پس سجده کن مر او را و تسبیح گوی او را شبی دراز بدرستیکه اینها دوست میدارند زود را و وا میگذارند

وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَّحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا

از پشت سرشان روزی گرانرا ما آفریدیم ایشانرا و محکم گردانیدیم مفصلهای ایشانرا و چون خواهیم بدل آریم امثال ایشانرا بدل آوردنی

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ

بدرستیکه این پندیست پس کسیکه خواست گرفت بسوی پروردگارش راهی و نمیخواهند مگر آنکه خواهد خدا

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ

بدرستیکه خدا باشد دانای حکیم داخل میسازد آنرا که میخواهد در رحمتش و ظالمانرا آماده کرده برای

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ — عَذَابًا أَلِيمًا ۝ — وَهِيَ خَمْسُونَ آيَةً

عذابی پر درد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ۝ فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝

بفرستاده شدها از پی هم پس تند روندها تند رفتنی و پراکنده شدها پراکنده ساختنی پس جدا کنندها جدا کردنی

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَ

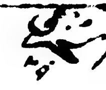
پس القا کنندگان ذکر را عذری یا بیمی که آنچه وعده کرده میشوید بوقوع آینده پس آنگاه که ستارها محو گردد و

إِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ۝ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

آنگاه که آسمان شکافته گردد و آنگاه که کوهها پراکنده و آنگاه رسولان تعیین وقت کرده شود برای کدام روز بازپس

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نُهْلِكِ

برای روز فیصل و چه دانا کرد ترا که چیست روز فیصل وای روز چنین بر تکذیب کنندگان آیا هلاک نکردیم

الاولين ه ثم نتبعهم الآخرين ه كذلك نفعل بالمجرمين ه ويل يومئذ للمكذبين ه الم

پیشینیان را پس از پی خواهیم برد پسینیان را همچنین میکنیم با گناهکاران وای روز چنین بر تکذیب کنندگان آیا

نخلقكم من ماء مهين ه فجعلناه في قرار مكين ه الى قدر معلوم ه فقدرنا فنعم

نیافریدیم شما را از آبی بی قدر پس گردانیدیم آنرا در آرامگاه محکم تا مقدار معین پس توانا آمدیم پس خوب

القادرون ه ويل يومئذ للمكذبين ه الم نجعل الارض كفاتا ه احياء وامواتا ه و

توانائیم وای روز چنین برای تکذیب کنندگان آیا نگردانیدیم زمین را گیرنده زندگان را و مردگان را و

جعلنا فيها رواسي شامخات واسقيناكم ماء فراتا ه ويل يومئذ للمكذبين ه انطلقوا

گردانیدیم در آن کوههای استوار و آشامانیدیم شما را آب شیرین وای روز چنین بر تکذیب کنندگان روید

الى ما كنتم به تكذبون ه انطلقوا الى ظل ذي ثلث شعب ه لا ظليل ولا يغني من

بسوی آنچه بودید که آن تکذیب میکردید بروید بسوی سایه صاحب سه شاخ نه خنک گرداننده و نه کفایت کننده

اللهب ه انها ترمي بشرر كالقصر ه كانه جمالت صفر ه ويل يومئذ للمكذبين ه هذا

گرمی آتش بدرستیکه او می اندازد شراره چون کوشک گویا که شتران زرد است وای روز چنین برای تکذیب کنندگان این است

يوم لا ينطقون ه ولا يؤذن لهم فيعتذرون ه ويل يومئذ للمكذبين ه هذا يوم الفصل

روزیکه سخن نتوانند کرد و دستوری داده نشود ایشان را پس عذر خواهی کنند وای روز چنین بر تکذیب کنندگان این است روز تمیز

جمعناكم والاولين ه فان كان لكم كيد فكيدون ه ويل يومئذ للمكذبين ه ان المتقين

فراهم آوردیم شما را و پیشینیان را پس اگر هست برای شما چاره پس چاره بسگالید وای روز چنین بر تکذیب کنندگان بدرستیکه پرهیزگاران

في ظلال وعيون ه وفواكه مما يشتهون ه كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم تعملون ه

در سایه ها و در چشمه ها و میوه ها از آنچه خواهش کنند بخورید و بیاشامید گوارا بسبب آنچه بودید که میکردید

انا كذلك نجزي المحسنين ه ويل يومئذ للمكذبين ه كلوا وتمتعوا قليلا انكم مجرمون

بدرستیکه همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را وای روز چنین بر تکذیب کنندگان بخورید و کامرانی کنید اندکی بدرستیکه شما گناهکارید

ويل يومئذ للمكذبين ه واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون ه ويل يومئذ للمكذبين

وای روز چنین بر تکذیب کنندگان و چون گفته شود مر ایشان را رکوع کنید رکوع نکنند وای روز چنین بر تکذیب کنندگان

فبأي حديث بعده يؤمنون ه

پس بکدام سخن بعد آن ایمان می آرند

سورة النبأ اربعون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم ه

بنام خدای بخشاینده مهربان

عم ه يتساءلون عن النبأ العظيم ه الذي هم فيه مختلفون ه كلا سيعلمون ه ثم

از چه پرسند از خبر بزرگ که ایشان در آن اختلاف کنندگان نه چنین است زود باشد که بدانند پس

كلا سيعلمون ه الم نجعل الارض مهادا ه والجبال اوتادا ه وخلقناكم ازواجا ه

نه چنین است زود باشد که بدانند آیا نگردانیدیم زمین را بستر و کوهها را میخها و آفریدیم شما را اصناف

وجعلنا نومكم سباتا ه وجعلنا الليل لباسا ه وجعلنا النهار معاشا ه وبنينا

و گردانیدیم خواب شما را آسایش و گردانیدیم شب را پوشش و گردانیدیم روز را وقت زیست و بنا کردیم

فوقكم

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۝ وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۝

بالای شما هفت استوار وگردانیدیم چراغ تابان و فرو فرستادیم از فشارندها آبی ریزان

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝ يَوْمَ يُنفَخُ فِي

تا بیرون آریم بآن دانه و رستنی و بوستانها بهم پیچیده بدرستیکه روز تمییز باشد وعده گاه روزیکه دمیده

الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ

در صور پس بیائید فوجها وگشوده شود آسمانها پس گردد درها وروان گردانیده شود کوهها پس گردد

سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ۝ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوقُونَ

سراب بدرستیکه دوزخ باشد بر گذرگاه مرنادهروان عصیان را بازگشت درنگ نمایندگان در آن روزگارها نچشند

فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝

در آن خنکی و نه شرابی جز آب جوشان و چرک جراحتها جزای موافق بدرستیکه ایشان بودند که امید نداشتند حسابی

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝

و تکذیب کردند بآیتهای ما تکذیب کردنی و هر چیزی را ضبط کردیم درکتابی پس بچشید پس نیفزائیم هرگز شما را جز عذاب

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝ وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ

بدرستیکه پرهیزکارانراست جای رستگاری باغها وانگورها و برآمده پستانهای همسن و جامی پر نشنوند

فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

در آن لغوی و نه تکذیب کردنی پاداشی از پروردگار تو بخششی کافی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ

میانه آن دو است که بخشاینده است مالک نمیباشند از او خطاب کردنی روزیکه بایستند روح و ملائکه صف زده سخن نگویند

إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ

جز آنکه دستوری داد مر او را خدای بخشاینده است و گفت صوابی آنست روز حق پس آنکه خواست گرفت بسوی پروردگارش

مَآبًا ۝ إِنَّا أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَنظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

بازگشتی بدرستیکه ما بیم کردیم شما را از عقوبت نزدیک روزیکه بینگرد مرد آنچه را پیش فرستاد دو دستش و میگوید کافر

يَا لَيْتَنِي سُورَةُ النَّازِعَاتِ مَكِّيَّةٌ كُنتُ سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً تُرَابًا ۝

ای کاشکی بودم خاک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۝ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ۝ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا ۝ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا ۝

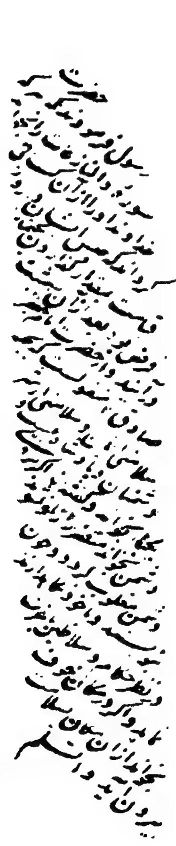
بکشندگان کشیدنی سخت و بیرون کشندگان بیرون کشیدنی و شناکنندگان شناکردنی پس پیشی گیرندگان پیشی گرفتنی

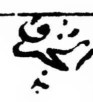
فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝

پس تدبیرکنندگان کارها روزیکه بلرزد لرزاننده از پی درآید از پی درآینده دلهاست در آن روز ترسان

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ أَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝ أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ۝

چشمهاشان فرو رفته میگویند آیا ما هرآینه برگردانیده شدگانیم بطریق نخست آیا وقتیکه شدیم استخوانهای پوسیده

فَاُولٰئِكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝ هَلْ اَتٰكَ

گفتند اینست آنگاه بازگشتی با زیان پس جز این نیست که آن فریادیست واحد پس آنگاه ایشانند بر روی زمین آیا آمد ترا

حَدِيثُ مُوسٰى ۝ اِذْ نَادٰهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى

حکایت موسی که ندا کرد او را پروردگارش در وادی پاکیزه کرده شده طوی که برو بسوی فرعون بدرستیکه او از حد درگذرانید

فَقُلْ هَلْ لَكَ اِلٰى اَنْ تَزَكّٰى ۝ وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ۝ فَاَرٰيهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ۝

پس بگو آیا مر تراست میل باینکه پاک شوی و هدایت نمایم ترا بسوی پروردگارت پس بترسی پس نمودش آیه بزرگ

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۝ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ۝ فَحَشَرَ فَنَادٰى ۝ فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ۝ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ

پس تکذیب نمود و نافرمانی کرد پس پشت گردانید میشتافت پس جمع کرد پس خواند پس گفت منم پروردگار شما که برتراست پس گرفت او را خدا

نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُولٰى ۝ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ۝ ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ

بعقوبت آخرت و اول بدرستیکه در آنست هرآینه عبرتی مر آنرا که بترسد آیا شما سخت ترید در خلقت یا

السَّمَاءُ بَنٰيهَا ۝ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰيهَا ۝ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰيهَا ۝ وَالْاَرْضَ بَعْدَ

آسمان بنا کرد آنرا بلند کرد سقفش را پس راست گردانیدش و تاریک گردانید شبش را و ظاهر ساخت روزش را و زمین را بعد

ذٰلِكَ دَحٰيهَا ۝ اَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعٰيهَا ۝ وَالْجِبَالَ اَرْسٰيهَا ۝ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ

آن گسترانید بیرون آورد از آن آبش را و چراگاهش را و کوهها را استوار گردانید مایه تعیش برای شما و برای چارپایان شما

فَاِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرٰى ۝ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرٰى

پس چون آید مصیبت عظیم روزیکه یاد آورد انسان آنچه کوشید و ظاهر گردانیده شود دوزخ برای کسیکه ببیند

فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ۝ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ فَاِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَاْوٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ

پس اما کسیکه از حد درگذرید و برگزید زندگانی دنیا را پس بدرستیکه دوزخ آنست جایگاه و اما آنکه بیم داشت از مقام

رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۝ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ۝ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ

پروردگارش و منع کرد نفس را از خواهش باطل پس بدرستیکه بهشت باشد آن جایگاه میپرسند ترا از قیامت که کی باشد

مُرْسٰيهَا ۝ فِيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰيهَا ۝ اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰيهَا ۝ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشٰيهَا ۝ كَاَنَّهُمْ

قرار گاهش در چه چیزی تو از ذکر کردن آن بسوی پروردگارت منتهای آن نیستی تو جز بیم کننده کسیکه بترسد از آن گویا ایشان

يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا ... سُورَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ اَرْبَعُونَ اٰيَةً ... اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيهَا ۝

روزیکه ببینند آنرا درنگ نکردند جز شبانگاهی یا چاشتگاه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۝ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰى ۝ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ۝ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝

روی ترش نمود و اعراض کرد که آمد او را نابینا و چه چیز دانا کرد ترا باشد که او پاک شود یا پند گیرد پس نفع دهد او را پند

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝ فَاَنْتَ لَهُ تَصَدّٰى ۝ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعٰى

اما کسیکه توانگر شد پس تو مر او را متوجه میشوی و نیست بر تو که پاک شود و اما کسیکه آمد ترا که میکوشید

وَهُوَ يَخْشٰى ۝ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۝ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ

و او میترسید پس تو از او فارغ میشوی نچنانست بدرستیکه آن پندیست پس هر که خواهد پند گیرد در صحیفه‌های گرامی داشته شده

مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۝ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۝ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ

برداشته شده پاکیزه کرده شده در دستهای کاتبان بزرگواران نیکوکار کشته باد انسان که کافر است او از چه چیز

خَلَقَهُ ۝ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝ ثُمَّ إِذَا شَاءَ

آفرید اورا از نطفه آفریدش پس اندازه کرد پس راه را آسان کرد پس میرانید او را پس در گور کرد پس چون خواهد

أَنْشَرَهُ ۝ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۝ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

زنده گرداند او را نه چنین است بجای نیاورد آنچه فرموده او را پس باید که بنگرد انسان بسوی خوردنش که ما ریختیم آب را ریختنی

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝ وَحَدَائِقَ

پس شکافتیم زمین را شکافتنی پس رویانیدیم در آن دانه و انگور و سبزی و زیتون و درخت خرما و باغها

غُلْبًا ۝ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ ۝ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ

پر درخت و میوه و چراگاه مایه تمتع برای شما و برای چارپایان شما پس چون آید قیامت روزی که بگریزد مرد

مِنْ أَخِيهِ ۝ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

از برادرش و مادرش و پدرش و زنش و پسرانش مر هر مردی را از ایشان آن روز چنین کاری است که مشغول کند

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا

رویهایی است آن روز درخشان خندان و خوشحال و رویهایی است آن روز چنین بر آنها است گرد فرو گیرد

قَتَرَةٌ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

سورة التكوير وتسع عشر آية مكية

سیاهی ایشان ایشانند کافران بدکردار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ

آنگاه که آفتاب بر هم پیچیده شود و آنگاه که ستاره ها فرو ریزند و آنگاه که کوهها روان گردانیده شوند و آنگاه که اشتران

عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ وَإِذَا

[illegible] فرو گذاشته شوند و آنگاه که وحوش حشر کرده شوند و آنگاه که دریاها پر کرده شوند و آنگاه که نفسها جفت کرده شوند و آنگاه

الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

که دختران زنده در گور کرده پرسیده شوند که بچه گناه کشته شدند و آنگاه که نامها گشوده شوند و آنگاه که آسمان کنده شود

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

و آنگاه که دوزخ افروخته شود و آنگاه که بهشت نزدیک گردانیده شود داند هر نفسی آنچه حاضر ساخته پس سوگند یاد میکنم بستارگان

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي

روند که گردنده پنهان شونده است و شب چون پشت کند و صبح چون بدمد بدرستیکه آن هر آینه سخن فرستاده است گرامی

قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ

صاحب توانایی نزد صاحب عرش با منزلت فرمان برده شده و امین است و نیست صاحب شما دیوانه و بتحقیق دید او را

بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

در افق روشن و نیست او بر غیب بخیل و نیست آن سخن شیطان رانده شده پس کجا میروید

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

نیست او مگر پندی مر جهانیان را مر آنکس را که خواست از شما که مستقیم شود و نخواهید مگر آنکه خواهد خدای

رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

پروردگار عالمیان

سُورَةُ الْانْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَاتٍ

ربع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ

آنگاه که آسمان بشکافد و آنگاه که ستارها فرو ریزند و آنگاه که دریاها راه بهم داده شوند و آنگاه که قبرها

بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ

زیر و زبر کرده شوند داند هر نفسی آنچه پیش فرستاده و باز پس داشت ای انسان چه چیز غره گردانید ترا به پروردگارت

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ

که کریمست آنکه بیافرید ترا پس تمام اعضا گردانید پس اندام داد در هر صورتی که خواست ترا ترکیب کرد نه چنین است بلکه تکذیب میکنید

بِالدِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ

جزا را و بدرستیکه بر شماست هراینه نگهبانان گرامیان نویسندگان میدانند آنچه را میکنید بدرستیکه نیکان اند

لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ وَمَا

هراینه در نعیم و بدرستیکه بدکاران هراینه در دوزخ درآیند در آن روز جزا و نباشند ایشان از آن غایبان و چه

أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا

چیز دانا کرد ترا که چیست روز جزا پس چه چیز دانا کرد ترا که چیست روز جزا روزیکه مالک نباشد نفسی برای نفسی چیزی

سُورَةُ التَّطْفِيفِ وَهِيَ سِتٌّ وَثَلَاثُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

ربع

وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

و فرمان روز چنین مر خدای راست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده و مهربان

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ

وای بر کم کنندگان در کیل و وزن آنانکه چون بپیمایند بر مردمان تمام گیرند و چون بکیل و یا بوزن دهند ایشان را

يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

کم کنند آیا گمان نمیبرند اینان که ایشان برانگیخته شوندگانند روز عظیم روزیکه ایستاده شوند مردمان برای پروردگار

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

عالمیان نه چنین است بدرستیکه نامه بدکاران هراینه در سجین است و چه چیز دانا گردانید ترا که چیست سجین نامه ایست رقم کرده شده وای روز

لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذَا تُتْلَىٰ

مر تکذیب کنندگان آنانکه تکذیب میکنند روز جزا را و تکذیب نمیکنند آنرا مگر هر تعدی کننده گناهکار چون خوانده شود

عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ كَلَّا

بر او آیات ما گوید افسانهای پیشینیانست نه چنین است بلکه زنگ شد بر دلهاشان آنچه هستند که کسب میکنند نه چنین است

قوله تعالی
یا ایها الانسان ...

قوله تعالی
ویل للمطففین ...

إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ

بدرستیکه ایشان از پروردگارشان در چنین هرآینه در حجاب بازداشته گانند پس بدرستیکه ایشان هرآینه داخل شوندگانند در دوزخ پس گفته میشود که اینست آنچه بودید

تُكَذِّبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝ كِتَابٌ مَرْقُومٌ

که او را تکذیب میکردید نه چنین است بدرستیکه نامه نیکوکاران هرآینه در علیین است و چه چیز دانا کرد ترا که چیست علیون نامه ایست رقم کرده

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ

شده گواه میشوند مقربان بدرستیکه نیکوکاران اند هرآینه در نعیم بر سریرها نظاره میکنند میشناسی در رویهاشان

نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ۝ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

تازگی بهشت آشامیده میشوند از شراب صاف مهر شده که مهر عرش مشک است و در آن پس باید که رغبت کنندگان

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

و مزاجش از تسنیم است چشمه ایست که آشامند از آن مقربان بدرستیکه آنانکه گناهکار شدند هستند از آنانکه ایمان

يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا

آوردند خنده میکنند و چون گذرند برایشان اشاره میکنند بچشم وابرو و چون برگردند بسوی کسان ایشان برگردند شاد و چون

رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ

ببینند ایشانرا گویند بدرستیکه ایشانند هرآینه گمراهان و نشده اند فرستاده شده اند برایشان نگهبانان پس امروز آنانکه ایمان

آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا

آوردند از کافران میخندند بر سریرها نظاره میکنند آیا جزا داده شدند کافران آنچه بودند که

سُورَةُ الْانْشِقَاقِ وَهِيَ — يَفْعَلُونَ ۝ — خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

میکردند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا

آنگاه که آسمان بشکافد و انقیاد نماید مر پروردگارش را و سزاوار شد و آنگاه که زمین کشیده شود و بیرون اندازد آنچه

وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

در اوست و خالی شود و انقیاد نماید مر پروردگارش را و سزاوار شد ای انسان بدرستیکه تو کوشنده بسوی پروردگارت کوشیدنی پس

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

ملاقات نماینده اوراپس اما آنکه داده شد نامه اش بدست راستش پس زود حساب کرده شود حسابی آسان و برگردد بسوی کسانش شادمان

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي

و اما آنکه داده میشود نامه اش از پس پشتش پس زود بخواند هلاک را و داخل شود در آتش سوزان بدرستیکه او بود در

أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝

کسانش شادمان بدرستیکه او پنداشت که باز نگردد هرگز آری بدرستیکه پروردگارش باشد باو بینا پس سوگند یاد میکنم بشفق

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

و شب و آنچه را جمع آورد و ماه چون تمام شود که هرآینه از نکاب نمایند حالتی بعد حالتی از حالی بحالی پس چیست مرایشانرا که ایمان نیارند

بسم الله الرحمن الرحيم
إن الله وعد الصابرين
نصرا وقد دعين ...
عليه يسرا وشرح ...
فوض أمره إليه ...
إن مع العسر يسرا إن
مع العسر يسرا

[illegible]

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
و چون خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نمیکنند بلکه آنانکه کافر شدند تکذیب مینمایند و خدا داناتر است بآنچه
يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
پنهان میدارند پس بشارت ده ایشانرا بعذاب دردناک مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست اجری غیر

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ — مَمْنُونٍ ۝ — عِشْرُونَ اثْنَتَانِ آيَةً
غیر مقطوع

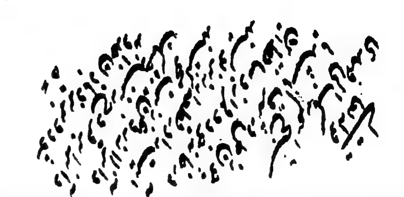
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ
باسمان صاحب برجها و روز وعده کرده شده و شاهد و مشهود کشته شدند اصحاب اخدود
النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَ
آن آتش با برافروختگی هنگامیکه ایشان بودند بر آن نشستگان و ایشان بودند برآنچه میکردند بمومنان حاضران و
مَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
دشمن نداشتند از ایشان جز آنکه ایمان آوردند بخدای عزیز ستوده آنکه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین و
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ
خدا بر همه چیز گواه است بدرستیکه آنانکه مبتلا کردند مردان با ایمان و زنان با ایمان را پس بازگشت نمودند پس مر ایشانراست عذاب
جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي
دوزخ و مر ایشانراست عذاب سوزاننده بدرستیکه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته مر ایشانراست بهشتها
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ
میرود از زیر آنها نهرها آنست کامیابی عظیم بدرستیکه گرفتن پروردگار تو هر آینه سخت است بدرستیکه او است آنکه بحقیقت
وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
از نو میکند و اعاده میکند و اوست آمرزنده دوست دارنده صاحب عرش بزرگوار کننده آنچه را خواهد آیا آمد ترا حدیث لشکرها
فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ
فرعون و ثمود بلکه آنانکه کافر شدند در تکذیب و خداست از ورای ایشان محیط بلکه آن قرآنیست

مَّجِيدٌ ۝ فِي — سُورَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً — لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝
شریف در لوحی محفوظ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝ إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا
باسمان و بآینده بشب و چه چیز دانا کرد ترا که چیست آن آینده بشب ستاره درخشنده است نیست هیچ نفسی مگر بر آن
حَافِظٌ ۝ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ
نگهبانی است پس باید بنگرد انسان که از چه آفریده شده آفریده شده از آبی جهنده که بیرون میآید از میان پشت و استخوانهای سینه

إنه على رجعه لقادر ۝ يوم تبلى السرائر ۝ فما له من قوة ولا ناصر ۝ والسماء ذات

بدرستیکه او بر بازآوردنش هر آینه توانا است روزیکه آشکار کرده شود نهانها پس نباشد مر او را هیچ قوتی و نه یاوری و باسمان صاحب

الرجع ۝ والأرض ذات الصدع ۝ إنه لقول فصل ۝ وما هو بالهزل ۝ إنهم يكيدون

رجعت و زمین صاحب شکاف بدرستیکه او هر آینه سخنی است جدا کننده و نیست آن بیهوده بدرستیکه ایشان چاره

كيدا ۝ وأكيد كيدا ۝ فمهل الكافرين أمهلهم رويدا

میکنند چاره کردنی و چاره میکنم چاره کردنی پس مهلت ده کافران را مهلت ده ایشان را اندکی

سورة الأعلى مكية وهي تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

سبح اسم ربك الأعلى ۝ الذي خلق فسوى ۝ والذي قدر فهدى ۝ والذي أخرج

پاک گردان نام پروردگارت که برتر است آنکه آفرید پس درست کرد و آنکه تقدیر کرد پس هدایت کرد و آنکه بیرون آورد

المرعى ۝ فجعله غثاء أحوى ۝ سنقرئك فلا تنسى ۝ إلا ما شاء الله إنه يعلم الجهر و

چراگاه را پس گردانید آنرا خشک سیاه پس زود باشد که خوانانیم بر تو پس فراموش نکنی مگر آنچه خواست خدا بدرستیکه او میداند آشکارا

ما يخفى ۝ ونيسرك لليسرى ۝ فذكر إن نفعت الذكرى ۝ سيذكر من يخشى ۝ ويتجنبها

و آنچه پنهان میباشد و توفیق دهیم ترا برای طریقه آسان پس پند ده اگر سود دهد پند زود باشد که پند پذیرد آنکه میترسد و پهلو تهی کند

الأشقى ۝ الذي يصلى النار الكبرى ۝ ثم لا يموت فيها ولا يحيى ۝ قد أفلح من تزكى

از آن بدبخت تر آنکه داخل شود در آتش عظیم تر پس نمیرد در آن و نه زنده باشد بتحقیق رستگار شد آنکه پاکیزه

وذكر اسم ربه فصلى ۝ بل تؤثرون الحياة الدنيا ۝ والآخرة خير وأبقى ۝ إن هذا لفي

شد و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گذارد بلکه اختیار میکنید زندگانی دنیا را و آخرت بهتر است و پاینده تر بدرستیکه این

الصحف الأولى ۝ صحف إبراهيم وموسى

هر آینه در صحیفهای پیشین صحیفهای ابراهیم و موسی

سورة الغاشية وهي ست وعشرون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

هل أتاك حديث الغاشية ۝ وجوه يومئذ خاشعة ۝ عاملة ناصبة ۝ تصلى نارا

آیا آمد ترا حکایت فروگیرنده رویها روز چنین خوارند عمل کننده رنج کشنده داخل شوند

حامية ۝ تسقى من عين آنية ۝ ليس لهم طعام إلا من ضريع ۝ لا يسمن ولا يغني من جوع

در آتش در نهایت گرمی آشامیده شوند از چشمه بکمال گرمی رسیده نباشد مر ایشانرا خوراکی مگر از ضریع فربه نسازد و کفایت نکند از جوع

وجوه يومئذ ناعمة ۝ لسعيها راضية ۝ في جنة عالية ۝ لا تسمع فيها لاغية ۝ فيها

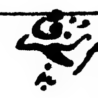
رویها روز چنین تازه از سعی شان خشنود در بهشتی رفیع نشنوند در آن لغوی در آن

عين جارية ۝ فيها سرر مرفوعة ۝ وأكواب موضوعة ۝ ونمارق مصفوفة ۝ وزرابي

چشمه روان در آنست سریرهای رفیعه و قدحهای گذاشته و بالشهای بهم پیوسته شده و فرشهای

مبثوثة ۝ أفلا ينظرون إلى الإبل كيف خلقت ۝ وإلى السماء كيف رفعت ۝ وإلى

نفیس گسترده آیا پس نمینگرند بسوی شتر که چگونه آفریده شده و بسوی آسمان که چگونه بلند گردانیده شده و بسوی

الجبال كيف نصبت ○ وإلى الأرض كيف سطحت ○ فذكر إنما أنت مذكر ○ لست
کوهها که چگونه برافراخته شده و به زمین که چگونه پهن کرده شده پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده‌ای نیستی

عليهم بمصيطر ○ إلا من تولى وكفر ○ فيعذبه الله العذاب الأكبر ○ إن إلينا إيابهم
تو بر ایشان مسلط دارنده جز آنکه روی گردانید و کافر شد پس عذاب خواهد کرد خدا عذاب عظیم به درستیکه بسوی ماست

ثم إن علينا — سورة الفجر ثلثون آية وهي مكية — حسابهم ○
بازگشتشان پس بر ماست حسابشان

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

والفجر ○ وليال عشر ○ والشفع والوتر ○ والليل إذا يسر ○ هل في ذلك قسم لذي
بصبح و شبهای ده‌گانه و جفت و طاق و شب وچون در گذرد آیا در این سوگند است مرصاحب

حجر ○ ألم تر كيف فعل ربك بعاد ○ إرم ذات العماد ○ التي لم يخلق مثلها في البلاد ○
خرد را آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو بعاد ارم صاحب بناهای رفیع که آفریده نشد مانند آن در بلاد

وثمود الذين جابوا الصخر بالواد ○ وفرعون ذي الأوتاد ○ الذين طغوا في البلاد ○
و ثمود آنانکه بریدند سنگ را در وادی و فرعون صاحب میخها آنانکه تعدی کردند در شهرها

فأكثروا فيها الفساد ○ فصب عليهم ربك سوط عذاب ○ إن ربك لبالمرصاد ○
پس بسیار کردند در آنها تباهی پس ریخت بر ایشان پروردگارت تازیانه عذاب به درستیکه پروردگار تو هر آینه در گذرگاه است

فأما الإنسان إذا ما ابتلاه ربه فأكرمه ونعمه ○ فيقول ربي أكرمن ○ وأما إذا ما
پس اما انسان چون آزماید او را پروردگارش گرامی گرداندش و نعمت دهدش پس گوید پروردگار من عزیز گردانید مرا و اما

ابتلاه فقدر عليه رزقه ○ فيقول ربي أهانن ○ كلا بل لا تكرمون اليتيم ○ ولا تحاضون
چون آزماید او را پس تنگ سازد بر او روزیش را پس گوید پروردگار من خوار کرد مرا چنین نیست بلکه گرامی نمی‌دارید یتیم را و تحریص نمی‌کنید

على طعام المسكين ○ وتأكلون التراث أكلا لما ○ وتحبون المال حبا جما ○ كلا إذا
بر طعام درمانده و میخورید میراث را خوردنی همه درهم و دوست میدارید مال را دوستی بسیار چنین نیست

دكت الأرض دكا دكا ○ وجاء ربك والملك صفا صفا ○ وجيء يومئذ بجهنم يومئذ
چون درهم کوفته گردد زمین کوفتنی کوفتنی و آید پروردگار تو و فرشته صف صف و آورده شود روز چنین دوزخ روز

يتذكر الإنسان وأنى له الذكرى ○ يقول يا ليتني قدمت لحياتي ○ فيومئذ لا يعذب
چنین پند گیرد انسان و کجاست او را پند گرفتنی میگوید ای کاش من از پیش فرستادم برای زندگیم پس روز چنین عذاب کرده

عذابه أحد ○ ولا يوثق وثاقه أحد ○ يا أيتها النفس المطمئنة ○ ارجعي إلى ربك راضية
نشود چون عذاب او کسی و بند کرده نشود چون بند کردنش کسی ای نفس ارمیده بازگرد بسوی پروردگارت خشنود

مرضية ○ فادخلي في — سورة البلد مكية وهي عشرون آية — عبادي ○ وادخلي جنتي ○
پسندیده پس داخل شو در بندگان من و داخل شو در بهشتم

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خدای بخشاینده مهربان

لا اقسم بهذا البلد ۝ وانت حل بهذا البلد ۝ ووالد وما ولد ۝ لقد خلقنا الانسان

سوگند یاد نمیکنم باین شهر و تو مقیمی درین شهر و بپدر و آنچه زاد که بتحقیق آفریدیم انسانرا

فی کبد ۝ ایحسب ان لن یقدر علیه احد ۝ یقول اهلکت مالا لبدا ۝ ایحسب ان لم

در رنج آیا میپندارد که قادر نمیباشد براو احدی میگوید ضایع کردم مال انبوه آیا می پندارد که

یره احد ۝ الم نجعل له عینین ۝ ولسانا وشفتین ۝ وهدیناه النجدین ۝ فلا اقتحم العقبة

ندیده اورا احدی آیا نگردانیدیم براو دو چشم و زبان و دو لب و هدایت کردیمش دو جای بلند پس در نیامد به

وما ادریک ما العقبة ۝ فک رقبة ۝ او اطعام فی یوم ذی مسغبة ۝ یتیما ذا مقربة

بلندی گردنگاه و چه چیز دانا کرد ترا که چیست بلندی گردنگاه رها شدن گردنیست یا خورانیدن در روزیکه صاحب گرسنگی است یتیمی را که صاحب

او مسکینا ذا متربة ۝ ثم کان من الذین امنوا وتواصوا بالصبر وتواصوا بالمرحمة ۝

قرابت یا درمانده را که محتاج است پس باشد از آنانکه ایمان آوردند و وصیت بهم کردند بصبر و وصیت بهم کردند بمهربانی

اولئک اصحاب المیمنة ۝ والذین کفروا بایاتنا هم اصحاب المشئمة ۝ علیهم نار موصدة

ایشان اند یاران دست راست و آنانکه کافر شدند بایتهای ما ایشانند یاران دست چپ بر ایشانست آتشی سرپوشیده

سورة الشمس مکیة وهی خمس عشرة آیة

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والشمس وضحیها ۝ والقمر اذا تلیها ۝ والنهار اذا جلیها ۝ والیل اذا یغشیها ۝ والسماء

آفتاب و فروغ وقت ارتفاعش و ماه چون از پی در آیدش و روز چون جلا دهدش و شب چون فرو پوشیدش و آسمان

وما بنیها ۝ والارض وما طحیها ۝ ونفس وما سویها ۝ فالهمها فجورها وتقویها ۝ قد

و آنکه بنا کردش و زمین و آنکه گسترانیدش و نفس و آنکه راست کردش پس الهام کردش بدکرداریش را و پرهیزکاریش

افلح من زکیها ۝ وقد خاب من دسیها ۝ کذبت ثمود بطغویها ۝ اذ انبعث اشقیها

بتحقیق رستگار شد آنکه پاک گردانیدش و بتحقیق بی بهره ماند کسیکه تباه کردش تکذیب نمود ثمود بسبب طغیانش هنگامیکه بر انگیخته شد بدبخت

فقال لهم رسول الله ناقة الله وسقیها ۝ فکذبوه فعقروها فدمدم علیهم ربهم

ترش پس گفت برایشان رسول خدا ناقه خدا و شربش را پس تکذیب کردند او را و پی کردند پس غضب کرد برایشان پروردگار

بذنبهم فسویها ۝ ولا یخاف عقبیها ۝

سورة اللیل مکیة وهی احدی وعشرون آیة

پروردگارشان بگناهشان پس یکسان گردانید آنرا و بیم نکرد عاقبت آنرا

بسم الله الرحمن الرحیم ۝

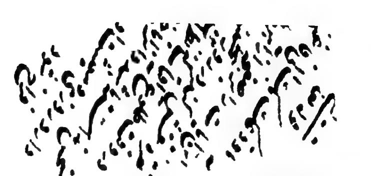
بنام خدای بخشاینده مهربان

والیل اذا یغشی ۝ والنهار اذا تجلی ۝ وما خلق الذکر والانثی ۝ ان سعیکم لشتی

بشب چون فرو پوشاند و روز چون روشن و آنکه آفرید نر و ماده بدرستیکه کوشش شما پراکنده است

فاما من اعطی واتقی ۝ وصدق بالحسنی ۝ فسنیسره للیسری ۝ واما من بخل

پس اما کسیکه عطا کرد و پرهیزکار شد و تصدیق نمود خوبی را پس زود باشد که توفیق دهیم او را برای آسانی و اما کسیکه بخل ورزید

وَاسْتَغْنىٰ ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنىٰ ۝ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرىٰ ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدّىٰ ۝

و استغنا نمود و تکذیب کرد طریقه خوب را پس زود باشد مهیا میسازیم اورا برای دشوارتر و کفایت نکرد ازاو مالش چون هلاک شد

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدىٰ ۝ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولىٰ ۝ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَاراً تَلَظّىٰ ۝ لَا يَصْلَاهَا

بدرستیکه بر ماست هرآینه هدایت و بدرستیکه بر ماست هرآینه آخرت و اول پس بیم کردم شمارا از آتشی که زبانه میکشد داخل نمیشود در آن

إِلَّا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلّىٰ ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكّىٰ ۝

مگر بدبخت ترین که تکذیب نمود و روی گردانید و زود باشد که دور گردانیم از آن پرهیزکار آنکه میدهد مالش را تا پاک شود

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزىٰ ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلىٰ ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضىٰ ۝

و نیست مر احدی را نزد او هیچ نعمتی که پاداش داده شود مگر جستن وجه پروردگارش که برتر است و هرآینه زود باشد خشنود گردد

سُورَةُ الضُّحىٰ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ إِحْدىٰ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالضُّحىٰ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجىٰ ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلىٰ ۝ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولىٰ

بچاشتگاه و شب چون آرام گیرد که وانگذاشت ترا پروردگارت و غضب نکرد و هرآینه آخرت بهتر است برای تو از اولی

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضىٰ ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيماً فَآوىٰ ۝ وَوَجَدَكَ ضَالّاً فَهَدىٰ

و هرآینه زود باشد که عطا دهد ترا پروردگارت پس خشنود گردی آیا نیافت ترا یتیم پس جایگاه داد و یافت ترا گم پس هدایت نمود

وَوَجَدَكَ عَائِلاً فَأَغْنىٰ ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ

و یافت ترا محتاج عیالمند پس توانگر ساخت پس اما یتیم را پس قهر مکن و اما سایل را پس زجر مکن و اما نعمت پروردگار

سُورَةُ الْانْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ — رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝ — ثَمَانِيَةُ آيَاتٍ

پس اخبار کن

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا

آیا نگشاده کردیم برای تو سینه‌ات را و برداشتیم از تو بارترا که بشکست در آورده بود پشت ترا و بلند گردانیدیم

لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراً ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراً ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَإِلىٰ

برای تو ذکر ترا پس بدرستیکه با دشواری آسانیست بدرستیکه با دشواری آسانیست پس چون فارغ شدی پس رنج بکش و بسوی

رَبِّكَ — سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانُ آيَاتٍ — فَارْغَبْ ۝

پروردگارت پس راغب شو

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ

بانجیر و زیتون و طور سینین و این شهر [illegible] امین که بتحقیق آفریدیم انسان را

في

فِی اَحْسَنِ تَقْوِیمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ اَسْفَلَ سَافِلِینَ ۝ اِلَّا الَّذِینَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
در خوبترین راستگردانی پس گردانیدیمش او را فروترین فروترین مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا یُکَذِّبُکَ بَعْدُ بِالدِّینِ ۝ اَلَیْسَ اللّٰهُ بِاَحْکَمِ الْحَاکِمِینَ ۝
پس برای ایشانست پاداشی غیر مقطوع پس چه چیز تکذیب کننده باید ترا بعد از این در دین آیا نیست خدا حکم‌کننده‌ترین حکم‌کنان

سُورَةُ الْعَلَقِ مَکِّیَّةٌ وَهِیَ تِسْعَ عَشْرَ اٰیَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّکَ الَّذِی خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اِقْرَاْ وَرَبُّکَ الْاَکْرَمُ ۝ الَّذِی
بخوان بنام پروردگارت که آفرید آفرید انسان را از خون بسته بخوان پروردگارت آنکه کریم‌تراست آنکه

عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ یَعْلَمْ ۝ کَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَیَطْغٰی ۝ اَنْ رَاٰهُ اسْتَغْنٰی
تعلیم نمود بقلم آموزانید انسان را آنچه نمیدانست چنین است بدرستیکه انسان هر آینه عصیان میورزد با آنکه دید خود را بی‌نیاز

اِنَّ اِلٰی رَبِّکَ الرُّجْعٰی ۝ اَرَاَیْتَ الَّذِی یَنْهٰی ۝ عَبْدًا اِذَا صَلّٰی ۝ اَرَاَیْتَ اِنْ کَانَ عَلَی
بدرستیکه بسوی پروردگارست بازگشت آیا دیدی کسی که منع کند بنده را چون نماز کند آیا دیدی که اگر بود بر

الْهُدٰی ۝ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰی ۝ اَرَاَیْتَ اِنْ کَذَّبَ وَتَوَلّٰی ۝ اَلَمْ یَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ یَرٰی ۝ کَلَّا
هدایت یا امر کرد بپرهیزکاری آیا دیدی که اگر تکذیب نمود و روی گردانید آیا ندانسته بانکه خدا می‌بیند چنین نیست

لَئِنْ لَمْ یَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِیَةِ ۝ نَاصِیَةٍ کَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْیَدْعُ نَادِیَهُ ۝ سَنَدْعُ الزَّبَانِیَةَ
هر آینه اگر باز نایستد خواهیم گرفت البته کشان‌کشان موی پیشانی دروغگوی خطاکار پس باید که بخواند اهل مجلس را زود باشد که بخوانیم

کَلَّا لَا تُطِعْهُ ۝ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝
زبانیه را چنانست طاعت مکن او را و سجده کن و نزدیک شو

سجدة واجبة

سُورَةُ الْقَدْرِ مَکِّیَّةٌ وَهِیَ سِتُّ اٰیَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا اَدْرٰیکَ مَا لَیْلَةُ الْقَدْرِ ۝ لَیْلَةُ الْقَدْرِ خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ
بدرستیکه ما فرو فرستادیم او را در شب قدر و چه چیز دانا گردانید ترا چه چیز است شب قدر بهتر است از هزار

شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلٰئِکَةُ وَالرُّوحُ فِیهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ کُلِّ اَمْرٍ ۝ سَلَامٌ هِیَ حَتّٰی
ماه نازل میشوند ملائکه و روح در آن بدستوری پروردگارشان از همه امری سلامتست آن تا

مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝
وقت طلوع صبح

سُورَةُ الْبَیِّنَةِ مَکِّیَّةٌ وَهِیَ تِسْعُ اٰیَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ ۝
بنام خدای بخشاینده مهربان

لَمْ یَکُنِ الَّذِینَ کَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْکِتَابِ وَالْمُشْرِکِینَ مُنْفَکِّینَ حَتّٰی تَاْتِیَهُمُ الْبَیِّنَةُ ۝
نبودند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان جدا شوندگان تا وقتیکه آمد ایشان را بینه

قوله تعالی
از حضرت امام جعفر صادق مرویست که سورهٔ قدر را بجهة زیادتی نور چشم بیست و یکبار بخواند و هر که هر شب این سوره را هفت بار بخواند خداوند عافیت دهد و آسان از صراط بگذرد و اگر بعد از نماز فریضه یازده بار بخواند خداوند هفتاد نظر رحمت بوی کند و بپدر و مادر و اقربا و همسایگان او را بیامرزد و هر که تشنه شود و بخورد هرگز منافق نگردد و اگر مدت بقایش نماند روزی او وسیع شود و اگر آفتی از آهن که نعات (؟) حلال داشته باشد این سوره را بزعفران و گلاب بر آن نویسد و صاحب لقوه در خانه تاریک دارد و در آن آینه نظر کند شفا یابد و اگر این سوره را بر ظرف سفالین نو نویسند و از آن آب باران ... و قدری شکر بآن ... کنند صاحب درد جگر آن آب را بخورد شفا یابد

رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة . فيها كتب قيمة . وما تفرق الذين اوتوا الكتاب
فرستاده از خدا كه ميخواند برايشان صحيفهاى پاكيزه درانهاست نوشتهاى راست درست ومتفرق نشدند آنانكه داده شدند كتابرا

الا من بعد ما جاءتهم البينة . وما امروا الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين
مگر از بعد آنكه آمد ايشانرا حجت وفرموده نشدند مگر براى آنكه بپرستند خدارا خالص دارندگان براى او دين را

حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة . ان الذين كفروا من
حق گرايان وبرپاى دارند نمازرا وبدهند زكوة را واينست كيش راست درست بدرستيكه آنانكه كافر شدند

اهل الكتاب والمشركين في نار جهنم خالدين فيها اولئك هم شر البرية . ان
از اهل كتاب ومشركان در آتش دوزخ اند جاويدانيان دران انها اند انها بدترين خلق بدرستيكه

الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البرية . جزاؤهم عند ربهم
آنكه ايمان آوردند وكردند كارهاى شايسته را انها اند انها بهترين خلق پاداش ايشانست نزد پروردگار ايشان

جنات عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله عنهم ورضوا
بهشتهاى جاى اقامت دائمى كه ميرود از زير انها نهرها جاويدانيان دران هميشه خشنود شد خدا از ايشان وخشنود شدند

عنه ذلك لمن خشي ربه
از او ان براى كسيست كه ترسيد پروردگارش

سورة الزلزال مدنية وهي ثمان ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان

اذا زلزلت الارض زلزالها . واخرجت الارض اثقالها . وقال الانسان مالها
چون بزلزله درآورده شود زمين زلزله اش وبيرون افكند زمين بارهايش وگويد انسان مرانرا

يومئذ تحدث اخبارها . بان ربك اوحى لها . يومئذ يصدر الناس اشتاتا
روز چنين ميگويد خبرهايش را بانكه پروردگار تو وحى كرد بان روز چنين بازگردانند مردمان پراكندگان

ليروا اعمالهم . فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره . ومن يعمل مثقال ذرة شرا
تا نموده شوند كردارشانرا پس كسيكه كند مقدار ذره نيكى خواهد ديدانرا وكسيكه كند مقدار ذره بدى

يره
خواهد ديد

سورة العاديات مكية وهي ثمان ايات

بسم الله الرحمن الرحيم
بنام خداى بخشاينده مهربان

والعاديات ضبحا . فالموريات قدحا . فالمغيرات صبحا . فاثرن به نقعا . فوسطن
برونده هاى دوان بانفس زدن پس آتش برارنده بانعل زدن پس انهاكه غارت شوند وقت صبح پس برانگيختند بان غبار را پس در آمدند

به جمعا . ان الانسان لربه لكنود . وانه على ذلك لشهيد . وانه لحب الخير لشديد
ميان جماعت بدرستيكه انسان مر پروردگارش را هر اينه ناسپاس وبدرستيكه او برانست شاهد وبدرستيكه او براى دوستى مال سخت است

افلا يعلم اذا بعثر ما في القبور . وحصل ما في الصدور . ان ربهم بهم يومئذ
آيا نميداند كه چون برانگيخته شود آنچه در گورهاست وحاصل كرده شود آنچه در سينهاست بدرستيكه پروردگارشان بايشان روز چنين

لخبير

سورة القارعة — الخبيرة — مكية وهي عشر آيات

روز چنين هر اینه آگاه

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

القارعة ۝ ما القارعة ۝ وما ادريك ما القارعة ۝ يوم يكون الناس كالفراش

آن درهم کوبنده چیست آن درهم کوبنده و چه چیز داناکرد ترا که چیست آن درهم کوبنده روزی که باشند مردمان چون پروانه

المبثوث ۝ وتكون الجبال كالعهن المنفوش ۝ فاما من ثقلت موازينه فهو في عيشة

پراکنده و باشند کوهها چون پشم رنگارنگ پس اما آنکه گران آید سنجیده هایش پس او در زیستی

راضية ۝ واما من خفت موازينه فامه هاوية ۝ وما ادريك ما هيه ۝ نار

پسندیده و اما آنکه سبک آمد سنجیده هایش پس ماوایش دوزخ است و چه چیز داناکرد ترا که چیست آن آتشی است

سورة التكاثر مكية — حامية ۝ — وهي ثمان آيات

بغایت سوزنده

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الهاكم التكاثر ۝ حتى زرتم المقابر ۝ كلا سوف تعلمون ۝ ثم كلا سوف تعلمون ۝ كلا

بغفلت انداخت شمارا مباهات در بسیاری تا آنکه زیارت نمودید مقبرهارا چنین نه زود باشد که بدانید پس چنین نیست زود باشد که بدانید

لو تعلمون علم اليقين ۝ لترون الجحيم ۝ ثم لترونها عين اليقين ۝ ثم لتسئلن يومئذ

چنین است اگر بدانید دانستنی یقین هر اینه ببینید البته دوزخ را پس هر اینه البته خواهید دید آنرا بمشاهده یقین پس هر اینه پرسیده خواهید شد

سورة العصر مكية — عن النعيم ۝ — وهي ثلاث آية

روز چنین از نعمت

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والعصر ۝ ان الانسان لفي خسر ۝ الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وتواصوا

قسم بطرف آخر روز بدرستیکه انسان هر اینه در زیانکاریست مگر آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و وصیت نمودند

سورة الهمزة وهي — بالحق وتواصوا بالصبر ۝ — تسع آيات مكية

یکدیگر را بحق و وصیت نمودند یکدیگر را بصبر

بسم الله الرحمن الرحيم ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

ويل لكل همزة لمزة ۝ الذي جمع مالا وعدده ۝ يحسب ان ماله اخلده ۝ كلا

وای بر هر عیب کننده و طعن زننده که فراهم آورد مال را و آماده داشت آنرا می پندارد که مالش جاویدان میگرداند

لينبذن في الحطمة ۝ وما ادريك ما الحطمة ۝ نار الله الموقدة ۝ التي تطلع على

چنان نیست هر اینه انداخته خواهد شد در آتش درهم شکننده و چه چیز داناکرد ترا که چیست آن آتش درهم شکننده آتش خداست برافروخته که مستولی میشود

هو الله تعالی
حضرت رسول صلعم فرمود
هر که سوره تکاثر بخواند
نعمتهایی که در دنیا بوده
حساب نخواهد [illegible]
ثواب [illegible]
[illegible]

الْأَفْئِدَةِ ، إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ ، فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

بدرستیکه آن بر ایشان است سر پوشیده شده در ستونهای کشیده شده

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ، أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ، وَأَرْسَلَ

آیا ندیدی که چگونه کرد پروردگار تو با اصحاب فیل آیا نگردانید بد اندیشی ایشان را در تباهی و فرستاد

عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ، تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ، فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

بر ایشان قومی پرنده را ابابیل که می انداختند ایشان را سنگها از سجیل پس گردانید ایشان را مانند [illegible] خورده شده

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ، إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ، فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ

برای الفت عطا کردن قریش الفت عطا کردن ایشان در کوچ زمستان و تابستان پس باید پرستید پروردگار این خانه را

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

آنکه سیر طعام گردانید ایشان را از گرسنگی و ایمن ساخت ایشان را از بیم

سُورَةُ الدِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ، فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ، وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ

آیا دیدی آنکسی را که تکذیب مینمود دین را پس آنست آنکه جفا میراند یتیم را و تحریص نمیکند بر طعام

الْمِسْكِينِ ، فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ، الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ، الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ، وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

درمانده پس وای بر نماز گذارندگان آنانکه ایشانند از نماز ایشان غافلان آنانکه ایشانند که ریا میکنند و منع میکنند زکوة را

سُورَةُ الْكَوْثَرِ وَهِيَ ثَلَاثُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ، فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ، إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

بدرستیکه ما عطا کردیم ترا کوثر پس نماز گذار برای پروردگار خود و نحر کن بدرستیکه دشمن تو اوست ابتر

سُورَةُ الْكَافِرُونَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قل یا ایها

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا

بگو ای کافران نمی‌پرستم آنچه را می‌پرستید و نه شما پرستنده‌اید آنچه را می‌پرستم و نه

أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

من پرستنده‌ام آنچه را می‌پرستید و نه شما پرستنده‌اید آنرا که می‌پرستم مر شما راست دینتان و مراست دینم

سُورَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

چون آمد نصرت خدا و فتح و دیدی مردمانرا که داخل میشوند در دین خدا فوج فوج پس تسبیح با ستایش

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۝ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

پروردگارت و آمرزش خواه از او بدرستیکه او باشد توبه پذیرنده

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

هلاک باد دو دست ابی لهب و هلاک شد کفایت نکرد از او مالش و آنچه کسب کرد زود باشد که داخل شود در آتش صاحب زبانه

وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ۝

و زنش بردارنده هیمه در گردنش ریسمانیست از لیف خرما

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلٰثُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

بگو اوست خدای یکتا خداست بزرگی که قصد کرده بسوی او جهانیان نزاد فرزند و زائیده نشد و نبود مر او را همتا احدی

سُورَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ

بگو پناه میبرم به پروردگار صبح از شر آنچه آفرید و از شر شب تار چون درآید و از شر

النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

دمندگان در گرهها و از شر حسود چون حسد برد

سُورَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَٰهِ النَّاسِ ۝ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

بگو پناه میبرم به پروردگار مردمان پادشاه مردمان اله مردمان از شر شیطان وسوسه کننده بازپس رونده

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ ١

آنکه وسوسه میکند در سینه های مردمان از جن و مردمان

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

يقرأ هذا الدعاء بعد القراءة

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَصَدَقَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ وَنَحْنُ عَلَىٰ ذٰلِكَ
مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا
بِكُلِّ حَرْفٍ مِنَ الْقُرْاٰنِ حَلَاوَةً وَبِكُلِّ جُزْءٍ جَزَاءً اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا بِالْاَلِفِ
اُلْفَةً وَبِالْبَاءِ بَرَكَةً وَبِالتَّاءِ تَوْبَةً وَبِالثَّاءِ ثَوَابًا وَبِالْجِيمِ جَمَالًا وَبِالْحَاءِ
حِكْمَةً وَبِالْخَاءِ خَيْرًا وَبِالدَّالِ دَلِيلًا وَبِالذَّالِ ذَكَاءً وَبِالرَّاءِ رَحْمَةً
وَبِالزَّاءِ زَكٰوةً وَبِالسِّينِ سَعَادَةً وَبِالشِّينِ شِفَاءً وَبِالصَّادِ صِدْقًا وَبِالضَّادِ
ضِيَاءً وَبِالطَّاءِ طَرَاوَةً وَبِالظَّاءِ ظَفَرًا وَبِالْعَيْنِ عِلْمًا وَبِالْغَيْنِ غِنًى وَبِالْفَاءِ
فَلَاحًا وَبِالْقَافِ قُرْبَةً وَبِالْكَافِ كَرَامَةً وَبِاللَّامِ لُطْفًا وَبِالْمِيمِ مَوْعِظَةً وَ
بِالنُّونِ نُورًا وَبِالْهَاءِ هِدَايَةً وَبِالْيَاءِ يَقِينًا اَللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَ
ارْفَعْنَا بِالْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنَّا قِرَاءَتَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا مَا كَانَ ۝
مِنَّا فِي تِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ مِنْ خَطَاءٍ اَوْ نِسْيَانٍ اَوْ تَحْرِيفِ كَلِمَةٍ عَنْ مَوَاضِعِهَا اَوْ تَقْدِيمٍ

اَوْ تَاخِيْرٍ اَوْ زِيَادَةٍ اَوْ نُقْصَانٍ اَوْ تَاوِيْلٍ عَلٰى غَيْرِ مَا اَنْزَلْتَهٗ عَلَيْهِ اَوْ رَيْبٍ اَوْ شَكٍّ

اَوْ سَهْوٍ اَوْ سُوْءِ اِلْحَانٍ اَوْ تَعْجِيْلٍ عِنْدَ تِلَاوَةِ الْقُرْاٰنِ اَوْ كَسَلٍ اَوْ سُرْعَةٍ اَوْ زَيْغِ

لِسَانٍ اَوْ وَقْفٍ بِغَيْرِ وُقُوْفٍ اَوْ اِدْغَامٍ بِغَيْرِ مُدْغَمٍ اَوْ اِظْهَارٍ بِغَيْرِ بَيَانٍ اَوْ مَدٍّ

اَوْ تَشْدِيْدٍ اَوْ هَمْزَةٍ اَوْ جَزْمٍ اَوْ اِعْرَابٍ بِغَيْرِ مَا كَتَبَهٗ اَوْ قِلَّةِ رَغْبَةٍ وَّرَهْبَةٍ عِنْدَ

اٰيَاتِ الرَّحْمَةِ وَاٰيَاتِ الْعَذَابِ فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ

اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ

وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا

كَثِيْرًا

قَدْ فَرَغْتُ مِنْ تَكْتِيْبِ هٰذَا الْكَلَامِ الْمَجِيْدِ بِعَوْنِ الْمَلِكِ الْحَمِيْدِ فِيْ ثُلُثِ اَوَّلِ

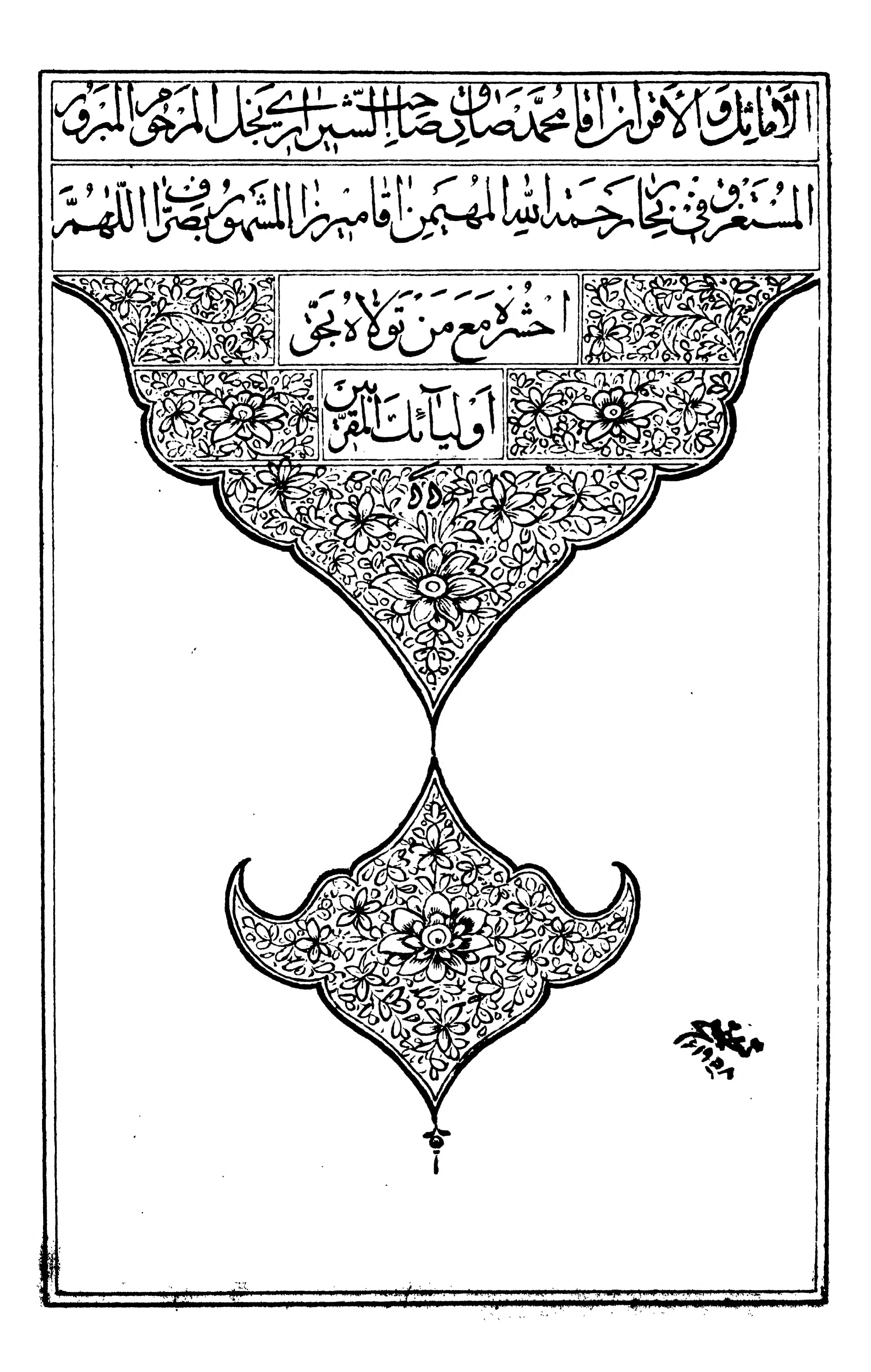
شَهْرِ رَبِيْعِ الثَّانِيْ مِنْ شُهُوْرِ سَنَةِ ١٢٧٥ خَمْسٍ وَّسَبْعُوْنَ وَمِائَتَيْنِ بَعْدَ الْاَلْفِ مِنَ

الْهِجْرَةِ النَّبَوِيَّةِ عَلٰى مُهَاجِرِهَا اَلْفُ التَّحِيَّةِ وَاَنَا الْعَبْدُ الْاَثِمُ الْجَانِيْ الْمُحْتَاجُ

لِلّٰهِ الْغَنِيِّ اَبُوْ طَالِبِ ابْنِ الْمَرْحُوْمِ الْمَغْفُوْرِ وَالْمَوْرِعِ الْمَبْرُوْرِ الْمُسْتَغْرِقِ فِيْ

بِحَارِ رَحْمَةِ الْمَلِكِ الْمَنَّانِ الْحَاجِّ مِيْرْزَا جَانٍ غَفَرَ لَهٗ عَلٰى حَسَبِ الْاِشَارَةِ صَاحِبِ

الْمُعَظَّمِ وَقِبْلَتِيَ الْمُكَرَّمِ عَالِيْشَانٍ مُعَلّٰى بُنْيَانٍ عُمْدَةِ الْاَعَاظِمِ وَالْاَعْيَانِ وَزُبْدَ

الأماثل والأقران آقا محمد صادق صاحب الشيرازي نجل المرحوم المبرور
المستغرق في بحار رحمة الله المهيمن آقا ميرزا المشهور بصرّاف اللهمّ
احشره مع من تولاه بحق
أوليائك المقربين